EJDER ARAYIŞI

Anne McCaffrey

İthaki

ANNE MCCAFFREY

Anne McCaffrey ilk romanını Latince dersinde, bu ölü dille yazdı. Daha sonra tiyatroyla ilgilendi; bir karakter aktrisi oldu. Dokuz yıl müzik öğrenimi gördü. Bu esnada operaların sahneye konulmasıyla ilgilendi. Carl Orff'un ***Ludus De Nato Infante Mirificus***'unun (ki kendisi de bu oyunda bir cadı rolündeydi) Amerikan prömiyeriyle bu deneyimine bir son verdi. İlk romanı *Restoree*, 50'lerin bilimkurgu romanlarındaki "saçma ve gerçekdışı" kadın portrelerine bir protesto olarak yazıldı. Ancak daha geniş temalar ve hayal dünyaları özellikle iki dizide (*Helva, The Ship Who Sang* ve **Pernli** Ejder binicilerini anlatan 12 romanda) işlendi. Dünyanın önde gelen BK yazarlarından biri olarak Hugo ve Nebula ödüllerini ve yedi kez de BK Kitap Kulübü Ödülü'nü kazandı.

Edebiyat 14
Bilimkurgu 11
Ejder arayışı
Anne McCaffrey

ISBN 975-6902-18-3

Özgün Adı: Dragonquest-Anne McCaffrey
Çeviri: Emre Alkım

Bu çevirinin telif hakları İthaki Yayınları'na aittir.

Yayına hazırlayan: Savaş Kılıç
Kapak Tasarımı: Füsun Altıner
Teknik Hazırlık: Penguen Kitap Kaset Bas. Yay. Ltd. Şti.
Kapak ve İç baskı: Mart Matbaacılık

1. Baskı İstanbul, Mayıs 1999

İthaki Yayınları
Caferağa Mah. Sakızağacı Sk. 33/2 Kadıköy 81300 İstanbul
Telefon: 0 216 348 36 97 Faks: 0 216 338 26 33

EJDER ARAYIŞI

Anne McCaffrey

Çeviri:
Barış Emre Alkım

Pern'in Keşfi üzerine notlar

Otuz yıl önce bir Mayıs günü, Long Island Sea Cliff'deki evimin oturma odasında bir hikaye için yeni yaratıklar düşünmeye koyuldum - ve ejderleri, onların ortakyaşarlarını ve Pern'i buldum. Çocuklar okuldan dönünceye kadar tüm günümü hikayenin öğeleri ve Pern'in yenilenebilir hava savunma sistemi olarak tasarladığım ejderlerin özel yeteneklerine ihtiyaç duyacak olan dünya üzerinde kafa yorarak geçirdim. İtiraf ediyorum, birazcık hile yaptım: Dünya türü bir gezegen kullandım.

Neden olmasın ki? Carl Sagan yıllık Nebula Ziyafeti'nde Amerikalı BK Yazarlarına evrende dünya tipi binlerce gezegen olmasının muhtemel olduğunu söylemişti. Sonradan Dr. Jack Cohen'den öğrendiğime göre muhtemel olmayan şey, yaradılış kazanından insana benzer türlerin gelişmesiydi. Ama insanlara ihtiyacım yoktu benim, ben yaratık peşindeydim.

İlk hikaye, "Weyr Arayışı," yaklaşık 26.000 kelime tuttu. Onu *Analog* dergisi için satın alan John Campbell, bir sayıya sığdırabilmek için 6000 kelime kısaltmamı rica etti. Öyle yaptım - ve romanı yazarken hepsini yeniden ekledim. O zamanlar ne bir roman yazacağımın bilincindeydim, ne de hayatımın gelecek otuz yılının büyük bir kısmını Pern hakkında iki milyon kelimeden

İnternetten,(http://www randomhouse.com/delrey/pern/amcc/article.html) adresinden alınarak çevrilmiştir

fazla yazarak geçireceğimin... Bir günlük düşünme için fena değil, değil mi?

Pern'i ve onun tüm harikalarını keşfettiğimi biliyorum, ama benim sadece Pern'ce konuştuğumu, çünkü Pern'in orada olduğunu ve bir sözcüye ihtiyacı olduğunu hissedenler de var. Onlara göre, ben seçilmiştim. Bunda doğruluk payı ne olursa olsun, muhteşem bir tecrübeydi. Pern hakkında kağıda dökmeye zamanım ve fırsatım olduğundan çok daha fazlasını biliyorum, on dört roman ve üç başvuru kitabına karşın. Ve ilişkilendirilecek bir durum olduğunda ek maceralar için Pern'e dönmekten hiç çekinmiyorum. Anlatılması gereken 2500 yıllık (Devirlik!) bir tarih varken, rahatlıkla içinden istediğimi seçip alabilirim.

Pern'de geçen yazılar yazmak ya da oyunlar oynamak isteyenlere karşı acımasız olmak zorundayım Bir dereceye kadar hoşgörülü olsam da (Pern üzerinde neyin olabileceği ya da neye izin verilebileceği konusunda mantığıma ters düşmeyen birçok şey var) bazen Pern'in büyüsüne kapılanlann hayal güçleri Weyrlere, Kalelere, Salonlara ve tabii ki ejderlere nelerin olup olmayacağını belirleyerek sağduyunun sınırlarını zorluyorlar Ve bu yüzden ara sıra on-line oyunlarda polislik yapmak, MOO, MUSH ve IPG super[6] için gelen fikirleri geri çevirmek zorunda kaldım. Hikayeler için fikirleri veya teklifleri de sürekli

6 İnternet üzerinde oynanabilen çok kullanıcılı fantazi oyunları (Ç N)

reddetmem gerekti Eserlerim bana ait olmalıdır ve keşfedecek fikir bulma sıkıntısı da çekmiyorum.

Yine de, okuyucuların, onlara kurmaca bir dünya yaratma ve yaşama ilhamı veren bağlılıklarını anlayabiliyorum. On dördümdeyken, bu dünya ne zaman bana zor gelse *Islandia*'ya kaçmaya başlamıştım. Austin Tappan Wright'ın* distopyası öylesine gerçekti ki, çaresizce yeküre üzerinde aramıştım orayı- ve İkinci Dünya Savaşı sırasında hava keşif birimi onarın gizli yerini keşfedecek diye korkmuştum. Bu yüzden aklınızı ve yüreğinizi esir alan hayali bir dünya bulmanın neye benzediğini bilirim - ve son olarak, eğer Pern'den sorumlu birisi varsa, o da Mr. Wright'tır.

O gün otunna odamda işe başlayıncaya dek, böyle bir sihri yaratabileceğimi hayal etmemiştim. Ama Pern'i kafamda canlandırmaya başlayınca onun kendine ait bir yaşamı oldu, geliştikçe benim için daha da gerçek bir hal aldı.

Herkesin varlığına inanmak isteyeceği bir dünya yaratmanın püf noktası ona önce kendinizin inanmasıdır. Zaten, bilimkurgu dedikleri de bu değil midir?

Anne Mc Caffrey, 1996

Austin Tappan Wright, 1883-1931 tarihleri arasında yaşamış, ölümünden on yıl sonra yayınlanan ve pastoral, hayali bir ülkeyi konu edinen *Islandia* adlı fantastik kitabıyla ünlenmiş bir Amerikalı yazardır

ZANAAT USTALARI

Arpustası Robinton - Kale Kalesi
Kalfa ve çıraklar;
Sebell, Talmor, Brudegan, Tagetarl
Demirciustası Fandarel - Telgar Kalesi
Zanaatustası Terry,
Zanaatustası Wansor
Dokumaustası Zurg - Güney Boll Kalesi
Madenustası Nicat - Crom Kalesi
Dericiustası Belesden - Igen Kalesi
Balıkçıustası Idarolan - Tillek Kalesi
Çobanustası Sograny - Keroon Kalesi
Çiftçiustası Andemon - Nerat Kalesi

WEYRLER

BENDEN WEYRİ
Weyrlideri F'lar - bronz Mnementh
Weyrkadını Lessa - kraliçe Ramoth
Filo ikincisi F'nor - kahverengi Canth
N'ton (zanaatsoylu) - bronz Lioth
Felessan, F'lar'ın Lessa'dan doğma oğlu
Manora, Alt Mağaraların başkadını
Celina, ikinci kraliçe binicisi

KALE WEYRİ (Pern'in en eski Weyri)
Weyrlideri T'ron - bronz Fidranth
Weyrkadını Mardra - kraliçe Loranth

Filo ikincisi P'zar - bronz Roth*
B'naj - yeşil Beth
T'reb - kahverengi Seventh

ISTA WEYRİ
Weyrlideri D'ram - bronz
Weyrkadını Fanna - kraliçe Miranth

TELGAR WEYRİ
Weyrlideri R'mart - bronz Branth
Weyrkadını Bedella
Filo ikincisi M'rek - bronz Gyamarth**

DORUKLAR BÖLGESİ WEYRİ
Weyrlideri T'kul - bronz Salth
Weyrkadını Merika
Pilgra, ikinci kraliçe binicisi, Segrith

GÜNEY WEYRİ
Weyrlideri T'bor - bronz Orth
Weyrkadını Kylara - kraliçe Prideth
Vanira, ikinci kraliçe binicisi
Brekke, en genç kraliçe binicisi - Wirenth
Mirrim, Brekke'nin evlatlığı

IGEN WEYRİ
Weyrlideri G'narish - bronz Gyamarth***

---

* Bu bölüm, mulıtemelen yazar tarafından değil, İngiliz baskısının yayıncısı tarafından hazırlanmış olduğu için bir takım tutarsızlık ve yanlışlıklar görülmektedir: Roth aslında G'sel'in ejderidir. (Ç.N.)
** Kitabın içinde bronz Gyamarth'un Igen Weyrlideri'nin ejderi olduğundan bahsedilmiş. İngilizce baskıda hata olduğu anlaşılıyor (Ç.N.)
*** Bu Weyr İngilizce baskıda unutulmuştur (Ç.N.)

KALELER

BENDEN WEYRİ'NE WEYRBAĞLI OLANLAR:

Benden Kalesi - Kale Lordu Raid

Bitra Kalesi - Kale Lordu Sifer

Lemos Kalesi - Kale Lordu Asgenar

Eşi Famira, Telgar Kalesi Kale Lordu Larad'ın yarı kardeşi

Zanaat salonu Demirciustası Bendarek

KALE WEYRİ'ne WEYRBAĞLI OLANLAR

Kale Kalesi (Pern'in en eski kalesi) - Kale Lordu Groghe*

Ruatha Kalesi - Kale Lordu Jaxom (yaşı küçük, Vekil Lytol'un gözetiminde)

Güney Boll Kalesi - Kale Lordu Sangel

ISTA WEYRİ'ne WEYRBAĞLI OLANLAR

Ista Kalesi - Kale Lordu Warbret

Igen Kalesi - Kale Lordu Laudey

Nerat Kalesi - Kale Lordu Vincet

IGEN WEYRİ'ne WEYRBAĞLI OLANLAR

Keroon Kalesi - Kale Lordu Corman

Igen Kalesi'nin yukan kesimleri

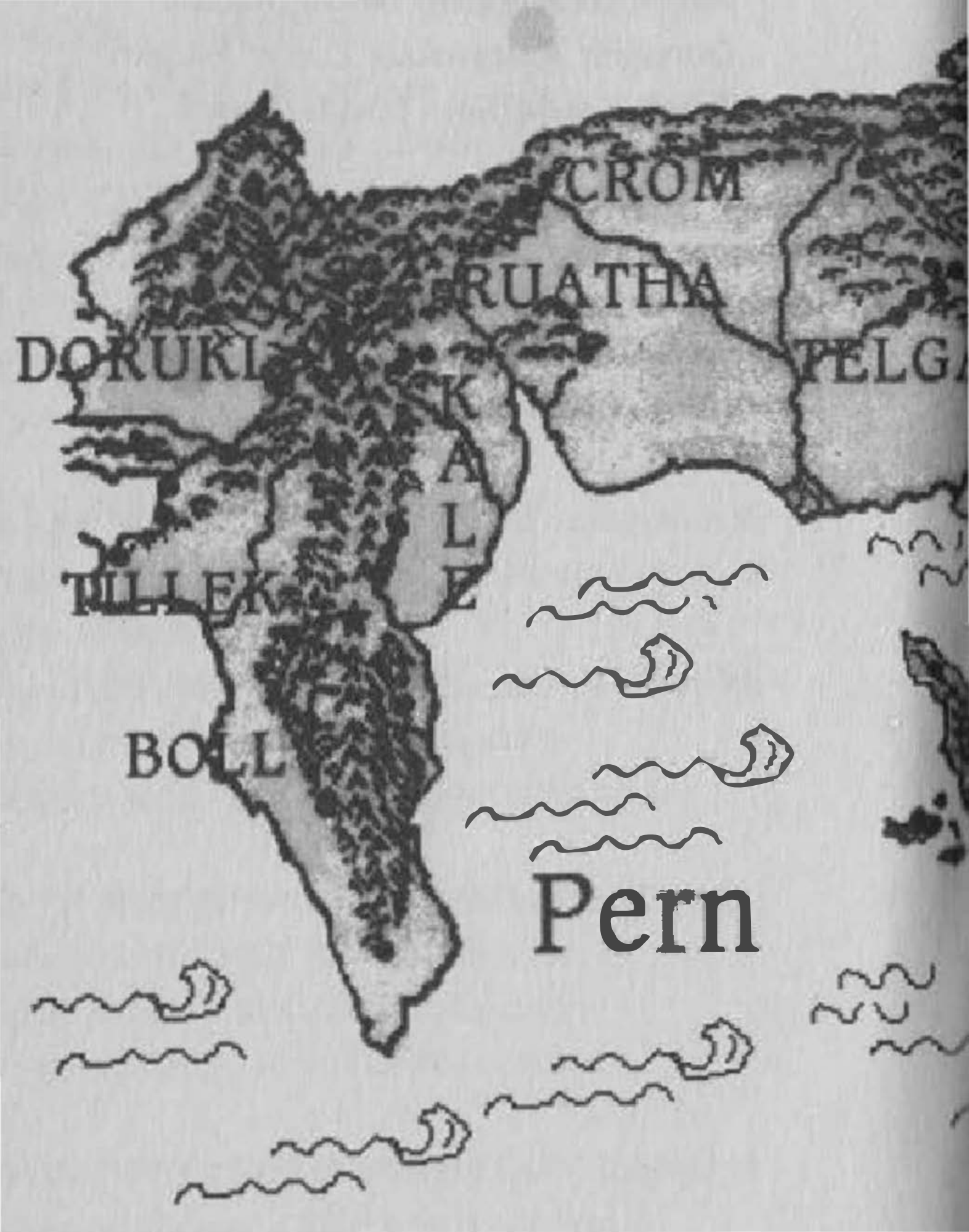
Güney Telgar Kalesi

---

* *Ejder Uçuşu*'nda sadece weyr adı olarak geçen 'Fort', İngilizce'de 'Kale' anlamına gelmektedir. Orijinalinden okuyanlar olduğu kadar, çevirisinden okuyanların da sözcüğün anlamını bilmelerinde yarar olduğundan 'Fort Hold' Kale Kalesi olarak aktarıldı. (Y.h.n.)

DORUKLAR WEYRİ'ne WEYRBAĞLI OLANLAR

Nabol Kalesi-Kale Lordu Meron
Doruklar Kalesi-Kale Lordu Bargen
Tillek Kalesi-Kale Lordu Oterel

CROM
RUATHA
DORUKI
PELGA
K
A
L
L
E
TILLEK
BOLL
Pern

BİTİ
LEMO
BENDEN
KEROON
IGEN
NERAT
N
W
E
S
Ovalar
Plato ve Yaylalar
Tepelikler
Dağlar
Irmaklar
Göller
Weyrler
Kaleler

Annem
Anne Dorothy McElroy McCaffrey'e

EJDER ARAYIŞI

PRELÜD

Yay Takımyıldızı Bölgesi'ndeki Rukbat, altın renkli G-tipi bir yıldızdı. Beş gezegeni, iki asteroit kuşağı ve yakın binyıllar içinde çekimine kapılıp kalmış bir de başıboş gezegeni vardı. İnsanlar Rukbat'ın üçüncü gezegenine yerleşip ona Pern adını verdiklerinde, çılgıncasına düzensiz bir eliptik yörüngede dönüp duran garip gezegeni pek az önemsemişlerdi. İki nesil boyunca koloniciler parlak kırmızı yıldızı fazla umursamadılar -ta ki başıboş gezegenin tehlikeli yolu, onu hadid noktasında* üvey kardeşinin yakınına getirinceye kadar.

Koşullar uygun olduğu ve sistemdeki diğer gezegenlerin kesişmeleri tarafından bozulmadığı zamanlarda, başıboş gezegendeki yerli hayat daha cömert ve ılıman olan gezegene geçmek için uzay boşluğunda köprüler ararlı

Kolonicilerin ilk kayıpları sarsıcıydı, Pern'in ana gezegenle olan zayıf bağlantısı, gökyüzünden gümüş iplikler gibi yağan bu tehditle yapılan uzun savaş ve hayatta kalma mücadelesi sırasında kesilmişti.

Korku verici İpliklerin akınlarını kontrol altına almak için (çünkü Pernliler taşıyıcı gemilerinin parçalarını başka işlerde kullanmışlar ve bu pastoral gezegenle bağdaşmayan böylesine teknolo-

* Bir gökcismının yörüngesinin güneşe en yakın olduğu nokta (Ç.N.)

jik karmaşıklıklan terk etmişlerdi) yaratıcı insanlar uzun vadeli bir plan hazırladılar. İlk evre, gezegene özgü iyice uzmanlaşmış bir yaşam biçiminin üretilmesiydi. Empati oranı yüksek ve doğuştan gelen telepatik yeteneğe sahip kadın ve erkekler bu alışılmadık hayvanları kullanmak ve onlara bakmak için eğitildiler. 'Ejderler' (isimlerini Dünya efsanelerindeki benzer hayvanlardan almışlardı) son derece yararlı iki özelliğe sahiptiler: bir yerden diğerine anında gidebiliyorlardı, ve fosfin içerikli bir taşı çiğnedikten sonra yanıcı bir gaz püskürtebiliyorlardı. Ejderler 'uçabildikleri' için İplikleri daha havadayken yakabiliyor ve zarar görmeden kaçabiliyorlardı. Planın ilk bölümünün geliştirilip uygulamaya tam geçmesi nesiller aldı. Üreme hücrelerinin saldırısına karşı önerilen savunma planının ikinci aşamasının olgunlaşması daha uzun sürecekti. Çünkü uzayda dolaşan kökmantar üreme hücresi olan İplik, organik maddeleri düşüncesiz bir açlıkla yiyor, bir kez toprağa düştükten sonra korkunç bir hızla yuvalanıp ürüyordu.

İki aşamalı savunma programını hazırlayanlar işlerini şansa bırakmadıkları gibi, ikinci aşamanın bu azgın düşmanı gözle görülür şekilde imha etmesinin psikolojik sonucunu da düşünmüşlerdi. Çünkü tehlikedeki Pernliler için tehditin havada etkisiz hale getirilişini görmek psikolojik açıdan güven verici ve büyük ölçüde tatmin ediciydi. Bu

arada, ikinci aşamanın başlatıldığı güney kıtasının uygun olmadığı ortaya çıktı ve tüm koloni İpliklerden kaçarak kuzey sıradağlarındaki doğal mağaralara sığınmak için kuzey kıtasına göç etti. Güney kıtası, kuzeyde acilen beliren yeni yerleşim kurma çabaları arasında anlamını yitirdi. Dünya'nın hatıraları her geçen nesille Pern tarihinden gitgide uzaklaştı, ta ki soylarının hatırası önce efsanelere ve mitlere dönüşüp sonunda unutulana kadar.

Batı Sıradağlarının doğu yüzüne inşa edilen köken Kale kısa bir süre sonra kolonicilere küçük gelmeye başladı. Bir başka yerleşim birimi biraz daha kuzeyde, mağara dolu sarp kayalıkların yakınına elverişli biçimde yuvalanmış büyük bir gölün yanında başlatıldı. Ruatha Kalesi de birkaç nesil sonra fazlasıyla kalabalıklaştı.

Kızıl Yıldız doğudan yükseldiği için, uygun yerleşim alanları bulunması şartıyla, doğu dağlarında da bir kale yapılmasına karar verildi. Artık uygun yerleşim alanıyla mağaralar kastediliyordu, çünkü sadece kaya ve (Pern'in rahatsız edici derecede az sunduğu) metal, İpliklerin yakıcı etkilerine karşı dayanıklıydı.

Yetiştirilen kanatlı, kuyruklu, nefesleri ateşli ejderler artık yalıyar kalelerinin sağlayabildiğinden daha geniş yer isteyen boyutlardaydılar. Biri ilk Kale'nin yukarısında, diğeri de Benden dağlarında olan iki sönmüş volkanın mağara dolu koni-

lerinin yeterli ve sadece birkaç değişiklikle oturulabilir durumda olduklan ortaya çıktı. Ama bu projeler büyük taşkesicilerin (sadece ufak tefek madencilik operasyonları için programlanmışlardı, kayalıkları toptan kazmak için değil) son yakıtlarını da tüketti, geri kalan kaleler ve weyrler elle yapıldılar.

Yükseklerdeki ejderler ve binicileri ile mağaralarda yaşayan insanlar kendi işlerine yöneldiler, adet haline gelecek alışkanlıklar geliştirdiler, bunlar daha sonra kanun kadar katı olan geleneklere dönüştüler.

Derken Kızıl Yıldız düzensiz yörüngesinin öbür ucunda donmuş, yalnız bir tutsakken -Pern gezegeninin kendi yörüngesinde iki yüz kere Devri kadar süren- bir aralık geldi. Pern toprağına hiç İplik düşmedi. Yaşayanlar bu hoş gezegene ilk ayak bastıkları zaman umdukları gibi, hayattan zevk almaya başladılar. İpliklerin verdiği hasan silip ekin ektiler, meyva ağaçlan diktiler, İpliklerin çıplak bıraktığı yamaçlan yeniden ağaçlandırmayı düşündüler. Hatta soylarının tükenmesi tehditiyle karşı karşıya kaldıklannı bile unutabildiler. Derken İplikler bereketli gezegenin çevresinde bir tur daha atmak için geri döndüler -gökten gelen elli yıl süreli bir tehlike- ve Pemliler dökülen İplikleri ateş soluklarıyla havada yakan ejderleri verdikleri için, çoktan göçmüş olan atalarına bir kez daha minnettar kaldılar.

Ejderler de bu arada çoğaldılar, savunma planına uygun olarak dört yerde daha konuşlandırıldılar. İnsanlar İpliklere karşı başka bir önlemin daha bulunduğunu bütünüyle unutmayı başarmışlardı.

Kızıl Yıldız'ın üçüncü Geçiş'ine kadar, bu tekrarlanan kötülükle baş etmek için karmaşık bir sosyo-politik-ekonomik yapı geliştirildi. Weyr adı verilen, ejder halkının yaşadığı altı eski volkanik yuva, tüm Pern'i korumaya and içti, her bir Weyr, kuzey kıtasının bir parçasının üzerine, kelimenin tam anlamıyla, kanat gerecekti. Nüfusun geri kalanıysa Weyr'leri desteklemek için vergi verecekti, çünkü bu savaşçıların, ejderadamlarının, volkanik yuvalarında ne ekilip biçilebilir topraklar, ne de barış süresince ejder soyunun bakımını bir kenara bırakıp başka sanatları öğrenecek, ya da Geçişler sırasında gezegeni savunmaktan başlarını kaldıracak zamanları vardı.

Kale adı verilen yerleşimler, doğal mağaralar nerede bulunduysa orada kuruldular; tabii ki bazıları diğerlerinden daha geniştiler ya da daha stratejik konumdaydılar. İplik saldırılan sırasında korkmuş ve çıldırmış insanları kontrol altında tutmak için güçlü bir adam; hiçbir şeyin güvenle yetiştirilemediği zamanlarda eldeki gıdayı muhafaza etmek için akıllıca bir yönetim, tehlike geçinceye kadar nüfusu denetleyip edip işe yarar ve sağlıklı durumda tutmak için olağanüstü tedbirler

gerekliydi. Metal işçiliğinde, hayvancılıkta, çiftçilikte, balıkçılıkta, (sanki varmış gibi) madencilikte ve dokumacılıkta özel yeteneği olan insanlar her büyük Kale'de Zanaat Salonlan kurdular. Bunlar mesleki bilgilerin öğretildiği, becerilerin bir nesilden diğerine saklanıp korunduğu Zanaatbaşı Salonu'na bağlıydılar. Böylelikle bir Kale Lordu kendi kalesindeki bir Zanaat Salonu'nda üretilen mallan gezegendeki diğerlerinden saklayamıyordu. Zanaatlar Kalelerden bağımsızdılar, her bir Salonun Zanaatustası o mesleğin Zanaatbaşı'na (yeterlilik ve yönetim becerisine göre seçimle belirlenen bir mevki) bağlıydı. Zanaatbaşı, salonlarının üretiminden, bunun hakça ve önyargısız dağıtımından, yerel değil gezegen çapında sorumluydu.

Her Kale Liderinin, Zanaatbaşının ve, tabii ki, İplik Düşüşü sırasında tüm Pern'in korumasına sığındığı Ejderbinicilerinin belirlenmiş hak ve ayrıcalıklan vardı.

Kızıl Yıldız Pern'e amansızca yaklaşıyor, ama Geçişini tamamlayınca yaşam daha sakin bir düzene oturuyordu. Zaman zaman Rukbat'ın beş doğal uydusunun kesişmeleri Kızıl Yıldız'ın Pern'e korkutucu üreme hücreleri dökecek kadar yaklaşmasını engelliyordu. Buna rağmen bazen de, kardeşlerin hep yaptığı gibi, Pern'in kardeş gezegenleri Kızıl Yıldız'ı daha da yakına çekiyorlardı ve bahtsız kurbanın üzerine merhametsizce

yağıyordu İplik. Korku fanatikler yaratır, bu Pern'liler için de geçerliydi. Pern'i sadece ejderadamlar kurtarabilirlerdi ve onların gezegenin yapısındaki konumları dokunulmaz olmuştu.

İnsanoğlunun bir hoş olmayanı ve istenmeyeni unutma tarihi vardır. Geçmişin korkuları, kaynaklarının varlığı yadsınarak yok edilebilirler. Ve bu kez Kızıl Yıldız, İpliklerini Pern'e dökecek kadar yakın geçmedi. İnsanlar refah içindeydiler, çoğalmışlar, zengin topraklara yayılarak sağlam kayalara kaleler oymuşlar ve bütün bu uğraşılarının peşinde koşarken gökyüzünde hepi topu birkaç ejder olduğunu, Pern üzerinde sadece bir Weyr'de ejderadamların kaldığını fark etmemişlerdi. Aşağı yukarı beş nesil sonra kahraman ejderadam soyu gözden düştü. Geçmişteki yiğitliklerin efsaneleri ve varoluş sebepleri bile itibarını yitirdi.

Kızıl Yıldız, Pern'e doğal güçlerin etkisiyle dönerek yaklaşıp, hedefi olan eski kurbanına uğursuzca göz kırptığında bir adam, F'lar, bronz ejder Mnementh'in binicisi, eski masalların doğruluğuna inanmaktaydı. Yan kardeşi, Kahverengi Canth'ın binicisi F'nor, onun düşüncelerini dinledi ve bunları Pern'in tek Weyr'inin adetlerinden daha inanılır buldu. Ölmekte olan bir kraliçe ejderin son altın yumurtası Benden Weyr'inin Kuluçka Alanı'nda sertleşirken, F'lar ve F'nor bu fırsatı Weyr'in yönetimini ele geçirmek için değer-

lendirdiler. Yakında yumurtadan çıkacak olan genç kraliçeye binecek güçlü bir kadın ararken, Ruatha Kalesi'nde kalenin soylu kanından hayatta kalan tek kişiyi, Lessa'yı buldular. Lessa yeni kraliçe Ramoth'u etkiledi ve Benden Weyri'nin Weyrkadını oldu. İlk çiftleşmede F'lar'ın bronz Mnementh'i genç kraliçeyi uçurunca, F'lar Pern'in diğer ejderadamlarının Weyrlideri konumuna geldi. Üç binici, F'lar, Lessa ve F'nor, Kale Lordlarını ve Zanaatkârlan yaklaşan tehlikeyi kabul etmeye ve neredeyse savunmasız olan gezegeni İpliklere karşı hazırlamaya zorladılar. Ama Benden Weyri'nin iki yüz yetersiz ejderinin gelişigüzel yayılmış yerleşimleri konuyamayacağı üzücü şekilde ortadaydı. Eski günlerde, iskan edilmiş bölge çok daha azken bile, altı dolu Weyre ihtiyaç duyuluyordu. Lessa kraliçe ejderini *ara*dan bir yerden öbürüne yönlendirmeyi öğrenirken ejderlerin *ara*dan zamanda da yolculuk yapabildiklerini keşfetti. Hem kendi yaşamını, hem de Pern'in tek kraliçe ejderini tehlikeye atan Lessa, Ramoth ile zamanda dört yüz Devir geriye, Kızıl Yıldız'ın Geçişini tamamlamasından hemen sonraya, diğer beş Weyr'in gizemli kayboluşunun öncesine döndü.

Sadece prestijlerinin azalışını görmekten ve hayat boyu süren heyecan verici bir mücadelenin ardından gelen hareketsizlikten sıkılan beş Weyr, Lessa'nın Weyr'ine yardım etmeyi kabul ettiler ve

onun Devrine geldiler.

İleriye yapılan o zafer dolu yolculuğun üzerinden şimdi yedi Devir geçmiş ve Kaleler ile Zanaatların kendilerini kurtaran Eskiçağlı Weyrlere başlangıçta duydukları şükran duygusu azalmış ve tatsızlaşmıştı. Ve Eskiçağlılar da şu an üzerinde yaşadıkları Pern'den memnun değillerdi. Dört yüz Devir çok fazla değişiklik getirmiş ve anlaşmazlıklar baş göstermişti.

BİRİNCİ BÖLÜM

Kale Kalesi, Zanaatbaşı Salonu'nda Sabah Benden Weyri'nde Birkaç Öğle Sonra Telgar Kalesi, Demirciustası Zanaat Salonu'nda (Telgar Zamanıyla) Sababortası

Nasıl başlamalı diye kara kara düşündü Pern'in Arpustası Robinton.

Çalışma masasındaki tepsileri dolduran düzleştirilmiş ıslak kuma düşünceli şekilde bakarak çattı kaşlarını. Uzun suratı derin çizgilerle ve kırışıklıklarla bezenmişti ve genel olarak iç neşesinin kıvılcımlarını saçan mavi gözleri alışılmadık bir ağırlıkla gölgelenmişçesine griydiler.

O, Pern'in ayaklı kütüphanesi ve her baladı, sagayı ve şiiri okuyabilen anlatıcısı, söyleyecek söz bulamazken, kumun sözlerin ve notaların saldırısına uğramak için yalvardığını hayal etti. Yine de Lemos Kalesi'nin Lordu Asgenar'ın Telgar Kalesi'nin Lordu Larad'ın yarı kızkardeşiyle yaklaşan düğünü için bir balad yazması gerekiyordu. Davulcular ve arpçı kalfaları ağının ona son zamanlarda rapor ettiği huzursuzluklar yüzünden, Robinton bu hayırlı olayda misafirlere -tüm Kale Lordları ve Zanaatustaları davetliydiler- Pern'in ejderadamlarına olan borçlarını hatırlatmaya karar vermişti. Baladın konusu olarak, büyük altın

kraliçe Ramoth'un sırtında *ara*dan geçerek zamanda fantastik bir yolculuk yapan Benden Weyri'nin Weyrkadını Lessa'yı seçmişti. Pern'in Lordları ve Zanaatkârları o zaman beş eski Weyr'in ejderbinicilerinin dört yüz Devir geçmişten gelişiyle sevinmişlerdi.

Yine de o büyüleyici, o çılgın günler, kahramanlıklar bir ezgiye nasıl indirgenebilirdi ki? En canlı akorlar bile kalp atışını, tutulan nefesi, korkunun soğuğunu ve İpliğin Nerat Kalesi'ne yağdığı sabah F'lar'ın bütün korkmuş Lordları ve Zanaatustalarını Benden Weyri'nde bir araya getirip şevkli yardımlarını sağladığı anki ümidin umutsuzca akınını anımsatmaktan uzaktı.

Robinton aniden kasvetlenen bir ifadeyle başını kum tepsilerinden kaldırdı.

"Belleğin kumu çabuk kuruyor" dedi hafifçe, iskân edilmiş vadi üzerinden Kale Kalesi'ni barındıran sarp kayalığa doğru bakarken Ateş çukurlarında sadece bir gözcü vardı. Altı kişi olmalıydı, ama ekin zamanıydı ve Kale Kalesi Lordu Groghe, ayakta durabilen herkesi, hatta çatlaklardaki bahar otlarını ayıklayıp duvarlardaki yosunları kazımaları gereken çocukları bile tarlalara çıkartmıştı. Geçen bahar, Lord Groghe bu görevleri kaç ejder boyu arazıye tohum atılmasını isterse istesin ihmal etmezdi.

Şüphesiz Lord Groghe şu an tarlalarda, Çobanustası Sograny'nin yetiştirdiği uzun bacaklı bi-

nek hayvanlarından birinin sırtında bir araziden diğerine sinsice dolaşıyordu. Yorulmak nedir bilmezdi Groghe, tek bir budanmamış ağaç ya da düzgün sürülmemiş sıra kaçmazdı onun hafif patlak mavi gözlerinden. Kır saçları düzgün bir bağla toplanmış iri yan bir adamdı. Cildi ateş basmışçasına kırmızıydı, öfkesi de bundan geri kalmazdı. Ama eğer kalelileri zorlayacaksa kendini de bir o kadar zorlardı, kendisinin yapamayacağı hiçbir şeyi halkından, çocuklarından ya da evlatlıklarından da istemezdi. Eğer bu düşüncesinde ısrarlıysa, bunun sebebi kendi sınırlarının farkında olması ve kendini bunu bilerek güvende hissetmesiydi.

Geleneksel bir Kale görevi olan, yerleşim bölgelerine yakın tüm yeşilliklerin temizlenmesi işini ihmal eden sadece Lord Groghe mi diye merak ederek alt dudağını çekiştirdi Robinton. Yoksa bu, Lord Groghe'nin Kale Weyri ejderbinicilerinin korumaları gereken Kale Kalesi'nin büyük ormanlık alanları konusunda giderek artan endişesine karşı verdiği yanıt mıydı? Kale Weyri'nin Weyrlideri T'ron[28] ve onun Weyrkadını Mardra, filo binicilerinin gözlerinden kaçıp zengin ormanlara düşebilecek İplikleri kontrol etme konusunda daha az titiz hale gelmişlerdi. Fakat Lord Groghe, İplik ormanlarının üzerine yağdığında yer ekibi ve alev makineleri konusunda titiz davranmıştı. Bir ahır dolusu ulaktan oluşan, Kale bo-

28 Kale Weyrlideri'nin adı ilk kitapta T'ton olarak geçiyordu. Bu kitapta Tron olarak geçmesi kitabın orjinalinden kaynaklanmakta. (Ç.N.)

yunca yayılmış etkili bir ekip kurmuştu, böylelikle eğer ejderbinicileri uçuşlarını hakkıyla yaparlarsa, havadaki hayvanların ateşli nefeslerinden sıyrılabilen İpliklere karşı yerde yeterince koruma olacaktı.

Ama son zamanlarda Robinton'un kulağına çirkin söylentiler çalınmıştı ve bunlar sadece Kale Kalesi'nden değillerdi. Pern'deki her karşıt görüşlü fısıltıyı, suçlamayı eninde sonunda duyduğu için gerçeği garezden, iftirayı suçtan ayırmayı öğrenmişti. Bunların çoğu, zamanla ayıklandığı için temelde ortalığı yaygaraya veren birisi olmayan Robinton, ruhunda yükselen telaşı hissetmeye başlıyordu.

Arpustası aydınlık güne, tarlaların taze yeşiline, meyva ağaçlarındaki sarı çiçeklere, ana Kale'ye giden yolu çevreleyen diğer kalelere, Kale Kalesi'nin Büyük Dış Avlusuna çıkan bayırda kümelenmiş esnaf evlerine bakarak, iskemlesinde kamburunu çıkardı.

Şayet kuşkuları doğruysa ne yapabilirdi? Azarlayıcı bir şarkı yazmak mı? Bir taşlama mı? Robinton homurdandı. Lord Groghe bir taşlamayı yorumlayamayacak kadar hayal gücünden yoksun, bir azarlamayı hak etmeyecek kadar da dürüst bir adamdı. Robinton dirsekleri üzerinde doğruldu, üstelik eğer Lord Groghe ihmalkârsa, protesto ettiği Weyr'in ihmalkârlığı daha da fazlaydı. Güneydeki büyük çamlıklarda yuvalanan İpliğin

düşüncesiyle Robinton'un tüyleri ürperdi.

Weyrliderleri olarak Mardra'ya ve T'ron'a karşı serzenişlerini dile getirmeliydi, ama bu da boşuna olurdu. Mardra son zamanlarda şirretleşmişti. Eğer T'ron artık onun ilgisini çekmiyorsa incelikle bir kenara çekilip başka erkeklerin şansını denemesine izin verecek kadar düşünceli olmalıydı. Kaleli kızların söylediklerine bakılacak olursa T'ron yeterince şehvetliydi. Aslında T'ron'un kendine hakim olması gerekirdi. Lord Groghe hizmetlilerinin birçoğunun ejder dölü taşımasına çok sıcak bakmıyordu.

Bir kördüğüm daha, diye düşündü Robinton buruk bir gülümsemeyle. Kale adetleri Weyr ahlâkından o kadar farklıydı ki. Belki Benden Weyr'inden F'lar'a söylenecek bir söz? Yine yararsız. İlk olarak, aslında, bronz binicinin yapabileceği hiçbir şey yoktu. Weyr'ler kendi kendilerini yönetirlerdi ve T'ron sadece F'lar'ın uygun göreceği bir öneriden alınmakla kalmazdı, Robinton aynı zamanda F'lar'ın Kale Lordlarının tarafını tutacağından emindi.

Bu, Lessa'nın beş kayıp Weyri getirmek için zamanda *arada*n geri gitmesinin ardından Bendenli F'lar'ın liderliği bırakmaya böylesine istekli oluşuna Robinton'un son birkaç aydır ilk pişmanlık duyuşu değildi Yedi Devir önce o zamanlar Pern, birkaç aylığına da olsa tarihi İplik tehditine karşı F'lar ve Lessa'nın yönetimi altında birleş-

mişti. Her Kaleli, Zanaatustası, köylü, zanaatkâr, hepsi hemfikir olmuştu. Bu birlik, Eskiçağlı Weyrliderleri kendi Weyrlerine korunma amaçlı olarak bağlı bulunan Kaleler üzerindeki geleneksel yönetimde yeniden hak iddia ettikleri ve şükran dolu Pern bu hakkı onlara bırakuğı zaman çözülmüştü. Ama dört yüz Devirde bu eski egemenliğin yorumlanışı değişmişti ve iki taraf da doğru tanımdan emin değildi.

Belki de şimdi Kale Lordlarına yedi Devir önce tüm umutlarının narin ejder kanatları ve iki yüz kadar az sayıda adamın sadakatına bağlı olduğu o tehlikeli günleri hatırlatmanın vaktiydi.

Evet, Yumurta adına, Arpçının da bir görevi var diye düşündü Robinton, ıslak kumu nedensizce düzleştirerek. Ve de bunu herkese duyurma zorunluluğu.

On iki gün sonra Telgar Lordu Laıad, yarı kızkardeşi Famira'yı Lemos Kalesi'nin Loıdu Asgenar'a verecekti. Aipustası, kutlamaları şenlendirmek için yeni ve uygun şarkılar yazmakla görevlendirilmişti. F'lar ve Lessa da Lemos Kalesi Benden Weyri'ne weyrbağlı olduğu için davetliydiler. Bu hayırlı olayı onurlandırmak için Weyrden, Lordlardan ve Zanaatlardan önemli kişiler orada olacaklardı.

"Ve mutlu şarkılarımla birlikte daha iyi et yiyeceğim"

Bu beklentiyle kendi kendine gülen Robinton

balmumu kalemini eline aldı.

"Lessa için sevecen ama karmaşık bir ezgi yazmalıyım, o şimdiden bir efsane oldu." Arpçı narin, çocuk boyundaki Weyrkadını'nı, onun beyaz tenini, kara saçlarının bulutsu biçimini, gri gözlerindeki parıltıyı ve kıvrak dilinin sivriliğini düşünürken farkına varmadan gülümsedi. Hiçbir Pernli ona karşı saygıda kusur etmemiş ve F'lar dışında kimse onun memnuniyetsizliğini göze alamamıştı.

İyi ifade edilmiş bir askeri ezgi, hırslı amber rengi gözleri, bilinçsizce takındığı mağrur tavrı ve atletik savaşçı vücudunun yoğun enerjisiyle Benden'in Weyrlideri'ne yakışırdı. Robinton acaba F'lar'ı dalgınlığından uyandırabilir miydi? Yoksa Kale Lordu ile Weyrlideri arasındaki ufak sürtüşmeler için gereksiz yere mi telaşlanıyordu?

Şimdi de - en büyük davulda sert bir vuruş, sınırsız merakıyla, hassas beceriye sahip kocaman elleriyle, sonsuz verimlilik arayışı içinde dolaşan zihniyle Demirciustası Fandarel için. Halbuki bedeni ve hareketleri bu kadar yavaş birinin aklının da o kadar yavaş olması beklenirdi.

İyice tınlayan kederli bir nota, bir zamanlar bir Benden ejderine binen ve Larth'ını Bahar Oyunlarında bir kazada kaybetmiş olan Lytol için - on dört, yoksa on beş Devir önce miydi? Lytol weyri terk etmişti - ejder halkı arasında yaşamak sadece o büyük kaybını daha da şiddetlendiriyor-

du - ve dokuma sanatına alınmışu. F'lar Arama'da Lessa'yı keşfettiğinde Lytol Donıklar Kalesi'nin Zanaat Salonu Ustası idi. Lessa hak talebini geri çekip tahtı genç Jaxom'a bırakınca F'lar Lytol'u Ruatha Kalesinin Lord Vekilliğine getirmişti.

Bir insan Pern'in ejderlerini nasıl anlatabilirdi? Hiçbir ezgi bu devasa, büyük oldukları kadar da hassas ve üzerlerine binen, onlara İpliği yaktıran, bakan, seven, sözlerin ötesinde kopmaz bir bağ ile zihin zihine bağlanan insanlar tarafından Yumurtadan Çıkış'ta Etkilenen kanatlı hayvanlar için yeterince görkemli değildi! (Nasıl bir şeydi bu gerçekten, diye merak etti Robinton gençlik tutkusunun ejderadamlık olduğunu hatırlayarak.) Pern'in gizemli bir şekilde bir yerden öbürüne göz açıp kapayana kadar kendilerini *ara*dan taşıyabilen ejderleri. Hatta *ara*dan bir zamandan diğerine!

Arpçının iç çekişi derindendi, ama elini kuma götürdü, kendi kendine şarkının içinde bir cevap bulup bulamayacağını merak ederek ilk notayı bastı, ilk sözcüğü yazdı.

Davulun ilk vuruşunu duyduğunda, tamamlanmış satıra yazdıklarını korumak için kil doldurmayı henüz bitirmişti. Davulun vuruşlarını yakalayabilmek için başını eğerek hızla Zanaat Salonu'nu, küçük dış avlusuna yürüdü; acil bir tempo içinde çalınan kendi nağmeleriydi bunlar. Davul sesine o kadar konsantre olmuştu ki, Arpçı

Salonu'nun alışıldık tüm seslerinin kesildiğinin farkına varmadı.

"İplik mi?" Bir anda boğazı kurudu. Robinton'un İpliğin Tillek Kalesi kıyılarına beklenenden daha erken düştüğünü anlaması için zaman çizelgesine bakması gerekmiyordu.

Kale Kalesi'nin surlarının karşısındaki vadide tek bir gözcü, felaketten habersizce tekdüze turunu atıyordu.

F'nor ve büyük kahverengi Canth'i Benden Weyri'ndeki weyrlerinden çıktıklarında öğlen havasında yumuşak bir bahar ılıklığı vardı. F'nor hafifçe esnedi ve belkemiğinin çatırtısını duyuncaya kadar gerindi. Önceki günün tümünü, gelecek Etkileme için batı kıyısında uygun oğlanları - ve kızları, çünkü Benden Weyri Kuluçka Meydanı'nda sertleşmekte olan bir altın yumurta vardı - Arama'da geçirmişti. Benden Weyri'nin eski beş Weyr'e göre kesinlikle daha çok ejder ve kraliçe yetiştirdiğini düşündü F'nor.

"Aç mısın?" diye sordu Weyr Çanağından Beslenme Alanı'na bakan ejderine kibarca. Beslenen ejder yoktu ve sürü hayvanları çitlerle çevrili otlaklarında bacaklarını ayırmış, başları kemikli dizleriyle aynı seviyede, güneş altında kestiriyorlardı.

Uykuluyum dedi Canth, sürücüsü kadar uzun ve derin uyumuş olduğu halde. Kahverengi ejder

kendini güneşin ısıttığı çıkıntıya yerleştirdi, çömelirken içini çekerek.

"Seni tembel," dedi F'nor hayvanına sevgi dolu biçimde gülerek.

Ejderadamların Pern'in doğu kıyısında yaşadığı yerleri oluşturan muazzam dağ çanağının diğer yanında güneş tam tepede idi. Yalıyar, güneş kayalardaki mikadan yansıdıkça her bir ejder weyrinin yıldız gibi parlayan, siyah ağızlarıyla bezenmişti. Bahann beslediği Weyr gölü, binicileri çimenlik kıyıda aylak aylak uzanırken banyo yapan iki yeşil ejderin çevresinde pırıl pırıldı, weyr çömezi kışlalarının önünde genç biniciler Çömez Hocası'nın etrafına yarım daire biçiminde dizilmişlerdi.

F'nor'un gülümsemesi yayıldı. Yirmi küsür Devir önce böyle bir yarın dairede geçirdiği bıkkınlık verici saatleri anımsayarak yağsız vücudunu tembelce gerdi . Bir weyr çömezi iken tekrar ettiği ezber dersleri bu ejderbinicileri grubu için çok daha fazla şey ifade ediyordu. Onun Devrinde öğrenim baladlarında sözü geçen Gümüş İplikler, dört yüz Devirdir Kızıl Yıldız'dan dökülmemişti. Bu çocukların öğrenecekleri dersler postlarını, hayatlarını ve daha önemlisi ejderlerini kurtaracaktı.

Weyr çömezleri gelecek vaat ediyorlar, diye Canth yorumda bulundu, kanatlarını sırtında kavuşturup kuyruğunu arka bacaklarına doğru kıvı-

rırken Koca kafasını ön ayaklarına dayadı. F'nor'a yakın façetalı gözleri hafifçe ışıldıyordu.

F'nor bu sözsüz ricaya karşılık verdi ve Canth memnuniyetle uğuldamaya başlayıncaya kadar onun gözünün kenarını kaşıdı.

"Uyuşuk!"

Çalıştığımda işimi yaparım, diye cevapladı Canth. *Benim yardımım olmasa hangi Kalesoylu çocuğun iyi bir ejderbinicisi olacağını nereden bileceksin? İyi kraliçe binicileri olan kızları da ben bulmuyor muyum?*

F'nor hoşgörüyle güldü, ama Canth'ın savaşçı ejderler ve doğurgan kraliçeler için uygun adayları bulmadaki başarısının Benden Weyri ejderadamları arasında övüldüğü doğruydu.

Sonra Güney Boll'un Kale ve Zanaatlarında kalelilerin ve zanaatkârların kendisini Benden Weyr'inden bir ejderadam olarak tanıtıncaya kadar gösterdikleri tuhaf düşmanlığı hatırlayarak kaşlarını çattı. Tam tersi olacağını düşünmüştü. Güney Boll, Kale Weyri'ne bağlıydı. Geleneksel olarak - ve F'nor çarpıkça gülümsedi çünkü Kale Weyrlideri T'ron, geleneksel, adetten ve değişmez olan her şeyi en katı şekilde uyguluyordu - geleneksel olarak binici olabilecekler üzerinde öncelikle yöreyi koruyan Weyr'in hakkı vardı. Ama beş Eski Weyr nadiren kendi Alt Mağaralarının dışında aday arıyorlardı. Tabii ki, diye düşündü F'nor, Eskiçağ kraliçeleri ne modern krali-

çeler kadar çok yavru yapıyorlardı, ne de çok sayıda altın kraliçe yumurtluyorlardı. Aslına bakılacak olursa, Lessa'nın onları ileriye getirişinden beri geçen yedi Devirde, Eskiçağ Weyrlerinde sadece üç kraliçe çıkmıştı kuluçkadan.

Neyse, eğer kendilerini daha üstün hissettirecekse, bırakalım Eskiçağlılar bildiklerini okusunlar. Ama F'nor F'lar'la aynı görüşteydi. Ejderciklere mümkün olduğunca çok seçenek sunmak gerektiğini herkes kabul ederdi. Benden Weyr'inin Alt Mağaralarındaki kadınlar da kesinlikle kabul edilebilir olmakla beraber, yumurtadan çıkan ejder sayısı kadar weyrdoğumlu oğlan yoktu.

Şimdi, eğer öbür Weyrlerden biri, belki Igen Weyr'inden G'nar'sh ya da Telgar Weyr'inden R'mart, genç kraliçelerinin çiftleşme uçuşlarını herkese açsalardı, Eskiçağlılar ejderlerin büyüklüğünde ve yumurtaların sayısında bir artış görebilirdi. Sadece kendi soylarından çoğalmaları aptallıktı.

Öğleden sonra meltemi esti ve kaynamakta olan hissizotunun keskin kokulu dumanını getirdi beraberinde. F'nor inledi. Kadınların İplik yarasına ve diğer her acı verici derde deva olan hissizotu merhemini yaptıklarını unutmuştu. Dün Arama'ya gitmesinin önemli sebeplerinden biri de buydu. Hissizotunun kokusu her yeri kaplamıştı. Dün sabahki kahvaltı tahıl yerine ilaç kokuyordu. Hissizotu merheminin hazırlanması kö-

tü kokulu olduğu kadar usandırıcı da olduğundan, birçok ejderbinicisi bu üretim sırasında ortalıkta görünmemişti. F'nor Weyr Çanağı'nın karşısına, kraliçe weyrine doğru göz attı. Tabii ki Ramoth Kuluçka Meydanı'nda, havada, son yaptığı yumurtaların üzerinde dolanıyordu, ama bronz Mnementh her zamanki çıkıntısında değildi. Kuşkusuz F'lar'la birlikte hissizotunun kokusundan ve Lessa'nın sağı solu belli olmayan öfkesinden kaçmışlardı. Lessa Weyrkadınlığının en zahmetli görevlerine bile özenle katılsa da, bu, onları sevdiği anlamına gelmezdi.

Hissizotu çok kötü kokuyordu, F'nor ise açtı. Dünkü öğle yemeğinden beri birşey yememiş, batı kıyısındaki Güney Boll ile doğu kıyısındaki Benden arasındaki altı saatlik farktan dolayı Benden Weyri'ndeki akşam yemeğini de tamamen kaçırmıştı.

F'nor veda edercesine bir kaşımayla Canth'a birşeyler yemeye gideceğini söyledi ve tünekteki taş rampadan aşağıya inmeye başladı. Filo ikincisi olmanın ayrıcalıklarından biri kalacağı yeri seçme hakkıydı. Kıdemli kraliçe Ramoth Benden'de sadece iki genç kraliçeye izin verdiği için Weyrkadını odalarından ikisi boştu. F'nor bunlardan birine yerleşmişti.

Alt Mağaraların girişine yaklaşırken kaynayan Hhissizotunun buharı gözlerini yaşarttı. Biraz *klab*, ekmek ve meyve alıp Weyr çömezi Hoca-

sı'nı dinlemeye gidecekti. Onlar rüzgârın estiği taraftaydılar. Bir filo ikincisi olarak F'nor yeni binicileri, özellikle weyrdoğumlu olmayanları denemek için her fırsatı değerlendirmekten hoşlanırdı. Weyr yaşamı, zanaat ve kalesoylularının uyum sağlamasını gerektirirdi. Özgürlük ve ayrıcalıklar bir çocuğun kafasına bazen ejderini *ara*dan üçe sayıncaya kadar - Pern'in her yerine - götürmeyi öğrendiği zaman girerdi. F'nor, Eski-çağlılann Benden Weyri'ndeki bu uygulamaya taraftar olmamalanna karşın F'lar'ın Etkileme'ye yaşça büyük çocukları da alma tercihine katılıyordu yine. Ama kabuk aşkına, onlu yaşlarının sonuna gelmiş bir genç (kalesoylu da olsa) ejderbinicı'liği konumunun getirdiği sorumluluğu kabul ederdi. Duygusal bakımdan daha olgun olurdu ve Etkileme'nin etkisinde bir azalma olmazken, ruhundaki o hayat boyu süren bağlantıyı, kendisi ve ejderi arasındaki tam empatiyi anlayabilir ve özümseyebilirdi Daha büyük bir oğlan, kendini kaybetmezdi de. Ejderciğin içgüdüsel hassaslığı ortaya çıkana değin dengeyi sağlamayı bilirdi. Bir yavru ejderin hassas duyuları çok azdı ve eğer budala bir weyr çömezi onun çok fazla yemesine izin verirse bütün Weyr onun eziyetinden payını alırdı. Daha büyük bir hayvan bile, günü gününe, gelecek için fazla düşüncesi olmadan ve geçmişi -içgüdüsel düzey dışında- hiç düşünmeden yaşardı. Bu da çok kötü değil diye dü-

şündü F'nor. Çünkü Iplik sıkıntısının asıl yükünü taşıyanlar ejderlerdi. Belki de bellekleri daha iyi ve çağrışımcı olsaydı bu görev karşısında duraksarlardı.

F'nor denn bir nefes aldı ve duman karşısında gözlerini hırsla kırpıştırarak mutfak Mağarasına girdi. Ortalık arı kovanı gibiydi. Weyr'in kadın mifusunun yansının bu işle uğraşıyor olduğunu düşündü F'nor, çünkü koca kazanlar Mağaranın dış duvarına kurulu tüm büyük ocakları doldurmuşlardı. Kadınlar geniş masalara oturmuş, merhemin yapıldığı kökleri yıkayıp kesiyorlar, bazıları da kaynayan sıvıyı kepçelerle büyük toprak kaplara boşaltıyorlardı. Uzun küreklerle karışımı kanştıranların ağız ve burunları maskelerle örtülüydü, sık sık ekşi dumanın sulandırdığı gözlerini silmek için eğiliyorlardı. Gençler depo mağaralardan getirdikleri ateş taşlarını ocaklara, çömlekleri de soğutma mağarasına taşıyorlardı. Herkes meşguldü.

Neyse ki gece ocağında, yemek tenceresiyle *klab* demliği kömürlerin üzerinde kancalarıyla asılıydılar. F'nor fincanını doldururken kendisine seslenildiğini işitti. Etrafına bakındığında öz annesi Manora'nın ona işaret ettiğini gördü. Genellikle sakin olan yüzünde şaşırtıcı bir ilginin izi vardı.

F'nor itaatkâr bir şekilde onun, Lessa'nın ve bir yerlerden tanıdık gelen bir genç kadının ufak-

ça bir tencereyi incelediği ocak başına yürüdü.

"Selamlarını sunanın Lessa, Manora, - durakladı üçüncü ismi anımsamak için çabalayarak.

"Brekke'yi hatırlıyor olmalısın, F'nor," dedi Lessa, onun hatasına kaşlarını çatarken.

F'nor gözünden gelen yaşları elbisesinin koluna silerek "Dumanlar bu kadar yoğunken görmemi nasıl beklersin?" diye sordu. "Genç Wirenth'i Etkilediğinden beri seni pek görmedim, Brekke."

"F'nor, sen de F'lar kadar kötüsün," diye söylendi Lessa hırçınlıkla. "Bir ejderin adını asla unutmazsın, ama ya binicisininkini?"

"Wirenth nasıl, Brekke?" diye sordu F'nor Lessa'nın onun sözünü kesmesini umursamaksızın.

Kız heyecanlandı, yine de tereddütle gülümsemeyi başardı; sonra da bakışlarını anlamlıca, dikkati üzerine çekmeye çalışan Manora'ya kaydırdı. Kız F'nor'un zevkine göre biraz zayıftı ve boyu, minyon ölçüleri uyandırdığı saygıyı ve otoriteyi kesinlikle azaltmayan Lessa'dan çok daha uzun değildi. Yine de beklenmedik şekilde koyu, kıvırcık saçların çerçevelediği ağırbaşlı yüzünde F'nor'un çekici bulduğu bir güzellik vardı. Ve onun kendini belli etmeyen sadeliğinden de hoşlanmıştı. Güney Weyrinin kademli Weyrkadını, öfkeli ve sorumsuz Kylara ile nasıl geçindiğini düşünüyordu Lessa önündeki boş kabı tıklattığında.

"Şuna bak F'nor, kaplama dökülmüş ve bir ten-

cere dolusu hissizotu merhemi'nin rengi bozulmuş."

F'nor anlayarak bir ıslık çaldı.

"Demircinin metali neyle kapladığını biliyor musun?" diye sordu Manora. "Zehirlenmiş bir merhemi kullanmaya cesaret edemem ve bu kadarı boş yere atmak da istemem."

"F'nor tencereyi ışığa doğru eğdi. Mat kahverengi kaplamanın bir yanı ince çatlaklarla bezenmişti.

"Merheme ne yaptığını görüyor musun?" diyerek Lessa ona ufak bir çanak uzattı.

Normalde kremsi, soluk sarı renkte olan ağrı kesici merhem kırmızımsı kahverengiye dönmüştü. Oldukça tehditkâr bir renk, diye düşündü F'nor. Kokladı, pannağını batırdı ve birdenbire derisinin hissizleştiğini duyumsadı.

"İşe yarıyor," diyerek omuz silkti.

"Evet, ama içine yabancı madde kanşarak pişmiş merhemi açık bir İplik yarasına sürersek ne olur?"

"İyi bir nokta. F'lar ne diyor?"

"Ah, o mu," Lessa nazik yüzünü ekşiterek "Lemos Kalesi'ne gitti Lord Asgenar'ın ağaçustasının ağaç hamuru yapraklarıyla neler yaptığını görmek için."

F'nor sırıttı. "Aradığın zaman asla bulunmaz, değil mi Lessa?"

Lessa kıvılcımlar saçan gri gözleriyle iğneleyici

bir cevap vermek için ağzını açtı ve F'nor'un kendisiyle dalga geçtiğini anladı.

Kendi Weyr eşine çok benzeyen uzun boylu filo ikincisine "Sen de F'lar kadar kötüsün," dedi gülümseyerek. Aynı babanın izleri ikisinin de kabarık siyah saçlarında, yağsız geniş vücutlarında görülüyordu (F'nor daha dörtgen, geniş gövdeliydi ama kemiklerini'n üzerinde yeterince et yokmuş ve sanki tamamlanmamış gibiydi), iki adamın mizaçları ve kişilikleri farklıydı. F'nor kendisinden üç Devir büyük olan yan kardeşi F'lar'a göre daha yumuşak huylu ve daha az içe dönüktü. Weyrkadını bazen kendini, F'nor'a yan kardeşinin bir uzantısıymış gibi davranırken bulurdu, belki de bu yüzden onunla şakalaşıp kızdırıyordu. Çoğu kimseyle bu kadar iyi geçinemezdi.

F'nor onun gülücüğüne karşılık verdi ve iltifatı için sahte bir reverans yaptı.

"İyi, senin işini gönnek için Demirciustası Salonu'na gitmeye bir itirazım yok. Arama'da olmam gerekiyor ve her yerde olduğu kadar Telgar Kalesi'nde de Arama'ya hakkım var. R'mart diğer Eskiçağlı Weyrliderleri kadar muhafazakâr değil. Tencereyi kancadan aldı, bir kez daha gözden geçirdi, başını sallayarak kalabalık odaya baktı. "Tencereni Fandarel'e götüreceğim, ama bana öyle geliyor ki altı - affedersin - yedi Weyr'deki her ejderi kaplamaya yetecek kadar hissizotu var zaten'. Brekke'ye gülümsedi, çünkü kız tuhaf şe-

kilde huzursuz görünüyordu. Lessa zihni başka bir konuyla meşgulken kıncı olabilirdi. Ramoth yeni kuluçkasına sanki deneyimsizmişçesine aşırı özen gösteriyor, bu da Lessa'yı daha sinirli yapıyordu. Güney Weyri'nden bir genç Weyrkadını'nın Benden'deki bir ilaç hazırlama işine karışması garipti.

"Bir Weyr için hissizotu asla fazla değildir," dedi Manora seitçe.

"Bu da çatlayan tek tencere değil" diye söze kanştı Lessa. "Ve eğer kaybettiğimiz hissizotunu telafi etmek için daha fazlasını toplamamız gerekiyorsa...

"Güney Weyri'nde ikinci hasat var," diye önerdi Brekke, sonra konuşmuş olmaktan dolayı telaşlanmış göründü

Ama Lessa'nın Brekke'ye bakışı şükran doluydu. "Güney Weyri Iplikten kaçamayan her aptalın bakımını üstlenmişken, size sıkıntı çektirmeye hiç niyetim yok, Brekke."

"Tencereyi götüreceğim, tencereyi götüreceğim," diye F'nor güldüren bir güven verişle çıkıştı. "Ama bunun için midemde bir bardak *klah*'tan başka şeylerin olması lazım."

Lessa ona baktı, sonra bakışını yere yansıyan geç öğleden sonra güneşine kaydırdı.

"Telgar Kalesi'nde daha ikindi saatleri," dedi F'nor sabırlıca. "Dün bütün gün Güney Boll'da Arama'daydım. O yüzden kendimden saatlerce

gerideyim." Esnemesini bastırmaya çalıştı.

"Unutmuşum. Şansın yaver gitti mi?"

"Canth kulağını bile kıpırdatmadı. Şimdi izin ver de birşeyler atıştırıp kokudan uzaklaşayım. Buna nasıl dayanıyorsun bilmiyorum."

Lessa kahkaha attı. "Eğer siz binicilere hissizotu vermezsem iniltilerinize dayanamıyorum da onun için."

F'nor bu iyi huylu şakalaşmaları karşısında Brekke'nin gözlerinin büyüdüğünün farkında olarak gülümsedi Weyrkadınına. Lessa'yı gerçekten severdi, sadece Benden'in kıdemli kraliçesinin Weyrkadını olarak değil, insan olarak da. Ramoth'un Mnementh'ten başka hiçbir ejderin onu uçurmasına izin vermemesi bir yana, F'lar'ın ona kalıcı bağlılığını kalpten onaylıyordu. Lessa Benden Weyri için nasıl mükemmel bir Weyrkadınıysa, F'lar da o kadar mantıklı bir bronz biniciydi. Weyrkadını ve Weyrlideri olarak birbirleriyle uyumlulardı ve bundan Benden Weyri - ve Pernkârlı çıkmıştı. Korunmak için Benden'e bağlı olan üç Kale de öyle. Sonra F'nor dün Güney Boll'daki halkın onun bir Benden binicisi olduğunu öğreninceye kadar gösterdiği düşmanca tavrı hatırladı. Manora onun düşüncelerini böldüğünde, tam bundan Lessa'ya bahsetmek üzereydi.

"Bu renk bozulması beni çok rahatsız ediyor, F'nor," dedi. "Al. Demirciustası Fandarel'e göster

bunları," ve elindeki iki ufak tencereyi daha büyükçe bir kabın içine koydu. "O da bu renk değişmesini aynen görebilir. Brekke, F'nor'a yardım eder misin?"

"Gerekmez," dedi F'nor aceleyle ve tencereleri sallayarak geri çekildi. Yalnızca annesi olan Manora'nın onun hiçbir şeyi kendi başına yapamayacağı fikrinden kurtulamamasına kızmıştı. Manora, evlatlıklarını kısa sürede kendi kendine yetebilir hale getirebiliyordu, tıpkı sütannesinin F'nor'u öyle yetiştirdiği gibi.

Manora "*Ara*dan giderken kap kacağı düşürme, F'nor," diye tembihledi ayrılırken.

F'nor kendi kendine güldü. Bir anne her zaman annedir diye düşündü, çünkü Lessa da doğurduğu tek çocuk olan Felessan için o kadar koruyucu davranıyordu. Weyrlerde sütçocuk uygulaması iyiydi. Felessan - F'nor'un Arama'da geçen Devirler boyunca gördüğüne göre bir bronzu Etkileyebilecek bir oğlan - sütannesiyle, eğer onun bakımını üstlenen Lessa olsaydı geçinebileceğinden çok daha iyi anlaşıyordu.

Yemekten bir kap doldururken, F'nor kadınların lurçınlığına hayret etti. Genç kızlar Benden Weyri'ne gelmek için yalvarıyorlardı. Yıpranıp yaşlanıncaya kadar çocuk ardına çocuk doğurmaları gerekmeyecekti burada. Weyr'lerdeki kadınlar dinç ve çekici kalıyorlardı. Örneğin Manora, Bitralı Lord Sifer'in son karısının iki misli De-

vir gönnüştü, yine de ondan daha genç gözüküyordu Bir binici kendi aşkını kendi aramayı tercih ederdi, zorla kabul ettirilmesini değil. Alt Mağaralarda yeterince boş kadın vardı şu anda.

Klah da neredeyse ilaç gibiydi. İçemedi. Tadını almamaya çalışarak hızla yemeğini yedi. Belki de Telgar Kalesi'nde Demirciustası Salonu'nda birşeyler atıştırırdı.

"Canth! Manora için görülecek bir işimiz var," diye Alt mağaralardan yukarı çıkarken kahverengi ejderi uyardı. Kadınların bu kokuya nasıl tahammül edebildiklerine hayret etti.

Canth da merak ediyordu, çünkü duman sıcak çıkıntının üzerinde uyuklamasına izin vermemişti. O da Benden Weyr'inden uzaklaşmak için bir bahane çıkmasından mutluluk duyuyordu.

F'nor Telgar Kalesi üzerindeki erken sabah güneşinin ışıklarında belirdi, sonra kahverengi Canth'ı Çağlayanların solunda kalan vadi boyunca yayılmış binalara yöneltti.

Üç kollu çağlayanların güçlü sularıyla sonu gelmeksizin döndürülen ve Demirhane'nin ocaklarını işleten su çarklarından yansıyordu güneş. Taş binalardan yükselen ince siyah dumana bakılırsa eritme ve antma ocakları tam kapasiteyle çalışıyorlardı.

F'nor Canth alçalırken Telgar'ın büyük nehrindeki son taşıma yerinden gelen maden kervanına işaret eden toz bulutlarını görebildi uzaktan.

Fandarel'in mavnalara tekerlek ekleme fikri, işlenmemiş cevherin Crom ve Telgar'ın derin madenlerinden zanaat salonlarına kadar Pern'i aşıp nehir boyunca gelme zamanını yan yanya azaltmıştı.

Canth bir selam çığlığı attı, bu selama ana Zanaat Salonu'nun üzerindeki küçük bir çıkıntıya tünemiş yeşil ve kahverengi iki ejderden hemen karşılık geldi.

Kale Weyri'nden Beth ve Seventh, dedi Canth binicisine, ama isimler F'nor için tanıdık değillerdi.

Bir zamanlar Pern'deki her ejder ve binicisinin adı bilinirdi.

"Onlara katılacak mısın?" diye sordu büyük kahverengiye.

Onlar beraberler, diye Canth o kadar pragmatik bir şekilde cevapladı ki F'nor kendi kendine güldü. Derken yeşil Beth, kahverengi Seventh'ın teklifini onayladı. Onun parlak rengine bakan F'nor, bu dönemdeyken, binicilerinin bu çifti Weyrlerinden dışarı çıkarmamış olmaları gerektiğini düşündü. F'nor'un bakışları arasında kahverengi ejder kanadını uzattı ve yeşili sahiplenircesine örttü.

F'nor Canth'ın yumuşak boynunun ilk boğumunu okşadı, ama ejder teselliye ihtiyacı varmış gibi görünmüyordu. Zaten hiç partner sıkıntısı olmadı, diye düşündü F'nor biraz gururla. Yeşil-

ler Pern'deki çoğu bronz kadar iri olan kahverengiyi tercih ediyorlardı

Canth indi ve F'nor çabukça aşağı atladı. Ejderinin kanatlarının yarattığı iki toz burgacının arasından geçmesi gerekti. F'nor'un Zanaat Salonu'na giderken önünden geçtiği açık kulübelerde insanlar çoğuna yabancı olmadığı bir dizi işle meşguldüler. Ama bir sundurmanın önünde ter döken adamların neden bir kangal metali bir plakaya sarmaya çabaladıklarını kestirmeye çalıştı, ta ki maddenin ince bir tel halinde çıktığını kavrayana kadar. Zanaatkârların ters ve asık yüzlü ifadesini fark ettiğinde onlara sorular sormak üzereydi. Hoşça bir selam verdi ve varlığına karşı sergilenen aldırmazlığa -hayır, hoşnutsuzluğa - bozularak yoluna devam etti. Manora'nın verdiği işi kabul etmemiş olmayı dilemeye başlıyordu.

Ama büyük kazanın neden hissizotunun rengini bozduğu konusunda tek otorite Demirciustası Fandarel idi. F'nor iki örnek tencerenin içinde olduğundan emin olmak için elindeki kazanı salladı ve bu bilinçli harekete güldü; bir anlığına kendisine verilen bir şeyi kaybetmenin çocukça endişesi canlanmıştı içinde.

Ana Demirci Salonu'nun girişi etkileyiciydi; dört büyükbaş hayvan kapıların kanatlarına değmeden rahatça yan yana geçebilirdi. Pern'in Demirciustaları da mı bu kapıya uygun cüsseyle doğuyorlardı? F'nor kapının ağzı onu yutarken me-

rak etti, çünkü kapının metal kanatları ardına dek açık duruyorlardı. Bir zamanların asıl Demirhanesi şimdi işçilerin kullanımına ayrılmıştı. İnsanlar toma tezgahları ve sıralarda cilalayıp kazıyorlar, neredeyse bitmiş ürünlerin son rötuşlarını yapıyorlardı. Güneş ışığı binanın duvarında yükseğe yapılmış pencerelerden içeri akıyordu, doğudaki kepenkler sabah güneşının aynı zamanda büyük Salon'un merkezindeki raflarda duran silahlar ve metal işlerinden de yansıyan ışığıyla parlıyordu.

İlk başta F'nor bütün etkinliği durduranın kendi gelişi olduğunu zannetti, ama sonra Terry'yi tehdit eden iki ejderbinicisini fark etti. Salondaki gerginliği hissedince şaşıran F'nor, Fandarel'in yardımcısı ve baş mucidi olan Teny'ye yüklendiklerini görünce daha da rahatsız oldu. Hiç düşünmeden, çizmelerinin topuğuyla kaldırım taşlarından kıvılcımlar saçarak uzun adımlarla yürüdü.

"Sana iyi günler dilerim, Terry, ve beyler, sizlere de," dedi F'nor neşeli bir çalımla. "Benden'den F'nor, Canth'ın binicisi."

"Kale'den Seventh'ın binicisi B'naj," dedi daha kır saçlı ve uzun boylu olan binici. Engellendiği için içerlediği apaçıktı ve mücevherlerle süslenmiş bir hançeri avcunun içine dikkatle vurup duruyordu.

"T'reb, Beth'in binicisi, yine Kale'den. Ve eğer

Canth bir bronz ise onu uyar, Beth'den uzak dursun."

"Canth talancı değildir," diye cevapladı görünüşte gülümseyerek, ama T'reb'in mizacının onun yeşilinin şehvetiyle etkilenmiş olduğunu da dikkate aldı.

"Benden Weyr'nde ne öğrettiklerini kimse bilmez," dedi T'reb üstü hafiften örtülü horgörüsünü belli ederek.

"Diğer şeylerin yanında filo ikincilerine hitap etmenin usulü öğretilir," diye cevapladı F'nor gene güzelce. Ama T'reb sertçe baktı onun tavrındaki hafif değişikliğin farkına vararak.

"Usta Terry, Fandarel ile konuşabilir miyim?"

"O çalışma odasında..."

"Bize onun burada olmadığını söylemiştin," diye T'reb onun sözünü kesti Terry'yi kalın wher derisi önlüğünün yakasından kavrarken.

F'nor anında tepki gösterdi. Esmer eli T'reb'in bileğini kavradı, parmaklarını yeşil binicinin eli geçici olarak hissizleşinceye kadar acı verici bir şekilde onun tendonlarına bastırdı.

Serbest kalan Terry gözleri öfkeli, çenesi kilitlenmiş, geri çekildi.

"Kale Weyri'nin terbiyesi hiç de gıpta edilecek gibi değil," dedi F'nor, T'reb'i kavrayışı kadar sert bir gülüşle, dişlerini göstererek. Ama öbür Kale Weyr'li binici araya girdi.

"T'reb! F'nor!" B'naj ikisini ayırdı. "Onun yeşili

kızışmış, F'nor. Elinde değil."

"O zaman weyrinde kalmalı."

"Benden Kale Weyri'ne öğüt veremez," diye bağırdı T'reb Weyr eşinden sıyrılmaya çalışarak, eli hançerinde.

F'nor kendini sakinleşmeye zorlayarak geriledi. Bu olanlann tümü gülünçtü. Ejderbinicileri halka açık yerlerde kavga etmezlerdi. Hiç kimse bir Zanaatustası'nın yardımcısını bu şekilde kullanmamalıydı. Dışarıda ejderler kükredi

F'nor, T'reb'e aldırmadan B'naj'a döndü. "Onu buradan çıkarsan iyi olur. Ejder çiftleşmeye çok yakın."

Ama saldırgan T'reb susmuyordu.

"Bana ejderimi nasıl idare etmem gerektiğini söyleme, seni...."

Hakaret şimdi Cantli'ın şakımasının da eklendiği bir ejder gürültüsü arasında kayboldu.

"Aptal olma, T'reb," dedi B'naj. "Gel! Hemen!"

"Sen o hançeri istemeseydin burada olmazdım. Al onu da gel."

B'naj'ın elinde tutuyor olduğu hançer yerde, Terry'nin ayağının yanında duruyordu. Zanaatkâr onu yerden öyle bir biçimde aldı ki, F'nor bir anda Salon'daki gerginliğin nedenini anladı. Ejderbinicileri hançere el koymak üzereydiler ve onun gelişi bu hareketi engellemişti. Son zamanlarda böyle gasp olaylarını gereğinden fazla duymuştu.

Terry'nin önüne çıkarak ejderbinicilerine "Git-

seniz iyi olur," dedi.

"Hançer için geldik. Almadan gitmeyiz," diye bağırdı T'reb ve beklenmedik bir hızla şaşırtmaca yaparak F'nor'dan sıyrıldı, hançeri Terry'nin elinden onun başparmağını doğrayarak kaptı.

F'nor yine T'reb'in bileğine yapıştı ve bükerek, onu hançeri bırakmaya zorladı.

T'reb hiddetle boğulur gibi bir çığlık attı ve öfkeden gözü dönmüş yeşil binici daha F'nor eğilemeden ve B'naj araya giremeden kendi hançerini F'nor'un omzuna sapladı, bıçağın ucu omuz kemiğine değinceye kadar vahşice kesti.

F'nor mide bulandırıcı acının, Canth'ın protesto dolu çığlığının, yeşilin vahşi bağırışının ve kahverenginin boru gibi sesinin farkında olarak, geriye sendeledi.

"Çıkar onu buradan," diye soludu B'naj'a, Terry ona yardım etmek için uzanırken.

"Çık dışarı!" diye tekrarladı demirci haşin bir sesle. Ejderbinicisinin üzerine kararlı adımlarla yürüyen diğer zanaatkârlara işaret etti hemen. Ama B'naj T'reb'i sertçe Salon'un dışına sürükledi.

F'nor, Terry onu en yakındaki sıraya yönlendirmeye çalışırken karşı koydu. Bir ejderbinicisinin diğerine saldırması yeterince kötüydü, ama F'nor bir binicinin göz koyduğu süslü ve yararsız bir şey uğruna hayvanını umursamaması karşısında şok olmuştu.

Yeşilin tiz ulumalarında gerçekten telaş vardı şimdi. F'nor, T'reb ve B'naj'ın hayvanlarına binip gitmiş olmalarını diledi. Demirci Salonu'nun koca kapısına bir gölge düştü. Bu endişeyle mırıldanan Canth idi. Yeşilin sesi aniden kesildi.

"Gittiler mi?" diye sordu ejdere.

Çoktan, diye yanıtladı ejder, binicisini görmek için boynunu uzatarak. *Canın yanıyor.*

"Ben iyi'yim. Iyiyim," diye yalan söyledi F'nor Terry'nin ısrarlı kollarına teslim olurken. Gözlerini karartan bir şuursuzluk içinde, kaldırıldığını ve sırtının altındaki sıcanın sert yüzeyini hissetti baş döndüren acı akın etmeden önce. Son bilinçli düşüncesi Manora'nın ona ilk olarak Fandarel'le görüşmediği için kızacağıydı.

İKİNCİ BÖLÜM

Akşam (Kale Weyri Saatiyle):
Weyrliderlerinin Kale Weyrindeki Toplantısı

Mnementh Kale Weyri'nin üstünde *arı*dan çıktığında öylesine yüksekteydi ki, Weyr dağı kararan yüzeyde güçlükle fark edilebilir siyah bir nokta gibi duruyordu. F'lar'ın şaşkınlık dolu ünlemi ciğerlerini yakan soğuk ve yetersiz havayla kesildi.

Sakin ve soğukkanlı olmalısın, dedi Mnementh, binicisinin hayretini bir kat daha arttırarak. *Bu toplantıyı sen yönetmelisin.* Ve bronz ejder Weyr'e doğru dönerek süzülmeye başladı.

F'lar biliyordu ki Mnementh böyle katı tonda konuştığında hiçbir tembih onu kararından vazgeçiremezdi. Devasa hayvanın beklenmedik inisiyatifine hayret etti. Ama bronz ejder haklıydı.

F'lar T'ron'a ve diğer Weyrliderleri'ne öfkeyle bağırıp çağırırsa, yaralı filo ikincisi için adalet istemeye çalışırsa, ya da toplantı zamanının ima ettiği gizli hakarete öfkelenmeye devam ederse eline çok bir şey geçmezdi. Saldırgan binicinin Weyrlideri olarak T'ron, F'lar'ın, tüm Weyrliderlerinin bir araya gelip Demirciustası'nın Salonu'nda gerçekleşen uygunsuz olayı tartışacakları toplantıya ilişkin saygıyla dile getirilmiş isteğini cevap-

lamakta gecikmişti T'ron'un yanıtı nihayet ulaştığında toplantı zamanı Kale Weyri saatiyle ilk nöbet vakti olarak belirlenmişti; yani Benden vaktiyle gece yansı, F'lar için çok uygunsuz ve doğudaki diğer Weyrler, Igen, Ista ve hatta Telgar için de zahmet verici bir saatteydi. Ista Weyr'inden D'ram, Telgar'dan R'mart ve belki de Igen'den G'narish'in T'ron'a zamanlama konusunda söyleyecekleri sert birşeyler olacaktı, saat farkı Benden Weyri'ninki kadar olmasa da.

Demek T'ron F'lar'ı dengesiz ve sinirli yakalamak istiyordu. Bu yüzden F'lar çok neşeli davranacaktı. D'ram, R'mart ve G'nan'sh'ten onları rahatsız ettiği için özür dileyecek, öte yandan bunun sorumlusunun T'ron olduğundan emin olmalarını sağlayacaktı.

F'lar'ın sakin zihnindeki asıl sorun F'nor'un saldırıya uğramış olması değildi. Gerçek sorun en güçlü iki Weyr yasağının çiğnenmiş olmasıydı; her ejderbinicisinin karşı çıkamayacak kadar benimsemiş olması gereken yasakların.

Bir ejderbinicisinin çiftleşme dönemindeki bir yeşil ejderi ya da bir kraliçeyi Weyr'inden çıkaramayacağı kesindi. Yeşil ejderin ateş taşı çiğnemekten kısırlaşmış olması bir şeyi değiştirmiyordu. Onun şehveti en duyarsız sıradan bir insanın bile cinsel arzularını körükleyebilirdi. Çiftleşen bir dişi ejder heyecanını geniş bir alana yayardı. Bazı yeşil - kahverengi çiftleşmeleri bronz - altın

çiftleşmeleri kadar gürültülüydü. Menzil içindeki sürü hayvanları çılgınca koşuşur, kümes hayvanları, wherryler ve wherler akılsız bir isteri krizine kapılırlardı. İnsanlar da kolaylıkla bu duyguların etkisinde kalıyorlardı ve masum kale gençleri üzerinde utanç verici sonuçlar oluşuyordu. Ejder çiftleşmelerinin bu özel yönü, cinsellik konusunda hiçbir çekingenliği olmayan weyrhalkını hiç rahatsız etmiyordu. Hayır, bu durumdaki bir ejder Weyr'inin dışına çıkartılmazdı.

F'lar için ikinci ihlalin birincisinden kaynaklanmış olması önemsizdi. Biniciler ejderlerini *ara*dan götürebilir duruma geldikleri andan itibaren bir düelloya yol açacak durumlardan uzak durmaya and içerlerdi, özellikle düello Zanaat ve Kale içinde kabul gören bir gelenek olduğu için. Biniciler arasındaki anlaşmazlıklar Weyr içinde yakından hakemlik edilen silahsız karşılaşmalarda çözümlenirdi. Ejderler, binicileri öldüğü zaman intihar ederlerdi. Ve ara sıra hayvanlar eğer sahipleri kötü yaralanmışsa ya da uzun süre şuursuz kaldığında paniğe kapılırlardı. Çıldırmış bir ejderi kontrol altına almak neredeyse imkansızdı ve bir ejderin ölümü onun Weyrini büyük bir yasa boğardı. Bu yüzden bir binicinin yaralanmasına ya da ölümüne yol açabilecek silahlı düellolar en kesin yasaktı.

Bugün, Kale Weyri'den bir binici F'lar'ın Terry ve orada bulunan diğer demircilerin tanık-

lığından hükme vardığı kadanyla - kasıtlı şekilde bu iki temel yasağa karşı gelmişti. F'lar, Benden Weyri'nin bazı geleneklere karşı olan gevşek tutumunun en başta gelen tenkitçisi olan T'ron'un oldukça utanç verici bir durumda kalmasına karşın, saldırgan binicinin Kale Weyr'inden olmasından hiçbir memnuniyet duymuyordu.

F'lar yenilikleriniin hiçbir temel ilkeyi ihlal etmediğini iddia edebilirdi, ama beş Eskiçağ Weyri Benden Weyri'nin bütün önerilerini kesinlikle reddetmişti. Ve T'ron, en çok modern Kalelerin ve Zanaatlann, kendi uzak geçmiş Devirlerindeki Kaleli ve Zanaatkârların boyun eğişinden acınası haldeki farklı - o kadar az itaatkâr diye düzeltti F'lar - ahlâklanndan şikayetçiydi.

Muhafazakar T'ron'un, Weyr geleneklerine karşı F'lar'ın önerdiği her şeyden çok daha büyük bir hakaretten suçlu olan binicilerinin davranışlannı nasıl açıklayacağı ilginç olacak diye derin derin düşündü F'lar.

F'lar'ın politikasını - sekiz devir önce - sağduyu yönetmişti Kaleli ve Zanaatkâr çocuklarına da açık Etkileme'leri düzenlediğinde; Benden Weyri'nde ejder yumurtalarıyla aynı sayıda yaşı doğru oğlan bulunamamıştı. Eğer Eskiçağlılar genç kraliçelerinin çiftleşme uçuşlarını diğer Weyrlerin bronzlanna açsalar, onlar da Benden'dekiler kadar çok kuluçka ve şüphesiz kraliçe yumurtasına sahip olurlardı. Bununla birlikte F'lar Eskiçağlıla-

nın nasıl hissettiklerini anlayabiliyordu. Benden ve Güney Weyr'indeki bronz ejderler Eskiçağ bronzlarının çoğundan daha iriydiler. Sonuç olarak kraliçeleri onlar uçuracaklardı Ama, Kabuk aşkına, F'lar kıdemli kraliçelerinin serbetçe uçurulmalarını önememişti. Eskiçağ Weyrliderlerine yeni bronzlarla meydan okumaya niyetli değildi. Sadece onların hayvanlan arasındaki bu yeni kandan yararlanabileceklerini hissetmişti. Ejder ırkının gelişimi tüm Weyr'lerin yaranna değil miydi?

Ve Etkilemelere Kalelileri ve Zanaatkârlan davet etmek pratik bir diplomasiydi. Pern üzerinde bir ejderi Etkileme fikrini, bu büyük, soylu hayvanların takdirine ve sevgisine bir hayat boyu bağlanmayı, parıldayan bir ejderin sırtında bütün Pern'i bir boydan bir boya kat etmeyi, çoğu insanın durumu olan yalnızlığın sıkıntısını çekmemeyi bir ejderbinicisinin ejderi daima yanında olurdu - gizlice de olsa aklından geçirmemiş bir tek insan yoktu. Böylece, halkın Kuluçka Meydanı'nda bir ejderciği etkilemeyi ümit eden bir akrabası olsun olmasın, izleyiciler orada bulunmaktan ve bu "gizemli ayin'e şahit olmaktan zevk alıyorlardı. Onların bu başdöndürücü talihin Weyr doğumlu olmayan bazı şanslı kişilere de gülebileceğine inançları olduğunu fark etmişti. Ve bir Weyr'e bağlı olanların binicileri tanımalan gerektiğini hissetmişti F'lar, çünkü bu biniciler onların

ve yurtlarının sorumluluğunu taşıyorlardı.

Önde gelen her Kale ve Zanaat'a bir haberci ejder tahsis etmek de çok pratik bir tedbir olmuştu Pern'in tek ejder weyri Benden olduğu zamanlar. Kuzey kıtası genişti. Mesajları bir kıyıdan diğerine ulaştırmak günler alıyordu. Bir ejder kendini, binicisini ve mesajı yanlış anlaşılmadan gezegenin her yerine taşıyabilirken Arpçı'nın davul sistemi çok zavallı kalmaktaydı.

F'lar tecrit edilmiş olmanın tehlikelerinden fazlasıyla haberdardı. İlk İpliğin tekrar Pern'e düşmesinden günler önce - sadece yedi Devir önce miydi bu? - Benden Weyri tecrit edilmişliği yüzünden neredeyse etkisini kaybetmiş, bütün gezegen neredeyse kaybedilmişti. F'lar ciddi olarak ejderadamlarını kendilerini halka açmalarını ve ulaşılabilir olmaları gerektiğini hissederken Eski-çağlılar bir mahremiyet duygusuna kapılmışlardı. Bu henüz olan olaylara zemin hazırlamıştı sadece. T'reb huzursuz bir ejderle Demirciustası Salonu'na gitmiş ve zanaatkârların güçlü bir Kale Lordu'nun siparişi üzerine yapmış oldukları bir eşyayı istemişti - rica etmemişti.

İntikam dolu olmaktan çok hayal kırıklığına uğramış düşüncelerle F'lar, Mnemeneth'in hızla Kale Weyri'nin sivri uçlu kenarına doğru süzüldüğünü fark etti. Günbatımında Yıldız Taşlarının ve nöbetçibinicinin silueti seçiliyordu. Onların ötesinde üç bronzun daha şekli vardı, biri diğer-

lerinden yarım kuyruk daha iriydi. Bu Orth olmalıydı, demek ki T'bor Güney Weyri'nden varmıştı. Ama sadece üç bronz? Toplantıya kimler henüz gelmemişti?

Doruklar'dan Salth ve Telgar Weyr'inden R'mart ile Branth eksikler, diye Mnementh bilincini haberdar etti.

Doruklar ve Telgar Weyri eksik miydi? Doruklar'dan T'kul'un kasıtlı olarak gelmemesi olasıydı. Yine de tuhaftı: Bu gece o iğneleyici Eskiçağlı'nın hoşuna giderdi. Hem F'lar ve T'bor'u üstü kapalı şekilde eleştirme fırsatı bulacak, hem de T'ron'un düş kırıklığıyla eğlenecekti. F'lar esmer tenli, asık yüzlü Doruklar Weyrlideri'nden ne dostluk görmüş, ne de ona karşı böyle duygular beslemişti. Mnementh'in T'kul'un ismini anmamasının sebebinin bu olup olmadığını merak etti. Ejderler eğer bir insanı sevmezlerse ismini bilmemezlikten geliyorlardı. Ama bir ejderin bir Weyrliderinin ismine aldırmaması çok tuhaftı.

F'lar Telgar'dan R'mart'ın gelmesini ümit etti. Eskiçağlılardan R'mart ve Igen'li G'nan'sh en gençleri ve onların yöntemlerine en az bağlı olanlarıydı. Çoğu meselede iki modern Weyrliderine karşı kendi çağdaşlarının taraflarını tutsalar da, F'lar son zamanlarda ikisinin de onun bazı önerilerine olumlu baktıklarına dikkat etmişti. Bugün - bu gece - bunu kendi lehine kullanabilir miydi? Keşke Lessa da onunla birlikte gelmiş

olsaydı, çünkü çoğunlukla diğer ejderlerin kendisini yanıtlamasını sağlayabiliyor ve karşıt görüşlülere zihinsel baskı uygulayabiliyordu. Yine de dikkatli olması gerekirdi, çünkü ejderbinicileri manipüle edildiklerinden çok çabuk şüphelenirlerdi.

Mnementh şimdi Kale Weyri Çanağındaydı ve kıdemli kraliçenin weyrinin çıkıntısına doğru dönüyordu. T'ron'un Fidranth'ı kraliçe Weyr eşini korumak üzere orada değildi, Mnementh böyle yapmazdı. Belki de kıdemli Weyrkadını Mardra gitmişti. O da istisnalar ve bahaneler bulmak konusunda T'ron'dan aşağı kalmazdı, bir zamanlar bu kadar alıngan olmamasına karşın. Weyrlerin geldiği ilk günlerde o ve Lessa fazlasıyla samimi olmuşlardı. Ama Mardra'nın dostluğu yavaşça şiddetli bir kine dönmüştü. Mardra güzel bir kadındı, dolgun, güçlü bir vücudu vardı, aşıklanyla Güney Weyr'inden Kylara kadar çok yatmasa da, bronz binicilerin tercihiydi. Yaradılışı dolayısıyla aşırı kıskançtı ve F'lar varkına vannıştı ki pek zeki değildi. Nazik, ilginç biçimde güzel ve *ara*dan zamanda yaptığı harikulade yolculukla şimdiden bir Weyr efsanesi olan Lessa, farkında olmadan dikkatleri Mardra'dan kendi üzerine çekmişti. Lessa'nın onun gözdelerini baştan çıkarmaya çalışmamış olması, belli ki Mardra'nın umrunda değildi, gerçekten de (F'lar'ı son derece memnun eden bir şekilde) Lessa hiçbir erkekle cilveleşmi-

yordu. Bu gülünç soruna ikisinin de Ruatha soyundan olduğu eklenince Mardra'nın içinde Lessa'ya karşı bir nefret uyanmıştı. Mardra'ya göre bu kandan gelen son kişi olan Lessa'nın Ruatha Kalesi üzerindeki hakkını genç Lord'a devretmeye hakkı yoktu. Bir Weyrkadını Kale'yi ne alabilir ne de almak isteyebilirdi. Mardra'nın Lessa'ya karşı nefretinin gerekçeleri geçersizdi. Lessa kendi güzelliğini kontrol edemezdi ve Ruatha Kalesi'ni bırakma konusunda aslında hiç seçeneği olmamıştı.

Bu yüzden Weyrkadınlarının toplantıya dahil edilmemiş olması iyiydi. Mardra ile Lessa'yı aynı odaya koyarsanız problem çıkardı Güney Weyri'nden Kylara, müdahalelerle dikkati kendine çekmenin verdiği haz yüzünden sorun yaratırdı ve hiçbir şeyin üstesinden gelinemezdi.

Bu erkeklerin halletmesi gereken bir sorundu.

F'lar, sıcak omuzdan aşağı, çıkıntıya kayarken Mnementh'e teşekkür etti; çizmelerinin topukları kenardaki pençe izlerine takılınca sendeledi. T'ron dışarıya bir sepet ışıl koyabilirdi, diye düşündü sinirlice. Herkesi mümkün olduğunca rahatsız edici bir havaya sokmak için bir hile daha.

Kale Weyri'nin kıdemli kraliçe ejderi Loranth, F'lar Weyr'in ana odasına girerken onu ciddi bir bakışla süzdü. F'lar Mardra'nın izinin görülmemesinden dolayı duyduğu rahatlamayı bastırarak ona samimi bir selam verdi. Eğer Loranth'ın yü-

zü ciddiyse, Mardra tamamen asık suratlı olmalıydı. Kuşkusuz Kale Weyrkadını weyr ile yatak odası arasındaki perdenin ardında somurtuyordu. Bu kadar boş spekülasyonun yeterli olduğunu düşündü F'lar ve Kale Weyri Meclis Odası'na giden geçitten yürüdü.

Masa başındaki büyük taş iskemlede oturan T'ron, soğuk bir baş hareketiyle F'lar'ın gelişini onayladı. Duvar ışıllarının ışığı, çirkinleştiren gölgeler yapıyordu Eskiçağlının kaba, kırışık yüzünde. F'lar bir anda adamın hayatı boyunca İplikle savaşmaktan başka *hiçbirşey* bilmemiş olduğunu kavradı. Kızıl Yıldız'ın Pern etrafındaki elli Devirlik Geçişi sırasında doğmuş olmalıydı ve Yıldız dönüşünü tamamlayıncaya kadar İplikle mücadele etmişti. Sonra da Lessa'yı takip etmişti. Bir insanın İplikle sadece yedi yıl savaşmaktan bile canı fevkalade sıkılabilirdi. F'lar bu düşüncelerine son verdi.

Ista Weyri'nden D'ram ve Igen'den G'narish de baş sallamakla yetindiler. Bununla birlikte T'bor F'lar'a içten bir selam verdi, gözleri heyecanla parıldayarak.

"İyi akşamlar, beyler," dedi F'lar hepsine. "Sizi bu acil Weyrliderleri toplantısı isteğimle işlerinizden ya da dinlencenizden alıkoyduğum için özür dilerim, ama bu her zamanki Gündönümü Toplantısına kadar bekleyemezdi."

"Kale Weyri'ndeki toplantıları ben yönetirim

Bendenli," diye T'ron soğuk ve sert bir sesle konuştu. "Senin - senin şikayetini tartışmadan önce T'kul ve R'mart'ı bekleyeceğim."

"Kabul."

T'ron F'lar'a sanki kendilerini daha şekillenmemiş bir tartışma için toplamış gibi baktı. F'lar yanına otururken T'bor'a başını salladı.

"Şimdiden söyleyeyim, Bendenli," diye devam etti T'ron "Bir dahaki sefere hepimizi apar topar Weyrlerimizden çıkartmadan önce bana danış." Kale Weyri, Pern üzerindeki en eski Weyrdir. Herkese sorumsuzca haberci yollayıp durma."

"F'lar'ın sorumsuzca hareket ettiğini zannetmiyorum," diye G'narish T'ron'un tutumuna besbelli şaşırarak konuştu. G'nar'ish F'lar'dan birkaç Devir küçük olan genç ve tıknaz bir adamdı ve zamanda ileriye yolculuk yapan Weyrliderleri'nin en genciydi. "Her Weyrlideri şayet şartlar gerektiriyorsa meclisi toplayabilir. Ve bu şartlar gerektiriyor!" G'narish sert bir baş hareketiyle vurguladı, Kale Weyrlideri'nin kendisine kaşlarını çattığını fark edince ekledi "Pekâlâ', gerektiriyor."

"Senin binicindi saldıran, T'ron.', D'ram sert bir sesle konuştu. Yaşı ilerledikçe zayıflayan, ipince bir adamdı, ama şaşırtıcı kızıllıktaki saçı sadece şakaklarında hafifçe kırlaşmıştı "F'lar kendi haklarını kullanıyor."

"Yer ve zaman seçimi sana aitti, T'ron," diye saygıyla belirtti F'lar.

T'ron'un kaşları daha da çatıldı.

"Keşke Telgarlı burada olsaydı," dedi alçak ve sinirli bir tonda.

"Biraz şarap alır mısın, F'lar?" diye T'bor sordu neredeyse kötücül bir gülümsemeyle, çünkü T'ron'un hemen ikram etmiş olması gerekirdi. "Tabii ki Benden Kalesi'nin şarabı gibi değil, ama fena da değil, idare eder."

F'lar kendisine ikram edilen kadehi almadan önce T'bor'a uyarı dolu uzun bir bakış yöneltti. Ama Güneyli Weyrlideri T'ron'un tepkisini gözlüyordu. Benden Kalesi, ünlü şaraplarını kendi topraklarını koruyan Weyr'e verdiği kadar cömertçe, diğer Weyrlere vergi olarak vermiyordu.

"Senin şu övünüp durduğun Güney Weyri şaraplarını ne zaman tadacağız, T'bor?" diye sordu G'narish içgüdüsel bir şekilde, artan gerilimi düşürmeye çalışarak.

"Tabii ki, şu an güz dönemimize giriyoruz," dedi T'bor, Weyr'in dışındaki -ve içindeki- soğuk havadan sanki Kale suçluymuşçasına. "Yine de, üzümleri yakında ezmeyi umuyoruz. Artırabildiğimizi siz kuzeylilere dağıtacağız."

"Ne demek istiyorsun? Artırabileceğinizi mi?" diye T'ron, T'bor'a sertçe bakarak sordu.

"Evet, Güney her yaralı ejderbinicisine hemşirelik görevi yapıyor. Onların acılarını dindirmek için elimizde yeterince şarap olmalı. Unutmayın ki Güney Weyri kendi kendine bakıyor."

F'lar D'ram'a dönüp Istalı Weyrlideri'ne son Kuluçka'nın nasıl gittiğini sorarken T'bor'un çizmeli ayağına bastı.

"Sağ ol, çok iyi," diye memnuniyetle cevapladı D'ram, ama F'lar kendisinden yaşça büyük adamın gelişen halden hoşnut olmadığını biliyordu. "Fanna'nın Miralh'i yirmi beş yumurta yaptı ve en az yarım düzine bronzun çıkacağını garanti ederim."

"Ista'nın bronzları Pern'in en luzlılarıdır," dedi F'lar ciddiyetle. Yanındaki T'bor'un huzursuzca kıpırdandığını duyunca sessizce Mnementh'e ulaştı, "*Lütfen Orib'a ilet, T'bor'a ağzından çıkanların sonuçlarını düşünerek konuşmasını söylesin. D'ram ve G'narisb'i kendimize düşman etmemeliyiz.*" Yüksek sesle konuştu. "Bir weyrin asla çok fazla iyi bronzu olamaz. Yalnızca kraliçeleri memnun tutmak için." Arkasına yaslandı, göz ucuyla ejderlerin mesajlarını iletmeyi bitirince T'bor'un tepkisini ölçmeye çalıştı. T'bor birden irkildi, sonra bakışlarını D'ram'dan T'ron'a, sonra da F'lar'a kaydırarak omuz silkti. İşbirliği yapmaktan çok, isyan edeceğe benziyordu. F'lar tekrar D'ram'a döndü, "Eğer yeşil ejderler için olası adaylar arıyorsanız, bir çocuk var ki..."

T'ron "D'ram geleneklerin takipçisidir, Bendenli," diye söze karıştı. "Ejder ırkı için en iyi olan Weyrsoylulardır. Özellikle yeşiller için."

"Ya?" diyerek T'bor kötü niyetle baktı T'ron'a.

D'ram aceleyle boğazını temizledi ve çok yüksek bir sesle konuştu. "Alt Mağaralarımızda iyi bir grup olası genç var. G'narish'in Weyr'indeki son Etkilemeden birkaç kişi arttı ve onları Isla Weyr'ine yerleştirmeyi önerdi. Bu yüzden sana kibarca teşekkür ediyorum, F'lar. Benden'de de yumurtalar sertleşmekteyken gerçekten cömert davrandığın için. Ve bir de kraliçe var galiba, duyduğum kadanyla?"

Benden Weyr'indeki bir diğer kraliçe yumurtası için D'ram'da kıskançlıktan eser yoktu. Ve Fanna'nın Mirath'ı *aradan* geldiklerinden beri tek bir altın yumurta bile yumurtlamamıştı.

"Hepimiz Benden'linin eli açıklığını biliriz," dedi T'ron küçümser bir tavırla, gözleri odada, F'lar dışındaki her şeyin üzerinde dolaşırken. "Ve her yere yardım elini uzatır. Kendisine ihtiyaç duyulmadığı zaman burnunu sokar."

D'ram, yüzü ciddi hatlara bürünürken "Ben Demirci Salonu'nda olup bitene "burnunu sokma" diyemiyorum," dedi.

"T'kul ve R'mart'ı bekleyeceğimizi sanıyordum," diye konuştu G'narish endişeyle geçite bakarak.

Demek ki, F'lar derin derin düşündü, D'ram ve G'narish'in canları bugün olanlara sıkkın.

"T'kul katıldığı toplantılardan çok kaçırdıklarıyla tanınır," dedi T'bor.

"R'mart daima gelir," dedi G'narish.

"Ama ikisi de burada değiller. Ve onların keyfini daha fazla bekleyemem," diye bildirdi T'ron, doğrulurken.

"O zaman B'naj ve T'reb'i çağırsan iyi olur," diye D'ram ağır bir iççekişle önerdi.

"Onlar bir toplantıya katılacak durumda değiller," diyen T'ron D'ram'ın isteğine şaşırmış göründü. "Ejderleri uçuştan anca günbatımmda döndü."

D'ram T'ron'a dikkatle baktı. "O zaman neden toplantıyı bu gece yaptın?"

"F'lar'ın ısrarıyla."

T'bor, F'lar onu durduramadan, itiraz için ayağa fırladı; ama D'ram ona oturmasını işaret etti ve T'ron'a seıtçe meclis zamanını Bendenli F'lar'ın değil, bizzat Kale Weyrlideri'nin ayarladığını hatırlattı.

"Bakın, şimdi buradayız," diye T'bor öfkeyle yumruğunu masaya vurdu. "Hemen başlayalım. Güney Weyri'nde gecenin yarısı. Ben..."

"Kale Weyri'nde meclisi ben idare ederim, Güneyli," diye T'ron yüksek ve haşin bir sesle komuştu, gerçi yüzünün kızarması ve gözlerinin parlaması öfkesini bastırmaya çalıştığını ele veriyordu.

"O zaman idare et," diye karşılık verdi T'bor. "Bize bir yeşil binicinin ejderini, kızışma dönemi öncesinde senin Weyrinden dışarı neden çıkardığını anlat."

"T'reb onun çiftleşmeye yakın olduğunun farkında değildi..."

"Saçmalık," diye T'bor sözü kesti, T'ron'a uzun uzun bakarak. "Bize, geleneklere ne kadar bağlı olduğunu ve binicilerini'n ne kadar iyi eğitimli olduğunu söyleyip duruyorsun. Şimdi kalkıp da T'reb kadar deneyimli bir binicinin hayvanının durumunu tahmin edemeyeceğini iddia etme."

F'lar, T'bor gibi bir müttefiğe ihtiyacı olmadığını düşünmeye başladı.

"Bir yeşilin rengi oldukça belirgin şekilde değişir," dedi G'narish, F'lar ondaki gönülsüzlüğe dikkat etti. "Genellikle çiftleşme isteğinden bir tam gün önce."

"İlkbaharda değil," dedi T'ron. "İplik yaraları yüzünden iştahsızken çok çabuk olabilir. Bu olayda olduğu gibi." T'ron yüksek sesle konuşuyordu, sesinin yüksekliği, açıkladıklarındaki mantıktan daha önemliydi sanki.

"Bu mümkün," diye D'ram başını aşağı yukarı sallayarak yavaşça kabullendi, ne düşündüğünü görmek için F'lar'a dönmeden önce.

F'lar "Bu ihtimali kabul ediyorum," diye düz bir tonda cevapladı. T'bor'un itiraz etmek için ağzını açtığını gördü ve adama masanın altından bir tekme attı. "Yine de Demirciustası Terry'nin tanıklığına göre, benim binicim, T'reb'e ejderini oradan uzaklaştırmasını istemiş tekrar tekrar. T'reb ise o hançeri almakta ısrar etmiş."

"Ve bir binicinin sözüne karşılık sıradan birinin sözünü mü yeğ tutuyorsun?" diye T'ron kuşku ve öfke dolu bir şaşkınlıkla F'lar'ın ifadesine karşı çıktı.

"Bir Demirciustası," diye F'lar ünvanı vurguladı, "yalancı şahitlikten ne kazanabilir ki?"

"Bu demirciler Pern'in en nam salmış cimrileridir," diye cevap verdi T'ron, sanki kendisine hakaret edilmişti. "Dürüstçe vergi ödemeye gelince de tüm zanaatkârların en rezilleri."

"Mücevher işlemeli bir hançer vergiye dahil değildir."

"Bu ne fark yaratır Bendenli?" diye sordu T'ron.

F'lar Kale Weyrlideri'ne baktı. Demek T'ron suçu Terry'nin üzerine yıkmaya çalışıyordu! O zaman binicisinin hatalı olduğunun farkındaydı. Neden sadece kabullenip biniciyi cezalandırmıyordu ki? F'lar böyle olayların tekrarlanmamasını görmek istiyordu.

"Fark şu ki, o hançer Telgar'dan Lord Larad'ın Lemos Kalesi Lordu Asgenar'a altı gün sonraki düğün için hediyesi olarak hazırlanmıştı. Hançer Terry'nin değildi ki, versin ya da alıkoysun. Zaten bir Kale Lordu'na aitti. Bu yüzden, binici..."

"Kendi binicinin tarafını tutman doğal Bendenli," diye T'ron hafif, nahoş bir gülümsemeyle onun sözünü kesti. "Ama bir binicinin, bir Weyrlideri'nin, ejder halkına karşı bir Kale Lordu'nun tarafını tutması -" T'ron dehşet içinde acizce

omuz silken D'ram ve G'narish'e döndü.

"Eğer R'mart burada olsaydı sen-" diye T'bor başladı.

D'ram onu bir el işaretiyle susturdu. "Burada mülkiyeti değil, Weyr düzeninin ciddi bir ihlalini tartışıyoruz," diye T'bor'un itirazını bastıran bir sesle konuştu. "Yine de F'lar, İpliklerin açtığı yaralar yüzünden iştahsız bir yeşilin, herhangi bir belirti olmaksızın aniden kızışabileceğini kabul ediyorsun değil mi?"

F'lar, T'ron'un onu bu olasılığı inkar etmeye zorladığını hissedebiliyordu. Hançerin bir Kale Lordu'na ait olduğunu söylemekle, ya da Benden Weyri'ne bağlı olmayan bir kalelinin tarafını tutmakla hata etmişti. Keşke R'mart, Lord Larad adına konuşmak için orada olsaydı. Göründüğü kadanyla F'lar durumunu kötüleştirmişti. D'ram ise olaydan o kadar rahatsız olmuştu ki, bile bile gerçekleri görmezden geliyor ve bulabildiği tüm hafifletici sebepleri sıralıyordu. F'lar onu olaya önyargısız bakmaya zorlasaydı bile, ejderbinicilerinin suç işleyebileceklerine inanmayan bir adama neyi ispat ederdi bu? D'ram'a Zanaatlann ve Kalelerin de ayncalıklan bulunduğunu kabul ettirebilir miydi?

İçindeki moral bozucu öfkeyi yenmek için yavaş ve derin bir nefes aldı. "Bu şartlar altında bir yeşilin önceden belli etmeksizin kızışabileceğini kabul ediyorum." Yanındaki T'bor, sessizce bir

lanet okudu. "Ama tamamen bu sebepten dolayı T'reb yeşilini Weyr'de tutması gerektiğini bilmeliydi."

"Ama T'reb Kale Weyri'nin binicisidir," diye T'bor hararetle başladı yerinden fırlayarak. "Ve bana yeterince..."

"Düzeni bozuyorsun, Güneyli," diye T'ron, T'bor'a değil, F'lar'a bakarak yüksek sesle konuştu. "*Sen* binicilerini kontrol edemiyor musun, F'lar?"

"Bu kadarı da fazla T'ron," D'ram ayağa kalkarak bağırdı.

İki Eskiçağlı'nın bakışları birbirine kenetlenmişken, F'lar aceleyle T'bor'a homurdandı, "Onun bizi kızdırmaya çalıştığını göremiyor musun? Kendine hakim ol!"

"Bu konuyu çözmeye çalışıyoruz, T'ron," diye D'ram ikna edercesine devam etti, "ilişkisiz kişileri katarak daha da kanştırmaya değil. Sen de bu işin içinde olduğuna göre toplantıyı ben yönetsem daha iyi olur. Tabii ki izninle, Kale Weyrli."

F'lar'ın düşüncesine göre bu, ne kadar yan çizmeye çalışırsa çalışsın, D'ram'ın olayın ciddiyetini kavradığının gizli bir göstergesiydi. Istalı Weyrlideri F'lar'a döndü, kahverengi gözleri, endişeyle kararmıştı. F'lar'ın içine, T'ron'un tüm engelleyiciliğine karşın D'ram'ın gerçeği göreceğine dair yarım bir umut doğdu, ama Eskiçağlının söyledikleri onu vazgeçirdi bu düşüncesinden. "Za-

naatkânn doğru hareket ettiği görüşünde sana katılmıyorum, F'lar. Hayır, bitirmeme izin ver. Sıkıntılı zamanınızda size yardıma geldik uygun şekilde destekleneceğimizi ve ödüllendirileceğimizi umarak, ama ne Kaleler ve Zanaatlann tutumu, ne de Weyrlere ödedikleri vergiler hiç de arzu ettiğimiz gibi değil. Pern dört yüz Devir öncesine göre çok üretken, ama bu üretkenlik vergilere yansımıyor. Nüfus bizim zamanımızın dört katı ve tanm arazisi de öyle Weyrlerin sorumluluğu ağır. Ve -" hüzün dolu bir gülüşle konuşmasını kesti. "Ben de konuyu dağıtıyorum. Bir ejderbinicisinin hançeri beğendiği apaçık ortadayken, Terry ona hediye etmeliydi demem yeterli olur herhalde. Zanaatkârların eskiden yaptıkları gibi, soru sormadan ve duraksamaksızın."

"O zaman," D'ram'ın yüzü hafifçe aydınlandı, "T'reb ve B'naj yeşil tamamen kızışmadan önce ayrılmış olurlardı ve senin F'nor'un da halkın önünde utanç verici bir kavgaya karışmamış olurdu. Evet, çok açık görülüyor ki," ve D'ram omuzlarını kararın yükünden kurtararak, "ilk hatalı hüküm zanaatkârdan geldi." Her bir adama teker teker baktı, hiçbirinin bir zanaatkârın ne yapabileceği üzerinde söz söyleme yetkisi yoktu sanki. T'bor göz göze gelmeyi reddetti ve çizmesinin topuğunu gürültüyle taş zemine vurdu.

D'ram derin bir nefes daha aldı. Acaba verdiği kararı sindirmekte zorluk mu çekiyor, diye me-

rak etti F'lar acı acı.

"Elbette bir yeşilin çiftleşme isteğiyle kızışmışken weyr dışına çıkmasının tekrarlanmasına izin veremeyiz. Ne de binicilerin silahlı bir düellosuna..."

"Bir düello olmadı!" Sözler T'bor'dan patlayarak geldiler sanki. "T'reb F'nor'a onu uyarmaksızın *saldırdı* ve yaraladı. F'nor kendi hançerini çekmedi bile. Bu düello değildi Bu nedensiz bir saldırıydı..."

"Yeşili kızışmış bir adam, hareketlerinden dolayı sorumlu tutulamaz," dedi T'ron, T'bor'un söylediklerini boğacak kadar yüksek bir sesle.

"O yeşil ki, sen gerçeklerden nasıl kaçmaya çalışırsan kaç, en başta weyrinden dışarı çıkarılmamalıydı, T'ron," dedi T'bor öfkeden vahşileşmiş bir halde. "İlk hata T'reb'indi, Terry'nin değil."

"Sessizlik!" D'ram'ın haykırışı onu susturdu ve Loranth weyrinden kızgın bir karşılık verdi.

"İşte bu kadar," diye bağırdı T'ron doğrularak. Kıdemli kraliçemi rahatsız etmenize izin veremem. Toplantın gerçekleşti Bendenli ve şikayetini herkes duydu. Bu oturum sona ermiştir."

"Sona ermek mi?" G'narish şaşkınlıkla tekrarladı. "Ama ama hiçbir şey yapılmadı." Igenli Weyrlideri şaşırmıştı, endişeyle D'ram'dan T'ron'a doğru baktı. "Ve F'lar'ın binicisi yaralandı. Eğer saldırı..."

D'ram çabukça F'lar'a dönüp sordu "Adamın

yarası ne kadar ağır?"

"Şimdi mi soruyorsun?" diye haykırdı T'bor.

"Şansımız var ki," F'lar yanıt için D'ram'a dönerken T'bor'un öfkeli gözlerine dik bir uyan bakışı attı. "Yarası ciddi değil. Kolunu kullanabilecek."

G'narish bir ıslık çalarak nefesini çekti. "Ben sadece bir çizik olduğunu zannetmiştim. Bence..."

"Bir binicinin ejderi şehvetliyken -" diye D'ram başladı ama T'bor'un yüzündeki apaçık gazabı ve F'lar'ın sabit bakışlarını görünce sustu. "Bir ejderbinicisi asla amacını, Weyrine veya ejderine karşı sorumluluğunu asla unutamaz. Bu tekrar gerçekleşemez. T'reb'le konuşacaksın elbette, T'ron, değil mi?"

T'ron'un gözleri D'ram'ın sorusu üzerine hafifçe büyüdü.

"Onunla konuşmak mı? Onun benden bu konuda bir çift laf işiteceğine emin olabilirsin. B'naj'ın da"

"İyi," dedi D'ram, çok zor bir sorunu adaletle çözmüş bir adam havasında. Diğerlerine doğru başını salladı. "Biz Weyrliderleri, bütün binicilerimizi böyle bir olayın tekrarlanması ihtimaline karşı uyarsak iyi olur. Hepsi dikkatli olsunlar. Kabul mü?" Başını sallamaya devam etti diğerlerini bu zahmetten kurtarırcasına. "Bu küstah Kaleliler ve Zanaatkârlarla, onlara bizi suçlama fırsatı ver-

meden, çalışmak yeterince zor." D'ram derin bir iç çekti ve kafasını kaşıdı. "Bu ayak takımının ejderbinicilerine ne kadar çok şey borçlu olduklarını nasıl unutabildiklerini hiçbir zaman anlayamadım."

"Dört yüz Devir'de insan yeni şeyler öğrenebilir," diye yanıt verdi F'lar. "Geliyor musun, T'bor?" ve sesi neredeyse emir gibiydi. "Weyrkadınlarınıza selamlarımı iletin biniciler. İyi geceler."

Meclis Odası'ndan çıktı, ağır adımlarla yürüyen T'bor tam arkasında hırsla küfredip duruyordu, Weyr'in çıkıntısına giden dış geçide ulaşıncaya kadar.

"O yaşlı budala hatalıydı, F'lar sen de bunu biliyorsun!"

"Kesinlikle."

"O zaman neden..."

"Onun burnunu sürtmedim?" diye tamamladı F'lar, yolun yarısında durup geçidin karanlığında T'bor'a dönerek.

"Ejderbinicileri kavga etmezler. Özellikle de Weyrliderleri."

T'bor tiksintisini yansıtan şiddetli bir ünlemde bulundu.

"Böyle bir şansın kaçmasına nasıl izin veririsin? Seni - bizi eleştirdiği zamanlan düşündükçe" birdenbire sustu T'bor. "Ayak takımının nasıl olup da ejderadamlara borçlarını unuttuklarını anlaya-

mıyormuş" ve T'bor D'ram'ın süslü telaffuzunu taklit etti. "Eğer gerçekten öğrenmek istiyorlarsa..."

F'lar T'bor'un omzunu kavradı, genç adamın tüm duygularını derinden takdir ediyordu.

"Birisine duymak istemediği bir şeyi nasıl söyleyebilirsin? T'reb'in suçlu olduğunu bile kabul ettiremedik. Terry değil, F'nor değil, T'reb'in. Ama bugünkü gibi bir hata daha olacağını zannetmiyorum ve beni asıl endişelendiren de bu."

"Ne?" T'bor F'lar'a şaşırmış ve aklı karışmış bir halde baktı.

"Böyle bir olayın gerçekleşmiş olabilmesi, beni, kimin, neden hatalı olduğundan daha çok endişelendiriyor."

"Bu mantığı T'ron'unkinden daha fazla kavrayamıyorum."

"Basit. Ejderadamlar dövüşmezler. Weyrliderleri dövüşemezler. T'ron kontrolümü kaybedecek kadar öfkeleneceğimi umuyordu. Sanıyorum beklediği, ona saldırmamdı."

"Ciddi olamazsın!" T'bor açıkça sarsılmıştı.

"Unutma, T'ron kendini Pern'in kıdemli Weyrlideri ve hata yapmaz sayıyor."

T'bor kaba bir ses çıkardı. F'lar, kendine rağmen sırıttı.

"Doğru," diye devam etti, "ama ona meydan okumam için bir sebep yoktu. Ve unutma ki Eskiçağlılar bize İplikle mücadele konusunda ke-

sinlikle bilmediğimiz birçok şey öğrettiler."

"Ama bizim ejderlerimiz onlannkilerden çok daha iyi savaşabilirler."

"Konu bu değil, T'bor. Senin ve benim, modern Weyrlerin, Eskiçağlılara göre kesinlikle tartışılmaz üstünlüğümüz var - ejderlerin boyu, kraliçelerin sayısı - bunlardan bahsetmeye meraklı değilim, çünkü bu sadece kötü duygulara yol açar. Yine de Eskiçağlılar olmadan İplik'e karşı savaşamayız. Bizim onlara olan ihtiyacımız, onların bize duyduğundan daha fazla." F'lar T'bor'a burnk acı bir gülümsemeyle baktı, "D'ram kısmen haklıydı. Bir ejderadam asla amacını ve sorumluluğunu unutamaz. Ama "ejderine ve Weyr'ine karşı" derken hatalıydı. Bizim ilk ve son sorumluluğumuz Pem'e, kendilerini korumak için kurulduğumuz halka karşıdır."

Çıkıntıya kadar ilerlemişlerdi ve ejderlerinin onları karşılamak için alçaldıklarını görebiliyorlardı. Kale Weyri'ne alacakaranlık çökmüştü artık F'lar'ı yutan yorgunluğu vurgularcasına.

"Eğer Eskiçağlılar içlerine kapandıysa, biz, Benden ve Güney, bunu yapamayız. Biz Devrimizi, insanlarımızı anlıyoruz. Ve bir şekilde Eskiçağlılann da onlan anlamalarını sağlamalıyız."

"Evet, ama T'ron hatalıydı!"

"Bunu ona kabul ettirseydik daha mı doğru olurduk?"

T'bor dilinin ucuna kadar gelen öfkeli bir ceva-

bı yuttu ve F'lar adamın isyankarlığının dağıldığını umdu. Güneyli Weyrlideri'nde iyi bir yürek ve beyin vardı. İyi bir ejderbinicisiydi, olağanüstü bir savaşçıydı ve filoları onu duraksamaksızın takip ediyorlardı. Gökten uzaklaştığında o kadar güçlü değildi yine de, ama ufak bir yol gösterme ile Güney Weyri'ni üretken, kendi kendini geçindiren bir kuruluşa çevirmişti. İçgüdüsel olarak F'lar'ın ve Benden'in rehberliğini ve desteğini arıyordu. Bu, F'lar emindi ki, kısmen Güney Weyrkadını Kylara'nın geçimsiz ve rahatsız edici tabiatı yüzündendi.

Bazen F'lar o dişiyle başa çıkabilmiş tek bronz binicinin T'bor olmasından dolayı pişmanlık duyuyordu. İki binici arasında onları birbirine bağlayan nasıl bir bağ olduğunu merak ediyordu, çünkü T'bor'un Orth'u, Kylara'nın kraliçesi Prideth* ile çiftleşmeye uçan her bronza sürekli üstünlük sağlıyorken, Kylara'nın yatağına birçok erkeği aldığı herkesin bildiği bir şeydi.

T'bor saman alevi gibi parlayabilirdi ve diplomasiden anlayan bir yandaş sayılmazdı, ama sadıktı ve F'lar ona minnettardı. Keşke T'bor bu gece öfkesine hakim olabilmiş olsaydı...

"Sen genellikle ne yaptığını bilirsin, F'lar," diye kabullendi Güneyin genç Weyrlideri isteksizce, "ama Eskiçağlılan anlayamıyorum ve son zamanlarda bunun umrumda olduğundan da emin değilim."

80 Kylara'nın altın kraliçesi, ilk kitapta Pridith olarak geçiyordu. (Ç.N.)

Mnementh çıkıntının yanında havada asılı duruyordu, bir bacağını uzatmıştı. İki adam, onun ilerisinde, pozisyonunu koruyan Orth'un kanatlarının karanlık gecede havayı dövdüğünü duyabiliyorlardı.

"F'nor'a rahat etmesini ve iyileşmesini söyle. Onun Güney'de emin ellerde olduğunu biliyorum," dedi F'lar Mnementh'in omzuna çıkıp onu Orth'un yolundan çekerken.

"Onun hemen ayağa kalkmasını sağlayacağız. Ona ihtiyacın var," diye cevapladı T'bor.

Evet, diye düşündü F'lar Kale Weyri Çanağından hızla yükselirken, ona ihtiyacım var. Onun zekası bu gece yanımda olabilirdi. T'ron'un haksız suçlama girişimleri karşısında onun fikirlerinden yararlanabilirdim.

Eğer aynı şartlar altında yaralanan başka bir binici olsaydı, F'nor'u yanında getirmezdi oysa. Ve ateşli T'bor orada olup kozları T'ron'un eline verirdi yine Dürüstçesi, T'bor'a kızamıyordu. O da Eskiçağlılara doğrulan gerçekçi bir biçimde göstermek için yakıcı bir istek duymuştu. Ama - bir ejderi daha önce gönnediğiniz bir yere götüremezdiniz. Ve T'bor'un çıkışları faydalı olmamıştı. Tuhaf, T'bor ne bir weyr çömeziyken, ne de Benden Weyr'inde bir filo ikincisiyken hiç bu kadar alıngan davranmamıştı. Kylara'nın Weyr eşi olmak onu değiştirmişti, ama o kadın.. D'ram'ı tedirgin etmeye yeterliydi

F'lar şehvetli sarışın Kylara'nın dayanıklı Eski-çağlıyı baştan çıkarttığını hayal ederek eğlendi. F'lar onu Benden Weyri'nden uzaklaştırdıklan için memnundu. O da Lessa'yla aynı Arama'da bulunmamış mıydı? Nereliydi? Ah, Telgar Kalesi. Aslında şu anki Lord'un öz kızkardeşiydi. Kylara'nın Weyr yaşamına girdiği iyi olmuştu. Bu eğilimleriyle bir Kale'de ya da Zanaat Salonu'nda olsa çoktan gırtlağı kesilirdi.

Mnementh *ara*dan geçti ve o korkunç hiçliğin soğuğu kemiklerini sızlattı. Benden Weyri Yıldız Taşlarının üzerinde belirdiler ve nöbetçi binicinin sorusunu cevapladılar.

Lessa'ya toplantıda olanları aktardığında onun hoşnut olmayacağını düşündü F'lar. Keşke genellikle dürüst fikirli birisi olan D'ram su götürmez gerçeği görebilseydi. İçinde belki de G'narish'in görmüş olduğu hissi vardı.

Evet, G'narish rahatsız olmuştu. Belki Weyrliderleri bir daha toplandığında G'narish modern binicilerin tarafını tutabilirdi.

F'lar sadece bu akşamki şikayet konusunun bir daha tekrarlanmamasını diledi.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Lemos Kalesi'nde sabah

Benden'in altın kraliçesi Ramoth, Lemos Kalesi'ndeki yeşilin çılgın çağrılarını aldığında Kuluçka Meydanı'ndaydı

Lemos'ta İplikler. Lemos'a İplik yağıyor! Ramoth her ejdere ve biniciye duyurdu Çanak'ta boru gibi yankılanan sesiyle.

Erkekler aceleyle divanlarından ve banyo havuzundan fırladılar, masaları devirip ellerindekileri düşürdüler daha ilk yankı sonlanmadan. Aylak aylak weyr çömezlerinin alıştırmalarını izleyen F'lar savaş kıyafetini giyinmişti, çünkü Weyr o akşam Lemos Kalesi'nin davetlisi olacaktı. Bir çıkıntının üzerinde güneşlenen Mnementh aşağıya öyle bir indi ki, sol kanat ucu kumda derin bir hendek kazdı. Ramoth daha Kuluçka Mağarası'ndan çıkmadan, F'lar ejderinin boynundaydı ve daireler çizerek Göz Kayası'na doğru yükseliyorlardı.

İplik Kuzeydoğudaki Lemos'ta, diye rapor verdi Mnementh, eşi Ramoth'un kendi weyr çıkıntısından Lessa'ya doğru fırlarken gönderdiği bilgileri alarak. Şimdi ejderler binicileri savaş takımlarını kuşanıp ateş taşı torbalarını bağlarken her weyr ağzından akın ediyorlardı.

F'lar İpliğin neden beklenenden önce yağdığını, ya da neden güneybatı yerine kuzeydoğuya düştüğünü merak etmekle vakit yitirmedi. Tam bir alçak uçuş filosu oluşturmaya yetecek kadar bir araya gelmiş ve havalanmış ejderbinic'isi olup olmadığını kontrol etti. F'lar, Mnementh her weyr çömezine yer ekiplerine yardım için Lemos'a hareket etmelerini emredinceye kadar durakladı ve sonra ejderine filoyu *araya* götürmesini söyledi.

İplik gerçekten de yağıyordu, büyük bir tabaka halinde Lord Asgenar'ın en önemli ağaçlandırma projesi olan, yeni yapraklanmış ince çamların üzerine düşüyordu. Çığlık atarak, alev püskürterek *ara*dan fırladı ejderler, konum almak için genç ormanı sıyırarak, saldırıyı karşılamak için yükselmeden önce.

İnanılmazdı, F'lar sonunda İplikleri ormana ulaşmadan etkisiz hale getirdiklerine inanmıştı. O yeşilin binicisi F'lar'ın verme gücü dahilinde olan her şeye sahip olacaktı. Bu çamların arasına İplik düştüğü düşüncesi, Weyrlideri'ni *ara*da geçecek bir saatten daha çok ürpertiyordu.

Bir ejder F'lar'ın tam üzerinde çığlık attı. O, yaralı ejderi tanımak için başını kaldırırken ejder ve binicisi kendilerini sarmalayan İplikleri daha deriye ve ete işlemeden korkunç soğuğun parçalayıp tuzla buz edeceği *araya* daldılar.

Saldırının daha ilk dakikalarında bir yaralı mı? Bu kadar beklenmedik şekilde erken bir saldırı

için mi? F'lar yüzünü buruşturdu.

Virianth, R'nor'un kahverengisi, diye binicisini haberdar etti Mnementh bir hedef peşinde yükselirken. İplik ormana düşüp yuvalanmasın diye yılankavi boynunu uzatıp geniş bir alanı taradı. Sonra, binicisini uyarıp kanatlarını katladı ve özellikle kalın olan bir İplik kümesine doğru daldı, başdöndürücü hızdaki inişini frenledi. Mnementh alev püskürtürken F'lar izledi, İplik siyah toza dönüşüp zararsızca aşağıdaki ormana yağarken, şiddetli bir memnuniyetle güldü.

Virianth kanadının ucundan yaralanmış, dedi Mnementh yine yukarıya doğru kanat çırparken. *Geri dönecek. Ona ihtiyacımız var. Bu İplik yanlış bir şekilde yağıyor.*

"Yanlış ve erken," dedi F'lar, yükselişlerinin vahşi rüzgarına karşı dişlerini gıcırdatarak. Eğer kendisinde İplik'in düşeceği Kalelere haberci göndermeme alışkanlığı olmasaydı...

Büyük bronz aniden büyük bir İplik yığınına doğru ters dönerken Mnementh ona anca sıkı tutunmasını sağlayacak kadar uyarıda bulundu. Alevli nefesinin kokusu F'lar'ı neredeyse boğuyordu. Yüzünü kömürleşmiş sıcak İpliklerden korumak için bir kolunu kaldırdı. Ardından Mnementh kafasını bir parça daha ateş taşı almak için döndürdü, daha fazla İpliğin peşinden aşağı süzülmeden önce.

Tahminler için zaman yoktu, sadece etki ve

tepki vardı. Dal Yak. Mnementh'in çiğnemesi için ateş taşı. Yeni bir çuval için weyr çömezini çağır. Büyük bir maharetle havada yakala. Uçan ejderlerin düzenini kontrol etmek için savaşan filolann üzerinden uç. Gökyüzünde çiçeklenen ateş damlaları. Ejderler döndükçe, daldıkça, İplikleri yaktıkça yeşil, mavi, kahverengi ve bronz sırtlarda parıldayan güneş Ara sıra *araya* giden bir hayvan görüyor, geri çıkıncaya ya da Mnementh onlann gen çekildiğini söyleyinceye kadar gerginleşiyordu. Zihninin bir bölümü yaralılann hesabını tutarken bir kısmı filo hatlarını kontrol ediyor, aralan çok açıldığında ya da birbirleriyle çakışmaya başladığında binicilerin sıralarını düzeltiyordu. Çok alçaklardan uçup, yukarı seviyelerden kaçan İplikleri yakalayan kraliçe filosu'nun oluşturduğu altın üçgeni de unutmuyordu.

İplik yağışı kesilip de ejderler spiraller çizerek Lemos Kalesi Yer Ekipleri'ne yardıma alçalıncaya kadar, F'lar Mnementh'in verdiği rapora neredeyse içerlemişti.

Dokuz önemsiz sıyrık, dört adet kanat ucu, iki kötü dolanma, Sorenth ve Relth ve yüzü yanmış iki binici.

Kanat ucu yaralanmaları sadece kötü karar nedeniyleydi. Biniciler işlerini iyi beceriyorlardı. Birbirleriyle yarışmıyorlar, savaşıyorlardı! F'lar dişlerini gıcırdattı...

Sorenth diyor ki aradan çıkıklarında orada olmaması gereken bir yumağın içinde bulmuşlar kendilerini İplikler doğru düşmüyor, dedi bronz. *Relth ve T'gor'a olan da buymuş.*

Bu F'lar'ın düşkırıklığını azaltmadı, çünkü T'gor ve R'mel'i iyi biniciler olarak biliyordu.

İplik nasıl olur da akşam güneybatıda yağması gerekirken sabah kuzeydoğuya düşebilir, diye düşündü, hüsran dolu bir kaygıyla.

F'lar alışkanlıkla Mnementh'e Canth'ın yakınına uçmasını söylemeye hazırlandı. Ama sonradan hatırladı ki, F'nor Güney Weyri'nde, gezegenin öbür ucundaydı. F'lar uzun süre yaratıcı bir biçemle küfretti, Kale Weyri'nden T'reb ile Weyrlideri T'ron'un baş başa *araya* tıkılıp kalmalarını diledi. F'nor neden böyle bir zamanda eksik olmak zorundaydı ki?

Lamanth iyi uçuyor, diye dikkatini çekti bronz ejder, binicisinin düşüncelerini yanda keserek.

F'lar bu beklenmedik dikkat dağıtıcı şeye o kadar şaşırdı ki aşağıya, genç kraliçeye baktı.

Ramoth'da iyi uçuyor, Kuluçka Meydanı'ndan az önce çıkmış bir ejder için. Otuz sekiz yumurta ve yeni bir kraliçe, diye ekledi Mnementh tevazu göstermeksizin.

"Bu üçüncü kraliçe konusunda birşeyler yapmamız gerekecek."

Mnementh söylendi. Ramoth, sadece Mnementh'in kendisiyle çiftleşmesine izin vermesine

rağmen, Weyr'inin bronz ejderlerini başka kraliçelerle paylaşmaktan hoşlanmıyordu. Birden çok kraliçe bir bronz için erkeklik sembolüydü ve Mnementh'in haremini genişletmeye çalışması doğaldı. Benden Weyri diğer bronzlan yatıştırmak ve ejder üretimini iyileştirmek için birden fazla kraliçe bulundurmak zorundaydı, ama ya üç kraliçe?

Bir önceki gece Kale Weyri'nde yapılan toplantıdan sonra, F'lar diğer Weyrliderlerine yeni bir kraliçe için yuva aradığını söylemek konusunda tereddüt etmişti: bunu Ramoth'un yeterince iyi idare edilmemesine ya da Lessa'nın şımartılmasına bağlayabilirlerdi. Yine de Benden kraliçeleri, tıpkı modern bronzlar gibi, Eskiçağ Kraliçelerinden daha büyüktüler. Belki Telgar Weyri'nden R'mart bunu bir hakaret olarak görmezdi. Ya da G'narish? F'lar Igen Weyri'nde G'nar'sh'in kaç kraliçesi olduğunu bilemedi. Benden'ın bir kraliçeyi verecek yer aradığını duyduğu zaman T'ron'un yüzündeki ifadenin ne olacağını düşünerek kendi kendine sıntı

"Benden cömertliğiyle tanınır, ama nedir bu manevranın ardında yatan?" derdi T'ron, "Bu geleneklere uygun değil."

Aslında geleneğe uygundu. Bu daha önceleri de olmuştu. F'lar Ramoth'un öfkesindense, T'ron'un iğneleyici sözleriyle uğraşmayı seve seve yeğlerdi. Aşağıya, kraliçe filosunun göz alıcı

üçgenine baktı, Ramoth rahatlıkla uçuyor, daha genç olan diğerleriyse ona yetişmekte zorlanıyorlardı.

Düzensiz yağan İplikler! F'lar dişlerini gıcırdattı. Daha da kötüsü, onun yedi Devir önce korumasız gezegenini hazırlamak için, yüzlerce dağılmak üzere olan Kayıt derilerini zahmetle araştırarak keşfettiği düzene İplikleiin uymamalanydı. Bu düzen ki, F'lar düşündü, Eskiler tarafından da takdir edilmiş ve şevkle *kullanılmıştı* - gerçi pek de geleneklere uygun değildi. Sadece kullanışlıydı.

Şimdi nasıl olur da hiçbir fikri, zekası olmayan İplik, yedi yıldan beri bir saniye bile şaşmadan yağdığı şekilde yağmazdı? Bir gecede zamanı ve yeri nasıl değişebilirdi? Geçen Düşüş, Benden Weyr'nin bildirdiği saatte, beklendiği gibi Benden Kalesi'nde gerçekleşmişti.

Yoksa zaman çizelgelerini yanlış mı okumuştu? F'lar bunu aklına getirdi, ama dikkatlice çizilmiş haritalar apaçık zihnindeydi ve eğer o bir yanlış yapmış olsaydı, Lessa fark etmiş olurdu

Weyr'e döner dönmez kontrol edecekti, hem de iki kez. Bu arada, Sınırdan Sınıra, Düşüşün tamamen önüne geçildiğinden emin olsa iyi olurdu. Mnementh'e Lemos'un Kale Lordu Asgenar'ı bulması talimatını verdi.

Mnementh itaatkâr bir biçimde rahat süzülüşten hızlı düşüşe geçti. F'lar, konuşması gereken

kişi Bitra Kalesi'nden Lord Sifer, ya da Benden Kalesi'nden Lord Raid değil de, Lemos'tan Lord Asgenar olduğu için talihine şükretti. Çünkü ilki olayların adaletsizliğinden yakınırken öbürü ise İpliğin erken yağışını ejderadamların kendi kişiliğine yönelttikleri bir hakaret haline getirirdi. Bazen Lord Raid ve Sifer F'lar'ın sabrını zorluyorlardı. Doğru, gerçekten de bu üç Kale, Benden, Bitra ve Lemos, Benden Weyr' Pern'in tek Weyri iken vergilerini itinayla ödemişlerdi. Ama Lord Raid ve Lord Sifer'in Benden Weyri binicilerine devamlı bağlılıklarını hatırlatmak gibi bir huylan vardı. Minnettarlık insanın vücuduna rahatsızlık veren, üzerinde iyi durmayan, çok giyildiği zaman da kötü kokan bir elbiseydi sanki.

Oysa Lemos Kalesi'nden Lord Asgenar, gençti ve Kale Lordlan Meclisi'ne beş sene önce kabul edilmişti Topraklarını İpliklere karşı koruyan Weyr'e karşı tutumu, geçmiş hizmetleri yüze vurmaktan uzaktı

Mnementh, Lemos Kalesi'ni yukarı Telgar Kalesi'nden ayıran engin Büyük Göl'e doğru süzüldü. İpliklerin yağdığı yerin sırın, kuzey kıyılarını kaplayan genç çamlıkları az farkla ıskalamıştı. Mnementh F'lar'ı büyük boyuna yaslanıp, savaş koşumlarını sıkı sıkı kavramaya mecbur ederek döne döne alçaldı. F'lar, tüm endişesine ve yorgunluğuna karşın, devasa bronz ejderi uçurduğu zaman kendisini saran sevincin ani yükselişini,

havaya ve rüzgara karşı hayvanıyla bütünleştiğini hissetti, öyle ki sadece Benden'in Weyrlideri F'lar olmaktan çıkıp, gücü sınır tanımayan, büyüleyici biçimde özgür Mnementh olacak kadar.

Büyük Göl'e kadar önlerine serilmiş geniş otlaklara bakan bir yükseltinin üzerinde, F'lar yeşil ejderi seçti. Lemos'un Kale Lordu Asgenar, onun yakınlarında olmalıydı. F'lar manzaraya güldü alaycı bir tavırla. Eskiçağlılar onaylamasalar da, F'lar'ın weyrsoylu olmayanları ejdere bindirmesine huzursuzca söylenseler de, F'lar böyle yapmasaydı, İplik kimsenin ruhu bile duymadan bu ağaçların üzerine yağmış olacaktı.

Ağaçlar! Weyr ile Kale arasında bu da bir anlaşmazlık sebebiydi, F'lar sadık bir şekilde Lordların tarafını tutuyordu. Dört yüz Devir önce kerestelik ağaçlar yoktu, yetişmelerine izin verilmemişti. Korunması gereken çok fazla yeşillik vardı şimdi. Evet, Eskiçağlılar alışap eşyalara sahip olmaya can atıyorlar ve Fandarel'in Marangozbaşı Bendarek'e istekleriyle fazla yükleniyorlardı. Öte yandan Bendarek'in başkanlığında yeni bir Zanaat Salonu kurulmasına izin vermemişlerdi. F'lar hüzünle düşündü, belki de Bendarek Lemos'un kerestelik ormanlarına yakın kalmayı isteyebileceği ve bu da Benden Weyri'nin yönetiminde bir Zanaat Salonu anlamına geleceği için istemiyorlardı. Yumurta aşkına, Eskiçağlılar neredeyse işe yaradıklarından çok sorun çıkartıyorlardı.

Mnementh otlağın sık çimlerini dalgalandırarak geri geri indi. F'lar Lord Asgenar'a katılmak üzere bronzun boynundan aşağı kayarken Mnementh de yeşil ejder ve binicisi F'rad'ı selamlayan bir bağınş ile onayladı.

F'rad seni uyarmak istiyor ki Asgenar...

"Benden'in kanatlan arasından pek bir şey kaçmıyor," diye karşıladı Asgenar ve Mnementh düşüncesini bitiremedi Genç adam yüzündeki is ve teri sildi, çünkü o, asıl Kalesinde keyif çatmak yerine yer ekiplerini bizzat kendi yöneten bir Lord idi. "Eğer İplikler bile şaşmaya başladılarsa. Bütün bu değişiklikleri nasıl karşılıyorsun?"

"Değişiklikler?" F'lar kendini aptal gibi hissederek kelimeyi tekrarladı, çünkü Asgenar'ın sadece bugünkü alışılmadık olaya değinmediğini bir şekilde anlamıştı.

"Evet! Ve biz senin zaman cetvellerinin son sözü söylediğini sanmıştık. Sonsuza dek güvenilir olduklarını, özellikle de Eskiçağlılar tarafından kontrol edilip onaylandıktan sonra." Asgenar F'lar'a kurnazca bir bakış attı. "Ah, seni suçlamıyorum, F'lar Tüm ilişkilerimizde daima açık davranmışsındır. Sana weyrbağıyla bağlı olduğumuz için kendimizi şanslı sayıyoruz. Bir insan Benden Weyri ile nerede olduğunu bilebilir. Kayınbiraderim Lord Larad'ın Doruklar Weyr'inden T'kul ile sorunları olmuştu, biliyorsun. Tillek ve Yukarı Crom'a erken yağışların başlamasından beri esas-

lı bir nöbet sistemi kurdu." Asgenar F'lar'ın gergin sessizliğini bir anda fark ederek durakladı. "Weyrhalkını eleştirmeye kalkmıyorum, F'lar," dedi daha resmi bir tonda, "ama söylentiler bir ejderden daha hızlı olabilir ve doğal olarak başkalarını da duydum. Weyr'lerin sıradan insanları telaşa vermek istememesini anlayabiliyorum ama -eh- önceden küçük bir uyarıda bulunmak incelik olurdu."

"Bugünkü yağışı tahmin etmek mümkün değildi," dedi yavaşça F'lar, ama zihni o kadar hızlı dönüyordu ki kendini kötü hissetti. Neden kendisine hiçbir şey söylenmemişti? Telgar Weyri'nden R'mart, T'reb'in ihlallerinin tartışıldığı toplantıya katılmamıştı. Acaba o sıralarda İplikle savaşmakla mı meşguldü? Doruklar Weyri'nden T'kul'un özellikle de kendisini zora sokacak haberleri vermemesine gelince, o zaten bir binicinin hayatını kurtarmak için gerekecek koordinatları bile vermezdi.

Hayır, o gece gerçekleşen zamansız düşüşlerden bahsetmemeleri için iyi gerekçeleri olmalıydı. Acaba T'kul kimseyi bu sırra ortak etmiş miydi? Öyleyse neden R'mart onlara söylememişti ki?

"Ama Benden Weyri uykuda yakalanmadı. Bu ormanları bir kez savunmak yeter, değil mi?" diyordu Asgenar, gözleri sünger ağaçlarını sahipleniircesine tararken. "Evet, yeter. Bu yağışın sınırlarından gelen rapor nedir? Habercilerin ulaşma-

dı mı henüz?

"Kraliçelerinizin filosu iki saat önce güvenli olduğunu bildirdi." Asgenar gülümsedi ve topuklarının üzerinde ileri geri sallandı, bugünkü beklenmedik olaylar karşısında kendine güvenini biraz olsun yitirmemişti. F'lar ona gıpta etti.

Bu sabah aşın titiz Raid'le ya da kuşkucu Lord Sifer'la değil de Lord Asgenar'la konuşması gerektiği için bronz binici talihine bir kez daha şükran duydu. Tüm kalbiyle genç Kale Lordu'nun güveninin boşa çıkmamasını diledi. Ama İplikler'in nasıl değişebildiği sorusu aklından çıkmıyordu bir türlü.

Kuzeydoğudaki bir grup ağacın üzerinde dikkatlice uçan bir mavi ejderi izlerken Weyrlideri de, Kale Lordu da hareketsiz kaldılar. Hayvan uçup gidince, Asgenar endişeli gözlerle F'lar'a döndü.

"Bu zamansız düşüşün, ormanları yerle bir etmemiz gerekeceği anlamına geldiğini mi düşünüyorsun?"

"Ağaç hakkındaki görüşlerimi biliyorsun, Asgenar. Boş yere feda edilmeyecek kadar değerli ve her işe yarar bir şey."

"Ama korumak için her ejderin..."

"Bundan yana mısın, yoksa karşı mısın?" diye F'lar hafifçe eğlenerek sordu. Asgenar'ın omzunu kavradı. "Ormancılarına gözlerini açık tutmalarını söyle. Uyanık kalmaları gerek."

"O zaman İpliğin yağış düzeninin nasıl kaydığını bilmiyorsun?"

F'lar yavaşça başını salladı adama yalan söylemiş olmamak için. "Keskin gözlü F'rad'ı senin yanına bırakacağım."

Geniş bir gülümseme yayıldı Kale Lordu'nun tedirgin, ince yüzüne.

"Bunu senden isteyemezdim, ama içimi feralatıyor Bu ayrıcalığı kötüye kullanmayacağın."

F'lar ona sertçe baktı. "Neden kullanasın ki?"

Asgenar ona bunık bir biçimde gülümsedi. "Eskiçağlılar'ın şikayet edip durdukları şey bu değil mi? Ve Pern'in herhangi bir yerine anında ulaşım baştan çıkarıcı bir şey."

F'lar, Lemos Lordu Asgenar'ın Telgar Kalesi Lordu Larad'ın en genç kızkardeşi Famira'yla evlenmek üzere olduğunu hatırlayarak güldü. Telgar toprakları Lemos sınırlarına kadar uzanmakla beraber, iki Kale birbirlerinden yoğun ormanlar ve dik dağ silsileleriyle ayrılıyordu.

Üzerlerinde üç ejder belirdi ve daireler çizdi. filo binicileri yer faaliyetleri hakkında rapor verdiler. Dokuz İplik yuvası tespit edilmiş ve en az mal kaybıyla kontrol altına alınmıştı. Tarama ekipleri, Düşüş'ün orta bölgesinin temiz olduğunu iletmişlerdi. Kendisiyle ejderler arasında iki ejder boyu mesafe bırakmaya dikkat ederek çayın uzun adımlarla koşan bir haberci Kale Lordu'na yaklaştı. Bir ejderin insanlara zarar vermeyeceği

her Pemli tarafından bilinmesine rağmen, birçoğu asla onlara karşı korkularını yitirmemişti.

Ulak çok uzaklardan gelmişti ve göğsü tükenmiş ciğerlerini doldurmak için körük gibi inip kalkarken yere yığılmadan önce rahatlatıcı mesajını vermeye çalıştı. Asgenar tuniğini çıkarıp üşümesini engellemek için adamı örttü ve ona kendi matarasından içirdi.

"Güney yamacındaki iki İplik yuvası kömürleştirildi!" diye bildirdi Asgenar, Weyrlideri'ne, tekrar ona katılırken. "Bu demektir ki kerestelikler artık güvenli." Asgenar o derece rahatlamıştı ki, bir yudum da kendisi aldı. Sonra da aceleyle ejderbinicisine sundu. F'lar kibarca reddedince kaldığı yerden devam etti. "Önümüzdeki kış sert geçebilir ve halkımın bu ağaçlara ihtiyacı olacak. Crom kömürü çok pahalı!"

F'lar başıyla onayladı. Her Lord'un olaya böyle bakmamasına karşın yakacağın bedava sağlanması sıradan bir kaleli için muazzam bir kazançtı. Nabol Kalesi'nden Lord Meron örneğin, halkın yakacak ağaç kesmesine izin vermiyor ve onları Crom kömürüne yüksek fiyat ödemeye zorluyor, onların zararıyla kendi kârını arttırıyordu.

"Bu ulak güney yamacından mı geldi? Hızlıymış."

"Benim ormancılarım Pem'in en iyileridir. Nabollu Meron bu adamı iki kez benden çalmaya kalktı.

"Ee?"

Lord Asgenar kıkırdadı. "Meron'a kim güvenir ki? Adamlarım Lord'un kendi halkına nasıl davrandığını anlatan hikayeleri duymuşlar." Başka birşey daha ekleyecekmiş gibi göründü, ama onun yerine boğazını temizledi, sanki ormanların arasında bir şey dikkatini çekmiş gibi etrafına bakındı ürkekçe.

"Pern'in ihtiyacı olan şey hızlı ve verimli bir iletişim yolu," dedi ejderbinicisi, gözleri hızla soluyan ulağın üzerinde.

"Verimli mi?" dedi ve Asgenar bir kahkaha attı. "Fandarel'in hastalığı bütün Pern'e mi bulaştı?"

"Böyle bir hastalık Pern'in yararına." F'lar Weyr'e döner dönmez Demirciustası ile görüşmeliydi. Pern, dev Fandarel'in dehasına şimdi her zamankinden daha çok ihtiyaç duyuyordu.

"Evet, ama mükemmelliğe ulaşmak için böyle ateşli bir tutkudan sonra işlerimiz iyileşir mi?" Asgenar, aldatıcı bir ilgisizlikle eklerken yüzündeki gülümseme soldu. "Bendarek'in loncası hakkında bir karara vanlıp varılmadığını duydun mu?"

"Henüz değil."

"Lemos'ta bir Zanaatustası Salonu açılsın diye ısrar etmiyorum -" diye başladı Asgenar, ısrarla ve ciddiyet içinde.

F'lar elini kaldırdı. "Ben de öyle, ama diğerlerini içtenliğime inandıramıyorum. En fazla ağaç Lemos Kalesi'nde var, Bendarek en iyi hammad-

de kaynağına yakın olmak zorunda ve o Lemoslu!"

"Tüm itirazları gülünçtü," diye konuştu Asgenar, gözleri öfkeyle çakmak çakmaktı. "Sen de benim kadar biliyorsun ki bir Zanaatustası Kale Lordu'na bağlı değildir. Bendarek, mesleği söz konusu olduğunda en az Fandarel kadar önyargısız ve işine bağlıdır. Adamın düşündüğü tek şey ağaç, ağaç hamuru, şu yeni yapraklar, sayfalar ve oynayıp durduğu şu kim bilir neler."

"Biliyorum, Asgenar. Biliyorum. Telgar Kalesi'nden Larad ve Keroon Kalesi'nden Corman da seni destekliyorlar, ya da bana öyle söylediler."

"Kale Lordları'nın Telgar Kalesi'ndeki toplantısında açıkça konuşacağım. Lord Raid ve Sifer da beni destekleyecekler, en azından weyrbağlı oldukları için."

"Bu kararı vermesi gerekenler Lordlar ya da Weyrliderleri değil," diye hatırlattı F'lar azimli genç Lord'a. "Diğer Zanaatustalara vermeli kararı. Fandarel yeni bir zanaatın oluşturulmasını ilk önerdiğinden beri benim düşündüğüm bu."

"O zaman sorun ne? Bütün Zanaatustaları Telgar Kalesi'ndeki düğünde olacaklar. Orada, bu işi bir defada toptan çözümleyip Bendarek'i rahat bırakalım." Asgenar can sıkıntısıyla kollarını savurdu. "Onun ürettiklerine ihtiyacımız var ve adam bütün bu bağırış çağırışlar, çekişmeler arasında önemli işine dikkat veremiyor."

"Değişim kokan her teklif," (Özellikle şimdi, diye ekledi F'lar kendi kendine, bu İplik düşüşünü aklına getirerek.) "özellikle bazı Weyrliderleri'ni ve Kale Lordları'nı telaşa düşürecektir. Bazen düşünüyorum ki, neyin ilerleme, kimin ilerici olduğuyla ilgilenen ve doğru karar verebilecek kadar esnek olanlar sadece Zanaatlar. Kale Lordları ve..." F'lar gerisini getirmedi.

Şans eseri kuzeyden bir başka ulak, dört nala koşuyordu. Yeşil ejderin yanından derhal geçip, Lord'unun karşısına geldi.

"Efendim, kuzey bölgesi temiz. Üç İplik yuvası yakıldı. Her şey güvenlik altında."

"İyi adam. Güzel koşu."

Çabalamaktan ve övülmekten yanakları kızaran adam Lord'unu ve Weyrlideri'ni selamladı. Ardından derin, ama rahatça bir nefes aldı, yüzükoyun yatan diğer habercinin üzerinden atlayıp onun bacaklarına masaj yapmaya başladı.

Asgenar F'lar'a gülümsedi. "Aslında aynı fikirdeyiz. Eğer diğerlerinin de anlamasını sağlayabilirsek!"

Mnementh tüm filoların temiz raporunu iletti. Ön bacağını o kadar manalı uzattı ki Asgenar güldü.

"İşte bu kadar," dedi "Bir dahaki düşüşe ne kadar vaktimiz var, bir fikrin var mı?"

F'lar başını olumsuz anlamda salladı. "F'rad burada. Yedi günün olmalı. Kesin haberlerimiz olur

olmaz sana bildireceğim."

"Altı gün içinde Telgar'da olacaksın değil mi?"

"Yoksa Lessa kulaklarını koparır."

"Eşine saygılarımı ilet."

Mnementh ormanlık bölgeyi son bir kez kontrol etmelerini sağlayan eliptik bir rota izleyerek yükseklere çıkardı onu. Kuzeyde ve ileride, doğuda belli belirsiz dumanlar kıvrılıyordu, ama Mnementh ilgisiz gözüktü. F'lar ona *arı*ya girmesini söyledi. Bu boyutun mutlak soğuğu yüzündeki İplik yanıklarını acıyla sızlattı. Ve bir anda Benden Weyri üzerindeydiler. Mnementh geri döndüklerini bağırarak bildirdi ve Ramoth'un gümbürdeyen cevabını duyuncaya kadar havada hareketsiz, asılı kaldı. Tam o anda Lessa weyrin çıkıntısında gözüktü, ufak tefek boyu aradaki mesafe yüzünden daha da küçük görünüyordu Mnementh süzülürken, o da uzun merdivenleri, weyr çömezi oğullan Felessan'ı eleştirdikleri şekilde, uçarcasına koşuyordu.

Azarlamalar Lessa'yı da bu huyundan vazgeçirecek gibi görünmüyor, diye düşündü F'lar. Sonra Lessa'nın elinde tuttuğu şeyi fark etti ve kızgınlıkla Mnementh'i azarladı "Benim hiçbir şeyim yok, ben sanki bir weyr çömeziymişim gibi gevezelik ediyorsun."

Mnementh kanatlarını geriye katlayıp hafifçe Beslenme Alanı'nın yakınına konarken hiç de

alınmamıştı. *Iplik can yakar.*

"Lessa'nın hiçbir şeye üzülmesini istemiyorum."

Ramoth'un hiçbir şeye kızmasını istemiyorum.

Beslenme Alanı'ndan esen kumlu rüzgar soğuğun dağladığı yaraların acısını azdırırken, duyduğu ızdırabı gizleyerek bronzun boynundan kaydı F'lar. Bu, ejderlerle binicileri arasındaki karşılıklı bağın ciddi bir dezavantajı olduğu o anlardan biriydi. Özellikle Mnementh inisiyatifi ele aldığında, ki bu ejderlerin genel bir özelliği değildi.

Mnementh Lessa'ya yolu açarak hantalca ileriye doğru zıpladı. Lessa wher derisi binici elbiselerini değiştirmemişti ve örgülü saçları arkasında uçuşarak onlara doğru koşarken bir Weyrkadınının olması gerekenden daha genç gözüküyordu. Ne annelik, ne de yedi Devirdir güvende olmak ince kemikli vücuduna et eklememişse de, göğüs ve kalçalarında hafif bir yuvarlaklık ve gözlerinde F'lar'ın sadece kendisi için olduğunu bildiği bir özel bakış vardı.

"Bir de diğer binicilerin zamanlamasından şikayet edersin," dedi, soluyarak, yanında aniden dururken. Daha F'lar yaralarının önemsizliğinden bahsedemeden Lessa yanıklara hissizotu sürmeye başlamıştı. "Hissizleşince onları yıkamam gerekecek. Hala küllerden kaçamıyor musun? Virianth iyileşecek, ama Sorenth ve Relth korkunç yaralar almışlar. Dilerim ki Fandarel'in cam zana-

atkârı adı Wansor'du değil mi? şu bahsedip durduğu cam gözkoruyucuları tamamlar. Manora P'ratan'ın yakışıklılığını kurtarabileceğimizi düşünüyor, ama önce bekleyip gözünün durumunu görmemiz lazım." Derin bir nefes almak için durakladı. "Bu aslında o kadar da kötü değil, çünkü eğer yeni sevgililer bulmak için Kaleleri gezmeye bir son vermezse, bütün bu bebeklere bakamayacağız Bu kaleli kızlar kürtajın kötü olduğuna inanıyorlar." Kısa kesti, dudakları ince bir çizgi hal'ine dönüştü, F'lar Lessa'nın üzüntü verici bir konudan kaçtığına kanaat getirdi.

"Lessa! Hayır, yüzüme bak." Onun başını zorla göz göze gelecek şekilde kaldırdı. Çocuk doğuramayan Lessa, istenmeyen gebeliklerin önlenmesini de ağır buluyor olmalıydı. Bir çocuk daha istemekten vazgeçmeyecek miydi? Felessan'ı doğururken az kalsın öldüğünü nasıl unutabilirdi ki? Bir daha acele etmeyeceğini düşünerek rahatlamıştı. Lessa'yı kaybetmek düşüncesi akla bile getirilemezdi.

"*Arada* bu kadar sık seyahat etmek, bir Weyrkadınının bu görevi yerine getinnesini imkansız kılar."

"Kylara'yı etkiliyormuş gibi görünmüyor ama," dedi Lessa acı bir gücenmeyle. Sırtını dönmüş, Mnementh'in besili bir erkek geyiği parçalamasını gözlerinde o kadar yoğun bir ifadeyle izliyordu ki, F'lar onun Kylara'nın da böyle parçalan-

masını isteyeceğini anlamakta güçluk çekmedi.

"O mu!" dedi F'lar tiz bir gülüşle. "Hayatım, eğer çocuk doğuran bir Weyrkadını olarak kendine Kylara'yı örnek alıyorsan, kısır kalmanı yeğlerim."

"Kylara'dan daha önemli şeylerimiz var tartışacak," dedi Lessa, tamamen değişik bir havayla ona dönerek. "Lord Asgenar Ipliklenn Düşüşü hakkında ne dedi? Çayırda size katılacaktım, ama Ramoth yumurtalarına birisi göz kulak olmazsa gidemeyeceği hissine kapıldı. Ah, diğer Weyrlere, olanları bildirmek için haberci gönderdim. Durumu bilmeli ve hazırlıklı olmalılar."

"Önce onlar bizi haberdar etseler kibarlık etmiş olurlardı," F'lar öylesine öfkeyle konuştu ki Lessa irkilerek ona baktı. O da dağdaki çayırda öğrendiklerini anlattı.

"Asgenar hepimizin bildiğini mi sanıyormuş? Bunun sadece zaman çizelgelerindeki bir değişiklik olduğunu?" Yüzündeki şok yavaşça kayboldu ve gözleri öfkeyle parıldayarak kısıldı. "Keşke geçmişe o Eskiçağlılan getirmeye gitmeseydim. *Bizi* kurtaracak bir çözüm bulurdun."

"Bana gereğinden çok güveniyorsun, aşkım." Onu bağlılığından dolayı kucakladı. "Yine de, Eskiçağlılar buradalar ve onlarla uğraşmamız lazım."

"Bunu becereceğiz gerçekten. Gerekirse onları günümüze getireceğiz..."

"Lessa," diyerek onu hafifçe sarstı. F'lar'ın kötümserliği onun verdiği cevabın ateşliliği ve Lessa'nın onun bu değişiklikleri nasıl sağlayacağını hesapladığını açıklığıyla dağılmıştı. "Bir nöbetçi wheri bir ejdere dönüştüremezsin, sevgilim...

Bunu kim isterdi ki? diye artık doymuş olan Mnementh Beslenme Alanı'ndan sordu.

Bronz ejderin iğneleyici gözlemi Lessa'dan bir kıkırdama yükseltti. F'lar teşekkür edercesine kucakladı onu.

"Evet, hakkından gelemeyeceğimiz bir şey değil," dedi Lessa kararlıca, onun omzunun altına girerek weyre doğru yürürken. "O ulaşılmaz Dorıklar'ın T'kul'undan bunu beklerdim, ama ya Telgar Weyr'inden R'mart?"

"Haberciler gideli ne kadar oldu?"

Lessa parlak sabahortası göğüne bakarak kaşlarını çattı. "Az önce. Tarama ekiplerinden son ayrıntıları öğrenmek istedim."

"Ben de Mnementh kadar açım. Besle beni, kadın."

Bronz ejder her zamanki çıkıntısına tünemek üzere süzüldüğünde tünelde bir karışıklık başladı. Kanatlarını uçuş pozisyonuna göre açtı, boynunu ejder weyrinin zemin girişlerinden birine uzattı.

"Benden'den gelen şarap kervanı, gülünç şey," dedi Lessa ona, Mnementh boru gibi sesiyle şikayet edip şarap yüküyle ilgilenmeksizin tekrar ye-

rine yerleşirken. "Sakın Robinton'a yeni şarabın geldiğini söyleme, F'lar. Önce dinlendirilmesi gerek, biliyorsun."

"Neden Robinton'a bir şey söyleyeyim ki?" diye sordu F'lar, tam o anda zihninden Arpustası'nın geçtiğini Lessa'nın nasıl anladığına hayret ederek.

"Önümüzde bir sorun olup da Arpustası ile Demirciustası'na haber vermediğin zaman olmadı." Lessa derin bir iç çekti. "Keşke kendi aramızda de böyle bir yardımlaşma olsaydı." F'lar'ın kolunun altındaki vücudu katılaştı. "Fidranth geliyor ve T'ron'un çok endişeli olduğunu söylüyor."

"*T'ron* mu endişeli?" F'lar'ın öfkesi kabardı bir anda.

"Öyle dedim," diye yanıtladı Lessa, kendini kurtarıp basamakları ikişer ikişer çıkarken. "Sana yemek göndereceğim." Aniden durdu, omzunun üstünden dönerek seslendi, "Öfkene hakim ol, T'kul'un kimseye bahsetmemiş olmasından şüpheleniyorum. T'ron'un zamanda ileriye gitmesini söylemesini asla affetmedi biliyorsun."

Fidranth ustaca dönerek weyre girerken F'lar Mnementh'in yanında bekledi. Kuluçka Mağarası'ndan Ramoth'un huysuz meydan okuması yükseldi. Mnementh gelenin sadece Fidranth olduğunu ve bir tehdit teşkil etmediğini bildirdi yatıştırırcasına. En azından *yumurtalarına* karşı. Sonra bronz, ışıldayan gözlerinden birini binicisine

doğru çevirdi. Bu karşılıklı bakış, tıpkı onunla Lessa'nın arasındaki gibi, F'lar'ın kızgınlığını söküp aldı. Bu iyiydi, çünkü T'ron'un karşılama anında söyledikleri hiç de diplomatik değildi.

"Buldum! Senin o sözde şaşmaz zaman çizelgelerine eklemeyi unuttuklarını buldum!"

"Ne buldun, T'ron?" F'lar gerilmiş, öfkesini kontrol etmeye çalışarak sordu. Eğer T'ron yardımı olacak bir şey bulduysa, adamı kendine düşman etmemeliydi.

Mnementh kibarca yana çekildi, Fidranth'a inecek yer açtı, ama iki koca bronz gövdeden o kadar az yer kalıyordu ki, T'ron Benden Weyrlideri'nin önüne sürtünerek geldi, bir Kayıt derisini burnunun dibine sallıyordu.

"İşte, senin zaman çizelgelerinin *bizim* kayıtlarımızdaki her parça bilgiyi içermediğinin kanıtı."

"Onları daha önce hiç sorgulamamıştın, T'ron," kuşkulu adama tekdüze bir konuşmayla hatırlattı.

"Benimle dalga geçme, F'lar. İpliğin düzensiz yağdığını bildiren bir haberci yollamışsın biraz önce."

"Ve son bir kaç gündür Tillek ve Yüksek Crom'a düzensizce düşen İplikten haberim olsa hoşuma giderdi."

T'ron'un yüzündeki şok ve korkunun izi sahte olamayacak kadar içtendi.

"Kendini Weyr'ine kapatacağına halkın ne söy-

lediğini dinlesen daha iyi olur, T'ron," dedi F'lar ona. "Asgenar biliyordu, ama ne T'kul, ne de R'mart hazırlanıp nöbet tutabilmemiz için diğer Weyr'lere söylemeyi düşünmemişlerdi. Allahtan F'rad'ı..."

"Yine mi ejderadamları Kalelere yerleştiriyorsun?"

"Yağıştan tam bir gün önce bir haberci gönderirim. Eğer böyle yapmış olmasaydım, Asgenar'ın ormanları şimdi yerle bir olmuştu."

F'lar bu konuya gönderme yaptığına pişman oldu. Aşın ormanlaşma konulu tiradlarından birine daha başlamak için T'ron'a yeterli bahane olacaktı. Konuyu başka yöne çekmek için onun elindeki Kayıt parçasına uzandı, ama T'ron elinden çekip kurtardı.

"Benim sözüme güvenmek zorundasın...

"Senin sözünü hiç sorguladım mı, T'ron?" Bu sözler de daha kendini tutamadan ağzından dökülüvermişti F'lar'ın. Yüzünü ifadesiz tutmaya gayret etti ve başardı da, T'ron'un bunu toplantının devamı olarak görmemesini umarak. "Kayıdın oldukça yıpranmış olduğunu görebiliyorum, ama eğer onu çözdüysen ve bu sabahki ani değişiklikten bahsediyorsa, hepimiz sana borçlu kalacağız."

"F'lar?" Lessa'nın sesi yankılandı koridorda. "Hani misafirperverliğin? *Klah* soğuyor ve T'ron'un zamanıyla daha şafaköncesi"

"Bir bardak iyi olurdu," diye kabul etti T'ron ve bu müdahaleden en az F'lar kadar rahatladığı ortadaydı.

"Yataktan kaldırdığım için özür dilerim..."

"Haberler böyleyse buna gerek yok..."

F'lar, T'ron'un İplik Düşüşü'nden haberdar olmamasını fark edince garip bir şekilde rahatlamıştı. T'ron F'lar'ın ve Benden'in yanıldığını gösterme fırsatının keyfiyle koşa koşa gelmişti. Eğer bilseydi - tutarsızlığını ve nasıl yan çizdiğini hançer için çıkan kavga olayında sergilemişti - bu kadar acele etmezdi.

İki adam kraliçenin weyrine girdiklerinde Lessa sabahlıklıydı, saçları karmaşık bir ağ ile gevşekçe tutturulmuştu ve zerafetle masada oturuyordu. Sanki bütün sabah ejder sırtında ve beş dakika öncesine kadar giyimli değilmiş gibi.

Demek Lessa T'ron'u yeniden etkilemek için hazırlanmıştı, ha? Huzur bozucu olaylara karşın, F'lar'ın hoşuna gitmişti. Yine de bu hilenin T'ron'un düşmanlığını azaltabileceğinden emin değildi. T'ron'la Mardra'nın bir Weyrlideri ve Weyrkadını olarak iyi anlaşamadıkları söylentisinde ne derece gerçeklik payı vardı, bilemiyordu.

"Ramoth nerede?" diye sordu T'ron, kraliçenin boş weyrinin önünden geçerken.

"Son kuluçkasının üzerine titreyip duruyor, Kuluçka Meydanında tabii ki," diye Lessa aynı dere-

cede ilgisizlikle yanıtladı.

Ama T'ron, kuşkusuz Benden'in sıcak kumlarının üzerinde bir kraliçe yumurtasının daha durduğunu ve Eskiçağ kraliçelerinin nadiren altın yumurta yaptıklarını anımsayarak somurttu.

"Gününü bu kadar erken başlattığım için üzgünüm," diye devam etti Lessa, ona özenle kesilmiş meyveler ve *klah* sunarken beceriklice. "Ama yardımına ve önerilerine ihtiyacımız var."

T'ron kayıt derisini dikkatlice masaya, yanına koyup homurdanarak teşekkür etti.

"Eğer bu kahrolasıca ormanları korumamız gerekmeseydi, İpliğin ne zaman düştüğü hiç umrumuzda olmazdı," dedi T'ron kaldırdığı fincandaki *klah*'ın tüten dumanlarının arasından F'lar'a ters ters bakarken.

"Ne? Ağaç olmadan nasıl yapacaktık?" diye şikayet etti Lessa elini Bendarek'in dört dörtlük sanatçılığıyla yaptığı oyma alışap iskemleye sürterek. "Sen ve Mardra, o taş iskemlelerde rahat ediyor olabilirsiniz," dedi tatlı bir sesle, üstü kapalı konuşarak, "Ama ben hep üşüyordum."

T'ron mutlu bir şekilde gülümsedi, gözleri narin Weyrkadını'nın üzerinde öyle geziniyordu ki, Lessa aniden öne eğilerek hafifçe Kayıtın üzerine vurdu.

"Değerli zamanını gevezeliklerle harcamamalıyım. Bizim gözümüzden kaçan bir şey mi keşfettin?"

F'lar dişlerini sıktı. O küflü Kayıtlarda okunabilir durumda olan bir tek kelimeyi bile göz ardı etmemişken nasıl olur da gözümüzden kaçmasından bu kadar rahat bahsedebilirdi?

T'ron deriyi ona doğru çevirince Lessa'yı affetti. "Deri kötü korunmuş tabii ki," ve bunu sanki sebebi dört yüz Devir terk edilmişliğin tahribatı değil de, Benden Weyri'nin bekçiliği sebep olmuş gibi söyledi. "Ama o weyr çömezini bu haberlerle yolladığınızda daha önceki kayıtların hiç işe yaramadığı bir Geçişten bahseden bir referansı hatırladım. O zaman çizelgesi saçmalığıyla *bizim* hiç canımızı sıkmamamızın bir sebebi bu."

F'lar tam neden hiçbir Eskiçağlı'nın bu küçük gerçekten bahsetmeye tenezzül etmediğini sormak üzereydi ki, Lessa'nın dik bakışlarıyla karşılaştı. Bir şey söylemedi.

"Bak, işte buradaki cümle kısmen eksik, ama eğer buraya "beklenmedik değişimler" eklersen, anlam kazanıyor."

Gri gözleri yapmacıksız bir şaşkınlıkla büyüyen Lessa, (gerçek niyetini saklayışı yüzünden neredeyse boğuluyordu F'lar) bakışlarını Kayıt'tan T'ron'a kaldırdı.

"O haklı, F'lar. Bu gerçekten de anlamlı. Bak -" ve kayıdı T'ron'un isteksiz pannaklarından ustaca sıyırıp F'lar'a uzattı. O da aldı.

"Haklısın, T'ron. Çok haklısın. Bu, benim çözemeyip bırakmak zorunda kaldığım daha eski de-

rilerden biri."

"Tabii ki ben onu dört yüz Devir önce incelediğimde daha iyi durumdaydı." T'ron'un kendini beğenmiş tavn çekilecek gibi değildi, ama savunmaya geçtiği ve kuşkucu olduğu zamana göre daha rahat idare edilebiliyordu.

"Ama bu nasıl değiştiğinden ya da ne kadar sürdüğünden bahsetmiyor," dedi F'lar.

"Başka ipuçları da olmalı, T'ron," diye Lessa ilen sürdü, tam F'lar'ın sözlerine karşı çıkmaya başlayacakken Kale Weyrlideri'ne doğru baştan çıkartıcı bir şekilde eğilerek. "İplik neden şaşmaksızın yedi yıldır yağdığı düzenden şaşsın ki? Sizin Zamanınızda da belli bir aralıkla yağdığını bana sen söylemiştin. O zaman da böyle değişiklikler olur muydu?"

T'ron bulanıklaşmış satırlara kaşlarını çattı. "Hayır," diye yavaşça kabullendi ve suçlu deri parçasına yumruğunu indirdi. "Neden bu kadar çok tekniği kaybettik? Neden onlara en çok ihtiyaç duyduğumuz anda Kayıtlar bizi boşa çıkardı?"

Mnementh çıkıntıdan bağırmaya başladı, Fidranth da ona katıldı.

Lessa başını yana eğerek "dinledi."

"D'ram ve G'narish," dedi. "T'kul'u beklememiz gerektiğini düşünmüyorum, ama R'mart küstah bir adam değildir."

Ista'dan D'ram ve Igen Weyri'nden G'narish

beraberce içeri geldiler. İki adam da öfkeliydi, selamlaşmakla hiç vakit yitirmediler.

"Erken Iplik Düşüşü hakkında duyduklarım nedir?" diye sordu D'ram. "T'kul ve R'mart neredeler? Onları da çağırdınız, değil mi? Filolarınız çok kayıp verdi mi? Ne kadar İplik yuvalandı?"

"Hiç. Daha ilk Düşüşe yetiştik. Ve filolarım çok az yara aldı. Ama endişeni takdir ediyorum, D'ram. Diğerlerine de haber gönderdik."

Mnementh'in uyarmamasına rağmen birisi Weyre giden koridorda koşuyordu. Herkes, eksik olan Weyrliderleri'nden birinin gelmesini bekleyerek döndü, ama hızla içeriye gelen haberci bir weyr çömezi idi.

"Selamlarımı sunarım, beyler," diye oğlan soluklandı. "ama R'mart fena yaralı ve Telgar Weyri'nde o kadar çok yaralı adam ve ejder var ki, korkunç bir manzara. Ve Yüksek Crom Kalelerinin yansı kömürleşmiş durumda."

Tüm Weyrliderleri ayağa fırlamışlardı.

"Yardım göndermeliyim-" Lessa fırladı, D'ram'ın tuhaf ifadesi ve T'ron'un çatık kaşları onu durdurdu. Sabırsızca burnundan soludu. "Çocuğu duydunuz, yaralı insanlar ve ejderler, cesareti kırılmış bir Weyr. Felaket zamanı yardımlaşmak, başkasının işine karışmak *değildir*. Bu tarihi Weyr özerkliği masalı gülünç boyutlara ulaştırılabilir ve bu da onlardan biri. Telgar Weyri'ne yardım etmemeyi mi düşünüyorsunuz, ger-

çekten?"

"Haklı, biliyorsunuz," dedi G'narish ve F'lar adamın çağdaş bir bakış açısı kazanmaya bir adım daha yaklaştığını fark etti.

Lessa Telgar Weyr'ine bizzat kendisinin uçmak konusunda birşeyler söylenerek odayı terk etti. Weyr çömezi de F'lar'ın izin veren baş hareketiyle onun peşinden gitti.

"T'ron eski bir Kayıt Derisinde beklenmedik kaymalara bir gönderme bulmuş," dedi F'lar kontrolü ele alarak. "D'ram, dört yüz Devir önceki Ista Kayıtları arasındaki çalışmalarından birşeyler hatırlıyor musun?"

"Keşke hatırlasaydım," dedi Ista lideri yavaşça, sonra başını sallayan G'narish'e doğru baktı. "Ben buraya gelmeden önce Weyr'imdeki bütün ciltlerin bir an önce taranmasını istedim, hepimizin böyle yapmasını öneriyorum."

"İhtiyacımız olan tüm Pern çapında bir korunma,'diye başladı F'lar, sözcükleri dikkatlice seçerek.

Ama T'ron aldanmamıştı ve masaya o kadar sert vurdu ki tüm çanak çömlek havalandı. "Ejderleri Kalelere ve Zanaat Salonları'na yerleştirmek için fırsat kolluyorsun değil mi F'lar? Ejder halkı daima bir arada olmalıdır."

D'ram "T'kul ve R'mart'ın bizi uyarmaksızın yaptığı gibi mi?" diye F'lar öyle iğneleyici bir tonda sordu ki T'ron sessizleşti.

"Aslında, Kalelerde bu kadar insan gücü varken neden ejder halkı kendini yorsun ki?" diye sordu G'narish şaşırmış bir şekilde. Diğerlerinin kendine baktığını görünce sinirli şekilde hafifçe güldü. "Yani, tek tek Kaleler ihtiyacımız olan gözcüleri rahatlıkla sağlayabilirler."

"Ve bunun yolları da var," diye onayladı F'lar T'ron'un şaşkınlık dolu ünlemini hiçe sayarak. "Çok değil, kısa bir süre önce, her tepede, her yükseltide, ovalarda işaret ateşleri vardı, Fax fetih yürüyüşlerine başlarsa diye. Aslında işaret fenerlerinin çoğu hala yerlerinde duruyorlarsa hiç şaşırmam."

Diğer üç surattaki ifadelerden hafifçe eğlenmişti. Eskiçağlılar bir Lordun birden çok bölgeyi ele geçirmeyi deneme saygısızlığını gösterebileceğini asla kabullenememişlerdi. F'lar'ın hiç şüphesi yoktu ki bu olay, T'ron ve T'kul gibi muhafazakarları sıradan halkı her fırsatta ejder halkına ne kadar bağımlı oldukları konusunda etkilemeye, çağdaş özgürlükleri ve hakları kısıtlama girişimlerine yöneltmişti. "Kaleliler İplik ufukta belirdiğinde ateşleri yaksınlar - stratejik noktalarda konuşlanmış birkaç binici geniş alanları gözetleyebilir. Weyr çömezlerini kullanın; bu onları yaramazlıktan uzak tutar ve onlar için iyi bir alıştırma olur. İpliğin nasıl düştüğünü öğrenirsek, değişiklikleri önceden tahmin edebiliriz." F'lar gülümseyerek kendini zorla rahatlatmaya çalıştı. "Bunun

ilk bakışta göründüğü kadar önemli bir sorun olduğunu sanmıyorum. Özellikle daha önce de olduysa. Tabii ki eğer bu kaymanın ne kadar süreceğini ve İpliğin asıl düzenine dönüp dönmeyeceğini bilsek işimize yarardı."

"T'kul senin yaptığın gibi hepimize haber gönderse işimize yarardı," diye söylendi D'ram.

"Evet, hepimiz T'kul'un nasıl olduğunu biliyoruz," dedi F'lar hoşgörüyle.

"Bu kadar hayati bir bilgiyi bizden saklamaya hakkı yoktu" dedi T'ron yine masayı yumruklayarak. "Weyrler bir arada olmalıdır."

"Kale Lordları bundan hoşlanmayacak," diye belirtti G'narish, şüphesiz kendi Weyri'ne bağlı en sorumlu Kaleliyi, Keroon'dan Lord Connan'ı düşünerek.

"Ah," diye F'lar hissettiğinden daha fazla bir çekinmeyle yanıtladı, "eğer Geçişin bu döneminde yağışta böyle bir kayma beklediğimizi söylersek..."

"Ama - ya ellerindeki zaman çizelgeleri? Onlar aptal değiller," diye T'ron heyecanla konuştu.

"Biz ejder halkıyız, T'ron. Anlamadıkları şeyleri bilmelerine - ya da endişelenmelerine gerek yok," diye kararlıca yanıtladı F'lar.

"Birden değiştin değil mi F'lar?" diye sordu D'ram.

"Onlara asla yapacaklarımı açıklamadım, eğer geçmişi düşünecek olursak D'ram. Onlara yap-

malan gerekeni söyledim, onlar da yaptılar."

"Yedi Devir önce ödleri patlamıştı," diye söyledi G'narish. "Bizi açık kollar ve hediyelerle karşılayacak kadar korkmuşlardı

"Eğer bütün o ekili dikili arazileri ve ormanları korumak istiyorlarsa ya kârlarını kömüre dönüştürecekler, ya da istediklerimizi yapmaya başlayacaklar."

"Tillek'ten Lord Oterel ya da Boll'dan o budala Lord Sangel emirlerime karşı gelsinler de ormanlarını ben yakayım," dedi T'ron yerinden kalkarak.

"O zaman anlaştık," dedi F'lar çabukça, takındığı iki yüzlü tavır kendisine tiksinti verince. "Kalelilerin de yardımıyla nöbetçi yerleştiriyoruz ve bu değişikliğin kaydını tutuyoruz. Kısa süre sonra nasıl tahmin etmemiz gerektiğini öğreniriz."

"Ya T'kul?" diye sordu G'nar'sh.

"Biz durumu ona açıklarız."

"Siz ikinize saygı duyuyor," diye F'lar onayladı. "Yine de haberimiz olduğundan bahsetmemek daha akıllıca olabilir..."

"T'kul'la senin tavsiyelerin olmadan da başa çıkabiliriz, F'lar," diye D'ram nezaketsizce onun sözünü kesti ve F'lar aralarındaki bir anlık uyumun sona erdiğini anladı. Eskiçağlılar, birkaç gün önce yanda kesilen toplantıda olduğu gibi, çağdaşlarının hatasını örtmeye çabalıyorlardı. Kendilerini bu olayın tüm sonuçlarından uzak kalama-

dıklarını düşünerek teselli buldu.

Lessa weyre tam o sırada döndü, yüzü kızarmıştı, gözleri fazlasıyla parlaktı. D'ram bile onun önünde eğilerek veda etti.

"Gitmeyin D'ram, T'ron. Telgar Weyr'inden iyi haberlerim var," diye bağırdı ama F'lar'ın bakışını görünce onların itirazlarına ısrar etmedi.

"R'mart iyi mi?" diye sordu G'narish, beceriksizliği örtmeye çabalayarak.

Lessa İgenli lidere gülümseyerek kendine geldi.

"Ah, o haberci - sadece bir çocuk işte - abartmış. Ramoth Telgar Weyri'nin kıdemli kraliçesi Solth ile konuştu. R'mart'ın kötü yaralandığı doğru. Belli ki Bedella ona fazla miktarda hissizoni tozu vermiş. Kimseye haber vermeyi akıl edememiş. Ve filo ikincisi de hepimizin haberi olduğunu sanıyormuş, çünkü R'mart'ın Bedella'ya habercileri yollamasını söylediğini duymuş, onun bunu yapmamış olduğunu aklına bile getirmemiş R'mart kendinden geçince Bedella her şeyi unutuvenniş." Lessa'nın omuz silkmesi onun Bedella hakkında çok iyi şeyler düşünmediğini gösteriyordu. "Filo ikincisi vereceğiniz öğütlere minnettar kalacağını söyledi."

"H'ages, Telgar Weyri'nin filo ikincisidir," dedi G'narish. "Güvenilir bir binici, ama insiyatifi yok. Hey, sen de İplik yarası almışsın, F'lar."

"Bir şeyim yok."

"Kanıyor," diye karşı çıktı Lessa, "ve hiçbir şey yemedin."

"Telgar Weyri'ne uğrayıp H'ages ile konuşacağım," dedi G'narish.

"Ben de seninle gelmeyi isterim, G'narish, eğer itirazın yoksa..."

"Benim itirazım var," diye Lessa araya girdi. "G'nan'sh Düşüş'ün oradaki durumunu kontrol altına alabilecek ve bize haber verebilecek yetenekte. Sen yemeğini yerken, ben de onu çıkmtıya kadar uğurlayayım." Lessa o kadar öğretmence davranıyordu ki, G'narish kıkırdadı. Lessa onun koluna girdi ve koridora doğru yürüdü. "Gyarmath ile merhabalaşmadık," dedi G'narish'e tatlı tatlı gülümseyerek, "ve o benim favorilerimden biri, biliyorsun."

O kadar ölçüyü aşan şekilde oynaşıyordu ki, F'lar Ramoth'un itirazla gürlemediğine şaşırdı. Sanki Gyarmath uçuşta Ramoth'u yakalayabilirmiş gibi! Derken Mnementh'in keyif dolu gürlemesini duydu ve rahatladı.

Yemeğini ye, diye öğüt verdi bronzu ona. *Bırak Lessa G'narish'i pohpohlasın. Ne Gyarmath umursuyor, ne Ramoth, ne de ben.*

"Weyrim için katlandıklarına bak," dedi Lessa abartılı bir iççekişle, az sonra dönerken.

F'lar ona olumsuzcu bir bakış fırlattı. "G'narish aslında kendi bildiğinden daha modern kafalı."

Lessa kararlıca, "O zaman onu bundan haber-

dar etmeliyiz," dedi.

"Yeter ki haberdar eden "biz" olalım," diye F'lar sahte bir sertlikle yanıtladı, onu elinden tutup kendine çekti.

Göstermelik bir karşı koyuşta bulundu Lessa hep yaptığı gibi, vahşice kaşlarını çattı ve sonra onun omuzlarına bıraktı kendini tamamen. "İşaret ateşleri ve tarama ekipleri yeterli değil, F'lar," dedi düşüncelice. "Yine de İplik Düşüşündeki bu değişiklik için fazla endişelendiğimize inanıyorum."

"Bu saçmalıklar G'nan'sh ve diğerlerini kandırmak içindi, senin bunu..."

"Ama haklı olduğunun farkında değil misin?"

F'lar ona uzunca ve kuşku dolu baktı.

"Yumurta aşkına, Weyrlideri, beni şaşırtıyorsun. Neden sapmalar olmasın ki? O kayıtları sen, F'lar bir araya getirdiğin için ve Eskiçağlılara inat olsun diye hatasız olmaları mı gerekiyor? Büyük altın yumurtalar adına, be adam, hiç İplik düşmediği Aralıklar da olmuştu - ikimizin de bildiği gibi. Neden bir Geçiş sırasında İpliğin Düşüş hızı değişmesin ki?

"Ama neden? Tek bir iyi sebep ver böyle olması için."

"Tek bir sebep ver böyle olmaması için! Kızıl Yıldız'ın üzerimize İplik yağdıracak kadar yakın geçmesini engelleyen şey, onu, Düşüşü değiştirecek kadar yolundan saptırabilir de! Dönemlik

olarak doğup batan tek şey değil Kızıl Yıldız. Sadece bizi değil, Kızıl Yıldızı da etkileyen bazı gök cisimleri olabilir.

"Nerede?"

Lessa sabırsızca omuz silkti. "Nereden bileyim? Gözlerim F'rad'ınkiler gibi keskin değil. Ama bulmaya çalışabiliriz. Yoksa yedi Devirlik kesinlik ve dakiklik aklını mı köreltti?"

"Bak Lessa,"

Aniden kendini F'lar'a basurdı, sivri dilinden pişman olarak. O da Lessa'nın haklı olduğunun gereğinden fazla farkında olarak ona sarıldı. Yine de... biraz rahatlamaya hakkı yok muydu? Sorumluluğun yükünden biraz kurtulmaya?

"Sana bunları söylemeye hakkım yok." Lessa hafif bir pişmanlıkla fısıldıyordu.

"Neden olmasın? Yeterince doğru."

"Bir örümcek kafalı, dar görüşlü, muhafazakar üçlü'sünü yatıştırmak için yaptıklarını ve seni küçültemem..."

Onun sözlerini bir öpücükle kesti, şaka yollu öpücük bir anda tutkulu bir öpüşmeye dönüştü. Lessa'nın tahrik edici eli ensesini okşarken, İpliğin yaraladığı deriye değince F'lar irkildi.

"Ah, özür dilerim. Dur, bırak da-" Lessa'nın özür dileyen sesi kısıldı hissizotu kavanozuna uzanmak için arkasına dönünce.

"Bağışlıyorum seni sevgilim, çevirdiğin bütün günlük entrikalardan dolayı," F'lar onu tumturak-

lı sözlerle rahatlattı. "İnsanı polipolilamak, kavga etmekten daha kolay. Keşke F'nor burada olsaydı şimdi!"

"O yaşlı aptal T'ron'u affetmedim hala," dedi Lessa gözlerini kısıp dudaklarını büzerek. "F'nor *neden* izin vermedi ki T'reb'in hançeri almasına?"

"F'nor dürüstçe hareket etti," dedi F'lar, katı bir kınamayla.

"O zaman daha hızlı kaçmalıydı Sen de ondan iyi değilsin." Dokunuşu hafifti, yine de ama yaralar sızlıyordu.

"Hmmm. Benim kaçtığım şey, Eskiçağlıları ileriye getirmiş olmanın Pern'imize karşı sorumluluğu. Demirciustası Salonu'ndaki aptalca dövüşte kimin haklı olduğu gibi önemsiz konulara takılıp kalıyoruz. Asıl önemli olan eskiyle yeniyi uzlaştırmak. Ve bu yeni krizin işimize gelmesini sağlayabiliriz, Lessa."

Lessa onun sesindeki çınlamayı duydu ve onaylarcasına gülümsedi.

"Eskiçağlılar gelmeden gelenekleri terk ettiğimizde, bazılarının ne kadar boş ve kısıtlayıcı olduklarını gördük; tıpkı bu Kale, Zanaat ve Weyr arasındaki minimum temas meselesi gibi. Evet, doğru, başka bir Weyr ile haberleşmek istersek oraya ejder sırtında birkaç saniye içinde gidebiliriz, ama bir Zanaatkârın ya da Kaleli'nin bir yerden diğerine gitmesi günler alıyor. Eskiçağlıların beni Kale ve Zanaatlarda ejder bulundurmaktan

vazgeçirmelerine boyun eğmemeliydim. Ne tarama ekipleri, ne de işaret ateşleri hiçbir işe yaramayacak. Bu konuda kesinlikle haklısın, Lessa. Şimdi eğer Fandarel başka bir alternatif yöntem düşünürse... Sorun ne? Neden öyle gülüyorsun?"

"Biliyordum. Demirci ve Arpçı'yı görmek isteyeceğini bildiğim için onları çağırttım, ama sen yemeğini yiyip iyice dinlenmeden önce gelmeyecekler." Taze hissizotunun katılaştığını görmek için baktı.

"Tabii ki sen de yemek yedin ve dinlendin, değil mi?"

Çevik bir hareketle kucağından indi, gözleri neredeyse kararmıştı. "Yorulduğumda yatacak kadar aklım var *benim. Sen* ise konuyu en ince noktasına kadar Robinton ve Fandarel ile konuşacaksın. Ve de içeceksin - o Demirci ile Arpçı'nın içme yarışında bir ejderi bile yenebileceklerini hala öğrenememiş gibi -" Yine sessizleşti, dargın bakışları düşünceli bir kaş çatmaya dönüştü. "Aslına bakılırsa, Lytol'u da davet etsek iyi ederiz, eğer gelirse. Kale Lordları'nın tepkilerinin ne olduğunu tam olarak öğrenmek istiyorum. Ama önce, ye!"

Pern'in tüm sorunlarının yine onun weyrinin çıkıntısına tünemek üzere geldiği apaçık ortadayken kendi'ni bir anda nasıl bu kadar iyimser hissedebildiğini merak ederken gülerek itaat etti F'lar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Güney Weyrinde Günortası

Kylara güzel ve ince vücudunu görmek için ayna karşısında başını çevirirken koyu kırmızı elbisesinin kalın kumaşının sallanıp dalgalanmasını izleyerek "Biliyordum. Ona elbisenin kenarlarının düzgün olmadığını söylemiştim," dedi, aynadaki yansımasını, çekici kaş çatışını fark ederek bir anda durdu. Yüz ifadesini birkaç kez tekrarladı

"Çatık kaş, güçlü bir silahtır güzelim," demişti sütannesi ona tekrar tekrar, "ama kaş çatarken güzel görünmeye çalış. Eğer yüzün öyle *donup* kalırsa ne olacağını düşün."

Profiline değer biçerek poz vennesi dikkatini dağıtmıştı ve gözleri yine hatalı kenarın kıvrımını yakaladı

"Rannelly!" diye bağırdı sabırsızca, yaşlı kadın hemen cevap vermeyince. "Rannelly!"

"Geliyorum yavrucuğum. Yaşlı kemiklerim eskisi kadar hızlı değil. Elbiselerini havalandırıyordum. Şu çiçek açan ağaç da o kadar hoş ki. Bu kadar büyümüş bir fellis ağacı, şaşılacak şey." Rannelly sanki isminin söylenmesi aklını hareketle geçirmiş gibi hiç kesilmeyen bir monoloğa başlamıştı. Kylara böyle olduğundan emindi,

çünkü yaşlı dadısının sesi sanki sadece gördüğünü ve duyduğunu yankılıyor gibiydi.

"Bu terziler olmalan gerektiği kadar iyi değiller ve ayrıntılan bitirmeye gelince sıra, yarım yamalak yapıyorlar," diye Rannelly söylendi Kylara ona sertçe sorunla uğraşmasını buyurduğunda. Pes telden bir homurtuyla diz çöküp suçlu eteği kıvırdı. "Evet, bak şu dikişlere. Aceleyle dikilmişler, iğneye çok fazla iplik takılmış..."

"Adam bana elbiseyi üç günde vereceğini söylemişti, oysa oraya gittiğimde daha dikiyordu. Ama elbiseye ihtiyacım var."

Rannelly'nin elleri durdu, başını kaldırarak. "Daha önce bir şey söylemeden ayrılmamıştın Weyr'den hiç..."

"Canımın istediği yere giderim," dedi Kylara ayağını yere vurarak. "Bebek değilim ki sana danışıp hareket edeyim. Güney'in Weyrkadınıyım ben. Hiç kimse bana bir şey yapamaz. Unutma bunu."

"Hiç kimse unutmaz benim yavrucuğumun..."

"Bu adam gibi bir Weyr olmasa da..."

"...benim yavruma bir hakaret, burada bulunmak..."

"Umurlarında değil onların, ama Telgar kanından birine bu kadar saygısız davranılmayacağını görecekler..."

"...kimmiş benim güzelime kaba davranan..."

"Düzelt o kenarı Rannelly, bütün hafta sürme-

sin. Evime döndüğümde olabildiğince güzel görünmeliyim," dedi Kylara gövdesini bir o yana bir bu yana döndürüp, gür ve kıvırcık san saçlarının dalgalanmasını izleyerek. "Bu korkunç, korkunç yenn tek iyi tarafı. Güneş saçlarını parlak tutuyor."

"Güneş ışınlarının düşüşü gibi, bir tanem ve parıldasınlar diye fırçalıyorum onları. Fırçalarım gece gündüz, ihmal etmeden hiç. Bir tek sen yokken. *O* erkenden seni anyordu..."

"Boş ver *onu*. Düzelt şu kenarı."

"Ah, hemen yaparım senin için. Çıkar şunu. Tamam. Oooo, kıymetlim, yavrucuğum. Kim davrandı sana böyle ! O mu yaptı bu izleri..."

"Sessiz ol!" Kylara ayaklarına indirdiği elbiseden çabukça sıyrılarak adım attı, açık teninde göze çarpan mosmor çürüklerin farkındaydı. Yeni elbiseyi giymek için bir sebep daha. Daha önce bir kenara attığı keten sabahlığı geçirdi üzerine. Kolsuz olmasına karşın, elbisenin kıvrımları sağ kolundaki koca çürüğü neredeyse örtüyordu. Suçu daima doğal bir kazaya atabilirdi. T'bor'un ne düşündüğü zerre kadar umrunda olduğundan değil, ama karşılıklı suçlama olmasın diye. Ve T'bor kör kütük sarhoşken ne yaptığını bilmezdi.

"İyi değil bunun sonu," diye Rannelly elbiseyi yerden toplayıp küçük odacığına doğru ayaklarını sürüye sürüye giderken söyleniyordu. "Sen artık weyr halkındansın. Weyr halkının Kalelilerle

beraber olmasından iyilik gelmez. Kendi kendinize olun. Burada önemli birisin..."

"Kapa çeneni, ihtiyar bunak. Weyrkadını olmanın iyi yanı, canımın istediğini yapabilmem. Beni annemle karıştırma. Tavsiyelerine ihtiyacım yok."

"Evet, biliyorum," yaşlı dadı o kadar acı ve sert konuştu ki Kylara ardından bakakaldı.

İşte, sevimsizce çatılmıştı kaşları. Kaşlarını öyle kaldırmamalıydı; yüzünde kırışıklıklara yol açıyordu. Kylara elini belinde gezdirdi, zevkle yumuşak kıvrımları kontrol ederek, diğer eli düzgün karnındaydı. Beş veletten sonra bile dümdüzdü. Artık daha fazla çocuk olmayacaktı. Artık işi biliyordu. Doğru zamanda *ara*da birkaç saniye daha ve...

Parmaklarının ucunda yükselerek döndü, gülerken kollarını tavana uzatarak gerindi, ezilmiş omuz kası onu acıya boğarken inledi.

Meron'un böyle yapması gerekmiyordu... bitkince gülümsedi. Meron böyle yapmalıydı, çünkü Kylara'nın buna ihtiyacı vardı.

O bir ejderbinicisi değil, dedi Prideth uykudan uyanarak. Altın ejderin sesinin tonunda bir eleştiri yoktu; sadece gerçekleri dile getiriyordu. Daha çok Prideth kendinin Weyrlere değil de Kalelere inmesini gerektiren yolculuklardan sıkıldığı için söylemişti bunu Kylara'nın zevki için diğer ejderleri ziyarete gittiklerinde fazlasıyla razıydı. Ama bir Kale, sadece sağı solu belli olmayan bir

nöbetçi wherin arkadaşlığı bununla karşılaştırılamazdı.

"Hayır, o bir ejderbinicisi değil," diye Kylara anlayışla onayladı, dolgun kırmızı dudaklarına hatırına gelen zevklerin çağırdığı bir gülümseyiş dokundu. Bunun kendisine yumuşak, gizemli ve cazibeli bir görünüm kazandırdığını düşündü aynaya doğru eğilerek. Ama aynanın yüzeyi benek benek olmuştu ve yakından bakınca cildini bozuk gibi gösteriyordu.

Prideth *kaşınıyorum* dedi ve Kylara hayvanın hareketlendiğini duyabildi. Ayağının altındaki yer yankılandı bu sesle.

Kylara hoşgörüyle güldü, kusurlu aynanın karşısında son bir dönüş ve yüz buruşturmanın ardından Prideth'i rahatlatmaya yollandı. Keşke kendisine ejderi'n yaptığı gibi tapacak ve onu anlayacak gerçek bir erkek bulabilseydi. F'lar gibi, örneğin...

Mnementh Ramoth'a ait, dedi Prideth ona, Kylara Güney'de kraliçe Weyri vazifesi gören meydana doğru girmekteyken. Ejder, yüzeyin hemen üzerindeki toprağı kazımıştı. Böylelikle güney güneşinin ısıttığı çıplak taş, en soğuk gecede bile keyifli bir sıcaklık yayıyordu. Yapraklarını eğmiş fellis ağaçlarıyla doluydu her taraf, pembe çiçekleri havaya güzel kokularını yaymaktaydılar.

"Mnementh senin olabilir tatlım," dedi hayvanı-

na, uzun saplı bir fırçayla kaşınan yeri fırçalayarak

Hayır Ramoth'la boy ölçüşemem.

"Eğer çiftleşme ateşiyle kızışmış olsaydın, fazlasını bile yapardın," diye yanıtladı Kylara, böyle bir yönetim darbesine kalkışacak kadar cesur olmayı dileyerek. "Babanla çiftleşmenin, ya da anneni safdışı etmenin ahlâksızca bir yanı yok..."

Kylara kendi annesini, Lord Telgar tarafından kullanılıp daha köpe ve daha ateşli yatak arkadaşları uğruna erkenden bir kenara atılan o kadını düşündü. Eğer kendisi de Arama sırasında keşfedilmeseydi, adı her ne haltsa o mankafayla evlenmek zorunda kalabilirdi. Ne bir Weyrkadını olabilirdi, ne de kendisini sevecek Prideth'i olurdu. Prideth aşırı rahatlamış iç çekişiyle üç tutam çiçeği dallarından uçurumcaya kadar şiddetle fırçalamaya devam etti.

Benim annem sensin, dedi Prideth sevgi, hayranlık, tutku, saygı ve neşeyle karışık bir tonda, koca opalimsi gözlerini binicisine çevirerek.

Sinir bozucu düşüncelerine rağmen, Kylara şefkatle gülümsedi ejderine. Prideth ona öyle dik dik baktığı zaman bile kızamazdı hayvana. Prideth onu istisnasız her şeyin üzerinde tutup sevdiği sürece yapamazdı. Weyrkadını minnettarlıkla Prideth'in sağ gözünün hassas kenarını okşadı, ta ki koruyucu göz kapakları memnuniyetle teker teker kapanıncaya değin. Kadın kendini kama bi-

çimli kafaya yasladı, bir anlığına bile olsa kendisiyle ve dünyayla barışıktı, Prideth'in sevgisi merhem oldu onun hoşnutsuzluğuna.

Derken uzaktan T'bor'un ortalıktaki weyr çömezlerine emir veren sesini duydu ve Prideth'ten uzaklaştı. Neden T'bor olmak zorundaydı? O kadar beceriksizdi ki. Değil ona Meron'un hissettirdiklerini yaşatmak, buna yaklaşamazdı bile, tabii ki Orth'un Prideth'i uçurduğu çekilebilir zamanlar dışında Ama Meron ejderi olmadan da fazlasıyla iyiydi. Meron o kadar merhametsiz ve hırslıydı ki beraberce bütün Pern'i yönetebilirlerdi...

"İyi günler, Kylara."

Kylara selamı görmezden geldi. T'bor'un zoraki neşeli ses tonu aklındaki şey her ne ise onunla tartışmaya niyeti olmadığını belli etti Kylara'ya. Kylara onun kendine hiç cazip gelmediğini düşündü, uzun boylu ve yakışıklı olmasına karşın - çoğu binici böyleydi. Yüzlerindeki Iplik yaralarının ince izleri onlara itici olmaktan çok çapkınca bir hava verirdi. T'bor'da yara izi yoktu, ama çatık kaşları ve gözlerinin sinirli hareketi iyi görünüşünü bozuyordu.

"İyi günler Prideth," diye ekledi

Ondan hoşlanıyorum, dedi Prideth binicisine. *Ve o gerçekten de bağlı sana. Ona iyi davranmıyorsun.*

"İyilik sana hiçbir şey kazandırmaz," diye tersledi hayvanını. Üşengeç bir gönülsüzlükle döndü

Weyrlideri'ne. "Aklındaki ne?"

T'bor'un yüzü Kylara'nın sesindeki bu belirtiyi her yakalayışında olduğu gibi kızardı. Kylara'nın amacı onun huzurunu kaçırmaktı.

"Kaç weyrin boş olduğunu öğrenmem gerek. Telgar Weyri bilmek istiyor."

"Brekke'ye sor. Ben nereden bileyim?"

T'bor'un yüzü daha da kızardı ve dişlerini sıktı. "Weyrkadınının kendi kadrosunu yönetmesi gelenekseldir..."

"İplik düşesice gelenekler! O bilir, ben değil. Ve Güney'in neden İplikten kaçamayan her budala biniciye ev sahipliği yapması gerektiğini anlamıyorum."

"Çok iyi biliyorsun, Kylara, Güney Weyri'nin neden..."

"Yedi Devirlik İplik yağışı sırasında bizden en ufak bir yaralanma bile olmadı."

"İplik buraya kuzey kıtasına yağdığı gibi ağır ve sürekli yağmıyor, şimdi anlıyorum ki..."

"Ama ben neden onlann yaralılarının bize yük olması gerektiğini anlayamıyorum."

"Kylara. Söylediğim her şeye karşı çıkma.."

Kylara gülümseyerek arkasını döndü, onu çocukça niyetinden vazgeçirme noktasına kadar zorlamış olmaktan dolayı memnundu.

"Brekke'den öğren. Yerimi doldurmaktan hoşlanıyor." Omzunun üzerinden bir bakış attı onun ne demek istediğini tam manasıyla anladığını

görmek için. Kylara başka işlerle meşgulken Brekke'nin onun yatağını paylaştığından emindi. Kylara çok iyi biliyordu ki, aptal Brekke F'nor için yanıp tutuşuyordu. *Onun ve T'bor'un ilginç fantazileri olmalıydı* ikisi de diğerini karşılıksız aşkının hedefi olarak hayal ederken.

"Brekke senden iki kat daha kadın ve Weyrkadını olmak için senden çok daha uygun," dedi T'bor sıkı, kontrollü bir sesle.

"Bunu ödeyeceksin seni pislik, seni sümüklü oğlancı," diye haykırdı Kylara onun beklenmedik karşılığına öfkelenerek. Sonra Brekke'yi bir Weyrkadını, ya da kendisi gibi ateşli ve maharetli bir aşık olarak düşününce kahkahalara boğuldu. Göğüsleri bir erkek çocuğununki kadar olan sıska Brekke. Lessa bile daha kadınsı gözüküyordu

Lessa'yı düşünmek Kylara'yı bir anda duygunlaştırdı. Kendini planı için Lessa'nın bir tehdit, ya da engel olmayacağına inandırmaya çalıştı. Lessa artık gereğinden fazla F'lar'ın hizmetindeydi, tekrar hamile kalmak için sızlanıyor ve burnunun dibinde olanları göremeyecek kadar memnun, itaatkâr Weyrkadınını oynuyordu. Lessa bir aptaldı. Tüm Pern'i yönetebilirdi biraz uğraşsa. Bir zamanlar sahip olduğu şansı tepmişti. Pern'in tek kraliçesinin Weyrkadını olarak tüm gezegeni mutlak hakimiyetine almak varken, geçmişe gidip de Eskiçağlılan getirmek ne büyük bir aptal-

lıktı! Ama Kylara'nın Güney Weyri'nde kalıp tüm dünyanın yaralı weyradamlarına bakmaya ve kendisinden başka herkes için dönümlerce toprağı ekip biçmeye hiç niyeti yoktu. Her yumurta farklı biçimde açılırdı, ama doğru zamandaki bir çatlak her şeyi hızlandırırdı.

Kylara da birkaç yumurtayı kendi bildiği yoldan çatlatmaya kararlıydı. Telgar Kalesi'nin Lordu, soylu Larad, onu, tek öz kız kardeşini düğüne davet etmeyi hatırına getirememiş olabilirdi, ama yarı kız kardeşi Lemos'un Kale Lordu ile evlenirken uzak durması için hiçbir sebep olmadığı kesindi.

F'nor T'bor'un Brekke'yi çağırdığını duyduğunda Brekke onun kolundaki sargıları değiştiriyordu. Kadın onun sesini duyunca gerginleşti, acıma ve telaş dolu bir ifade bir an yüzünü gölgeledi

"F'nor'un weyrindeyim," dedi başını açık kapıya çevirip alçak sesini yükselterek.

"Neden tahtadan yapılmış bir odaya weyr demekte ısrar ediyoruz bilmiyorum," dedi F'nor Brekke'nin tepkisine şaşırarak. Yaşına göre çok ciddi bir çocuktu. Belki de onu Kylara'nın ast kraliçesi olmak erken olgunlaştırmıştı. Sonunda F'nor'un şaka yollu takılmalarına da alışmıştı.

Belki de benimle eğleniyordur, diye merak etti F'nor, den'n bıçak yarasının acı verici pansumanı sırasında.

Brekke ona küçük bir tebessüm gönderdi "Ejder neredeyse, orası bir weyrdir, nasıl yapıldığı fark etmez."

Tam o anda T'bor içeri girdi kafasını eğerek, oysa ki kapı onun boyu için fazlasıyla yüksekti.

"Kolun nasıl F'nor?"

"Brekke'nin uzman bakımı sayesinde daha iyiye gidiyor. Bir söylenti var," dedi F'nor T'bor'a muzipçe sırıtarak, "Güneye gönderilen adamlar daha çabuk iyileşiyormuş."

"Eğer bu kadar çoğunun geri dönme sebebi buysa, Brekke'ye başka görevler vereceğim." T'bor o kadar sert konuştu ki F'nor ona baktı. "Brekke, kaç yaralıyı daha barındırabiliriz?"

"Sadece dört, ama Batıda Varena en az yirmisini daha halledebilir."

F'nor onun yüz ifadesinden yaralıların bu kadar çok olmamasını umduğunu anladı.

"R'mart on kişi göndermek ricasında, sadece biri ağır yaralı," dedi T'bor, ama hala içerlemişti.

"En iyisi orada kalması olur."

F'nor Brekke'nin kendini fazlaca yorduğunu söylemeye koyuldu. Çok az ayrıcalığı olmasına karşın, Kylara'nın ilgilenmesi gereken tüm sorumlulukları da sırtlanmıştı, o ise dilediğini yapıyordu ki, bunlara Brekke'nin yan çizişinden ve

bazı konularda eli sıkı olduğundan yakınmak da dahildi. Brekke'nin kraliçesi Wirenth hâlâ fazlasıyla bakıma ihtiyaç duyacak kadar gençti; Brekke kendi çocuğu olmadığı halde genç Mirrim'e de sütanneliği yapıyordu ve öyle görünüyordu ki yatağını hiçbir Güneyli biniciyle paylaşmıyordu. Tüm bunlara rağmen, Brekke en ağır yaralı ejderbinicilerinin bakımını da üstlenmişti. F'nor da ona minnetardı. Sanki ona hissizotunun ne zaman yenilenmesi gerektiğini, ya da yüksek ateşin huysuzluğunu haber veren fazladan bir duyusu varmış gibiydi. Serin elleri nezaket mucizesiydiler, ama hastalarını iyileşmeleri için yola getirirken insafsız da olabiliyorlardı.

"Yardımlarını takdir ediyorum, Brekke," dedi T'bor. "Gerçekten."

"Başka düzenlemeler yapılmalı mı, merak ediyorum," diye kararsızca önerdi F'nor.

"Ne demek bu?"

A-ha, diye düşündü F'nor, adam alıngan. "Yüzlerce Devirdir, ejderbinicileri kendi Weyrlerinde sağlıklarına kavuşmayı başardılar. Neden Güneyliler sırtlarına iyileşmeleri için yüklenenleri, faydasız, yaralı adamları taşısınlar ki?"

"Benden çok az gönderiyor," dedi Brekke sessizce

"Kastettiğim sadece Benden değil. Buradaki adamlann yarısı Kale Weyri'nden. Güney Boll'un plajlarında güneşlenseler de olurdu..."

"T'ron lider değil ki -" dedi T'bor kötüleyen bir ses tonuyla.

"Mardra buna inanmamızı istiyor," diye sözünü kesti Brekke alışılmadık bir kabalıkla, T'bor hayretle bakakaldı.

"Fazla şey kaçırmıyorsun, değil mi küçük hanım?" dedi F'nor gürültülü bir kahkahayla. "Lessa'nın söylediği ve benim kabul ettiğim de bu."

Brekke'nin yüzü al al oldu.

"Ne demek istiyorsun, Brekke?" diye sordu T'bor.

"Sadece, en ciddi yaralanan beş adamın *Mardra'nın filosunda uçtuğunu!*"

"Onun filosu mu?" F'nor dik dik T'bor'a baktı, bu haberin onun için de yeni mi olduğunu görmek için.

"Duymamış mıydın?" diye sordu Brekke, neredeyse acı bir şekilde. "O, D'nek İplikten yaralandığından beri uçuyor."

"Ateş taşı yiyen bir kraliçe? Loranth'ın çiftleşmek için yükselmemesinin sebebi bu mu?"

"Loranth'ın ateş taşı yediğini söylemedim," diye Brekke itiraz etti. "Mardra'da azıcık akıl kalmış. Kısır bir kraliçe bir yeşilden farksızdır. Ve o zaman Mardra ne kıdemli ne de Weyrkadını olabilir, hayır, bir alev makinesi kullanıyor."

"Yüksek irtifalarda mı?" F'nor sersemlemişti. Ve T'ron Kale Weyri'nin geleneklere ne kadar bağlı olduğunu geveleyip duracak kadar soğukkanlı

mıydı?

"Bu yüzden onun filosundan o kadar çok yaralı var; ejderler kraliçelerini korumak için yakın uçuyorlar. Bir alev makinesi "aşağıya" alev püskürtür, yukarıya değil, havadaki ipliği ejderlerin uçtuğu hızda yakalayacak kadar geniş de değildir."

"Bu şüphesiz... oh!" F'nor kolunu düşüncesizce hareket ettirmenin getirdiği acıyla buruşturdu yüzünü. "Bu hayatında duyduğum en gülünç şey. F'lar bunu biliyor mu?"

T'bor omuz silkti. "Bilse ne yapabilir ki?"

Brekke F'nor'u iterek tabureye oturttu kolunun açılan bandajını düzeltmek için.

"Şimdi ne olacak?" Kimseye yöneltmemişti soruyu F'nor.

"Eskiçağlılar gibi konuşuyorsun," diye T'bor kaba bir gülüşle belirtti. "Düzen elden gidiyor, bu karışık zamanların laçkalığı diye ağlayıp sızlanarak..."

"Değişim kargaşa demek değildir."

T'bor suratsızca güldü. "Bakış açına göre değişir."

"Senin bakış açın nedir, T'bor?"

Weyrlideri kahverengi binıciye o kadar uzun süre sertçe, yüzünde acı çizgiler belirerek baktı ki, olduğundan Devirlerce yaşlı gözüktü.

"Sana o önceki gece Weyrliderleri Meclisi maskaralığında olanları anlattım, T'ron'un Terry'nin

suçlu olduğunda ısrar ettiğini," T'bor yumruğunu öbür elinin avcuna indirdi, dudakları olayın tatsızlığıyla büzülerek. "Weyr her şeyin üzerindedir, sağduyunun bile. Birbirinize bağlı kalın, en arkadaki *araya* duşsun. Ben kendi fikirlerimi kendime saklayacağım ve weyr halkını harekete geçireceğim. Hepsini. Gerekirse Kylara'yı bile..."

"Kabuklar adına, Kylara ne planlıyor şimdi?"

T'bor düşünceli bir bakış attı F'nor'a. Sonra omzunu silkerek konuşnı, "Kylara dört gün sonra Telgar Kalesi'ne gitmeyi düşünüyor. Güney Weyri davet edilmedi. Ben alınmadım. Güney Weyri'nin Telgar Kalesi'ne hiçbir yükümlülüğü yok ve düğün de Kalelilerin meselesi. Ama Kylara oraya olay çıkartmaya gidiyor, eminim bundan. Belirtilerini görüyorum. Bir yandan da Nabol'un Kale Lordu ile görüşüyor."

"Meron mu?" F'nor onu bir sorun kaynağı olarak etkileyici bulmamıştı. "Benden Weyri Geçidi'nde sekiz Devir önceki başarısız savaşta Nabol Lordu Meron'un foyası meydana çıkmıştı ve tüm itibarı sarsılmıştı. Hiçbir Kale Lordu Nabol'la işbirliği yapmaz tekrar. Hiçbir zaman zeki olmayan Cromlu Lord Nessel bile. Onun Meclis tarafından nasıl Crom Lordu kabul edildiğini hiç anlayamayacağım zaten."

"Tetikte olmamız gereken Meron değil. Kylara. Onun dokunduğu her şey bozuluyor."

F'nor T'bor'un neyi kastettiğini biliyordu. "Söz-

gelimi, Lord Groghe'nin Kale Kalesi'ne gidiyor olsa umrumda olmazdı. O, Kylara'nın boğulması gerektiğini düşünüyor. Ama unutmayın ki Kylara Telgar Kalesi'nden Larad'ın öz kardeşi. Üstelik Larad ona söz geçirebilir. Ve Lessa ile F'lar da orada olacaklar. Lessa ile kavga etmesi pek olası değil. Ne yapabilir öyleyse? İpliklerin yağış düzenini mi değiştirecek?"

F'nor Brekke'nin derin bir nefes aldığını duydu, T'bor'un hayretle irkildiğini gördü.

"İpliğin düzenini o değiştirmedi. Bunun neden olduğunu kimse bilmiyor," dedi T'bor hüzünle.

"Neyin nasıl olduğunu?" F'nor Brekke'nin ellerini iterek ayağa kalktı.

"İpliğin düzensiz yağdığını duymadın mı?"

"Hayır, duymadım." F'nor ilaçlarıyla çok meşgulmüş gibi görünen Brekke'ye döndü.

"Senin yapabileceğin bir şey yoktu, F'nor," dedi sakince, "ve haberler ulaştığında ateşin hâlâ yüksekti."

T'bor burnundan soludu, gözleri sanki F'nor'un rahatsızlığından hoşlanmış gibi parladı. "F'lar'ın değerli İplik düzenlerine Güney kıtasında yaşayan bizlerin hiç dahil edilmemesi de cabası. Dünyanın bu bucağında ne olduğu kimin umrunda ki?" bunu söyleyerek uzun adımlarla weyrden dışarı çıktı T'bor. F'nor peşinden gitmeye kalkınca Brekke yapıştı koluna.

"Hayır, F'nor, onun üzerine gitme. Lütfen?"

Brekke'nin endişeli yüzüne baktı, anlamlı gözlerindeki derin kaygıyı gördü. Yoksa öyle miydi? Brekke T'bor'dan mı hoşlanıyordu? Kylara gibi kavradığını bırakmayan bir dişiye tamamen bağlı olan birisine tutulması çok yazıktı.

"Şimdi, bana İplik düzenindeki değişiklik hakkında bilgi verecek inceliği göster. Kolumdan yaralandım ben, kafamdan değil."

Onun sitemine aldırış etmeden, İplik Benden Weyr'nde, Lemos Kalesi'nin gür ormanlarına beklenenden saatlerce önce yağınca neler olduğunu anlattı. Ama sanki F'lar alışıldık marifetleriyle bu durumun üstesinden gelmiş gibiydi. En azından Eskiçağlılar uyanmışlardı. Bunu İplik başarmıştı.

F'lar bandajlı kolunu esnetti.

"Şimdi dinle beni, Benden'in filo ik'incisi F'nor," dedi Brekke azarlarcasına, bu hareketi doğru yorumlayarak. "Görevine geri dönebilecek durumda değilsin. Yumurtadan yeni çıkmış bir yavru kadar bile güçlü değilsin ve kesinlikle *ara*dan gidemezsin. Yoğun soğuk, yan yarıya iyileşmiş bir yara için en kötü şeydir. Neden buraya normal yollardan uçurulduğunu zannediyorsun?"

"Güzel, Brekke, umrunda olduğunu bilmiyordum," dedi F'nor, onun bu ateşli tepkisinden gayet memnun bir şekilde.

Brekke ona delip geçen içten bir bakış attı ki F'nor'un gülümsemesi yavaş yavaş kayboldu.

Sanki bu samimi bakıştan pışman olmuşçasına onu şakayla karışık kapıya doğru itti.

"Çık dışarı. Zavallı yalnız ejderini al ve kumsalda yatıp güneşlen. Canth'ın seni çağırdığını duymuyor musun?"

Ondan sıyrıldı, kapıdan çıktı ve F'nor Canth'ı duymadığını fark edinceye kadar açıklığın karşısına geçmişti.

"Brekke?"

Ormanın kenarında tereddüt ederek döndü.

"Duyabiliyor musun diğer ejderleri?

"Evet." Fırıldak gibi dönüverip kayboldu.

"Bütün -" F'nor şok olmuştu. "Neden bana söylemedin?" diye sordu Canth'a weyrin ardında güneşin yaktığı kum havuzuna yürüyüp kahverengi ejderine gözlerini dikerek.

Hiç sormadın ki, diye cevap verdi Canth. *Ben Brekke'den hoşlanıyorum.*

"İnanılmazsın," dedi F'nor, çileden çıkmıştı Brekke'nin gittiği yöne bakarak. "Brekke?" Onun kalın kafalılığından bıkmış Canth'a sertçe baktı. Ejderlerin kimsenin adından bahsetmemeleri bir kuraldı. Zamire denk gelen kişinin görüntüsünü yansıtırlardı, nadiren de ismini. Başka bir Weyr'den olan Canth'ın Brekke'den bu kadar samimi bahsetmesi çifte sürpriz olmuştu. Bunu F'lar'a anlatmalıydı.

Islanmak istiyorum, diye Canth o kadar istek dolu söylemişti ki, F'nor yüksek sesle güldü.

"Sen yüz, ben izleyeceğim."

Canth kibarca F'nor'un sağlam omzuna sürtündü. *Neredeyse iyileştin. İyi. Yakında ait olduğumuz Weyr'e dönebileceğiz.*

"Bana sakın İplik düzenindeki değişmeyi bildiğini söyleme."

Tabii ki, diye yanıtladı Canth.

"Seni wher suratlı, wherry boyunlu..."

Bazen bir ejder, biricisi için neyin en iyi olduğunu bilir. İplikle savaşabilmek için iyi olman gerek. Yüzmek istiyorum. Canth'la daha fazla tartışmak mümkün değildi. Ama hele bir kolu düzelip de tamamen iyileşsin...

Kumsalların üzerinden uçmak, bir yerden diğerine anında yolculuk etmeye alışık birisi için rahatsız edici derecede uzun bir yol olmasına karşın, F'nor sahil şeridi boyunca ejderin banyo yapması için uygun, tenha bir yer bulunca kadar batıya gitmeyi tercih etti.

Belki de kış fırtınalarının yığdığı yüksek bir kum tepesi kumsalı güneyden koruyordu. Uzakta, çok uzaklarda, Güney Weyri'ni işaret eden burun ufukta mor bir nokta olarak seçilebiliyordu.

Canth onu koyda, sudan biraz yukarıda, temiz ve ince kumların üzerine indirdi ve uçarak parlak mavi sulara daldı. F'nor Canth'ın sudan sıçrayışını - tuhaf bir balık gibi- sudan çıkışını, kendisini su yüzeyindeyken ters çevirip derinlere da-

lışını izleyerek eğlendi. Ejder yeterince ıslandığına kanaat getirince kurulanmak için kanatlarını kuvvetle çırpmaya başladı, ta ki meltem su damlacıklarını itiraz eden F'nor'a getirinceye kadar.

Canth sonra baştan aşağı öyle bir kum banyosu yaptı ki, F'nor neredeyse onu tekrar yıkanması için suya geri dönmeye karar vermişti, ama Canth itiraz etti, kum derisine çok ılık ve iyi geliyordu. F'nor yumuşadı ve ejder kıvrılıp yatınca kuyruğunun bir kıvrımına uzanıverdi. Güneş az sonra ikisini de uykulu bir tembelliğe çekti.

F'nor, diye Canth'ın hafif çağrısı kahverengi binicinin tatlı uykusunu delip geçti, *kıpırdama*.

Bu, uyku rahatlığından kurtulması için yeterliydi, ama ejderin tonu neşeliydi, telaşlı değil.

Bir gözünü aç dikkatlice, diye öğüt verdi Canth ona.

Zoruna giunişti, ama söz dinleyerek, F'nor bir gözünü açtı. Tek yapabildiği hareketsiz kalmaktı. Bakışlarına karşılık veren, çıplak koluna tüneyebilecek kadar küçük, altın bir ejderdi. Minik gözleri tıpkı parıldayan yeşil ateşli mücevherler gibiydiler, sakıngan bir merakla onu gözlüyorlardı. Bir anda F'nor'un parmaklarından daha geniş olmayan kanatları açılarak güneşte ışıldayan şeffaf yaldızlara dönüştüler.

"Gitme," dedi F'nor, içgüdüsel bir şekilde sadece zihinsel bir fısıltı kullanarak. Düş mü görüyordu? Gözlerine inanamıyordu.

Kanatlar bir an durakladı. Minik ejder başını yana eğdi.

Gitme ufaklık, diye Canth aynı duyarlılıkla ekledi. *Ayrı kandanız seninle.*

Küçük hayvandan yayılan kuşku ve kararsızlık duygusu adama da ejdere de ulaştı. Kanatlar açıktı, ama uçuş öncesi gerginliği gevşemişti. Kararsızlığın yerini merak aldı. Kuşku daha da arttı. Küçük ejder F'nor'un kolu boyunca ilerleyerek sabit bakışlarla ona baktı, ta ki F'nor göz kaslarının şaşı bakmaktan yorulduğunu hissedinceye kadar.

Şüphe ve hayret F'nor'a ulaştı ve ufaklığın sorununu anladı.

"Ben senin kanından değilim. Tepemizdeki canavar öyle," diye F'nor hafifçe iletti. "Sen onun kanındansın."

Küçük baş yine yana eğildi. Gözler şaşkınlıkla ve artan kuşkuyla hareket ederken canlı şekilde ışıldadılar.

F'nor Canth'a yüzde biri kadar küçük olan minik ejder için perspektifin imkansız olduğunu söyledi.

Gerile o zaman, diye önerdi Canth. *Küçük kardeş, adamla birlikte git.*

Küçük ejder bulanık hareketli kanatlarıyla havalanıp F'nor ayağa kalkarken havada asılı kaldı. F'nor Canth'ın boylu boyunca uzanan gövdesinden biraz uzaklaştı, küçük ejder de takip ediyor-

du. Arkasını dönüp yavaşça kahverengiyi işaret edince küçük hayvan dönüp bir bakış attı ve bir anda kayboldu.

"Geri gel," diye haykırdı F'nor. Belki de rüyaydı gördüğü.

Canth neşeyle homurdandı. *Benim ona göründüğüm kadar büyük bir adamla karşılaşmak hoşuna gider miydi senin?*

"Canth, onun bir ateş kertenkelesi olduğunun farkında mısın?"

Kesinlikle.

"Kolumda gerçekten bir ateş kertenkelesi yürüdü! İnsanların bu yaratıklardan birini yakalamak için kaç kez uğraştığından haberin var mı?, F'nor bu deneyimin tadına vararak durdu. Belki de bir ateş kertenkelesine bu kadar yaklaşan ilk insan olmuştu. Ve o küçük, narin, güzellik; duygularını iletmiş, basit komutları anlamış ve derken *araya* gitmişti.

Evet, araya gitti, diye onayladı Canth kıpırdamadan.

"Seni koca kum yığını, bunun ne demek olduğunu biliyor musun? O efsaneler doğruymuş. O kadar ufak bir şeyden türetilmişsiniz."

Hatırlamıyorum, diye yanıtladı Canth, ama sesindeki bir şey F'nor'a devasa hayvanın ejderlere özgü gururunun biraz sarsıldığını söyledi.

F'nor gülümsedi ve şefkatlice okşadı Canth'ın burnunu. "Nasıl hatırlayabilirsin koca şey? Biz -

insanlar - bile o kadar çok bilgiyi kaybetmişken ve sadece bildiklerimizi kaydedebilirken."

Önemli şeyleri hatırlamanın başka yolları da vardır, dedi Canth.

"Bir düşün şu küçük ateş kertenkelelerinin sizin boyunuza nasıl getirildiğini!" Korkuyla karışık bir şaşkınlık içinde kalmıştı, daha hızlı binek hayvanları üretmenin ne kadar uzun sürdüğünü biliyordu.

Canth huzursuzca homurdandı. *Ben faydalıyım, o değil.*

"Bahse girerim küçük bir yardımla, hızla gelişirdi." Olasılık F'nor'u büyülemişti. "Yardım eder misin?"

Neden?

F'nor kama biçimli kafaya yaslandı, kendini ejderine düşkün ve ondan dolayı gururlu hissederek, kolunu uzanabildiği kadarıyla hayvanın çenesinin altına doladı.

"Hayır, bunu sormam aptalcaydı Canth, değil mi?"

Evet.

"Onu eğitmem ne kadar sürerdi merak ediyorum."

Ne yapması için?

"Senin yapabileceğinden daha iyisini değil tabii ki. Hayır, dur bir dakika. Eğer, onu mesaj götürmesi için eğitebilseydim... *Araya* mı gitti dedin? Eğer yalnız başına *aradan* gidip gelmesini öğre-

nebilir mi merak ediyorum. Ah, ama buraya, bize geri dönecek mi?" Tam o anda F'nor'un proje için olan hevesi gerçeğin katılığı tarafından söndürülmüştü.

Geliyor, dedi Canth çok yavaşça.

"Nerede?"

Başının üstünde.

F'nor ağır ağır, kolunu kaldırıp avucu aşağıya bakan elini uzattı.

"Minik güzel, sana hayranlıkla bakabileceğimiz yere gel. Sana zarar vermeyiz." F'nor zihninin sesini elinden geldiğince yatıştırıcı bir ikna edicilikle süslemişti.

Gözünün ucunda bir altın parıltısı titreşti. Ardından küçük kertenkele F'nor'un göz hizasında, uzanamayacağı mesafede asılı durdu F'nor, Canth'ın ufaklığın pohpohlanmaya karşı zaafı olduğu yönündeki esprisini duymamazlıktan geldi.

Acıkmış, dedi koca ejder.

F'nor çok yavaşça kesesine uzandı ve bir et dürümü çıkardı. Bir parçasını kopartıp, yavaşça eğilerek önündeki kayanın üzerine bırakıp geriledi.

"Bu yiyecek senin için, ufaklık."

Kertenkele havada asılı kalmaya devam etti, sonra ok gibi daldı, minik pençeleriyle eti kavradı ve yine kayboldu.

F'nor çömelerek beklemeye başladı.

Bir saniye sonra ejdercik geri dönmüştü, hassas duygularında korkunç bir açlık ve özlem dolu bir

rica önde geliyordu. F'nor bir parça daha koparırken sevincine hakim olmaya çalıştı. Eğer açlık tasma görevi görebiliyorsa... Sabırla onu ufak parçalarla besledi, her defasında yiyeceği kendine daha yakın bırakarak, ta ki son lokmayı parmaklarından alıncaya dek. Koca bir adamı doyuracak kadar yemiş olmasına karşın, tamamen doymamış, kafasını ona doğru eğmişken parmağının ucuyla onun göz kenarını kibarca okşamayı göze aldı F'nor.

Kendini hoşnutça okşanmaya bırakırken yanardöner gözlerin iç kapakları teker teker kapandı.

Yumurtadan daha yeni çıkmış. Onu Etkiledin, dedi Canth sessizce.

"Yeni mi çıkmış?"

O da benim kanımdan, küçük kız kardeşim ve bir yumurtadan çıkmış olmalı, diye inanıklıca yanıtladı Canth.

"Başkaları da mı var?"

Tabii ki. Kumsaldalar.

F'nor küçük kertenkeleyi rahatsız etmemeye özen göstererek omzunun üzerinden başını çevirdi. Elindekiyle o kadar meşgul olmuştu ki, kıyıya çarpan dalgaların arasında parıltılı kanatlar ve gövdelerden gelen acıklı ciyaklamaları duymamıştı bile. Ondan yirmi ejder boyu uzakta, kumsalda gelgit sınırından yukarıda yüzlercesi var gibi görünüyordu.

Kıpırdama, diye Canth uyardı onu. *Onu kay-*

bedeceksin.

"Ama eğer kuluçkadan çıkıyorlarsa... Etkilenebilirler... Canth! Weyr'i uyar! Prideth'le konuş! Wirenth ile konuş! Söyle onlara, gelsinler. Söyle yiyecek de getirsinler. Acele etsinler. Çabuk, yoksa çok geç olacak."

Uzakta mor bir leke olarak gözüken Weyr'e dikti gözlerini, sanki oradaki mesafeye düşünceleriyle köprü olabilirmiş gibi. Ama kıyıdaki kargaşa başkalarının da dikkatini çekiyordu. Yaban wherryleri, Pern'in leş yiyicileri, içgüdüsel olarak toplanmışlardı ve güney göğünde v harfine benzeyen uğursuz bir çizgi oluşturuyordu kanatlan. Öncü hayvan daha şimdiden savunmasız yavrulara dalış yapmak için yükseliyordu. F'nor'un gövdesindeki her sinir onların yardımına koşmak için deli oluyordu, ama Canth uyarısını tekrarladı. F'nor eğer kıpırdarsa küçük kraliçeyle olan narin bağlantısını tehlikeye atmış olacaktı. Ya da eğer kızgınlığını ona iletirse. Gözlerini kapattı. İzleyemeyecekti.

Acı dolu ilk çığlık küçük ejderin olduğu kadar, onun gövdesinde de yankılandı. Hayvan onun kolunun askısının kıvrımlarına sığındı, kaburgalarına yaslanıp titreyerek. F'nor tüm kararlılığına rağmen gözlerini açtı. Wherryler açgözlülükle, gittikçe alçalarak halkalar çizmelerine rağmen henüz aşağıya üşüşmemişlerdi. Küçük yavrular oburlukla birbirlerine saldırıyorlardı. Ürperdi ve

küçük kraliçe üzüntü dolu yankılı bir ses çıkararak kanatlarını oynattı.

"Benim yanında güvendesin. Çok daha güvende. Yanımdayken kimse sana zarar veremez," diye aralıksız tekrarladı F'nor ona ve Canth da bu yatıştırıcı ilahiye mırıldanarak katıldı.

Dalış yapan wherryların rahatsız edici çığlıkları bir anda dehşet dolu feryatlara dönüştü. F'nor kumsaldaki katliamdan yukarıya baktı ve uçuşan avcıları ateş püskürterek dağıtan yeşil bir ejder gördü gökyüzünde. Ejder havadan birkaç boy yüksekte başını aşağı eğerek asılı kaldı. Binicisi yoktu.

Tam o sırada F'nor üç şeklin saldırdığını, kaydığını, yüksek kum tepesini sıyırdıklarını, kanatlı yamyamlar yığınına doğru mümkün olduğunca çok yöneldiklerini gördü. Tam ortalarına dalacakmış gibi görünmelerine karşın hiç nasılsa durdular.

Brekke uyarabildiği kadar fazlasını çağırdığını söyledi, dedi Canth ona.

"Brekke? Neden onu çağırdın? Onun yeterince işi var yapacak."

O en iyisi, diye yanıtladı Canth F'nor'un azarlamasını umursamadan.

"Çok mu geciktiler yoksa?" diye F'nor göğe ve kum tepesine kaygıyla baktı, daha çok kişinin gelmesini diliyordu.

Brekke şimdi suya bata çıka mücadele eden

yavrulara doğru yürüyordu, ellerini uzatmışlı. Diğer ikisi de onun gibi yapıyorlardı. Kimleri getirmişti? Neden daha fazla binici yoktu? Hayvanlara nasıl yaklaşmaları gerektiğini bilirlerdi onlar.

Gökte iki ejder daha belirdi, döndüler ve başdöndürücü bir hızla indiler kumsala, binicileri yardım etmeye koştular. Havadaki yeşil, ısrarcı wherrylere ateş püskürtüp diğer arkadaşlarını yardıma çağırdı.

Brekke'de bir tane var. Kızda da. Çocukta da öyle, ama hayvan yaralı. Brekke çoğunun ölmüş olduğunu söylüyor.

Neden, diye merak etti F'nor aniden, eğer sadece ateş kertenkeleleri efsanesinin gerçek olduğunu gördüyse onların ölümleri karşısında neden yüreği sızlıyordu? Şurası kesindi ki yaratıklar yüzlerce Devirdir tenha kumsallarda kuluçkadan çıkıyor, wherryler ve kendi türdeşleri tarafından kimse görmeden, yaslarını tutmadan yeniliyorlardı.

Güçlüler yaşar, dedi Canth korkusuzca.

Yedisini kurtarmışlardı, ikisi fena yaralanmıştı. Brekke'nin evlatlığı Mirrim, üçünü kendine bağlamıştı; iki yeşil ve yumuşak karnındaki deliklerle ağır yaralanmış olan bir kahverengi. Brekke'nin sapasağlam bir bronzu olmuştu, yeşilin binicisi de bir bronz edinmişti ve diğer iki binicinin mavileri vardı, Brekke birinin kırık kanadının asla uçacak kadar iyileşmeyeceğinden korkuyordu.

"Elli küsürden yedisi," dedi Brekke hüzünle, parçalanmış gövdelerin agenotliree ile çaresine bakıldıktan sonra. Bu, Brekke'nin diğer leşyiyenleri engellemek ve diğer ateş kertenkelelerinin kumsalı kendi türleri için tehlikeli bulup uzak durmalarını önlemek için aldığı bir önlemdi. "Acaba kaçı sağ kalırdı bizi çağırmış olmasaydın, merak ediyorum."

"O bizi keşfettiğinde zaten diğerlerinden uzaktaydı," diye konuştu F'nor, "belki yumurtadan ilk çıkan oydu, ya da diğerlerinin üzerindeydi."

Brekke tam bir geyik budu getirmeyi akıl etmişti, o gece Weyrde biraz az yiyecek olmasına karşın. Böylelikle yavruları Weyr'e ya da Brekke'nin revirine direnç göstermeden taşınabilecek kadar uykulu bir hale getirinceye denli tıka basa yedirdiler.

"Doğruca eve dönmelisin," dedi Brekke F'nor'a kadınların yaramaz weyr çömezleriyle konuştuğu şekilde.

"Peki efendim," diye yanıtladı F'nor sahte bir tevazu göstererek ve sonra gülümsedi; çünkü Brekke onu ciddiye almıştı.

Küçük kraliçe, kolunun askısında kendine bir weyr bulmuşçasına memnun yerleşmişti. "Ejder neredeyse, orası bir weyrdir, neden yapıldığı fark etmez," dedi kendi kendine, Cantlı doğuya doğru biteviye kanat çırparken.

F'nor Güney'e vardığında haberleri'n Weyr'e

daha tez ulaştığı barizdi. Heyecan hissi o kadar fazlaydı ki F'nor bunun küçük yaratıkları korkutup *araya* kaçırabileceğini düşündü.

Hiçbir ejder karnı tokken uçamaz, dedi Cantlı. *Bir ateş kertenkelesi bile.* Ve güneşin ısıttığı kum havuzuna çekildi ilgisizce.

"Onu kıskandığını düşünmuyorsun, değil mi?" diye F'nor sordu Brekke'ye onu revirde küçük mavinin kırık kanadını sararken bulunca.

"İnsaf et F'nor, bir ejder için kıskanacak ne var ki? Bunlar oyuncak, büyükleriyle karşılaştırdığın zaman bebek gibiler. En fazla korunacak çocuk, ya da eğitilecek evlatlık gibiler."

F'nor Brekke'nin evlatlığı Brekke'ye baktı. Omuzlarında iki yeşil tünemiş, uyuyorlardı. Baştan aşağı sargılar içinde olan yaralı kahverengi, kucağında kıvrılmıştı. Mirrim bir tek adalesini bile hareket ettirmekten sakınırcasına dimdik, kaskatı duruyordu. Ve kuşku dolu bir neşeyle gülümsüyordu.

"Mirrim bunun için çok genç," dedi başını sallayarak.

"Tam aksine, İlk Etkilemeye katılan birçok weyrsoylu kadar büyük. Ve bazı bakımlardan benim bildiğim çoluk çocuk sahibi yarım düzine kadından daha olgun."

"A-ha, türünün dişisi sadakatle savunmada..."

"Bu dalga geçilecek bir şey değil, F'nor," diye Brekke F'nor'a Lessa'yı çağrıştıran bir sertlikte ce-

vap verdi. "Mirrim bu işi çok iyi becerecek. Her sorumluluğu yürekten üstleniyor." Brekke'nin evlatlığına bakışı şefkatli olduğu kadar endişeliydi de.

"Bense hâlâ çok genç diyorum..."

"Yaş bir ön koşul mudur sevgi dolu bir yürek için? Şefkat mi getirir olgunluk her zaman? Neden bazı weyrsoylu oğlanlar kumda dikilip dururken, hiç şansı olmadığı düşünülen diğerleri bronzları alıp götürüyor? Mirrim üçünü Etkiledi ve geri kalanlarımız denememize rağmen, hayvanlar ayaklarımızın dibinde ölürken bile sadece birer tanesini bağlayabildik."

"Neden bana Weyr'imde olanlardan bahsedilmiyor ?" diye sordu Kylara yüksek sesle. Revirin eşiğinde duruyordu, yüzüne öfke dolu bir kırmızılık yayılmıştı, gözleri parlak ve sertti.

"Bu sargıyı bitirir bitirmez sana haber vermeye gelecektim," dedi Brekke, ama F'nor onun omuzlarının kasıldığını gördü.

Kylara kızın üzerine o kadar açık ve tehditkâr bir biçimde yürüdü ki, F'nor Brekke'nin önüne geçti, Kylara'nın tek silahının öfkesi mi olduğunu merak ediyordu.

"Olaylar çok hızlı gelişti, Kylara," dedi hoşça gülümseyerek. "Bu kadar kertenkeleyi kurtarabildiğimiz için şanslıydık. Canth'ın haber verdiğini duymamış olman ne kadar kötü. Sen de kendine bir tane Etkileyebilirdin."

Kylara durdu, cübbesinin bol etekleri ayaklarının etrafında döndü. Ona baktı, elbisesinin kolunu kıvırdı, ama F'nor onun kolundaki siyah çürüğü gördü. Brekke'ye saldıramayınca dönüp, Mirrim'i gözüne kestirdi. Yerleri süpürerek kıza doğru yürüdü, ona öyle bir baktı ki, kız yalvaran gözlerle Brekke'ye döndü. Tam o anda odadaki gerginlik kertenkeleleri uyandırdı. İki yeşil Kylara'ya tısladı, ama Weyrkadını'nın dikkatini dağıtan, G'sel'in omzundaki bronzun bağırtısıydı.

"Bronzu alacağım! Tabii ki. Bronz iyi olur," diye bağırdı. Gözlerindeki pırıltıda ve pis kahkahasında o kadar tiksindirici bir şey vardı ki, F'nor ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti.

"Sanının omzunda bir bronz ejder çok etkileyici olur," diye Kylara devam etti, G'sel'in bronz kertenkelesine uzanarak.

G'sel uyarırcasına elini kaldırdı.

"Sana onların Etkilendiğini söyledim, Kylara," diye ikaz etti F'nor. "Eğer ona dokunursan olacaklara katlanırsın."

"Etkilenmiş mi dedin?" Kylara durakladı, F'nor'u aşağılamak için "Niye? Onlar sadece ateş kertenkeleleri."

"Ya Pern'deki ejderlerin hangi hayvandan üretildiğini sanıyorsun?"

"Bu koca karı masalı mı? Bir ateş kertenkelesinden nasıl bir savaşçı ejder yaratabilirsin?" Yine

küçük bronza uzandı. Hayvan kanatlarını açtı, kızgınlıkla çırptı.

"Eğer seni ısırırsa, G'sel'i suçlama," dedi F'nor ona ağır ağır konuşarak, kendini kontrol etmek için çok çaba göstermesine rağmen. Bir Weyrkadının dövüp de ceza almamak mümkün değildi ne yazık ki. Ejderi buna izin vermezdi, ama Kylara'nın sağlam bir dayağa ihtiyacı vardı.

"Ejderlere o kadar benzediklerinden emin olamazsın," diye Kylara karşı çıktı, şüpheyle diğerlerini süzerek. "Kimse daha önce onları yakalayamadı, siz de biraz önce buldunuz."

"Onlar hakkında hiçbir şeyden emin değiliz," diye F'nor yanıtladı eğlenmeye başlayarak. Kylara'nın bir kertenkele tarafından hüsrana uğratıldığını görmek bir zevkti. "Yine de benzerliklere bak. Benim küçük kraliçem..."

"Sen? Bir kraliçeyi mi etkiledin?" F'nor askısının bir kıvrımını indirip uyuyan altın kertenkeleyi gözler önüne serince Kylara'nın suratı sinirden mosmor oldu.

"Korkunca *araya* gitti. O korkuyu, artı merağı bize iletti, yatıştırma çabalarımızı aldı. Sonunda geri döndü. Canth onun yumurtadan daha yeni çıktığını söyledi. Onu besledim ve hâlâ benimle. Sadece bu yedisini kurtarabildik, çünkü bunlar Etkilendiler. Diğerleri birbirlerini yediler. Şimdi, bunların bize yemek ve dostluk için ne kadar bağlı kalacakları tamamen talunin olur. Ama ej-

derler bir kan bağı olduğunu kabul ediyorlar ve onların bizimkilerden başka yollan var bilmek için."

"Onları tam olarak nasıl Etkilediniz?" diye sordu Kylara, niyeti apaçık ortadayken. "Daha önce hiç kimse yakalayamamıştı."

Eğer bu Kylara'yı Weyr'den kumsallara çıkartıp, onun Brekke'den uzak durmasını sağlayacaksa F'nor anlatmaya dünden razıydı.

"Tıpkı ejderlerde olduğu gibi yumurtadan çıktıkları anda orada olarak Etkiliyorsun. Sonra sağ kalanlar vahşileşiyorlar sanırım. Daha önce kimsenin onları yakalayamamasına gelince, basit; çünkü ateş kertenkeleleri onların geldiklerini duyuyorlar ve *ara*da kayboluyorlar." Ve tatlım, onları yakalamadan önce dua et de *ara* sıcak olsun.

Kylara Minim'e o kadar sert, G'sel'e de o kadar içerlemiş biçimde baktı ki, genç binici kımıldanmaya başladı ve küçük bronz öfkeyle kanatlarını hışırdattı.

"İyi, herkesin şunu açıkça anlamasını istiyorum ki, burası işleyen bir Weyrdir. Hiçbir işe yaramayan evcil hayvanlara ihtiyacımız yok. İşten kaytaranlarla ciddi olarak ilgileneceğim ya da - " Sessizleşti.

"Sen kendine bir tane buluncaya kadar işten kaytarmak ve kumsallarda dolaşmak yasak mı, Kylara, ha?" diye sordu F'nor hâlâ hoşça gülerek.

"Yapacak daha iyi işlerim var." Sözleri ona tü-

kürürcesine söyledi ve ardından etekleri önünden gide gide odayı süpürerek çıktı.

"Galiba kertenkeleleri uyarmalıyız," dedi şakayla karışık F'nor, revirdeki gerginliği azaltmaya çalışarak.

"Kylara gibi birisinden sakınamazsın," dedi Brekke, biniciye bandajlı mavisini almasını işaret ederek. "Onunla yaşamayı öğreniyorsun."

G'sel tuhaf birşeyler söylenerek doğruldu, neredeyse kertenkelesinin keyfini kaçırarak.

"Nasıl söyleyebilirsin bunu, Brekke, o sana bu kadar kötü ve iğrenç davranırken?" diye bağırdı Mirrim ve sütannesinden dik bir bakış aldı.

"Şefkat duymadığın zaman hüküm verme," diye cevap verdi Brekke. "Ve ben de bu şirinler yüzünden kimsenin işten yan çizmesine müsaade etmeyeceğim. Bilmiyorum ki onları neden kurtardık!"

"Şefkat duymadığın zaman hüküm verme," diye çıkıştı F'nor.

"Bize ihtiyaçları vardı," diye Mirrim öyle vurguyla söyledi ki gözü pekliğine şaştı.

"Bize ihtiyaçları vardı," diye katıldı F'nor, güvenle göğsüne sokulan minik kraliçenin altın gövdesini hissederek. Kuyruğunu uzandığı kadarıyla onun beline dolamıştı. "Bütün gerçek weyradamları gibi, imdat feryadına cevap verdik."

"Mirrim üçünü etkiledi ve o bir weyradamı değil," dedi Brekke, kuru, bilgilendirici bir düzelt-

me yaparak. "Ve eğer onlar binici olmayanlar tarafından da etkilenebiliyorlarsa, onları kurtarmak için gösterilebilecek her çabayı hak ediyorlar demektir."

"Nasıl oluyor bu?"

Brekke sanki onun kalın kafalı olduğuna ihtimal vermezmişçesine F'nor'a hafifçe kaşlarını çattı.

"Gerçekleri gör, F'nor. Bir ateş kertenkelesi yakalama düşüncesini aklından geçirmemiş bir tek sıradan insan bile tanımadım, sırf küçük ejderlere benzedikleri için - hayır, sözümü kesme. Sen de çok iyi biliyorsun ki, normal halk sadece şu son sekiz Devirdir Etkileme sırasında Meydana aday olarak kabul ediliyor. Ben ağabeylerimin geceler boyu planlar yaptıklarını hatırlarım bir ateş kertenkelesi, kendilerine ait kişisel ejderler, yakalama umuduyla. Hiç kimsenin o eski söylenceye, ejderlerin - weyr ejderlerinin - kertenkelelerden üretildiği hikayesinde doğruluk payı olduğuna gerçekten inandığını sanmıyorum. Sadece halka ateş kertenkeleleri yasaklanmamıştı ve ejderler erişilmezdi." Bakışları sevgiyle yumuşadı kolunun kıvrımında uyuklayan ufak bronzu okşarken. "Halkın nesiller boyu doğru yolda olduklarını ve bunu bilmediklerini öğrenmek ne kadar garip. Başka hiçbir sorumluluk kabullenmemem gerekirken, bana ait olduğu andan itibaren hiçbir şey uğruna bronzumu bırakamam." Dudakları

müşfik bir gülümsemeyle kıvrıldı. Sonra sanki iç duygularını fazlasıyla dışa vurduğunu anlamışçasına hızla konuştu. "Halkın - sıradan insanların da - ejderlerin tadını haftten almaları iyi olurdu."

"Brekke, bir ateş kertenkelesinin sevecen dostluğunun Neratlı Vincet, ya da Nabollu Meron gibi birini yumuşatabileceğini düşünüyor olamazsın, değil mi?" F'nor ona olan saygısından kalıkaha atmadı. Brekke hiç beklenmedik tepkilerle doluydu.

Brekke ona o kadar kötü baktı ki, söylediklerinden pişman olmaya başladı.

"Eğer izin verirsen, F'nor," diye G'sel konuştu. "Bence Brekke iyi bir noktaya parmak basıyor burada. Ben kalesoyluyum. Sen weyr soyundansın. Ejderbinicileri hakkında eskiden neler düşlediğimi bilemezsin. Roth'u Etkileyinceye kadar kendimi bilmiyordum." Yüzü olayı hatırlamanın şaşırtıcı neşesiyle aydınlandı. . O anın zevkine tekrar vararak durakladı. "Denemeye değebilir. Ateş kertenkeleleri aptal olsalar bile, bu çok şeyi değiştirmezdi. Bir ejderle olmanın ne kadar iyi olacağını anlayamazlar. Bak F'nor, bronz, sırf benimle kalmak için Weyrkadınını ısınmaya hazırdı. Ne kadar öfkeli olduğunu sen de duydun. Sıradan birine nasıl - harikulade - şeyler hissettireceğini bilemezsin."

F'nor çevresine bakındı, Brekke'ye, bu sefer gözlerini kaçırmayan Mirrim'e, diğer binicilere

baktı.

"Kale soyundan mısın? Fark etmemiştim. Her nasılsa bir adam binici olunca onun diğer ilişkileri olduğunu unutuyorsun."

"Ben zanaat soyundanım," dedi Brekke, "ama G'sel'in söyledikleri Kale için olduğu kadar, Zanaat için de geçerli."

"Belki T'bor'a kertenkele bakıcılığının bir Weyr görevi olduğunu bildiren bir emir açıklattırmalıyız," diye önerdi F'nor, Brekke'ye bıyık altından gülümseyerek.

"Bu Kylara'ya gününü gösterir," diye bir konuştu biri çok alçak sesle Mirrim'in bulunduğu taraftan.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ruatha Kalesinde sabahortası
Benden Weyr'nde akşamüstü

Jaxom'un Benden Weyri'ne davet edilmiş ve oraya bir ejder sırtında gidiyor oluşundan duyduğu hazza, bunu onaylamayan koruyucusunun ters bakışlarıyla gölge düşmüştü. Lord Vekili Lytol'un endişesinin, veliahtın Ruatha Kalesi'nin kullanılmayan ve tehlikeli koridorlarında yaramazca kaybolma huyundan öte bir şey için olduğunu Jaxom'un öğrenmesi için çok zaman geçecekti. Bu yüzden Jaxom'un morali çok bozuktu. Lytol'u sinirlendirmek *istememişti*, ama öyle görünüyordu ki ne kadar uğraşırsa uğraşsın onu *memnun* edemiyordu. Onun, Ruatha Lordu Jaxom'un bilmesi, yapması ve anlaması gereken o kadar çok şey vardı ki, düşünmek ve bir başına olmak için kaçmak zorunda kalacağı ana kadar başı ağrıyordu. Ruatha'da kimsenin uğramayacağı, ya da rahatsız etmeyeceği tek tenha yer de Ruatha Kalesi denen uçuruma oyulmuş yerin arka kısımlarıydı. Ve kaybolacak, ya da çöken kayaların arkasında kısılıp kalabilecekken (okunabildiği kadarıyla Kale Kayıtlarına ya da yaşayanların hafızalarına göre Ruatha'da hiç çökme olmamıştı), belki şans eseri Jaxom belaya veya teh-

likeye bulaşmamıştı. Yolunu bulmayı çok iyi beceriyordu. Kim bilir? Belki de araştırmaları Ruatha Kalesi'ni babası Fax gibi bir başka istilacıdan kurtarabilirdi. Burada Jaxom'un düşünceleri durakladı. Asla görmediği bir baba ve onu doğururken ölen bir anneydi onu Ruatha Lordu yapan, annesinin Crom Kalesi'nden ve babasının Doruklar'dan olmasına karşın. Ruatha Kanı'ndan gelen son kişi şu an Benden Weyrkadını olan Lessa'ydı. Bunlar onun anlamadığı ve anlaması gereken çelişkilerdi

Elbiselerini de değiştirmişti, günlük kirlileri çıkartıp en güzel ceket ve pantalonunu, wher derisi kıyafetini ve diz boyu çizmelerini giymişti. Onlar bile *ara*nın dehşetli soğuğunu durduramazlardı. Jaxom hoş bir korkuyla ürperdi. Hiçlikte asılı kalmak gibiydi, boğazın ve bağırsakların düğümlenir, korkudan aptallaşır, belirnen gereken yerin zamanına göre gün ışığını, hatta gecenin karanlığını bile bir daha göremeyeceğinden korkardın. Arkadaşının bir ejderbinicisi olup olamayacağının kesinlikle belirsiz olmasına karşın Felessan'ı kıskanıyordu. Ama Felessan Benden Weyri'nde yaşıyordu ve annesi babası vardı, çevresi ejderbinicileriyle doluydu ve...

"Lord Jaxom!" Lytol'un Büyük Avlu'dan gelen çağrısı oğlanın hayallerini böldü, bir anda onsuz gideceklerinden korkarak koştu.

Sadece bir yeşil, diye düşündü Jaxom biraz

hüsrana uğramış olarak En azından bir zamanların ejderbinicisi Ruatha Kalesi'nin Lord Vekili Lytol için bir kahverengi gönderilebilirdi. Sonra bir pişmanlık çöktü Jaxom'un içine. Lytol'un ejderi de bir kahverengiydi, ejderini kaybedip de kendisi sağ kalan bir adamın nihunun yarısının da öldüğü herkesçe bilinirdi.*

Yeşilin binicisi gülümseyerek selamladı onu, Jaxom uzatılmış bacağa tırmanırken.

"Günaydın, Jeralte," dedi hafifçe şaşırarak, çünkü ancak iki Devir önce Alt Mağaralarda oyun oynardı genç adamla. O şimdi tam donanımlı bir binici olmuştu.

"J'ralt, lütfen, Lord Jaxom," diye Lytol vesayeti altındaki çocuğun söylediğini düzeltti.

"Önemli değil, Jaxom," dedi J'ralt ve ustaca bağladı uçuş kayışlarını Jaxom'un beline.

Jaxom utancından yerin dibine girmeyi istedi; Lytol tarafından Jer -J'ralt'ın önünde uyarılmak ve şerefli kısaltmayı kullanmamak! Yükselmenin ve, ejder sırtında, Ruatha Kalesi'nin koca kulelerinin üzerinden, ejderin yılankavi yeşil boynunun aşağısında bir duvar gibi duran vadiyi seyretmenin heyecanına varamadı. Ama daireler çizerken Jaxom dengesini sağlamak için ejderin beklenmedik şekilde yumuşak derisine tutundu ve temasın sıcaklığı içindeki acıyı hafifletti Derken tarlalarda ot ayıklayanların sıralandıklarını gördü ve onların ejdere bakıyor olduklarını tahmin etti. Aca-

*Oysa ilk kitapta Lytol'un ejderi Larth'tan yeşil olarak bahsediliyordu. (Ç.N.)

ba o kabadayı Kale çocukları onun, Ruatha Lordu Jaxom'un, ejder sırtında olduğunu biliyorlar mıydı? Jaxomwww4un keyfi yerine gelmişti.

Bir ejderadam olmak dünyadaki en muhteşem şeydi hiç kuşkusuz. Jaxom, bir zamanlar bu zevki yaşamış - ve yitirmiş, şimdi bir başkasının hayvanıyla yolculuk ederken acı çeken - Lytol için dalga dalga acıma duygusunun kabardığını hissetti. Jaxom önündeki dimdik sırta baktı, çünkü iki adamın arasında ezilmişti ve koruyucusunu teselli edebilmeyi diledi. Lytol daima kurallara bağlıydı ve eğer Jaxom'un mükemmel olmasını istiyorsa, bunun sebebi Ruatha Kalesi Lordu olabilmek için Jaxom'un mükemmelleşmek zorunda olmasıydı. Bu, ejderbinicisi olmak kadar değilse de, hiç de azımsanacak bir onur değildi.

Jaxom'un düşünceleri bir anda kesiliverdi ejder onları *araya* götürürken.

Üçe kadar yavaşça say, dedi Jaxom çılgına dönmüş zihnine; tüm işitme, görme, dokunma duyularını, hatta ellerinin altındaki yumuşak ejder derisinin temasını bile yitirirken. Saymaya çalıştı, ama beceremedi. Beyni donmuştu sanki, ama tam haykırmak üzereyken ikindiye fırlayıverdiler Benden Weyri üzerinde. Hafifçe parlayan güneşin yüksek duvarlarını renklendirip yumuşattığı Çanak, daha önce hiç bu kadar hoş karşılamamıştı onu. İç duvar yüzeyine oyulmuş olan her bir weyrin kara girişi, onu hayretle kar-

şılayan sessiz ağızlar gibiydi.

Dönerek alçalırlarken, Jaxom kraliçe weyrinin çıkıntısında tembelce uzanan, kuşkusuz şu ana kadar yumurtadan çıkmış en iri ejder olan bronz Mnementh'i gördü. Jaxom kraliçenin Kuluçka Meydanı'nda olması gerektiğini biliyordu, çünkü yeni yumurtalar ılık kumların üzerinde sertleşiyordu. Ve yeni kuluçkanın arasında bir de altın kraliçe yumurtası vardı. Yakın zamanda bir Etkileme daha olacaktı. Bir başka Ruathalının daha Weyrkadını olacağından emindi. Onun Kalesi daha çok Weyrkadını yetiştiriyordu... Tabii ki Lessa veya Moreta kadar önemli olmamakla beraber Mardra da Ruathalıydı. Kale hakkında gerçekten garip düşünceleri vardı. Lytol'u devamlı kızdırmaktaydı. Jaxom bunu anlayabiliyordu, çünkü Lord Vekilinin yanağı seyirmeye başlıyordu. Lessa ziyarete geldiğinde böyle olmuyordu. Yalnız son zamanlarda Lessa Ruatha Kalesi'ne gelmemeye başlamıştı.

Ruatha'nın genç Lordu şimdi de Lessa'yı görmüştü, rotalarını kraliçe weyrine çevirmek için tekrar daire çizerlerken. O ve F'lar çıkıntıdaydılar. Yeşil bağırdı ve Mnementh pes bir kükremeyle yanıt verdi. Alçak sesli bir bağırtı yankılandı Weyr'de; kraliçe Ramoth, geldiklerini haber almıştı.

Jaxom kendisini daha iyi hissetti, özellikle Çanak boyunca kraliçe weyrinin merdivenlerine

doğru koşan küçük bir gövde gözüne çarpınca. Dostu Felessan. Onu aylardır görmemişti. Jaxom uçuşun bitmesini istemiyordu, ama sabırsızlanıyordu Felessan'ı görmek için

Jaxom Lytol'un eleştirel bakışlarının Weyrkadını ve Weyrliderine saygılarını sunarken endişeyle farkındaydı. Sözleri ve eğilerek selamı gereğinden fazlasıyla prova etmişti. Gözleri kapalı yapabilmesi lazımdı, yine de geleneksel sözcükleri söylerken kekelediğini duydu ve kendini aptal gibi hissetti.

"İşte geldin! Geldin! Gandidan'a geleceğini söylemiştim," diye haykırdı Felessan merdivenleri ikişer ikişer tırmanarak. Sevinçten neredeyse deviriyordu Jaxom'u. Felessan ondan üç Devir daha küçüktü, ama ejder halkındandı ve Lessa ile F'lar onun bakımını bir sütanneye teslim etmiş olmalarına karşın, biraz daha görgülü olmalıydı. Belki de Mardra'nın dırdır edip durduğu şey doğruydu. Yeni weyradamları terbiyesizdi.

Tam o anda küçük çocuk sanki arkadaşının onaylamamasını sezmişçesine, kendine çeki düzen verdi ve hâlâ gülümseyerek, övgüye değer bir nezaketle, Lytol'un önünde eğildi.

"İyi akşamlar, Lord Vekili Lytol. Lord Jaxom'u getirdiğiniz için de teşekkürler İzninizi isteyebilir miyiz?"

Daha hiçbir büyük, cevap vermemişken, Felessan Jaxom'u elinden tutmuş, merdivenleri merek

götürüyordu.

"Beladan uzak durun, Lord Jaxom," diye seslendi arkalarından Lytol.

"Burada başlarını sokabilecekleri fazla bela yok," diye güldü Lessa.

"Bu sabah tüm Kaleyi seferber ettim ve onu Kale'nin derinliklerinde buldum, bir çöküntünün .."

Lytol niye söylemişti ki bunu Lessa'ya? Jaxomaz öncekı mutsuzluğunu hatırlayarak söylendi kendi kendine.

"Bir şey buldun mu?" diye sordu Felessan, duyulamayacaklan kadar uzaklaşınca.

"Bir şey bulmak mı?"

"Evet, Kale'nin derinliklerinde," Felessan'ın gözleri büyümüş, ve sesi Lytol'un tonuna bürünmüştü

Jaxom bir taşa tekme attı, izlediği yol ve gittiği mesafeden memnun kaldı "Ah, sadece toz ve çer çöp dolu boş odalar. Bir göçükten başka hiçbir yere çıkmayan eski bir tünel. Önemli birşey yok."

"Hadi gel, Jax."

Felessan'ın kumaz tonu, Jaxoın'un ona yakından bakmasını sağladı.

"Nereye?"

"Görürsün."

Weyr oğlanı, Jaxom'u, Weyrin sohbet ve akşam yemekleri için toplandığı çatısı kemerli ana sa-

londan Alt Mağaralara götürdü. Pişen etlerin ve sıcak ekmeğin kokusu geliyordu. Akşam yemeği hazırlıklan tam hızla sürüyordu, masalar kurulmuştu ve kadınlarla kızlar koşuşturuyorlardı, keyifle çene çalarak. Felessan hazırlanan bir masanın yanından dönerken bir avuç pişmemiş kök yakaladı.

"Akşam yemeğine dokunma seni wher enciği," diye bağırdı bir kadın gerileyen ikiliye elindeki kepçeyi sallayarak. "Size de iyi günler, Lord Jaxom," diye ekledi.

Weyr halkının ona ve Felessan'a karşı olan tutumları devamlı şaşırtırdı Jaxom'u. Felessan da bir Kale Lordu kadar önemliydi, ama sanki kırılacakmış, ya da eriyecekmiş gibi devamlı onu kollayan birileri yoktu.

"O kadar şanslısın ki," diye içini çekti Jaxom, Felessan'ın kaptığı ganimetten payını alırken.

"Neden?" diye sordu yaşça küçük oğlan şaşkınlıkla.

"Sen - sadece öylesin, hepsi bu "

Felessan tatlı kökü hoşnutlukla çiğneyerek omuz silkti. Jaxom'u Ana Mağaradan çıkarıp daha içtekine, aslında pek de küçük olmadığı halde tavanı alçak olana soktu. Geniş, tırabzanlı bir çıkıntı, yerden yan ejder boyu yükseklikte Mağarayı çevreliyor, yükseltinin etrafında dönen kişisel yatak odalarına giriş sağlıyordu. Dokuma tezgahlarının başında kimse yoktu; tabii ki yemek

hazırlandığı için, Mağaranın bir yanındaki havuzda banyo yapan kimse de yoktu, ama Felessan'ın yaşlarında bir grup çocuk bir misket halkasının başında toparlanmışlardı. Oğlanlardan biri duymaları için yüksek sesle konuştu, şans eseri diğerlerinin itaatkâr kahkahaları arasında kayboldu söyledikleri.

"Hadi, Jaxom.Şu bebeklerden biri peşimize takılmaya kalmadan," dedi Felessan.

"Nereye gidiyoruz?"

Felessan tartışmadan susturdu onu, izlenip izlenmediklerini görmek için çabukça omzunun üstünden baktı. Çok hızlı yürüdü, Jaxom ona yetişmek için adımlarının arasını açtı.

"Hey, burada da başımı belaya sokmak istemiyorum," dedi hâlâ mağaraların içlerine doğru ilerlediklerini fark ettiğinde. Jaxom'un sözlüğüne göre birinin kendi Kale'sinde maceracılık yapması başka bir şeydi, başkasının kutsalına saldırmak, hele ki bunu bir Weyr'de yapmak apayrı bir şey. Lytol'un gazabını atlatabilirdi, ama asla, asla, asla, Lessa'yı kızdırmak istemiyordu... veya - zihni fısıldadı ismi - *F'lar*'ı!

"Bela mı? Yakalanmayacağız. Herkes yaklaşan akşam yemeğiyle meşgul fazlasıyla. Eğer sen gelmeseydin ben de yardım etmek zorunda kalacaktım," ve çocuk kendini beğenmişçe gülümsedi. "Hadi!"

Geçitte bir yol ayrımına geldiler, biri sola, Wey-

rin derinliklerine, öbürü sağa kıvrılıyordu. Bu geçit, çok az aydınlatılmıştı ve Jaxom tereddüt etti. Kullanılmayan koridorlarda ışıl harcanmazdı.

"Sorun ne?" diye sordu Felessan, isteksiz misafirine kaşlarını çatarak. "Korkmuyorsun, değil mi?"

"Korkmak mı?" Jaxom hemen Felessan'ın yanına adım attı. "Bu korkma meselesi değil."

"Gel o zaman. Ve sessiz ol."

"Neden?" Jaxom şimdiden alçaltmıştı sesini.

"Göreceksin. Sadece şimdi sessiz ol, tamam mı? Bunu da al."

Felessan Gizli bir oyuktan, yarı örtülü bir sepette zayıfça parlayan tek bir ışıl çıkarıp tutuşturdu eline. Bir tane de kendisi için vardı. Jaxom'un bütün itirazları yaşça küçük oğlanın gözlerindeki meydan okumayı görünce kayboldu. Kibirlice döndü ve gölgeli koridora giden yolda öne geçti. Tozdaki hepsi aynı yöne giden ayak izleri onu bir parça rahatlatmıştı. Ama bu salona büyükler sık uğramıyorlardı. Tüm ayak izleri küçüktü, aralarında tek bir çizme izi bile yoktu. Nereye çıkıyordu bu yol?

Sönük ışılların titreşen ışığında ürkütücü duran, uzun zamandır kullanılmamış, kilitli ve kapalı kapıları geçtiler. Niyetliyken neden daha yeni ışılları aşırmamıştı ki Felessan? Uzun süre dayanmazlardı bunlar. Jaxom gerçekten nereye kadar gideceklerini merak etti. Görüşüne yardım ede-

cek ve hayal gücüne gem vuracak tam bir aydınlatma olmaksızın, tehlikeli koridorlardan ve arka salonlardan geçen bir gezintiden hoşlanmıyordu. Ama soramazdı. Weyr'in bu kadar içlerinde ne olabilirdi ki? Kapkara bir dikdörtgen yükseldi solundan ve korkuyla yutkundu. Felessan kararlı biçimde onun içinden yürüyünce zayıf ışılın ışığı, korku verici ağzın ardındaki boş, masum bir koridor kavşağını aydınlattı.

"Acele et," dedi Felessan sertçe.

"Nedenmiş?" Jaxom titremeyen, ilgisiz ses tonundan memnun kaldı.

"Çünkü o göle her zaman günün bu saatinde gider ve yakalayabileceğin tek şans bu."

"Ne şansı ? O da kim?"

"Ramoth, kalınkafalı," Felessan o kadar ani durdu ki, Jaxom ona çarptı ve sepetindeki ışıl titremeye başladı.

"Ramoth mu?"

"Kesinlikle. Yoksa onun yumurtalarına bir göz atmaktan korkuyor musun?"

"Yumurtalarına mı? Ciddi misin?" Nefes kesen dehşet, doymak bilmez merakıyla ve bunun o Kale çocuklarına günlerini göstereceğinin bilinciyle savaştı.

"Ciddiyim! Şimdi gel!"

Geçtikleri diğer koridorlar Jaxom için bilinmedik kötülükler saklamıyorlardı artık, bu karanlık yolculuğun bu kadar umut verici bir ödülü var-

ken Ve Felessan gittiği yeri biliyormuş gibi görünüyordu. Yürüyüşleri toz kaldırmıştı, bu, ışılları daha da belirsizleştiriyordu; ama önlerinde ince bir ışık hüzmesi vardı.

"İşte oraya gidiyoruz."

"Daha önce bir Etkileme gördün mü hiç, Felessan?"

"Tabii ki, geçen seferkini topluca izledik ve, ah, en korkunç ve muhteşemiydi. Harikaydı. Önce yumurtalar öne arkaya sallandılar, işte böyle, sonra o koca çatlaklar belirdi. Zikzak çatlaklar yumurta boyunca, boylamasına," Felessan heyecanla canlandırdı olayı ışıl sepetiyle. "Sonra, birden bire," sesi daha dramatik bir tona indi, "devasa, ejder boyu bir çatlak ve kafası dışarı çıktı. İlk çıkanın rengi neydi, biliyor musun?"

"Kabuğunun rengine bakarak anlayamıyor musun?"

"Kraliçe dışında hayır. Onlar en büyükleridir ve bir şekilde ışıldarlar. Göreceksin."

Jaxom yutkundu, ama hiçbir şey onu devam etmekten alıkoyamazdı artık. Hiçbir Kale çocuğu ya da küçük Lord, yumurtaları ya da Etkilemeyi görmemişlerdi. Belki biraz da yalan söyleyebilirdi...

"Hey, peşimden ayrılma," diye emretti Felessan.

Işık hüzmesi karşıdaki pürüzsüz duvara rahatlatıcı bir açıyla dokunarak genişledi. Onlar yak-

laştıkça ve ışılları dışarının aydınlığını arttırdıkça, Jaxom çatlağın ötesindeki aralıktan koridorun bitimini seçebildi. Kayanın hali eski bir göçüğe işaret ediyordu. Ama gerçekten de buğunun ısıttığı kumlarda yatarak olgunlaşan benekli yumurtaları gözetleyebilirlerdi. Jaxom büyülenmiş şekilde izlerken ara sıra bir yumurta hafifçe kıpırdıyordu.

"Kraliçe yumurtası nerede?" diye saygılı, alçak bir sesle sordu.

"Fısıldamana gerek yok. Gördün mü? Meydan boş. Ramoth göle gitmiş."

"Kraliçe yumurtası nerede?" diye tekrarladı Jaxom ve sesi çatlak çıkınca iğrendi kendinden.

"O tarafa doğru, görüş alanımızın dışında."

Jaxom altın yumurtayı bir an için olsun görmeye çalışarak boynunu ileri geri oynattı.

"Gerçekten onu görmek istiyor musun?"

"Kesinlikle. Talima Arama sırasında benim Kale'mden alındı ve o bir Weyrkadını olacak. Ruatha kızları daima Weyrkadını olurlar."

Felessan ona uzunca bir bakış attı, sonra omuz silkti. Vücudunu yarığa yanlamasına soktu ve kayaların arasından rahatça geçti.

"Gel," diye ısrar etti arkadaşına boğuk bir sesle.

Jaxom şüpheyle süzdü yarığı. Felessan'dan uzun olduğu kadar ağırdı da. Gövdesinin yanını yarığa yerleştirdi ve derin bir nefes aldı. Sol bacağı ve kolu rahatlıkla geçti, ama göğsü kayala-

nn arasına sıkışmıştı. Yardımseverlikle, Felessan onun sol kolunu yakaladı ve asıldı. Jaxom bir erkek gibi bastırdı çığlığını, kayalar göğsünün ve dizinin yüzeyini sıyırırken.

"Yumurtakabuklan adına, özür dilerim Jaxom,"

"Sana *çekmeni* söylemedim!" Ardından Felessan'ın pişmanlık dolu ifadesini fark ederek ekledi, "Sanırım bir şeyim yok."

Felessan genç Lord'un kanlı çıplak göğsüne hafifçe dokunmak için onun ceketini sıyırdı. Kaya kumaşı geçerek göğsünü çizmişti. Jaxom onun eline vurdu. Zaten yeterince acıyordu canı. Sonra alacalı gruptan az uzakta kendi başına yatan koca altın yumurtayı gördü.

"Bu- bu- çok pırıltılı," diye mırıldandı korku ve saygıyla, kutsal değerlere karşı saygısızlık ettiği duygusu büyürken yutkundu. Sadece weyrsoylulann Yumurtaları görme hakkı vardı.

Felessan ihtiyatlı bir göz ile bakıyordu altın yumurtaya.

"Ve de büyük. Kale Weyri'ndeki geçen kraliçe yumurtasından daha büyük. Hayvan sayılan göze çarpacak şekilde azalıyor," dedi önemli şeyleri açığa vuruyormuşçasına.

"Mardra öyle demiyor ama. O, Benden hayvanlarının başının belada olduğunu, çünkü ejderlerin rahatça manevra yapamayacak kadar iri olduklarını söylüyor."

"N'ton, T'ron'a karşı tutumundan dolayı onun

bir baş belası olduğunu söylüyor."

Jaxom konuşmanın gidişatını beğenmiyordu. Ne de olsa Ruatha Kalesi Kale Weyri'ne weyrbağlıydı ve o Mardra'yı çok sevmemesine karşın böyle konuşmaları dinlememeliydi.

"Bak, bu o kadar da büyük değil. Wherry yumurtasına benziyor. Diğerlerinin en küçüğünün bile yarısı boyunda." Diğerlerinden ayrı, neredeyse mağara duvarına yaslı duran bir yumurtanın yumuşak kabuğuna dokundu.

"Hey, dokunma ona!" diye karşı çıktı Felessan, açıkça telaşlandığı belli olarak.

"Neden? Ona zarar veremem, değil mi? Deri kadar sert," ve Jaxom parmak eklemleriyle kibarca vurdu, avucunu açarak kavisin üzerine koydu. "Ilık."

Felessan onun elini yumurtadan çekti.

"Yumurtalara dokunulmaz. Asla. Sıran gelmeden olmaz. Ve sen weyrsoylu değilsin."

Jaxom hor görerek baktı ona. "Korkuyorsun." Kendisinin korkmadığını kanıtlamak için bir kez daha okşadı yumurtayı.

"Ben korkmuyorum. Ama yumurtalara dokunamazsın," ve Felessan Jaxom'un saygısız eline bir tokat attı. "Bir aday olmadığın sürece. Ve sen öyle değilsin. Ben de değilim henüz."

"Hayır, ben bir Kale Lordu'yum," dedi ve gururla doğruldu Jaxom. Küçük yumurtayı bir kez daha okşama güdüsüne karşı koyamıyordu, çün-

kü her ne kadar Lord olmaktan memnunsa da, fazlasıyla kıskanıyordu Felessan'ı, bir an için bir gün kendisinin de bir ejder binicisi olmasını diledi. O yumurta da diğerlerinden o kadar uzakta, yalnız ve istenilmiyormuş gibi duruyordu.

"E ğer Ramoth geri gelir de bizi burada yakalarsa, senin Kale Lordluğun Igen'de bır kum tanesi kadar bile önem taşımaz," diye hatırlattı ona Felessan ve Jaxom'u kararlıca yarığa doğru çekiştirdi.

Kuluçka Meydanı'nın diğer ucundan gelen bir gürültü irkiltti onları. Büyük girişten kumlara düşen gölgeye bir bakış yeterliydi. Daha çevik ve hızlı olan Felessan yetişti çıkışa önce ve aradan sıkışarak geçti. Jaxom bu kez Felessan onu kayadan kurtarmak için çılgınca çekerken itiraz etmedi. Arkalarını dönüp de gerçekten gelen Ramoth muydu diye bakmadılar bile. Işıl sepetlerini kapıp koştular.

Yarıktan gelen ışık koridorun dönemecinde kaybolunca, Jaxom koşmayı bıraktı Hem ince çatlaktan zorlukla geçişi, hem de sarf ettiği çaba yüzünden göğsü yanıyordu.

"Hadi," diye ısrar etti Felessan, ondan birkaç adım ilerde durarak.

"Yapamam, göğsüm..."

"Kötü mü? Felessan ışılını yukarı kaldırdı; Jaxom'un soluk tenindeki bulaşmış kan izlerini gördü. "Kötü görünüyor. Seni hemen Manora'ya

götürmeliyiz."

"Nefes... almam... lazım."

Güçlükle verdiği nefesiyle uyum içinde, ışılı titreyip tamamen söndü.

"Yavaş yürümemiz gerekecek o zaman," dedi Felessan, sesi koşmaktan çok, endişeden titriyordu.

Jaxom hissetmeye başladığı paniği belli etmemeye çalışarak ayağa kalktı. Soğuk bir basınç kavramıştı karnını, göğsü ise sıcaktı ve yanıyordu alnından terler süzülmeye başladığında. Tuzlu damlalar göğsüne düştü ve bekçinin en gözde küfürlerinden birini savurdu.

"Hızlı yürüyelim," dedi ve artık işe yaramayan ışıl sepetini tutarak ayaklarını sözlerine uydurdu.

Oybirliğiyle, koridorun dış duvarını takip ettiler. Yerdeki belli belirsiz ayak izleri cesaret verdi onlara.

"Fazla uzakta değil, değil mi?" diye sordu Jaxom ikinci ışıl da uğursuzca titreşirken.

"Ah - hayır. Umarım öyle değildir."

"Sorun ne?"

"Şey - ayak izlerimizi kaybettik."

Geri geri gitmeye başladıktan az sonra ışıl da söndü.

"Şimdi ne yapacağız Jaxom?"

"Güzel, Ruatha'da," dedi Jaxom sesinin çatlamasını önlemek için derin bir nefes alarak, "beni merak ettiklerinde arama grupları gönderirler."

"Eğer öyleyse, Lytol eve geri dönmek ister istemez seni merak edeceklerdir, değil mi? O hiçbir zaman fazla kalmaz burada."

"Eğer Lytol yemeğe davet edilecekse, hayır. Ki eğer akşam yemeği senin dediğin kadar yakınsa edilecek." Jaxom bu sakıncalı keşif gezisinine ilişkin üzüntüsünü saklayamıyordu. "Nerede olduğumuz konusunda bir fikrin yok mu?"

"Hayır," diye kabullenmek zorunda kaldı Felessan, bir anda kararlılığını yitirmişçesine. "Devamlı ayak izlerini takip ettim, şimdi yaptığım gibi. Ayak izleri vardı. Sen de gördün."

Jaxom içlerinde bulundukları durumda kendisinin de suç payı olduğunu kabullenmeyi önemsemiyordu.

"Deliğe doğru giderken önünden geçtiğimiz öbür koridorlar, nereye gidiyorlar?" diye sordu sonunda.

"Bilmiyorum. Weyr'in o kadar büyük bir kısmı boş ki. Ben - ben daha önce hiç çatlaktan ileriye gitmemiştim."

"Ya diğerleri, onlar nereye kadar gitmişler?"

"Gandidan hep ne kadar ilerilere gittiğini tekrarlayıp durur - ama - onun ne söylediğini hatırlamıyorum."

"Yumurta aşkına, sızlanıp durma."

"Sızlanmıyorum. Sadece açım."

"Aç mı? İşte bu. Yemeğin kokusunu alabiliyor musun? Bana koridora inerken koku çok uzak

mesafelere kadar ulaşıyor gibi gelmişti."

Değişik doğrultularda havayı kokladılar. Koku vardı, ama yemek kokusu değildi. Jaxom anımsadı ki, bazen taze havayı koklayarak dönüş yolu bulunabilirdi. Bir elini duvara dokunmak için uzattı, pürüzsüz ve soğuk taş bir şekilde rahatlatıcıydı. *Ara*dayken hiçbir şey hissedemezdin, gerçi bu koridor da en az orası kadar karanlıktı. Göğsü ağrıdı ve akan kanına sürekli eşlik ederek zonkladı.

İçini çekerek düzgün duvara yaslandı ve kayarak yere çarptı.

"Jaxom?"

"İyiyim. Sadece yoruldum."

"Ben de," ve içi rahatlamış bir şekilde göğüs geçirerek oturdu Felessan, omzu Jaxom'unkine değiyordu. Temas etmek, ikisinin de endişelerini giderdi.

"Nasıl olduğunu merak ediyorum," dedi Jaxom uzun uzadıya düşünerek.

"Weyr'in nasıl olduğunu merak ediyorsun?" diye sordu Felessan. Biraz şaşırmıştı.

"Weyrler ve Kaleler doluyken. Bu koridorlar aydınlık ve işlek haldeyken"

"Onlar asla kullanılmadılar."

"Saçma. Kimse hiçbir yere çıkmayan koridorlar kazarak vakit kaybetmez. Ve Lytol diyor ki Benden'de beş yüzün üzerinde weyr var ve sadece yarısı kullanılıyor..."

"Benden'de şu an dört yüz on iki savaşçı ejderimiz var."

"Kesinlikle, ama on Devir önce sayıları iki yüz bile değilmiş ve eğer hepsi birden kullanılmıyorsa neden bu kadar çok weyr olsun ki? Ve neden kilometrelerce geçitler ve odalar var Ruatha Kalesi'nde, eğer bunlar bir kez bile kullanılmadıysa..."

"Yani?"

"Demek istediğim, nereye gitti bu insanlar? Ve en önemlisi, nasıl kazabilmişlerdi bütün dağları?"

Apaçık görünüyordu ki bu konu daha önce Felessan'ın zihnini hiç meşgul etmemişti.

"Hiç fark ettin mi? Bazı duvarlar çok pürüzsüz, neredeyse..."

Jaxom'da bir anda şafak söktü ve sersemledi. Neredeyse korkarak döndü ve elini duvar boyunca gezdirdi. Dümdüzdü. Yutkundu ve göğsü çiziklerin sancısından daha fazla bir acıyla sızladı. "Felessan...?"

"Ne - ne var ?"

"Bu duvar pürüzsüz."

"Ne olmuş öyleyse?"

"Ama düzgün. Pürüzlü değil!"

"Ne demek istiyorsun, onu söyle." Felessan'ın sesi neredeyse öfkeliydi.

"Pürüzsüz. Bu eski bir duvar."

"Yani?"

"Benden'in eski kısmındayız." Jaxom ayağa

kalktı, bir eli duvarda, birkaç adım attı.

"Hey!" Jaxom Felessan'ın ayağa kalktığını duydu "Beni bırakma, Jaxom! Seni göremiyorum."

Jaxom elini geriye uzattı, eli kumaşa değdi ve Felessan'ı yakalayıp yanına çekti.

"Şimdi dayan. Eğer bu eski bir koridorsa enine sonunda bir yere varacaktır Ya bir çıkmaza, ya da ana kısma. Öyle olmak zorunda "

"Ama nereden biliyorsun doğru yöne ilerlediğini?"

"Bilmiyorum. Ama kıçımın üstünde oturup daha da acıkmayı beklemekten iyidir." Jaxom, bir eli duvarda, öbür eli Felessan'ın kemerinde olduğu halde ilerledi.

Anca yirmi adım atmışlardı ki, Jaxom'un parmakları bir yanğa takıldı. Düşey giden, düzgün bır yank.

"Hey, önceden söylesene!" diye bağırdı ona çarpan Felessan.

"Bir şey buldum."

"Neymiş o?"

"Boyuna uzanan bir yarık." Jaxom heyecanla iki kolunu açarak belki de bir kapı olabilecek olan yarığın öbür tarafını bulmaya çalıştı.

Omuz yüksekliğinde, ikinci kesiğin az ötesinde dörtgen bir plaka keşfetti ve dikkatlice gözden geçirerek bastı. Gürültülü bir iniltiyle diğer elinin altındaki duvar geriye kaydı ve öbur taraftan ışık göründü.

Çocuklar odayı dolduran gaz dışarıya yayılıp onları bayıltmadan önce pek az görebildiler eşiğin öbür tarafında parıldayan harikaları. Ama ışık, onları arayanlara rehberlik eden bir fener olarak kaldı.

"Bu sabah tüm Kaleyi seferber ettim ve onu Kale'nin derinliklerinde buldum, bir çöküntünün onun yolunu tıkadığı bir yerde," dedi Lytol Lessa'ya çocukların beraberce Alt Mağaralara koşmalarını izleyerek.

"Kendi çocukluğunu unutmuşsun o zaman," diye güldü F'lar, Lytol'a kibarca weyre girmesini işaret ederek. "Yoksa bir weyr çömeziyken arka koridorları keşfe çıkmadın mı?"

Lytol kaşlarını çatarak baktı ve burnundan soludu, ama gülümsemedi. "Bu benim için olağandı. Ben bir Kale'nin varisi değildim."

"Ama Lytol, Kale'nin varisi olsun ya da olmasın," dedi Lessa adamın koluna girerek, "Jaxom da bir çocuk, tıpkı diğeri gibi. Yo, lütfen, eleştirmiyorum. O iyi bir oğlan, iyi yetiştirilmiş. Onunla gurur duyabilirsin."

"Davranışları da bir Lord gibi," diye söylemeye cüret etti F'lar.

"Elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

"Ve elinden gelen, gerçekten de çok iyi," dedi Lessa şevkle. "Onu son gördüğümden bu yana o kadar büyümüş ki!"

Ama Lytol'un yanağındaki tık başladı ve Lessa Mardra'nın son zamanlarda oğlanla ilgili kim bilir nelerden şikayet ettiğini merak ederek öfkelendi. O kadın burnunu sokmaktan vazgeçse iyi olacaktı. Lessa Jaxom'u buraya çağırmasının da burnunu her şeye sokmak olarak suçlanabileceğini hatırlattı kendine. Mardra Lytol'un Benden Weyri'nde olduğunu duyduğu zaman...

Lessa'nın şüphelerini doğrulayarak "öyle düşündüğünüze sevindim," diye yanıtladı Lytol.

Arpçı Robinton Lytol'u selamlamak için ayağa kalktı ve Demirciustası Fandarel'ın yüzü onun için gülümseme yerine geçen neredeyse vahşi bir ifadeye büründü. F'lar onlara yer gösterirken, Lessa da şarap servisi yaptı.

"Yeni parti geldi Robinton, ama sunulacak kadar dinlenmedi daha," dedi ona sırıtarak. Robinton'un Benden'i dostluk ya da işten daha çok şaraplan için ziyaret ettiği yolunda şakalar yaparlardı aralarında. "Geçen senenin vergisiyle idare etmek zorunda kalacaksın."

"Benden şarabı daima uygundur benim için," diye yanıtladı Robinton rahat bir tavırla, iltifatı bir yudum içmek için bahane olarak kullandı.

"Gelişinizi takdir ediyorum beyler," diye başladı F'lar toplantının yönetimi'ni ele alarak. "Ve sizi bu kadar kısa bir süre önce haber vererek işinizden aldığım için özür dilerim, ama..."

"Benden'e gelmekten daima memnun olmu-

şumdur," diye mırıldandı Robinton kadehini tekrar kaldırırken gözleri ışıldayarak.

"Sizin için haberlerim var ve bu fırsatın çıkmasına sevindim," diye gürledi Fandarel.

"Ben de," dedi Lytol karamsar bir tonda, tiki heyecanla oynarken.

"Benim haberlerim çok ciddi ve tepkilerinizi bilmem lazım. Zamansız İplik Düşüşü oldu," diye başladı F'lar.

"İplik *Düşüşleri*," diye Robinton az önceki şakacı havasından eser kalmamış biçimde düzeltti onun söylediğini. "Davul sesleri bana Tillek ve Crom Kalelerinden haber getirdiler."

"Keşke benim de bu kadar güvenilir habercilerim olsaydı," dedi F'lar üzüntüyle, dişlerini sıkarak. "Weyrlerin suskunluğunu sorgulamadın mı Robinton?" Arpçı'yı hep dostu olarak gönnüştü.

"Benim Zanaatım Kale Weyri'ne weyrbağlı, sevgili F'lar," diye yanıtladı Zanaatustası dudaklarında tuhaf bir gülümsemeyle, "ama öyle görünüyor ki Weyrlideri T'ron, Arpustası'nın önemli olaylardan haberdar edilmesi geleneğine uymuyor. Benden Weyri ile konuşmanın, ne doğrudan ne de dolaylı, hiçbir yolu yoktu."

F'lar derin bir nefes aldı; Robinton, T'ron'un da haberi olmadığını doğrulamıştı. "T'kul diğer Weyrliderlerini Tillek Kalesi'ndeki beklenmedik Düşüş konusunda uyarmayı uygun görmemiş."

"Bu beni şaşırtmadı," diye söylendi Arpçı alay

ederek.

"R'mart'ın Crom Kalesi'ndeki Düşüş sırasında ağır yaralandığını anca bugün öğrendik. O yüzden habercileri yollayamamış."

"Demek istediğin, o kuşbeyinli Weyrkadını Bedella unutmuş bunu," diye araya girdi Lessa.

F'lar başıyla onayladı ve devam etti. "Benden'in bunu ilk öğrenişi, Iplik Lemos'a sabahortasında, kuzeydoğudan yağdığı zaman oldu, oysa çizelgeler güneybatıyı ve akşamı işaret ediyordu. Herhangi bir soruna karşı bir biniciyi haber iletsin diye daima önceden Lemos'a yolladığım için ilk iplikler yere düşmeden ulaşabildik."

Robinton takdir dolu bir ıslık çaldı.

"Demek istediğin, zaman çizelgelerinin yanlış olduğu mu?" diye ünledi Lytol. Esmer yüzünden bütün renk çekilmişti bu haberler karşısında. "Bu söylentülerin yanlış olduğunu duşunmüştüm."

"Artık düzgün değiller; bu düzene uymuyorlar," dedi. "Lessa bana, benim de şimdi size yaptığım gibi hatırlattı ki, Kızıl Yıldız'ın geçişinde daha önce de uzun aralıklara yol açan değişiklikler olmuş. Birşeylerin Düşüş'ün ritmini de değiştirebileceğini farz etmeliyiz. Yeni bir desen belirler belirlemez çizelgeleri düzelteceğiz veya yenilerini yapacağız."

Lytol ona anlayışsızlıkla baktı. "Ama ne kadar vaktinizi alacak bu? Üç Düşüşten sonra bir fikriniz olmalı. Dönümlerce yeni ekili toprağım, or-

manım var. İpliğin nereye düşeceğini bilemezsem nasıl korunabilirim onlan?" Çaba göstererek kendine hakim oldu. "Özür dilerim, ama - bu haberler dehşet verici. Diğer Kale Lordlan'nın bunu diğer olanlardan sonra nasıl karşılayacağını merak ediyorum." Hızla şarabından bir yudum aldı.

"Ne demek istiyorsun, diğer olanlar derken?" diye F'lar irkilerek sordu.

"Yani, Weyr'lerin davranışı. Nabol'un Esvay Vadisi'ndeki felaket, Lord Sangel'ın fidanlıkları."

"Bana Esvay Vadisi ve Lord Sangel'den bahset,"

"İkisini de duymadın mı?" diye Robinton gerçekten hayretle sordu. "Siz Weyrler kendi aranızda konuşmaz mısınız?" Gözlerini F'lar'dan Lessa'ya kaydırdı.

"Weyrler özerktirler," diye yanıtladı F'lar. "Biz karışamayız

"Yani Eskiçağlılar biz çağdaş radikallerle iletişimlerini en aşağı seviyede tutuyorlar," diye bitirdi Lessa, gözleri öfkeyle çakarak. "Öyle surat asma bana, F'lar. Sen de biliyorsun ki bu doğru. Yine de D'ram ve T'ron da T'kul'un zamansız İplik Düşüşü'nü sır gibi saklaması karşısında sarsıldılar. Şimdi, nedir Esvay Vadisi ve Lord Sangel'in Güney Boll'unda olanlar?"

Onu ifadesiz bir sesle yanıtlayan Robinton oldu. "Birkaç hafta önce T'kul, Nabollu Meron'a Esvay Vadisi'nin yamaçlarındaki ağaçlık alanda yuvalanan İpliklerin temizlenmesi için katkıda

bulunmayı reddetti. Bunun yer ekipleri'nin işi olduğunu ve Meron'un adamlarının tembel ve beceriksiz olduklarını söyledi. İpliklerin yayılmasını önlemek için bütün vadi ateşe verilmek zorunda kalındı. Lytol biliyor; o da yardım yolladı. Şimdi bazı aileler barksız kaldılar ve ejderadamlara çok kızgınlar.

"Bir iki hafta sonra, Weyrlideri T'ron, Güney Boll'u Lord Sangel'in yer ekibine haber vermeden terk etti. Üç yetişkin fidanlığı yakmak zorunda kaldılar. Lord Sangel T'ron'a hesap sorduğunda da filoların Düşüşü kontrol altına alınış olduğunu bildirilmiş ona.

"Başka bir konu, ama bütününe bakınca rahatsız edici bir konu, birçok genç kızın Arama bahanesiyle kaçırıldıklarını duydum..."

Lessa sertçe araya girdi "Genç kızlar Weyr'e gelmek için yalvarırlar."

"Belki Benden Weyri'ne," diye onayladı Robinton. "Ama arpçıların bana yavrularının ve kocalarının koynundan zorla koparılıp Weyrhanımlarına hizmetçilik yaptırılan kızlardan bahsediyorlar. Derin bir öfke uyanıyor Leydi Lessa. Weyryaşamı farklı olduğu için, sıradan halk çabalarken ejderbinicileri kıtanın diğer ucuna rahatlıkla gidebildikleri için, binicilerin özel ayrıcalıklarından dolayı daima bir kızgınlık ve kıskançlık söz konusu olmuştur -" Arpçı ellerini salladı. "Eskiçağlılar gerçekten özel bir ayrıcalığa inanıyorlar ve

bu, modası geçmiş hareketlerinin altında yatan tehlikeleri daha da artırıyor. Zanaat Salonları'ndaki sorunlara gelince, Fandarel'in salonunda gerçekleşen hançer olayı, gasp olaylan listesinde önemsiz bir yerde. Zanaatkârlar mallarının vergisini cömertçe ödüyorlar, ama Dokumacı Zurg ve Belesden kendilerinden zorla alınanlann fazlalığından rahatsız durumdalar."

"Elbiselik malzeme istediğimde bana o kadar soğuk davranmalarının sebebi bu muydu?" diye sordu Lessa. "Ama Zurg seçmeme bizzat kendisi yardım etti."

"Sanıyorum ki Benden Weyri'nden hiç kimse ayrıcalıklarını kötüye kullanmıyor," diye yanıtladı Robinton. "*Benden* Weyri'nden hiç kimse. Zaten," ve dişlerini göstererek güldü, F'lar'ı da kendisi gibi güldürerek, "Benden gerçek adet ve gelenekleri unutup gevşeyen, yoldan çıkmış bir Weyr. Hatta Benden Weyri'ne bağlı Kalelerin saygınlığı korunuyor, mal mülk edinebiliyor ve ağaç yetiştirebiliyorlar. Zanaatların gelişmesine ön ayak oluyorlar, kuluçkalarından kim bilir kimin piçleri çıkıyor. Ama Benden Weyri," Robinton yine kendisi olmuştu ve öfkeliydi, "tüm Pern'de saygı görüyor."

"Bir ejderadam olarak üzerime alınmam gerekir," dedi F'lar, bu suçlamadan o kadar rahatsız olmuştu ki sakin konuşmaya özen gösterdi.

"Benden'in Weyrlideri olarak idareyi üzerine

alman gerekir," diye sertçe karşılık verdi Robinton. Sesi yankılandı. "Bundan yedi Devir önce Benden tek başınayken Kale Lordları ve Zanaatkârlara gerçek problemi göremeyecek kadar dargörüşlü olduklarını söyledin. Onlar en azından hatalarından birşeyler öğrendiler. Eskiçağlılar sadece düzeltilemeyecek kadar dargörüşlü değiller, daha da kötü, son derece katılar. Devrimize uyum sağlayamıyorlar ve sağlayamayacaklar. Dört yüz Devirdir bizim fikirlerimizi iyi ve kötü diye ayıran her şeyi bir kenara bırakıp onların yöntemlerine, onların standartlarına uymalıymışız. Pern büyüdü - büyüyor ve değişiyor. Onlarsa değişmediler. Ve Kale Lordları ile Zanaatkârları kendilerine öylesine düşman ettiler ki bu konuda ciddi endişelerim - hayır korkularım var - bu yeni krize doğacak tepki konusunda."

"İplik zamansız yağınca fikirlerini değiştirirler," dedi Lessa.

"Kim değiştirecek? Weyrliderleri mi? Kaleliler mi? Buna güvenmeyin, Leydi Lessa."

"Robinton'a katılmak zorundayım," dedi Lytol yorgun bir sesle. "Weyrlerin çok az işbirliğini gördük. Zorba tavırlılar, yanlışlarında ısrar ediyorlar ve çok şey bekliyorlar. Ben, Lytol, eski ejderbinicisi, benden Vekil Lord Lytol olarak talep edilenlere içerliyorum. Ve artık öyle görünüyor ki, kendi işlerini bile hakkıyla yerine getiremiyorlar. Örneğin şu anki krizi önlemek için ne yapı-

labilir? Hiçbir şey yapmaya niyetleri var mı?"

"Weyrlerin işbirliği sağlanacaktır, bunu garanti ederim," dedi F'lar Lytol'a. Adamı moral bozukluğundan kurtarmalıydı. "Eskıçağlılar bu sabah çok sarsılmışlardı. Ruatha Kalesi Kale Weyri'ne weyrbağlı ve T'ron tarama ekipleri hazırlıyor. Sizler de tepelere adam dikip Iplik göründüğünde ateş yaktıracaksınız. Bir işaret ateşinin yandığını görünce hemen harekete geçeceksiniz."

Gözleri inanmazcasına büyüyen Lytol sordu, "Korkmuş adamlara ve tepelerdeki ateşlere mi güveneceğim?"

"Ateş uygun değil," dedi Fandarel. "Yağmur söndürür. Sis ise örter."

"Eğer işe yarayacağını düşünüyorsan davulculanmı memnuniyetle tahsis ederim," diye lafa karıştı Robinton.

"F'lar," dedi Lytol telaşla, "Benden Weyri'nin Kalelere Iplik Düşüşü öncesinde haberciler yolladığını biliyorum. Diğer Weyrliderleri de *artık* Kalelere biniciler göndermezler mi? Sadece bu kaymalar hakkında fikir sahibi olup onları tahmin etmeyi başarıncaya kadar? Kale Weyri binicilerinin çoğundan hoşlanmıyorum, ama Weyrle anında iletişimim olduğunu bilirsem rahat ederim."

"Dediğim gibi," Fandarel o kadar hayret verici bir sesle gürledi ki hepsi irkilerek ona döndüler, "bu gezegende verimli bir iletişimin utanç verici

eksikliği vardı. İnanıyorum ki zanaatın bunu sona erdirebilir. Benim getirdiğim haber de buydu."

"Ne?" Lytol ayağa fırlamıştı.

"Neden daha önce konuşmadın, seni hödük?" diye çıkıştı Arpçı.

"Bütün başlıca Kale ve Weyrleri donatmak ne kadar vakit alır?" F'lar'ın sorusu diğerlerini bastırdı.

Fandarel herkesin neredeyse yalvardığı cevabı vermeden önce Weyrlideri'ni süzdü.

"Maalesef bu acil durumda sahip olduğumuz vakitten daha fazlasını. Salonlarım alev makinelerini üretmekle fazlasıyla meşguldü. Ufak oyuncaklarıma ayıracak vaktim yoktu."

"Ne kadar sürer?"

"Yazıyı gönderip alabilen aletlerin montajı kolay, ama aralarına tel döşenmeli. Bu işlem zaman alıcı."

"Aynı zamanda insan gücü de gerektiriyordur herhalde," diye Lytol hayal kırıklığıyla oturdu.

"İşaret ateşlerinden daha fazla değil," dedi Fandarel ona uysalca. "Eğer her Lord ve Weyr'in birlikte çalışması sağlanabilirse. Bunu daha önce bir kez yaptık." Demirci anlamlı bir şekilde F'lar'a baktı, "Benden çağırdığı zaman."

Lytol'un yüzü aydınlandı ve telaşla F'lar'ın omzuna yapıştı.

"Diğer Kale Lordları senin sözünü dinleyecek-

tir F'lar, çünkü sana güveniyorlar!"

"F'lar Weyrliderleri'ni kendine düşman etmeden diğer Lordlara yaklaşamaz," diye karşı çıktı Lessa, ama o da umut dolu ve tetikteydi.

"Diğer Weyrliderleri'nin bilmediği -" Robinton sinsice teklif etti plana ısınarak. "Yaklaş F'lar, yaklaş. Şimdi prensiplere bağlı kalınacak zaman değil en azından işe yaramayanlarına. Yakın ilişkilerin ötesini düşün. Bunu daha önce bir kez yaptın ve kazandık. Pern'i düşün, tüm Pern'i, bir Weyr'i değil," diyerek nasırlı uzun parmağını F'lar'a uzattı; "bir Kaleyi değil," Lytol'a dönmüştü; "ya da bir Zanaatı değil," dedi Fandarel'i işaret ederek. "Yedi Devir önce beşimiz zekalarımızı birleştirdiğimizde kendimizi çok zor bir durumdan kurtarmayı başarmıştık."

"Bu seferkine ben sebep oldum," dedi Lessa acıyla gülümseyerek.

F'lar daha ağzını açamadan Robinton ona parmağını sallamaya başlamıştı. "Budalalar kendilerini suçlu hissedip başkalarına suç atarak vakit harcarlar, Lessa. Sen geçmişe gittin ve Eskiçağlıları buraya günümüze getirdin. *Pern'i kurtarmak için.* Şimdi başka bir sorunumuz var. Sen budala değilsin. Sen, F'lar ve hepimiz, başka çözümler bulmalıyız. Şimdi Telgar Kalesi'nde çok müsait bir düğün var. Lordlarla Zanaatustalan Lemos ve Telgar'ı şereflendiriyor olacaklar. Hepimiz davetliyiz. Bu sosyal olayı yararımıza kullanabiliriz,

Leydim Lessa, Lordum F'lar, ve hepsini Benden'in düşünme biçimine ikna edebiliriz. Bırakın Benden bir örnek olsun hepsine - ve diğer Kaleler ve Zanaatlar da Benden'e weyrbağlı olanları takip edeceklerdir.

F'lar sessizce konuştu, "Bu memnuniyetsizlik öyle görülüyor ki evrensel. İnsanların aklını çelmek için kelimelerden ve örnekten fazlasına ihtiyacımız var."

"Zanaatlar seni destekleyecektir, Weyrlideri, son Salon'a kadar," dedi Fandarel. "Sen Bendarek'in tarafını tuttun. F'nor ejderadamlara karşı Terry'yi savundu, çünkü onlar hatalıydılar. F'nor iyi, değil mi?" Demirci sorgularcasına döndü Lessa'ya.

"Bir haftaya kadar dönmüş olur."

"Ona şimdi ihtiyacımız var," dedi Robinton. "Telgar Kalesi'nde işe yarardı, halkın gözünde bir kahraman o. Ne diyorsun, F'lar? Bir kez daha emrindeyiz."

Hepsi ona dönmüşlerdi, gözlerinde hevesle Lessa bir elini onun dizine attı. Evet, Lessa'nın istediği buydu; F'lar'ın sorumluluğu kabullenmesi. F'lar da bunu yapması gerektiğinin, Pern'i daha iyi koruyabileceklerini düşündüğü insanlara bıraktığı işi sonuna erdirmek zorunda olduğunun bilincindeydi.

"Şu senin uzakyazar aletine gelince Fandarel, Telgar Kalesi'ne düğüne kadar bir tane yerleştire-

bilir misin?" diye sordu F'lar.

Robinton'un sevinçle haykırışı odada yankılandı ve Ramoth'un Kuluçka Meydanı'ndan söylenmesine sebep oldu. Demirci sararmış dişlerinin tamamını gösterdi ve sanki yükselebilecek bütün itirazları boğarcasına masanın üstündeki yumruklarını sıktı. Lytol'un yanağındaki tik birkez seğirdi ve durdu.

"Bunu yapabilir misin, Fandarel?" diye sordu F'lar Demirci'ye.

"Telgar'a tel döşeyebilirim. Evet. Bu mümkün."

"Bu uzaktan yazı işi nasıl yapılıyor? Anlayamıyorum."

Fandarel başını Arpçılıstası'na doğru eğdi. "Robinton sayesinde, uzun ve karmaşık mesajları iletmemizi sağlayan bir kodumuz var. Anlayabilmek, gönderebilmek ve alabilmek için eğitime ihtiyaç var. Eğer bir tek boş saatiniz varsa..."

"Sana istediğin kadar vakit ayırabilirim, Fandarel," diye temin etti onu F'lar.

"Yarın başlayalım. Buraya yarına kadar hiçbir şey düşemez," dedi Lessa heyecanla.

"İyi. Bir gösteri hazırlayacağım. Tel üzerinde çalışması için daha fazla adam görevlendireceğim."

"Güney Boll'dan Lord Sangel ve Kale Kalesi'nden Lord Groghe ile görüşeceğim," dedi Lytol. "Gizlice tabii ki, ama Ruatha'nın Weyr tarafından onaylanmadığını biliyorlar." Ayağa kalk-

tı. "Ben hem ejderadam, hem zanaatkâr oldum ama şu an bir Kaleliyim. Ama İplik ayırt etmiyor. Nereye ve neye değerse yakıyor."

"Evet, bunu herkese hatırlatmalıyız," dedi Robinton uğursuzca sırıtarak.

"Ben tabii ki T'ron bana ne emrederse onu yapacağım, çünkü artık kurtulacağınız yolunda daha kesin umutlarım var." Lytol Lessa'ya eğilerek selam verdi. "Saygılarımı sunarım leydim, Lord Jaxom'u bulup uçuşumuzun hazırlanmasını rica edeceğim..."

"Öğle yemeğinizi kaçırdınız, akşam yemeğimize kalın."

Lytol üzüntüyle salladı başını. "Yapılacak çok şey var."

"Ejder gücünü boşa harcamamak için ben de Lytol ve Jaxom ile uçacağım," dedi Robinton. Şarabının geri kalanını yalandan bir hüzünle başına dikti ve içti. "Bu size Fandarel'in yükünü paylaşacak iki hayvan bırakır."

Hoşgörüyle gülen dev Fandarel ayağa kalktı, yapılı gövdesinin yanında, hiç de kısa boylu sayılamayacak Arpçı cüce gibi kalıyordu. "Narin, ufak tefek yaratıkların kıskançlığına dayanmak zorunda kalan ejderleri anlayabiliyorum."

Ama hiçbirisi gidemediler, ne Felessan ne de Jaxom ortalıktaydılar. Manora'nın kadınlarından birisi onları sebze yürütürken gördüğünü hatırlıyordu ve misket oynayan çocuklara katılmış ola-

bileceklerini düşünüyordu. Çocuklardan biri, Gandıdan, kendisine sorulduğunda onları arka koridorlara doğru ilerlerken gördüğünü kabul etti.

"Gandidan," dedi Manora sertçe, "yine Felessan'ı o gözetleme deliği konusunda kızdırıyor muydun?" Çocuk başını öne eğdi ve bir anda diğerleri de kimseye bakmaz oldular. Endişeli anababaya döndü, "Hımm, yine bazı kullanılmış ışıllar eksik. F'lar, sanıyorum ki yine yumurtaları seyretmeye gidenler olmuş."

"Ne?" diye bağırdı Lessa, suçlu heykellere dönüşen çocuklar kadar sarsılmıştı o da

Lessa daha onları azarlayamadan, F'lar kahkahayı bastı.

"Demek oradalar."

"Nerede?"

Çocuklar onun sesindeki soğukluktan korkarak birbirlerine sokulmuşlardı, hedefi Weyrlideri olsa da.

"Kuluçka Meydanı'nın arkasındaki geçit. Boş yere telaşlanma, Lessa. Bu da Weyr'de yetişmenin bir parçasıdır, öyle değil mi, Lytol? Ben de Felessan'ın yaşındayken öyle yapmıştım."

"Bu gezilerden haberin var mıydı, Manora?" Lessa F'lar'ı umursamadan, emredercesine sordu.

"Kesinlikle, Weyrkadını," diye cevapladı Manora korkusuzca. "Ve hepsinin de geriye döndüklerinden emin olmak için izlerini takip ettim. Ne

kadar zaman önce gittiler, Gandidan? Sizinle bir süre oynadılar mı?"

"Ramoth'un endişelenmesine şaşınmamak lazım; ben onun kurıntılandığını sanıyordum. Böyle şeylerin devam etmesine nasıl izin verirsin?"

"Sakinleş, Lessa," dedi F'lar yatıştırmak için. "Bu bir ergenlik gunıru sorunu," ve F'lar sesini fısıltı haline gelinceye kadar alçaltıı ve gözlerini dramatik şekilde açtı, "Karanlığa meydan okumaktan çekinmemek, tozlu koridorlar, titreyen, soluk ışıllar. Acaba ışıllar bizi gözetleme deliğine getirip götürecek kadar dayanacak mı? Yoksa Weyr'in karanlığında sonsuza dek yitip gidecek miyiz?"

Arpçı gülümsüyordu, çocukların ise hayretten ağızlan açık kalmıştı. Ama Lytol eğlenmiyordu.

"Ne kadar önce, Gandidan?" diye tekrarladı Manora, çocuğun başını kaldırarak. Onun konuşamadığını görünce diğerlerinin korkulu yüz ifadelerine baktı. "Galiba baksak iyi olacak. Eğer ışıllar yeterli değilse, yanlış tarafa dönmek kolaydır. Ve onlarınki de yeterli değildi."

Aramaya katılanlann sayısı az değildi ve F'lar onları her bir koridoru çabucak araştırmaları için gruplara böldü. Yüzlerce Devirdir rahatsız edilmemiş salonlarda sesleri yankılandı. Ama F'lar ve Lytol'un grubunun rehberlik eden ışığa ulaşması fazla sürmedi. Yerde yatan şekilleri görünce di-

ğerlerini çağırttı F'lar.

"Bunlara ne olmuş?" diye sordu Lytol vesayeti altındaki çocuğu kucaklayıp endişeyle nabzını yoklarken. "Kan mı?" ıslanan pannaklarını kaldırdı, yüzü asılmıştı, yanağı seyiriyordu.

Demek ki, diye düşündü F'lar, Lytol'un kalbi biraz yumuşamıştı. Lessa Lytol'un çocuğa şefkat göstermeyecek kadar duygusuz olduğunu düşünürken hatalıydı. Jaxom hassas bir çocuktu ve çocukların da sevgiye ihtiyacı vardı, ama herkesin sevme biçimi farklıydı.

F'lar daha fazla ışık getirmelerini işaret etti. Çocuğun tozlu gömleğini sıyırdı ve enine çizikleri gösterdi.

"Bana sadece sıyrık gibi geliyor. Belki karanlıkta duvara sürtünmüştür. Kimin yanında hissizotu var? Öyle bakma, Lytol. Nabzı güçlü."

"Ama uyumuyor. Ve de uyanmıyor." Lytol gevşek vücudu sarstı, önce hafifçe, sonra ısrarlıca.

"Felessan'da hiçbir iz yok," dedi Weyrlideri, oğlunu kollarında döndürerek.

F'lar'ın uyarısına karşın ortalığı toza dumana katıp koşarak geldi Manora ve Lessa. Ama Manora çocukların durumunun iyi olduğunu ve onları dikkatle Weyre taşımalarını söyledi iki adama. Sonra koridorda toplanan meraklı kalabalığa döndü.

"Acil durum sona erdi. Herkes yerine. Leydim, lordlarım, akşam yemeği hazır. Ayağını çek, Si-

lon. Daha fazla toz kaldırmanın lüzumu yok." Weyrlideri ve Demirciustası'na baktı. İki adam gizemli kapıya yaklaşırken Lytol ve Lessa da onlara katıldı.

Manora'nın kendinden emin emirleri koridoru sadece beşi kalacak kadar boşalttı hemen.

"Işıllardan yayılmıyor bu ışık," diye duyurdu Demirciustası, aydınlık odaya dikkatlice bakarken. "Ve duvarların düzgünlüğüne bakılırsa burası orijinal weyrin bir kısmı." F'lar'a doğru kaş çattı. "Böyle odaların varlığından haberin var mıydı?" Bu neredeyse bir suçlamaydı.

"Söylentiler vardı elbet," dedi F'lar içeriye adımını atarak, "ama bir weyr çömeziyken kullanılmayan koridorlarda hiç bu kadar ilerlediğimi hatırlamıyorum. Ya sen, Lytol?"

Vekil Lord burnundan soludu sinirlice, ama Jaxom'un durumunun iyi olduğunu bildiği için içeriye bakmadan edemedi.

"Eğer bunun gibi hazine odaları bulabiliyorsa, belki de onun Ruatha'da oturduğu araştırmasına izin vermelisin," diye önerdi Robinton kurnazca. "Ve neyi temsil ediyor bu? Lessa, duvar halıları konusunda uzmanımız sensin, ne diyorsun?"

Merdivene benzeyen sütunlar üzerinde yayılmış, birbirleriyle bağlantılı, değişik renklerdeki tuhaf çubukları ve toplardan oluşan bir çizimi işaret etti.

"Sanat eseri diyemem, ama renkleri çok güzel,"

dedi duvara daha yakından bakarak Parmağıyla dokundu bir kısmına. "Ama renk, duvarın üzerinde pişmiş. Ve şuraya bakın! Birileri bunu beğenmemiş, gerçi düzelttikleri de çok işe yaramamış. Bu bir desenden çok bir karalama. Ve boyası bile aynı tür değil."

Fandarel çizimi inceledi, burnu duvardan anca iki santim uzaktaydı. "Garip. Çok garip." Sonra diğer harikalara geçti, koca koca elleri saygıyla metal tezgahları ve duvara asılı rafları okşadı. Yüzündeki ifade o kadar kendinden geçmişti ki, Lessa neredeyse gülüyordu. "Hayret verici. Sanırım bütün bu tezgahın üstü tek bir parça halinde yapılmış." Kendi kendine bir takım sesler çıkardı. "Eğer bir kez yapılmışsa, tekrar yapılabilir."

F'lar daha çok karalanmış desenle ilgilenmişti. Hayal kırıklığına uğratacak şekilde tanıdık geliyordu.

"Lessa, yemin ederim, daha önce böyle bir saçmalık gönnüştüm."

"Buldum. F'nor'un Kale Weyri'nde o metal plakanın üzerinde bulduğu desen gibi. Hani şu ateş kertenkelelerinden bahseden. Bak, şu kelime," pannakları harfleri takip etti, "aynı. Yemin ederim. Ve apaçık görünüyor ki resme sonradan eklenmiş."

"Resim diyebilirsen eğer," dedi Lessa şüpheyle. "Ama sanırım haklısın. Peki neden merdivenin bu kısmını daire içine almış olsunlar ki - ve şura-

dakini - karalayarak?"

"Bu odada o kadar çok bulmaca var ki," diye konuştu Fandarel. Bir dolap kapısını açmış, mıknatıslı kapıyla uğraşıyordu. Sonra onu birkaç kez açtı, kapadı, bu kadar verimlilikten dalgınca zevk alarak. Rafın derinliklerindeki ilginç nesneyi ancak o zaman fark etti.

Biçimsiz aleti aşağıya indirirken hayretle soludu.

"Dikkat et. Belki yürüyüp gider," dedi Robinton.

Alet bir adam kolu uzunluğunda olmasına karşın, Demirci'nin kocaman elleri onu örtüyor gibiydiler parmaklan dış yüzeyini araştırırken. "Ve metali bağlantı yeri olmadan boru boru haline getirebiliyorlarmış. Hımm. Üzeri kaplanmış," ve bakışlarını F'lar'a kaldırdı. "Büyük kazanlarda kullanılan maddeyle. Korumak için mi kaplanmış? Nasıl?" Evirip çevirdi, üzerine baktı. "Ah, cam. Kaliteli cam. Bakmak için mi?" Aletin tabanındaki bir çıkıntının altına yerleştirilmiş ve rahatça döndürülebilen, üzeri kaplı camla oynadı. Gözünü tüpün üst kısmına dayadı. "İçinden sadece bakılabiliyor." Kaşları derinden çatılmış olarak doğrultdu. Sanki düşünmesini sağlayan çarklar dönüyormuşçasına gürültülü bir ses çıkardı. "Wansor'un bana kısa bir süre önce gösterdiği oldukça silinmiş bir şema vardı. Bir alet," ve parmaklarını gövdenin iki yanındaki çarkların üze-

rinde dinlendirdi, "nesneleri olduklarından yüzlerce kat büyütebilen bir alet. Ama mercek yapıp ayna cilalamak çok vakit alıyor. Hmm." Yine eğildi ve son derece dikkatli parmaklan tübün yanlarındaki ayar vidalanyla oynadı. Hızla aynaya bir göz attı, kirli parmağıyla sildi ve önce kendi gözüyle, sonra da tüpün içinden baktı. "Büyüleyici. Camdaki her türlü kusuru görebiliyorum." Yapıklarına o kadar kendini kaptırmıştı ki, herkesin kendisini izlediğinden tamamen habersizdi. Kafasından kalın, kısa bir saç teli kopardı ve tüpün altında, aynanın üzerinde, küçük bir açıklığa yerleştirdi. Ufak bir ayardan sonra neşeyle kükredi. "Bakın. Bakın. Bu sadece saçım. Ama boyutuna bakın şimdi. Tozlar, kayalar kadar, pulları, kesik ucunu görün."

Neşeyle Lessa'yı yanına çekti, başını okülere eğdi. "Eğer net göremiyorsan, netleşinceye kadar şu ayar vidasını çevir."

Lessa onun sözünü dinledi, ama ürkmüş bir ünlemle geriye sıçradı. Robinton F'lar'ın önüne atladı.

"Ama bu inanılmaz," diye mırıldandı Arpo, ayar vidalarını çevirip gerçek saç teliyle karşılaştırarak.

"Bakabilir miyim?" diye o kadar anlamlı şekilde sordu ki F'lar, Robinton aleti tekeline aldığı için gülümseyerek özür diledi.

Yerini alınca F'lar ara sıra saçın kendisine bak-

mak zorunda kaldı, onun aletten baktığıyla aynı şey olduğuna inanmak için. Saç teli kalın bir halata dönmüştü, toz zerrecikleri üzerinde parıldıyordu; ince çizgiler, gözle görülebilir birleşim noktaları oluşturuyorlardı.

Başını kaldırınca, Fandarel'e doğru döndü, zayıf umudunu yüksek sesle dile getirmeye cesaret edemediğinden yavaşça konuştu.

"Ufak şeyleri bu kadar büyütmek mümkünse, uzaktaki cisimleri de gözlememizi sağlayacak kadar yakına getirmenin yolları da var mıdır?

F'lar gözleriyle yakardı Demirci'ye duymak istediği cevabı vermesi için.

"Olması gerektiğine inanıyorum," dedi Fandarel ona neredeyse saatler sürmüş gibi gelen bir düşünüşten sonra.

"F'lar?"

Şaşkın gözleri korku ve hayretle kararmış, korku dolu bir itirazla ellerini yarı havaya kaldırmış olan Lessa'nın beyaz yüzüne baktı.

"Kızıl Yıldız'a *gidemezsin!*" Sesi güçlükle duyuluyordu.

Onun ellerini yakaladı, soğuk ve gergindi, yatıştırırcasına kendine çekmesine karşın daha çok diğerlerine doğru konuştu.

"Bizim sorunumuz, beyler, daima İpliklerin hakkından gelmek olmuştur. Neden kaynağında yapmayalım bunu? Bir ejder eğer nereye gideceğinin resmi varsa her yere gidebilir!"

Jaxom uyandığında bir anda fark etti ki Kale'de değildi. Karanlığı bekleyerek, korkuyor olmasına rağmen gözlerini cesurca açtı. Onun yerine, merkezinde ışıl dolu sepetin parladığı eğimli bir taş çatı gördü tepesinde. Rahatlayarak soluk aldı.

"İyi misin, oğlum? Göğsün acıyor mu?" Manora üzerine eğiliyordu.

"Bizi buldunuz mu? Felessan iyi mi?"

"Yağmur kadar iyi ve akşam yemeğini yiyor. Şimdi, göğsün acıyor mu?"

"Göğsüm mü?" Nasıl yaralandığı aklına gelince kalbi durur gibi oldu. İhtiyatlı davrandı. "Hayır, sorduğunuz için teşekkürler."

Gurultular gelen karnı daha çok mahçup etti onu.

"Sanırım senin de biraz yemeğe ihtiyacın var."

"Yoksa Lytol bana kızgın değil mi? Ya da Weyrlideri?" diye sormaya cüret etti.

Manora sevgi dolu bir tebessümle güldü ve onun karmakarışık saçlarını düzeltti.

"Üzülmene gerek yok Lord Jaxom," dedi hibarca. "Belki bir iki azarlama, o kadar. Lord Lytol endişeyle ikiye bölünmüştü."

Jaxom bir an yan yana ve yanaklan ahenkle seğiren iki Lytol hayal etti.

"Yine de, bundan sonra izinsiz keşif seferlerine çıkmanı tavsiye etmem." Hafifçe güldü. "Bu, artık yetişkinlerin özel eğlencesi."

Jaxom'un kafası yangı ve weyr oğlanlarının oradan gözlediklerini Manora'nın bilip bilmediğinden endişelenmekle meşguldü. Eğer onun baktığını da biliyorsa. Felessan'ın işledikleri suçu itiraf ettiğini duymayı bekleyerek küçük bir ölüme katlandı, ama sonradan hatırladı ki, Manora en fazla azar işiteceklerini söylemişti. Manora'ya her zaman güvenebilirdiniz. Eğer biliyor ve kızmıyorsa... Ama eğer bilmiyorsa ve sorarsa, kızabilirdi...

"O odaları sen keşfettin, Lord Jaxom. Senin yerinde olsaydım bu onura sahip olmanın tadını çıkanrdım.

"Odalar mı?"

Manora ona gülümsedi ve elini uzattı. "Aç olduğunu sanıyordum."

Onu uyku katını çevreleyen balkona doğru yönlendirirken Manora'nın eli serin ve yumuşaktı. Geç olmalı, diye düşündü Jaxom, yatak odalarının sıkı sıkıya örtülmüş perdelerinin önünden geçerlerken. Merkezdeki ateşin üzeri, yavaş yavaş yansın diye küllenmişti. Bir avuç kadın iş tezgahlardan birinin etrafında toplanmış dikiş dikiyorlardı. Manora ve Jaxom'a baktılar onlar geçerken ve gülümsediler.

"Odalar" nu dediniz?" diye sordu Jaxom kibarca ısrar ederek.

"Açtığınız odanın ötesinde iki oda daha ve yukarıya giden bir merdivenin yıkıntıları vardı."

Jaxom ıslık çaldı. "Odalarda ne varmış?"

Manora hafifçe gülümsedi. "Demirciustasını hiç bu kadar heyecanlı görmemiştim. Ne olduğunu kestiremediğim bazı tuhaf şekilli aletler ve cam parçaları buldular."

"Bir Eskiçağlı odası mı?" Jaxom yaptığı buluşun kapsamı karşısında afallamıştı. Ve sadece bir an bakabilmişti.

"Eskiçağlılar?" Manora'nın kaşları o kadar hafifçe çatıldı ki, Jaxom bunu kendisinin hayal ettiğine karar verdi. Manora asla kaş çatmazdı. "Daha eskiler, bana kalırsa."

Ana Mağara'ya girerlerken Jaxom, gelişleri'nin büyük yemek salonunda oturan ejderadamlar ve kadınlar arasındaki neşeli konuşmaları kestiğini fark etti. Böyle dikkatli bakışlara alışık olan Jaxom, omuzlarını dikleştirip ölçülü adımlarla yürüdü. Başını yavaşça sağa sola çevirip, tanıdığı binicilere ve kadınlara ağırbaşlıca selam verdi ve tebessüm etti. Ara sıra yükselen kahkahaları duymamazlıktan geldi. Buna da alışmıştı, ama henüz on iki Devri doldurmamıştı ve kendisinden üstün kişilerin karşısında olmasına karşın bir Kale Lordu mevkiine uygun bir asalet ile hareket etmeliydi.

Hava kapkaranlıktı, ama Çanak'ın iç kısmında weyr çıkıntılarındaki ejderlerin ışık saçan gözlerini görebiliyordu. Birkaçı muazzam kanatlarını gerip kımıldatırken sessizce hücum eden havayı

duyabiliyordu. Başını daha aydınlık gökyüzünde iki kara düğme gibi duran Yıldız Taşlan'na doğru kaldırdı ve nöbetçi ejderin devasa siluetini gördü. Çanak'ın aşağılarında, uzakta, huzursuzca kıpırdanan sürü hayvanlarının tepinmelerini bile duyabiliyordu. Ortadaki gölde ise yıldızlar bir aynada gibiydiler.

Adımlarını hızlandırarak Manora'yı da kendine uydurdu. Karanlıkta asalet unutulabilirdi ve korkunç açtı.

Kraliçenin weyr çıkıntısından Mnementh'in selam kükreyişi geldi ve Jaxom göz kırpan bir insanın şaşırtıcı bir taklidiyle göz kapağını oynatan yakındaki göze baktı büyük bir cesaretle.

Ejderlerin espri yeteneği var mı acaba, diye merak etti. Aynı soydan olmasına karşın nöbetçi wherin kesinlikle yoktu.

Çok uzak bir akrabalık.

"Pardon?" dedi Jaxom irkilerek, Manora'ya baktı.

"Ne için, genç Lord?"

"Bir şey demediniz mi?"

"Hayır."

Jaxom ejderin iri gövdesine baktı, ama Mnementh'in başı dönüktü. Ardından kızartılan etlerin kokusunu aldı ve daha hızlıca yürüdü.

Köşeyi dönerlerken Jaxom boylu boyunca uzanmış kraliçenin altın gövdesini gördü. Bir anda suçlu olduğu aklına geldi ve korku doldu içi-

ne. Ama tıpkı sütannesinin yeni bebeği gibi, huzurlu bir masum gülümseyişle uyuyordu o. Bakışlarının onu uyandıracağından korkarak gözlerini kaçırdı ve masadaki tüm yetişkinlerin suratlarını gördü. Bu onun için neredeyse çok fazlaydı. F'lar, Lessa, Lytol ve Felessan'ı bekliyordu, ama Demirciustası ve Aipustası da oradaydılar.

Yaptığı alıştırmalar masadakilerin selamlarına kibarca karşılık vermesine yardımcı oldu. Manora ve Lessa'nın yardımına geldiğinin farkında değildi.

"Çocuk birşeyler yiyinceye kadar bir tek laf bile yok, Lytol," dedi Weyrkadını sertçe, elleri onu kibarca Felessan'ın yanındaki boş koltuğa oturturken. Oğlan yemeğini kaşıklarken duraklayıp Jaxom'a anlayamadığı türden tuhaf yüz işaretleriyle bir mesaj vermeye çalıştı. "Jaxom Kale'de öğle yemeğini kaçırdı ve dolayısıyla birkaç saattir aç. Iyi mi çocukcağız, Manora?"

"Felessan'dan daha fazla yara almamış."

"Weyre gelirken bakışları biraz donuktu." Lessa kendisini kibarca gözleyen ve utangaç utangaç yemeğini çiğneyen Jaxom'a doğru eğildi. "Nasıl hissediyorsun kendini?"

Jaxom yan çiğnenmiş bir lokma sebzeyi yutmaya çalışarak öksürmeye başlayınca aceleyle ağzındakileri boşalttı. Felessan bir bardak su uzattı ve Lessa ustaca kürek kemiklerinin arasına vurdu

"İyi hissediyorum," demeyi başardı. "İyi hisse-

diyorum, teşekkürler." Tabağına tekrar bakmaya direnemeyerek bekledi ve Weyrlideri gülerek Lessa'ya her şeyden önce çocuğun yemek yemesini söyleyenin kendisi olduğunu hatırlatınca rahatladı.

Demirciustası lekeli, kalın parmağını çocukların oturduğu kısım dışında masayı kaplayan solmuş Kayıt derisinin üzerine vurdu. Fandarel'in bir kolu sanki sahiplenircesine kucağındaki bir şeyi sarmıştı, ama Jaxom onun ne olduğunu göremiyordu.

"Eğer bunu yanlış yorumlamıyorsam, bu bölümde birkaç seviye oda olması lazım, çocukların bulduğunun hem ötesinde, hem de yukarısında."

Jaxom haritaya şaşkın bir bakış fırlattı ve Felessan'ın gözlerini yakaladı. O da heyecanlıydı ama yemeye devam ediyordu. Jaxom ağzını doldurarak kaşıkladı - tadı o kadar güzeldi ki - keşke bir de şu deri ters durmasaydı.

F'lar başını sallayarak mırıldandı "Çanak'ın o taraftan yukarı weyr girişi olmadığına yemin edebilirdim."

"Çanak'a yer seviyesinden ulaşım varmış," dedi Fandarel, parmağı göstermesi gereken şeyin üzerini örtüyordu. "Onu mühürlenmiş olarak bulduk. Belki göçük yüzünden."

Jaxom önündeki tabağa dalıp giden Felessan'ı endişeyle süzdü. Felessan yüzüyle o işaretleri yaptığında onlara söylemediğini demeye mi geti-

riyordu? Yoksa söylemiş miydi? Jaxom keşke bunu bilseydi.

"Mühür neredeyse görünmüyordu," dedi Arpustası. "Mühürlemek için kullandıkları madde şu ana kadar gördüğüm bütün karışımlardan daha etkiliydi; şeffaf, yumuşak ve güçlü."

"Bir çentik bile atamadık," diye gürledi Fandarel başını sallayarak.

"Neden Çanak'ın bir çıkışını mühürlesinler ki?" diye sordu Lessa.

"Weyr'in o bölümünü kullanmadıkları için," diye önerdi F'lar. "O koridorlan Yumurta bilir kaç Devirdir hiç kimse kullanmamış kesinlikle. Araştırdıklarımızın çoğunda toz üzerinde ayak izleri bile yoktu."

Jaxom büyüklerin öfkesinin ona yöneleceğini düşünerek gözlerini tabağında sabitledi. Lessa'nın karşılıklı suçlamalarına dayanamıyordu. vesayetindeki çocuğun kutsallığa saygısız hareketini duyduğu zaman Lytol'un gözlerindeki bakıştan korkuyordu. Lytol'un tüm sabırlı öğretilerine karşı nasıl sağır olabilmişti?

"Tozlu, küflü ve işe yaramaz diye gözardı edilmiş Kayıtlarda işimize yarayacak kadarını bulduk," diye devam etti F'lar'ın sesi.

Jaxom korkarak bir baktı ve Weyrlideri'nin Felessan'ın saçlarını okşadığını gördü; adam dönüp kendisine gülümserken bakakaldı. Jaxom o kadar rahatlamıştı ki neredeyse bayılacaktı. Hiçbir

yetişkin onun ve Felessan'ın Kuluçka Meydanı'nda yaptıklarından haberdar değildi.

"Bu çocuklar, bizi şimdiden mükemmel hazinelere götürdüler, değil mi, Fandarel?"

"Umut edelim ki bu unutulmuş odaların tek mirası bunlar olmasın," dedi Demirciustası derin gümbürtüsüyle. Kolunda yatan büyütücü aracın pürüzsüz metalini okşadı.

ALTINCI BÖLÜM

Güney Weyr'nde sababortası
Nabol Kalesi'nde erken sabah:
Ertesi Gün

Sıcaktan bunalmış, kumlu, ter ve tuzdan yapış yapış bir halde, Kylara kazarak çıkardığı yumurtalara bakarken zafer duygusu tüm küçük rahatsızlıkların önüne geçti.

"O yedisi onların olsun," diye mırıldandı kuzeydoğudaki Weyre doğru bakarak. "Bende bir yuva dolusu var. Ve bir de altın."

Sevinci bet sesli bir kahkaha şeklinde taştı. Nabollu Meron bu güzelleri görmeliydi! Hiç şüphesi yoktu ki Kaleli, ejderadamlardan onların hayvanlarını kıskandığı için nefret ediyordu. Sık sık Etkilemelerin sadece aynı soydan gelenler için olmaması gerektiğinden dem vuruyordu. Evet, bakalım yüce Meron bir ateş kertenkelesini Etkileyebilecek miydi? Hangisinin kendisini daha çok memnun edeceğinden emin değildi, Etkilemesi mi, Etkileyememesi mi? Her şekilde onun işine gelecekti. Ama eğer Meron bir ateş kertenkelesini, mesela bir bronzu etkileyebilse ve Kylara'nın da kolunda bir kraliçesi olsa ve ikisi çiftleşseydi... Daha büyük hayvanlarla olduğu kadar görkemli olmasa bile, Meron'un doğuştan gelen yeteneği

göz önünde bulundurulursa... Kylara kösnül beklentilerle gülümsedi.

"Umarım buna değersiniz," dedi yumurtalara.

Otuz dört sertleşmiş yumurtayı yanında getirdiği birkaç kat ateş taşı çuvalına yerleştirdi. Bohçayı wher derilerine ve sonra da kalın yün pelerinine sardı. Birden soğuyan bir yumurtadan asla yavru çıkmayacağını öğrenecek kadar uzun zamandır Weyrkadınıydı. Ve bu yumurtalar çatlamaya çok yakındılar

Ne kadar çabuk, o kadar iyi.

Prideth binicisinin zihninin ateş kertenkelesi yumurtalarıyla meşgul olmasına hoşgörüyle bakıyordu Kylara alev alev kumlarda ateş kertenkelesi yuvalarının izlerini ararken. İtaatkârca batı kıyısı boyunca yüz koya inmiş, memnuniyetsizlikle sıcak güneşin altında beklemişti. Ama Kylara ona Güney Weyri yerine Nabol Kalesinin koordinatlarını verince Prideth kaygıyla homurdandı.

Kylara'nın gelişi nöbetçi when çığlık çığlığa inine kaçırdığında Nabol zamanıyla daha günün ilk saatleriydi. Nöbet bekleyen gözcü, Güneyli Weyrkadınını gelişine karşı çıkmayacak kadar iyi tanıyordu ve yarın akıllının biri Lordu uyandırmaya yollandı. Kylara Meron'un asık yüzüne aldırmadı gamsızca, İç Kale'nin merdivenlerinde belirdiğinde.

"Senin için ateş kertenkelesi yumurtalarım var Nabol'un Lordu Meron," diye bağırdı, içeriye ka-

dar bir adama taşıttığı şişkin bohçayı işaret ederek. "Leğenler dolusu ılık kum istiyorum, yoksa onları kaybederiz."

"Sıcak kum mu?" diye Meron apaçık bir sinirle tekrarladı.

"Evet seni aptal. Yanımda çatlamak üzere olan ateş kertenkelesi yumurtaları var. Hayatının fırsatı. Sen, oradaki," ve Kylara emredercesine çağırdı Meron'un yarı giyinik hizmetçisini "Elinizdeki bütün temizlik kumuna kaynar su dökün ve hemen buraya getirin."

Bir Kale'de, yüksek bir mevkiide doğmuş olan Kylara daha alçak kişilerle nasıl konuşulacağını çok iyi biliyordu ve neredeyse Lordun dişi karşılığı olduğundan, kadın onun işine Lord'dan onay almaya lüzum gönneksizin koşturdu

"Ateş kertenkelesi yumurtaları mı? Ne saçmalıyorsun, kadın?"

"Onlar Etkilenebilirler. Yumurtadan çıktıkları anda zihinlerini yakalamaya çalış, tıpkı ejderler gibi onları aptallaşıncaya kadar yedir ve hayatın boyunca senin olurlar." Kylara dikkatlice yumurtaları büyük ocağın sıcak taşlarına diziyordu. "Ve onları buraya tam vaktinde getirdim," dedi zaferle. "Adamlarını çabuk bir araya topla. Mümkün olduğunca fazlasını Etkilememiz gerek."

"Bunun," dedi sıkılı dişlerinin arasından Meron onun hareketlerini biraz şüphe ve daha çok kötü niyetle izleyerek, "kime ne faydası dokuna-

cağını anlamaya çalışıyorum."

"Kafanı kullan be adam," diye yanıtladı Kylara Kale Lordu'nun kendi emirlerine karşı ters tepkisini umursamayarak "Ateş kertenkeleleri ejderlerin atalarıdır ve *onların bütün yeteneklerine sahiptirler.*"

Meron'un bunun önemini kavraması yalnızca bir an sürdü Adamlarının uyandırılması için bağırırken bile, Kylara'nın yanında, onun yumurtaları ateşin karşısına dizmesine yardım ediyordu.

"*Ara*ya gidebiliyorlar mı? Sahipleriyle iletişim kurabiliyorlar mı?"

"Evet. Evet."

"Bu altın bir yumurta," diye haykırdı Meron, kısık gözleri açgözlülükle parıldayarak uzandı.

Kylara gözlerinde şimşekler çakarken onun elini tokatladı. "Altın benim için. Bronz senin için. Eminim ki ikincisi - hayır, şuradaki - bir bronz."

Sıcak kumlar getirilmişti ve kürekle ocak taşlarının önüne atıldılar. Meron'un adamları gürültüyle İç Kale'nin merdivenlerini indiler, İplik Düşüşü için giyinmişlerdi. Kylara onlara teçhizatlarını bir kenara bırakmalarını emretti tartışılmaz bir biçimde ve ateş kertenkelelerinin nasıl Etkilenebileceği konusunda ders vermeye başladı

En arka sıralardan birisi "Hiç kimse bir ateş kertenkelesini yakalayamaz," diye mırıldandı.

"Ben yakaladım, ama *senin* bunu yapabileceğinden kuşkuluyum, her kimsen," diye azarladı

Kylara

Eskiçağlılann söylediklerinde doğruluk olduğuna hak verdi: Kaleliler fazlasıyla küstah ve saldırgan oluyorlardı. Onun babasının Kalesi'nde hiç kimse konuşmaya cesaret edemezdi o emir verirken. Weyrlerde hiç kimse bir Weyrkadınının sözünü kesmezdi.

"Çabuk olmanız gerekecek," dedi. "Yumurtadan çıktıklannda çok aç olurlar ve yakınlanndaki her şeyi yerler. Eğer onları durdurmazsanız yamyamlaşırlar."

"Ben kendiminkini yumurtadan çıkıncaya kadar tutmak istiyorum," dedi Meron Kylara'ya fısıltıyla. Alacalı kabuklarından içlerinde bronz olduğunu tahmin ettiği üç yumurtayı okşuyordu.

"Eller yeterince sıcak değildir," dedi Kylara düz ve yüksek bir sesle. "Kırmızı ete ihtiyacımız olacak bolca. Yeni kesilmiş olanlar en iyileridir."

Getirilen servis tabağı yetersiz olduğu gerekçesiyle hemen geri gönderildi. İki tabak daha yeni boğazlanmış hayvanlann hala vücut ısısından dumanı tüten et hazırlandı. Kanlı çiğ etin kokusu; adamlann teri, aşın sıcak, kalabalık salon ve genel gerilimle karışan bir diğer kokuydu.

"Susadım, Meron. Ekmek, meyve ve biraz da soğuk şaraba ihtiyacım var," dedi Kylara.

Yemek getirilince kibarca yemeye koyuldu, Lord Meron'un masadaki kaba tavırlarını izleyerek fark ettirmeden eğlendi. Birisi ayakta yemek

zorunda kalan adamlara ekmek ve ekşi şarap dağıttı. Zaman geçmek bilmiyordu.

"Çatlamak üzereler dediğini sanıyordum," dedi Meron incinmiş bir sesle. O da adamları kadar huzursuzdu ve Kylara'nın bu gülünç planı hakkında art fikirler yürütmeye başlıyordu.

Kylara onu hafiften hor gören bir gülücükle ödüllendirdi. "Öyleler, seni temin ederim. Siz Kalelilerin sabrı öğrenmeniz lazım. Ejder soyu ile uğraşırken gereklidir bu. Ejderleri ve ateş kertenkelelerini sürü hayvanlarını dövdüğünüz gibi dövemezsiniz. Ama buna değecekler."

"Emin misin?" Meron'un gözleri saklanamayan bir sinirlilikle parladı.

"Birkaç gün sonra Telgar Kalesi'ne koluna yapışmış bir ateş kertenkelesiyle vardığın zaman bunun ejderadamlar üzerindeki etkisini bir düşün."

Meron'un yüzündeki hafif gülümseme, Kylara'ya bu önerinin onun hoşuna gittiğini gösterdi. Evet, eğer bu ona ejderadamlara karşı bir üstünlük sağlayacaksa Meron sabırlı olabilirdi.

"Her an benim emrimde olacak mı?" diye sordu Meron, bakışları ihtirasla önündeki üçlüyü okşuyordu.

Kylara tereddüt etmeden ona güvence verdi, bir ateş kertenkelesinin sadık ya da zeki olup olmadığı konusunda hiçbir fikri bulunmadığı halde. Yine de Meron'un ihtiyacı olan şey akıl değil

itaatti. Ya da rıza. Ve eğer ateş kertenkeleleri onun bu ümitlerine uygun değilse, daima eksikliğin onda olduğunu söyleyebilirdi.

"Böyle habercilerle, üstünlük bende olacak," dedi Meron o kadar yavaşça ki, onu güçlükle duyabildi.

"Sadece avantaj değil, Lord Meron," dedi, sesi imalı bir mırıltıydı. "Kontrol."

"Evet, sağlam ve güvenilir bir iletişime sahip olmak, kontrolün benim olduğu anlamına gelir. O zaman o wherry soylu Doruklar Weyrlideri T'kul'a diyebilirdim ki..."

Yumurtalardan biri uzun ekseni üzerinde sallandı ve Meron sandalyesinden fırladı. Ondan normal uzaklıkta durduklarında küfrederek, boğuk bir sesle adamlarına yaklaşmalarını söyledi.

"Tekrar anlat onlara Weyrkadını, onlara ateş kertenkelelerini nasıl yakalayacaklarını söyle."

"Onları yakalamayacaksınız," diye düzeltti Kylara Meron'un söylediklerini, kötü niyetli bir gülümsemeyle. Bu Kalelilerin bir ejder tarafından seçilmek için Kuluçka Meydanı'nda fiziksel olarak bulunmaktan daha fazlasının gerektiğini bilmeleri gerekirdi. "Onları sevgi dolu düşüncelerinizle cezbedersiniz. Bir ejdere sahip olunmaz."

"Bunlar ejder değil, ateş kertenkeleleri."

"Bizim amaçlarımız için hepsi bir," dedi Kylara sertçe. "Şimdi dikkatinizi bana verin, yoksa onla-

nn çoğunu kaybedersiniz " Meron'a apaçık kabul edemeyeceği, ya da takdir edemeyeceği bir fırsatı hediye etmek için neden kan ter içinde uğraşıp didindiğini merak ediyordu. Her şeye rağmen, eğer onun bir altını, Meron'un da bir bronzu olursa, çiftleştikleri vakit uğraştığına değebilirdi. "Bütün korku ve çıkar düşüncelerinizden sıyrılın," dedi çevresinde onu dinleyen çembere. "İlki ejderi uzaklaştırır, ikincisini anlayamaz. Birisi size yaklaşır yaklaşmaz onu besleyin. Beslemeye devam edin. Mümkünse onu elinize alın, sessiz bir köşeye gidin ve beslemeye devam edin. Onu ne kadar sevdiğinizi, sizinle kalmasını istediğinizi, onun varlığının sizi ne kadar memnun ettiğini düşünün. Başka bir şey düşünmeyin, yoksa ateş kertenkelesi *araya* gider. Kuluçkadan çıkması ile Etkilemenin yapılabileceği ilk yemek arasında kısa bir süre var. Başarırsınız, ya da başaramazsınız. Orası size kalmış."

"Ne dediğini duydunuz. Şimdi yapın. Doğru dürüst yapın. Başaramayanı -" Meron'un sesi tehdit edercesine alçaldı.

Kylara ardından gelen uğursuz sessizliği bozarak kahkaha attı. Meron'un yüzündeki kara bakışa güldü, Kale Lordu, gayri ihtiyari sinirlenip onun kolunu sertçe sarsıncaya, içindekiler çıkmaya çalışırken çılgınca hareketler yapan yumurtaları işaret edinceye kadar güldü.

"Söyle bana yüce Lord Meron, kendin de kat-

lanacak mısın o korkunç, konuşulamaz cezaya, eğer başaramazsan?"

Meron canını yakarak kolunu kavradı, gözleri şimdi onun seçtiği yumurtalardan birinde beliren çatlaklara kilitlenmişti. Parmaklarını sıkıştırdı et getirmeleri için. Avucundaki çiğ etlerden kan sızıyordu; yumurtaların yanına diz çökerken, gövdesi Etkilemeyi sağlamak için gösterdiği çabadan dolayı gerginçe bükülmüştü.

Kylara ilgilendiğini göstermemeye çalışarak isteksizce kalktı iskemlesinden. Masaya doğru gitti ve tahta tabakta yeterince yığılıncaya kadar et parçalarını topladı. Sakince ocağa doğru yürüyerek gergin muhafızlara hazırlanmalarını söyledi.

Kendi heyecanını bastıramıyordu ve Prideth'in Kale'nin yüksekliklerinden şakıdığını duydu. Kylara, F'nor ve Brekke'nin Etkiledikleri küçük yavrular gördüğünden beri bu nazik yaratıklar için deli oluyordu. Buyurgan tabiatının kraliçe ejderinin duygusal ortakyaşarlığıyla bilinçaltında mücadele ettiğini asla anlamayacaktı. Bir Pern'li kadın olarak, içgüdüsel olarak biliyordu ki, sadece bir Weyrkadını, bir kraliçenin binicisi olursa eşsiz güç, ayrıcalık ve rakipsiz özgürlüğe sahip olabilirdi. Kabul etmek istemediklerini görmezlikten gelme konusunda deneyimli biri olan Kylara asla farkına varamamıştı ki, Prideth, kendisi hakkında iyi düşünmesi gereken, kendisine hükmedebilecek tek canlıydı. Kylara ateş kertenkelesinde kontrol edebileceği -kolaylıkla kontrol edebi-

leceği- ve Prideth'e yapamadığı şekilde fiziksel üstünlük sağlayabileceği minyatür bir ejder görüyordu.

Ve bu ateş kertenkelesi yumurtalarını bir Kaleliye, özellikle de tüm Kalelilerin en reziline sunmakla, Kylara hem ejderadamlarını, hem de Pemlilerin kendisini adam yerine koymadıkları ve rezil olduğu zamanların intikamını alıyordu. En son hakaretin -Brekke'nin ablak suratlı evlatlığının, üç kertenkeleyi Etkilemesi, Kylara'yı reddetmesinin- öcü tamamen alınacaktı.

Evet, Kylara burada reddedilmeyecekti. Bunun yolunu biliyordu ve, ne olursa olsun, kazanacaktı.

Altın yumurta şiddetle sarsıldı ve koca bir çatlakla boydan boya yarıldı. Minik bir altın gaga belirdi.

"Besle onu. Vakit kaybetme," diye fısıldadı Meron ona kısık sesle.

"Bana ne yapacağımı öğretme, aptal. Kendininkilere bak."

Baş belirmişti, gövdesi kendini doğrultmaya çalıştı, pençeleri ıslak kabuğu tırmaladı. Kylara etrafındaki teşvik edici sözlere ve çığlıklara boş vererek şefkatli karşılama, neşe ve hayranlığa konsantre oldu.

Elinden daha iri olmayan kraliçe sendeleyerek kendisini saran kılıftan kurtuldu ve hemen yiyecek birşeyler bulmak için arandı Kylara bir lokma et koydu önüne ve hayvan bir anda üzerine

çullandı. Kylara ikinci parçayı ilkinden birkaç santimetre uzağa koydu, ateş kertenkelesini kendisine yönlendirerek. Vahşice ciyaklayarak saldırdı ateş kertenkelesi, adımlan daha az sakardı, kanatları açılmıştı ve hızla kuruyordu. Açlık, açlık, açlık, hayvanın düşüncelerinde bir nabız gibi atıyordu ve Kylara, bu iletiyi aldığı için rahatlayarak, düşüncelerini nezaketle karşılamaya ve sevgiye yoğunlaştırdı.

Beşinci parçada ateş kertenkelesi kraliçesini eline almıştı. Geniş ağza her açıldığında yiyecek vererek yavaşça ayağa kalktı ve ocakla kargaşadan uzaklaştı.

Bir kargaşaydı, çünkü onun tüm öğütlerine karşın aşın endişeli adamlar Kayıtlarda yazılı her yanlışı yapıyorlardı. Meron'un üç yumurtası da aynı anda çatlamıştı. Meron beceriksizce Kylara'yı taklit etmeye çalışırken iki yavru birbirine saldırdılar. Açgözlülüğü yüzünden üçünü de kaybedecek belki, diye düşündü kötü niyetli bir zevkle. Tam o anda kuluçkadan çıkan başka bronzlar da olduğunu gördü. Güzel, kraliçesi çiftleşmek istediği zaman her şey kaybolmuş olmayacaktı.

İki adam daha ateş kertenkelelerini cezbederek kollarına almayı başarmış ve Kylara'ya uyarak ocağın önündeki yamyamca kargaşadan kendilerini ayırmışlardı.

"Onları ne kadar besleyeceğiz, Weyrkadını?"

diye sordu biri ona, gözleri inanılmaz bir neşe ve şaşkınlıkla ışıldıyordu.

"Kendilerinden geçinceye kadar yemelerine izin verin. Sonra uyuyacaklar ve yanınızda kalacaklar. Onlar uyanır uyanmaz yine besleyin. Ve eğer derilerinin kaşındığından bahsederlerse, onları yıkayıp yağla ovun. Kusurlu bir deri *arada* çatlar ve korkunç soğuk bir ateş kertenkelesini ya da ejderi bile öldürebilir."

"Peki ya *araya* giderlerse? Onları nasıl tutabiliriz?"

"Bir ejderi tutamazsınız. O sizinle kalır. Bir ejder nöbetçi wher gibi zincirlenemez, biliyorsunuz."

Öğretmen rolünden sıkılmıştı ve yedeğindeki etleri yeniledi. Sonra, tiksintiyle, ocakta ölen hayvanların harcanışını izleyerek, İç Kale'nin merdivenlerini çıktı. Meron'un odasında bekleyecekti - eğer bir ateş kertenkelesini Etkilemeyi becerebildiyse.

Prideth ona yumurtaları yabancı bir ocak önünde ölüme taşımaktan mutlu olmadığını bildirdi.

"Güney'de bundan fazlasını kaybettiler," dedi Kylara ejderine. "Bu sefer bizim de güzel bir sevgilimiz var."

Prideth ateş çukurunun üzerinde sızlandı, ama kertenkele konusunda değildi şikayeti, Kylara da oralı bile olmadı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Benden Weyr'nde Sabahortası
Telgar Kalesi'nde Demirciustası Salonu'nda Sabah Erken

F'lar, F'nor'un beş sayfalık mesajını Fandarel'in uzakyazar mekanizmasını görmek için Demircizanaat Salonu'na doğru yola çıkmak üzereyken aldı. Lessa zaten havalanmıştı ve bekliyordu.

"F'nor acil olduğunu söyledi. Şey hakkındaymış -" dedi G'nag.

"Mümkün olduğunca çabuk okumaya çalışacağım," diye kesti onun sözünü F'lar. Adam konuşarak kulaklarınızı sağır edebilirdi. "Teşekkürler ve özürler."

"Ama F'lar..." adamın cümlesinin gerisi, Mnementh'in pençeleri çıkıntının taşlarına sürtünüp bronz ejder kanatlarını çırparak yükselmeye başlarken kayboldu.

Mnementh'in yavaşça yükseldiğini fark etmek F'lar'ın öfkesini hafifletmedi. Lessa onun geç saatlere kadar ayakta kalıp, Robinton'la içip konuşacağını söylediğinde haklı çıkmıştı. Adam sünger gibi içiyordu şarabı.

Serin hava - güneş daha Çanak'ın üstünde yükselmemişti ona yüzündeki yaraları anımsattı, ama ağrıyan başına iyi geldi. Mnementh'in boy-

nuna sarılmak için öne eğilirken, mesajın sayfaları kaburgalarına baskı yaptı. Kylara'nın neyin peşinde olduğunu daha sonra öğrenecekti.

Başdöndürücü hız, odaklanamayan gözlerini etkilerken aşağıya baktı, gözlerini kısarak. Evet, N'ton daha şimdiden bir grup ejder ve adamı yönetiyordu mühürlenmiş girişi açmak için. Daha fazla ışık ve taze hava terk edilmiş koridorlara dolduğunda keşif daha verimli devam edebilirdi. Olgunlaşan yumurtalarına yaklaşan adamlardan yakınıp durmasın diye Ramoth'u oradan uzaklaştırmalar: gerekecekti.

O biliyor, diye bilgilendirdi sahibini Mnementh.

"Ve ?"

Merak ediyor.

Şimdi Yıldız Taşları'nın yukarısında, onları selamlayan nöbetçi binicinin üzerinde ve ilerisindeydiler. F'lar Parmak Kaya'ya doğru düşünceli düşünceli baktı. Şimdi, eğer elinde Göz Kaya'ya yerleştirilecek uygun bir mercek olsaydı, Kızıl Yıldız'ı görebilir miydi? Hayır, çünkü yılın bu zamanında Kızıl Yıldız'ı o açıdan göremezdin İyi...

F'lar aşağıdaki manzaraya baktı, dağın zirvesindeki devasa çanak, sağ yamaçtaki gizemli bir noktadan başlayan kuyruk şekilli yol, Weyr'in aşağısındaki platodaki göle gidiyordu. Su, sanki dev bir ejder gözüymüşçesine ışıldıyordu. İplik bu kadar istikrarsız düşerken projeyi hızlandırma konusunda biraz kaygılandı. Tarama devriyeleri

oluşturmuş ve Benden Weyri'nin sorumlu olduğu Kalelere yeni önlemleri açıklaması için diplomatik yetenekleri olan N'ton'u göndermişti (F'nor'un eksikliğini bir kez daha hissetti). Raid durumun anlaşıldığını bildiren soğuk bir cevap, Sifer da ihtiyar aptal alternatifleri bir gece düşündükten sonra yola gelecek olmasına rağmen, kavgacı bir azar göndermişti.

Ramoth kanatlarını aniden katladı ve gözden kayboldu. Mnementh onu takip etti. Soğuk bir andan sonra Telgar'ın sabah güneşinde hayranlık verici derecede mavi gözüken taraçalı parlak göl zincirinin üzerinde dolanıyorlardı. Ramoth aşağıya doğru süzülüyordu, bir an için suda belirmişti şekli, güneş ışığı gerek olmadığı halde yaldızlıyordu onun parlak gövdesini.

Herhangi bir kraliçenin neredeyse iki misli, diye düşündü F'lar, görkemli ejder karşısında hayranlığını gizlemeyerek.

İyi binicinin ejderi de iyi olur, dedi Mnementh şevkle.

Ramoth cilveyle bir dönüşe girdi hızını Weyr eşiyle eşitlemeden önce. İkisi de Demircizanaatına giden göllü vadiyi kanat kanata uçtular. Arkalarındaki yüzey şekillerine yavaşça suların, göllerin beslediği ve geniş tarlalarla otlakları aşıp Büyük Dunto Irmağı'yla birleşen ve sonra denize ulaşan nehir hakim oldu.

Zanaatsalonu'nun önüne inerlerken, Terry, bo-

dur fellis ağacı korusunun ardındaki küçük binalardan birinden koşarak geldi. Onlara ısrarla el sallayarak yolu gösterdi. Bugün erken işbaşı yapıyordu Zanaat, her binadan çalışma sesleri yayılıyordu. Binicilen yere inince ejderler yüzmeye gideceklerini söyleyip tekrar havalandılar. F'lar Lessa'ya katıldığında o gülümsüyor, gri gözleri sanki dans ediyorlardı.

"Gerçekten de yüzmeye mi!" idi yorumu ve elini F'lar'ın beline doladı.

"Rahatsız mı olmalıydım yoksa?" Ama kolunu onun omuzlanna attı ve uzun adımlarını onunkilere uydurdu Terry'ye doğru giderlerken.

"Hoş geldiniz," dedi Terry sürekli eğilerek, ağzı kulaklarına vanyordu.

"Fandarel daha şimdiden uzakları gösteren bir cam mı geliştirdi?" diye sordu F'lar.

"Daha değil," dedi Zanaat ikincisinin şen gözleri yorgun yüzünde oynarken. "Ama bütün gece uğraşıp durmaktan vazgeçmedi."

Lessa sıcakkanlıca güldü, ama Terry hemen itiraz etti.

"Aslında umrumda değil. Yakıngösterenin neleri görünür yapabildiği büyüleyici. Wansor hem sevinçli, hem de üzüntüsünden Devirlerce yaşlandı. Bütün gece ağlama noktasına gelinceye kadar kendi yetersizliğinden sızlanıp durdu."

Terry ciddi bir suratla onlara döndüğünde, neredeyse, küçük salonun kapısındaydılar.

"Size F'nor için ne kadar üzüldüğümü söylemek istedim. Keşke o uyduruk hançeri vermiş olsaydım onlara en başta, ama Lord Asgenar'a düğün hediyesi olarak sipariş edilmişti Lord Larad tarafından ve ben..."

"Onun alıkonulmasını engellemek için her şeyi yapmaya hakkın vardı," diye cevapladı F'lar sözünü pekiştirmek için Zanaat yardımcısının omzunu kavrayarak.

"Yine de eğer ondan vazgeçseydim..."

"Eğer gökyüzü tepemize geçseydi, İplik'ten rahatsız olmazdık," diye Lessa o kadar ters konuştu ki, Terry özür dilemekten vazgeçmek zorunda kaldı.

Salon, pencerelerine bakılırsa iki katlı olmasına rağmen, aslında kocaman tek bir odaydı. Her iki ucunda ortalanmış bulunan ocakların birinde bir demirci kazanı vardı. Pürüzsüz ve birleşme noktaları belli olmayan siyah duvarlar, şemalar ve numaralarla kaplıydı. Odanın ortası uzun bir masa tarafından işgal edilmişti, geniş uçlarında derin kum tepsileri, geri kalanı ise Kayıt derileri, kağıt sayfalar ve türlü tuhaf aletlerden oluşan bir yığınla kaplıydı. Demirci, bacaklarını ayırmış, yumruklarını kalın kemerine dayamış, çenesi çıkık, çatık kaşları alnını kırış kırış yapmış bir halde kapının bir yanında duruyordu. Mücadeleci tutumu önündeki karataştaki bir taslağa yöneltilmişti.

"Bakış açısıyla ilgili bir sorun olmalı, Wansor," diye mırıldandı inciriniş bir ses tonuyla, sanki taslak onun isteklerine meydan okuyor gibiydi. "Wansor?"

"Wansor neredeyse *arada*, Zanaatustası," dedi Terry kibarca, köşedeki büyük boy sedirdeki derilerin altında hemen hemen görünmeden uyuklayan bedene işaret ederek.

F'lar hep Fandarel'in nerede uyuduğunu merak etmişti, çünkü ana salon çok uzun zaman önce iş alanına çevrilmişti. Hiçbir zanaat karyolası Zanaatustası'nı barındıracak kadar geniş değildi. Bir anda başlıca binaların birçoğunda böyle sedirler gördüğünü hatırladı. Hiç kuşku yok ki, Fandarel ayakta duramayacak hale gelince bulduğu yerde yatıyordu. Demirci, diğer insanları mahveden bu koşullarda büyümüştü.

Demirci şaşı bir şekilde uyuyan adamı süzdü, boyun eğerek homurdandı ve anca o zaman Lessa ve F'lar'ın farkına vardı. Weyrkadını'na gerçek bir memnuniyetle gülümsedi.

"Erken geldiniz, ben de size uzakgörendeki gelişmeler konusunda rapor verebilmeyi umuyordum," dedi taslağa bakarak. Lessa ve F'lar itaatkârca çizgiler ve ovaller dizisine baktılar, kara duvar üzerinde masumane bir beyazdı. "Mükemmel aletlerin inşasının insanların hassas beyinlerine ve davranışlarına bağlı olması esef verici. Sizden özür diliyorum."

"Neden? Henüz sabalı," diye F'lar gulunç ve tuhaf bir ifadeyle yanıtladı. "Seni verimsizlikle suçlamadan önce karanlık çökene kadar bekleyeceğim."

Terry bir kalıkalıa atmaya çalıştı; ama ağzından dökülen hafifçe isterik bir kıkırdamaydı.

Hepsi Fandarel'in gülümsemesi olan o patlamaya benzer gargara sesini işitince biraz irkildiler. Demirci neşeyle bağırarak F'lar'ın kürek kemiklerinin üzerine şen bir şaplak indirirken onu neredeyse yere yıkıyordu.

"Bana... karanlık çökünceye kadar... verimsizlikle.... suçlamadan... önce..." Ulumalarının arasında güçlükle nefes aldı.

"Adam delirdi. Ona çok yüklendik," dedi F'lar diğerlerine.

"Saçma," diye yanıtladı Lessa, gülmekten katılan Demirci'ye küçük bir sempatiyle. "Uyumamış ve eğer onun dikbaşlılığını biliyorsam, yemek de yememiştir. Yemiş miydi, Terry?"

Terry zihninde bir cevap aramak zorundaydı belli ki.

"O zaman aşçılarınızı çağırın. O bile," ve Lessa başparmağını kendisini kızdıran Demirciyi işaret ederek salladı, "o koca gövdesine haftada bir yiyecek birşeyler indirmek zorunda."

Demircinin bir ejder olduğunu ima edişi Terry'nin gözünden kaçmadı ve bu sefer o gülmeye başladı kontrol edilemez şekilde.

"Ben kendim çağırırım. Siz erkekler neredeyse hiçbir işe yaramazsınız," diye şikayet etti ve kapıya doğru yola koyuldu.

Terry kahkahasını büyük bir ustalıkla bastırarak onun önünü kesti ve duvardaki kare şekilli bir kutunun altındaki düğmeye uzandı. Yüksek sesle Demirci ve diğer dördü için yemek istediğini söyledi.

"Nedir bu?" diye sordu F'lar, büyülenmişti. Mesajı tâ Telgar'a kadar iletebilecekmiş gibi gözükmüyordu.

"Ah, bir hoparlör. Çok işe yarar," dedi Terry bunlık bir gülümsemeyle, "eğer Demirciustası gibi böğüremiyorsanız diye. Her salonda bunlardan var. Etrafa koşuşturmaktan kurtarıyor."

"Bir gün onu geliştireceğim, böylelikle mesajı konuşmak istediğimiz bölgeye yöneltebileceğiz." Demirci gözlerini silerek ekledi, "Ah, insan her zaman uyuyabilir. Bir kahkaha insanı canlandırır."

"Bize göstereceğin uzakyazar bu mu?" diye sordu Weyrlideri açık bir şüpheyle.

"Hayır, hayır, hayır," diye Fandarel onu temin etti, neredeyse sinirle, övüncü bir kenara bırakarak ve seramik kaplarla tellerin oluşturduğu karmaşık bir düzeneğe yürüyerek. "Benim uzakyazarım bu işte!"

Bu gizemli kargaşada gurur duyulacak birşeyler bulmak zordu F'lar ve Lessa için

Kabın içindeki bir karışımı parmağıyla yoklamak için eğilen F'lar "Duvardaki kutu daha işe yarar gözüküyor" dedi.

Demirci vurarak F'lar'ın elini itti.

"Bu senin derini saf agenothree kadar çabuk yakabilir," diye belirtti. "Zaten o çözeltiye de dayalı. Şimdi bakın. Bu tüplerde her biri sulandırılmış sülfürik asit çözeltisinin içinde olan bakır ve çinko bloklar var. Metalleri öyle bir şekilde çözündürüyor ki, kimyasal tepkimeye yol açıyor. Bu, benim 'kimyasal tepkime enerjisi' dediğim olayı veriyor bize Üretilen kimyasal tepkime bu noktada kontrol edilebiliyor," ve bir parmağını ince, iki taraftan silindirlere sarılmış gri bir maddenin üzerinde dengede duran madeni bir kolun üzerinde gezdirdi Demirci bir düğmeyi çevirdi. Kaplar yavaşça kabarcıklandılar. Kola dokundu ve yavaşça ilen'ye sarılan yüzeyin üzerinde değişik uzunluklarda kırmızı izler belirmeye başladı. "İşte, bu bir mesaj Arpçı davul kodunu uyarladı ve genişletti, her ses için değişik bir sıra ve farklı uzunluktaki çizgiler. Biraz pratikle onları yazılı kelimeler kadar rahat okuyabilirsiniz."

"Buraya bir mesaj yazmanın bir avantajını göremiyorum," diyerek F'lar ruloya işaret etti. "Bir şey dediğin zaman..."

Demirci'nin gülümsemesi yüzüne yayıldı. "Ah, ama ben bu iğneyle yazdığım zaman Crom'daki

Başdemirci Salonu'nda, ya da Igen'deki Zanaat Salonu'nda başka bir iğne aynı saatlan tekrarlıyor."

"Bu ejder uçuşundan daha hızlı demektir," diye Lessa korkuyla karışık bir saygı içinde fısıldadı. "Bu çizgiler ne diyor? Nereye gönderildiler?" Elinde olmadan maddeye parmağıyla dokundu, hemen parmağını incelemek için geri çekti. Parmağında hiçbir iz yoktu, ama kağıdın üzerinde kırmızı bir leke belirmişti.

Demirci kulak tırmalayıcı bir sesle kıkırdadı.

"O şey zararsızdır. Sadece teninin asitlik oranına tepki verir."

F'lar gülümsedi. "Senin mizacının kanıtı, sevgilim!"

"Parmağını oraya koy da ne oluyormuş gör!" diye emretti Lessa gözlerinde bir panlıyla.

"Aynı şey olur," diye bilidirdi Demirci öğretircesine. "Rulo Igen, Keroon ve Tillek'te bulunan doğal bir madde, turnusoldan yapıldı. Onu her zaman toprağın ve çözeltilerin asitlik derecesini ölçmek için kullanmışızdır. Kimyasal tepkime enerjisi asit olduğu için, doğal olarak, turnusol iğne yüzeyine dokundukça renk değiştiriyor, böylece okuyabileceğimiz bir mesaj oluşturuyor.

"Tel döşemek konusunda birşeyler söylememiş miydin? Anlat."

Demirci bir ucu mekanizmaya bağlı olan bir makara ince teli kaldırdı. Tel pencereden, dışarı-

daki bir taş direğe gidiyordu. F'lar ve Lessa şimdi fark etmişlerdi ki, direkler uzaklardaki dağlara doğru yürüyüşe geçmişçesine dizilmişlerdi, talimin edilebileceği gibi Crom Kalesi'ndeki Madenustası'na doğru.

"Bu, buradaki k.t. uzakyazanı Crom'dakine bağlıyor. Diğeri de Igen'e gidiyor. Bu düğmeyi ayarlayarak mesajları Crom'a ya da Igen'e veya her ikisine birden gönderebilirim.

"Bunu hangisine gönderdin?" diye sordu Lessa çizgileri işaret ederek.

"Hiçbirine leydim, çünkü k.t. iletilmiyordu. Düğmeyi mesaj alma konumuna getirmiştim, göndermeye değil. Çok verimli, gördüğünüz gibi."

Tam bu sırada, demir zanaatkârlarının kalın wher derisi kıyafetleri içinde iki kadın, dumanı tüten tepsileri taşıyarak içeri girdiler. Belli ki birisi sadece Demirci'nin yemesi içindi, çünkü kadın başını ona sallayarak ağır tepsiyi aşağıdaki kum tepsilerini bozmayacak bir şekilde, belli ki tepsi koymak için yapılmış, bir dayanağa bıraktı. Lessa'ya doğru gelirken hafifçe eğildi, yanındakine masada yer açarken beklemesini işaret etti tartışmaya yer bırakmayacak şekilde. Bunu neyin kırılıp zarar görebileceğine en ufak ilgi göstermeksizin, sadece önündekileri iteleyerek yaptı. Çıplak yüzeyi bir havluyla üstünkörü silip diğerine tepsiyi koymasını işaret etti, ardından ikisi de bu

kadar baştan savma bir servis karşısında şok olan Lessa, daha ağzını açamadan fırlayıp gittiler.

"Görüyorum ki kadınlarını eğitmişsin, Fandarel," dedi F'lar yumuşak başlı bir şekilde, Lessa'nın öfkeli gözlerini yakalayıp onlara bakarak.

Terry bir sandalyeyi üzerindeki sahipsiz elbiselerden kurtarıp Lessa'ya otunmasını işaret ederek kendi kendine güldü. F'lar ters dönmüş bir iskemleyi çevirirken, Terry bir ayağını uzun masanın altına tekmelenmiş bir ikincisine takıp, böyle geçici öğünlere çoktandır alışık olduğunu belli eden akıcı hareketlerle oturdu.

Şimdi önünde yemek olan Demirci başka hiçbir şey düşünmeksizin yiyordu.

"O zaman sizi geciktiren şey tel döşeme işlemi," dedi F'lar, Lessa'nın kendisi ve Terry için döktüğü *ktah* kabul ederek. "Mesela buradan Crom Kalesi'ne kadar uzatmanız ne kadar sürdü?"

"İşi sonuna dek biz götürmedik" diye yanıtladı Terry ağzı konuşmak için fazlasıyla dolu olan Zanaatustası'nın yerine. "Direkler başta her iki salonun çırakları, sonra da kendi işlerinden birkaç saat uzaklaşmak isteyen Kaleliler tarafından dikildiler. Zor olan, uygun teli bulmaktı ve mükemmel uzunlukta tel yapmak uzun zaman alıyor."

"Lord Larad'la konuştunuz mu? Adam vermeye gönüllü olmaz mı?"

Terry surat astı. "Kale Lordu Larad onun için

kaç adet alev makinesi yapabileceğimiz, ya da yiyecek sağlamak için ne kadar ekin ekileceği ile daha çok ilgileniyor."

Lessa *klah*'tan bir yudum aldı ve ekşi şeyi güçlükle yutabildi. Ekmek topak topaktı ve içindeki sosis de yenilemeyecek kocaman külçeler halindeydi, yine de hem Terry, hem de Fandarel büyük bir iştahla yiyorlardı. Lakayt servis başka bir şeydi, ama iyi yemek başka bir şey.

"Eğer alev makinelerinin karşılığında verdiği yiyecek buysa ben reddederdim," diye belirtti. "Baksana, meyve bile çürük."

"Lessa!"

"Eğer bunu yiyerek yaşıyorsanız bu kadar şeyi başarmanıza hayret ettim," diye devam etti F'lar'ın azarını umursamaksızın. "Karının adı ne?"

"Lessa," diye tekrarladı F'lar, daha da ısrarla.

"Karım yok," diye mırıldandı Demirci, ama cümlenin geri sözlerden çok ekmek kınntılan olarak geldi ve başını iki yana sallamak durumunda kaldı.

"Bir başkadın bile bundan daha iyisini yapabilmeli."

Terry yanıtlayacak kadar temizledi ağzını. "Başkadınımız iyi bir aşçıdır, ama üzerinde çalıştığımız derilerdeki kaybolmuş mürekkepleri tekrar ortaya çıkartma konusunda o kadar daha başarılı ki, onun yerine bunu yapıyor."

"Eminim ki diğer eşler..."

Terry yüzünü buruşturdu. "Tüm bu ek projeler yüzünden o kadar çok yardıma ihtiyacınız var ki," ve uzak yazan gösterdi eliyle, "bir zanaatkâra dönüşebilen herkes -" Lessa'nın yüzündeki dehşeti fark ederek sustu.

"Pekâlâ, Alt Mağaralarda temizlik yapıp oturan kadınlarının var. Bir yeşil onları buraya taşır taşımaz Kenalas ve onun şu iki kafadarını buraya getirteceğim. Ve," Lessa üzerinde durarak azarlayan bir parmak doğrulttu Demirci'ye, "Zanaatte ne olursa olsun, başka hiçbir iş yapmamaları konusunda kesin emir olacak!"

Terry belli ki rahatlamıştı ve yemeğe çalıştığı et sarmasını kenara itti, sanki yemeğin kendisine nasıl karşı koyduğunu şimdi fark etmişçesine.

"Aynı anda," diye Lessa F'lar'a gülünç gelen bir kızgınlıkla devam etti. F'lar Benden Weyri'nin iç işlerini kimin yönettiğini biliyordu. "Adam gibi bir *kilab* demliyorum. Bu acı tortulan nasıl yuttunuz, anlayamıyorum!" Cezve elinde kapıdan fırladı, öfkeli monologu eğlenen dinleyicilere doğru sürüklendi.

"Evet, haklı," dedi F'lar gülerek. "Bu, Weyrin şu ana kadar sahip olduğunun en kötüsünden daha da kötü."

"Aslını söylemek gerekirse bunu daha önce hiç fark etmemiştim," diye cevap verdi Terry, sorgulayıcı bir tavırla tabağına bakarak.

"Bu ortada."

"Benim için fark etmez," dedi Demirci uysalca, yanm fincan *klab*'ı yutarak.

"Cidden, adam sıkıntısı çektiğiniz için mi kadınlan da çalıştınyorsunuz?"

"Tam olarak adam sıkıntısı değil, el becerisi ve bazı projelerimizin gerektirdiği ilgiye sahip insan sıkıntısı," Terry konuştu hemen Zanaatustası'nı savunarak.

"Eleştirmiyorum, Terry Usta," dedi F'lar aceleyle.

"Eski Kayıtları yenileme konusunda da bayağı yol kat ettik," diye devam etti Terry hâlâ biraz kendini savunurcasına. Masanın ortasına yayılmış deri yığınını tersyüz etti. "Daha varlığını bile bilmediğimiz ve hiç karşılaşmadığımız sorunların yanıtlan var."

"Ve bizi kuşatan belalann yanıtlan yok," dedi Fandarel başparmağıyla göğü işaret ederek.

"Bu Kayıtlan kopyalayabilmek için vakit harcamamız gerekti," diye Terry ağırbaşlı biçimde devam etti, "çünkü neredeyse okunmaz haldeler artık..."

"İddia ediyorum ki kurtardığımız ve yararlı olandan daha fazlasını kaybettik. Bazı deriler elle dokunulmaktan yıpranmışlardı ve mesajları silinmişti."

İki demirci de daha önceden iyi prova edilmiş bir şikayeti karşılıklı oynuyor gibiydiler.

"Kayıtlan deşifre etmede Arpustası'nın yardımı-

nı istemeyi hiç düşündünüz mü?" diye sordu F'lar.

Fandarel ve Terry birbirlerine şaşkın şaşkın baktılar

"Düşünmediğinizi görebiliyorum. Siz Zanaatustaları birbirinizle konuşmaz mısınız?" F'lar'ın gülüşüne, bir gece önce Robinton'un söylediklerini hatırlayan koca Demirci de katıldı. "Yine de, Zanaatsalonu, genellikle Robinton'un onlar için bulabildikleri'ni kopyalayıp duran çıraklarla dolup taşar. Bu yükü sırtınızdan alabilirler."

"Evet, bu büyük bir yardım olurdu," diye onayladı Terry Demirci'nin karşı çıkmadığını görerek.

"Sesin şüpheli mi - yoksa kararsız mı? Zanaatların sırları mı var?"

"Ah, hayır. Ne Zanaatustasının ne de benim ölüm döşeğindeki babadan oğula aktarılan kabalistik, dokunulmaz kutsallıklarımız var..."

Demirci o kadar küçümsemeyle soludu ki burnından, yığının tepesindeki deri kayarak yere düştü. "Ne de oğlumuz!"

"Eğer belli bir zamanda yatakta öleceğine inanıyorsan güzel, ama ben - ve Zanaatustası - bilginin, ona ihtiyacı olan herkes için ulaşılabilir olduğunu görmek isteriz" dedi Terry.

F'lar omuzlan çökük Zanaat ikincisine artan bir saygıyla baktı. Fandarel'in Terry'nın yönetim becerisine ve anlayışına güvendiğini biliyordu. Adamın Fandarel'in kısa açıklamaları ve emirlerinde-

ki boşluğu daima kapatacağına güvenilebilirdi, ama şimdi Terry'nin, Zanaatustasınınkilerle çatışsın ya da çatışmasın, kendine ait görüşü olduğu ortadaydı.

"O zaman bilginin kaybolma tehlikesi daha az," diye Terry tutkuyla ve bir o kadar da hararetle sürdürdü konuşmasını. "Bir zamanlar o kadar çok şey biliyorduk ki. Ve şimdi tüm elinizde kalan hayal kırıcı bölük pörçük bilgiler, bunlar bağımsız gelişmeyi engelledikleri için yarardan çok zararları dokunuyor."

"Bir yolunu bulacağız," dedi Fandarel, tarifsiz iyimserliği Terry'nin istikrarsızlığını tamamladı.

"Telgar Kalesi'ne iki gün içerisinde şu şeylerden birisini kurmak için yeterince adamın ve telin var mı?" diye sordu F'lar, konu değişikliğinin yararlı olacağını düşünerek.

"Adamları lev makinesi ve silah üretimininden alabiliriz. Ve ben Igen, Telgar ve Lemos'taki Demircisalonları'ndaki çırakları da çağırabilirim," dedi Demirci ve kumazca bir bakış attı F'lar'a. "Ejder sırtında daha çabuk gelirlerdi."

"Öyle olacak," diye söz verdi F'lar.

Terry'nin yüzü iç rahatlığıyla aydınlandı. "Benden Weyr ile çalışmanın farkını bilemezsiniz. Kısıtlama ve engellemede bulunmadan, yapılması gerekeni o kadar net görüyorsunuz ki."

"R'mart ile sorunlarınız mı oldu?" diye sordu F'lar çabucak endişelenerek.

"O değil, Weyrliden," dedi Terry önüne eğilerek ağırbaşlıca. "Hâlâ ne olduğu, ne olacağı umrunuzda."

"Anladığımdan emin değilim."

Demirci birşeyler diyecek oldu, ama Terry'nin susacağı yokmuş gibi görünüyordu

"Bence böyle ve şu ana kadar tüm Weyrlerden biniciler gördüm. Eskiçağlılar doğduklarından beri İplikle savaşmışlar. Tüm bildikleri bu. Yorgunlar ve bunun tek sebebi zamanda dört yüz Devir ileriye atlamış olmaları değil. Kalpleri yorgun, kemikleri yorgun. Çok fırlamışlar telaşla yerlerinden, birçok arkadaşlarının ve ejderlerin öldüğünü görmüşler İplik yaralarıyla. Geleneklere bağlılar, çünkü bu en güvenlisi ve en az çaba gerektireni. Ve istedikleri her şeyi yapmaya haklı olduklarını hissediyorlar. *Arada* çok fazla zaman geçirmekten beyinleri donmuş olabilir, ama her lafı ağzına tıkayacak kadar hızlılar. Onlar için İplikler daima vardı. Bekleyebilecekleri başka hiçbir şey yok. Hatırlamıyorlar ve kavrayamıyorlar İpliksiz geçen dört yüz Devri Biz hatırlıyoruz. Babalarımız ve onların babaları da hatırlardı. Değişik bir tarzda yaşıyoruz, çünkü Kaleler ve Zanaatler bu eski korkuyu bir kenara atıp başka türlü yetiştiler, şimdi vazgeçemeyeceğimiz şekilde. Yaşıyoruz, sadece Eskiçağlılar hem kendi devirlerinde ve bizimkinde yaşadıkları için. Ve her iki zamanda da savaştıkları için. Tek bir şey bili-

yorlardı ve bize onu öğrettiler. İplikle mücadele etmeyi. Ama anlayamıyorlar ki, biz, herhangi birimiz, her şeyi bir adım ileriye götürüp İpliği sonsuza dek yok edebiliriz."

F'lar Terry'nin ciddi bakışlarına karşılık verdi.

"Eskiçağlılan hiç bu gözle görmemiştim," dedi yavaşça.

"Terry kesinlikle haklı, F'lar," dedi Lessa. Belli ki eşikte duraklamıştı, ama şimdi hızla odaya girdi, demlediği bir demlik dolusu *klah*tan Demirci'nin boş fincanını doldurdu. "Ve onlarla olan ilişkilerimizde dikkate almamız gereken bir yargı." Terry'ye sımsıcak gülümsedi onun fincanını doldururken. "Arpçı kadar güzel söz söylüyorsun, demirci olduğundan emin misin?"

"İşte bu, *klah*!" dedi Fandarel hepsini içerek.

"Bir Weyrkadını olduğundan emin misin?" diye karşılık verdi F'lar sinsice bir gülümseme ile fincanını uzatırken. "Bunu daha önce düşünmemiş olmamıza şaşıyorum, özellikle de son olayların ışığında. İnsan günler boyu, Devirler boyu savaşamaz - Weyrlerin ileri gelmeye istekli olmalarına rağmen -" dedi Terry'ye. Sorgularcasına baktı Lessa'ya.

"Ah, ama bu yeni ve heyecan verici bir şeydi," diye yanıtladı o. "Ve burası da yeniydi Eskiçağlılar için. Yeni olmayan tek şey ise bizim zamanımızda kırk küsür Devir boyunca daha savaşılacak olan İplikti. Bazıları on beş ya da yirmi De-

vir savaşmışlardı Iplikle. Bizse ancak yedi Devirdir."

Demirci iki elini de masaya koydu ve iterek kendini ayağa kaldırdı

"Konuşmakla mucize yaratılmaz İpliklere son vermek için ejderleri kaynağa ulaştırmalıyız. Terry, Wansor'a şu mükemmel *klah*tan bir fincan koy da sorunun üzerine gönlümüz hoş bir halde gidelim."

F'lar Lessa ile birlikte ayağa kalkarken, F'nor'un mesajı hışırdadı kemerinde.

"Gitmeden önce F'nor'un mesajına bakayım, Lessa."

Sıkışık yazılmış sayfaları açtı, daha zihni ne okuduğunu kavrayamadan önce gözüne çarptı "ateş kertenkelesi" nin tekrarlandığı.

"Etkilemek mi? Bir ateş kertenkelesini mi?" diye bağırdı, mektubu doğrulaması için Lessa'nın da görebileceği bir şekilde tutarak.

"Hiçkimse bir ateş kertenkelesi yakalamayı başaramadı," dedi Fandarel.

"F'nor becermiş," dedi F'lar ona, "ve Brekke'yle Mirrim de. Mirrim kim?"

"Brekke'nin evlatlığı," diye yanıtladı Weyrkadını dalgınca, gözleri mümkün olabildiğince hızla mesajı tarıyordu. "L'trel'in şu ya da bu kadından olma çocuğu. Hayır, Kylara bundan hoşlanmamıştır!"

F'lar ona sessiz olmasını işaret etti, sayfaları

meraklanan Fandarel'e uzattı.

"Ateş kertenkeleleri ile ejderler arasında bir bağlantı var mı?" diye sordu Zanaat ikincisi.

"F'nor'un dediklerine bakılırsa, bizim farkında olduğumuzdan daha fazla."

F'lar Terry'ye son sayfayı uzattı Fandarel'e bakarak. "Ne düşünüyorsun?"

Demirci yüz ifadesini kaşlarını çatacak şekle getirirken durdu ve onun yerine gülümsedi.

"Çobanustası'na sor. O hayvan üretir. Bense makina."

Elindeki fincanla Lessa'yı selamladı ve onlar içeri girdiklerinde üzerinde düşünüyor olduğu duvara doğru yürüdü. Bir anda kaybolmuştu düşüncelerin içinde.

"İyi nokta," dedi F'lar geriye kalan dinleyicilerine.

"F'lar? O üzerinde garip sözcükler olan kusurlu metal parçasını hatırlıyor musun? Üzerinde geçen günkü gibi bir karalama olanı. O da ateş kertenkelelerinden bahsediyordu. Anlamlı olan birkaç sözcükten biri buydu."

"Yani?"

"Keşke o levhayı Kale Weyri'ne geri venneseydik. Bizim farkında olduğumuzdan çok daha değerliydi."

"Kale Weyri'nde önemli başka şeyler de olabilir," dedi F'lar hüzünle. "O ilk Weyr idi. Kim bilir orayı arasak neler bulurduk?"

Lessa yüzünü buruşturdu Mardra ve T'ron'u düşünerek.

"T'ron'u idare etmek o kadar zor değil," diye derin düşüncelere dalmıştı.

"Lessa, saçmalama şimdi."

"Eğer ateş kertenkeleleri ejderlere bu kadar benziyorsa, eğitilebilirler mi ejderler gibi *arayа* girmek ve habercilik yapmak için?" diye sordu Teny'ye.

"Ne kadar sürerdi?" diye sordu Demirci, çevresindekilerden, göründüğünden daha da az haberdar şekilde. "Bu Devir ne kadar vaktimiz var?"

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Güney Weyr'inde Sabahortası

"Hayır Rannelly, Kylara'yı bütün sabalı görmedim," dedi Brekke yaşlı kadına sabırla, o sabalı dördüncü kez.

"Ve sen de zavallı kraliçene iyi bakmıyorsun, temin ederim ki, bu baş belası uçan şeylerle vakit harcayarak," diye cevap verdi Rannelly, topallayarak Weyr salonu'ndan çıkarken şikayet ediyordu.

Brekke sonunda Mirrim'in yaralı kahverengisine bakacak zaman bulmuştu. Hayvan fazlasıyla gayretli bakıcısının elinden yediği lezzetli lokmalardan öylesine şişmişti ki, Brekke onu muayene ederken göz kapaklarını bile açmadı. Hissizotu ejderler ve insanlarda olduğu kadar, kertenkelelerde de iş görüyordu.

"Durumu iyi, hayatım," dedi Brekke kaygılı kıza, onun rahatlama dolu iç çekişine karşılık olarak omuzlarındaki yeşiller kanat çırpmaya başladılar. "Ama fazla besleme onları Derileri çatlar."

"Sence kalacaklar mı?"

"Onlara bu kadar ilhtimam gösterirsen, güzelim, gitmeleri olası değil. Ama ihmal etmene göz yumamayacağını günlük işler var..."

"Hepsi Kylara yüzünden..."

"Mirrim!"

Kız başını utançla önüne eğdi, ama Kylara'nın hiçbir iş görmeden sadece emir vermesi ve işlerini Brekke'ye yığması gerçeği onu derinden yaralamıştı. Bu adil değildi. Mirrim çok, ama çok mutluydu küçük kertenkeleler onu o kadına tercih ettikleri için.

"İhtiyar Rannelly ne söylemek istedi senin kraliçen hakkında? Wirenth'e iyi bakıyorsun. Onun hiçbir şeyi eksik değil," dedi Mirrim.

"Şşş. Gidip bakacağım. Onu bıraktığımda uyuyordu.

"Rannelly de Kylara kadar kötü. Kendini çok akıllı ve her şeyi bilir sanıyor...

Brekke evlatlığını paylamak üzereydi ki, kendisini çağıran F'nor'u duydu.

"Yeşil biniciler tuz mağaralarında asılı olan etlerin bir kısmını getiriyorlar," dedi hızla yapılacakları söyleyerek. "Onların hiçbiri kertenkelelere gitmemeli, Mirrim. Şimdi, düşün. Oğlanlar vahşi wherryleri tuzak kurup yakalayabilirler. Onların eti de hiç kötü değil. Çok fazla kırmızı etin kertenkeleler üzerindeki etkisini bilemeyiz." Mirrim'in içten gelen cömertliğini engelleyen bu uyandan sonra, F'nor'u karşılamak üzere dışarı çıktı Brekke.

"Benden'den hiç binici gelmedi mi?" diye sordu F'nor omzundan gelen kol askısını gevşetirken.

"Hemen sana haber verilirdi," diye rahatlatmaya çalıştı onu, ustaca boynundaki kumaşı düzelterek "Aslında," diye ekledi yumuşak bir azar gibi, "bugün Weyr'de hiç binici bulunmuyor."

F'nor kıkırdadı. "Onların eksikliğini belli edecek bir şey de yok. Tüm sahil boyunca üzerinde ejderlerin çöreklenip binicilerin uyku taklidi yaparak kıvrılmadığı bir tek kumsal bile bulamazsın."

Brekke ağzını eliyle örttü Mirrim'in, onun bir weyr çömezi gibi kıkırdadığını görmesi, hoş olmazdı

"Ah, sen güler miydin?"

"Evet, iki kez yaptım, ikisini de fark ettiler," dedi yeterince ağırbaşlı bir şekilde, ama gözleri dans ediyordu Derken omuz askısının üzerinde her zamanki sahibinin eksik olduğunu gördü. "O nerede.. "

"Grall, Canth'ın gözlerinin arasına kurulmuş durumda, o kadar tok ki *araya* gitsek bile kıpırdamayacak gibi. Aklımdan da geçmiyor değil. Eğer bana G'nag'a güvenmemi söylemeseydin, onun mektubumu F'lar'a ulaştırmadığına, ya da onu kaybettiğine yemin edebilirdim."

"O yarayla *araya* gidecek değilsin, F'nor. Ve eğer G'nag mektubu götürdüm dediyse, götürmüştür. Belki de başka bir şey olmuştur."

"Ateş kertenkelelerini Etkilemekten daha mühim bir şey mi?"

"Birşeyler olmuş olabilir. İplik düzensiz yağıyor." Brekke sustu, yüzündeki kasvetli ifadeye bakılacak olursa, bunu ona hatırlatmamalıydı. "Belki de değildir, ama Kale Lordlanna nöbetçi ve ateş sağlamaları lazım ve belki de F'lar onlarla meşguldür. Yardım etmek için orada bulunmaman kesinlikle senin suçun değil. O iğrenç Kale Weyri binicileri kendilerine söz geçiremiyorlar. Çiftleşmeye yakın bir yeşili Weyrinden çıkarmayı düşün-" Brekke ağzını sıkıca kapatarak sustu tekrar "Ama Rannelly "kraliçen" dedi, "onun kraliçesi" değil."

Kız öylesine bembeyaz kesilmişti ki, F'nor sağlam eliyle onun dirseğini yakaladı düşmesin diye.

"Sorun ne? Kylara Prideth'i çiftleşmek üzereyken çıkarmadı, değil mi? Hem Kylara nerede?"

"Bilmiyorum. Wirenth'i kontrol etmeliyim. Ah, hayır, o olamaz!"

F'nor Güney Weyri'nin duvarlarla çevrili geniş bahçesinin üzerinde kemer oluşturan büyük asma ağaçlarının arasında takip etti kızın hızlı adımlarını.

"Wirenth yumurtadan çıkalı çok olmadı," diye seslendi ardından ve o zaman fark etti ki, Wirenth aslında epey uzun zaman önce çıkmıştı kuluçkadan. Brekke'yi en yeni Güney Weyrkadını olarak düşündüğü içindi sadece. Brekke çok genç görünüyordu, o kadar genç ki...

Mnementh Ramotb'u uçurduğunda Lessa da bu yaştaydı, diye bilgilendirdi Canth onu.

"Wirenth yükselmeye hazır mı?" diye sordu F'nor kahverengisine, olduğu yere çakılarak.

Yakında. Yakında. Bronzlar bilecektir.

F'nor zihninde Güney'in bronzlarını gözden geçirdi. Sonuçtan memnun olmadı. Bronzların sayıca az olmaları bir sorundu, yeni kraliçeye karşı bir nezaketsizlikti bu, ama Prideth ile çiftleşmek olsa da, olmasa da hepsinin binicileri Kylara'nın peşindeydiler. Wirenth'i kimin bronzu uçurursa uçursun, onun binicisi Brekke'yi elde edecekti ve Kylara'nın yatak gözdesi olmak için yarışanlardan biriyle Brekke'nin sevişti̇ğini düşünmek kahverengi biniciyi rahatsız ediyordu.

İçerleyerek, Canth en az buradaki bronzlar kadar büyük, hatta bazısından daha da iri, diye düşündü. Daha önce hiç böyle kişisel bir karşılaştırma yapmamıştı ve bunu insafsızca zihninin gerilerine attı.

Şimdi, keşke düzgün bir genç ve en iyi binicilerden biri olan N'ton, Güney'de olsaydı! Ya da Ista Weyri'nden B'dor. F'nor Ista'lıyla, onun Weyri ve Benden Weyri'nin güçleri Nerat ve Keroon üzerinde birleştiği zaman birlikte uçmuştu. İkisi de hoş ve uygun bronzlardı; F'nor N'ton'u daha çok tutmasına karşın, eğer Wirenth'i B'dor'un hayvanı uçurursa, Ista Weyri'ne taşınma seçenekleri olacaktı. Orada sadece üç kraliçe vardı ve Es-

kiçağlı olmasına karşın Nadira, Kylara'dan çok daha iyi bir Weyrkadınıydı

Bu çözümden hoşnut olarak, Wirenth'in bulunduğu güneşte ısınmış yere giden yolda yürümeye devam etti, gerçi bu işi nasıl becereceği konusunda hiç fikri yoktu.

Tamamen kendini kraliçesine vermiş olan Brekke'nin görüntüsüyle eşikte duraladı. Kız Wirenth'in kafasının yanındaydı, gövdesi zarifçe yaslanmıştı ejdere ve kibarca yanındaki gözün kenarını kaşıyordu. Wirenth uykuluydu, bir göz kapağı kendisine gösterilen ilginın farkında olduğunu göstermek istemişçesine açıktı, kama şekilli başı ön ayaklarının üzerinde dinleniyordu. Arka bacaklarını uzun, zarif kuyruğunun altına güzelce yerleştirmiş ve çevrelemişti kuyruğuyla. Güneşte mükemmel sağlığın belirtisi olan sarı turuncu bir renkte parıldıyordu - bu renk çok kısa süre içinde daha koyu, parlatılmış altın rengine dönecekti. Çok kısa süre içinde, çünkü F'nor, Wirenth'in ergenlik çağının o tombul yumuşaklığından eser kalmadığını fark etmişti; derisi parlak ve pürüzsüzdü, kötü bakıldığını gösterecek bir tek kusur yoktu. Son derece orantılı bir ejderdi; uzun bacaklı, kısa kuyruklu ya da wherry boyunlu değildi. Daha kıvrak bir görüntüsü vardı boyuna rağmen ki boyu Prideth'inki kadardı. Ramoth ve Mnementh'den olma en iyi yavrulardan biriydi.

F'nor ejderinin yanındayken hemen göze çarpmayan şekilde değişen Brekke'ye kaşlarını çattı. Daha kadınsı - ve çekici gözüküyordu. Onun farkına varan Brekke döndü ve kraliçeye kendini adamayla ortaya çıkan yorgun görünüşü, sevinçli yüzüne mahcup edici bir anlatım katmış gibi geldi F'nor'a.

Aceleyle boğazını temizledi. "O yakında uçacak, biliyorsun," dedi istediğinden daha da sertçe.

"Evet, sanırım öyle, güzelim benim. Acaba onu nasıl etkileyecek?" diye sordu Brekke ifadesi değişerek. Yana adım attı ve Wirenth'in çenesiyle kolu arasına girmiş minik bronzu işaret etti.

"Bunu bilemeyiz, değil mi?" diye yanıtladı F'nor ve arka arkaya boğazını temizleyerek Brekke'nin Güney'deki diğer bronz binicilerle eşleşmesi düşüncesine duyduğu öfkeyi sakladı.

"Bir şeye sıkılmıyorsun, değil mi?" diye sordu ilgiyle ve bir anda çok iyi tanıdığı Brekke'ye dönüştü yine

"Hayır. Şanslı binici kim olacak acaba?" diye sorduğunu duydu kendinin. Yeterince uygarca bir soruydu bu. Her şeye rağmen o, F'lar'ın filo ikincisiydi ve bu konularda meraklı olmaya hakkı vardı. "Açık bir uçuş isteyebilirsin, biliyorsun," dedi kendini savunarak.

Brekke'nin rengi soldu ve Wirenth'e dayadı sır-

tını. Rahatlamak istercesine.

Sanki rahatlamak istercesine, diye tekrarladı F'nor bu gözlemi kendi kendine ve huzursuzlukla; Brekke'nin önceki gün T'bor'a bakışını anımsadı. "Binicının zaten birisiyle olması fark etmez bildiğin gibi, ilk uçuşta değil," diye ağzından kaçırdı sanki acemi bir aptalmışçasına. Brekke eğer Wirenth'i T'bor'un Orth'u uçurursa Kylara'nın tepkisinin ne olacağını bilirdi. Hiçbir zaman huzura kavuşamayacağını da. Bu gafının üzerine inledi.

"Kolun mu sancıyor?" diye sordu ilgiyle.

"Hayır. Kolum değil." İleriye bir adım attı, sağlam eliyle onun omzunu kavrayarak. "Bak, açık bir uçuş istesen iyi olur. Birçok iyi bronz var. Benden Weyri'nden N'ton, Ista Weyri'nden B'dor. İkisi de iyi adamlar ve hayvanları da iyi. O zaman Güney'i terk edebilirsin..."

Brekke'nin gözleri kapalıydı ve onun kavrayışı altında gevşeyip gidecekmiş gibiydi.

"Hayır! Hayır!" İtiraz o kadar sessizdi ki, güçlükle duyabildi. "Ben buraya aitim, Benden'e değil."

Brekke'nin gövdesinden bir titreme geçti ve gözleri açıldı. Onun elinden kurtuldu.

"Hayır. N'ton - Güney'e gelmemeli," dedi düz bir sesle.

"O Kylara'nın işine yaramaz, biliyorsun," diye devam etti F'nor, onu rahatlatmaya kararlıydı.

"Her adamla yapamaz o. Ve sen de çok tatlı bir insansın."

En az Lessa kadar hızla ruh durumu değişerek gülümsedi ona Brekke.

"Bunu bilmek güzel."

Ve bir şekilde F'nor da onunla birlikte gülmek zorunda kaldı, kendisi gibi kahverengi bir binicinin Brekke gibi, küçük parmağında bile ondan daha fazla sezgi olan birine, öğüt verme gafını düşünerek.

Evet, N'ton ve B'dor'dan bir şekilde haber alacaktı. Ramoth ona yardım ederdi.

"Kertenkelene isim verdin mi?" diye sordu.

"Berd. Wirenth'le birlikte kararlaştırdık. Ondan hoşlanıyor," diye yanıtladı Brekke, sevecenlikle gülümseyerek uyuklayan çifte. "Çok şaşırtıcı olmasına karşın. Neden bana bir bronz, sana bir kraliçe ve Mirrim'e *üç* tane?"

F'nor omuz silkti ve gülümsedi ona. "Neden olmasın? Tabii ki onlara bir kez bu işin böyle olmadığını anlatırsak onurlu ikililere uyarlar."

Bir ejder belirdi Weyr'in üzerinde bağırarak.

"F'lar!" Bu kadar geniş kanat açıklığıyla ondan başkası olamazdı.

F'nor Brekke'ye Weyr iniş alanına takip etmesi için işaret ederek koşmaya başladı."

"Hayır. Sen git. Wirenth uyanıyor. Ben bekleyeceğim."

F'lar'ın kısa selamı "Herkes nerede?" sözüydü

kardeşi yanına gelirken. "Kylara nerede? Mnementh onu bulamıyor. Kendi keyfince gezmemesi gerek."

"Herkes ateş kertenkelesi yakalamaya gitti."

"İplik düzensiz düşerken mi? Bütün bu budalalıklar... Bu kıta İpliğe karşı bağışıklıklı değil! Bütün kabukların hayali adına, nerede T'bor? Tam da ihtiyacımız olan şey - İpliğin güney kıtasını yok etmesiydi!"

Bu patlama onun kişilliğine o kadar tersti ki, Weyrliderine bakakaldı F'nor. F'lar elleriyle gözlerini kapattı, şakaklarını ovdu. *Ara*nın soğuğu yine baş ağrısı başlatmıştı. Zanaatsalonu'nda konuşulanlar huzurunu kaçırmıştı. Özür dilercesine kavradı yan kardeşinin kolunu.

"Yaptığın affedilmezdi, F'nor. Senden özür diliyorum."

"Kabul edildi tabii ki. Orth alçalıyor şimdi." F'nor F'lar'a onu rahatsız edenin ne olduğunu sormadan önce beklemeye karar verdi. Benden Kalesi'nden Raid'in ve Bitra Kalesi'nden Sifer'in zorla istenen insan gücü karışısında ne demiş olduklarını tahmin edebiliyordu. Belki İplik Düşüşü'ndeki değişim, Benden Weyri'nin Pern'in sadık Kaleleri'ni rahatsız etmek için uydurduğu kişisel bir hakaretti.

T'bor indi ve uzun adımlarla bekleyen adamlara doğru yürüdü.

"Orth burada olduğunu söyledi, F'lar. Nedir se-

ni Güney'e getiren? Ateş kertenkeleleriyle ilgili haberlerimizi aldın mı?" diye seslendi T'bor. Yürürken bir yandan da elbisesindeki kumları temizliyordu.

"Evet, aldım," diye o kadar resmi bir tavırla yanıtladı ki F'lar, T'bor'un hoşgeldin tebessümü kayboldu. "Ve ben de sizin bizim haberlerimizi aldığınızı düşünmüştüm, İpliğin düzensiz düştüğünü."

"Sahilin her santiminde bir binici var, F'lar, bu yüzden beni ihmalkârlıkla suçlama," dedi T'bor, tekrar gülümseyerek. "Ejderlerin İpliği fark etmeleri için uçuyor olmaları gerekmez ki. Kabuklaraşkına, suların öbür yanından tısladığını duyabilirsin."

"Zannederim ateş kertenkelesi yumurtası arıyordun?" F'lar'ın sesi hâlâ hırçıncaydı ve T'bor'un raporu onu tamamen rahatlatmamıştı. "Hiç bulabildin mi?"

T'bor başını salladı. "Uzakta, batıda bir diğer kuluçkanın izleri var, ama ne bir ceset, ne de bir kabuk var ortada. Wherryler yenilebilir her şeyi hemen halledebilirler."

"Senin yerinde olsaydım, T'bor, bütün Weyr'i kertenkele yumurtası aramaya salmazdım. İpliğin bu kıtaya okyanus tarafından yaklaşacağının garantisi yok."

"Ama hep öyle olmuştur. Bize hep az yağar."

"İplik Lemos'un kuzeyine beklenenden on sa-

at erken dustu. Lemos'un güneyine ve Telgar'ın güneydoğusuna yağması gerekirken.' dedi F'lar ona sert bir sesle. "Sonra İpliğin engellenemeden düştüğünü öğrendim," ve bunun T'bor'un kafasına yerleşmesi için durakladı. "Telgar ve Crom Kalelerine, ikisinde de bizim çizelgelerimizin dışındaki zamanlarda. Daha önceki tecrübelerimize güvenemeyiz."

"Hemen nöbetçileri yerleştireceğim ve ilerlediğimiz kadar güneyi taramaları için filolar göndereceğim," dedi T'bor tez canlılıkla, binici ceketini omzuna geçirerek Ortlu'a doğru koşturdu. Koca bir sıçrayışla havalandılar.

"İplik Düşüşü gerçekten bu kadar istikrarsız mı?" diye sordu F'nor.

"Bilmiyorum," dedi F'lar sinirlice omuz silkerek. "İstersen bana şu ateş kertenkelelerinden bahset. Weyr'deki her sağlıklı binicinin vaktini harcamaya değer mi? Seninki nerede? Benden'e geri dönmeden önce kendi gözlerimle görmek isterim." Asık suratla kuzeydoğuya baktı

"Kabuklaraşkına, Benden Weyri'ni benim yokluğumda hiçbir şey dağılmadan bir hafta bile terk edemeyecek miyim?" diye F'nor o kadar hiddetlice sordu ki, F'lar rahatlayıp gülümsemeden önce bir anlık bir şaşkınlıkla baktı ona. "Böyle daha iyi," dedi F'nor gülümsemeye katılarak. "Gel, kertenkelelerden birkaçı Weyrsalonu'nda ve biraz *kiaha* ihtiyacım var. Bütün sabah ben de yu-

murta peşindeydi'm, anlarsın ya. Yoksa Güney'in şarabını mı denemek istersin?"

"Ne?" diye F'lar meydan okurcasına bir ünlemde bulundu.

Weyrsalonu'na girdiklerinde Mirrim içeride yalnızdı, büyük kazanlardaki yemekleri karıştırıyordu. İki yeşil, onu uzun, geniş ocağın üzerinden izliyorlardı. Göğsünde tuhaf bir çıkıntı olduğunu zannetti F'lar, sonra onun omuzlarına gözleri ışıklı iğne başı gibi gözüken yaralı kahverengiyi asmak için bir askı astığını fark etti. Mirrim taşa çarpan çizme seslerini duyunca döndü, gözleri F'nor'dan F'lar'a baktıkça yerini şaşkınlığa bırakan bir endişeyle büyümüştü. Weyrlideri'ni tanırken ağzı şaşkınlıktan açılmıştı onun F'nor'a olan benzerliğinden.

"Ve sen de - üçünü Etkileyen genç hanım olmalısın?" diye sordu F'lar koca odayı ona doğru kat ederek.

Mirrim heyecanla art arda reveranslar yaptı ve bu, sallantıya itiraz eden kahverenginin ciyaklamasına sebep oldu.

"Onu görebilir miyim?" diye sordu F'lar ve maharetle okşadı minicik göz kenarını. "Gerçekten de çok güzel! Tıpkı minyatür bir Canth," diyerek F'lar gizlice göz attı yarı kardeşine benzerliği fark edip fark etmediğini görmek için. "Yaralan iyileşecek mi - aa..."

"Adı Mirrim," dedi ağabeyinin hafızasının onu

yanıltığını ima eden düz bir tonda.

"Ah, evet Weyrlideri - hızla iyileşiyor," dedi kız tekrar eğilerek.

"Görüyorum ki kamı dolu," diye onayladı F'lar. Ocağın üzerinde birbirlerine sokulmuş ve birbirlerine cesaret verircesine mırıldayan çifte baktı. Sırtlarını kamburlaştırdılar, kırılgan, şeffaf yeşil kanatlarını açtılar, huzurla uğuldayarak kendilerini temizlemeye koyuldular. "Ellerin bu üçüyle dolu olacak."

"Onlara bakacağım efendim, söz veriyorum. Ve görevlerimi de unutmayacağım," dedi nefes almadan, gözleri hâlâ kocamandı. Soluk soluğa döndü ve en yakındaki tencereyi sıçratarak karıştırdı, sonra adamlar uzaklaşmadan etrafında döndü. "Brekke burada değil. Biraz *klah* alır mıydınız? Ya da yemek? Yoksa biraz..."

"Kendimize hazırlarız," diye rahatlattı onu F'lar, iki fincan alarak.

"Ah, bunu benim yapmam gerekir efendim..."

"Senin kazanlarına bakman gerek, Mirrim. Biz hallederiz," dedi F'lar ona kibarca, kafasında Zanaatsalonu'ndaki ev işleriyle bu salondaki düzeni ve pişen güzel yemekleri karşılaştırıyordu.

Kahverengi biniciye mutfaktaki ocaktan en uzaktaki masaya oturmasını işaret etti.

"Kertenkelelerden bir şey duyabiliyor musun?" diye sordu alçak sesle.

"Onunkilerden mi demek istiyorsun? Hayır,

ama tepkilerinden ne düşündüklerini kolayca anlayabiliyorum. Neden?"

"Öylesine sordum. O Arama'dan değil, değil mi?"

"Hayır, tabii ki değil. Brekke'nin evlatlığı."

"Hmm. O zaman kesin kanıt değil, değil mi?"

"Neyin kanıtı F'lar? Ne düşündüğünü anlayamıyorum."

F'lar kardeşine dalgınca gülümsedi ve sonra bıkkınca içini çekti.

"Kale Lordlarıyla başınız belaya girecek; Eskiçağ Weyrleri karşısında hayal kırıklığına uğradılar, memnun değiller ve İpliklere karşı daha acil önlemlere ayak direteceklerdir."

"Raid ve Sifer sana zorluk mu çıkartıyor?"

"Keşke sadece bu olsaydı, F'nor. Onlar yola gelirler." F'lar yarı kardeşine önceki gün Lytol, Robinton ve Fandarel'den öğrendiklerini kısaca özetledi.

"Brekke gerçekten önemli bir şey olduğunu söylerken haklıymış," dedi F'nor ardından. "Ama..."

"Evet, yeni haberler yenilir yutulur gibi değil, bu doğru, ama dalma verimli olan Zanaatdemircimizde belki de yanıt olabilecek bir şey var, sadece İpliği gözlemek için değil, Pern üzerindeki her Kale ve Salon arasında güvenilir bir iletişim kurabilmek için. Özellikle de Eskiçağlılan Weyrlerin dışına binici göndermeye ikna edemediği-

mizden. Bugün aletin bir tanıtım gösterisini izledim ve Telgar'daki düğüne Kale Lordları için bir tane yerleştireceğiz..."

"İplik de bunu mu bekleyecek?"

F'lar burnunu çekti. "Onlar daha az kötü olabilir, aslını istersen. İplikler Eskıçağlılardan daha esnek olabildiklerini ve Kale Lordlarından da daha az sorun çıkardıklarını kanıtladılar."

"Kale Lordları ile Weyradamları arasındaki en temel sorunlardan birisi ejderler, F'lar, ve bu ateş kertenkeleleri durumu kolaylaştırabilir."

"Ateş kertenkeleleri ne kadar benziyor ejderlere?"

F'nor omuz silkti. "Sana söylediğim gibi, Etkilenebilirler eğer aynın yapmıyorlarsa," diyerek ocak başındaki Mirrim'i işaret etti ve kötü niyetle sırıttı, "gerçi Kylara'yı görür görmez ondan nefret ettiler. Kendi midelerinin köleleriler, ama bu kesinlikle ejdervari bir şey. Sevilmeye ve şımartılmaya karşılık veriyorlar. Ejderler de aradaki akrabalığı kabul ediyorlar ve yaratıkları hiçbir şekilde kıskanmıyorlar. Ben, kendiminkinin düşüncelerinde temel duyguları sezebiliyorum ve genellikle onlara bakanlara sevgilerini iletebiliyorlar."

"*Ara*ya gidebiliyorlar mı?"

"Grall - benim küçük kraliçem - gitti. Ateş taşı çiğnemeye gelince, bir tahminde bile bulunamam. Bekleyip görmek zorundayız."

"Bizim zamanımız yok," dedi F'lar yumrukları-

nı sıkarak, gözleri düşüncelerinin akımından dolayı huzursuzdu.

"Eğer sertleşmiş yumurtalar bulabilseydik, tam çatlamak üzere, o düğün zamanına - bu. Fandarel'in aletiyle birleştiğinde -" F'nor sesini yavaşça alçalttı.

F'lar kararlı bir hareketle ayağa kalktı. "Senin kraliçeni göndermek isterim. Ona Grall adını mı vermiştin?"

"Sen tam bir ejderadamsın, F'lar," diye güldü F'nor, Brekke'nin dediğini hatırlayarak. "Kertenkelenin adını hatırlarken sorun yok, ama kızınkini -? Boş ver F'lar. Grall Canılı ile birlikte."

"Onu çağırma imkanın var mı - buraya?"

F'nor bu ilgi çekici olasılığı düşündü ama başını salladı.

"Uyuyor, midesi boğazına kadar dolu."

Grall Canth'ın sol kulağının oyuğuna zarafetle yerleşmişti. Karnı sabahki yemekten şişmişti ve F'nor onu tatlı yağlarla ovmuştu. İki göz kapağını kaldırmak lütfunda bulundu, ama bakışları o kadar donuktu ki, ne ona tepeden bakan Mnementh'i, ne de yeni ziyaretçiyi umursadı. Mnementh onun çok ilgi çekici bir yaratık olduğunu düşünmüştü.

"Sevimli, eminim Lessa da bir tane isteyecektir," diye mırıldandı F'lar yüzünde keyifli bir tebessüm ile, Grall'ı incelemek için tırnandığı Canth'ın kolundan aşağı atlarken. "Umarım biraz

daha büyür. Canth esnerken farkında olmadan yutabilir onu "

Asla, dedi Canth ve kahverenginin yorumunun bronz biniciye iletilmesi gereksizdi.

"Keşke onları eğitmenin -eğer eğitilebilirlerse,- ne kadar vakit alacağını tahmin edebilseydik. Ama zaman da en az bir Eskiçağlı kadar katı." F'lar yarı kardeşinin tam gözüne baktı artık içini kemiren derin kaygıyı saklamadan.

"Tamamen değil, F'lar," dedi kahverengi binici, sabit bakışlarla karşılık vererek. "Dediğin gibi, asıl kötülük kendi..."

Bir ejderin İplik saldırısını duyuran gürültülü sesi, F'nor'u cümlesinin ortasında durdurdu. Kahverengi binici içgüdüsel bir şekilde alarma tepki vererek ejderine doğru fırlamıştı ki, F'lar yapıştı koluna.

"İyileşmemiş bir yarayla İplikle savaşamazsın, be adam. Nerede saklarlar ateş taşını burada?"

F'lar, T'bor'un gevşekliğini ne kadar eleştirirse eleştirsin, Weyr'in savaşçılarının anında verdikleri karşılığa söylecek laf bulamazdı Ejderler daha alarm çağırısı yavaş yavaş kaybolmadan önce gökyüzünü doldurmuşlardı. Binicileri savaş aletlerini ve ateş taşlarını hazırlarken ejderler weyrlerine dalış yaptılar Weyrin kadın ve çocukları malzeme barınağında çuvalları dolduruyorlardı. Tillek ve Istalı balıkçıların yerleştiği deniz kalesine haber verilmişti. Yer ekibi olarak çalışacaklar-

dı. F'lar hazırlanıp havalanıncaya kadar, T'bor koordinatları veriyordu.

İplik batıya, çölün sınırına, toprağın bataklık olduğu, sivri geniş kenarlı çimlerin aralarına cüce süngerağaçlarının ve bodur böğürtlen çalılarının karıştığı yere yağıyordu. İplik için çamurlu bataklık enfes yuvalanma ortamıydı, İpliğin yayılıp ürerken beslenmesine yetecek organizmalara sahipti.

Filolar, tamamen donanmış ve iyi düzenlenmiş olarak araya girdiler T'bor'un emriyle. Bir anda ejderler sıcak, nemli havada asılıydılar ve yoğun İplik kümelerine alev püskürtmeye başlamışlardı bile.

T'bor, F'lar'ın da onayladığı şekilde alçak seviyeden girişi işaret etmişti. Ama İpliği daha yüksek irtifalarda arayıp hemen havadaki tehlikeyi safdışı bırakırlarken filonun hareketi yukarıya doğruydu. Weyr halkı ve iyileşmekte olan yaralılar da deniz kalesi grubuna katılmışlardı yer ekibi olarak ama, F'lar burada alçak uçuş desteğine ihtiyaçları olacağını düşünüyordu. Sadece üç kraliçe savaşıyordu ve *neredeydi bu Kylara?*

Yer ekipleri ulaşmışlar, hep birlikte taşıyıcı ejderlerden iniyor ve F'lar Mnementh'i alçaktan uçmaya yönlendirirken hareket ettiğini gördükleri her çalı kümesini yakıyorlardı. Bağırarak onlara Düşüş'ün başı çeken Sınırı'nın nerede olduğunu söylediler ve F'lar Mnementh'i kuzey ve doğuya

çevirdi. Mnementh emre uydu, ama aniden kuzeye döndü, kafası neredeyse yerdeki bitkileri sıyırıyordu. Kanatlarını geriye çırparak o kadar ani durdu ki, binicisi neredeyse dengesini kaybediyordu. Havada durdu, yere o kadar kararlı baktı ki, F'lar onun dikkatini çekenin ne olduğunu görmek için eğildi koca boynun üzerinden. Ejderler, gözlerinin odaklarını geniş mesafeleri ya da yakınları kontrol için ayarlayabilirlerdi.

Mnementh indi, ayakları balçıklı araziye gömüldü. F'lar aşağıya atladı ve çalıları yakından inceledi. Delikler önceki Düşüşlerden kalan sıcak İplik damlaları tarafından mı açılmışlardı? Hayır. Öyle olsa yapraklar çoktan dökülürdü. Yakındaki bütün bitki örtüsünü tetkik etti. İplik yuvalarından iz yoktu. Yine de İplik düşmüştü - bu Düşüş olmalıydı - geniş bir alandaki yapraklar, çimenler ve ağaçlarda delikler açmış - ve hiçbir iz bırakmadan yok olmuştu. Hayır, bu olanaksızdı! F'lar böğürtlen çalısının dibini dikkatle - çünkü canlı İplik wher derisinden eldivenleri de yiyip geçebilirdi açtı. Mnementh yardım edercesine derin bir çukur kazdı yakınına. Tersyüz olan toprak kurtçuklarla kaplıydı, kalın, sağlam çim köklerinde kaynaşıyorlardı. Çalının beklenmedik derecede gri, boğum boğum dolaşık kökleri kara toprakla kaplıydı, ama İplikten eser yoktu.

Hayrete düşmüş şekilde, F'lar gözlerini kaldırdı, havadaki weyr çömezlerinin çağrısını yanıtla-

mak için.

İplik Düşüşü'nün Sınırı burası mı, bilmek istiyorlar, diye rapor verdi Mnementh binicisine.

"Daha güneyde olmalı," diye cevapladı F'lar ve eliyle weyr çömezlerine o yönü işaret etti. Ters dönmüş toprağa, güneş ışığından kaçışan kurtçuklara baktı. Sağlam ve kabuksuz bir dal alarak Mnementh'in açtığı çukurdaki toprağı eşeledi İplik istilası anlamına gelen oyuklan aramak için. "Daha güneyde olmalı Bunu anlamıyorum." Bir böğürtlen çalısından bir avuç yaprak kopardı ve eldivenlerinin arasında inceledi. "Eğer bu bir süre önce olduysa, yağmur deliklerdeki külleri temizlerdi. Hasar gören yapraklar dökülürdü."

Güneye ve hafifçe doğuya doğru ilerlemeye başladı, İpliğin nereden başladığını kesinleştirmeye çalışarak. Her yerdeki yeşillik onun geçişini kanıtlıyordu, ama hiç İplik yuvası bulamadı.

Bir bataklık gölünün acı sularında boğulmuş İplikleri görünce başlangıcın burası olduğuna karar vermek zorunda kaldı. Ama tatmin olmamıştı ve araştırırken çamurlara saplanıp kaldı, bu yüzden Mnementh'in onu çekip kurtarması gerekti.

Bu Düşüş'teki anormallikler üzerine o kadar yoğunlaşmıştı ki, vaktin nasıl geçtiğini anlamadı. T'bor tepesinde belirip Düşüş'ün sona erdiğini bildirdiğinde irkildi biraz. Ve iki adam da, yer takımının şefi olan, Ista'dan Toric adlı genç bir balıkçı, Düşüş'ün keşfinden beri en fazla iki saat

sürmüş olduğunu doğrulayınca dehşete düştüler.

"Kısa bir Düşüş, farkındayım, ama gökte hiçbir şey yok ve işte Toric diyor ki yer ekipleri kaçan birkaç kümeyi temizliyorlarmış," dedi T'bor, Weyr'nin etkili performansından oldukça memnundu.

Her içgüdüsü F'lar'a birşeylerin yanlış olduğunu söylüyordu. İplik daima dört saatlik sürelerde düşerdi - yine de göğün berrak olduğu aşikârdı.

"Senin fikrine ihtiyacım var, T'bor," dedi ve sesinde öbürünün hemen yanına gelmesine sebep olan kaygılı bir sinirlilik vardı.

F'lar bir avuç acı su aldı ve ona boğulmuş İplikleri'n tellerini gösterdi.

"Bunu daha önce görmüş müydün?"

"Evet, gerçekten de," diye yanıtladı T'bor içten bir sesle, rahatladığı ortadaydı. "Hep böyle olur buralarda. Bu ayak boyu gölcüklerde İplik yiyecek fazla balık yoktur."

"O zaman bataklık sularında onların hakkından gelen birşeyler var?"

"Ne demek istiyorsun?"

Sözsüzce, F'lar en yakındaki üzeri yaralı bitkiyi eğdi ona doğru. Dikkatlice testere kenarlı bataklık otlarını büktü. T'bor'un şaşıran gözlerini fark ederek geldiği yönü, yer ekiplerinin alev makinalan bir kez bile kullanmadan kıpırdandıkları yeri işaret etti.

"Yani, böyle mi? Nereye kadar?"

"İplik Düşüşü'nün Sınırına kadar, hızlı yürüyüşle bir saatlik mesafede," dedi F'lar karamsarca. "Daha doğrusu Sınır olduğunu sandığım yer."

"Weyr'e daha yakın bataklık deltalarda bunun gibi izler olan çalılar ve otlar gördüm," diye kabul etti T'bor yavaşça, esmer beti benzi atmıştı, "ama kömür olduğunu düşündüm. O kadar az İplik istilasıyla karşılaşıyoruz - ve hiç İplik yuvası yok."

T'bor sarsılmıştı.

Orth hiç İplik yuvası olmadığını söylüyor, diye rapor verdi Mnementh ve Orth ışıldayan gözlerini bir an Benden Weyrlideri'ne döndürdü.

"Ve İplik hep bu kadar kısa süreli miydi?" diye F'lar bilmek istedi.

Orth diyor ki bu ilkmiş, ama alarm geç verilmiş.

T'bor korku dolu gözlerini F'lar'a çevirdi.

"O zaman kısa süren bir Düşüş değildi," dedi içinden birisinin itiraz etmesini umarak.

Tam o anda Canth indi yere. F'lar kardeşini azarlayacaktı, ama onun sırtındaki alev makinasını görünce vaz geçti.

"Bu şu ana kadar gördüğüm en anormal Düşüştü," diye bağırdı F'nor iki bronz biniciyi selamlarken. "Hepsini havada yakalamış olamayız, ama yuvanın izi bile yok. Her su birikintisi ölü İpliklerle dolu. Sanırım şükran duymalıyız. Ama anlayamıyorum."

"Bundan hoşlanmıyorum, F'lar," dedi T'bor başını sallayarak. "Hoşlanmıyorum. İpliğin birkaç hafta daha yağmaması gerekirdi, yağsa bile bu bölgeye değil."

"Öyle görülüyor ki, İplik hangi zamanı ve nereyi seçerse oraya düşüyor."

"İplik nasıl seçebilir?" diye sordu T'bor korkmuş bir adamın öfkesiyle. "Onun aklı yok!"

F'lar'ın gözlerini kaldırıp baktığı tropik gökyüzü o kadar aydınlıktı ki, ufkun hemen yükseğindeki Kızıl Yıldız'ın uğursuz bakışı görülemiyordu.

"Eğer Kızıl Yıldız'da dört yüz Devirlik Aralıklarla sapmalar oluyorsa, neden düşme şeklinde bir farklılık meydana gelmesin ki?"

"Ne yapacağız o zaman?" diye sordu T'bor, sesinde bir parça çaresizlik vardı. "Delik açan, ama yuvalanmayan İplik! Zamanından günler önce ve sadece iki saat boyunca düşen İplik!"

"Başlangıç için tarama ekiplerini hazırla ve buraya ne zaman, nereye İplik düştüğünü bana bildir. Dediğin gibi, İpliğin aklı yoktur. Bu yeni Kaymalarla birlikte, tahmin edilir bir düzen elde edebiliriz." F'lar kızgın güneşe doğru çattı kaşlarını; yüksek seviyelere ve *arat*un soğuğuna uygun olan wher derisi savaş kıyafetleri içinde ter döküyordu.

"Tarama için benimle uç, F'lar," diye önerdi T'bor endişeyle. "F'nor, hazır mısın? Eğer bir tek

yuva bile kaçırdıysak burada..."

T'bor Orth'a bütün binicileri çağırttı, hatta weyr çömezlerini bile, onlara ne aramaları gerektiğini, korkularını anlattı.

Güney'in tüm gücü kanatlarında uç uca, en alçak seviyeden uçtular ve bataklık yöreyi Düşüş Sınırı'na kadar taradılar. Ne bir hayvan ne de bir insan, toprakta ya da yeşillikte alışılmadık hiçbir ters durum rapor edemediler. İpliğin az önce düştüğü yer, şimdi inkâr edilemez biçimde İpliksizdi.

Her yerin temiz oluşu T'bor'u daha da evhamlandırmıştı, ama bir tur daha atmanın anlamı yoktu. Savaşçı filolar yaralıları dosdoğru uçmaya bırakarak *ara*dan Weyr'e döndüler.

T'bor ve F'lar Weyr arazisine doğru süzülürken weyr kalelerinin çatıları ile ejder yataklarının çıplak kara toprak ve kayaları, dev fellis ve süngerağacı yapraklarının arasından bir desen gibi gözüküyordu altlarında. Weyrsalonu'nun bitişiğindeki ana meydanda Prideth boynunu ve kanatlarını uzatmış, Weyr eşlerine sesleniyordu.

"Bir tur daha at Mnementh," dedi F'lar bronzuna. Önce Kylara'yı dövme güdüsünden kendini kurtarmalı ve T'bor'a onu özel olarak paylama fırsatı vermeliydi. Bir kez daha Lessa'ya o kadının, Weyrkadını olması için baskı yapmasını istediğinden dolayı pişmanlık duydu. Mantıklı bir çözüm gibi gözükmüştü o zamanlar. Adamın

onun en kötü ziyankârlıklarını bile kontrol altında tutabilmesine rağmen, T'bor için de samimi olarak üzülüyordu. Ama bir kraliçenin Weyri'nde olmaması... Kylara nereden bilebilirdi İpliğin buraya beklenenden önce düşeceğini? Yine de neredeydi de duymamıştı alarmı? Hiçbir ejder bu kadar derin uyumazdı.

Geri kalan ejderler weyrlerine dağılırken, o daireler çizmeye devam etti ve fark etti ki hiçbiri Revire doğru alçalmak zorunda kalmamıştı.

"İplikle hiç yaralanmadan mücadele etmek mi?"

Bu hoşuma gidiyor, diye belirtti Mnementh.

Her nasılsa o günkü mücadelenin F'lar'ı en çok huzursuz eden yanı buydu.

"Sana söyledim," diyordu Kylara, sessiz ama öfkeyle, F'lar onlara katıldığı zaman, "bir kuluçka buldum ve bu kraliçeyi Etkiledim. Geri geldiğimde hepinizin nereye gittiğini bilen hiç kimse yoktu. Prideth'in koordinatlara ihtiyacı var, biliyorsun." Gözleri parıldayarak F'lar'a dönmüştü şimdi. "Saygılarımı sunarım, Bendenli F'lar," dedi ve sesi T'bor'u kaskatı hale getirip dişlerini kenetlemesine sebep olan, şefkatli bir tona bürünmüştü. "Benden Weyri'nin kendi sorunlan varken bizimle birlikte savaşman ne kadar güzel."

F'lar alaya aldırmadı ve kısa bir karşılık verdi başıyla.

"Ateş kertenkeleme bak. Harika, değil mi?" Sağ

kolunu kaldırıp, en son yedikleri, karın derisinde şişkinlik yapan ve uyuklayan altın kertenkeleyi gözler önüne serdi.

"Wirenth ve Brekke buradaydılar. Onlar biliyordu," dedi T'bor ona.

"O mu!" Kylara weyrkadınına umursamaz ve aşağılayan bir omuz silkmeyle burun kıvırdı. "O bana saçma sapan koordinatlar verdi batıdaki bataklığın derinliklerine. İplik düşmüyor..."

"Bugün düştüler," diye bağırdı T'bor. Yüzü öfkeden kıpkırmızıydı.

"Öyle mi!"

Prideth huzursuzca homurdanmaya başladı ve yüzündeki meydan okuyan sert hatlar yumuşayan Kylara onu yatıştırmaya koyuldu.

"Bak, yine onu rahatsız ettin, çiftleşmeye o kadar yakın ki." T'bor'a ters ters baktı ve etrafında dönerek kertenkelesini F'lar'a doğru kaldırdı. "Kraliçemi beğenmedin mi?"

Ani hareketle dengesini yitiren küçük yaratık, jilet keskinliğindeki pençelerini wher derisini İpliğin yapraklan deldiği kadar kolaylıkla geçirdi Kylara'nın koluna. Bir çığlıkla, Kylara kolunu salladı ve ateş kertenkelesini savurdu. Yaratık havada kayboldu. Kylara'nın acı dolu çığlığı öfke dolu bir feryada dönüştü.

"Bak şu yaptığına, seni aptal. Kaçırdın onu."

"Ben yapmadım, Kylara," diye yanıtladı F'lar sert ve soğuk bir sesle. "İnsanların sınırlarını zor-

lamamaya dikkat et!"

"Benim de sınırlarım var, Bendenli F'lar," diye haykırdı iki adam uzun adımlarla Weyrsalonu'na doğru giderlerken. "Beni zorlama. Duyuyor musun? Zorlama beni!" Lanet okumaya devam etti iyice heyecanlanan Prideth yürekler acısı çığlıklarıyla onun sesini boğana dek.

İki Weyrlideri öncelikle haritayı incelemeye koyuldular ve İpliğin Güney kıtasının daha nerelerine fark edilmeden düşmüş olabileceğini anlamaya çalıştılar. Derken Prideth'in yakınması sona erdi ve meydan boşaldı.

"Yine insan gücüne düşüyor iş, T'bor," dedi F'lar. "Bu kıtanın baştan sona aranması lazım. Ah, farkındayım ki," ve elini kaldırdı kendini korurcasına bir itirazı engellemek için, "yeterince adamın yok, hatta anakaradaki tüm kale halkı seferber olsa bile. Ama İplik dağları aşabilir," güneydeki sıradağları işaret etti, "ve bu haritada gözükmeyen bölgelerde ne olduğunu bilmiyoruz. İplik Düşüşünün sadece bu kıyı kısmında gerçekleştiğini varsaydık. Bir kez yuvalandıktan sonra tek bir İplik, yolundakileri yiyerek her türlü kara parçasını aşabilir ve -" Iki eliyle kesercesine bir hareket yaptı. "İpliğin nasıl olup da farkına varmadan o bataklıklara yağıp da bir tek yuva bile yapmadan kaybolduğunu bilmek için neler vermezdim!"

T'bor homurdanarak hemfikir olduğunu gös-

terdi, ama F'lar, onun zihninin bu sorunda olmadığını sezdi.

"O kadın yüzünden payına düşenden daha fazla acı çektin, T'bor. Neden gelecek seferki uçuşu açık düzenlemiyorsun?"

"Hayır!" Orth da kükreyerek katıldı bu şiddetli itiraza.

F'lar T'bor'a şaşkınlıkla bakakaldı.

"Hayır, F'lar. Onu elimde tutacağım. Kendimi de. Ama Orth Prideth'i uçurduğu sürece, Kylara benimdir."

F'lar gözlerini hemen kaçırdı diğerinin yüzündeki acıdan.

"Şunu da bilsen iyi olur," diye devam etti T'bor ağır, yavaş bir sesle. "O tam bir kuluçka buldu. Onları bir Kaleye götürdü. Prideth, Orth'a söyledi"

"Hangi Kaleye?"

T'bor usanmışçasına salladı başını. "Prideth hoşlanmadığı için adını anmıyor. Ateş kertenkelelerini weyrlerden götürmekten de hoşlanmıyor."

F'lar gözlerinin önüne düşen perçemini sinirli bir hareketle geriye attı. Bu çok sağlıksız bir gelişmeydi. Binicisinden memnun olmayan bir ejder? Onların hepsinin güvendikleri tek güvence Kylara'nın Prideth'le arasındaki bağdı. Kadın benmerkezcil bencilliği içinde bunu da zedeleyecek kadar aptal, ahlâksız ve baştan çıkmış ola-

mazdı.

Prideth beni duymuyor, dedi Mnementh aniden. *Orth'u da duymuyor. Çok üzgün. Bu hiç iyi değil.*

Beklenmedik şekilde yağan Iplikler, Kalelilerin ellerinde ateş kertenkeleleri, binicisinden hoşlanmayan bir ejder ve binicisinin sorulanını önceden tahmin eden bir diğeri! F'lar da yedi Devir önce sorunları olduğunu sanırdı!

"Her şeye şimdi çözüm bulamam, T'bor. Lütfen nöbet tut ve yeni bir haber olduğu anda bana haber ver. Eğer yeni bir kuluçka bulursan, yumurtaların bir kısmını almak beni çok memnun edecektir. Eğer küçük kraliçe Kylara'ya dönerse bunu da bilmek isterim. Hayvanın da haklı olduğumu kabul ediyorum, ama bu kadar çabuk korkup *araya* kaçıyorlarsa ev hayvanı olmaktan başka işe yaramayabilirler."

F'lar Mnementh'e bindi ve Güney Weyrlideri'ni selamladı, ziyaretinde hiçbir şey onu rahatlatamamıştı. Ve Kale Lordlan'ını ateş kertenkeleleriyle şaşırtma avantajını kaybetmişti. Aslında Kylara'nın aceleci bağışı şüphesiz işleri daha da karıştıracaktı. Kendi Weyr'ine bağlı olmayan bir Kale'ye burnunu sokan bir Weyrkadını? Neredeyse bu yaratıkların evcil hayvanlardan daha fazlası olmamasını ve onun bu hareketini geçiştirebilmeyi umuyordu. Yine de herkes tarafından Etkilenebilir minyatür bir ejderin psikolojik etkisi

vardı. Bu, Weyr Kale ilişkilerini iyileştirmek için değerli bir fırsat olabilirdi.

Mnementh yukarılara, daha soğuk seviyelere çıktıkça F'lar daha çok İplik Düşüşü konusunda üzüldü. İplik Düşmüştü. Yaprakları ve çimenleri delik deşik etmiş, suda boğulmuş, yine de verimli topraklarda tek bir iz bile bırakmamıştı. Igen'in kum solucanları neredeyse agenothree kadar etkili biçimde İplik yiyorlardı. Ama kara bataklık çamurunda kaynaşan kurtçukların pek az benzerliği vardı bölütlü, kabuklu solucanlarla.

Güneyi son bir defa kontrol etmeden terk edemeyen F'lar, Mnementh'e batı bataklığına gitme emri verdi. Bronz pençesiyle kazmış olduğu çukurun tam yanına getirdi onu itaatkârca. F'lar onun omzundan aşağı kaydı, nemli, yapışkan, buharlaşan bataklık havası kalın, ıslak bir deri gibi sararken wher derisi ceketinin önünü açtı. Etrafında daha önce fark etmediği rahatsız edici, çınlayan zayıf bir ses vardı, sıçrama ve kabarcıklanma sesi. Aslında, bataklık sanki İplik tehditiyle susturulmuşçasına oldukça sessiz olmuştu.

Böğürtlen çalısının köklerinin yanındaki çimenli tümseğe döndüğünde toprak sahipsizdi, gri kökler nemden parlaktı. Başka bir yeri tekmeleyerek küçük bir larva kümesi buldu, ama miktar bir önceki kadar çok değildi. Kurtçukların havadan ve ışıktan kaçışmalarını seyrederek çamırlu topu eline aldı. İşte o zaman fark etti ki, çalı-

nın yeşilliklerinde artık İplik yaraları yoktu. Kömürleşen kısımlar kaybolmuştu ve deliklerin üzerinde sanki çalı kendini onanyonmuşçasına ince bir tabaka oluşmuştu.

Avucunun derisinde bir şey kıpırdandı ve hızla çamur topunu yere attı, elini bacağına sildi.

Bir yaprak kopardı yeşilliktekı İplik izlerinin iyileştiğinin kanıtı olarak.

Yoksa kurtçuklar kum solucanlarının güney kıtasındaki dengi olabilirler miydi?

Aniden koştu ve Mnementh'in omzuna sıçrayarak koşumlara sarıldı.

"Mnementh, beni bu Düşüşün başlangıcına götür. Altı saat geriye. Güneş zenitte olacak."

Mnementh söylenmedi, ama düşünceleri açıktı: F'lar yorgundu, F'lar Benden'e geri dönüp dinlenmeli ve Lessa ile konuşmalıydı. Zamanda *ara*dan sıçramak bir binici için zordu.

Soğuk *ara* kuşattı onları ve F'lar hızla açtığı ceketi kapattı, ama soğuk göğüs kafesine işlemeden önce değil. Buğulu bataklıkta tekrar belirirlerken, sadece fiziksel olmayan bir üşümeyle titredi. Acımasız soğuğun etkisinden kurtulması alev alev yanan güneşin altında bile birkaç dakikadan uzun sürdü. Mnementh kısaca kuzeye doğru süzüldü ve sonra yüzünü güneye çevirerek havada asılı kaldı.

Fazla beklemeleri gerekmedi. Çok yüksekte, İplik Düşüşü'nün habercisi olan o uğursuz

grilik göğü kararttı. Ne kadar çok izlemiş olursa olsun, F'lar kendisini korkudan kurtaramıyordu. Ve uzaktaki griliğin kurşuni İplik tabakaları ve kümeleri halinde ayrışmasını izlemek daha da acıydı. İzlemek ve aşağıdaki bataklığa düşmesine engellemeksizin göz yummak. Yapraklan ve yeşillikleri delip geçerken, çamura tıslayarak nüfuz ederken izlemek. Mnementh bile huzursuzca kıpırdandı, tarihi tehdite karşı içindeki ateş püskürterek saldırma içgüdüsüne karşı koyarken kanatları titriyordu. Yine de, İpliğin Sınırı gri bir yıkım yağmuru gibi, bataklık boyunca güneye ilerlerken izledi.

Bir emre gerek duymaksızın indi Mnementh Sınırın az gerisine. Ve F'lar, içinden yükselen tiksintiyle kusacağından neredeyse emin olarak mücadele ederken delip geçen İpliklerin dumanı tüten en yakındaki tümseğe döndü.

Hararetli şekilde faal olan kurtçuklar, bir aradaki köklerde toplanmışlardı. Çimenleri yukarı kaldırırken, şişkin kurtçuklar yere düştüler ve çılgınca toprağa girdiler. O kümeyi yere bırakıp en yakındaki çalıyı kökünden söktü, gri, dolaşmış kök yumağını açığa çıkardı. O da aniden hava ve ışığa maruz kaldıkları için kaçışan kurtçuklarla kaynıyordu. Çalının yapraklarındaki İplik deliklerinden hâlâ duman yükseliyordu.

Nedeninden emin olmaksızın, F'lar diz çöktü, bir başka çimen topluluğunu daha çıkardı ve kı-

pır kıpır kurtçukları binici eldiveninin içine doldurdu. Iyice sarmaladı ve kemerinin altında güvene aldı.

Ardından Mnementh'e bindi ve ona, gittikçe yükselerek Benden'in muazzam sıradağlarını oluşturan tepelerin Keroon Kalesi'nin geniş düzlükleriyle kaynaştığı Keroon'daki Çobanustası Zanaatsalonu'nun koordinatlarını verdi.

Uzun, saçsız, kayış gibi, sanki kemiklerini şeritli yeleği, dar deri pantolonu ve ağır çizmeleri bir arada tutuyormuşçasına zayıf bir adam olan Çobanustası Sograny, Benden Weyrlideri'nin bu beklenmedik ziyareti karşısında hiç memnuniyet göstermedi.

F'lar zanaatkârlar tarafından titiz bir nezaketle karşılanmıştı, biraz da şaşkınlıkla. Öyle görünüyordu ki Sograny, çok hızlı ova türüyle geniş göğüslü dağ türünün melezi yeni bir sürü hayvanının doğumunu denetliyordu. Bir ulak F'lar'ı büyük ahıra getirdi. Olayın önemini kavrayan F'lar, hiç kimsenin görevini terk etmemesini garip buldu. Kusursuzca temizlenmiş taştan düzgün kulübelerin, iyi bakımlı balıçelerin, seraların ve araç gereç dolu ahırların yanlarından geçtiler. F'lar Demirci'nin yerinde hüküm süren kargaşayı aklından geçirdi, ama ardından adamın ne harikalar yarattığını düşündü.

"Çobanustasını ilgilendiren bir sorunun mu

var, Weyrlideri?" diye sordu Sograny F'lar'a kısa bir selam vererek, gözleri bölmesinde doğum sancısı çeken hayvanın üzerindeydi. "Nedir?"

Adamın tavn o kadar kendini savunurcaydı ki, F'lar Ista Weyri'nden D'ram'ın onu rahatsız edecek ne yapmış olabileceğini merak etti.

"Demirciustası Fandarel bana yardımcı olabileceğini söyledi, Çobanustası," diye yanıtladı F'lar, ne tavrında şakacılık, ne de hitabında nezaketsizlik vardı.

"Demirci mi?" Sograny F'lar'a kısık, şüpheci gözlerle baktı. "Neden?"

Fandarel ne yapmış olabilirdi Çobanustası'nın onun hakkında kötü düşünmesi için?

"İki anormal olaya rastladım, Çobanustası. İlki, ateş kertenkelesi yumurtaları binicilerimden birinin yakınlarında çatladı ve o, kraliçeyi Etkileyebildi..."

Sograny'nin gözleri büyüdü şaşkın bir inanmayışla.

"Hiç kimse bir ateş kertenkelesini yakalayamaz!"

"Katılıyorum, ama o Etkileyebiliyor Kesinlikle yapmış da. Ateş kertenkelelerinin doğrudan ejderlerle ilişkili olduğuna inanıyoruz."

"Bu ispat edilemez!" Sograny kendini doğrultttı, gözleri hemen F'lar ve Çobanustası'ndan uzakta yapacak işler bulan yardımcılarının üzerinde dolaşıyordu.

"Görünen o ki ispatlanabilir. Çünkü benzer özellikler ortada. Güney'in bir kumsalında yedi ateş kertenkelesi Etkilendi. Biri benim filo ikincim, Canth'ın binicisi F'nor tarafından..."

"F'nor? Şu lursız weyradamlarıyla Demircisalonu'nda dövüşen adam mı?"

F'lar yutkundu ve onayladı. O utanç verici olay, hiç beklenmedik yararlara yol açmıştı.

"Ateş kertenkeleleri su götürmez ejdervari özellikler sergiliyorlar. Ne yazık ki kendilerini Etkileyenin yanında kalmak zorundalar, yoksa elimde mutlak bir kanıt olurdu."

Sograny sadece homurdandı, ama bir anda dinler durıma gelmişti.

"Çobanustası olarak ateş kertenkeleleri hakkında birşeyler bilebileceğinizi ummuştum. İgen kesinlikle onlarla dolu..."

Sograny elini sabırsızca sallayarak onun sözünü kesti.

"O uçan şeylere harcayacak vaktim yok. İşe yaramaz yaratıklar. Hiçbir zanaatkârım..."

"Bize muazzam yararları dokunacağının bütün belirtileri var. Hem zaten ejderler de ateş kertenkelelerinden türetilmişler."

"İmkânsız!" Sograny ona gözlerini dikti, ince dudakları bu olasılığı kesinlikle inkar ediyordu.

"Nöbetçi wherlerden türetilmediler ya."

"İnsan büyüklüğü değiştirebilir, ama o kadar. Tabii ki en büyüğü en büyükle çiftleştirerek asıl

soyu geliştirebilir," ve Sograny uzun bacaklı ineği işaret etti. "Ama bir ateş kertenkelesinden bir ejder türetmek? Kesinlikle imkânsız."

F'lar o konuyla daha fazla zaman harcamadı, ama kemerinden eldivenini çıkarttı ve kurtçukların eldivenli avucuna boşalttı.

"Ya bunlar. Böylelerini gördünüz mü?..."

Sograny'nin tepkisi aniydi. Dehşet dolu bir çığlıkla F'lar'ın elini yakaladı, kurtçukları ahırın taş zeminine döktü. Agenothree getirmeleri için haykırarak kımıldayan kurtçukların üzerinde sanki kötülüğün kaynağı onlarmış gibi tepindi.

"Sen - bir ejderadam - nasıl olur da bu pisliği benim yerime getirebilirsin?"

"Çobanustası, kendine gel!" F'lar öfkelendi, adamın yakasına yapışıp sarsarak, "Onlar İpliği yokediyorlar. Tıpkı kumsolucanları gibi. Kumsolucanları gibi!" dedi.

Sograny gözlerini ona dikmiş, F'lar'ın elleri arasında titriyordu. Kafatasına benzeyen başını iki yana salladı ve gözlerindeki öfke yatıştı.

"İpliği sadece ateş yok edebilir, ejderadam!"

"Sana söyledim," dedi F'lar sertçe, "bu kurtçukların İpliği yiyip bitirdiğini!"

Sograny F'lar'a büyük bir öfkeyle baktı.

"Onlar iğrenç şeyler. Vaktimi harcıyorsun bu saçmalıklarla."

"En içten özürlerimle," dedi F'lar kısaca eğilerek. Ama alayı anlayamamıştı adam. Sograny

sancılanan hayvanına döndü sanki F'lar onu hiç rahatsız etmemişçesine.

F'lar uzun adımlarla yürüdü eldivenlerini giyerek, işaret parmağı bir kurtçuğun ıslak, kaygan vücuduna değdi.

"Çobanüstası'nı gör, ha?" diye mırıldandı alçak sesle, eliyle rehberin hizmetlerini bir kenara iterek doğum ahırından çıktı. Onu bir büyükbaş hayvanın böğürtüsü takip etti. "Evet, hayvan üretiyor, ama fikir değil Fikirler zaman harcayabilir, yararsız olabilir."

O ve Mnementh dönerek yükselirken, F'lar D'ram'ın bu ihtiyar aptaldan neler çektiğini merak etti.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Güney Weyri'nde Öğle vakti: Aynı Gün

Batı bataklıklarından Güney Weyri'nin bulunduğu burna doğrudan uçarak gitmek uzun sürerdi. F'nor ilk başta isyan etti. *Arad*an küçük bir sıçrama iyileşmekte olan kolunu etkilemezdi, ama Cantlı beklenmedik derecede inatçılaşmıştı. Büyük kahverengi hızla yükseldi, esen rüzgarı yakaladı ve kanatlarının koca çırpışlarıyla tekdüze yer şekillerinin üzerindeki daha serin havada hız kazandı.

Cantlı uzun mesafeli bir uçuşa koyulduğu için, F'nor'un düşünecek çok şeyi vardı.

Kahverengi binici yaygın İplik izlerini fark etmişti. İplik izlerinin dağladığı çalıları art arda çevirmiş, etraflarındaki bataklık çamurunda bir İplik yuvası bile bulamamıştı. Alev makinasını bir kez bile kullanması gerekmemişti. Ve yer ekipleri o kadar az şey yaptıklarını ve Weyr'in onları neden yardıma çağırdıklarına şaşırdıklarını söylemişlerdi. Çoğu, balıkçı yerleşimindendi ve iş güçlerinden alıkonuldukları için içerlemeye başlıyorlardı.

Daha yeni tanıştığı insanların onu sır ortağı edinmeleri F'nor'u hep eğlendirmişti. Yer ekibinin lideri, genç adamlardan biri, Toric, ona kale-

sının yakınlarında bir kumluk koy keşfettiğini söylemişti. Kara tarafından neredeyse erişilmezdi, ama kesin ateş kertenkelesi işaretleri görmüştü. Birisini Etkilemeye kararlıydı ve yapabileceğine inanıyordu, nöbetçi wherlerle şansı yaver gitmişti. F'nor sık sık düşünmüştü, ister Kaleli olsun ister Zanaatkâr, şu ya da bu seferinde bir ejderi Etkilemiş olmayı dilememiş ne bir kadın ne de erkek mevcuttu. Ve çoğunda bu istek, şiddetli bir kıskançlığa dönmüştü.

Küçük kraliçe, onu taşıdığı kalın kol askısının içinde kıpırdandı.

Eğer ateş kertenkeleleri birilerine alışıp, mesaj getirip götürebilirlerse ne büyük nimet olurdu bu. Herkese bir kertenkele? Gayet iyi bir savaş narası olurdu bundan. F'nor Eskiçağlıların buna tepkisini düşünürken gülümsedi. Onlar için iyi olurdu ve T'ron'un onu umursamayıp da alt tabakadan bir zanaatkâr çocuğu tarafından Etkilenen bir ateş kertenkelesini cezbetmeye çalıştığını hayal ederek kıkırdadı. Bir şey Eskiçağlıların at gözlüklerini delip geçsindi artık.

Derken F'nor Brekke'nin meselesinden F'lar'a bahsetmeye fırsat bulamadığını hatırladı. F'lar belki de Benden Weyr'ine dönmüştü şimdiye kadar. F'nor şu an yaptığı şey düpedüz müdahale olduğu için kendi kendini azarladı. Bu kadar uzun süre filo ikincisi olmaktan dolayıdır diye düşündü. Ama İlk Yumurta adına, F'nor, eğer

Wirenth'i Orth uçurursa Kylara'nın Brekke'ye çektireceklerini düşünmek bile istemiyordu.

Brekke seni görmek istiyor, diye bildirdi Canth F'nor'a düzgünce weyrine inerken.

"Belki beni haşlamak içindir," dedi F'nor, şefkatle Canth'ın burnuna bir şaplak indirerek. Kenara çekilip izledi kahverengi, tozlu havuzunun sıcaklığına kendini yerleştirene kadar.

Grall askının kıvrımları arasından bakınıyordu ve F'nor onu omzuna aldı O hızla Brekke'nin weyr kalesine ilerlerken itirazla ciyakladı ve dengesini sağlamak için omuzluğa gömdü pençelerini. Düşüncelerinde açlık vardı

F'nor içeriye girdiğinde Brekke, kendi kertenkelesi Berd'i besliyordu. Grall'ın kulak tırmalayan talebini duyunca gülümsedi ve et kasesini F'nor'a doğru itti.

"*Ara*da uçarsın diye endişelendim."

"Canth izin vermedi."

"Canth akıllılık etmiş Kolun nasıl?"

"Canım yanmadı. Yapılacak pek bir şey yoktu."

"Öyle duydum." Brekke kaşlarını çattı. "Her şey çarpık. İçimde o kadar tuhaf bir his var ki..."

"Devam et," diye ısrar etti F'nor, o susunca. "Nasıl bir his bu?" Wirenth yükselmek üzere miydi? Brekke o kadar çok rahatsızlık karşısında sakin, yetenekli bir kişilik olarak kalmış, sükunetle Weyr'i ayakta tutmuş, yaralıları iyileştirmişti. Onun bu belirsizliği kabullenmesi rahatsız edi-

ciydi.

Sanki onun düşüncelerini yakalamışçasına başını salladı, dudakları öfkeli bir çizgi halindeydi.

"Hayır, kişisel değil. Sadece her şey çarpıldaşıyor - bozuluyor, değişiyor..."

"Hepsi bu mu? Senin de bir iki küçük değişiklik önerdiğini duymamış mıydım?"

"O değişim. Benim bahsettiğim şaşkınlık, zorlu kargaşa..."

F'nor aniden ona uzun, delip geçen bakışlarla baktı. Brekke'nin içten bakışındaki bir şey derinden huzursuz etmişti onu.

"Kylara ını başını ağrıtıyor?"

Brekke'nin gözleri ondan kaçtı ve başını salladı.

"Sana söyledim, Brekke, diğer bronzları isteyebilirsin. Başka Weyrlerden birilerini, Benden'den N'ton'u, ya da Ista'dan B'dor'u... Bu Kylara'nın çenesini kapatır."

Brekke şiddetle salladı başını, ama yüzünü ona çevirmedi. "Bana arkadaşlarını zorla kabul ettirmeye çalışıp durma!" Sesi sertti "Ben Güney'i seviyorum. Bana burada ihtiyaç var."

"İhtiyaç mı? Utanmazca sömürülüyorsun ve bunu yapanlar sadece Güneyliler değil!"

Ona baktı, o da en az onun kadar şaşırmıştı bu düşüncesiz çıkış karşısında Bir an bunun nedenini anladığını sandı, ama sonra gözleri sakınganlaşmaya geldi ve F'nor Brekke'nin neyi gizlemek is-

tediğini merak etti.

"Beni bulabildiğim tek mutluluktan mahrum etme," dedi alçak sesle.

"Mutluluk mu?"

"Şşş. Kertenkeleleri heyecanlandırıyorsun."

"Onlar hayatta kalacaklar. Savaşabilirler. Senin sorunun, Brekke, sen savaşamıyorsun. Ne kadar kibar, cömert, becerikli olduğunu bilmiyorsun ah, kabuklaraşkına!" ve sustu F'nor kafası karışmış bir halde.

"Yararlı, değerli, erdemli, becerikli, güvenilir, uzayıp gidiyor, F'nor, hepsini biliyorum," dedi Brekke, sesinde küçük bir alay vardı. "İçin rahat etsin, dostum, ne olduğumu biliyorum."

Seslerinde öyle bir keder, genellikle samimi olan yeşil gözlerinde öyle bir durgunluk vardı ki, F'nor dayanamadı. Onun kendini böyle değersizleştirmesini önlemek ve kendi beceriksizliğini affettirmek amacıyla uzandı masanın üzerinden, onun dudaklarını öpmek için.

Bir özürden daha fazlası değildi amacı; ne kendi içinden, ne de Brekke'den gelen tepkiye hazırlıklıydı. Ne de Canth'ın uzaktan gelen bağırışına.

Gözleri Brekke'ninkilerden ayrılmaksızın, F'nor yavaşça doğruldu ve masanın etrafından dolandı. Sırada yanına yerleşti, sağlam koluyla onu kendine çekti. Kızın başı onun omzuna düştü ve onun inanılmaz tatlılıktaki dudaklarına doğru eğildi.

Vücudu pürüzsüz ve yumuşaktı, o da kollarını sardı, erkekliğine daha önce hiç tatmadığı kadar teslim olmuş bir şekilde onu kendine bastırdı. Başkaları ne kadar istekli, ya da tatmin olmuş gözükmüşlerse de, daha önce ona hiç bu kadar kendini bırakan birini görmemişti. Böylesine bir masumiyet...

F'nor aniden başını kaldırdı, onun gözlerinin derinliklerine baktı.

"Sen T'bor'la hiç yatmadın." Bunu gerçeği dile getirircesine söyledi. "Daha önce hiçbir erkekle yatmadın."

Brekke yüzünü onun omzuna gizledi, vücudunun yumuşaklığı kaybolmuştu. F'nor kibarca başını kaldırdı.

"Neden kasıtlı olarak herkesin T'bor'la birlikte olduğunu..."

Başını hafifçe iki yana sallıyordu, gözleri hiçbir şeyi gizlemeden, yüzü bir keder maskı gibi.

"Diğer erkekleri kendinden uzak tutmak için mi?" diye sordu F'nor onu biraz sarsarak. "Neden? Kimin için saklıyorsun kendini?"

Daha konuşmadan önce biliyordu cevabı, Brekke parmağını susması için onun dudaklarına götürdüğü zaman biliyordu. Ama onun acısını anlayamamıştı. Aptallık etmişti ama...

"Seni ilk gördüğüm günden beri sevdim. Kale ve Zanaatlarımızdan koparılıp getirilmiştik, şaşkındık hepimiz Wirenth için yapılan Arama'da

buraya getirildiğimizde. Bize karşı o kadar kibardın ki. Birimiz gerçekten de Weyrkadını olacaktık. Ve sen - sen bir ejderadamın olması gereken her şeydin, uzun boylu, yakışıklı ve o kadar kibar ki. O zamanlar bilmiyordum -" ve Brekke tereddüt etti. "Nasıl bilebilirdim sadece bronz ejderlerin kraliçeleri uçurabileceğini!"

F'nor ağlayan kızı göğsüne bastırdı, dudakları yumuşak saçlarına değiyordu, titreyen eli onunkinin içinde kıvrılmıştı. Evet, artık Brekke'yle ilgili birçok şeyi anlayabiliyordu.

"Sevgili kızım," dedi onun gözyaşları azalınca, "bu yüzden mi N'ton'u reddettin?"

Omzuna dayalı başını salladı, ona bakmak istemeden.

"O zaman sen budala çocuğun tekisin ve kendini içine soktuğun bütün bu ızdırabı hak ediyorsun," dedi, alaycı ses tonu, söylediklerindeki yakıcılığı alıyordu. Onun omzuna hafifçe vurdu ve abartılı şekilde iç çekti. "Zaten zanaatsoylusun. Sana ejder halkı konusunda söylenenlerden hiçbir şey öğrenmedin mi? Weyrkadını ayak takımının ahlâk kurallarına tabi değildir. Bir Weyrkadını, kraliçesinin ihtiyaçlarına hizmet etmek zorundadır, eğer kraliçesi başka ejderler tarafından uçurulursa birden çok biniciyle birlikte olmak da buna dahil. Çoğu kale ve zanaatsoylu kız bu özgürlüğü kıskanırlar..."

"Bunun fazlasıyla farkındayım," dedi Brekke ve

gövdesi onun dokunuşundan içerlemiş gibi göründü.

"Wirenth bana itiraz mı ediyor?"

"Ah, hayır." Brekke irkilmiş gibiydi. "Demek istediğim ah, ne demeye çalıştığını anlayamıyorum. Wirenth'i seviyorum, ama görmüyor musun? Ben weyr soyundan değilim. Bende bu tür - bu - iffetsizlik yoktur doğamda. Ben - ben utangacım. İşte! Söyledim. Utangacım ve Wirenth'i de kendim gibi yapmaktan korkuyorum. Weyr adetlerine uymak için kendimi tamamen değiştiremem. Ben olduğum halimle benim."

F'nor onu yatıştırmaya çalıştı. Nasıl yapması gerektiğinden emin değildi, çünkü bu sinirleri bozulmuş kız, onun tanıdığı sakin, ciddi, güvenilir Brekke'den çok farklı bir yaratıktı.

"Hiç kimse senin tamamen değişmeni istemiyor ya da beklemiyor. O zaman bizim Brekke'miz olmazsın. Ama ejderler eleştirmezler. Binicileri de öyle. Çoğu kraliçe bir bronzu devamlı diğerlerine yeğ tutar..."

"Hâlâ anlamıyorsun." Suçlama umutsuz bir feryattı. "Daha önce hiçbir erkek görmedim sahip olmak istediğim -" Sözcük solurcasına bir fısıltıydı. "Bu şekilde değil. Seni görünceye kadar değil. Başka hiçbir erkeğin bana sahip olmasını istemiyorum. Donup kalırım. Wirenth'i geri çekemem. Ve onu seviyorum. Onu çok seviyorum ve o yakında yükselecek ve ben yapamam... Yapa-

bileceğimi düşünmüştüm, ama biliyorum ki...

Ondan kurtulmaya çalıştı, ama tek koluyla bile kahverengi binici daha güçlüydü. Çaresiz, mutlak çaresizliğin gücüyle ona sarılmaya başladı.

Onu kendine yaslayıp nazikçe salladı, saçını okşayabilmek için kolunu askıdan çıkartarak.

"Wirenth'i kaybetmeyeceksin. Ejderlerin çiftleşmesi farklıdır, aşkım. Sen de, tek bir amacı olan duygularının esiri bir ejder olursun." Brekke hem ona, hem de yaklaşan olaya duyduğu tiksintiden dolayı küçülüyormuş gibiyken sıkı sıkı sarıldı ona. Burada, Güney'deki binicileri ve T'bor'u düşündü, kendisi de başka tür bir tiksintiye kapıldı. Kylara'nın egzotik zevklerine karşılık vermeye şartlanmış bu adamlar, bu tecrübesiz çocuğun canını yakacaklardı.

F'nor alçak divana bakarak doğruldu, Brekke kollarındaydı. Yatağa doğru yürüdü, durdu, meydanın ötesinden sesler duyuyordu. Birisi gelebilirdi.

Hâlâ onu kucaklayarak onu weyrkalesinden çıkardı, onun niyetinin farkına varan itirazlarını göğsüne bastırarak boğdu. Weyrkalesinin ardında, Canth'ın kum havuzunun ilerisinde eğreltiotlarının güzelce ve sık yetiştiği, rahatsız edilmeyecekleri bir yer vardı.

Kibar olmak istedi, ama nedeni bilinmez, Brekke ona karşı koydu. F'nor'a yalvardı, uyuyan Wirenth'i kaldıracaklarını haykırdı öfkeyle. Nazik

değildi, ama titizdi ve sonunda, Brekke sanki işin içinde ejderinin de parmağı varmışçasına tutkulu bir teslimiyetle şaşırttı onu.

F'nor dirseklerinin üzerinde doğruldu, eğreltiotlarının dolandığı, terli saçlarını geriye itti Brekke'nin kapalı gözlerinin üzerinden, onun yüzündeki yumuşak huzurdan dolayı mutluydu; kendisinden ise fazlasıyla hoşnuttu. Bir erkek, kadının sevişirken nasıl karşılık vereceğini gerçekten bilemezdi asla. Brekke her zaman olduğu gibi aşkta da erdemli olduğu kadar sevecen ve cömertti; onun bu masumane samimiyeti, şu ana kadar en çok zevk aldığı, en becerikli ortağından bile daha şehvetliydi.

Brekke'nin gözleri açıldı, uzunca bir süre, merak dolu bakışlarla onunkileri süzdü. Bir iniltiyle başını döndürdü, F'nor'un bakışlarından kaçtı.

"Kesinlikle pişmanlık yok, değil mi Brekke?"

"Ah, F'nor, Wirenth yükselince ne yapacağım?"

F'nor çaresiz, durmaksızın lanetlemeye başladı Brekke'nin artık karşılık vermeyen vücudunu sarsarken. Kale ve Weyr arasındaki farklılıklara lanet okudu, kolundaki sızlayan yara ona ejderadamlar arasında bile olan farklılıkları hatırlattı.

En çok sevdiğinin ihtiyaçlarını karşılamada yetersiz olduğunun farkında olmasına sövüp saydı. Brekke'ye yardım etme çabasıyla onun değerlerine gölge düşürdüğü ve belki de ona zarar verdiği için kendinden nefret etti.

Karışık düşünceleri içgüdüsel olarak Canth'a erişti ve kendini bu teması durdurmaya çalışırken buldu. Canth, binicisinin onu bir bronz olmadığı için suçlayabileceğini bilmemeliydi.

Ben çoğu bronz kadar iriyim, dedi Canth sakin bir temkinlilik ile. Neredeyse bu gerçeği binicisine bildirmesi gerektiği için şaşırmış gibiydi. *Ben güçlüyüm. Buradaki bütün bronzlardan daha çok dayanacak kadar.*

F'nor'un ünlemi Brekke'yi uyandırdı.

"Canth'ın Wirenth'i uçuramaması için bir sebep yok. Kabuk adına, o buradaki bütün bronzları geçebilir. Ve Orth'u da, eğer aklına koyarsa."

"Canth mı uçuracak Wirenth'i?"

"Neden olmasın?"

"Ama kahverengiler kraliçeleri uçurmazlar. Bunu bronzlar yapar."

F'nor onu şiddetle kucakladı, neredeyse dile getirilemez neşe ve rahatlamışlığını, coşkusunu ifade etmeye çalışarak.

"Kahverengilerin kraliçeleri uçurmamış olmalarının sebebi daha küçük olmalarıdır. Bir çiftleşme uçuşuna dayanacak kadar güçlü değillerdir. Ama Canth büyük. Canth, Pern'deki en büyük, en hızlı kahverengi. Anlamıyor musun, Brekke?"

Vücudu doğrulduğu. Yüzüne tekrar umutla renk, yeşil gözlerine canlılık gelmişti.

"Bu daha önce yapıldı mı?"

F'nor sabırsızca başını salladı. "Engel olan ge-

lenekleri bir kenara atmanın vakti geldi. Neden bu sefer olmasın?"

F'nor'un kendisini okşamasına izin verdi, ama gözlerinde gitmek bilmeyen bir gölge ve vücudunda bir gönülsüzlük vardı.

"İstiyorum, ah, o kadar çok istiyorum ki, F'nor, ama korkuyorum. Ödüm patlıyor."

Onu uyarmak için insafsızca oyunlar yaparak, uzun uzadıya öptü. "Lütfen, Brekke?"

"Mutlu olmanın yanlış bir tarafı olamaz, değil mi, F'nor?" diye fısıldadı, bir titreme geçti tüm vücudundan.

Yüzlerce rastgele ilişkiden öğrendiği tüm numaraları yaparak onu gövdesi, ruhu ve zihniyle kendine bağlamak için tekrar öptü. Canth'ın coşkulu onayının farkındaydı.

Öfkeden köpürerek izledi Kylara adamların ondan uzaklaşıp onu meydanın ortasında bırakmalarını. Çelişen duygulan kendisinin uygun şekilde karşılık vennesini olanaksızlaştırmıştı, ama ikisini de söylediklerine pişman edecekti. F'lar'a ödetecekti kertenkele kraliçesini kaçırmasını. Onu, Telgar Kanı'ndan gelen Güney'in Weyrkadını'nı, F'lar'ın önünde azarlamaya cüret ettiği için T'bor'dan intikam alacaktı. Ah, o hakaretten pişman olacaktı. İkisi de buna pişman olacaklardı. Gösterecekti onlara.

Pençelenen kolu zonkluyordu ve gövdesine

basurdı. acı daha da güçlendirmişti diğer şikayetlerini. Neredeydi hissizotu? Neredeydi bu Brekke? Neredeydi herkes, Weyr avlusunun insanlarla dolu olması gereken bir saatte? Yoksa ondan mı kaçıyordu herkes? Brekke neredeydi?

Kertenkelesini besliyor. Ben de açım, dedi Prideth o kadar kararlıca ki, Kylara etrafında dönerek kraliçesine baktı şaşkınlıkla.

"Rengin iyi değil," dedi, zihninden sövüp saydıklarının akışı, Prideth'in sağlığı konusundaki alışkanlık haline gelmiş kaygısı ve ejderine yabancılaşmaması gerektiğinin içgüdüsel bilinciyle kesildi.

Pekâlâ, Brekke'nin sıradan ablak yüzünü görmek zorunda kalmayı istemiyordu. Kesinlikle kertenkele de görmek istemiyordu. Şimdi değil. Korkunç hayvanlar, nankörler. Aslında bir şey sezmiyorlardı, öyle olsa yaratık sadece gururla gösterildiğini bilebilirdi. Prideth Beslenme Alanı'na sıçradı ve öyle ustaca indi ki, Kylara sarsılan kolunun acısıyla soludu. Gözlerinden yaş geldi. Prideth de mi?

Ama Prideth şişman, aptal bir besi hayvanının sırtına uçarak atlayıp o kadar vahşice beslenmeye başladı ki, Kylara'yı kendine acımasından kurtardı ilgisini çekerek. Kraliçe, hayvanı büyük bir açlıkla, hızla bitirdi. Bir ikinci erkek geyiğin üzerindeydi ve o kadar doymak bilmez bir tavırla bağırsaklarını parçalıyordu ki, Kylara gerçekten

de Prideth'i ihmal ettiği gerçeğini görmemezlikten gelemedi. Kendi açlığın esiri olduğunu hissetti ve öfkesini hafifletmek için T'bor'un ikinci geyik, F'lar'ın üçüncü geyik, Lessa'nın da koca wherry olduklarını hayal etti. Prideth'in karnı doyuncaya kadar Kylara'nın zihni boşalmıştı..

Kraliçesini weyrine götürdü ve onun derisini tüm donukluğu kayboluncaya kadar kumlayıp fırçalayarak epey vakit geçirdi. Sonunda Prideth mutlu bir gevşemeyle güneşin ısıttığı kayada kıvrıldı ve Kylara suçlanndan arınmıştı.

"Affet beni, Prideth. Bu kasvetli, aşağılık Weyr'e çakılıp kalmayacağız. Güçlü erkeklerimiz olacak ve en kudretli bronzlar ayaklarımıza kapanacaklar. Hak ettiğin gibi yağlanacak, beslenecek, fırçalanacak, kaşınacak ve şımartılacaksın. Göreceksin."

Prideth'in gözleri tamamen örtülüydü artık, belirsiz bir ıslıkla nefes alıp veriyordu. Kylara şişkin karnına baktı. Onu memnun edecek bu kadar şeyle uzun süre uyuyacaktı.

"Böyle tıka basa yemesine izin vermemeliyim," diye mırıldandı Kylara, ama Prideth'in etleri parçalayışında öyle tatmin edici bir şey vardı ki, sanki tüm onur kırıcı hareketler, hakaretler ve saygısızlıklar Kylara'dan, boğazlanan hayvanların kanının otlaklıktaki çimenlere sızdığı gibi akıp gitmişti.

Kolu tekrar sancımaya başladı. Prideth'i tımar-

lamak için wher derisi ceketini çıkartmıştı ve taze yara kabuklarını kum ve toz kaplamıştı. Kylara aniden kendini kirli, tiksinti verecek derecede kumlu, tozlu ve terli hissetti. Yorgunluğunun da farkındaydı. Banyo yapıp yemek yiyecekti ve Rannelly'ye kendini temizlik kumuyla ve tatlı yağlarla bir güzel ovduracaktı. Önce o küçük bakıcı Brekke'den biraz hissizotu alacaktı.

Brekke'nin weyrkalesinin yan penceresinin dibine geldi ve bir erkek sesinin mırıldanmasıyla Brekke'den gelen zevk dolu kahkahayı duydu. Kylara durdu, kızın sesindeki dalgalanma şaşkına çevirmişti onu. Fark edilmeden içeriyi gözetledi, çünkü Brekke'nin tek gördüğü ona doğru eğilmiş esmer başı.

F'nor! Ve Brekke?

Kahverengi binici elini yavaşça kaldırdı, Brekke'nin yanağına düşen inatçı bir saç tutamını geriye doğru okşadı o kadar sevgi dolu bir şefkatle ki, Kylara'nın zihninde onların az önce seviştiklerine dair şüphe kalmadı.

Kylara'nın yan yarıya unutulmuş öfkesi soğuk bir ateşe dönüştü. Brekke ve F'nor! F'nor *onun* tüm beğenisini bir kenara iterken? Gerçekten de Brekke ve F'nor!

Kylara geçip gittiği için Canth bunu binicisine söylemedi.

ONUNCU BÖLÜM

Kale Kalesi'ndeki Arpçı Zanaat Salonu'nda
Sabah Erken
Telgar Kalesi'nde Öğleden Sonra

Robinton, çırakları Brudegan ve Talmor'la birlikte düğün gününde Telgar'a, kayalık uçurum olan Telgar Kalesi'nin karşısında duran N'ton'un bronzuyla taşınmıştı. Hızlı akan nehrin kaynağı, doğu sıradağlarının daha yumuşak kayalarını derinden yanp yeşil geniş Telgar vadisini yüksek yalıyarlarla kuşatıncaya kadar genişliyordu. Telgar Kalesi böyle yükselen bir yalıyarda, uçurumların hafifçe üçgen biçimle kesiştiği bir dorukta konumlanmıştı. Güneye bakıyordu, doğu ve batıya bakan kanatları ve beş kattaki yüz civarı penceresiyle odaları hoş ve aydınlık olmalıydı. Hepsinin de Telgar Kalesi'nin zenginliğini gösteren ağır bronz kepenkleri vardı.

Bugün Telgar Kalesi'nin üç uçurum yüzü de soylarını onlarınkilerle birleştirmiş her küçük kalenin bayraklarıyla göz alıyordu. Büyük Avlu yüzlerce çiçekli dal ve dev fellis çiçekleriyle süslenmişti, bu yüzden hava birbirine karışan güzel ıtırlar ve iştah açıcı mutfak kokularıyla doluydu. Çayıra salınmış sürü hayvanlarının aralarındaki uzun bacaklı binek hayvanlarının sayısına bakı-

lursa misafirler saatlerdir geliyor olmalıydılar. Bu gece eski Telgar Kalesi'nin her odası dolu olacaktı ve Robinton mevkiinin ona kesin bir oda sağlamasından dolayı memnundu. "Kalacak mısın, N'ton?" diye sordu bronz biniciye.

Genç adam Arpçı'ya gülümsedi, ama gözlerinde ciddi bir gölge vardı. "Lioth ve benim katılmamız gereken bir tarama uçuşumuz var, Robinton Usta," dedi bronzunun boynunu şefkatle tokatlamak için eğilerek. "Ama Telgar Kalesi'ni görmek istiyordum, bu yüzden Lord Asgenar sizi getirerek onu memnun ermemi istediğinde, bu şanstan dolayı mutluydum."

"Ben de," dedi Robinton veda için, ejderin omzundan aşağı kayarken. "Bu rahat yolculuk için sana da teşekkürlerimi sunarım, Lioth."

Arpçının istemesi yeterlidir.

İrkilerek N'ton'a döndü Robinton, ama genç adamın başı parlak elbiseler giymiş, çayırdan yukarı yüreyen bir grup genç kadına dönüktü.

Robinton opalimsi gözleri bir anlığına ışıldayan Lioth'a baktı. Sonra ejder koca kanatlarını açtı. Robinton aceleyle geriledi, hâlâ ejderi işittiğinden emin değildi. Yine de başka bir açıklama yoktu. Evet, bugün kesinlikle sürprizlerle doluydu!

"Efendim?" diye sordu saygıyla beklemekte olan Brudegan.

"Ah, evet çocuklar." Onlara gülümsedi. Talmor daha önce hiç uçmamıştı ve gözleri donuktu.

"Brudegan, sen salonu biliyorsun. Müzik aletini Arpçı odasına götür. Ziyafete kadar ona ihtiyacım olmayacak. Ardından çocuklar, aralarına karışıp, çalın, söyleyin, dinleyin. Prova ettiğim şarkıları biliyorsunuz. Kullanın onları Davul mesajlarını duydunuz. Yararlanın onlardan. Brudegan, kızları cezbetmek için Ziyafet sonrasını bekle. Çok yakında iyi bir Kaleyi tehlikeye atmayacak tam bir Arpçı olacaksın. Hepiniz damıtılmış şarapları düşünün."

Onları böyle tembihleyerek bir aşağı bir yukarı gidip gelen birçok Kaleli, Zanaatkâr ve bayanın arasından tanıdıklarına eğilip gülümseyerek insanların kaynaştığı eğimli yoldan Büyük Avlu'ya gitti.

Şaşaalı bir koyu sarıya bürünmüş olan Telgar Kalesi Lordu Larad ve parlak gece mavisi giysisiyle Lemos Kalesi Lordu, damat Asgenar, Kale'nin Asıl Salonu'na giden metal kapıların yanında duruyorlardı. Telgarlı kadınlar Larad'ın yarı kardeşi, gelin Famira dışında beyaz giymişlerdi. Onun geleneksel kırmızı tonlardaki gelinliğinin üzerine dökülüyordu sarı saçları.

Robinton bir an için Avlu'ya açılan kapının bir yanında, sağdaki kulenin hafifçe gölgesinin altında durdu ve süslü Avlu'da küçük gruplar halinde toplanan konukları inceledi. Çobanustası Sograny'ye çarptı gözü ahırın yakınında. Adam sanki hoş olmayan bir şeyin kokusunu almış gibi

durmamalıydı öyle. Belki de çevresi değil de komşularıydı kokan. Sograny vakit harcamayı onaylamıyordu. Dokumaustası Zurg ve açıkgöz karısı sürekli bir gruptan diğerine gidiyorlardı. Robinton acaba elbiselerin kumaşlarını ve yakışıp yakışmadıklarını mı denetliyorlar, diye merak etti. Söylemesi güçtü, çünkü Dokumacı Zurg ve karısı herkese aynı iyi niyetli tarafsızlıkla selam veriyor ve gülümsüyorlardı.

Madenustası Nigot, Sepiciustası Belesden ve Çiftçiustası Andemon'la koyu bir sohbete dalmıştı, eşleri de yanlarında sıkı bir muhabbet grubu oluşturmuşlardı. Keroonlu Lord Corman apaçık nutuk çekiyordu kendini çevreleyen dokuz genç adama: oğulları, evlatlıkları ve akrabalarıydılar şüphesiz, çünkü çoğu yaşlı adamın meraklı yüz ifadesini taşıyorlardı. Henüz oraya varmış olmalılardı, çünkü ondan gelen bir işaretle, bütün oğlanlar topuklarının üzerinde durdular ve ebeveynlerini basamaklara kadar takip ettiler. Bendenli Lord Raid, ev sahibiyle konuşuyordu ve Corman'ın yaklaştığını görünce eğildi, kenara çekildi. Bitralı Lord Sifer, Lord Raid'e ona ve nöbet kulesi basamaklarının yanında konuşan bir grup önemsiz Kaleliye katılmalarını işaret etti. Diğer Kale Lordları'nı, Kale Weyr'inden Groghe, Boll'dan Sangel, Nabol'dan Meron ve Crom'dan Nessel'i ortalıklarda göremedi Robinton. Yüksek-lerde ejderler bağırdılar ve yarım filosu aşağıya

dönerek Robinton'un inmiş olduğu geniş çayıra doğru alçaldılar. Bronzlar, maviler - ve altı beş altın kraliçe - kısa bir süre için durdular. Yolcularını indirdikten sonra çoğu tekrar göğe yükseldiler, Kale'nin üzerindeki ateş çukurlarına doğru.

Yeni gelenler Büyük Avlu'ya giden eğimli yolu kalabalıklaştırmadan, Robinton çabucak ev sahibine ulaştı.

Lord Larad'ın içindeki derin kasveti maskeleyen candan bir neşesi vardı. Mavi ve samimi gözleri, durmaksızın Avlu'yu tarıyordu. Telgar Lordu, onunla ve tek öz kardeşi olan Kylara arasında pek bir benzerlik olmamasına karşın yakışıklı bir adamdı. Babalarının iştahı belli ki Kylara'ya geçmişti. İyi de olmuştu.

"Hoş geldin Arpçıustası, hepimiz senin eğlenceli şarkılarını dinlemek için sabırsızlanıyoruz," dedi Lord Larad, Arpçı'yı derin bir reverans ile karşılayarak.

"Zamana ve olaylara uygun çalacağız, Lord Larad," diye yanıtladı Robinton bu görgüsüzlük karşısında sırıtarak. İkisi de genç arpçılar konuklann arasında dolaşmaya başlarken dalgalanan müziği duydular.

Koca kanatların rüzgârı, bakışlarını yukarılara çekti. Ejderler Avlu'yu kısa bir süre için gölgeleyerek güneşin önünden uçtular. Bir an tüm konuşmalar kesildi, sonra eskisinden de daha gürültüyle devam ettiler.

Robinton ilerledi, Lord Larad'ın ilk leydisi ve gerçek aşkını selamladı, çünkü ondan başka eşi yoktu. Telgar'ın genç Lordu, sadıktı en azından.

"Lord Asgenar, tebrik ederim. Leydi Famira, size tüm mutluluklara sahip olmanızı ve kaybetmemenizi dilerim."

Kız oldukça kızardı, mahçubiyet içinde Lord Asgenar'a baktı. Gözleri yan kardeşininkiler kadar maviydi. Eli Asgenar'ın kolundaydı, onu uzun zamandan beri tanıyordu. Larad ve Asgenar, Keroonlu Lord Corman'ın Kalesi'nde evlatlık olmuşlardı, gerçi Larad Asgenar'dan daha önce seçilmişti makamına. Bu evliliğin hiçbir aksi yönü yoktu, yine de Kale Lordları Meclisi'nin onaylaması gerekiyordu, çünkü bu evlilikten doğacak çocuklar bir gün Telgar ya da Lemos'u yönetebilirlerdi. Kale Lordu olan bir adamın tohumlarını geniş bir alana saçması gerekiyordu. Silsile sonunu geldiği zaman, kanından bir erkeğin Meclis'e katılabilecek kadar güçlenmiş, eğitilmiş olması umuduyla birçok erkek çocuk yapıyorlardı. Bu tarihi geleneğe eskiden olduğu kadar titizlik gösterilmiyordu gerçi. Akıllı Lord, Meclis'te destek kazanmak ve kendi çocuklarının iyi yetiştirilmesini garanti altına almak için diğer Lordların kanından gelenleri evlatlık edinirdi.

Robinton hızlıca çıktı merdivenleri konukların arasından. Duyabileceğini duymak, bir sohbete neşeli bir hikayeyle katılmak, ustaca bir sözle di-

ğerlerini dorığa ulaştırmak maksadıyla. Kendisi için parmak boyunda bir avuç et sarması aldı mutfak girişine yakın kurulmuş uzun masalardan. Bir maşrapa da elma şarabı kaptı. Öncelikle Kale Lordları ve önde gelen küçük Kaleliler Meclisleri'ni toplayacaklardı. (Tartışmanın Telgar ve Lemos Kale'lerinin soylarıyla kısıtlı kalmayacağını hissettiği için Chad'ın onun da toplantıya "katılması" için birşeyler ayarlayabilmiş olduğunu umut etti.)

Böylece, tüm duyuları sonuna kadar açık dolaştı, her ayrıntı, kahkaha, el hareketi ve çatık kaşı ölçüp biçerek. Bölge, zanaat ve mevki bakımından gruplaşmaları gözlemledi. Ne Demirciustası Fandarel, ne onun Zanaat ikincisi Terry, ne de diğer demir zanaatkârlarının ortalıkta olmadıklarını görünce meraklanmaya başladı. Acaba Fandarel'in uzakyazan kurulmuş muydu? Kale'nin bir yanına doğru baktı, ama kendisine tarif edilen direkleri göremedi. Düşüncelice alt dudağındaki pürtüklü bir noktayı kemirmeye başladı.

Sesler ve kahkahalar rahatsız edici bir seviyedeydiler. Gözden ırak gözetleme noktasından Büyük Salon'a göz attı. İçerisi şimdi o kadar doluydu ki sanki vücutların oluşturduğu hareketli bir halı gibi görünüyordu, arada sırada eğilmiş başların oluşturduğu sıkı bir düğüm fark ediliyordu. Sanki - sanki herkes neşelenmeye kararlıymış gibi, çılgınca keyif kapmaya çalışıyorlardı...

Yükseklerden ejderler boru gibi bağırdılar. Robinton gülümsedi. Üçlük notalar kuliandıklarını fark etti onların. Şimdi, eğer birisi onları yönetebilse - Baladına ne iyi bir eşlik olurdu.

"Sayın Arpçıustası, F'lar'ı ya da Fandarel'i gördün mü?" Lytol ona yaklaşmıştı, Lord Jaxom yanındaydı.

"Henüz değil."

Lytol kaşlarını çattı, anlamlıca Jaxom'a Telgar Kalesi'nin gençlerini aramasını işaret etti ve Robinton'u yakındaki misafirlerin uzağına çekti.

"Lordlann Nabollu Lord Meron'a nasıl tepki vereceklerini düşünüyorsun?"

"Meron'a tepki vermek mi?" Robinton alaycı bir şekilde soludu burnundan. "Ona boş vererek tabii. Fikri Meclis'i etkileyecek değil ya..."

"Bunu kastetmiyorum. Onun bir ateş kertenkelesine sahip olmasından bahsediyorum -" Lytol sustu Arpçı ona gözlerini dikip bakarken.

"Ateş kertenkelesi mi? Onları yakalamak için saatler harcamıştım. Asla beceremedim. Aslını istersen şu ana kadar birinin yakalandığını da duymamıştım. Meron nasıl becermiş bunu?"

Lytol yüzünü buruşturdu, yanağındaki tik oynamaya başlamıştı. "Onlar Etkilenebilirler. O ateş kertenkelelerinin ejderlerin atası olduğu beşik masalı hep vardı."

"Ve Nabollu Meron Etkilemiş mi birini?"

Lytol neşesiz bir kahkaha attı. "Çok olası değil,

bence. Ateş kertenkeleleri keder verici derecede zevksizmiş. Ama emin olabilirsin ki eğer işine yaramasalar Nabollu Meron ateş kertenkeleleriyle vakit kaybetmezdi."

Robinton bunu düşündü ve sonra omuz silkti. "Kaygılanman gerektiğini sanmıyorum. Ama Nabol nasıl onu elde etti? Nasıl Etkilenebiliyorlar? Bunun sadece ejderlerin bir özelliği olduğunu sanıyordum."

"Benim canımı en çok sıkan da Nabollu Lord Meron'un nasıl sahip olduğu," dedi Lytol ters ters bakarak. "Şu Güney Weyrkadını Kylara, ona tüm bir kuluçkayı getinniş. Tabii ki çoğunu Yumurtadan Çıkış sırasında kaybetmişler, ama sağ kalan birkaç tanesi Nabol'u sarsmış. Ulak bir tanesini görmüş ve anlatırken gözleri parlıyordu. "Minyatür bir ejder" dedi ve gözündeki ışıltıya bakılırsa Güney Boll ve Kale Weyri'ndeki kumsallarda şansını deneyecekti."

"Minyatür bir ejder ha?" Robinton bu olayın önemini kafasında evirip çevirmeye başladı. Gördüklerini hiç beğenmedi.

Pern üzerinde bir zamanlar ejder halkınca aniden Etkileme'ye kabul edilebilmeyi düşlememiş bir tek oğlan çocuğu bile yoktu. Pern'in her yerine bir nefeste gidebilecek ve tüm düşmanlarını ateşli nefesiyle bozguna uğratabilecek (bu da uydurmacaydı çünkü ejderler İplikten başka hiçbir şeye ateş püskürtmez ve insanlara bilerek zarar

vermezlerdi) kocaman bir yaratığın emrine amade olmasını (daha çok bunun tersinin olduğunu hayal etmeksizin) Dağ zirvelerindeki Weyrlerde yaşamın gerçekdışı biçimde çekici olduğu zannedilirdi, çünkü ejderadamların tarlalarda, balıçelerde, zanaat tezgahlarında çalışmaktan belleri bükülmemişti, onlar dımdık ve uzun boyluydular, güzelce işlenmiş wher derileri giyerlerdi ve bir şekilde daha üstünlerdi. Yeterince soylu olmadıklan sürece çok az oğlan Kale Lordu olabilirdi. Ama bir ejderbinicisinin bir Etkileme için Weyr'e gitmek üzere seçmesi gibi boş ümitler uyandıran bir ihtimal hep vardı. Böylelikle nesiller boyunca erkek çocukları boş yere öbür arzularının sembolü olan ateş kertenkelesini yakalamaya çalışmışlardı.

Zaten ejderadamlar hakkında kötü düşünceye sahip olan (Esvay Vadisi konusunda Doruklar Weyri'nden T'kul'a karşı biraz da haklı olarak) Nabollu Meron gibi sinsi suratlı, üçkağıtçı bir açgözlünün "minyatür bir ejder"e sahip olması, F'lar'ın en azından canını sıkabilir, en fazla o günkü planlarını bozabilirdi.

"Pekâlâ, eğer Kylara ateş kertenkelesi yumurtalarını Nabol Kalesi'ne getirdiyse F'lar öğrenecektir," dedi Robinton, kaygılı Vekil Lord'a. "O kadını çok yakından izleyeceklerdir."

Lytol'un yüzü daha da kızardı. "Umarım. Nabollu Meron F'lar'ın canını sıkmak ve onu sinir-

lendinmek için hiçbir fırsatı kaçırmayacak kesinlikle. F'lar'ı gördün mü?"

İkisi de umutla etraflarına bakındılar. Derken Robinton kendisine ve Vekil'e doğru sallanan tanıdık gri bir başı fark etti.

"Benden'den bahsetmişken, yaşlı Lord Raid bizi çağırıyor. Ne istediği konusunda bir fikrim var, Kaleliler hakkındaki o tarihi şarkıyı bir kez daha söylemeyeceğim. İzninle, Lytol."

Robinton Benden Kale Lordu'ndan mümkün olduğunca hızla uzaklaşmaya çalışarak ortalıkta dolanan konukların arasına karıştı. Lord Raid'in favori baladından kesinlikle hoşlanmıyordu ve eğer Raid onu köşeye sıkıştırırsa, söylemekten başka çaresi kalmayacaktı. Lytol'u Lord Raid'in kibirli tavırlarına terk etmekten dolayı vicdan azabı duymuyordu. Lytol'un, Kale Lordları arasında alışılmadık bir konumu vardı. Bir zamanların ejderbinicisi, Dokuma Salonu Ustası ve şimdi de rehberliğiyle gelişen Ruatha'nın Vekil Lordu'na nasıl davranmaları gerektiğinden emin değillerdi. O Raid ile başa çıkabilirdi.

Arpçıustası uçuruma bakıp, kenarı çevreleyen ejderleri görebileceği bir yerde durdu, Ramoth ya da Mnementh'i görmeye çalıştı.

Ateş kertenkeleleri mi? Meron nasıl kullanacaklı bir ateş kertenkelesini? *Çünkü* Kylara, bir Weyrkadını, *ona* bir tane vermişti. Bunun anlaşmazlık tohumları ekeceği garantiydi. Şüphesiz

her Kale Lordu bir tane isteyecekti Meron'la eşit olabilmek için. Herkese yetecek kadar yumurta olamazdı çevrede. Meron unutulmuş hayvanları kendi lehine kullanıp ejderadamlara karşı bir rahatsızlık daha çıkaracaktı.

Robinton et sarmalarının midesine oturduğunu fark etti. Aniden Brudegan, serenat yaptığı kişileri sanki ustasının çağrılarına gönülsüzce cevap veriyormuş gibi yalancıktan hüzünlü bir gülümsemeyle eğilip selamlayarak kendini kalabalıktan ayırdı.

"Alt akımlar şiddetli," dedi kalfa, enstrümanını akort edermiş gibi yaparak. "Herkes keyif almaya o kadar kararlı ki. Aynı zamanda tuhaf. Söyledikleri değil de, nasıl söyledikleri kendilerini ele veriyor." Oğlan kızardı Robinton başıyla onaylarken "Örneğin, "şu Weyrlideri" dediklerinde weyrbağlı oldukları lideri kastediyorlar. "Weyrlideri" daima Bendenli F'lar anlamında. "Weyrlideri" anladı, "Weyrlideri" denedi. "O" dedikleri Lessa. "Şu" ise kendi Weyrkadınları. İlgi çekici, değil mi?

"Büyüleyici. İplik Düşüşü'nün uyandırdığı duygu ne?"

Brudegan başını gitarına doğru eğdi, telleri uyumsuzca tıngırdattı. Arpustası'nın omurgasından bir ürperti geçmesine yol açan aheriksiz bir akor çaldı sekiz telden birden. Derken Brudegan arkasını döndü neşeli bir şarkıyla.

Robinton F'lar ve Lessa'nın gelmiş olmalarını diledi. Ista Weyri'nden D'ram'ın ciddice Igen'in Weyrlideri G'narish'le konuştuğunu görmüştü. Eskiçağlılar arasında en çok bu ikisini severdi, G'narish'i değişebilecek kadar genç, D'ram'ı da temelde, burnunu soktuğu gerçekleri inkar etmeyecek kadar dürüst olduğu için. Sorun şuydu ki burnunu Ista Weyri'nde fazlaca tutuyordu.

İki adam da rahat görünmüyorlardı, çünkü çevrelerinde boş alandan oluşan bir ada vardı - böylesine kalabalık Avlu'da dışlandıklarının belirtisiydi bu. Robinton'u ciddi bir feralılamayla karşıladılar.

"Ne kadar mutlu bir olay," dedi ve şaşkınlıkla tepki gösterdiklerinde, aceleyle sordu, "F'lar'dan haber aldınız mı?

"Almalı mıydık? İplik mi düştü yine?" diye sordu G'narish telaşlıca.

"Bildiğim kadarıyla hayır."

"T'ron ya da T'kul'u yakınlarda gördün mü? Biz daha yeni geldik."

"Hayır, aslını isterseniz Ruatha Vekil Lordu Lytol dışında batılılardan hiç kimse burada değilmiş gibi gözüküyor."

D'ram dişlerini sıktı duyulabilir bir gıcırdamayla.

"Telgarlı R'mart gelemiyor," diye konuştu Eskiçağlı, "Kötü yaralandı."

"Crom Kalesi'nde durumun kötü olduğunu

duydum," diye mırıldandı Robinton halinden anlarcasına. "Oraya o zamanda yağacağını önceden bilmenin hiçbir yolu da yoktu."

"Oysa görüyorum ki Crom'lu Lord Nessel ve Kalelileri burada sapasağlamlar," dedi D'ram, sesinde bir acı vardı.

"Lord Larad'a hakaret etmeden yapamazdı. Telgar Weyri'nin kayıpları ne kadar? Eğer R'mart devriedişi kaldıysa, başta kim var?"

D'ram Arpçi'ya sanki açıkça münasebetsiz bir soru sormuş gibi hissetirdi, ama G'narish rahatça cevapladı.

"Filo ikincisi, M'rek başa geçti, ama Weyr o kadar güçten düşmüş ki, D'ram ve ben anlaşıp onlara destek gönderdik. Tam bu arada, daha yeni taş çiğnemeye başlamış yeterince weyr çömezimiz var, dolayısıyla filolarımız dolu." G'narish yaşça büyük olan ejderadama sanki Weyr işlerini bir yabancıyla tartıştığının farkına bir anda varmışçasına göz attı. Omzunu silkti.

"Crom ve Telgar Kalelerinin işbirliğinizi takdir edeceğinden eminim, Weyrliderleri," dedi Robinton. "Söyleyin, ateş kertenkelesi Etkileme konusunda hiç şansınız yaver gitti mi?" Igen ve Ista iyi av sahası olmalı."

"Etkilemek mi? Ateş kertenkeleleri mi?" diye D'ram az önce Robinton'un da gösterdiği şüpheyle homurdandı.

"Bu bir hile olmalı," diye güldü G'narish. "Bak,

Ramoth ve Mnementh geliyorlar şimdi."

Ateş tepelenne doğru süzülen iki hayvanı başkalanyla karıştırmak imkânsızdı. Zirvede önceden tünemiş olan ejderlerin onlara yer açmak için kenara çekildikleri de apaçık ortadaydı.

"Bu ilk kez -" G'narish sessizce birşeyler söylendi ve durdu, çünkü insanlar Kapı'ya doğru dönerlerken tüm davetlileri, anca duyulabilen şşşt sesleri ve gıcırtılarla ara sıra bozulan ani bir sessizlik sarmıştı.

Robinton sevgi dolu bir gururla izledi Lessa ve F'lar'ın ev sahiplerine giden merdivenleri çıkışlarını. Her ikisi de taze yaprakların yumuşak yeşilini giymişlerdi ve Arpçı alkışlamak istiyordu. Bununla birlikte kendine hakim oldu ve ejderadamlara işaret ederek yeni gelenlere doğru zorla ilerlemeye başladı. Yakından bir bronz tarafından takip edilen bir diğer ejder, tehlikeli bir şekilde alçak irtifadan sıyırarak geçti Altın kanat uçları yukanda, Avlunun dış duvarlannda yansıdı ve geri geri çırptığı kanatlan tozu, dumanı ve Kapı'ya yakın bayanların eteklerini havalandırdı. Rahatsız olanların çığlıkları ve kızgın itirazları uğursuz bir mırıltıya dönüştü.

Robinton, yüksekte bulunmasının verdiği avantajla, Lord Larad'ın Lessa önünde eğilirken duraksadığını fark etti. Lord Asgenar ve leydilerin anlamlıca ileriye baktıklarını gördü. Birşeyleri kaçırdığı için sinirlenerek, Robinton, telaşla ileriye

atıldı.

Merdivenlerin kenarlarından kendine yol açarak geçti, ilk dört basamağı iki koca adımda aştı ve durdu.

Göz alıcı bir kırmızı içinde, altın saçları bir bakireninkiler gibi örgüsüz, Kylara, Salon'un girişine yaklaştı, gülüşü neşe değil, sadece kötü niyet doluydu. Sağ eli, kırmızı ceketi onunkiyle uyuşmak için fazlasıyla turuncuya çalan Nabol Kalesi'nden Lord Meron'un kolundaydı. Robinton böyle ayrıntıları başka zamana bıraktı. Şu an tek gördüğü kanatlan denge sağlamak için hafifçe açılmış iki ateş kertenkelesiydi, Kylara'nın sol kolunda bir altın, Meron'un kolundaysa bir bronz. "Minyatür ejderler" güzellerdi ve Arpçı'nın içinde bir kıskançlık duygusuyla istek uyandırıyorlardı. Çabukça yutkundu, bu yakışıksız duyguları azimle bastırdı.

En son gelen kişilerin daha çok insan farkına vardıkça uğultu daha da yükseldi.

"İlk Kabuk adına, ateş kertenkeleleri var!" diye haykırdı Keroon Kalesi'nden Lord Corman. Kalabalıktan, Salon'a açılan aralığa çıktı ve daha iyi görebilmek için yavaşça yaklaştı.

Altın kertenkele onun yaklaşmasıyla çığlık attı ve küçük bronz, uyarı dolu tıslad. Meron'un suratında sinir bozucu, kendini beğenmiş bir sırıtış vardı.

"Meron'da bir tane olduğunu biliyor muydun?"

diye sordu D'ram Arpçı'nın tam yanında, sertçe fısıldayarak.

Robinton daha fazla soru sorulmaması için bir elini kaldırdı.

"Ve işte Güney'den Kylara ve Nabol Kalesi'nden Meron, mutlu çifte en iyi dileklerimizin sembolünün iki canlı örneğiyle," diye yankılandı F'lar'ın sesi.

Mutlak bir sessizlik çöktü o ve Lessa keçelere sarılmış şişkin bohçaları Lord Asgenar ve Leydi Famira'ya sunarlarken.

"Şu anda sertler," dedi F'lar nurluları basturan yüksek bir sesle, "ve çatlamaları için, ısıtılmış kumlarda korunmalılar tabii ki. Size, Güney Weyri'nden bir deniz kalelisi olan T'oric'in cömertliği ile, saadece saatler önce keşfettiği kuluçkadan ulaştırıldılar. Weyrlideri T'bor onları bana getirdi."

Robinton Kylara'ya bir göz attı. Kızarmış yüzü, şimdi Meron'un ceketiyle uyuşuyordu, Meron da öldürmeye hazır gözüküyordu. Kibarca gülümseyen Lessa Kylara'ya döndü.

"F'lar bana senin küçük evcil hayvanını gördüğünden bahsetti..."

"Ev hayvanı değil!" diye Kylara öfkeyle parladı. "Dün Doruklar'da İplik yedi o..."

"İplik yedi", "İplik yedi" sözleri kalabalıkta yankılanırken Kylara'nın diğer söyleyecek neyi vardıysa kayboldu. İki kertenkelenin rahatsız edici

çığlıklan kakafoniye karıştı ve Kylara ile Meron yaratıklarını yatıştırabilmek için ellerinden geleni yaptılar. Robinton'a göre Nabollu Meron'un planladığı etki her ne idiyse, boşa çıkmıştı. "Minyatür ejderlere" sahip olan tek Kale Lordu o değildi.

İki önemsiz Kaleli, tavırlarına bakılırsa Neratlı, D'ram ve G'narish'e doğru geldiler.

"Ejderlerinizi sevdiğiniz gibi, kertenkeleler hakkında bir şey biliyormuş gibi yapın," dedi Robinton ikisine aceleyle alçak tonda konuşarak. D'ram itiraz edecek oldu, ama meraklı Kaleliler tıpkı Meron'unki gibi ateş kertenkelelerini nasıl edinebilecekleri konusunda bir soru yağmuruna tuttular.

İlk olarak kendine gelen G'narish, Robinton'un onun yapabileceğini düşündüğünden daha fazla özgüven ile yanıtladı. Taş duvara sürünerek, girebilmek için Arpçı santim santim ilerledi merdivenlere, Lord Asgenar, eşi Famira ve F'lar'ın etrafında kümelenmiş kadınlan iterek.

"BÜYÜK VE KÜÇÜK DERECEDEN KALE LORDLARI MECLİSE TEŞRİF BUYURUNUZ," diye gürledi Telgar Kalesi nöbetçi yüzbaşısı. Ejderlerin korosu yankılandı yükseklerden, konuklan bir anlık sersemletip yeterince sessizleştirerek.

Yüzbaşı çağnsını yineledi ve yer açmak amacıyla iteledi kalabalığı.

Lord Asgenar, kulağına birşeyler fısıldayıp Salon'dan içerisini göstererek Famira'ya kendi yu-

muıtasını verdi, Lessa ve Famira'ya içeriye geçmeleri için işaret ederek yana çekildi. İyi de yapmıştı, çünkü Kaleliler şimdi merdivenlere yığılıyorlardı. Robinton F'lar'ın ilgisini çekmeye çalıştı, ama ejderadam Kylara'ya ulaşmak için, kalabalığa karşı çabalıyordu. Kylara, hararetli şekilde, öfkeyle omuz silken Meron ile tartışmaktaydı. Onu bırakıp çevresindekileri iteleyerek, daha kibar olan Kalelilerin yanından geçti.

Bir diğer topluca çıkışın da mutfağın yakınında bir araya gelen Zanaatustalan'ndan olduğunu fark etti Robinton.

F'lar'ın Arpçı'ya ihtiyacı var.

Robinton bütün bu gürültünün içinden bu kadar alçak bir sesin kendisine ulaşmasına şaşkın, kimin konuştuğunu merak ederek çevresine bakındı. Tellerin ahenksiz tıngırdamasıyla uyarıldı, başını yanılmaz şekilde sesin kaynağına döndürerek, görünüşe bakılırsa Chad'la birlikte nöbet yürüyüşünde olan, Brudegan'ı gördü. Acaba Telgar Kalesi'nin yerleşik Arpçısı onun toplantıya kulak misafiri olmasını sağlayacak bir yol bulabilmiş miydi?

Robinton yönünü kulenin merdivenlerine doğru çevirirken bir ejderadam dikildi önüne.

"F'lar sizi istiyor, Arpustası."

Robinton durakladı, ona acele etmesini telaşla işaret eden iki arpçıya baktı.

Lessa dinliyor.

"Bir şey mi dedin?" diye sordu biniciye Robinton.

"Evet, efendim. F'lar ona katılmanızı istiyor. Önemli."

Arpçı ejderlere doğru baktı ve Mnementh başını aşağı yukarı salladı. Robinton da kendininkini salladı, bugünün hayret verici şoklarından birinin daha altından kalkmaya çalışarak. Delip geçen bir ıslık duyuldu yukandan.

Dudaklarını büzdü ve "devam edin" ezgisini çaldı, değişik temposuna "sonra rapor ver" melodisini ekleyerek.

Brudegan Chad'ın apaçık karşı çıktığı bir "anlaşıldı" akoru çaldı. Kalfa için aru puanlar, diye düşündü Robinton ve titrek, tiz bir ıslıkla "itaat et" çaldı. Arpçılann da onun Demirci için geliştirdiği kadar esnek bir koda sahip olmuş olmalarını diledi - o neredeydi bu arada?

Demirci, kalabalıkta kolayca göze çarpan biriydi, ama Robinton ejderbinicisini takip ederken onu hiçbir yerde göremedi. Tabii ki uzakyazann etkisi kertenkelelerin tanıtımına uygun havada olmayacaktı. Robinton demirci için üzüldü, dahice bir iletişim aracını sadece İplik yiyen minyatür ejderlerce gölgelensin diye sessizce mükemmelleştirmişti. Weyrhalkından olmayanlarca da Etkilenebilen yaratıklar. Sıradan Pemliler mekanik bir mucizeden çok, ejder yerine geçebilecek yaratıklara şaşınrdı.

Ejderbinicisi onu Kapı'nın sağına düşen nöbetçi kulesine götürmüştü. Robinton sol omzunun üzerinden geriye baktığında Brudegan ve Chad artık nöbetçi yolunda görülemiyorlardı.

Kulenin giriş katı tek bir geniş odaydı, nöbetçi yolunun sağına yükselen taş merdivenler uzaktaki duvardaydılar. Bir köşeye o gece orada konukların geceleyebileceği düşünülerek hazırlık olsun diye uyku postları yığılmıştı. Odanın uzun kenarlarındaki karşılıklı iki dikey pencere az ışık veriyorlardı. Igen Weyrlideri G'nan'sh, Arpçı girerken tavandaki bir ışıl sepetinin üzerini açıyordu. Kylara öfkeyle T'bor'a bakarak tam altında duruyordu.

"Evet, Nabol'a gittim. Kraliçe kertenkelem oradaydı. İyi ki de gitmişim, çünkü Prideth Doruklar Sıradağları üzerinde İplik izleri gördü!" Herkesin dikkatini üzerine çekmişti şimdi. Gözleri ışıldadı, çenesini kaldırdı ve sesindeki hırçın rahatsız ediciliğin kaybolduğunu fark etti. Kylara hoş görünümlü bir dişiydi, ama onda Robinton'u iten sert bir insafsızlık vardı.

"Hemen T'kul'a uçtum." Yüzü öfkeyle kırıştı. "O bir ejderadam değil! Bana inanmayı reddetti. Bana! Sanki herhangi bir Weyrkadını belirtileri gördüğü zaman tanımazmış gibi. Onun tarama uçuşlarına tenezzül ettiğini bile sanmam. Devamlı İpliğin altı gün önce Tillek Kalesi'ne düştüğünü ve Doruklar'a bu kadar çabuk yağamayacağı-

nı söyleyip durdu. Ben de ona batıda, bataklıktaki ve Lemos Kalesi'ndeki Düşüşlerden bahsettim, yine de bana inanmadı."

"Weyr zamanında harekete geçti mi?" diye F'lar onun sözünü kesti soğukça.

"Tabii ki," diyerek Kylara dikleşti, elbisesini dolgun vücudunda gererek. "Ben Prideth'e alarm verdirdim." Gülüşü kötü niyetliydi. "T'kul harekete geçmek zorunda kaldı. Bir kraliçe yalan söyleyemez. Ve ona itaat etmeyecek bir tek erkek ejder bile yoktur."

F'lar sertçe iç çekti, dişlerini sıktı. Doruklar'dan T'kul, suskun, kinik, yorgun bir adamdı. Kylara'nın hareketleri ne derece haklı olursa olsun, yöntemleri diplomasiden yoksundu. Ve o çağdaş weyr halkındandı. Neyse, T'kul yine de ümitsiz bir vakaydı. F'lar, D'ram ve G'narish'e T'kul'un hareketinin onlar üzerinde yarattığı etkiyi görmek için baktı. Şüphesiz ki şimdi... Gerilmiş gözüküyorlardı.

"Sen iyi bir Weyrkadınısın Kylara ve iyi iş becerdin. Çok iyi," dedi F'lar. O kadar ikna ediciydi ki, Kylara üstünü başını düzeltmeye başladı ve gülüşü kendi halinden memnun bir sırıtış idi. Sonra ona baktı.

"Evet, T'kul konusunda ne yapacaksın? Onun dünyayı şu Eskiçağlı tutumuyla tehlikeye atmasına göz yumamayız."

F'lar D'ram'ın konuşmasını umarak bekledi.

Eğer Eskiçağlılardan biri sadece.

"Öyle görünüyor ki ejderbinicileri de bir meclis toplasalar iyi olur," dedi sonunda Kylara'nın yere vurduğu ayağının ve onun üzerindeki gözlerinin farkında olarak. "Kale Weyri'nden T'ron bunu duymalı. Ve belki de hepimiz R'mart'ın fikrini almak için Telgar Weyri'ne gitmeliyiz."

"Fikir mi?" diye sordu Kylara, bu apaçık bahaneden sinirlenmiş olarak. "Buradan şimdi çıkıp T'kul'u aleni ihmalkârlıkla suçlamalısın ve..."

"Ve sonra ne, Kylara?" diye sordu F'lar o susunca.

"Ve - şey - yapabileceğin birşeyler olmalı!"

Daha önce hiç meydana gelmemiş bir durum için mi? F'lar D'ram ve G'narish'e baktı.

Kylara "Birşeyler yapmak zorundasın," diye ısrarını sürdürdü, aniden diğer adamlara doğru dönerek.

"Weyrler geleneksel olarak özerktirler..."

"Bu arkasına saklanmak için iyi bir gerekçe, D'ram..."

"Artık saklanmak olmaz," diye devam etti D'ram, ifadesi karamsar, sesi sertti. "Birşeyler yapılmak zorunda. Hepimiz tarafından. T'ron gelince."

Biraz daha vakit kazanmak için kararsızlık mı, diye F'lar merak etti. "Kylara," dedi yüksek sesle, "kertenkelenin iplik yediğinden bahsettin." Bu konuda T'kul'un inanılmaz davranışından çok

daha fazla tartışılacak şey vardı "Sana kertenkelenin Nabol'a döndüğünden nasıl haberdar olduğunu sorabilir miyim?"

"Prideth söyledi bana. Yumurtadan orada çıkmıştı ve sen onu Güney'de korkutunca Nabol Kalesi'ne döndü."

"Doruklar'a gittiğinde yanındaydı ama, değil mi?"

"Hayır. Sana söyledim. İpliği Doruklar Sıradağı üzerindeyken gördüm ve T'kul'a gittim. Hemen! Weyr'i seferber ettikten sonra Nabol üzerinde de İplik olabileceğini fark ettim ve kontrol etmek için oraya gittim."

"Ve Meron'a zamanından önce gerçekleşen İplik Düşüşü'nden bahsettin?"

"Elbette."

"Ya sonra?"

"Kertenkelemi de yanıma aldım. Onu tekrar kaybetmek istemedim." F'lar bu alayı umursamayınca konuşmasını sürdürdü. "Bir alev makinası kaptım ve doğal olarak Merika'nın filosuyla uçtum. O Weyrkadını bana teşekkürü bile çok gördü."

F'lar onun doğru söylediğinin farkındaydı, çünkü duyguları fazlasıyla ortadaydı.

"Kertenkelem İpliğin düştüğünü görünce çıldırır gibi oldu. Onu kontrol edemedim. Dosdoğru bir İplik parçasının üzerine atladı ve onu yuttu."

"Kertenkeleye ateş taşı verdin mi?" diye sordu

D'ram, gözleri gerçek bir ilgiyle parlıyordu.

"Bende yoktu. Ayrıca, onun çiftleşmesini istiyorum," ve kertenkelesinin sırtını okşarken Kylara'nın gülüşünde tuhaf bir çarpıklık vardı. "İplik yuvalarını da hallediyor," diye ekledi yaratığının yeteneklerini överek. "Yer ekibinden biri 'onun bir yuvaya girdiğini gördüm' dedi. Tabii ki bunu o zamana kadar bilmiyordum."

"Doruklar Weyri şimdi İplik'lerden temizlendi mi?"

Kylara umursamazca omuz silkti. "Eğer temizlenmediyse, duyarsın."

"İplik Düşüşü sen gördükten sonra ne kadar devam etti? Nabol'a uçarken Sınır'ı saptayabildin mi?"

"Yaklaşık üç saat sürdü. Kısa, bence. Yani, filoların nihayet oraya varışından itibaren," tenezzül edip gülümsedi. "Sınır'a gelince, ben derim ki, sıradağların yükseklerinde olmalıydı," ve onların tartışmalarını bekledi, kimse yapmayınca da aceleyle devam etti. "Orada çıplak kaya ve karlara düşmüştür. Nabol tarafını taradım, ama Prideth hiçbir iz göremedi."

"Son derecede iyi yapmışsın, Kylara ve sana fazlasıyla teşekkür borçluyuz," dedi F'lar ve diğer liderler de onun övgüsünü o kadar yürekten onayladılar ki Kylara, ağzı kulaklarında, bir adamdan diğerine döndü, gözleri kendini takdirle ışıldıyordu.

"Şimdiye kadar beş Düşüş oldu," diye F'lar ağırbaşlıca devam etti; diğer Liderlere bakarak, kendini onların sözcüsü olarak kabul ettirmeye ne kadar devam edebileceğini görmeye çalışıyordu. T'kul'un kusuru D'ram'ı kötü sarsmıştı. T'ron'un tepkisinin ne olabileceğini F'lar tahmin etmeye kalkmıyordu, ama eğer Kale Weyrlideri kendisini diğer dört Liderin karşısında azınlıkta hissederse T'kul'a karşı harekete geçmeye karar verir miydi, bu F'lar'ın tarafında olmak anlamına gelse bile? "Tillek Kalesi'nde sekiz gün önce; Yukarı Crom Kalesi, beş gün; Lemos Kalesi'nin yukarıları, üç gün; Güney'in uzak batısı, iki gün; ve şimdi Dorıklar Kalesi. Şüphesiz İplik Batı Denizi'ne de düşmüşür, ama Düşüşlerin daha sık ve daha geniş bir alana gerçekleştiği muhakkak. Pern'in hiçbir yeri güvende değil. Hiçbir Weyr nöbetlerini geleneksel altı günlük aralıklarla tutmanın sonuçlarına katlanamaz." Buruk bir şekilde güldü. "Gelenek!"

D'ram tartışacakmış gibi göründü, ama F'lar, adam başıyla yavaşça onaylayıncaya kadar onun gözlerini yakaladı ve dik dik baktı.

"Bunu söylemek kolay, T'kul hakkında ne yapacaksın? Ya da T'ron?" Kylara kimsenin kendisiyle ilgilenmediğini yeni anlamıştı. "O da onun kadar kötü. Zamanın değiştiğini kabullenmemekte diretiyor. Mardra kasten..."

Kapı aceleyle çalındı, ama ardına kadar savrul-

du, Fandarel'in dev gövdesini içeriye almak için.

"Bana burada olduğun söylendi, F'lar, biz hazırız."

F'lar yüzünü ovaladı, bu kesintiden pişmanlık duyarak.

"Kale Lordlan Meclis'teler," diye başladı ve Demirci homurdanarak onayladı, "ve beklenmedik bir başka gelişme daha oldu..."

Fandarel Kylara'nın kolundaki ateş kertenkelesine doğru başını salladı. "Bana onlardan bahsedildi. İplikle mücadele etmenin birçok yolu var, ama hepsi verimli değil. Bu yaratıklann değeri daha ispatlanmadı."

"Değerleri - " diye başladı Kylara, bu hakareten patlamaya hazır olarak.

Arpçı Robinton yanındaydı ve kulağına fısıldıyordu.

Robinton'a minnettar olan F'lar, kapıdan dışarıya çıkan demirciyle ilgilenmek üzere döndü, belli ki demirci ejderadamın ona eşlik etmesini istiyordu. F'lar uzakyazan görmek konusunda gönülsüzdü. Lordlardan, halktan ya da binicilerden hak ettiği ilgiyi görmeyecekti. Bu aciliyet anında uzakyazar ne yapacağı belli olmayan kertenkelelerden daha manalıydı. Ama yine de, eğer İplik yiyorlarsa...

Eşikte durup Kylara ve Arpçı'ya baktı. Arpçı doğrudan ona bakıyordu.

Sanki Arpçı onun zihnini okumuşçasına F'lar

onun Kylara'ya gülümsediğini gördü (oysa F'lar adamın ondan iğrendiğini biliyordu.)

"F'lar, sence Kylara'nın o kalabalığın içine girmesi akıllıca olur mu? Kertenkeleyi korkutacaklar," dedi Arpçı.

"Ama ben açım -" diye itiraz etti Kylara. "Orada müzik de var -" ve yakından bir gitann sesi duyuluyordu rahatça.

"Bu Tagetarl'a benziyor," dedi Robinton ışıldayan bir gülümsemeyle. "Onu çağıracağım ve sana seçme yiyeceklerden getirteceğim. Oradaki gürültücü güruhla uğraşmaktan çok daha iyi olur, seni temin ederim." Büyük bir nezaketle ona bir iskemle çekti, F'lar'a gitunesini işaret ederek arkasından.

Parlak gün ışığına çıkarlarken kalabalık, gürültüyle etraflarında dönüyordu, F'lar Arpçı'nın ıslığına yanıt veren eli gitarlı, şen yüzlü genç adamı gördü. Hiç kuşku yok ki, eğer her şeyi doğru anladıysa, Robinton birkaç dakika içinde orada olacaktı onlara katılmak için. Genç kalfa kesinlikle Kylara'nın - ah - doğasına uygun olacaktı.

Fandarel aygıtlarını Avlu'nun uzak köşesine kurmuştu, dış duvarın kayalık Kale'yle birleştiği yere, merdivenlerden bir ejder boyu uzaklığa. Duvarın tepesine tünemiş üç adam, alet üzerinde çalışan gruba yukarıdan dikkatlice birşeyler uzatıyorlardı. Weyrliderleri Fandarel'in gövdelerin arasında açtığı geçitten ilerlerken (fellis çiçekleri-

nin kokusu uzun zaman önce başka kokulara yol vermişlerdi), F'lar birçok yan bakışın ve kesilen konuşmaların hedefi oldu.

"Bakın, göreceksiniz," diyordu önemsiz bir Kalenin renklerini giymiş genç bir adam uzaktan duyulan bir sesle. "Bu ejderadamlar bizi yumurtalarını yanına bile sokmazlar..."

"Kale Lordlan demek istiyorsun," dedi bir diğeri. "O Nabolluya kim güvenir ki. Ne? Ah, Yüce Kabuklar!"

Şimdi, eğer Pern üzerinde herkes bir ateş kertenkelesine sahip olabilseydi, diye merak etti F'lar, bu gerçekten sorunu halleder miydi?

Gökte birkaç ejder daha belirdi. Yukarıya baktı ve T'ron'un Fidranth'ıyla Mardra'nın kraliçesi Loranth'ı tanıdı. İçini çekti. T'ron'la uğraşmak zorunda kalmadan önce Fandarel'in uzakyazarla ne planladığını görmek istiyordu.

"Mnementh, Meclis'te neler oluyor?"

Konuşuyorlar. Diğer iki Kale Lordu'nu bekliyorlar.

F'lar Kale Weyrliderleri eksik olan Kale'den Lord Groghe ve Güney Boll'dan Lord Sangel'i getirmişler mi diye görmeye çalıştı. O Meclis'in onlarsız hüküm vermesine sıcak yaklaşmayacaklardı. Ama eğer Lord Groghe Doruklar Kalesi'ni duyduysa...

F'lar ürpertisini bastırdı, belli ki onu görmeyen bir grup küçük Kaleliden sıyrılırken içten özürler

dileyerek gülümsedi. Sanki demircilerin tarafsızlığını bildiklerindenmiş gibi Fandarel'ın adamlarının kurmakta olduğu aletlerin sağ tarafında ihtiyatlı bir grup halinde toplanmışlardı Weyrkadınları Çok ilgilenmiş gibi yapıyorlardı, ama G'narish'in güzel Weyr eşi Nadira bile rahatsız görünüyordu ve o iyi huylu bir hanım idi. Telgar Weyri'ni temsil eden Bedella, tamamen aklı karışmış gibi görünüyordu, ama zeki değildi.

Tam o sırada nelerin döndüğünü bilmek isteyen Mardra daldı misafirlerin arasına T'kul ve Merika gelmişler miydi? Ev sahipleri neredeydi? Modem Kaleler kesinlikle sade nezaketten yoksundular. Artık geleneksel törenleri beklemiyordu ama...

Tam o anda F'lar çeliğin çeliğe çarparak çınladığını duydu ve Kale Kalesi'nden Lord Groghe'nin Salon'un kapısına hançerinin kabzasıyla vurduğunu gördü, derin yüz hatlan öfke doluydu. Daha ince yapılı olan soğuk Sangel, Güney Boll'un Lordu, onun arkasında esrarengiz biçimde kaş çatıyordu Kapı bir yank halinde iki Kale Lordu'nun girmesine müsaade edecek kadar hafifçe aralandı. Yüz ifadelerine bakılırsa bu ikisi yatışıncaya kadar çok vakit ve laf sarf edilecekti.

"Daha ne kadar gerekiyor?" diye sordu F'lar, Demirci'ye katılırken. Uzakyazarın salondaki halinin nasıl gözüktüğünü hatırlamaya uğraştı. Bu tüplerin ve tellerin birleşimi çok daha büyüktü.

"Sadece bu teli şöylece bağlamamız lazım," diye yanıtladı Fandarel koca parmakları söylediğine uygun şekilde maharetlice işini görürken, "ve şunu da buraya. Şimdi. Kolu rulonun üzerine yerleştiriyorum ve Salon'a her şeyin yolunda olduğunu bildiren bir mesaj göndereceğiz." Fandarel aygıtına bir kraliçenin altın yumurtasına baktığı gibi sevgi dolu bakıyordu.

F'lar arkasından birinin fazlaca yaklaştığını hissetti ve irkilerek omzunun üzerinden baktığında Robinton'un dikkatli yüzünü gördü. Arpçı ona dalgınca gülümsedi ve başıyla dikkat etmesini söyledi.

Demirci özenle bir kod gönderiyordu, düzensiz uzunlukta kırmızı çizgiler beliriyordu gri kağıtta iğne oynadıkça.

' "Bağlantı sağlandı," 'diye mırıldandı Robinton F'lar'ın kulağına. ' "Verimli ve zamanında." ' Robinton bu çevirı'ye kıkır kıkır güldü. "Bekle." Uzunuyla kısasıyla böyle." '

Demirci düğmeyi alıcı pozisyonuna getirdi ve ümitle F'lar'a baktı. O sırada, Mnementh çok yüksek sesle haykırdı yükseklerden. O ve bütün ejderler kanatlarını açmaya başladılar. Toplu hareket Telgar Uçurumlarının üzerinde batmakta olan güneşi karartti ve konukların üzerine gevezeliklerini susturan gölgeler düşürdü.

Grogbe Lordlara T'ron'un Kale Weyri'nde bir uzakgören bulduğunu söyledi. Ondan bakarak

Kızıl Yıldızı görmüş. Hepsi kızgın, dikkatli ol, dedi Mnementh.

Büyük Salon'un kapılan savrularak açıldı ardına değin ve Kale Lordları uzun adımlarla çıktılar dışarıya. Lord Groghe'nın yüzüne bir kez bakmak Mnementh'in raporunu doğrulamaya yetti. Kale Lordları, köşede toplanmış olan Ejderadamlann karşısında sağlam bir cephe halinde basamaklara sıralandılar. Lord Groghe kolunu uzatmış, suçlarcasına F'lar'ı işaret ediyordu ki, şaşırtıcı bir ıssss sesi böldü gebe sessizliği.

"Bakın!" diye böğürdü Demirci ve tüm gözler uzakyazar bir mesaj almaya başlarken onun elini izlediler.

"'Igen Kalesi İplik Düşüşü rapor ediyor. Bağlantı cümlenin yarısında kesildi."'

Robinton sesleri yazılı oldukları gibi rapor etti, sesi her sözcükle daha da boğuk ve kendinden güvensiz çıkarak.

"Ne saçmalıktır bu?" diye sordu Lord Groghe, tuğla kırmızısıydı yüzü niyetlendiği açıklamasından dikkatler uzaklaşmışken. "İplik, Doruklar'a dün öğlen yağdı. Igen Kalesi'ne bu akşam nasıl yağabilir? Kabuklar adına nasıl bir alettir bu?"

"Anlamıyorum," diye karşı çıktı G'narish yüksek sesle, merdivenlerde dehşetten donup kalmış Igen Kalesi'nden Lord Laudey'ye gözlerini dikerek. "Tarama ekiplerim sürekli devriye geziyor..."

Bir yeşil tam avlunun üzerinde belirip kalabalı-

ğın çığlık çığlığa eğilmesine, güvenlik için duvarlara koşuşturmasına sebep olurken, yüksekler-den bağırdı ejderler.

Igen'in güneybatısına İplikler düşüyor mesajı geldi yüksek ve net bir şekilde. Avludaki ejderadamlar tarafından tekrarlandı.

"Nereye gidiyorsun, F'lar?" diye bağırdı Lord Groghe, Benden Weyrlideri Kapı'ya fırlayan G'narish'i takip ederken. Gökyüzü ejder filolanyla doluydu şimdi, ürkmüş kadınların çığlıklarını erkeklerin lanetleri dengeliyordu.

"Igen'de İplik'le savaşmaya elbette," diye bağırdı F'lar geriye.

"Igen benim sorunum," diyerek G'narish durup birdenbire F'lar'a doğru döndü, ama şaşkın yüzünden okunan azar değil, şükrandı.

"G'narish, bekle! Igen'in neresinde?" diye Lord Laudey ısrar ediyordu. Weyrliderine yetişmek için öfkeli Lord Groghe'yi kenara iteledi

"Ya Ista? Ada tehlikede mi?" diye Lord Warbret bilmek istedi.

"Gidip göreceğiz," diye onu temin etti D'ram kolundan tutup Kapı'ya doğru çekerlerken.

"Ne zamandan beri Benden Weyri Igen ve Ista ile ilgileniyor?" T'ron tam F'lar'ın yoluna dikilmişti. Sesindeki tehdit, Salon'un basamaklarına kadar gitti. Kavgacı duruşu ve Kapı'ya giden yolu kapatması hepsini durdurdu. "Ve Nabol'un yardımına koşuyor?"

F'lar onun çatık kaşına karşılık verdi. "İplik düşüyor, ejderadam. Igen ve Ista'nın filoları eksik, binicileri Telgar'a yardım ediyorlar. Diğerleri savaşırken ziyafette yiyip içecek miyiz?"

"Bırak, Ista ve Igen kendi başlarının çaresine baksınlar."

Ramoth yükseklerden bağırdı. Diğer kraliçeler de yanıtladılar onu. Kime meydan okuduğunu onun kimse bilmiyordu, ama bir anda kayboldu. F'lar T'ron'un elinin hançerinde olduğunu gördüğü için, Ramoth'un üzerinde Lessa olmadan *ara*ya gittiğine dikkat edecek hali yoktu.

"Kendi görüş farklılıklarımızı daha sonra halledebiliriz, T'ron. Özel olarak! İplik düşüyor."

Bronzlar Kapı'nın dışına inmeye başlamışlardı, ellerinden geldiğince yakın inebilmek için çabalıyorlardı.

Igen'den gelen yeşil binici hayvanını Kapı'nın üzerindeki tüneğe yönlendirmişti. Mesajını devamlı aşağıdaki durgun, gergin kalabalığa bağırıyordu.

T'ron durmayacaktı. "İplik düşüyor, öyle mi, F'lar? Ve asil Benden kurtaracak! Bu Benden'in işi değil." Bet sesle, alaycı ve hor gören bir tonda bağırdı.

D'ram "Yeter be adam!" diyerek T'ron'u bir kenara çekmek için basamakları çıktı. Sessiz izleyicilere keskin bakışlar attı.

Ama T'ron uyarıyı hiçe saydı ve onu o kadar

şiddetle savurdu ki, yapılı D'ram sendeledi.

"Benden, gırtlağıma kadar geldi artık! Benden'in delice fikirleri! Benden'in üstünlüğü! Benden'in fedakarlığı! Ve Benden'in Weyrlideri..."

Bu son savurduğu hakaretle birlikte T'ron F'lar'ın üzerine atıldı, hançerini kesici bir darbe indirmek için çekmişti.

İzleyici sıralarında korkunun tutuk soluğu hüküm sürerken, F'lar, T'ron'un yön değiştirme şansı kalmayıncaya kadar pozisyonunu korudu. Sonra hançerin altına eğilerek kendisininkini işlemeli kınından çekti.

Bu yeni bir hançerdi, Lessa'dan bir hediyeydi. Daha önce ne et, ne de ekmek kesmişti ve şimdi bir adamın kanıyla kutsanması gerekiyordu. Çünkü bu ölümüne bir düelloydu ve sonucu pekâlâ Pern'in kaderini belirleyebilirdi.

F'lar parmaklarını kabzanın üzerinde esnetip dengesini ölçerek yan yarıya diz çökmüştü. Çok uzun süre rakibinin elindekinden yarım karış daha kısa tek bir hançere alışmıştı. T'ron ona ulaşabilirdi ve üstüne wher derisi binici elbiselerini giyme avantajını eklemişti, oysa F'lar dayanıksız kıyafetler giyiyordu. Öbür adamla karşı karşıyayken gözleri asla T'ron'unkilerden ayrılmadılar. F'lar ensesindeki yakıcı güneşin, ayağının altındaki sert taşların, büyük Avlu'daki ölümcül sessizliğin, ezilmiş fellis çiçeklerinin, dökülen şarapların, kızartılan etlerin ve terin kokusunun farkın-

daydı - ve de korkunun.

T'ron kendi yaşında ve cüssesinde bir adam için hayret verici bir çeviklikle ilerledi. F'lar onun gelmesini bekledi, T'ron sol tarafına hamle edince olduğu yerde döndü, onu dengesini kaybetmişken yakalamak için yapılmış dairesel bir hareketti - şeffaf bir manevra. F'lar çabuk bir rahatlama hissetti; eğer T'ron'un dövüş stratejisi buysa...

Bir sıçrayışta Eskiçağlı onun üzerindeydi, hançeri, gözün takip edemeyeceği bir hızla, mucizevi bir şekilde sol eline aktarmıştı, sağ eli kendini sakınmak için geriye kaçarken ıslık çalan otuz santimlik hançerin temasından kıl payı kaçarak elini F'lar'ın bileğine indirdi. F'lar geriledi, kolu yan yanya hissizleşmişti, buzlu su gibi içine yayılan şokun bilincindeydi.

T'ron'un hareketleri öfkeden gözü dönmüş bir adam için fazlasıyla kontrollüydü F'lar'a göre. Adamın bir kavga çıkarmasına -burada ve şimdine sebep olmuştu? Kasten F'lar'ı bu sahte bahanelerle suçlayarak kavga çıkarmıştı T'ron. D'ram ve G'narish, F'lar'ın yardım teklifiyle ferahlamışlardı. Öyleyse T'ron dövüşmeyi *istiyordu*. Neden? Derken, F'lar bir anda anlayıverdi. T'ron T'kul'un işlediği büyük hatayı duymuştu ve diğer Eskiçağlılann bunu görmezden gelip dolaylı olarak göz yumamayacaklarını biliyordu. Bendenli F'lar'ın T'kul'un Dorıklar'ın Weyrliderliği'nden çekilme-

sini istemesi olasıyken yapamazlardı bunu. Eğer T'ron F'lar'ı öldürürse, diğerleri'ne de hükmedebilirdi. Ve F'lar'ın herkesin gözü önünde ölümü, modern Kale Lordları'nı anlayışlı bir Weyrlideri'nden yoksun bırakacaktı. Weyrlerin Kaleler ve Zanaatler üzerindeki hakimiyeti, tartışılmaksızın, değişmeksizin sürecekti.

T'ron saldırılarla bastırarak ilerledi. F'lar Eskiçağlı'nın wher derisiyle örtülü göğsünün ortasını gözleyerek geriledi. Gözlerini değil, bıçak tutan elini değil. Göğsünü! Gelecek hareketi en doğru şekilde haber veren noktaydı bu. Yedi Devir önce ölen Weyr Çömezi Hocası C'gan'ın sözleri yankılanıyor gibiydi F'lar'ın zihninde. Ama C'gan, öğrettiklerinin Pern'i dünyanın yarısının gözleri önünde kurtarmak için, bir Weyrlideri'nin diğerini öldürmesini engellemek amacıyla kullanılacağını hiç düşünmemişti.

F'lar, düşüncelerinin almaya başladığı öfkeli şekli reddederek sertçe başını salladı. Her şey onun aleyhineyken hayatta kalmanın yolu bu değildi.

T'ron'un kolunun aniden hareket ettiğini gördü, otomatikman kendini korumak için geriye sallandı, açıklığı gördü, ileriye hamle etti.

İzleyenler soluklarını tuttular yırtılan kumaşın sesi açıkça duyulurken. F'lar'ın belindeki acı o kadar azdı ki F'lar T'ron'un darbesinin sadece bir çizik olduğuna karar vermişti, birden bulantı sar-

dı onu.

"İyi deneme. Ama yeterince hızlı değilsin, Eskiçağlı!" dediğini duydu kendinin; dudaklarının hissettiğinden çok daha farklı bir gülüş şeklinde kıvrıldığını hissetti. Eğilmeye devam etti, kemeri beline bastırıyordu, ama yırtılan kumaş sarkıyor, nefes aldıkça sallanıyordu

T'ron ona hafiften afallamış bir bakış attı, gözleri onu tarıyordu, dalgalanan kumaşı görünce durakladı ve elindeki bıçağa çabukça baktı. Temiz ve lekesizdi. T'ron'un yüzünden bir şaşkınlık daha geçti, tekrar hamle ederken bile; F'lar, T'ron'un fena yaralayacağından emin olduğu bir saldırının apaçık boşa çıkmasından dolayı sarsıldığını biliyordu.

F'lar ışıldayan hançerden neredeyse aşağılarcasına kurtularak bir yana çekildi ve yıldırım hızıyla şaşırtmacalar yaparak hücum etti Eskiçağlı'nın reflekslerini ve çevikliğini görmek için. T'ron'un onun işini çabuk bitirmeye niyetlendiği şüphe götürmezdi - ve F'lar'ın da çok vakti yoktu, gövdesini dağlayan acıyı duymamazlıktan gelirken bunu biliyordu

"Evet, Eskiçağlı," dedi kendini rahatça nefes almaya zorlayarak, sözlerini canlı ve alaycı tutarak. "Benden Weyri Ista ve Igen'le ilgileniyor. Nabol, Crom ve Telgar Kaleleri'yle de, çünkü Benden'in ejderadamları İpliğin değdiği yeri ve insanı yaktığını unutmadılar Weyrliyi de, sıradan halkı da.

Eğer Benden Weyri İpliklerin Düşüşü'ne karşı tek başına göğüs germek zorunda kalırsa, bunu da yapacak."

Kalın deri ceketi bıçaklayarak T'ron'un üzerine doğru saldırdı, hançerin onu kesecek kadar keskin olması için dua etti. Vaktinde yana sıyrılmayı başardı, çabası acıyla solumasına neden olmuştu. Yine de dans ederek T'ron'un uzanabileceği mesafenin dışına çıkmıştı; öbürünün terli, gayretten kızarmış yüzüne bakarak sırıttı.

"Yeterince hızlı değilsin, değil mi, T'ron? Bendenliyi öldürmek için ya da İplik Düşüşü'ne karşı koymak için."

T'ron'un soluması kesik kesikti, boğuk bir törpü sesi gibiydi. Hançerli eli alçakta, ilerledi. F'lar ihtiyatla çömelmiş durumda geriledi, kanından aşağı aktığını hissettiği şeyin kan mı, yoksa ter mi olduğunu merak ederek. Eğer T'ron fark ederse...

"Neyin var, T'ron? Rahat yaşam ve bol yiyecekler in artık kendini belli mi ediyorlar? Yoksa yaşın mı, T'ron? Gittikçe ihtiyarlıyorsun. Dört yüz kırk beş Devir yaşındasın, bildiğin gibi. Artık zamanla ilerleyemez ya da bana karşı duracak kadar hızlı hareket edemezsin."

T'ron yaklaştı gırtlaksıl bir kükremeyle. Eski canlılığını hatırlayarak sıçradı, F'lar'ın boğazını hedefledi. F'lar'ın hançerli eli yukarı kalktı, saldıran bileğe vurdu, öbürünün boğazına indi, wher

derisi ceketi keserek parçaladı. Bir ejder çığlık attı. T'ron'un sağ yumruğu kemerinin altına indi. Acı, bir kamçı gibi geldi. F'lar, adamın kolunun üzerinde iki büklüm oldu. Birisi uyarmak için bağırdı Yedekteki beklenmedik bir enerjiyle, F'lar her nasılsa kendini o tehlikeye açık durumdan kurtararak doğrulmayı başardı. Başı T'ron'un inen hançerinin darbesiyle sallandı, ama mucizevi bir şekilde yönünü değiştirmişti. İki eli de süslü hançerin kınının üzerinde, F'lar onu adamın kaburga kemiklerine değinceye kadar wher derisine soktu.

Sendeleyerek kurtuldu, T'ron'un sallandığını gördü, gözleri şoktan fırlayacak gibiydi, onun geriliediğini gördü, mücevherli sap kaburgalarının arasında duruyordu. T'ron sertçe dizlerinin üzerine düştü, sonra iki yana sallanarak taşların üzerine yığıldı.

Bu sahne F'lar'a sanki saatler sürüyormuş gibi geldi, çaresizce hırpalanmış vücuduna nefes alarak, kendini ayakta kalmaya zorladı, çünkü yapamazdı, düşemezdi.

"Benden Genç, Kale Weyr'li. Bu bizim Devrimiz. Şimdi!" demeyi becerebildi. "Ve Igen'de İplik düşüyor." Dönerek etrafına baktı, bakan yığınla göz ve ağızla yüz yüze gelerek. "Igen'e İplik düşüyor!"

Arkasını döndü, yırtılmış bir elbiseyle savaşamayacağının bilincindeydi. T'ron'un üzerinde

wher derisi vardı. Sertçe tek dizinin üzerine çöktü ve hançeri'n kenarından sızan kanı umursamaksızın T'ron'un kemerini çözmeye başladı.

Birisi çığlık attı ve ellerine vurdu. Bu Mardra'ydı

"Onu öldürdün. Bu yetmez mi? Onu rahat bırak!"

F'lar kaşlan çatık, başını ona doğru kaldırdı.

"O ölmedi. Fidranth *araya* gitmedi." Adamı nasılsa öldürmediğini bilmek onu daha da güçlü hissettirmişti "Birisi şarap getirsin. Doktor çağırın!"

Diğer eller de yardıma koştuğunda kemeri gevşetmişti ve sağ kolunu çekiyordu elbisenin.

"Savaşmak için buna ihtiyacım var," diye mırıldandı. Ona doğru bir temiz bez uzatıldı. Onu aldı ve nefesini tutarak hançeri gevşetip çıkardı. Bir saniye bakıı ve uzağa fırlattı. hançer taşta sekti ve herkes yolundan sıçradı. Birisi ona ceketi verdi. Ayağa kalkıp giyinmeye çabaladı. T'ron daha cüsseli bir adamdı, ceket çok büyüktü. Suskun, korku içindeki kalabalığın tekrar farkına vardığında sıkıca bağlıyordu kemerini. Bulanık, birşeyler uman yüzlere baktı.

"Evet, Benden'i destekliyor musunuz?"

Sersemlemiş sessizlik bir an daha sürdü. Kalabalıktaki birçok baş Kale Lordlarının durduğu basamaklara döndü.

"Desteklemeyenler Kale'lerinin derinliklerine

gizlenseler iyi olur," diye bağırdı Telgar'lı Lord Larad, Lord Groghe ve Sangel'in seviyesine bir basamak inerek, eli hançerindeyken tavrı meydan okuyucuydu.

"Demirciler Benden Weyrli'ni destekliyor!" diye gürledi Fandarel.

"Arpçılar da öyle!" Robinton'un bariton sesi Chad'ın nöbetçi yolundan tenor sesiyle yankılandı.

"Madenciler!"

"Dokumacılar!"

"Sepiciler!"

Kale Lordları sanki seslerinin yüksekliği kendilerini affettirecekmiş gibi yüksek sesle bağırarak adlarını saymaya başladılar. Konuklardan yükselen tezahürat bir anda sessizliğe dönüştü, F'lar yavaşça diğer Weyrliderleri'ne dönerken.

"Ista!" D'ram'ın çığlığı neredeyse meydan okuyan vahşi bir tıslamaydı, G'narish'in sevinç dolu "Igen"i ve T'bor'un şevkli "Güney!"i ona yetişti.

"Ne yapabiliriz?" diye bağırdı Lord Asgenar, F'lar'a doğru uzun adımlar atarak. "Lemos koşucuları ve yer ekibi Igen Kalesi'ne yardım edebilir mi şimdi?"

F'lar hareketsizlikten kurtuldu, baskının acıyı azaltacağını umarak kemeri bir derece daha sıktı.

"Bu senin düğün günün, adam. Eğlenebildiğin kadar eğlen. D'ram, seni izleyeceğiz. Ramoth

şimdiden Benden filolarını çağırdı. T'bor, Güney savaşçılarını çağır. Ejdere binebilen her kadın ve erkeği!"

Sadece savaşçıların seferber edilmesinden daha fazlasını istiyordu ve T'bor duraksadı.

"Lessa," çünkü kollarını ona dolamıştı o anda. Onları kibarca itti. "Mardra'ya yardım et. Robinton, yardımına ihtiyacım var. Bilinsin ki," ve sesini dinleyen Avlu'nun her yerinde duyulabilecek kadar katı ve çelik gibi olacak şekilde yükseltti. "Bilinsin ki," ve Mardra'ya baktı, "Benden'in önderliğini kabul etmeyen Kale Weyrliler Güney'e gidecekler." O daha itiraz edemeden gözlerini kaçırdı. "Ve bu ejderadamlar için olduğu kadar bütün zanaatkârlar, Kale Lordları ve normal halk için geçerli. Güneyde sizi kaygılandıracak kadar İplik yok. Ortak bir tehdite karşı kayıtsızlığınız diğerlerini tehlikeye atamayacak."

Lessa onun kemerini çözmeye çalışıyordu. Ellerini sıkıca kavradı, elleri onun canını yakarken soluk soluğa kalışını umursamadı.

"İplik nerede görülmüş?" diye hâlâ Kapı duvarının üzerine tünemiş olan İgenli biniciye bağırdı.

"Güney'de!" Adamın cevabı acı dolu bir yalvarıştı. "Keroon Kalesi'nin karşısındaki koy karşısında. Suyun karşısında."

"Ne kadar zaman önce?"

"Sizi oraya ve o zamana götürürüm."

Tezahürat dalgası yayılırken büyüdü, çünkü insanlara Weyrlen'in düello sırasında kaybedilen zamanı silip zamanda *arada*n yolculuk ederek İpliği yakalayabilecekleri hatırlatılmıştı.

Ejder binicileri duvarların dışında sabırsızca kıpırdanan hayvanlara doğru ilerliyorlardı. Wher derisi ceketler veriliyordu normal elbiseli binicilere. Ateş taşı torbaları ortaya çıktı ve alev makineleri dağıtıldı. Ejderler binicilerini kabul etmek için eğildiler, kendilerini göğe fırlatmak için yoldan sıçradılar. Igenli yeşil havalandı, ona Mnementh'i bekleyen D'ram ve onun Weyrkadını Fanna katıldılar.

"Sen gelemezsin, aşkım," dedi F'lar Lessa'ya, onun kendisini Mnementh'in yanına kadar takip etmesine şaşırmıştı. Lessa Mardra'yı idare edebilirdi. Yapmak zorundaydı. Aynı anda her yerde olamazdı.

"Sen bu hissizotunu alıncaya kadar olmaz." Ona en az Mardra kadar şiddetli baktı ve tekrar kemerini çözdü. "Eğer yapmazsan dayanamazsın. Ben işimi görünceye kadar da Mnementh seni götürmeyecek."

F'lar ona baktı, Mnementh'in koca gözünün ışıldadığını gördü ve onun gerçekten bunu kastettiğini anladı.

"Ama - bunu yapamaz -" diye kekeledi.

"Yapamaz, öyle mi?" diye şimşek gibi çaktı Lessa, ama kemeri gevşetmişti ve yaranın yakıcı du-

daklarının üzerinde merhemin soğukluğunu hissederken soluğunu tuttu F'lar. "Gitmeni engelleyemem. Gitmek zorundasın, biliyorum. Ama kendini böyle kahramanlıklarla öldürmeni engelleyebilirim." Bir şeyin yırtıldığını duydu, onun yeni elbisesinin bir kolunu sargı boyunda yırttığını gördü. "Güzel, galiba yeşil uğursuz bir renktir derlerken haklılar. Kesinlikle uzun süre giyemiyorsun."

Çabukça bezi ona bastırdı, yarası şimdiden hissizleşmişti. Ustaca üst üste bindirerek, kemeri bandajı yerinde sıkıca tutacak kadar gerdi.

"Şimdi git. Yaran derin değil, ama uzunca. İplik Düşüşü'nü kontrol altına al ve geri gel. Ben burada üstüme düşenleri yapanın." Elini son bir kez daha sıktı ve eteklerini toparlayarak yan koşarak yokuşu çıktı sanki onun aynlışını izleyemeyecek kadar meşgulmüşçesine.

Lessa, kaygılanıyor. Gurur duyuyor Gidelim

Mnementh maharetle dönerek yükselirken, F'lar müziğin sesini, pejmürde bir koroya eşlik eden gitarların sesini duydu. Arpçı'nın bu olaya en uygun düşen müziği seçmesinin ne kadar iyi olduğunu düşündü.

Davulcu, vur; gaydacı, üfle;
Vur, arpçı; asker, git,
Ateşi özgür bırakın ve otları dağlayın,
Doğan Kızıl Yıldız geçinceye dek.

Tuhaf, diye düşündü F'lar, dört saat sonra o ve Mnementh Igen filolanyla Telgar'a dönerken, yedi Devir önce birleşik Weyrlerin, ikinci İplik Düşüşü'ne karşı uçuşları yine Telgar üzerinde olmuştu.

Altı Weyrin tamamen birleştiği o zafer dolu günün anılarının doğurduğu acı pişmanlığı bastırdı. Yine de bugün Telgar Kalesi'ndeki düello, en az Lessa'nın Eskiçağlıları getirmek için zamanda geriye yaptığı uçuş kadar kaçınılmaz olmuştu. Göze kolay çarpmayan bir simetri, iyiyle kötünün dengesi, sakınılmaz bir telafi vardı. (Yan tarafı sancıdı. Acı ve yorgunluğu bastırdı. Mnementh bunu farkederse, Lessa'dan azar işitirdi. Bir adamın ejderinin hemşirelik oynaması iyi bir şeydi. Ama Lessa'nın ona sürdüğü yarım tencere hissizotunun etkisi azalıyordu) Filoların dönerek inmek üzere alçalışlarını seyretti.

O kadar çok şey başladığı noktaya dönüyordu ki: ateş kertenkelelerinden ejderlere, kim bilir kaç bin Devirdir tamamlanan bir çember, Eski Weyrlerin iç halkasından Benden'in dirilişine kadar.

T'ron'un yaşamasını diledi; vicdanında yeterince yük vardı zaten. Yine de belki daha iyi olurdu eğer T'ron... Bunu düşünmeyi reddetti, bunun bir diğer sonından kurtaracağını bilmesine rağmen. İplikler Güney'e şu kurtçuklar tarafından yenmek için yağıyorsa...

T'ron'un bulduğu uzakgörene bakmayı çok istiyordu. Zihninden bir endişeyle inledi. Fandarel! Nasıl yüzüne bakacaktı onun? O uzakyazar çalışmıştı. Çok can alıcı bir mesajı iletmişti - ejder kanatlarından daha hızlı olarak! İnce telin kızgın İplikler tarafından koparılması Demirci'nin hatası değildi. Kuşkusuz bu kusurun üstesinden en verimli şekilde gelecekti - tabii eğer günün aşağılamalarına katılmak üzere güçlü, bütünüyle işler bir uzakgören yapma fikrine el atmazsa. Kendisini bekleyen bütün sorunlar içinde F'lar'ın en çok korktuğu Fandarel'in sitemiydi.

Aşağıda ejder binicileri yüzlerce ışıl sepetinin aydınlattığı Avlu'ya akın ettiler, dolup taşan konuklarla tanışıp kaynaşmak için. Kızarmış etlerin ve taze sebzelerin kokusu gece havasında kendisine ulaştı ve açlığın her insanın moralini bozduğunu hatırlattı. Kahkahaları, bağırışları, müziği duyabiliyordu. Lord Asgenar'ın düğünü asla unutulmayacaktı!

Şu Asgenar! Corman'ın evlatlığı Larad'la birleşerek F'lar'ın Kale Lordları arasında yapılması gerektiğini gördüğü şeye muazzam bir katkıda bulunabilirdi.

Derken kapı aralığında küçük bir figür gördü. Lessa! Mnementh'e inmesini söyledi.

Tam vaktinde, diye şikayet etti bronz.

F'lar sevgiyle tokatladı onun boynunu. Hayvan neden havada asılı durduklarını çok iyi biliyordu.

Bir insanın kargaşayı sindirmek ve daha fazla karışıklıklara dalmadan önce düşüncesinde düzeni sağlamak için birkaç dakikaya ihtiyacı vardı.

Mnementh yumuşakça iniş yaparken F'lar'ı onayladı. Boynunu eğdi, gözleri binicisine sevgi dolu ışıldıyordu

"Beni merak etme, Mnementh!" diye F'lar minnettarlık ve tutkuyla mırıldandı, yumuşak burnu okşarken. Az ateş püskürtmüş olmalarına karşın ateş taşı ve dumanın belirsiz kokusu vardı. "Aç mısın?"

Daha değil. Telgar bu gece fazlasıyla doyuruyor. Mnementh Kale'nin yukarısındaki ateş tepesine tünemiş, mücevher gibi gözleri aşağıdaki şenlik etkinliklerine bakarken ışıldayan ejderlerin kararan gökyüzüne siyah, düz kayalıklar gibi durduğu yere çıktı.

F'lar Mnementh'in düşünceliliğine yüksek sesle güldü. Gerçekten de Lord Larad'ın hiçbir masraftan kaçınmadığı doğruydu, gerçi konuk listesi dört katına çıkmıştı. Malzemeler uçurulmuştu, ama Telgar en ağır yükü sırtlamıştı.

Lessa ona öylesine yavaş adımlarla yaklaştı ki, başka bir şey daha mı oldu diye merak etmişti. Gölgede kalan yüzünü göremiyordu, ama F'lar'ın durduğu basamağa çıkınca onun, kendi ruh haline saygı gösterdiğini anladı. Lessa'nın eli F'lar'ın yanağını okşamak için uzandı, iyileşen İplik yarasının üzerinde kaldı. Lessa onun eğilip kendisi-

ni öpmesine izin vermedi.

"Gel sevgilim, senin için yeni elbise ve sargılarım var."

"Mnementh yaptıklarını sana mı yetiştiriyordu?"

Başını sallayarak onayladı, hâlâ alışılmadık derecede munis Lessa için.

"Yanlış olan ne?"

"Hiçbir şey," diye temin etti Lessa onu çabucak, gülümseyerek. "Ramoth senin kara kara düşündüğünü söyledi."

F'lar, Lessa'yı sıkıştırdı ve bu hareket adalelerini gererek yüzünü buruşturmasına sebep oldu.

"Başımın belasısın," dedi sahte bir kızgınlıkla Lessa ve onu kuledeki odaya götürdü.

"Kylara geri döndü, değil mi?"

"Ah, evet," ve Lessa'nın sesinde bir keskinlik vardı eklerken, "o ve Meron, en az kertenkeleleri kadar ayrılmazlar birbirlerinden."

İçeriye bir leğen getirilmişti ve sudan davetkar bir buhar yükseliyordu Lessa bir yandan F'lar İplik'le savaşırken neler olup bittiğini ona anlatıp bir yandan da onu yıkamakta ısrar etti. F'lar karşı koymadı, onun özenli bakımıyla rahatlamak çok güzeldi, gerçi zaman zaman yumuşak elleri başka şeyleri hatırlatsa da...

T'ron kalın keçelere sarılarak doğrudan Güney'e götürülmüştü. Mardra, F'lar'ın onları sürgüne gönderme yetkisine karşı çıkmış, ama Robin-

ton, Larad, Fandarel, Lord Sangel ve Groghe'nin oluşturduğu kararlı cephe onun itirazlarına kulak asmamıştı. Mardra'ya Kale Weyri'ne kadar eşlik edilirken onlar da Lessa ve Kylara'yla gelmişlerdi. Mardra Weyrkadını konumunu korumak için sadece kendi weyr halkına başvurmasının yeterli olacağından emindi. Küstahlığı ve hırçınlığının bir avuç yandaş dışında herkesi kaçırdığını öğrenince, uysalca Güney'e çekilmişti onlarla birlikte.

"Kylara ve Mardra az kaldı birbirlerine giriyorlardı, ama Robinton ayırdı onları. Kylara kendini Kale Weyrkadını ilan ediyordu."

F'lar inledi.

"Kaygılanma," diye yatıştırdı onu Lessa, omuzlarındaki gergin kaslara hızla masaj yaparak. "T'kul ve binicilerinin Doruklar Weyri'ni terk ediyor olduklarını öğrenince hemen vazgeçti. T'bor ve Güneylilerin Kale yerine o Weyr'e geçmeleri daha mantıklı, çünkü Kale Weyri binicilerinin çoğu kalıyorlar."

"Bu Kylara'yı benim rahat edemeyeceğim kadar Nabol'un yakınına getirir."

"Evet, ama Roth'un binicisi, P'zar'a Kale Weyr-lideri olma yolunu açar. O güçlü değil, ama çok seviliyor ve Kale Weyri halkını o kadar üzmeyecektir. Hem T'ron hem de Mardra'dan kurtuldukları için ferahlamış durumdalar, ama şansımızı çok zorlamamalıyız."

"N'ton oraya iyi bir filo ikincisi olurdu."

"Ben de onu düşündüm ve P'zar'a buna itirazı olup olmadığını sordum, o da karşı çıkmadı."

F'lar onun taktiklerine başını salladı, sonra acı belirten bir *ıh* sesi çıkarttı, çünkü eski, kurumuş hissizotunu gevşetiyordu.

"Çok emin değilim, ama bence doktor -" diye başladı söze.

"Hayır!"

"Kimseye bir şey söylemez, ama haberin olsun, bütün ejderler biliyorlar."

Hayretle baktı ona. "Ben ve Mnementh'i gizlice kollayan bunca ejder olmasının tuhaf olduğunu düşünmüştüm. *Araya* ikiden fazla girdiğimizi zannetmiyorum."

"Ejderler seni takdir ediyorlar, bronz binici," dedi Lessa iğneleyerek, onu temiz, yumuşak sargılarla sararken.

"Eskiçağlılar da mı?"

"Çoğunluğu. Ve binicilerinin tahminlerinden de fazlası. Kale Weyr'inden sadece yirmi binici ve kadın takip etti Mardra'yı, biliyorsun. Tabii ki," diyerek yüzünü buruşturdu, "T'kul'un halkının çoğu gitti. Kalan on dördü genç biniciler, Weyr'in zamanda ileriye gelişinden sonra Etkileyenler. Böylelikle Güney'de yeterince..."

"Güney artık bizim derdimiz değil."

Ona yeni kıyafetini uzatıyordu ki durakladı, kumaş ellerinde toplanmıştı. Ondan aldı, kollarını çekti, kafasını açıklıktan geçirdi, ona söyledi-

ğini hazmetmesi için zaman tanıdı.

Lessa'nın ellerini tuttu ve öptü onları. O yine konuşmayınca, saç örgüsünden kurtulan saçlarını okşadı.

"Kopmayı belirginleştirmeliyiz, Lessa. Orada kendilerinden başka kimseye zarar veremezler. Bazıları geri dönmeye karar verebilirler.

"Ama kinlerini ölümsüzleştirebilirler..."

"Lessa, kaç kraliçe gitti?"

"Loranth, Dorıklar'ın Weyr kraliçesi ve diğer iki... Ah!"

"Evet. Hepsi de yaşlı kraliçeler, olgunluk dönemini çoktan geçmişler. Loranth'ın bir kez daha yükseleceğinden şüpheliyim. Dorıklar'daki kuluçkalar bu zamana geldiklerinden beri sadece bir kraliçe ürettiler. Ve genç kraliçe, Segrith, Pilgra'yla kaldı, değil mi?"

Lessa başıyla onayladı ve yüzü aniden aydınlandı. Büyüyen bir öfkeyle baktı ona. "Herkes bunu Devirlerdir planladığını düşünecek."

"O zaman herkes benim T'ron'u hafife aldığım, gözümün önündeki gerçekleri görmediğim ve kaderime karşı geldiğim için üç kez aptal olduğumu da düşünebilir. Kaleliler ve zanaatkârlar arasındaki hava nasıl?"

"Rahatlamış," dedi gözlerini döndürerek. "Kahkahanın hafifçe isterik olduğunu kabul ediyorum, ama Lytol ve Robinton haklıydılar. Pern Benden'i takip edecek..."

"Evet, ta ki ilk hatamı yapıncaya kadar!"

Ona haylazca gülümsedi Lessa bir parmağını onun burnunun altında sallayarak. "A-ha, ama hata yapmana izin yok Bendenli. Ben..."

Lessa'nın elini yakaladı, güzel vücudunu teslim almak için onu kolunun altına çekti, ani cevabının zaferinden ötürü beline saplanan acıyı önemsemedi. "Sana sahip olduğum sürece.." Sözler bir fısıltı gibi geldi ve ona karşı şükranını, ondan duyduğu gururu, neşesini başka türlü ifade edemeyeceği için onun dudaklarını aradı, uzun ve tutkulu bir öpücükle yakaladı onları.

Sonunda onu serbest bıraktığında Lessa bitkince çekti içini. F'lar, onun kapalı gözlerini de öperek güldü. Lessa oturur bir duruşa geçmek için uğraştı ve gene gönülsüzce iç çektikten sonra kararlıca ayağa kalktı.

"Evet, Pern seni takip edecek ve sadık danışmanların hata yapmanı engelleyecek, ama umarım patlak gözlü yaşlı Lord Groghe'ye verecek cevabın vardır!"

"Groghe'ye cevap mı?"

"Evet," ve ona haşin bir bakış attı, "gerçi unutmana şaşmadım. O Pern'in ejderadamlarının doğruca Kızıl Yıldız'a gidip İplik'e sonsuza dek bir son vermesini istiyor."

F'lar yavaşça doğruldu.

"Hep derim ki bir sorundan kurtulursun, beşi daha beliriverir *ara*dan."

"Evet, sanırım seni bu gece Lord Groghe'den kurtarmanın bir yolunu uydurduk, ama yarın sa-

bah Benden Weyri'nde Kale ve Zanaat'ın da katılacağı bir ortak toplantı yapmaya söz verdik."

"Buna şükür."

Kapıyı açarken F'lar durakladı ve inledi yine.

"Hissizotu işe yaramıyor mu?"

"Ben değil. Fandarel. Ateş kertenkeleleri, İplikler ve T'ron'un arasında onunla yüzleşemem."

"Ah, o mu!" Lessa Weyr eşine gülümseyerek kapıyı açtı. "O daha şimdiden bu vefasız telleri kalınlaştırma, kaplama, ya da gömme planlarına girişti. Her Kale Lordu ve Zanaat'a bir tane yerleştirmeyi düşünüyor. Wansor güneş çarpmış bir wherry gibi dans ediyor, o uzakgöreni ele geçirebilmek için, ilk aleti sökmemiş olması gerektiğinden yakınıp duruyor." F'lar'ın koluna girdi, adımını onunkilere uydurdu. "Asıl sinirlenen adam Robinton."

"Robinton mu?"

"Evet. En olağanüstü baladları ve eğitim şarkılarını bestelemişti; artık onları çalması için bir sebep yok."

Lessa bunu bilerek mi sona saklamıştı F'lar bilmiyordu, ama böğrü sancımasına rağmen gülerek geçtiler avluyu.

Geçişleri her nasılsa fark edilmişti, ama gülümseyen yüzleri bahçede idareten kurulmuş masalarda akşam yemeği yiyenleri rahatlattı hafifçe. F'lar bir anda gerçekten de kutlanacak bir şey olduğunu hissetti.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Benden Weyr'nde Sabah

F'nor ertesi sabah uzun adımlarla Benden'in kraliçe weyrine girerken "Umarım bir dahaki sefere, gezegenin sosyal ve politik yapısını yeniden düzenleyeceğin zaman, bana açıkça haber verirsin," dedi yarı kardeşine. Bronzlaşmış, güleç yüzünde içerlemişliğin izi bile yoktu tabii ki. "Şimdi kim, nerede?"

"T'bor Doruklar'ın Weyrlideri ve Kylara da Weyrkadını..."

"Kylara Doruklar'da mı?" diye F'nor şüpheyle baktı, ama daha itirazını tamamlayamadan F'lar onu susturdu.

"Evet, bunun dezavantajları var tabii ki. On dördü dışında Doruklar Weyr halkı T'kul ve Merika'yla gittiler Kale Weyr halkının çoğu kalmak istedi.. "

F'nor pis pis güldü. "Eminim Madra'nın içine oturmuştur." Beklentiyle Lessa'ya baktı, Weyrkadınının Mardra tarafından ne kadar sık haksızlığa uğratıldığını ve buna içerlediğini biliyordu. Lessa onun bakışını kibar bir kayıtsızlıkla karşıladı.

"Bu yüzden bir kraliçe yükselene dek P'zar Weyrliderliği görevini üstlenecek..."

"Bunu bütün bronzlara açık bir uçuş yapma

imkânı var mı?"

"Benim niyetim bu," diye yanıtladı F'lar. "Yine de modern bronzların en büyükleri ortalıkta gözükmeseler iyi olur."

"O zaman neden N'ton'u oraya Filo ikincisi olarak gönderdin?" diye şaşkınlıkla sordu Lessa.

F'lar Weyr eşine sırıttı. "Çünkü bir Kale Weyri kraliçesi yükselinceye kadar, N'ton Kale Weyr halkı tarafından tanınacak, sevilecek ve onu önemsemeyecekler. Onu Benden'in gönderdiği biri değil, bir Kale Weyri binicisi sayacaklar."

"Evet, öyle görünüyor ki her şeyi kendini memnun edecek şekilde ayarlamışsın," dedi F'nor. Ben, yine de Güney'den kopanlınış olduğum için üzgünüm. Güney'de bir koyda umut vaadeden bir ateş kertenkelesi kuluçkası görmüştüm. Kimseye yakalanmadan taşınması da o kadar zor değildi. Eğer birkaç gün daha bekleseydiniz, ben..." Lessa'nın ona gösterdiği iskemleye yerleşerek sustu. "Söylesene F'lar, neyin var? *Ara*dan zamanda mı gidip geliyordun yoksa?"

"Hayır, ama baştan aşağı yaralandı," diye yanıtladı Lessa Weyr eşine ters bir bakış atarak. "Ve onu zorlukla iskemlesinde tutuyorum. Yatakta olması gerekir."

F'lar Lessa'nın şikayetlerini keyifli bir tavırla reddetti.

"Eğer sen..." F'nor yan doğruldu, yüzü kaygılıydı.

"Eğer sen.. " diye taklit etti F'lar, bakışı onların konuyuculuğu ve kendi sakatlığıyla ilgili giderek artan rahatsızlığını belli ediyordu.

F'nor gülümsedi yine yerine otururken. "Brekke bir de benim geçimsiz bir hasta olduğumu söylemişti. Hah! Yaran ne kadar kötü? Şu düello hakkında şimdiden bayağı şişirilmiş birçok hikaye işittim, ama yaralandığını duymamıştım. Hep hançerler mi olmalı... bizim Soyumuz için? Ve öbür adamın elinde de wherry kızartmak için bir şiş?"

"Üzerinde de wher derisi elbise," diye ekledi Lessa.

"Bak F'lar, Brekke benim *araya* uçabilecek kadar iyi olduğuma karar verdi." F'nor kolunu büktü, tamamen, ama dikkatlice. "Yaralanman konusunda sessiz kalmak istemeni anlayabiliyorum. Bu yüzden ayak işlerini ben göreceğim."

F'lar yarı kardeşinin istekliliğine güldü. "Sırt sırta ve hazır ha? Tamam, o zaman bıraktığın yerden sorumluluklarının başına dön, çünkü artık değiştiler."

"Anlaşıldı, yüce efendimiz."

F'lar buna kaş çattı ve sinirlice bir yana attı perçemlerini.

"O kadar da değil. Dorıklar'dan Güney'e vardığı zaman T'kul'u gördün mü?"

"Hayır, görmek de istemedim. Onu *duydum*." F'nor'un sağ yumruğu sıkılıydı. "Savaşçı filolar

Igen'deki İplik Düşüşü için sana katılmaya gitmişlerdi zaten. T'kul yaralılar dahil herkesin bir saat içinde Güneyi terk etmesini emretti. Toplayıp götüremedikleri ne varsa onlara da el koydu. Güney kıtasının tamamen ona ait olduğunu ve öyle kalacağını belirtti açıkça. Ve devriyelerinin bütün ejderlere meydan okuduğunu, eğer gerektiği gibi hareket etmeyen olursa onları tıpkı İplik gibi yakacaklarını söyledi. Eskiçağlı ejderlerin bazıları da bunu yapabilecek kadar aptallar." F'nor durakladı. "Biliyor musun, son zamanlarda fark ettim ki..."

"Kale Weyr halkı da ulaştı mı?"

"Evet, ve Brekke T'ron'un yolculuğu sağ salim atlattığını kontrol etti." F'nor'un kaşları çatıldı.

"Yaşayacak mı?"

"Evet, ama..."

"İyi. Şimdi, T'kul'un bu şekilde davranacağından oldukça şüphelenmiştim. Elimizdeki Igen, Ista ve Güney Boll'un ateş kertenkelelerinin üreme bölgesi olduğundan kesinlikle eminiz; ama senin Manora'ya gidip, bulduğun diğer kertenkele yumurtalarını içine koymak için birşeyler almanı ve onları buraya getirmeni istiyorum. Küçük kraliçen nerede? İlk beslendikleri yere dönüyorlar, biliyorsun..."

"Grall mı? Canth'ın yanında tabii ki. Ramoth'un Kuluçka Meydanı'nda homurdandığını duymuş."

"Hımm, evet. Şansımız var ki yakında çatlaya-

cak şu yumurtalar."

"Pern'in tüm önde gelenlerini davet edecek misin Eskiçağlılar kibirli davranmaya başlamadan önce yaptığın gibi?"

"Evet." F'lar o kadar üzerine basarak yanıtladı ki F'nor telaşlanmış gibi yaptı. "Bu nezaketin zarardan çok yararı dokundu. Artık tüm Weyrler için standart bir işlem olacak."

"Peki, Liderlerle Kale ve Salonlara binici göndermeleri konusunu konuştun mu?" F'lar onaylayınca gözleri ışıldadı F'nor'un.

"T'kul'un Güney'e koyduğu devriyelerden sıyrılabilir misin?"

"Sorun değil. Canth'ın geçemeyeceği bronz yok ki. Bunun bana hatırlattığı..."

"Güzel. Yapılacak iki işim var senin için. Şu ateş kertenkelesi yumurtalarını al ve, batı bataklığında İplik Düşüşü'nün koordinatlarını hatırlıyor musun?" diye sordu F'lar.

"Elbette, ama sana sormak istediğim..."

"Oradaki toprakta yaşayan kurtçukları gördün mü?"

"Evet..."

"Manora'dan kapağı sıkıca kapanan bir tencere iste. Bana mümkün olduğunca fazla getirmeni istiyorum o kurtçuklardan. Hoş bir iş değil, farkındayım, ama kendim gidemem ve bu... şey... projenin tartışılmasını istemiyorum."

"Kurtçuklar? Proje?"

Mnementh hoşgeldin anlamında kükredi.

"Daha sonra açıklarım," dedi F'lar weyr girişini işaret ederek.

F'nor doğrulurken omuz silkti. "Tehlikeye doğru uçacağım, esrarengiz efendim!" Sonra F'lar ona sitemle kızgınca baktığında güldü. "Üzgünüm. Pern'in geri kalanı - yani kuzeyi - gibi ben de sana güveniyorum."

"F'nor'un sana takılmadığı gün endişelenmeye başlayacağım," dedi Lessa kollarını F'lar'ın boynuna dolayarak. Yanağını bir an için onunkine yasladı. "Gelen T'bor," diye ekledi Lessa, yeni Doruklar Weyrlideri içeriye girerken gerileyerek.

Adam sanki yeterince uyumamış gibi görünüyordu; ama omuzlarını geriye atmıştı, başı dikti ve bu, Benden Weyrlideri'nin onun yüzündeki kaygılı ve bezgin ifadenin daha da farkında olmasını sağlıyordu.

"Kylara'nın..." diye söze girdi F'lar, onun ve Meron'un önceki gece anlaşılmayacak şekilde konuştuğunu hatırlayarak.

"Kylara değil. Kendini büyük bir Weyrlideri sanan şu T'kul," dedi T'bor tam bir tiksintiyle. "Halkımızı Güney'den getirir getirmez filoları bir tarama devriyesine çıkardım, her şeyden çok onlara koordinatlara aşinalık kazandırmak için. İlk Yumurta adına, ejderlerden kaçışan insanları görmekten hoşlanmıyorum. Ve de saklananları!" T'bor oturdu, Lessa'nın ona uzattığı *klah* otoma-

tikman alarak. "Ne bir nöbet ateşi, ne de bir nöbetçi mevcuttu, ama yanık izleri vardı fazlasıyla. Bu kadar çok İpliğin engellenemeden nasıl kaçtığını anlayamadım. Duman çıkarmaktan aciz weyr çömezleri devriye gezmiş olsa bile böyle olmazdı. Bundan dolayı Tillek Kalesi'ne uğradım ve Lord Oterel'i görmek istedim." T'bor alçak sesli bir ıslık çaldı. "Sana anlatayım, ne karşılamaydı ama. Nöbetçilenn yüzbaşısını T'kul değil, T'bor olduğuma ve Weyrlerde Liderlerin değiştiğine ikna edinceye değin neredeyse karnıma bir ok yiyordum."

T'bor derin bir nefes aldı "Kale Lordu Oterel'i olup biteni anlatabileceğim bir noktaya getirecek kadar sakinleştirmem zaman aldı. Ve bana öyle geldi ki," Güneyli sinirlice önce Lessa'ya, sonra F'lar'a baktı, "onun güvenini yeniden kazanmanın tek yolu ona bir ejder bırakmaktı. Bu yüzden... ona bir bronz bıraktım ve iki yeşili koy boyunca iki önemsiz Kale'ye konuşlandırdım. Tillek Kalesi otlaklannın yüksek noktalanna da weyr çömezleri bıraktım. Sonra Lord Oterel'den Lord Bargen'in Doruklar'daki Kalesi'ne kadar bana eşlik etmesini istedim. İyi bir fikrim vardı, yoksa savunmasını geçemezdim Denizkaleli Toric'in kazıp çıkardığı yumurtalardan sadece altı adet kalmıştı elimizde... ikisini Lordlara ve ikisini de Balıkçıustası'na verdim. Yapılacak tek şey bu gözüküyordu. Lord Meron'da bir tane olduğunu duy-

muşlar... Nabol Kalesi'nde." T'bor sanki F'lar'ın hakaretine göğüs gerecekmiş gibi omuzlarını dikleştirdi.

"Doğru şeyi yaptın T'bor," dedi F'lar içtenlikle. "Kesinlikle doğru olanı yaptın. Daha iyisini beceremezdin!"

"Bir Kale ve Zanaata binici tahsis ederek mi?"

"Sabah sona ermeden tüm Kaleler ve Zanaatlarda biniciler bulunacak," diye gülümsedi ona F'lar.

"Ve D'ram ile G'narish karşı çıkmadılar mı?" diye T'bor Lessa'ya baktı, kuşkuyla.

"Şey," diye başladı Lessa ve diğer Weyrliderleri'nin gelişi onu cevap vermek zahmetinden kurtardı.

D'ram, G'narish ve Telgar Weyri'nin filo ikincisi girdiler içeri, Kale Weyrliderliğini vekaleten sürdüren P'zar da hemen arkalanndaydı. Telgar Weyri filo ikincisi, kendisi Zigeth'in binicisi M'rek olarak tanıttı. Sırık gibi, kederli görünen bir adamdı, saman sarısı saçları vardı ve F'lar'ın yaşlarındaydı. Büyük masaya yerleşirlerken, F'lar D'ram'ın ruh halini okumaya çalıştı. D'ram, geriye kalan Eskiçağlılann en yaşlısı, hâlâ çok önemliydi ve eğer dünkü kargaşanın etkisini basturdıysa ve uyuduktan sonra fikrini değiştirdiyse F'lar'ın ileri sürmek üzere olduğu teklif ölü doğabilirdi.

"Buraya erken gelmenizi istedim, çünkü geçen

gece pek konuşma şansımız olmadı. M'rek, R'mart nasıl?"

"Telgar Kalesi'nde rahatça dinleniyor, Ista ve Igen'in binicileri sayesinde." M'rek başını D'ram ve K'dor'a doğru ciddi ciddi salladı.

"Telgar Weyri'nden kaç kişi güneye gitmek istiyor?"

"On civarında, ama onlar yaşlı biniciler. Weyr çömezlerinin aklına saçmalıklar sokarak yarardan çok zarar veriyorlar Saçmalıktan bahsetmişken, Bedella Telgar Kalesinden fevkalade kafa karıştırıcı hikayelerle döndü Kızıl Yıldız'a gideceğimizden, ateş kertenkelelerinden, konuşan tellerden bahsetti. Ona susmasını söyledim. Telgar Weyri böyle dedikodulan dinleyebilecek durumda değil."

D'ram burnundan soludu ve F'lar çabucak ona baktı, ama Ista Weyrlideri'nin başı M'rek'e dönüktü. F'lar Lessa'nın bakışını yakaladı ve fark ettirmeden başıyla onayladı.

"Kızıl Yıldız'a bir keşif gezisi konuşulmuştu," diye yanıt verdi F'lar ilgisiz bir tonda Endişe Telgar Weyr'inden gelen adamın yüzünü daha da kederli yapmıştı. "Ama daha acil girişimlerimiz var." F'lar dikkatlice doğrıldu. Rahat edemiyordu. "Ve Kale Lordları ile diğer zanaatkârlar birazdan onları tartışmak üzere burada olacaklar. D'ram, açıkça söyle, İpliği önceden tahmin edemezken... hızlı iletişimin güvenilir bir yolunu bu-

luncaya kadar binicileri Kale ve Zanaatlarda konuşlandırmamıza karşı mısın?"

"Hayır, F'lar, itirazım yok," diye cevap verdi Ista Weyrlideri yavaşça, kimseye bakmaksızın. "Dünden sonra..." Durdu ve başını çevirerek sıkıntılı gözlerle F'lar'a baktı. "Dün, sanırım sonunda Pem'in ne kadar büyük olduğunu ve insanın ne yapması gerektiği konusunda endişelenmekten, elindekini -ve yapması gerekeni- unutarak, ne kadar dar görüşlü olabileceğini anladım. Çağ değişti. Bundan hoşlandığımı söyleyemem. Pem öylesine büyüdü ki... biz Eskiçağlılar onu yine küçültmek için uğraştık, çünkü tüm olan bitenden biraz korkmuştuk sanırım. Dört yüz Devir ileriye gelmemizin sadece dört gün sürdüğünü hatırlayın. Bu çok uzun bir zaman... bir insanın zihninin hazmedemeyeceği kadar." D'ram başını bilinçsizce, önemini vurgularcasına sallıyordu. "Sanının eski yöntemlere sarıldık; çünkü gördüğümüz her şey, o koca, saatler boyu taranacak ormanlardan tutun da yüzlerce ve yüzlerce yeni Kale ve Zanaat Salonlarına varıncaya değin, her şey o kadar tanıdık ve yine de o kadar... yabancıydı ki. T'ron iyi bir adamdı F'lar. Onu çok iyi tanıdığımı iddia etmiyorum. Çoğu zaman kendi Weyrimize kapanıp İplik Düşüşleri arasında dinlenmekten hiçbirimiz aslında birbirimizi tanıyamadık, biliyorsun. Ama tüm ejderadamlar... ejderadamdırlar. Bir ejderadam için diğerini öldür-

mek... D'ram başını yavaşça iki yana salladı. "Onu öldürebilirdin." D'ram F'lar'ın gözünün tam içine baktı. "Yapmadın. Igen Kalesi üzerinde İplik'le mücadele ettin. Ve T'ron'un bıçağının seni yaraladığını bilmediğimi sanma."

F'lar rahatlamaya başladı.

"Aslını istersen neredeyse ikiye böldü beni."

D'ram bir kez daha burnundan soludu ama iskemlesinde geriye yaslanırken yüzündeki hafif tebessüm onun F'lar'ı onayladığını gösteriyordu.

Mnementh binicisine herkesin topluca geldiğini bildirdi. Daha büyük bir çıkıntıya ihtiyaç vardı.

F'lar alçak sesle kendi kendine sövdü. Daha fazla zamanı olacağına güveniyordu. D'ram'la arasındaki yeni, narin uzlaşmayı tatsız icatlar türeterek tehlikeye atamazdı.

"Bu günlerde Weyrlerin özerk kalabileceğini sanmıyorum," dedi F'lar, prova ettiği yuvarlak, yumuşak lafların hepsini bir kenara atarak. "Pern'i yedi Devir önce neredeyse kaybetmiştik, çünkü ejderadamlar dünyanın geri kalanıyla bağlantılarını kesmişlerdi; ejderadamlar birbirleriyle ilişkilerini kesince neler olduğunu gördük. Açık çiftleşme uçuşlarına, Soyu güçlendirmek ve türü iyileştirmek için Weyrler arasında bronzların ve kraliçelerin değişimine ihtiyacımız var. Filoları sırayla değişmeliyiz ki biniciler birbirlerinin Weyrlerini ve bölgelerini tanıyabilsin. Bir insan çok iyi bildiği yerde uçtukça dikkatsizleşir ve yı

pıanır. Halka açık Etkilemelere ihtiyacımız var...

Hepsi de selamlaşmaların gürültülerini ve koridorda sürünen kalın çizmelerin seslerini duyabiliyorlardı.

"Işta Weyri dün Benden Weyri'nin ardından geldi," diye kesti onun sözünü D'ram, durgun gülümseyişi gözlerine erişiyordu. "Ama hangi gelenekleri çiğnediğine dikkat et. Bazılarını bedelini ödemeden fırlatıp atamazsın..."

Kale Lordları ve Zanaat ustaları weyre girdiğinde ayağa kalktılar. Lord Asgenar, Demirciustası Fandarel ve onun Marangozustası, Bendarek, ilk gelenlerdi; Tillek Kalesi'nden Lord Oterel ve kolunda ciyaklayan ateş kertenkelesiyle Nabol Kale Lordu Meron aynı anda vardılar, ama Lord Oterel hemen Fandarel'i aradı. Belli ki bir önceki gece cevaplanmayan sorularla huzursuz ve beklentili bir atmosfer oluşmaya başlamıştı. Çoğunluk bir araya gelir gelmez, F'lar Meclis Odası'na doğru yol gösterdi. Weyrliderleri onun arkasında sıralanıp Lordların ve Zanaatkârların karşılarına henüz oturmuşlardı ki, Telgar Kalesi'nin Lordu, Larad doğruldu.

"Weyrlideri, bir dahaki İpliğin düşebileceği yeri saptayabildin mi?"

"Besbelli senin gösterdiğin yer, Lord Larad, Telgar ve Ruatha Kaleleri'nin batıdaki ovaları." F'lar Ruatha'nın Vekil Lordu Lytol'a doğru başını salladı. Belki bugün, geç saatlerde. Ülkenin o kı-

sımlannda sabah erken ve hepinizi burada uzun süre tutmaya niyetimiz yok..."

"Bize tahsis edilen binici'ler ne kadar kalacaklar?" diye sordu Keroon'lu Lord Connan, imalı biçimde F'lar'ın solundaki D'ram'a bakarak.

"Her Kale ve Zanaat verimli bir iletişim sistemine kavuşuncaya değin."

"Adama ihtiyacım olacak," diye Demircibaşı Fandarel sıkıştığı uzak köşesinden gürledi. "Hepiniz gerçekten istiyor musunuz o başımın etini yediğiniz alev püskürtücüleri?"

"Eğer ejderadamlar onlan çağırdığımızda geleceklerse, hayır." Yanıtlayan, Boll Kalesi'nden Lord Sangel'di, yüzü kasvetli, sesiyse acıydı.

"Telgar Weyri uçmaya hazır mı bugün?" diye devam etti Lord Larad hâlâ söz söyleme hakkını kendinde tutarak.

Telgar Weyri filo ikincisi M'rek ayağa kalktı, kararsızca F'lar'a baktı, boğazını temizledi ve sonra başıyla onayladı.

"Doruklar Weyri, Telgar binicileriyle birlikte uçacak!" dedi T'bor.

"Ista da!" diye ekledi D'ram.

Bu beklenmedik söz birliği, toplantıya mırıltılı bir dalga yaydı Lord Larad yerine otururken.

"Ormanları yakmak zorunda kalacak mıyız?" Lemos'lu Lord Asgenar ayağa kalktı. Sessiz soru, gururlu bir adamın yalvarışıydı.

"Ejderadamlar İplikleri yakarlar, ormanları de-

ğil," diye sakince cevap verdi F'lar, ama sesinde bir çınlama vardı. "Pern'in ormanlarını korumak için..." dedi ve iki yanındaki Weyrliderlerini işaret etti, "yeterince ejderbinicisi var."

"Asıl ihtiyacınız bu değil Bendenli ve bunu biliyorsun," Kale Kalesi'nden Lord Groghe ayağa kalkarken fırladı, patlak patlaktı gözleri. "Ben derim ki, Kızıl Yıldız'ın kendi üzerinde avlayın İpliği. Yeterince vakit harcandı. Ejderlerinizin onlara ne zaman, nereye gitmelerini isterseniz gideceğini söyleyip duruyorsunuz."

Igen Lideri G'narish "Bir ejder önce gideceği yeri bilmelidir, be adam," diye itiraz etti, heyecanla sıçrayarak.

"Beni susturma genç adam! Kızıl Yıldız'ı yumruğum kadar rahat görebilirsin," ve Lord Groghe kapalı elini bir silah gibi doğrulttu, "o uzakgörende. Kaynağına gidin! Kaynağına!"

D'ram şimdi G'narish'in yanında, ayaktaydı, kargaşaya kendi öfkeli fikirlerini de katıyordu. Bir ejder o kadar yüksek sesle kükredi ki, hepsi sağır oldular bir an için.

"Eğer bu Lordların ve Zanaatkârların isteğiyse," dedi F'lar, "o zaman yarın bir sefere çıkacağız." D'ram ve G'narish'in hayretler içinde ona bakmak için döndüklerini biliyordu. Lord Groghe'nin şüpheyle öfkelendiğini gördü, ama tüm odanın dikkatini toplamıştı. Çabucak ve anlaşılır konuştu. 'Kızıl Yıldız'ı gördün mü Lord Groghe?

Bana kıtaları tanımlayabilir misin? Temizlemek zorunda olduğumuz alanı tahmin edebilir misin, mesela kuzey kıtası kadar mı? D'ram, bir uçtan diğerine uçuşun otuz altı saat sürdüğüne katılıyor musun? Daha mı fazla? Hmmm. Kanat kanada uçuşlar en etkili olacaktır, çünkü yer ekiplerinin desteğine güvenemeyiz. Bu ejderağırlığınca ateş taşı eder. Madenustası, kullanım için tam olarak ne kadar yedek hazırladığını bilmem gerekli. Benden Weyri bir köşede beş ejder ağırlığınca saklar, diğer Weyrler de aşağı yukarı o kadar, demek ki belki de elindekinin hepsine ihtiyacımız var. Ve kıtadaki bütün alev makinelerine. Şimdi, ejderadamlar, kendimize ya da ejderlerimize zarar gelmeden bu kadar uzun yolu kat edip edemeyeceğimizi bilmediğimizi kabulleniyorum. Zannediyorum ki İplik bu gezegende yaşayabiliyorsa, biz de onun üzerinde yaşayabiliriz. Yine de..."

"Yeter!" diye Kale Kalesi'nden Groghe böğürdü, yüzü kıpkırmızı kesilmişti, gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydiler.

F'lar Groghe'nin gözlerine dik dik baktı, böylelikle çabuk sinirlenen Kale Lordu kendisiyle dalga geçilmediğini, F'lar'ın ciddi olduğunu anlayacaktı.

"Böyle bir girişimin tamamen etkili olabilmesi, Lord Groghe, Pern'i tamamen savunmasız bırakacaktır. Ne kadar çok şey gerektirdiğini gördükten

sonra böyle bir keşif için vicdanım rahat olarak emir veremem. Umarım şu an için, elimizdekini korumanın daha önemli olduğuna katılırsınız." Bu zamanından önce gelişmiş tutkuyu yenmek için Groghe'nin gururunu riske atmak daha iyiydi. İsteksizler için uygun bir seferberlik çığlığına dönüşebilecek bir meselede yan çizmeyi göze alamazdı. "Böyle bir sıçrama yapmadan evvel Kızıl Yıldız'ı iyice bir görmek isterim, Lord Groghe. Diğer Liderler de öyle. Ejderlerin kabul edebileceği sıçrama koordinatlarını bir kez belirledikten sonra gönüllülerden oluşan bir keşif grubu göndereceğimize dair söz verebilirim size. Sık sık neden kimsenin daha önce oraya gitmediğini merak etmişimdir. Ya da gittilerse ne olduğunu." Son sözcüklerde sesini alçaltmıştı ve uzun süre Odada çıt çıkmadı.

Lord Meron'un kolundaki ateş kertenkelesi herkesin ani, şiddetli tepkisine yol açarak heyecanla ciyakladı.

"Belki o Kayıt da çürümüştür," dedi F'lar sesini sürtülen ayakların ve temizlenen gırtlaklarının üzerinde bir seviyeye çıkartarak. "Lord Groghe, Kale, Kalelerin en eskisidir. Arka koridorlarınızın kullanabileceğimiz hazineleri gizliyor olması mümkün mü?"

Groghe'nin cevabı başıyla verdiği kısa bir onaydı. Aniden dümdüz ileriye bakarak oturdu yerine. F'lar adamı banşamayacak kadar mı so-

ğuttum, diye merak etti.

"Böyle tehlikeli bir teşebbüsün büyüklüğünü daha önce hiç anlamış olduğumu zannetmiyorum," diye belirtti Keroon Kalesi'nden Corman, düşünceli ve ağır ağır konuşarak

"Gene bizim bir adım ötemizdesin, değil mi Bendenli?" diye sordu Telgar Kalesi'nden Larad yalandan hüzünlü bir gülüş ile.

"Ben öyle demezdim Lord Larad," diye yanıtladı F'lar. "Tüm İpliğin kaynağında yok edilmesi Devirlerdir tüm ejderadamların zihnini işgal eden baş mesele olmuştur. Örneğin ben bir Weyr'in ne kadar alanı kapsayabileceğini; bir Düşüş süresince ne kadar ateş taşı kullanıldığını bilirim. Doğal olarak biz," ve diğer Liderleri gösterdi, "bu bilgiyi size vermeyiz, sizin bize bir ziyafette kaç konuğu ağırlayabileceğinizi söylemediğiniz gibi." Bu, çoğunu güldürdü.

"Yedi Devir önce, hepinizi Pern'i tarihi belasına karşı savunmaya hazırlamak için bir araya getirdim. Eğer hayatta kalmak istiyorsak aşırı önlemler alınmak zorundaydı. Yedi Devir önceki kadar zor bir durumda değiliz kesinlikle, ama bizi önemli konulardan saptıran anlaşmazlıklardan dolayı hepimiz suçluyuz. Suçu böldüştürmek ya da telafi etmekle harcayacak vaktimiz yok. Onunla uğraşmak için daha iyi silahlanmış da olsak, hâlâ İpliğin merhametine kalmış durumdayız.

"Daha önce bir kez cevabı eski Kayıtlarda, Dokumaustası Zurg'un, Çiftçiustası Andemon'un, Arpustası Robinton'un faydalı hatıralarında ve Demirci Fandarel'in verimliliğinde bulmuştuk. Benden ve Kale Weyrleri'nin terk edilmiş odalarında neler bulduğumuzu biliyorsunuz... çok Devirler önce, biz daha belli becerilerimizi ve tekniklerimizi kaybetmeden önce yapılmış nesneler."

"Aslında," ve F'lar bir anda gülümsedi, "Devrimizde, hemen şimdi, geliştirebileceğimiz beceri ve tekniklere güvenmeyi tercih ederim."

Beklenmedik bir onay dalgası geldi buna.

"Beraber çalışma becerisinden ve keyfî toprak, zanaat ve statü sınırlarını aşma tekniğinden bahsediyorum, çünkü birbirimizden, hiçbirimizin kendi başımıza ayakta duramayacağımız ve yaşayamayacağımızdan fazlasını öğrenmemiz gerek!"

Devam edemedi, çünkü adamların yarısı ayağa kalkmış bir anda tezahürata başlamışlardı. D'ram onun elbisesinin kolunu çekiştiriyor, G'narish yüz ifadesinden büyük bir kararsızlık okunan Telgar Weyri filo ikincisiyle tartışıyordu. F'lar birisi önüne geçmeden önce Groghe'nin yüzünü bir anlığına görebildi. Kale Kalesi'nin Lordu da belli ki endişeliydi, ama bu apaçık bir düşmanlıktan daha iyiydi. Robinton onun bakışlarını yakaladı ve gülümsedi yüreklendirici şekilde. Böylelikle F'lar'ın onların gevşemelerine izin vermekten başka seçeneği kalmadı. Belki de onun en iyi

seçilmiş gerekçelerinden daha da etkili şekilde birbirlerine şevk aşılayabilirlerdi... Lessa'ya bakındı ve onun koridora doğru ilerlerken geç gelen birinin gelişinin haberini alarak durduğunu gördü.

Girişte beliren F'nor'du.

"Ateş kertenkelesi yumurtalarım var!" diye bağırdı. "Ateş kertenkelesi yumurtaları!" ve odaya atıldı, meclis masasına kadar bir yol açıldı önünde.

Kabaca keçelere sarılmış yükünü dikkatlice yerleştirirken sessizlik vardı ve muzaffer bir edayla odaya bakındı.

"T'kul'un burnunun dibinden aşırıldı. Otuz ikisi de!"

"Evet, Bendenli," diyen Güney Boll'dan Sangel gergin sessizliğin içinde sordu, "tercih hakkı kimin?"

F'lar şaşırmış gibi yaptı. "Evet, Lord Sangel, karar hakkı," ve eliyle tüm odayı işaret etti tarafsızca, "sizlere ait."

Açıkça bunu kimse beklemiyordu.

"Tabii ki sizlere onlar hakkında bildiklerimizi anlatacağız ve onların eğitimi konusunda rehberlik edeceğiz. Sadece ev hayvanı ya da süs değiller ve öfkesini belli eden Meron'a doğru başını eğdi, bu ilgiden o kadar kuşkulanmıştı ki onun bronzu tıslad ı ve huzursuzca kanatlarını salladı. "Lord Asgenar, sizin zaten iki kertenkele yumur-

tanız var. Tarafsız davranacağınıza güveniyorum. Tabii ki Lordlar görüşümü paylaşıyorlarsa."

Onlar tartışmaya başlar başlamaz, F'lar Meclis odasını terk etti. Bu sabah yapacak çok iş vardı ve birazcık dinlense iyi olacaktı. Yumurtalar Lordları ve Zanaatkârları meşgul ederdi. Onun yokluğunun farkına varmayacaklardı.

ONİKİNCİ BÖLÜM

Benden Weyr'inde Sabah
Doruklar Weyri'nde Şafak Öncesi

F'nor mümkün olduğunca çabuk terk etti Meclis Odası'nı F'lar'ı aramak için Tiksindirici kurtçuklarla dolu tencereyi weyr koridorunun gölgeli girintisinde bıraktığı yerden aldı.

O, odasında, dedi Canth binicisine.

"Mnementh F'lar ile ilgili ne diyor?"

Bir anlık bir duraklama oldu ve F'nor kendini ejderlerin de insanlar gibi kendi aralarında konuşup konuşmadıklarını merak ederken buldu.

Mnementh onun için kaygılanmıyor

F'nor zamin'in üzerinde çok hafif bir vurgu hissetti ve Canth'a sormak üzereyken vızıldayan kanatlarıyla küçük Grall aniden omzuna indi. Kuyruğunu onun boynuna doladı ve taparcasına yanağına süründü.

"Gittikçe cesurlaşıyorsun, bir tanem?" F'nor sesindeki mizaha onaylayan düşünceler kattı.

Kanatlarını sıkıca sırtında katlayıp, pençeleri'ni F'nor'un elbisesinin sol omzuna Brekke'nin bu iş için yaptığı kalın vatkaya geçirirken kendinden memnun bir hoşnutluk vardı Grall'da Kertenkeleler bir omzu, kol tüneğine yeğliyorlardı.

F'lar yatak odasından çıktı, F'nor'un yalnız ol-

duğunu ve onu beklediğini görünce yüzü şevkle aydınlandı.

"Kurtçuklar sende mi? İyi. Gel."

"Dur bir dakika," diye karşı koydu F'nor, Weyrlideri dış çıkıntıya doğru ilerlerken onun omzunu yakalayarak.

"Gel! Kimse bizi görmeden!" F'lar F'nor'u Kuluçka Meydanı'nın yanına yeni açılan girişe doğru yönelti. Meydan'ın girişini geçerlerken Grall F'nor'un kulağına mümkün olduğunca sokulunca, gülerek "Kertenkeleler eşit olarak dağıtıldı mı?" diye sordu.

F'nor güldü. "Senin de tahmin edebileceğin gibi Groghe işi üzerine aldı. Igen ve Ista'nın Kale Lordları, Warbret ve Laudey, Kaleleri'nde yumurta bulunma imkanı daha çok olduğundan asilce çekildiler, ama Boll'dan Lord Sangel bir çift aldı. Lytol almadı!"

F'lar başını üzüntüyle sallayarak içini çekti.

"Alacağını düşünmüyordum, ama deneyeceğini ummuştum. Onun ölen kahverengisi, Larth'ın yerini tutamaz, ama... peki..."

F'nor'un daha önce görmediği, aydınlık, yeni temizlenmiş koridordaydılar şimdi. Elinde olmadan sağına baktı, Meydan'daki eski gözetleme deliğine ulaşımın kapatılmış olduğunu görünce gülümsedi.

"Bu kötü."

"Ha?" F'lar irkilmiş gözüktü. "Ah, o mu. Evet.

Lessa bunun Ramoth'u çok üzdüğünü söyledi. Mnementh de onayladı." Biraz Lessa'nın tuhaf davranışı, biraz da geçidi kendi korku dolu keşiflerinin ve gizlice Nemorth'un yumurtalarına bakışlarının ortaklaşa nostaljik anısı yüzünden yan kardeşine dalgınca güldü. "Arkada benim amacıma uygun bir oda var..."

"Hangisi?"

F'lar, F'nor'a uzun ve düşünceli bir şekilde bakarak duraksadı.

"Ne zamandan beri beni gönülsüz bir komplocu olarak görüyorsun?" diye sordu F'nor.

"Bu fazlasını istemek..."

"Önce sor!"

Jaxom ve Felessan tarafından keşfedilen yapının ilk odasına ulaşmışlardı. Ama bronz binici F'nor'a duvardaki büyüleyici deseni ve güzelce yapılmış masa ve dolapları inceleyecek zaman vermedi. Diğer aletler belli ki tarihi bir zamanda duvarlarda merak uyandıran delik ve yivler bırakarak sökülmüşlerdi, ama F'nor çalı, çimen, adi tarla ve ekin fidelerinin ekildiği leğenleri görünce hayrete düşmüştü. En geniş teknelerde birkaç küçük çam ağacı görülüyordu.

Vermeye dünden razı olan F'nor'dan kurtçuk kabını istedi.

"Şimdi, bu kurtçukların bir kısmını bunun dışındaki tüm kaplara koyacağım," dedi F'lar, orta boylu olanı işaret ederken. Sonra da kıvıl kıvı

l kurtçukları bölüştürmeye başladı.

"Neyi kanıtlayacak bu?"

F'lar ona weyr çömezi oldukları zaman birbirlerine meydan okuyuşlarını hatırlatan anlaşılmaz, uzun bir bakış yöneltti ve F'nor elinde olmadan güldü.

"Neyi kanıtlayacak?" diye ısrar etti.

"Öncelikle bu güney kurtçuklarının kuzey topraklarında ve kuzey bitkilerinin arasında büyüyeceklerini kanıtlayacak..."

"Ve.. "

"Batı bataklığında yaptıkları gibi burada da İpliği yok edecekler."

Kıpırdayan gri kurtçuk yığınları ayrılıp en büyük leğendeki gevşek kara toprağa ayrı ayrı girerlerken tiksindirici bir büyülenmişlikle izlediler ikisi de.

"Ne?"

F'nor perişan edici bir şaşkınlık yaşıyordu. F'lar'ı ona Meydan'a bakan efsanevi gözetleme deliğini arayıp bulması için meydan okuyan bir weyr çömezi olarak gördü. F'lar'ı tekrar gördü, daha yaşlı, Kayıtlar Odası'nda küflü derilere gömülmüş, Nerat'ta İpliği durdurmak için zamanda *ara*dan sıçramalarını önerirken. Ve kendini, Canth'ın Brekke'nin Wirenth'ini uçuracağı zaman F'lar'ın kendisini desteklemesini önerirken hayal etti...

"Ama İpliğin hiçbir şey yaptığını görmedik,"

dedi perspektif ve zamana hakim olarak.

"İpliğe o bataklıklarda başka ne olmuş olabilirdi? Burada durduğumuz gibi kesin olarak sen de biliyorsun ki o dört saatlik bir Düşüştü Ve biz sadece ikisinde savaştık. İzleri gördün. Kurtçuklardaki faaliyeti gördün. İddiaya girerim ki o tenceyi dolduracak kadar bulmakta zorlanmışsındır, çünkü yüzeye sadece İplik düştüğünde çıkıyorlar. Aslında, zamanda geriye gidebilir ve böyle olduğunu görebilirsin."

F'nor yeterince kurtçuk bulmanın epey zaman aldığını hatırlayarak yüzünü buruşturdu. Çok da zor olmuştu, adamın, ejderin ve kertenkelenin sinirleri T'kul'un devriyelerine karşı gerilmişti. "Bunu kendim düşünmeliydim. Ama... İplik Benden'e bir süre daha düşmeyecek..."

"Bu öğleden sonra Düşüş başladığında Telgar ve Ruatha Kalelerinde olacaksın. Bu sefer biraz İplik yakalayacaksın."

Eğer kardeşinin gözlerinde ironik, komik bir ışıltı olmasaydı, onun çıldırdığını düşünebilirdi F'nor.

"Şüphesiz," dedi F'nor ineleyici bir tavırla, "bunu tam olarak nasıl becereceğimi düşünmüşsündür."

F'lar alnına düşen saçını geriye attı.

"Şey, önerilere açığım..."

"Bu çok nazikçe, ne de olsa yanacak olan benim elim..."

"Sana yardım edecek Canth ve Grall var..."

"Eğer yeterince çılgınlarsa..."

"Mnementh Canth'a hepsini açıkladı..."

"Bunun çok yaran dokunur..."

"Kendim yapabilecek olsam sana söylemezdim!" F'lar'ın sabrı taştı.

"Biliyorum!" diye F'nor aynı şiddette karşılık verdi ve sonra güldü, çünkü bunu yapacağını biliyordu.

"Pekâlâ." diye F'lar karşılık olarak sırıttı. Kraliçelere yakın, alçak irtifadan uç. İyi, yoğun bir küme gözle. Aşağıya doğru takip et. Canth senin şu uzun saplı tencerelerden biriyle yaklaşmana olanak verecek kadar yetenekli. Ve Grall da yuvalanan İplikleri halledebilir. Elde etmenin başka bir yolunu düşünemiyorum. Tabii ki şu kayalık platolardan birinin üzerinde uçmadığımız sürece, ki o zaman bile..."

"Peki, sağ salim biraz İplik yakaladın diyelim," kahverengi binici içini ürperten titremeyi önleyemedi, "ve farz edelim ki bu kurtçuklar... onları yok ettiler. O zaman ne olacak?"

Dudaklarında silik bir gülümsemeyle F'lar kollarını yana açtı. İşte o zaman, babamın oğlu, kendimize depolar dolusu aç kurtçuklar yetiştirip tüm Pern'e yayarız onları."

F'nor iki elini beline dayadı. Adamın ateşi başına vurmuştu.

"Hayır, ateşim yok, F'nor," diye yanıtladı bronz

binici, kendini en yakındaki deponun kenarına yerleştirerek. "Ama bu tür bir korumamız olursa," artık boş olan tencereyi aldı, sanki teorisinin toplamı onun içindeymiş gibi evirip çevirdi, "İplik şu an yaşadığımız başkaldırı ve hasarı yaratmadan ne zaman ve nereye isterse yağabilir."

"Sana hatırlatırım ki Arpçı Kayıtlarının hiçbirinde, böyle olaylara dair azıcık olsun ipucu veren bir şey yok. Hâlâ bu kıtaya yayılmamızın neden bu kadar uzun sürdüğünü soruyorum kendime. Son dört yüz Devirdeki nüfus artış hızını göz önünde bulundurursak neden daha fazla insan yok binlerce Devirdir? Ve eğer bu, bir ejder için sadece başka tür bir sıçrama ise, neden F'nor, hiç daha önce kimse Kızıl Yıldız'a ulaşmayı denemedi?"

F'nor kendine ağabeyinin dikkate değer ve mantıklı sorularını hazmedecek vakti vermek için, "Lessa bana Lord Groghe'nin talebinden bahsetti," dedi.

"Sorun sadece bizim koordinatları bulmak için Yıldız'ı görememiz değil," diye devam etti aceleyle F'lar. "Eskiler alete sahiptiler. Onu dikkatlice sakladılar, Fandarel bile tahmin edemiyor nasıl olduğunu. Belki de onu bizim için sakladılar. Bu son engeli nasıl aşacağımızı bilebileceğimiz bir zaman için."

"Son engel hangisi?" diye sordu F'nor dalga geçercesine, bir çırpıda dokuz on engel düşünebi-

lirdi.

"Yeterince var, biliyorum. Şimdi, bizim binlerce Devirlik özenli planlama ve gelişimin son noktası olmamız mümkün değil mi?" diye F'lar aceleyle konuştu. "Bak, bütün gerçekler bunu doğrulamıyor mu? Destekleyecek yüksek nüfus, Fandarel'in dehası, bu odaların ve gereçlerin keşfi, kurtçuklar... her şey..."

"Biri dışında," dedi F'nor yavaşça, kendinden nefret ederek.

"Hangisi?" Tüm sıcaklık ve coşku süzüldü F'lar'dan ve tek bir kelime soğuk, haşin bir sesle geldi.

"Babamın oğlu," diye başladı F'nor söze, derin bir nefes alarak, "Eğer ejderadamlar İplik Yıldızını temizlerlerse, onların başka ne amacı kalacak?"

F'lar, yüzü bembeyaz ve hayal kırıklığıyla asık bir halde ayağa kalktı.

"Evet, sanırım buna da bir cevabın vardır," diye devam etti F'nor, yarı kardeşinin küçümseyen bakışlarındaki hayal kırıklığına dayanamayarak. "Şimdi, nerede o içine İplik koyacağım uzun saplı tencere?"

İpliği elde etmenin mümkün olan tüm yollarını ve bunu nasıl gizli bir proje olarak saklayacaklarının -sadece Lessa ve Ramoth bunu biliyordu- tüm diğer yollarını baştan sona tartışıp redded-

dikten sonra, ikisi de birbirlerine yemek yiyip dinlenme sözü vererek ayrıldılar. İkisi de bir diğerinin bunu yapmayacağından emindi.

F'nor, F'lar'ın projesinin gözüpekliğini takdir ettiyse de, olası felaketleri ve zayıf yanlarını da hesapladı. O zaman fark etti ki hâlâ kendi yapmak istediği yenilikten söz açacak fırsatı bulamamıştı. Yine de, kahverengi bir ejderin bir kraliçeyi uçurması, F'lar'ın Weyrlerin görevlerini sona erdirmek istemesinden daha az devrimciydi. Eğer F'lar'ın öne sürdüğü gibi, ejderler şu an asıl üretiliş amaçları için yeterince büyük idiyseler, o zaman bir bronzdan daha küçük olan bir kahverenginin kraliçeyle -sadece bu defalık- çiftleşmesi türe zarar vermezdi. Kesinlikle bu tazminatı hak ediyordu F'nor. Bunun bir zamanlar sayıldığı gibi bir büyük suç değil de sadece karşılıklı yapılan iyilikler olacağı düşüncesiyle rahatlayarak, Manora'nın yardımcılarından birinden uzun saplı bir tencere ödünç almaya gitti.

Birisi, belki de Manora, F'nor'un Güney'de bulunduğu süre içinde onun weyrini temizlemişti. F'nor temiz, yumuşak postlar, dolabındaki temizlenmiş, onarılmış elbiseler, cilalanmış masa ve sandalyeler için minnettardı. Canth birisi weyr yatağındaki kumlu birikintiyi temizlediği için şikayet ediyordu, artık kanı derisini ovalayacak bir şey yoktu.

F'nor, yatağının ipek gibi kürkleri üzerine uza-

nırken saygıyla onun duygularını paylaştı. Yara izi azıcık kaşınınca kolunu ovaladı.

Kaşınan deri için yağ gerekir, dedi Canth. *Kusurlu deri, arada çatlar.*

"Sessiz ol. Benimki cilt, seninki gibi deri değil."

Grall dolabın üstünde belirdi havada asılı şekilde, kanatları F'nor'un yüzüne serin hava üfürüyordu. Meraklıydı, hafiften telaş ima eden bir merak.

F'nor yatıştırma ve sevgi üreterek gülümsedi. Grall'ın mücevher-façetalı tatlı gözlerinin hareketleri yavaşladı ve odayı zarifçe kontrol etti, banyo odasını keşfedince uğuldayarak. F'nor onun suyu sıçrattığını duyabiliyordu. Gözlerini kapattı. Uykuya ihtiyacı olacaktı. Öğleden sonra yapması gerekenleri hiç de iple çekmiyordu.

Eğer kurtçuklar Iplik yiyerek yaşayacaklarsa ve F'lar korkmuş Lordlan ve Zanaatkârları bu çözümü kabul etmeye razı edebilirse sonra ne olacaktı? Aptal değillerdi bu adamlar. Pern'in artık ejderadamlara muhtaç olmayacağını anlayacaklardı. İstedikleri buydu tabii ki. Ve ne işe yarardı işsiz ejderadamlar? Kale Lordları Groghe, Sangel, Nessel, Meron ve Vincet hemen vergi ödemeyi keserlerdi. F'nor'un başka bir meslek öğrenmeye itirazı yoktu, ama F'lar onların güneydeki henüz gelişmemiş kalesini Eskiçağlılara terk etmişti, o zaman ejderadamlar nereyi ekip biçeceklerdi? Zanaat Salonları'nın ürünlerine karşılık hangi

malları takas edeceklerdi?

F'lar T'kul'la aralarındaki uçurumu kapatabileceği izleniminde olamazdı, yoksa olabilir miydi? Belki de- her neyse, güney kıtasının ne kadar geniş olduğunu bilmiyorlardı. Batıdaki çölleri ya da doğudaki keşfedilmemiş denizi aşınca belki de konuksever başka topraklar vardı. F'lar söylediğinden fazlasını mı biliyordu?

Grall yürekler acısı bir sesle cıvıldadı kulağına. Omzunun yanındaki kürk yaygıya tutunuyordu, esnek derisi yıkandığı için altın gibi parlıyordu. Yağa ihtiyacı olup olmadığını merak ederek okşadı onu. Büyüyordu, ama ejderlerin Yumurtadan Çıkıştan sonraki ilk birkaç haftada büyüdükleri muazzam hızla değil.

Neyse, düşünceleri kendisi kadar Grall'ı da rahatsız ediyordu. "Canlı?"

Uykudaydı ejder. Bu gerçek, garip şekilde teselli ediciydi.

F'nor dinlenmeye kararlı, rahat bir pozisyon buldu kendine ve gözlerini kapadı. Grall'ın yumuşak kıpırdanmaları da sona erdi ve onun gövdesinin kendi boynuna, omzunun kıvrımına yaslandığını hissetti. Brekke'nın Donıklar'da nasıl olduğunu merak etti. Ve onun ufak bronzunun da yalıyardaki weyr yaşamından Grall kadar tedirgin olup olmadığını. Brekke nin yüzü geçti aklından. T'kul, habersiz yerleşimin üzerine çöktükten sonra aceleyle taşınmak durumunun üste-

sinden gelmek için Brekke aklını seferber etmiş, endişeli, kaygılı haliyle değil, ama sanki sevgi onu kibar ve yumuşak yapmışçasına. Kısa süre sonra Brekke onun olacaktı, sadece onun, çünkü onun kendini fazlasıyla yıpratmasına, kendi dışında herkes için mücadele etmesine izin vermeyecekti. Onun şimdi uyuyor olması gerektiğini fark etti, çünkü Doruklar'da hâlâ gece vaktiydi.

Brekke uyumuyordu. Sabahleyin yapmaya alışık olduğu gibi birdenbire uyanıvermişti, ama etrafını saran karanlık durgunluk sadece weyr yalı yarının iç karanlığıyla değil, gecenin yalnızlığıyla doluydu. Ateş kertenkelesi Berd de uyanmıştı, odadaki tek ışık onun parlak gözleriydi. Evhamlıca uğuldadı. Brekke Wirenth'i dinleyerek okşadı Berd'i, ama kraliçe taş yatağında derin ve rahat bir uykudaydı.

Brekke tekrar uykuya dönmeye çabaladı, ama vücudunu gevşetirken bunun boşuna bir girişim olduğunun farkına vardı. Doruklar'da gecenin geç vakti olabilirdi, ama Güney'de şafaktı ve vücudu hâlâ o düzene alışıktı. İçini çekerek doğruldu, etrafta hışırtıyla dolaşan Berd'i yatıştırdı. Ama Berd banyo havuzunda ılık suyu küçük bir coşkuyla sıçratarak, temizlik kumlarının artan köpüklerini yıkanmak için kullanarak ona eşlik etti. Onu neşelendiren yumuşak, keyif dolu

uğultular çıkararak bankın üzerinde kendini temizlemeye başladı.

Ayakta olmak ve onu rahatsız edecek kimsenin olmaması bir şekilde iyiydi, çünkü weyr halkının yeni evlenne yerleşmesi için yapılması gereken çok şey vardı. En bariz sorunların bazılarını hallelmek için plan yapmak zorunda kalacaktı. Çok az taze yiyecek mevcuttu T'kul bencilce ardında en sıska geyikleri, en kötü mobilyaları bırakmış, yünleri, sertleştirilmiş alışapları ve derilerin büyük kısmını, şarabın ise tümünü götürmüş ve Güney halkının stoklarından eksiklerini kapatacak kadarını almalarını engellemeyi başarmıştı. Ah, iki saati olmuş olsaydı, ya da haber verilmiş olsa.

İçini çekti. Açıkça Merika, Kylara'dan daha kötü bir Weyrkadınıydı, çünkü Dorıklar bakımsızlıktan dökülüyordu. Dorıklar Weyri'ne vergi ödeyen Kaleler aradaki farkı kapatacak havada değillerdi. Belki F'nor'a gizlice söylenecek bir söz en kötü eksikleri kapatırdı... Hayır, bu yetersizlik anlamına gelirdi. Önce, ellerindekinin dökümünü yapacak, en acil ihtiyaçları belirleyecek, kendilerinin ne üretebileceklerine bakacaktı... Brekke durdu. Düşüncesini tamamen yeni bir yaşam şekline uydurmalıydı, Kalelerin cömertliğine bağlı bir yaşama. Güney'de yapacak çok işin olurdu. Babasının Zanaat Salonu'nda, ne yapabilirsen onu yapardın... ama daima hammadde var-

dı... ya yetiştirirdin... ya da onsuz yapardın.

"Bir şey kesin, Kylara tek başına yapamaz!" diye söylendi Brekke. Stok mağaralarını araştırma ihtimaline karşı kendisini daha rahat ve sıcak tutacak olan binici kıyafetlerini giymişti.

Nabol Kalesi'nin ince suratlı Lordu Meron'dan hoşlanmıyordu. Ona borçlu olmak tiksinti vericiydi. Başka bir seçenek olmalıydı.

Brekke onun yanından geçerken Wirenth kıpırdandı ve ejderin derisi parıldadı karanlıkta. Öylesine derin uyuyordu ki, Brekke geçerken onun burnunu bile okşamadı. Ejder dün çok çalışmıştı. Sadece dün müydü?

Berd kraliçenin yanından geçerken o kadar kendini beğenmişçesine cıvıldadı ki, Brekke güldü. Tatlı bir baş belasıydı, havuz suyu kadar şeffaftı... Brekke, Rannelly'nin Weyr gölü konusunda haklı olup olmadığını kontrol etmeliydi. Yaşlı kadın geçen akşam acı acı yakınmıştı suyun pisletildiğinden - T'kul tarafından kasıtlı ve kötü niyetli olarak kirletildiğinden.

Biraz da geç saatlerin ayazının karıştığı erken saatlerin serinliğinde, kuru ve soğuk havaya çıkmak ürpertici'ydi. Brekke Yıldız Taşlan'ndaki nöbetçi binicıye kaldırdı bakışlarını ve aceleyle Alt Mağaralara inen merdivenleri indi. Ateşlerin üstü örtülmüştü, ama su kazanı rahatlatıcı biçimde sı caktı. *Klah* yaptı, kendisi için ekmek ve meyve, Berd içinse biraz et buldu. Berd daha az barbar-

ca bir açlık ile yemeye başlıyordu ve artık sızı ncaya kadar tıka basa doyuruyordu yatıştırma ve sevgi üreterek.

Brekke araştırmasına başlamak için bir sepet taze ışıl alarak, depo bölümüne gitti. Berd onu işbaşında seyredebileceği yerlere tüneyerek neşeyle eşlik etti.

Weyr dört saat sonra hareketlenmeye başladığında, Brekke eski yerel idareye karşı küçümseme doluydu ve eldeki kaynaklar konusunda hayli rahatlamıştı. Aslında, en iyi kumaşların ve derilerin, -şaraptan bahsetmeye lüzum bile yok- ayrılanlarla birlikte güneye gittiğinden şüphelenmişti.

Ama göl suyu yaşayanların çöpleriyle tartışılmaz bir biçimde kirletilmişti ve dibinin taranması gerekiyordu. En azından birkaç gün boyunca kullanılmaz olacaktı. Ve miktarı ne olursa olsun, suyun yakındaki dağ derelerinden içine doldurularak taşınabileceği hiçbir şey yoktu. Bir ejderi birkaç kova su almaya göndermek aptalca geldiği için, T'bor ve Kylara'ya haber verdi.

"Nabol'dan fıçılar getireceğim," diye bildirdi Kylara, T'kul'un önemsizliği hakkında atıp tutmaktan vazgeçtikten sonra.

Brekke'ye göre T'bor'un bu çözümü duymaktan hoşnut olmadığı açıksa da, onun vaktini itiraza ayıramayacak kadar çok işi vardı. En azından, diye düşündü Brekke, Kylara Weyr'le ilgileniyor

ve sorumluluğun bir kısmını alıyordu.

Böylelikle Kylara Çanak'tan dönerek yükseldi, Prideth erken sabah güneşiyle altın renkte parlıyordu. T'bor alçak irtifa uçuşları için birkaç filoyla birlikte havalandı, yüzey şekillerine aşinalık kazanmak ve devriye kontrol noktalarıyla nöbet ateşleri belirlemek amacındaydı. Brekke ve Vanira, geriye kalan tek Doruklar Weyrkadını olan Pilgra'nın yardımıyla kimin hangi gerekli işi denetleyeceğini kararlaştırdılar. Weyr çömezleri gölün dibini temizlemeye gittiler, diğerleriyse yakın taze su kaynaklarına.

Un çuvallarını saymaya kendini kaptırmış olan Brekke, Wirenth'in ilk çığlığını duymadı. Ona ürkmüş bir ciyaklamayla yanıt veren, Brekke'nin dikkatini çekmek için başının üzerinde dönüp dolaşan Berd oldu.

Brekke Wirenth'in zihnini yokladığında, tutarsı zıh ve kaba, vahşi duygular karşısında hayrete düştü. Bu kadar rahat uykuda olan bir kraliçeye ne olmuş olabileceğini merak ederek koridorlarda koşuşturdu, Alt Mağara'da gözleri heyecandan büyümüş Pilgra ile karşılaştı.

"Wirenth yükselmeye hazır, Brekke. Binicileri geri çağırdım. O şimdi Beslenme Alanı'na doğru gidiyor. Ne yapman gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

Brekke şok olmuş halde kıza baktı. Sersemlemiş bir halde Pilgra'nın onu Çanak'a doğru çek-

mesine izin verdi. Wirenth Beslenme Alanı'na doğru süzülürken çığlık atıyordu. Korkmuş sürü hayvanları çılgınca kaçıştılar, ızdıraplarından feryat ederek, havadaki korkutucu gerginliği arttırarak.

"Haydi Brekke," diye bağırdı Pilgra onu iterek. "Tıka basa yemesine izin verme. O zaman iyi uçamaz!"

"Yardım et bana!" diye yalvardı Brekke.

Pilgra onu rahatlatırcasına kucakladı, nitelikli bir gülümsemeyle.

"Korkma. Harika bir şey bu."

"Ben... ben yapamam..."

Pilgra Brekke'yi sarstı. "Tabii ki yapabilirsin. Yapmak zorundasın. Benim Segrith ile kaçmam gerekli. Vanira şimdiden götürdü kraliçesini."

"Götürdü mü?"

"Tabii ki. Aptal olma. Diğer kraliçeleri yakında tutamazsın şu anda. Dua et ki Kylara Prideth'le Nabol Kalesi'nde."

Ve Pilgra, Brekke'yi son bir kez iterek kendi kraliçesine doğru koştu.

Rannelly bir anda Brekke'nin yanı başındaydı, başlarının üzerinde ok gibi fırlayan telaşlı ateş kertenkelesini kovalıyordu.

"Uzaklaş! Uzaklaş! Hey sen, kraliçene git, yoksa Weyrkadını değilsin. Karnını doldurmasına göz yumma!"

Bir anda gökyüzü tekrar ejder filolarıyla dol-

muştu- bronzlar geri dönünüşlerdi. Ve çiftleşmenin kaçınılmazlığı ile Wirenth'i korumanın gerekliliği Brekke'yi kendine getirdi. Bronzların artan uğultusunun ve şimdi olayı izlemek için çıkıntılarına tünemiş kahverengi, mavi ve yeşillerin beklentili şehvetinin farkında olarak Brekke, Beslenme Alanı'na doğru koşmaya başladı. Weyr halkı Çanak'a doluştu.

"F'nor! F'nor! Ne yapacağım ben?" diye inledi Brekke.

Ve değişmiş, tanınmaz haldeki Wirenth'in, salt kan tutkusundan fazla bir açlıkla, meydan okurcasına çığlıklar atarak bir erkek geyiğin üzerine çöktüğünü fark etti.

Biri Brekke'ye "Çok fazla yememeli!" diye bağırdı. Birisi onun kollarını yanlarına bastırdı sıkıca. "Onun çok yemesine izin verme Brekke!"

Ama Brekke artık Wirenth'ti, çiğ, sıcak et için doyurulmaz bir istek hissediyordu, çünkü kanın tadı ağzında, sıcaklığı midesindeydi. Brekke dı şardaki olayların farkında değildi, sadece Wirenth'in çiftleşmek için yükseldiğini ve kendisinin bu duygulara esir düşeceğini, ejderinin şehvetinin kurbanı olacağını, bunun inanmak ve şeref duymak üzere şartlandırıldığı her şeye aykırı olduğunu biliyordu.

Wirenth şimdiden ilk geyiğin bağırsaklarını parçalamıştı ve Brekke onu dumanları tüten bağırsakları yemekten vazgeçirmek için mücadele

etti.

Altın kraliçeyle arasındaki sevgi bağı uğruna mücadele etti ve kendini ve hayvanını kontrol ederek kazandı. Wirenth kanlı leşten doğrulduğunda Brekke bir anlığına etrafında toplanan ağır, sıcak, kokulu, gövdelerin bilincine vardı. Başını bronz binicilerin oluşturduğu çembere kaldırdı, yüzleri Beslenme Meydanı'ndaki manzaraya dalmıştı, kararlı ve şehvetliydiler, ifadeleri bildik şekillerden tuhaf parodilere değişiyordu.

"Brekke! Kontrol et onu!" diye boğuk sesle birisi kulağına bağırdı ve dirseğini acı verici bir kavrayışla yakaladı.

Bu yanlıştı! Hepsi yanlıştı! Kötü, diye inledi, çaresizce tüm ruhuyla F'nor için haykırarak. O geleceğini söylemişti. Wirenth'ini Canth'ın uçuracağını söylemişti... Canth! Canth!

İki düzen çarpışıyordu birbiriyle. Karışmış, çılgına dönmüş, ölü bir geyiğin eti gibi parçalanmıştı, yine de Brekke Wirenth'i ona itaat etmeye zorladı. Ve yine de, hangi güç galip gelecekti sonunda? Weyr mi, Zanaat Salonu mu? Brekke F'nor'un gelmesi umuduna -üçüncü seçeneğe- sıkı sıkıya bağlandı... Üçüncü seçeneğe

Dördüncü geyikten sonra Wirenth parlıyormuş gibi gözüktü. Hayret verici bir sıçramayla, bir anda havalandı. Bronzlar onun ardından atılırlarken boru gibi kükremeler ızdırap vererek ileri geri yankılandı Weyr'in yanlarından; onların kanatlan

ndan yükselen nızgâr, toz ve kumu izleyen weyr halkının yüzüne savurdu

Artık Wirenth'ten başka hiçbir şeyin bilincinde değildi Brekke. Çünkü dağların üzerinde, aşağıdaki yüzey kapkara olıncaya ve güneşin altında parlayan mavi gölün ışıltısı göz alıncaya değin yüksekiere, doğuya doğru hızlanırken, kendini yakalamak için peşinden gelen bronzları hor görüyordu.

Ve derken, aşağısındakı bulutlardan, bir diğer ejder, onun kadar altın rengiyle parıldayan bir kraliçe çıktı. Bir kraliçe mi? Onun ejderlerini ayartmak için mi?

İtiraz ederek haykıran Wirenth davetsiz misafire doğru daldı, pençelerini çıkarttı, gövdesi uçuşun sevinciyle değil, çarpışma için gerilmişti.

Wirenth daldı ve öbür kraliçe zahmetsizce manevra yaptı, Wirenth'in savunmasız böğrünü pençeleriyle tırmalamak için o kadar çabuk döndü ki, genç kraliçe darbeyi savuşturamadı. Yaralanan Wirenth düştü, yiğitçe kendini toparladı ve bulut katmanına tırmandı. Bronzlar yetişmişlerdi ve uzuntüyle bağırıyorlardı. Çiftleşmek istiyorlardı. Müdahale etmek istiyorlardı. Diğer kraliçe -bu Prideth idi- rakibinin yenildiğine kanaat getirerek cazip şekilde çağırdı bronzları.

Wirenth'in aşağılanma acısına öfke de katılmıştı. Meydan okuyuşunu ve bronzlara çağrısını haykırarak fırladı bulutlardan.

İşte düşmanı oradaydı. Wirenth'in altındaki Genç kraliçe kanatlarını katladı ve düştü, altın gövdesi korkunç bir hızla iniyordu. Dalışı çok beklenmedik, çok hızlıydı. Prideth havadaki çarpışmayı engelleyemedi. Wirenth'in pençeleri onun sırtına saplandı ve Prideth kıvrandı, kurtulamadığı pençeler yüzünden birbirlerine dolaşmış kanatlarıyla iki kraliçe de İplik gibi düştüler dağlara doğru, endişeden çılgına dönmüş, bağıran bronzlar da onlara eşlik ettiler.

Çılgınlıktan gelen bir çaresizlikle, Prideth kendini kurtardı. Wirenth'ın pençeleri omuzlarında kemiğe kadar inen oyuklar bırakmıştı. Ama kurtulmak için çırpınırken, yükselmek için kanat çırparken Wirenth'in korumasız başına, ışıldayan gözlerinin birine vurdu.

Tam diğer kraliçeler de havada etraflarında belirirken Wirenth'in acı dolu çığlığı parçaladı gökleri; anında bir grup Prideth'e bir grup da Wirenth'e doğru uçtular.

Wirenth'i Prideth'ten uzağa çekilmeye zorlayarak amansızca sardılar, acının çılgına döndürdüğü öfkeli kraliçenin etrafında canlı bir ağ oluşturan halkayı gittikçe daraltarak. Sadece düşmanından intikam almasının engellendiğini sezen Wirenth tek bir kaçış istikameti gördü ve kanatlarını kapatarak ağın dibinden, diğer kraliçe grubuna doğru ok gibi atıldı.

Prideth'in kuyruğu açıktaydı. Wirenth ona

dişlerini geçirerek diğerini muhafızlarının arasından sürükledi. Açığa çıkar çıkmaz Wirenth daha yaşlıca olan kraliçenin sırtına çıkmış, pençelerini derinlemesine kanat adalelerine saplamış, çenelerini korumasız boyna geçirmişti.

Wirenth, tehlikeli alçalışlarını durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadan, düştüler ikisi de. Yaralanan gözüyle hiçbir şey göremiyordu. Diğer kraliçelerin ve daireler çizerek dönen bronzların çığlıklarını umursamadı. Derken yukarıdan bir şey onu muazzam bir güçle silkeleyerek gövdesini kabaca yakaladı.

Sağ tarafını göremeyen Wirenth, bu yeni tehditle uğraşmak üzere avını bırakmak zorunda kaldı. Ama dönerken, Prideth'in tam altında koca bir altın gövde gördü bir an için. Yukarısındaysa Canth! Canth? Bu kalleşliğe tıslarken, onun aslında kendisini tehlikeli şekilde yakın dağ zirvelerinin üzerinde mutlak bir ölümden kurtarmaya çalıştığını anlayamadı. Ramoth da düşüşlerini durdurmak için Prideth'i gövdesiyle destekliyor, büyük bir çabayla koca kanatlarını çırpıyordu.

Aniden Wrenth'ın boynuna, omuz eklemindeki ana atardamarın yakınına dişler geçti. Wirenth'in ölümcül çığlığı o şimdi nefes almak için mücadele ederken kesilmişti. Düşmanı tarafından yaralanmış, dostları tarafından engellenmiş halde, Wirenth çaresizce *araya* girdi, dişleri ona yaşam

veren kanın üzerinde ölümüne kenetlenmiş Prideth'i de beraberinde götürerek.

Bronz kertenkele Berd, F'nor'u Telgar Kalesi'nin batısındaki otlaklardaki filolara katılmaya hazırlanırken buldu. Kahverengi binici ilkin küçük bronzu Benden'de, sahibesinden bu kadar uzakta görünce o kadar şaşırdı ki, hemen kavrayamadı çılgına dönmüş hayvanın düşüncelerini.

Ama Canth anladı.

Wirenth yükselmiş.

F'nor diğer bütün düşünceleri unutarak Canth'la birlikte çıkıntıya koştu. Grall onun omzundaki tüneği kavradı, kuyruğunu F'nor'un boynuna o kadar sıkı sarmıştı ki, F'nor onu güç kullanarak gevşetmek zorunda kaldı. Sonra Berd tüneğe gelmemekte direttı ve Canth küçük bronzu emirleri kabul edecek kadar sakinleştirinceye değin değerli zamanlarını harcadılar. Berd sonunda sakinleştiğinde, Canth o kadar kuvvetle bağırdı ki, Mnementh çıkıntısından ona meydan okudu ve Ramoth Kuluçka Meydanı'ndan kükredi.

Aceleci çıkışlarının ya da Canth'ın olağanüstü davranışının etkilerini düşünmeksizin F'nor ejderini yukarıya yönelttı. Duyguların dokunmadığı bir parça mantık, küçük bronzun ona ulaşmasının ne kadar aldığını, Wirenth'in yükselmeden önce ne kadar kan dökeceğini ve Doruklar'da hangi bronzların bulunduğunu tahmine çalışıyor-

du. Canth'ın onlara karşı hiç şansının olmadığı bazı hayvanlar da vardı.

Doruklar Weyri üzerindeki gökte belirdiklerinde, F'nor'un en büyük korkuları gerçekleşmişti. Beslenme Meydanı kanlı bir manzara halindeydi ve ne orada beslenen bir kraliçe, ne de Weyr yüksekliklerini çevreleyen ejderler arasında bir bronz vardı.

Emir almaksızın Canth baş döndürücü bir hızla döndü.

Berd Wirenth'in nerede olduğunu biliyor. Beni oraya götürür.

Küçük bronz, sırtına küçük pençeleriyle sıkıca tutunarak Canth'ın boynuna atladı. F'nor Canth'ın omzundan yere kaydı, sendeleyerek onun yolundan çekildi kahverengi zıplayarak yükselebilsin diye.

Prideth de yükseliyor! Düşünce ve kahverengi'nin korku çığlığı eş zamanlıydı. Yükseklerden diğer ejderler cevap verdi, kanatlarını telaşla açarak.

"Ramoth'a haber ver!" diye bağırdı F'nor, zihni ve sesi bedeni şoktan felç olmuştu. "Ramoth'u kaldır! Bronz biniciler! Prideth de yükseliyor!"

Weyr halkı Alt Mağaralar'dan akın etti, biniciler Weyr yüzündeki çıkıntılarında belirdiler.

"Kylara! T'bor! Pilgra nerede? Kylara! Varena!" Onu neredeyse boğan bir panikle haykırarak, etrafına üşüşüp açıklama isteyen insanları itekleye-

rek Brekke'nin weyrine koşturdu F'nor.

Prideth yükseliyordu. Bu nasıl olabilirdi? En aptal Weyrkadını bile bilirdi ki, bir çiftleşme uçuşu sırasında bir kraliçe weyrinde tutulmazdı- kuluçkada olmadığı sürece. Kylara nasıl...

"T'bor!"

F'nor k sa merdivenden hızla koştu, yarı iyileşmiş kolunu sarsan uzun adımlarla dövdü koridoru. Ama acı zihnindeki paniği sildi, o tam weyr mağarasına girerken Brekke'nin öfkeli çığlığı durdurdu onu. Etrafındaki bronz binicileri yanda kesilmiş bir çiftleşme uçuşunun etkilerini göstermeye başlıyorlardı.

"Ne yapıyor o? Buna nasıl cesaret edebilir?" Brekke şehvetle olduğu kadar gazapla dolu, kulak tırmalayan bir sesle çığlık çığlığa bağınyordu. "Onlar benim ejderlerim! Nasıl cüret eder buna! Öldüreceğim onu!" Sürekli tekrarladığı bu sözler, içe işleyen bir ızdırap feryadına dönüştü Brekke iki büklüm olup sağ omzunu sanki kafasını korumak istercesine kamburlaştırırken.

"Gözüm! Gözüm! Gözüm!" Brekke sağ gözünü kapatıyordu, gövdesi kendini verdiği havadaki mücadelenin önüne geçilmez, iradedışı taklidiyle kıvranıyordu.

"Öldüreceğim! Geberteceğim onu! Hayır! Hayır! Kaçamaz. Gidin!" Bir anda Brekke'nin yüzü şeytani bir ifadeye büründü ve tüm gövdesi şehvetle kıvrandı.

Bronz biniciler değişiyorlardı şimdi, artık hayvanlarıyla aralarındaki tuhaf zihin bağının tamamen esiri değillerdi. Korku, şüphe, kararsızlık, umutsuzluk okunuyordu yüzlerinden. İnsan bilincinin bir kısmı ejder azgınlığı ve engellenenen çiftleşme uçuşuyla mücadele ederek dönüyordu. T'bor Brekke'ye uzandığında insancıl bir korku yansıyordu gözlerine.

Ama Brekke hâlâ tümüyle Wirenth'e bağlıydı ve yüzündeki inanılmaz zafer, Wirenth'in tutsaklıktan kurtulup Prideth'i etrafını çevreleyen kraliçelerin arasından sürüklediğini yansıtıyordu.

"Prideth yükselmiş, T'bor! Kraliçeler dövüşüyorlar," diye bağırdı F'nor.

Bir binici haykırmaya başladı ve sesi Brekke nin bükülen gövdesine bakan ikisinin bağlantısını kesti.

"Ona dokunmayın," diye çığlık attı F'nor T'bor'u ve bir diğer adamı uzaklaştırmak için. Ona mümkün olduğunca yaklaştı, ama Brekke'nin gezinen gözleri ne onu, ne de weyrdeki bir şeyi görüyordu.

Sonra Brekke sıçrıyormuş gibi gözüktü, sol gözü şeytani bir neşeyle büyüdü, dişleri hayali bir hedefin üzerinde kenetlenirken dudakları aralandı, gövdesi ısrarlı çabayla yay çiziyordu.

Tıslar gibi yaptı aniden başını sağ omzunun üzerinden yana uzatarak, yüzü kuşku, korku, kin yansıtıyordu bu arada. Bir anda gövdesi şiddetli

bir çırpınmaya tutuldu. Yine çığlık attı, bu seferki inanılmaz delişetli ve ızdıraplı, ölümcül bir çığlıktı. Bir eli gırtlağına gitti, öbürüyle görülmeyen bir düşmana vuruyordu. Acı dolu bir gerilmeyle parmaklarının üzerinde yükselmişti bedeni. Çığlıktan çok solumaya benzeyen bir feryatla geriye döndü. Gözlerinde yine Brekke'nin korkmuş, işkence görmüş nilıu vardı. Sonra gözleri kapandı, gövdesi gevşedi, tehlikeli düşüşünde F'nor onu ucu ucuna yakalayabildi.

Weyrin taşları ejderlerin yas tutan ağıtlarıyla yankılanıyor gibiydi.

"T'bor, Manora'yı çağırması için birini gönder," F'nor Brekke'yi divana taşırken boğuk bir sesle bağırdı. Kollarındaki gövdesi o kadar hafifti ki, sanki bütün içi çekilmiş gibiydi. Onu bir koluyla sıkıca gösüne bastırırken serbest eliyle boynundan nabzını bulmaya uğraştı. Kalbi atıyordu- hafifçe.

Ne olmuştu? Kylara Pridelh'i Wirenth'in yakınına nasıl bırakabilmişti?

"İkisi de gittiler," diyordu T'bor yatak odasına sendeleyerek girip şiddetlice titreyerek elbise sandığının üzerine yığılırken.

"Kylara nerede? Nerede o?"

"Bilmiyorum. Bu sabah devriye uçuşu için çıktım." T'bor yüzünü ovuşturdu; şok, kırmızı yüzünü beyazlatmıştı. "Göl kirlenmişti..."

F'nor Brekke'nin hareketsiz gövdesini kürklere

sardı. Elini, inip kalktığı güçlükle fark edilen göğsüne koydu.

F'nor?

Bu Canth idi, çağrısı o kadar hafif, o kadar acıydı ki, adam ejderin tonundaki acı yüzünden gözlerini yumdu.

Birinin omzunu kavradığını hissetti. Gözlerini açtı ve T'bor'un gözlerindeki şefkati, anlayışı gördü. "Onun için daha fazla yapabileceğin bir şey yok, F'nor."

"Ölmek isteyecek. Buna izin verme!" dedi. "Brekke'nin ölmesine izin verme!"

Canth çakıntıdaydı, gözleri ölgünce ışıldıyordu Bitkinlikten sallanıyordu. F'nor eğilmiş başı kollarıyla sardı, ortak kederleri o kadar yoğundu ki acıdan yanıyor gibiydiler.

Çok geçti. Prideth yükselmişti. Wirenth'in çok yakınında. Kraliçeler bile yardım edemediler. Denedim, F'nor Denedim. O.. o kadar hızlı düştü ki Ve bana da saldırdı Sonra araya gitti. Onu arada bulamadım.

İkisi de beraberce, hareketsiz kaldılar.

Lessa ve Manora onları Ramoth Doruklar Weyri'ne daireler çizerek inerken gördüler Ramoth Canth'ın bağırtısına Kuluçka Meydanı'ndan çıkmış, binicisini yüksek sesle çağırarak bu davranışa bir açıklama istemişti.

Ama F'lar, Canth'ın amacını bildiğine inanarak

onu yatıştırmıştı, ta ki Ramoth onları Wirenth'in yükseliyor olduğundan haberdar edinceye kadar. Ve Ramoth Prideth'in de bir anda yükseldiğini biliyordu ve eğer elinden gelirse, ölümcül dövüşü engellemek için *ara*dan Nabol'a gitmişti.

Wirenth Prideth'i *ara*ya çekince, Ramoth Lessa'yı almak için Benden Weyr'ine dönmüştü. Benden ejderleri ağıt yaktılar, böylelikle tüm Weyr kısa bir süre sonra felaketi öğrendi. Ama Lessa sadece Manora ilaçlarını toplayıncaya kadar bekledi.

O ve başkadın, Brekke'nin weyrinin çıkıntısına ve kıpırdamaksızın yas tutanlara yaklaşırken Lessa, Manora'ya endişeyle baktı. Bu durgunlukta tehlikeli birşeyler vardı.

"Bu işin üstesinden beraberce gelecekler. Şu an hiç olmadıklan kadar beraberler," dedi Manora kaba bir fısıltıdan daha fazla olmayan bir sesle. Başı eğik, omuzları çökmüş olarak onların yanından sessizce geçti, Brekke'ye giden koridorda acele ederken.

"Ramoth?" diye sordu Lessa, kraliçesinin kumlarda durduğu yere bakarak. Manora'nın bilgeliğinden şüphe ettiğinden değil, ama F'nor'u bu kadar... böyle yenilmiş görmek onu üzmüştü. O F'lar'a çok benziyordu...

Ramoth hafifçe uğuldadı ve kanatlarını katladı Çanak'ın etrafındaki çıkıntılarda diğer ejderler huzursuzca nöbete başladılar.

Lessa Weyr Mağarası'na girdiğinde boş ejder yatağından gözlerini kaçırdı ve basamakların ortasında durdu. Trajedi geçeli sadece dakikalar olmuştu ve dokuz bronz binici de hâlâ ciddi bir şoktaydılar

Öyle de olmaları gerektiğinin farkına vardı Lessa, derin bir anlayışla. Yoğunluğu yaşamak için uyarılmak ve sonra sadece hayal kırıklığına uğramak değil, aynı zamanda feci şekilde iki kraliçeden birden yoksun kalmak! Bir bronz, kraliçeyi kazansın ya da kazanmasın, kraliçeyle Weyrinin bronzları arasında fark edilmez, derin bir bağlılık olurdu.

Yine de, Lessa hemen sonuca vardı, bu üzerine gecenin çöktüğü Weyr'de birilerinin yapıcı olacak kadar duyarlı olması gerekirdi. Lessa böyle düşünmeye son verdi. Bu sorumluluğu bugüne kadar üstlenen Brekke olmuştu

Döndü, sersemlemiş biniciler için uyarıcı birşeyler aramak üzereydi ki, telaşlı birinin düzensiz adımlarını ve hırıltılı nefesini duydu. İki yeşil kertenkele ok gibi fırladılar weyre, genç bir kız yan koşuyla gelirken havada asılı durup, heyecanla şakıdılar. Kız elindeki tepsiyi güçlükle taşıyordu ve ağlıyordu, nefesi kesik kesik soluklar halindeydi.

"Ah!" diye bağırdı Lessa'yı görünce. Hıçkırıklarını bastırdı, eğilerek selam vermeye ve burnunu omzuna silmeye çalıştı aynı anda.

"Sen akıllı bir çocuksun," dedi Lessa çabucak, ama sempati de vardı Tepsinin bir ucundan tuttu ve kızın onu masaya koymasına yardım etti. "Sert içecekler mi getirdin?" diye sordu topraktan yapılmış etiketsiz şişeleri işaret ederek.

"Ne bulabildiysem " Ve son hece bir hıçkırıkla sonlandı.

"Al." Lessa yarım doldurulmuş bir kadehi başıyla en yakındaki biniciyi işaret ederek ona uzattı. Ama çocuk hareketsiz, perdeye bakıyordu, yüzü kederle çarpılmış, gözyaşları yanaklarından farkına varmaksızın düşüyorlardı. Ellen'ni o kadar sert hareketlerle ovıştırıyordu ki, eklemlerinin üzerindeki deri bembeyaz olmuştu.

"Sen Mirrim misin?"

Çocuk başıyla onayladı, gözlerini kapalı girişten ayırmadan Yeşiller onun üzüntüsünü yansıtarak tepesinde pır pır uçuştular.

"Manora Brekke'nin yanında, Mirrim."

"Ama... ama onun öleceğini söylüyorlar. O ölecek. Diyorlar ki ejder ölünce binici de ölürmüş. Diyorlar ki..."

"Çok fazla şey diyorlar," diye başladı söze Lessa ve o sırada Manora kapı girişinde belirdi.

"Yaşıyor. Uyku en iyi nimettir." Perdeyi çekti ve adamlara baktı. "Bunlar uyusalar iyi olur. Ejderleri döndü mü? Bu kim?" Manora nazikçe Mirrim'in yanağına dokundu "Mirrim? Senin yeşil kertenkelelerin olduğunu duymuştum."

"Brekke... Brekke isterdi ki..." ve kız ardını getiremedi.

"Brekke mantıklı biridir," dedi Manora hemen ve Mirrim'in parmaklarını bir fincanın etrafına dolayarak onu bir binicıye doğru gönderdi. "Şimdi yardım et. Bu adamların yardımımıza ihtiyaçları var."

Sersemlemiş halde hareket etti Mirrim, bronz binici parmaklarını fincana uzatamayınca işe koyuldu.

"Leydim," diye mırıldandı Manora, "Weyrlideri'ne ihtiyacımız var. Ista ve Telgar Weyrleri şu aralar İplikle mücadeleye başlamışlardır ve..."

"Ben buradayım," dedi F'lar weyr girişinden. "Ve ben de şundan bir yudum içerim. *Aramın* soğuğu iliklerime işledi."

"Şu an burada ihtiyacımız olandan daha çok soytarı var," diye bağırdı Lessa, ama onu görünce yüzü gülmüştü.

"T'bor nerede?"

Manora Brekke'nin odasını gösterdi.

"Pekâlâ. O zaman Kylara nerede?"

Sesinde *aramın* soğuğu vardı.

Akşama dek, moral bakımından yıkılmış olan Doruklar Weyri'ne biraz düzen gelmişti. Tüm bronz ejderler geri dönmüş ve beslenmişlerdi, bronz biniciler hayvanlarıyla birlikte weyrlerine

çekilmiş, kendilerine uyutacak kadar ilaç verilmişti.

Kylara bulunmuştu. Daha doğrusu, Nabol Kalesi'ne tahsis edilen yeşil binici tarafından getirilmişti.

"Birisinin orada bulundurulması lazım," dedi adam, yüzü korkunçtu, "ama bu ben ya da benim yeşilim olamaz."

"Lütfen rapor ver S'goral." F'lar binicinin duygularına anlayış gösterdiğini bir baş işaretiyle belirtti.

"Kylara, Kale'ye bu sabah buradaki gölün kirlendiği ve su dolduracak fıçı olmadığı hikayesiyle ulaştı. Prideth'in dışarı çıkarılmayacak kadar çok altın renginde olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Biliyorsun, dönemi şaşmıştı. Ama tünekte yeşilimin yanına rahatça tüneyince ben de şu Kalelilere ateş kertenkelelerine nasıl bakacaklarını öğretmeye koyuldum." S'goral belli ki öğrencilerine çok yararlı olamamıştı. "O, Nabollu Kaleliyle birlikte içeri girdi. Daha sonra onların kertenkelelerinin Lord'un yatak odasının dışındaki pencerede güneşlendiklerini gördüm." Kendisini dinleyenleri süzerek ve daha da haşin görünerek durakladı. "Yeşilim bağırdığında ara vermiştik. Yukarıda ejderler vardı kesinlikle. Bunun bir çiftleşme uçuşu olduğunu biliyordum. Bunu başka bir şeyle karıştıramazsınız. Derken Prideth bağırmaya başladı. Ondan sonra tek bildiğim,

onun Nabol'un ödüllü damızlıklarının arasına daldığıydı Kylara'nın olanların farkına varması için biraz bekledim, ama ondan hiç iz gözükmeyince aramaya çıktım. Nabol'un korumaları kapıya dikilmişlerdi. Lord rahatsız edilmek istemiyormuş. Ama, ben onu rahatsız ettim. Yaptığı işten alıkoydum. Ve yaptığı iş de buydu. Prideth'i azdırıyordu. Bunun üzerine Prideth, zaten kendisi yükselmeye bu kadar yakınken bir de yanı başında bir çiftleşme uçuşu görünce... Ejderini böyle kötüye kullanamazsın." Gene salladı başını. "Benim ve yeşilimin orada yapabileceğimiz başka bir şey yoktu. Biz de kraliçelerini çağırmak için Kale Weyri'ne havalandık." Ama... ve çaresizliğini göstererek ellerini açtı.

"Yapman gerekeni yaptın, S'goral," dedi F'lar ona.

"Yapabileceğim başka bir şey yoktu," diye ısrar etti adam, sanki kendini gitmek bilmeyen bir suçluluk duygusundan kurtaramıyordu.

"Sen orada olduğun için şanslıydık," dedi Lessa "Kylara'nın nerede olduğunu hiç bilemeyebilirdik."

"Benim bilmek istediğim, o kadına ne olacak... şimdi?" Binicinin yüzündeki yarı utanç, yarı suçluluğun yerini haşin bir kincilik almıştı şimdi.

"Bir ejderin yitirilmesi yeterli değil mi?" diye sordu T'bor

"Brekke de ejderini kaybetti," diye sertçe yanıt

verdi S'goral "ve o yapması gerekeni yapıyordu."

"Öfke ya da nefretle karar verilmez, S'goral," dedi F'lar ayağa kalkarak. "Böyle bir şey daha önce olmadı..." Devam edemedi, D'ram ve G'narish'e döndü En azından bizim zamanımızda."

"Öfke ya da nefretle karar verilmez," diye tekrarladı D'ram, "ama bizim zamanımızda böyle olaylar olmuştu." Tuhaf bir biçimde yüzü kızardı.

"Buraya birkaç bronz göndersek iyi olur, F'lar. Doruklar erkekleri ve hayvanları yarın için formda olmayabilirler. Ve İplik hergün düşerken, hiçbir Weyr'in tedbiri gevşetmesine izin verilemez. Ne olursa olsun."

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kale Weyri'nde Gece: Altı Gün Sonra

Robinton sıkkındı, kalbinin ve zihninin yorgunluğu, Arpustası'nın ejder sırtındayken genellikle tattığı heyecana ulaşmasını önlüyordu. Aslında, neredeyse bu gece Kale Weyri'ne gitmemiş olmayı diliyordu. Herkesin Doruklar'daki trajediye değişik tepkiler verdiği şu geçen altı gün, çok zorlu olmuştu. (Doruklar hep Pern'deki en karışık sorunları yaratmak zorunda mıydı?) Robinton bu Kızıl Yıldız'ı gözleme işini zihinleri ve gözleri temizleninceye ve bu meydan okuma için hazır oluncaya dek bir şekilde ertelemelerini arzuladı. Ve yine de belki en iyi çözüm, Kızıl Yıldız için teklif edilen bu keşif gezisini mümkün olduğunca çabuk yapmak için ısrar etmekti... iki kraliçenin ölümünü takip eden depresyona karşı bir ilaç olarak. Robinton F'lar'ın Kale Lordları'na ejderadamların gökyüzünü İplik'ten temizleme isteklerinde dürüst olduklarını kanıtlamayı istediğini biliyordu, ama bu kez, Arpustası'nın özel bir fikri yoktu. F'lar'ın bu konuda, şimdi ısrar etmesi akıllıca mıydı, bilmiyordu. Özellikle de Benden Weyrlideri, T'ron'un açtığı yara iyileşmemişken, kimse T'kul'un Güney Weyri'nde ne yaptığından emin değilken ve adamın orada kalmaya

niyetli olup olmadığını bilmezken, tüm Pern iki kraliçenin savaşı ve ölümüyle şok olmuşken... İnsanlar akıllarını başlarına toplamalıydılar; İplik Düşüşü, mevsimlik tarla sürme ve tohum ekme düzenini güçleştirirken yeterince uğraşacak işleri vardı. Kızıl Yıldız'a saldırı başka zamana kalsındı.

Diğer ejderler Kale Weyri'ne varıyorlardı ve Robinton'un bindiği kahverengi daire çizen düzende yerini aldı. Fandarel'in camcısı Wansor'un inzakgöreni kurduğu Yıldız Taşlan'na ineceklerdi.

"Şu aletle bakma fırsatın oldu mu?" diye sordu Robinton kahverenginin binicisine.

"Ben mi? Güç bela. Herkes bakmak istiyor. Herhalde sıra bana gelinceye kadar orada kalır."

"Wansor onu Kale Weyri'ne kalıcı olarak mı kurdu?"

"Alet Kale Weyri'nde bulunmuştu," diye yanıtladı binici biraz kendini savunurcasına. "Bildiğiniz gibi, Kale Weyri en eski Weyr'dir. P'zar onun Kale Weyri'nde kalması gerektiğini düşünüyor. Ve Demirciustası da onaylıyor. Onun adamı Wansor bunun mantıklı olabileceğini söyleyip duruyor. Yükselti, açılar ve Kale Weyri dağlarının rakımıyla ilgili birşeyler. Ben anlamıyorum."

"Ben de," diye düşündü Robinton. Ama anlamaya niyeti vardı. Fandarel ve Terry ile Zanaatlar arası bilgi değişimi olması konusunda hemfikirlerdi. Su götürmezdi ki, Pern, muhtaç olduğu

tekniklerinin birçoğunu, Zanaatlar arası kıskançlıktan dolayı yitirmişti. Bir Zanaatustası'nın tüm Zanaat sırlarını aktarmadan, erken ölmesi, hayati bir miktar bilginin sonsuza dek kaybolması demekti. Ne Robinton, ne de ondan önce gelen usta, bu gülünç ayrıcalığı desteklememişlerdi. Robinton'un bildiği her şeyi bilen beş kıdemli arpçı ve güvenlik faktörünü arttırmak için azimle çalışan, gelecek vaat eden üç kalfa vardı.

Tehlikeli sırları saklamak başka şeydi, Zanaat becerilerini yok olunca dek korumak başka bir şey.

Kahverengi ejder Kale Weyri'nin yüksek tepelerine indi ve Robinton yumuşak omuzdan aşağı kaydı. Kahverengi iniş noktasından yarım boy yükseldi ve başka birinin inmesi için yer açarak uçurumdan aşağıdaki Çanak'a düşermiş gibi gözüktü.

Kara gövdeleri daha aydınlık olan gece göğünde siluet gibi görünen devasa Yıldız Taşları'na giden doruğun dar tepesine ışıllar konmuştu. Robinton orada toplanmış olanların arasında Demirciustası'nın koca, Wansor'un armut şekilli ve Lessa'nın ince gövdesini seçebildi.

Yıldız Taşları'nın en geniş ve düz olan kayasında, Robinton üçayaklı bir düzenek üzerinde uzakgörenin silindirinin monte edildiğini gördü. İlk bakışta onun basitliği karşısında hayalkırıklığına uğradı; şişman, yuvarlak bir silindirin, bir

yanına daha ufak bir boru iliştirilmişti. Sonra da bundan dolayı neşelendi. Demirci aleti söküp basit verimliliğinin ilkelerini öğrenmek için yanıp tutuşuyor olmalıydı.

"Robinton, nasılsın bu akşam?" diye sordu Lessa, ona doğru yaklaşıp bir elini uzatarak.

Lessa'nın elini yakaladı, Robinton'un parmaklarının nasırlarının altında onun yumuşak teni pürüzsüzdü.

Robinton "Verimliliğin unsurlarını düşünüyorum," diye karşılık verdi sesini neşeli tutarak. Ama Brekke'yi sormadan edemedi ve Lessa'nın parmaklarının kendininkiler arasında titrediğini hissetti.

"Umulabileceği kadar iyi. F'nor onu kendi weyrine getirmemizde ısrar etti. Adam ona duygusal olarak bağlı- hemşireliğe minnettarlıktan çok daha fazla. Onunla arasında Manora ve Mirrim var, hiç yalnız kalmıyor."

"Ya... Kylara?"

Lessa elini onunkinden çekti. "Yaşıyor!

Robinton hiçbir şey demedi ve bir an sonra Lessa devam etti.

"Bir Weyrkadını olarak Brekke'yi kaybetmek hoşumuza gitmiyor..." Durakladı ve ekledi, sesi biraz daha katı olarak konuştu, "Ve artık bir kişinin birden çok sefer ve birden çok ejder soyunu Etkileyebileceği ortada olduğuna göre, Brekke Benden yumurtaları çatlamaya başladığında bir

aday olarak sunulacak. Bu yakında olacak."

"Bana öyle geliyor ki," dedi Robinton sözcüklerini dikkatle seçerek, "herkes onaylamıyor bu geleneklerden ayrılışı."

Karanlıkta Lessa'nın yüzünü göremese de gözlerinin üzerinde olduğunu hissetti.

"Bu sefer Eskiçağlılar değil. Galiba onun yeniden Etkileyemeyeceğinden o kadar eminler ki umursamıyorlar."

"Kim o zaman?"

"F'nor ve Manora şiddetle karşı çıkıyorlar."

"Ya Brekke?"

Lessa sabırsızca nefesini bıraktı. "Brekke hiçbir şey demiyor. Gözlerini bile açmıyor. Devamlı uyuyor olamaz. Kertenkeleler ve ejderler onun uyanık olduğunu söylüyorlar. Biliyorsun," ve Lessa'nın çileden çıktığı, kendine uyguladığı sıkı kontrolden belli oldu, kendi kendine itiraf etmeyeceği kadar çok endişeleniyordu Brekke için, "Brekke tüm ejderleri duyabilir ve tüm ejderler onu dinlerler." Lessa huzursuzca kıpırdandı ve Robinton onun kibar beyaz ellerini bilinçsiz bir heyecanla kalçalarına sürttüğünü görebildi. "Aktif olarak ölümü arayamıyor ve sadece öyle yatıyor. İçimde," Lessa yumruklarını sıktı, "onu dövmek, çimdiklemek, tokatlamak için inanılmaz bir dürtü var... kızdan yanıt alabilmek için herhangi bir şey yapabilmek. Sonuçta bu dünyanın sonu değil. Diğer ejderleri *duyabiliyor*. Lytol gibi ejder

soyuyla tüm iletişimden yoksun kalmış değil."

"Şoktan kurtulması için zamana ihtiyacı olmalı..."

"Biliyorum, biliyorum," dedi Lessa sinirlice, "ama zamanımız yok. Ona birşeyler yapmanın gerektiğini kavratmayı başaramıyoruz..."

"Lessa..."

"Sen de Lessa, diye başlama Robinton." Işılların yansısında, Weyrkadınının gözleri öfkeyle parıldadı. "F'nor bir weyr çömezi kadar çılgın, Manora ikisi için de endişeleniyor, Mirrim zamanının çoğunu ağlayarak geçiriyor ve bu onun kertenkele üçlüsünü üzüyor, onlar da tüm weyr çömezleriyle yavruları ayağa kaldırıyorlar. Ve hepsinin üstüne F'lar..."

"F'lar?" Robinton kimse onun yanıtını duyamasın diye Lessa'ya doğru eğildi.

"Ateşi var. O açık yarayla Doruklar'a asla gelmemeliydi. *Aram*ın yaralara ne yaptığını bilirsin!"

"Onun bu gece burada olacağını umuyordum."

Lessa'nın gülüşü hırçıncaydı. "Sırtı dönükken *kla*bına ilaç koydum."

Robinton kıkırdadı. "Ve iddiaya girerim ki onu yosun çayıyla doldurmuşsundur."

"Yarayı da onunla sardım."

"O güçlü bir adam, Lessa. İyileşecektir."

"İyileşse iyi olur. Keşke F'nor..." Lessa sustu. "Bir wherry gibi söyleniyorum, değil mi? İçini çekti ve gülümsedi Robinton'a.

"Hiç de değil, sevgili Lessa, seni temin ederim. Yine de Benden yeterince temsil edilmemiş gibi değil," hafifçe eğilerek selam verdi, Lessa omuz silkse de bu onu güldürdü en azından. "Aslında," diye devam etti, "F'lar burada olmadığı, şu aletten görebildiği İpliği ortadan kaldırmasını engelleyecek her şeye sövüp saymadığı için azıcık rahatlamış hissediyorum kendimi."

"Çok doğru." Ve Robinton onun sesindeki keskinliği fark etti. "Emin değilim..."

Lessa cümlesini bitirmedi ve inen bir diğer ejdere bakmak için o kadar hızla döndü ki Robinton, F'lar'ın Kızıl Yıldız'a karşı birşeyler yapma arzusuna Lessa'nın karşı olduğundan emin oldu.

Lessa birdenbire nefesini sertçe çekerek kaskatı kesildi. "Meron! O burada ne yaptığını sanıyor?"

"Sakin ol, Lessa. Burada olmasından ben de senin kadar hoşlanmıyorum, ama onu göz önünde bulundurmayı tercih ederim, eğer neyi kastettiğimi anladıysan."

"Ama onun diğer Lordlar üzerinde etkisi yok..."

Robinton kaba bir kahkaha attı. "Sevgili Weyrkadını, onun diğer alanlardaki etkisini dikkate alırsan, Lordlar'ın desteğine ihtiyacı yok."

Robinton iki kraliçe ejderin ölümüne karıştıktan topu topu altı gün sonra ortalıkta dolaşan adamın küstahlığına hayret etti.

Nabol'un Kale Lordu, utanmadan topluluğun

orta noktasına yürüdü; bronz ateş kertenkelesi koluna tünemiş ve dengesini sağlamaya çabalarken kanatlarını açmıştı. Küçük yaratık Meron'a yöneltilmiş düşmanlığı fark ettikçe tıslamaya başladı.

"Bu... bu zararsız tüp mü bize Kızıl Yıldız'ı gösterecek olan inanılmaz alet?" diye aşağılayıcı bir dille sordu Nabollu Meron.

"Ona dokunmayın, yalvarırım," diye ileri fırladı Wansor, Nabollunun elini yakalayarak.

"Ne dedin?" Kertenkelenin tıslaması da Meron'un sesinden daha az tehdit edici değildi. Lordun ince yüz hatları, haksızlıktan duyduğu öfkeyle çarpılmış, buna bir de ışıl aydınlığında kötü niyet eklenmişti.

Fandarel karanlıktan çıkarak zanaatkârının yanına bir adım attı. "Alet gözlem için ayarlandı. Onu oynatmak, saatlerce özenli uğraşı yok edecektir."

"Eğer gözlem için yerleştirildiyse, bırak da görelim!" dedi Nabol ve etrafındaki halkaya kavgacı bir bakış atarak Wansor'un önüne geçti. "Evet? Ne yapıyorsunuz bu şeyle?"

Wansor başının hafif bir hareketiyle onu mazur gören koca Demirci'ye sorarcasına baktı. Wansor minnettarlıkla geri çekildi ve Fandarel'in başkanlık etmesine izin verdi. Demirci boğum boğum iki parmağıyla, ufak silindirin tepesindeki küçük yuvarlak çıkıntıyı ihtiyatlıca tuttu.

"Bu gözmerceği. En iyi gören gözünü buraya koy," dedi Meron'a.

Saygı ünvanlarının hiçbirinin kullanılmaması Nabollunun gözünden kaçmamıştı. Açıkça Demirci'yi azarlamak istiyordu. Eğer Wansor böyle cevap vermiş olsaydı bir an duraklamazdı diye düşündü Robinton.

Meron'un dudakları küçümsercesine büküldü ve kasıla kasıla son bir adım attı uzakgörene. Hafifçe öne eğilerek, gözünü uygun yere yerleştirdi. Ve yüzü hemen kaybolan bir şok ve dehşet ifadesine bürünerek çabucak geri çekti kendini. Huzursuzca güldü, daha uzun süren, ikinci bir bakış attı. Robinton'a göre fazlasıyla uzun bir bakış.

"Eğer görüntünün netliğinde bir eksiklik varsa Lord Meron..." diye ürkekçe konuşmaya başladı Wansor.

"Kapa çeneni!" Meron onu eliyle uzaklaştırarak alet üzerindeki önceden tasarlanmış tekelini sürdürdü.

"Bu kadan yeter Meron," dedi Kale Lordu Groghe, diğerleri sabırsızca kıpırdanmaya başlarken. "Bu sefer kendi payına düşenden fazla baktın. Çekil. Bırak, diğerleri de baksın."

Meron bir an küstahça Groghe'ye baktı ve sonra tekrar gözmerceğine döndü.

"Bu kadarı fazla, Meron," dedi Lessa alete doğru yaklaşarak. Adama ayıp olacaktı tanınamazdı.

Meron o sanki bir böcekmiş gibi, soğuk ve alay edercesine baktı.

"Nedir o fazla olan... Weyrkadını?" Sesi bu ünvanı müstehcen bir kelime gibi söylemişti. Aslında, tavrından o kadar cinsel çağrışımlar yayılıyordu ki, Robinton yumruklarını sıktığını fark etti. Meron'un yüzünden bu bakışı silmek ve bunu yaparken yüz şekillerinin yerini değiştirmek gibi delice bir istek vardı içinde.

Ama, Demirci daha erken davrandı. Onun o iki koca eli, Meron'un kollarını gövdesine yapıştırdı, Fandarel çevik bir hareketle Nabol Lordu'nu havaya kaldırdı -adamın ayakları kayadan tam bir ejderayağı yukarıda sallanıyorlardı- ve onu çıkıntı elverdiğince Yıldız Taşları'ndan uzağa götürdü. Fandarel sonra Meron'u yere o kadar sert indirdi ki, adam acıyla irkilerek bağırdı ve dengesini bulunca ya dek sendeledi. Küçük kertenkele vızıldayarak başının çevresinde dönüyordu.

"Leydim," diye Demirciustası gövdesinin üst kısmını Lessa'ya doğru eğdi ve onun geçmesi için büyük bir nezaketle işaret etti.

Lessa gözmerceğine bakabilmek için parmaklarının üzerinde dunnak zorundaydı, içinden birinin bu akşam bütün gözlemcilerin o kadar uzun boylu olmadıklarını dikkate almış olmasını diledi. Kızıl Yıldız'ın görüntüsü beynine ulaşır ulaşmaz, bu önemsiz sıkıntı uçup gitti. Kızıl Yıldız oradaydı, kolunu uzatsa yakalayacak gibi duru-

yordu. Koyu, siyah bir fonda renkli bir küre, bir çocuk maskesi gibi duruyordu. Tuhaf pembe-beyaz kütleler bulutlar olmalıydı. Kızıl Yıldız'ın da -Pern gibi- bulutlara sahip olabileceğini düşünmek ürkütücüydü. Örtünün arasından grimsi kütleleri görebiliyordu, pırıltılar ve ışıltılarla canlı bir gri. Hafiften yumurtayı andıran gezegenin uçlan tamamen beyazdı, ama bulut örtüsünden yoksundu. Tıpkı Pern'in kuzey bölgelerindeki buzullar gibi. Gri lerde nokta nokta daha koyu parçalar vardı. Bunlar deniz miydi? Yoksa kara mı?

Lessa karanlık gökyüzündeki, uzakgörenin sihriyle bir çocuk oyuncağı gibi görünen yuvarlak kırmızılığa doğru başını oynattı isteksizce. Sonra, kimse onun aleti bıraktığını düşünmeden önce tekrar gözmerceğinden baktı. İnanılmaz. Rahatsız edici. Eğer gri karaysa... onu nasıl İplik'ten temizleyebilirlerdi? Eğer daha koyu kütleler kara idiyse...

Huzuru kaçmış ve başka bir'nin bu tarihi düşmana bu kadar yakından maruz kalmasını çok isteyerek, bir anda, geriye adım attı.

"Lord Groghe heybetle ilerledi. "Sangel, eğer istersen?"

"Nasıl olurdu da Kale Kalesi'nin Lordu ev sahipliğine kalkar," diye düşündü Lessa, Kale Weyri'nin vekil Weyrlideri P'zar haklarını korumak için yeterince çabuk davranmaz iken. Kim bilir, belki de P'zar sadece Kale Weyri'nin Lordu'na

diplomatik davranmaya çalışıyordu. Hâlâ, Lord Groghenin elde tutulması gerekliydi.

Lessa geriledi, bunun Robinton'a doğru bir gerileme olduğunu biliyordu. Arpçının varlığı daima güven vericiydi. O da heyecanla bekliyordu, ama sırasını bırakmaya razı olmuştu. Groghe doğal olarak diğer Kale Lordları'na bir arpçıdan daha önce sıra verecekti, Pern'in Arpustası'ndan bile önce.

"Keşke gitseydi," dedi Lessa Meron'a yan yan bakarak. Nabollu bu kadar sertçe atıldığı gruba tekrar girmek için bir çaba göstermemişti. Adamın hoş karşılanmadığı yerde kalma konusundaki saldırgan inatçılığı, Lessa'nın endişesini ve Kızıl Yıldız'a duyduğu korkunun yenilenmesini bastıran bir karşı-öfkeydi.

Neden Kızıl Yıldız bu... bu kadar masum gözükmeliydi ki? Neden bulutlan olmalıydı? Farklı olmalıydı. Lessa nasıl farklı olması gerektiğini tahmin edemiyordu ama... kötü gözükmeliydi. Ve öyle değildi. Bu onu daha da korkunç yapıyordu.

"Ben hiçbir şey görmüyorum," diye şikayet ediyordu Bollu Sangel.

"Bir saniye efendim," diye Wansor ileri çıktı ve ufak bir ayar vidasını çevirmeye başladı. "Görüş netleştiğinde söyleyin bana."

"Ne görüyor olmam gerek?" diye sordu Sangel sinirlice. "Burada sadece parlak... ah! Aaa!" San-

gel gözmerceğinden sanki İplik yakınışçasına uzaklaştı. Ama Groghe başka bir Lordu onun yerine çağıramadan önce geri dönmüştü.

Lessa Sangel'in tepkisine biraz rahatlamış ve biraz da kendinden memnun olmuştu. Eğer korkusuz Lordlar da saf korkunun tadına biraz varırlarsa, belki de...

"Neden parlıyor? Işığı nereden geliyor? Burası karanlık," diye geveledi Boll'un Kale Lordu.

"Bu güneşin ışığı, Lordum," diye cevapladı Fandarel, onun derin, aslında böyledir tarzındaki sesi, bu mucizeyi sıradan bir bilgiye indirgedi.

"Bu nasıl olabilir?" diye itiraz etti Sangel. "Güneş şu anda öbür tarafımızda. Her çocuk bilir bunu."

"Tabii ki, ama biz Yıldız'ın bu ışığı almasını engellemiyoruz. Göklerde onun aşağısındayız, böylelikle güneşin ışığı ona doğrudan ulaşıyor."

Sangel de uzakgöreni tekeline almış gözüküyordu

"Bu kadarı yeter, Sangel," dedi Groghe hırçınlıkla. "Oterel'e de bir fırsat ver."

"Ama ben çok az baktım, üstelik mekanizmayı ayarlarken sorun vardı," diye yakındı Sangel. Oterel'in dik bakışları ve onu yoldan omuzuyla itmeye çalışan Groghe'nın arasından gönülsüzce yana çekildi.

"Odağı sizin için ayarlayayım, Lord Oterel," diye mırıldandı Wansor kibarca.

"Evet, öyle yap. Ben şu Sangel gibi yan kör değilim," dedi Tillek Lordu.

"Buraya bak, Oterel..."

"Büyüleyici, değil mi Lord Sangel?" dedi Lessa, adamın geveleyişinin ne tepkiler sakladığını merak ederek.

Sangel öfkeyle soludu, ama gözleri huzursuz, kaşlan çatıktı.

"Ben büyüleyici demezdim, ama zaten sadece bir an bakabildim."

"Önümüzde bütün bir gece var, Lord Sangel."

Adam ürperdi, pelerinine sarındı, gerçi gece havası bahar için sadece biraz serindi.

"Bir misketten başka bir şey değil," diye bağırdı Tillek Lordu. "Bulanık. Yoksa böyle gözükmesi mi gerekiyor?" Göz merceğinden başını Lessa'ya doğru çevirdi.

"Hayır Lordum," dedi Wansor. "Parlak ve net olmalı, böylelikle bulut oluşumlarını görebilmelisiniz."

"Sen nereden biliyorsun?" diye sordu Sangel kızgınca.

"Bu akşamki gözlem için aleti Wansor kurdu," diye belirtti Fandarel.

"Bulutlar mı?" diye sordu Tillekli. "Evet, görüyorum onları. Ama hangisi kara? Koyu renkli şeyler mi, yoksa gri olan mı?"

"Henüz bilmiyoruz," dedi Fandarel ona.

"Kara kütleleri ejderlerin bir adamı çıkarabile-

ceği yükseklikten o şekilde gözükmez," dedi Kale Weyri'nin Lideri P'zar, ilk kez konuşarak.

"Çok daha uzaktan bakılan nesneler daha da farklı gözükür," dedi Wansor hangi konuda konuştuğunu bilen birinin yavan tonuyla. Mesela, bizi çevreleyen Kale Weyri dağları bile Ruatha Tepeleri'nden ya da Crom düzlüklerinden bakıldığında son derece farklılaşır."

"O zaman bütün o koyu renkli şeyler kara?" Lord Oterel'in etkilenmemesi çok zordu "Ve cesaretini kaybetmemesi, diye düşündü Lessa. Tillek'in Kale Lordu İpliğin Kızıl Yıldız üzerinde iken yok edilmesi konusunda ağırlığını koymayı düşünmüş olmalıydı.

"Bundan emin değiliz," diye ekledi Wansor üslubundaki otoriteyı azaltmadan. Lessa Wansor'u gittikçe daha çok onaylıyordu Bir erkek 'biliniyorum' demekten korkmamalıydı. Kadın da.

Tillek Lordu aleti bırakmak istemiyordu. Sanki yeterince uzun bakarsa bir keşif düzenlenmesi için iyi bir dayanak bulacakmış gibi, diye düşündü Lessa.

Tillekli sonunda Cromlu Nessel'in ığneleyici yorumlarına karşılık verdi ve kenara çekildi.

"Sence hangisi kara, Sangel? Ya da gerçekten bir şey gördün mü?"

"Tabii ki gördüm. Bulutlan seni şimdi gördüğüm kadar açıkça gördüm."

Tillekli Oterel küçümseyerek konuştu. "Karan-

lığı dikkate alırsan, çok bir şey ifade etmiyor."

"Ben de senin gördüğün kadarını gördüm, Oterel. Gri kütleler, siyah kütleler ve şu bulutlar. Bulutlan olan bir yıldız! Hiçbir anlamı yok. Pern'in bulutlan var!"

Lessa çabucak adamın öfkesine olan gülüşünü bir öksürüğe dönüştürdü, ama Arpçı'nın eğlenen bakışlarını fark etti ve onun Kızıl Yıldız'a tepkisinin ne olacağını merak etti. Bu keşif gezisinden yana mı olacaktı, yoksa karşı mı çıkacaktı? Ve kendisi, Arpçı'nın hangi tutumu ifade etmesini umut ediyordu?

"Evet, Pern'in bulutlan var," diyordu Oterel, bu gözleme biraz şaşırmış olarak. "Eğer Pern'in de bulutlan ve karadan daha çok denizi varsa, o zaman Kızıl Yıldız da öyledir..."

"Bundan emin olamazsın," diye itiraz etti Sangel.

"Ve karayı denizden ayırmanın da bir yolu olacaktır," diye devam etti Oterel, Boll Lordu'nu umursamaksızın. "Şuna bir kez daha bakayım Nessel," dedi Crom Lordu'nu iterek.

"Dur bir dakika Tillekli." Ve Nessel aletin üzerine sahiplik taslarcasına elini koydu. Tillekli onu itelerken üçayak sallandı ve uzakgören, aceleyle kurulmuş ekseni etrafında döndü, farklı bir yön aldı.

"Becerdin işte," diye haykırdı Oterel. "Sadece senin denizi karadan ayırt edip edemeyeceğini

görmek istemiştim."

Wansor hassas aletini ayarlayabilmek için Lordların arasına girmeye çabaladı.

"Ben sıramı hakkıyla kullanamadım," diye yakındı Nessel, uzakgörenin fiziksel sahipliğini elinde tutmaya çalışırken.

Fandarel, Crom Lordu'na kibarca yoldan çekilmesini ima ederek "Eğer Wansor Yıldız'ı tekrar yakalamayı başaramazsa hiçbir şey göremeyeceksiniz Lord Nessel," dedi.

"Sen Allah'ın belası aptal bir wherrysin, Nessel," dedi Lord Groghe, onu yanına çekip Wansor'a gelmesini işaret ederken.

"Aptal olan Tillekli."

"Griller kadar çok miktarda koyuluk olmadığını bilecek kadar gördüm," dedi Oterel kendini savunarak. "Pern'de karadan çok deniz var. Kızıl Yıldız'da da."

"Bir bakışta bu kadar çok şey söyleyebiliyor musun, Oterel?" Meron'un gölgelerden gelen kötü niyetli, ağır ağır konuşması, herkesin dikkatini dağıttı.

O bronz kertenkelesini sahiplenircesine okşayarak ileri çıkarken, Lessa, anlamlı şekilde yana çekildi. Küçük yaratığın zevk içinde uğulduyor olması Lessa'ya göre bir hakaretti.

"Kızıl Yıldız'ın nasıl göründüğünü herhangi bir kesinlikle söyleyebilmemiz için," dedi Fandarel pes gürlemesiyle, "birçok göz tarafından birçok

gözlem gerekecektir. Bir noktanın benzemesi yeterli değil. Hem de hiç değil."

"Ah, gerçekten. Gerçekten." Wansor Zanaatustası'na destek verdi, karanlık gökyüzünü yavaşça tararken gözü merceğe yapışmıştı.

"Neden bu kadar uzun sürüyor?" diye sordu Cromlu Nessel sinirli sinirli. "Yıldız orada işte. Hepimiz onu çıplak gözlerimizle görebiliyoruz."

"Güneş tepedeyken Igen kumları üzerine düşürdüğün yeşil bir çakıltaşını bulmak o kadar kolay mı?" diye sordu Robinton.

"İşte, buldum onu," diye bağırdı Wansor. Nessel ileriye sıçradı boruya uzanarak. Düşüncesiz bir hareketin neye yol açabileceğini anımsayarak elini hızla geriye çekti. İki eli de dikkati çeker şekilde arkasında, tekrar Kızıl Yıldız'a baktı.

Bununla birlikte Nessel, uzakgörenin başında fazla kalmadı. Oterel adım atınca, Arpustası daha atik davrandı.

"Sarunun benim sıram, çünkü tüm Kale Lordları birer kez baktı."

"Sadece biraz," dedi Sangel yüksek sesle, gözü Oterel'deydi.

Lessa Arpustası'nı yakından izledi, onun geniş omuzlarının da tarihi düşmanlarını ilk görüşünün etkisini hissederken kasıldığını gördü. Robinton fazla bakmadı, belki de ona öyle gelmişti, ama yavaşça merceketen doğruldu ve düşüncelice karanlık gökyüzünde onların yukarısında duran Ku-

zıl Yıldız'a doğru baktı.

"Evet, Arpçı?" diye sordu Meron ona tepeden bakarcasına. "Her olay için bir çift güzel sözün vardır senin."

Robinton Nabolluya Yıldız'a baktığından daha uzun süre baktı.

"Bence aramızdaki bu mesafeyi korusak iyi olur."

"Hah, ben de böyle düşünmüştüm." Meron iğrenç bir zafer ile sırıtıyordu.

"Senin düşünebildiğini bilmiyordum," dedi Robinton sakince.

"Ben de böyle düşünmüştüm" derken ne demek istiyorsun, Meron" dedi Lessa tehlikeli derecede sert bir sesle.

"Neden, belli olmuyor mu?" Nabol Lordu ona karşı tutumunu ilk hakaretten beri azaltmamıştı. "Benden Weyri ne buyurursa Arpçı onu yapıyor. Ve İpliği kaynağında yok etmek Benden Weyri'nin umrunda olmadığı için..."

"Nereden biliyorsun bunu?" diye sordu Lessa soğukça.

"Ve, Lord Nabol, Pern'in Arpçısı'nın Benden Weyri ne buyurursa yaptığı iddiasını hangi gerekçeye dayandırıyorsun? Çünkü ya bu suçlamayı ispatlamanı, ya da sözünü geri almanı öneriyorum." Robinton'un eli belindeki hançerdeydi.

Meron'un kolundaki bronz kertenkele tıslamaya başladı ve narin kanatlarını telaşla gerdi. Na-

bol Lordu kertenkelesini yatıştırma gösterisi yaparken çok bilen bir sırıtışla mutlu oldu.

"Konuş, Meron," diye talepte bulundu Oterel.

"Ama o kadar ortada ki. Hepiniz görebilirsiniz bunu," diye Meron diğerlerinin kalın kafalılığı karşısında kötü niyetli bir samimiyet ve yapmacıktan bir şaşkınlıkla karşılık verdi. "Onun ümitsiz bir sevdası var... Benden Weyrkadınına."

Lessa adama bir an şaşkınlığın getirdiği sersemlemeyle bakabildi sadece. Robinton'a hayran olduğu ve ona saygı duyduğu doğruydu. Ondan hoşlandığını sanıyordu. Onu görmekten dolayı her zaman mutluydu ve hiçbir zaman bunu saklamaya zahmet etmezdi... ama Meron çıldırmıştı. Gülünç ve alılâksız söylentilerle halkın ejderadamlara olan inancını sarsmaya çalışıyordu. Önce Kylara, şimdi de... Ve yine de Kylara'nın zaafı, her önüne gelenle düşüp kalkması, Kalelilerin ve Zanaatlann Weyr geleneklerine bakışı, bu suçlamayı o kadar makul bir hale getiriyordu ki...

Robinton'un yürekten kahkahası irkiltti onu. Ve Nabol'un suratındaki gülümsemeyi sildi.

"Benden'in Weyrkadını, benim için Benden şarabının yansı kadar bile cazip değil!"

Etrafındaki yüzlerde öylesine yoğun bir ferahlama vardı ki, Lessa gururu kırılarak, rahatsız edici bir biçimde Kale Lordlan'nın neredeyse Meron'un haksız suçlamasına inanmış olduklarını anladı. Eğer Robinton böyle karşılık vermemiş

olsaydı, Eğer o suçlamayı reddetmeye kalkışsaydı... O da sırıttı, gülmeyi başardı çünkü Arpustası'nın şaraba, özellikle de Benden şaraplarına düşkünlüğü herkesin öylesine iyi bildiği bir şeydi ki, Meron'un attığı çamurdan daha akıla yatkındı. Alay etmek, gerçekleri söylemekten daha iyi bir savunma yoluydu.

"Üstelik," diye devam etti Arpçı, "Perm'in Arpustası'nın Kızıl Yıldız hakkında şöyle ya da böyle hiçbir fikri yok... bir tek mısra bile. Çünkü şu... şu misket onun ödünü patlatıyor ve onu şu anda, sınırsız ölçüde Benden şarabına muhtaç ediyor." Robinton'un sesinde gülüşün en ufak bir izi bile yoktu artık. "Sevgili Pern'imizin ilimleri ve tarihine o kadar çok daldım, Kızıl Yıldız'ın şerri hakkında o kadar çok balad söyledim ki, ona daha çok yakınlaşmayı istemiyorum. Harita şu bile..." ve uzakgöreni işaret etti, "onu gereğinden fazla yakınıma getiriyor. Ama İplik ile günden güne, Devirden Devire savaşmak zorunda olanlar, ona zavallı Arpçı'dan daha az korkuyla bakabilirler. Ve Meron, Nabol'un Kale Lordu, toprakların üzerindeki her tarla, kulübe ve salon adına iddiaya girebilirsin ki, her Weyrin ejderadamları senin postunu İplikten korumak zorunluluğundan kurtulmak isteyecektir... bu, İpliği o yıldızın her karışından kazımak anlamına gelse bile." Arpçı'nın sesindeki hiddet, Meron'un gerilemesine ve bir eliyle şiddetle endişelenen ateş kertenke-

lesine vurmasına sebep oldu. "Sizler, sizlerden biriniz nasıl," Arpçı'nın hakareti şimdi eşitçe diğer Lordları da kapsıyordu "ejder binicilerinin yüzyıllardan beri sizin güvenliğinize adanmışlı klarının sonunu görmek istemediğinden şüphe edebilirsiniz? Sizi İplik'ten korumak zorunda değiller ki. Siz, Groghe, Sangel, Nessel, Oterel, hepiniz bunu şimdiye dek anlamalıydınız. T'kul ve T'ron vardı uraşacağınız."

"Hepiniz biliyorsunuz İpliğin insana ne yaptığı nı. Ve bir ejder öldüğünde ne olduğunu da. Yoksa size bunu da mı hatırlatmalıyım? Dürüstçe inanıyor musunuz ejder binicilerinin bu olayların, bu şartların devamını istediğine? Ellerine ne geçiyor bundan? Çok değil! Çok değil! Aldıkları yaralar birkaç çuval tahıla, Demirci'den bir hançere değmez mi? Bir ejderin ölümü gerçekten telafi edilebilir mi bir miktar eşya ve kemikleri çıkmış bir sürü hayvanıyla?

"Ve eğer insanların zayıf gözleriyle gökyüzündeki o süslü şeyi görmeleri için aletler var olduysa, neden hâlâ İplik var, eğer her şey sadece koordinatları belirleyip sıçramaktan ibaretse? Daha önceki ejder binicileri de bunu denemiş; bizim açık seçik gördüğümüz o gri kütleler ne su, ne de kara, ama ta en üsttekileri gizemli bir yolla bize bela olmak için ulaşıncaya dek kaynaşıp kıpırdayan sayısız İplikler olduğu için başarısız olmuş olamazlar mı? Bulutlar olmasına karşın,

onlar Pern'in bulutları gibi su buharından değil de bizim için iplikten de zararlı, ölümcül bir şeyden meydana geldiği için olamaz mı? Gezegenin üzerindeki karanlık noktalarda nicedir kayıp ejderlerin ve binicilerin kemiklerini bulmayacağımızı nasıl bilebiliriz? Hâlâ bilmediğimiz çok şey var, evet, bence aradaki bu mesafeyi kollamak akıllıca. Ama zannediyorum ki akıllılık çağı çoktan gerilerde kaldı ve cesurların budalalığına güvenip bunun bizim için yeterli olmasını umut etmeliyiz. Çünkü inanıyorum ki" Arpçı yavaşça Lessa'ya doğru döndü, "kalbim kederli ve yüreğim de korkudan ağzıma gelmiş olmasına rağmen, Pern'in ejderadamları Kızıl Yıldız'a gidecekler."

"F'lar'ın niyeti bu," dedi Lessa güçlü, yankılanan bir sesle, başı yukarda, omuzları dik dik. Arpçı'nın aksine, korkusunu itiraf edemiyordu, kendine bile.

"Evet," diye gürledi Fandarel, koca kafasını öne arkaya sallayarak, "çünkü beni ve Wansor'u Kızıl Yıldız'a bir keşif seferi yapılabilmesi için mümkün olduğunca çok gözlemde bulunmamız konusunda tembihledi."

"Ya bu keşif gezisi gerçekleşinceye dek ne kadar beklemeliyiz?" diye sordu Meron, sanki Arpçı hiçbir şey söylememişçesine.

"Hadi be adam, birisinin bir zaman... bir gün vermesini nasıl bekleyebilirsin ki?" diye sordu

Groghe.

"Ah, ama Benden Weyri zaman, gün ve şablon vermekte çok ustadır, öyle değil mi?" Meron o kadar yapmacık nezaketle cevap verdi ki, Lessa onun yüzünü tırmalamak istedi.

"Ve senin çıkarlarını korudular, Nabol," diye söze karıştı Oterel.

"Senin bir fikrin var mı Weyrkadını?" diye Lessa'ya tasalı bir tonda sordu Sangel.

Wansor araya girdi, sinirden titreyerek, "Gözlemleri tamamlamalıyım, tüm Kızıl Yıldız'ı görmeden ve değişik renkli kütlelerin ayırdedici özelliklerini haritada göstermeden budalalık... aptallık... olurdu. Bulutların onu ne kadar sık çevrelediğine bakın. Ah, yapılması gereken çok ön araştırma var. Ve sonra, bir takım koruyucu..."

"Anlıyorum," diye kesti sözünü Meron.

Adam gülmekten hiç vazgeçmeyecek miydi? "Hâlâ," diye düşündü Lessa, onun ironisi kendi işlerine yarayabilirdi.

"Hayat boyu süren bir proje olabilir," diye devamını getirdi.

"Eğer F'lar'ı tanıyorsam, öyle olmaz," dedi Arpçı inceden inceye alay ederek. "Son zamanlarda Weyrliderinin tarihi belamızın davranışındaki gariplikleri kişisel bir hakaret kabul ettiği fikrine vardım, çünkü zaman ve yerinin güzelce belirlendiğini sanıyorduk."

Arpçı'nın ses tonunda o kadar iyi huylu bir şa-

kacılık vardı ki, Tillekli Oterel burnundan soludu. Lord Groghe daha düşünceli gözüküyordu, belki de F'lar'ın reddedişinin etkisindeydi hâlâ.

"Benden'e karşı bir hakaret mi?" diye sordu Sangel, şaşırarak. "Ama onun zaman çizelgeleri Dev'irlerdir şaşmazdı. Onları kendim kullandım ve son zamanlara kadar şaştığını görmedim."

Meron tepindi, yapmacık pozu kaybolmuştu.

"Hepiniz aptalsınız. Arpçı'nın tatlı sözlerle gönlünüzü rahatlatmasına izin veriyorsunuz. İpliğin sonunun geldiğini göremeyeceğiz. Ne o, ne de biz yaşadığımız sürece. Ve bu gezegen güneş çevresinde döndükçe ejder binicilerine ve onların kadınlarına boyun eğip tembel Weyrlere vergi veriyor olacağız. Ve siz büyük Lordların birinde bile bu konuyu zorlayacak cesaret yok. Ejderadamlara ihtiyacımız yok. Onlara ihtiyacımız yok. İplik yiyen ateş kertenkelelerimiz var..."

"O zaman Doruklar Weyri'nden T'bor'a artık filolarının Nabol'da devriye uçmalarına gerek olmadığını haber vereyim mi? Çok ferahlayacağından eminim," diye sordu Lessa en tatlı, en neşeli sesiyle.

Nabol Lordu ona saf bir nefretle baktı. Ateş kertenkelesi tıslayarak atılmaya hazır bir pozisyon aldı. Ramoth'tan gelen tek bir net nota, tepelerdekileri neredeyse sağır etti. Ateş kertenkelesi bir ciyaklamayla kayboldu. Küfürlerini bastıran Meron ayaklarını luzla vurarak aydınlatılmış pati-

kadan iniş alanına yürüdü, sertçe ejderini çağırdı. Yeşil öyle bir neşeyle belirdi ki, Lessa Ramoth'un onu çağırdığından, hatta küçük kertenkeleyi Lessa'ya saldırmaması için uyardığından da emindi.

"T'bor'a Nabol'da devriye gezmeyi durdurmasını emretmezsin, değil mi, Weyrkadını?" diye sordu Nessel, Crom Lordu. "Her şeye karşın, benim topraklarım onunkilerle birleşiyor..."

"Lord Nessel," diye başladı Lessa, onu yatıştırmaya, ilk olarak bunu emredecek yetkisi olmadığını söylemeye niyetliydi, ikinci olarak da... "Lord Nessel," diye tekrarladı bunun yerine, ona gülümseyerek, "zaten Nabol Lordu'nun bunu istemediğini fark ettiniz." Fakat, sonra dramatik bir bağlılıkla içini çekti, "onu iki kraliçe ejderin ölümündeki rolünden dolayı cezalandırmak için fena halde öfkeliyiz." Nessel'e solgun, cesur bir gülücük verdi.

"Bu, sormamı gerektiriyor," dedi Groghe çabucak boğazını temizleyerek, "şu- şu Kylara adlı kadına ne yapılıyor?"

"Hiçbir şey," dedi Lessa düz, sert bir sesle, bunun konuyu kapatacağına güvenerek.

"Hiçbir şey mi?" Groghe öfkelenmişti. "O iki kraliçenin ölümüne yol açtı ve siz hiçbir şey yapmıyorsunuz..."

"Kale Lordları Meron konusunda bir şey yapıyorlar mı?" diye sordu sertçe orada bulunan dör-

dönüp bakarak. Uzun bir sessizlik oldu. "Benden Weyr'ine dönmeliyim. Şu anda şafak vakti ve ertesi günün nöbeti onuya az sonra gelecek."

"Onları şu şeyi tekellerine almadan, bir kez daha bakmayı isterim," dedi Tillekli Oterel. "Gözlerim keskindir."

Lessa Ramoth'u çağırırken yorgundu. Uyumak istediğinden çok, F'lar konusunda içini rahatlatmak için Benden Weyr'ine geri dönmek istiyordu,.

"Lessa," diyen Arpçı'nın alçak sesi ulaştı ona, "sen bu keşif seferinden yana mısın?"

"Bu beni korkutuyor. Beni korkutuyor, çünkü daha önce birinin denemiş olması o kadar olası ki. Bir zamanlar. Sadece mantıklı gözükmüyor..."

"Senden başka kimsenin, zamanda *ara*dan bu kadar uzağa sıçradığının kaydı var mı?"

"Hayır. Bunu kabul etmek zorundaydı. "Şu ana kadar hayır. Ama o zaman, buna ihtiyaç yoktu."

"Ve şimdi bu tür bir sıçrama için de mi ihtiyaç yok?"

"Beni daha fazla huzursuz etme." Lessa ne hissettiğinden, ya da ne düşündüğünden, yapması veya yapmaması gerekenden emin değildi. İşte o anda Arpçı'nın gözlerindeki merhametli, kaygılı bakışı gördü ve elinde olmadan adamın kolunu kavradı. "Nasıl bilebiliriz? Nasıl emin olabiliriz?"

"Sorı Şarkısı'nın senin tarafından yanıtlanaca-

ğından nasıl emin olmuştun?"

"Ve benim için yeni bir Soru Şarkın mı var?"

"Sorular, evet." Onun elini kibarca kendi eliyle kapatırken ona güldü. "Yanıt?" başını salladı ve Ramoth inerken geriledi.

Ama Arpçının sorularını unutmak onu *ara*da zamandan gitmeye yönelten Soru Şarkısı kadar zordu. Benden'e döndüğünde F'lar'ın derisi dokunulmayacak kadar sıcaktı, huzursuzca uyuyordu. O kadar ki, Lessa geniş divanda onun yanında uyumak istediyse de beceremedi. F'lar ve önlerindeki soyut bilinmezlik için duyduğu korkuların ardı arkası gelmeyeceğinden umudu keserek divanlarından sessizce kalktı ve weyre girdi. Ramoth uykulu uykulu doğruldu ve ön ayaklarını bir beşik haline getirdi. Ejderinin ılık, kokulu rahatlığı ona bir ninni gibi geldi ve Lessa sonunda uyuyabildi.

Sabahleyin F'lar daha iyi değildi, ateşten dolayı huysuzdu ve Lessa'nın gözlem raporundan sonra endişeliydi.

Uzakgörenden ne gördüğünü sabırla dördüncü kez anlattıktan sonra, "Ne görmemi umduğunu hayal edemiyorum," dedi Lessa biraz da çileden çıkarak.

"Ejderlerin *ara*dan uçmalarını sağlayacak bazı karakteristikleri" dedi ve anlamlıca durakladı, "bulmayı umuyordum." Yataktaki kürkleri çekiş-

tirdi, sonra gözlerinin önüne düşen inatçı perçemi geriye attı. "Kale Lordları'na verdiğimiz o sözü tutmalıyız."

"Neden? Meron'u haksız çıkarmak için mi?"

"Hayır İplik'ten kalıcı olarak kurtulmanın mümkün olduğunu ya da olmadığını kanıtlamak için." Sanki cevabı biliyor olması gerekiyormuşçasına Lessa'ya kaşlarını çattı.

"Sanırım bunu birileri daha önce keşfetmeye çalışmıştır," dedi bıkkınca. "Ve hâlâ İplik başımızda."

"Bu bir şey ifade etmez," öylesine öfkeli bir tonda karşılık verdi ki, öksürmeye başladı, öksürük, belindeki yaralı kasları acı verici şekilde büzüyordu.

Lessa bir anda yanındaydı, ona fellis meyvası özleriyle tatlandırılmış, damıtılmış şarap veriyordu.

"Eğer endişelendiğin şey, senin küçük projen ise, N'ton'a İplik yakalattın..".

"N'ton mu?" F'lar'ın gözleri şaşkınlıkla büyüdü.

"Evet."

"Ee..?"

Lessa hatırlayınca midesinin kalktığını hissetti. "Senin düşündüğün gibi, biz İpliği koyar koymaz kurtçuklar yüzeye çıktılar. Biraz sonra İplik kalmamıştı."

F'lar'ın gözleri parladı ve dudakları muzaffer bir tebessümle kıvrıldı.

"Neden bunu bana daha önce söylemedin?"

Bunun üzerine, Lessa iki yumruğunu da beline dayadı ve onu en sert bakışlarından biriyle ödüllendirdi.

"Çünkü zihnimi ve zamanını meşgul eden başka şeyler vardı. Bu ulu orta söylenecek bir şey değil zaten."

"N'ton ne dedi? Ne yapmak istediğimi tam olarak anlıyor mu?"

Lessa Weyr eşini anlayışla süzdü. "Evet, anlıyor, bu yüzden F'nor'un yerine onu seçtim."

Bu F'lar'ı rahatlatmış gibi gözüktü, çünkü sırtını yastıklara yasladı ve derin bir iç çekişle gözlerini kapadı. "N'ton iyi bir seçim. Kale Weyr'inin liderliğinden daha iyisine layık. O devam edecektir. Bizim en çok ihtiyacımız olan da bu, Lessa. Düşünen ve gerisini getirebilen insanlar. Daha önce de olan bu muydu?" Gözleri açıldı belirsiz bir korku ve tartışmasız bir kaygıyla. "Kale Weyr'inde saat kaç şimdi?"

Lessa hızlı bir hesaplama yaptı. "Şafağa dört saat var."

"Ah. N'ton'un mümkün olduğunca çabuk burada olmasını istiyorum."

"Dur bir dakika F'lar, o bir Kale Weyri binicisi."

F'lar onun elini yakaladı, kendine doğru çekti. "Anlamıyor musun," diye sordu boğuk sesiyle, telaşı ürkütücüydü, "Planladığım her şeyi bilmek

zonında.. O zaman, eğer bir şey olursa..."

Lessa ona anlayışsızca baktı. Sonra kendisini korkuttuğu için ona öfkelendi, onun kendine acımasına sinirlendi ve gerçekten de ölümcül derecede hasta olabileceği için korktu.

"F'lar, kendine gel, be adam," dedi yarı kızgın, yan şaka, F'lar'ın ateşi o kadar yüksekti ki.

Başını bir o yana, bir bu yana çevirerek kendini tekrar yatağa attı F'lar.

"Bu daha önce de oldu. Biliyorum. Ne derse desin umrumda değil, F'nor'u buraya getir."

Lioth ve Telgar'dan da bir yeşil geliyor, diye bildirdi Mnementh.

Lessa Mnementh'in F'lar'ın çılgınca bağırıp çağırmasından hiç de endişelenmediğini görünce rahatladı.

F'lar şaşkınlıkla çığlık attı, Lessa'ya suçlayan bakışlarla baktı.

"Bana bakma. N'ton'u ben çağırtmadım. Orada daha şafak sökmedi bile."

Yeşil ejder bir haberci ve taşıdığı adam da çok heyecanlı, diye rapor verdi Mnementh ve hafifften meraklı geldi sesi.

Lessa uyandıktan sonra Kuluçka Meydanı'na çekilmiş olan Ramoth, bronz Lioth'a meydan okudu.

N'ton geçitten uzun adımlarla yürüyerek geldi, ona Wansor eşlik ediyordu, Lessa'nın kesinlikle görmeyi en son beklediği kişiydi. Tombul, ufak

adamın yüzü heyecandan kıpkınnızıydı; gözleri, kınnızı kenarları ve kan çanağına dönmüş beyazlarına rağmen parlıyordu

"Ah, Weyrleydisi, hayal edilebilecek en heyecan verici haber bu! Gerçekten heyecan verici!" Wansor elindeki geniş yaprağı Lessa'nın burnuna sokacak kadar uzatıp anlaşılmaz sözler geveledi. Lessa'ya kağıtta daireler varmış gibi geldi. Sonra Wansor F'lar'ı gördü. Weyrlideri'nin çok hasta olduğunu anlayınca tüm heyecanı yüzünden silindi gitti. "Efendim, bunu bilmiyordum... Tahmin edemezdim ki..."

"Saçmalama be adam," dedi F'lar sinirlenerek. "Nedir seni buraya getiren? Ne var yanında? Dur bir bakayım. Ejderler için koordinat mı buldun?"

Wansor devam edip etmemek konusunda o kadar kararsız gözüktü ki, Lessa ön ayak olup adamı yatağa götürdü.

"Nedir bu sayfanın anlamı? Ah, bu Pem, bu da Kızıl Yıldız, ama işaretlediğin diğer daireler nedir?"

"Emin değilim leydim, ama geçen gece... ya da bu sabah gökyüzünü tararken keşfettim onları. Şurada bir tane daha var, sabaha karşı görünür duruma geldi, öyle değil mi, N'ton" Genç bronz binicisi ağırbaşlıca onayladı kafasıyla, ama mavi gözlerinde, camustasının anlatma tarzına karşı bir alay ışıltısı vardı. "Ve çok silik, ama ufkun altında, kuzeydoğumuzda, hâlâ bir küre şeklinde

görülebilen, gökteki üçüncü komşumuz. Ve sonra, daha güneyde -her yere bakınmak N'ton'un fikriydi- bu daha büyükçe küreyi bulduk, etrafında görülebilir bir hızla dolaşan son derece garip cisim kümeleri vardı. Pern'in etrafındaki gökler kalabalık!" Wansor'un dehşeti o kadar gülünçtü ki, Lessa gülümsememek için kendini zorladı.

F'lar yaprağı camcıdan aldı ve Lessa Wansor'u hasta adamın yanındaki iskemleye oturturken onu incelemeye başladı. F'lar sanki onları dokunarak daha da somut hale getirebilecekmiş gibi düşüncelice dairelerin üzerine vurdu.

"Gökte dört yıldız daha mı var?"

"Aslında çok daha fazlası var, Weyrlideri," diye yanıt verdi Wansor, "Ama sadece bunlar," lekeli işaret parmağı yeni keşfedilen üç komşuyu işaret etti, "uzakgörenden küre şeklinde gözüküyor. Diğerleri yıldızların hep olduğu gibi sadece parlak ışıklı noktacıklar. O zaman, denilebilir ki, bu üçü de aynı bizim gibi güneş tarafından kontrol ediliyor ve onun etrafında dönüyorlar. Çünkü onların da... çok muazzam olduğunu bildiğimiz, bizi ve Kızıl Yıldız'ı güneşe bağlayan güçten kurtulmalarının bir yolunu göremiyorum..."

F'lar yüzünde korkunç bir ifadeyle kaba taslaklardan başını kaldırdı.

"Eğer bunlar o kadar yakınsa, İplik gerçekten de Kızıl Yıldız'dan mı geliyor?"

"Eyvalı, eyvalı," diye inledi Wansor hafifçe ve

heyecanlı hareketlerle parmak uçlarını başparmaklarıyla ovalamaya başladı

"Saçma," diye Lessa öylesine emin bir tarzda konuştu ki, üç adam ona şaşkınlıkla bakakaldılar. "Olayları daha da kamışık hale getirmeyelim. Bu uzakgöreni yapacak kadar çok şey bilen Eskiler, Kızıl Yıldız'ın İpliğin kesin kaynağı olduğunu öngörmüşlerdi. Eğer diğerlerinden birisi olsaydı, öyle söylerlerdi. İplik, Kızıl Yıldız Pern'e yaklaştığı zaman yağıyor."

"Kale Weyri'nin Meclis Odası'ndaki şemada, dairesel yörüngelerde dolaşan kürelerin çizimleri var," dedi N'ton düşüncelice. "Yalnızca orada altı daire var," gözleri aniden büyüdü; Wansor un elindeki kağıda aceleyle baktı, "...birisi, sondan bir öncekinin etrafında küçük uydulardan oluşan bir küme var."

"Iyı o zaman, bunu kendi gözlerimizle gördükten sonra ne var bu kadar endişelenecek?" diye sordu Lessa, *klah* sürahisini ve fincanları kaptı yeni gelenlere ikramda bulunmak için. "Eskilerin bildikleri ve o duvara yazdıklarını biz anca şimdi kendimiz keşfettik."

"Ancak şimdi," dedi N'ton alçak sesle, "çizimin ne anlama geldiğini biliyoruz."

Lessa ona uzunca baktı ve az kaldı taşırıyordu Wansor'un fincanını.

"Gerçekten. Bilmek edimsel deneyimdir, N'ton."

"Ya Kızıl Yıldız?" diye sordu F'lar. "Bize oraya rehberlik edebilecek bir şey gördün mü?"

"O konuya gelince, efendim," N'ton Wansor'a soru sorarcasına bir bakışla yanıtladı, "bana Nerat'ın burnunu çağrıştıran tuhaf şekilli bir çıkıntı var, ama batıya değil, doğuya dönük..." Sesi alçaldı ve sıkılgan bir tavırla omzunu silkti.

F'lar içini çekti ve arkasına yaslandı, yüzündeki tüm heyecan kaybolup gitmişti.

"Yetersiz ayrıntılar ha?"

"Geçen gece," diye ekledi N'ton telaşlı bir açıklamayla.

"Önümüzdeki gecelerin görüşü değiştireceğinden kuşkuluyum."

"Tam tersine, Weyrlideri," dedi Wansor, gözleri koca koca açılmıştı, "Kızıl Yıldız da Pern gibi kendi ekseninde dönüyor."

"Ama hâlâ ayrıntıları seçilemeyecek kadar çok uzakta," dedi Lessa katıca.

F'lar ona öfkeli bir bakış fırlattı.

"Kızıl Yıldız'a *ara*dan gitmenin bir yolu yok mu?"

N'ton yavaşça salladı başını. "Bu gece... geçen gece görebildiklerimizle yok. Gözlemlediğimiz zamanın çoğunda aynı kınmızı, karanlık parçalar bize dönüktü. Diğer gezegenleri sizin de bilmeniz gerektiğine karar vermeden az evvel son bir göz attım ve Nerat şekilli burun ardında sadece sönük gri-kırmızı renkler bırakarak kaybolmuş-

tu.

"Kızıl Yıldız'a ulaşmanın bir yolu olmalı."

"Bulacağınızdan eminim efendim, kendinizi daha iyi hissedince."

F'lar'ın kaşları çatıldı. "Lessa senin bizim için İplik sağladığını söyledi. O bataklık kurtçuklarının İpliğin hakkından nasıl geldiğini gördün mü?"

N'ton yavaşça başını salladı ışıldayan gözlerle.

"Eğer kıtayı sürgündekilere terk etmiş olmasaydık, güney topraklarının sınırlarını keşfetmek için düz bir uçuş yaptırırdım. Hâlâ nereye kadar uzandığını bilmiyoruz. Keşifler batı yönünde çöllerde, doğuda ise denizlerde sona ermişti. Ama bu kurtçukların yayıldığı yer sadece bataklık bölgeler olamaz." F'lar başını salladı. Kendi söyledikleri kendi'ne şikayet gibi geliyordu. Bir nefes aldı, kendini daha yavaş ve daha az duygusal konuşmaya zorladı. "Güney Weyri'ne yedi Devirdir İplik Düşüşü oluyor ve bir tek İplik yuvası bile olmadı. Yer ekipleri hiçbir şeye ateş püskürtmek zorunda kalmadılar. Şimdi, en dikkatli, en tecrübeli, en keskin gözlü binicilerle bile, bir miktar İplik yere düşer. T'bor İplik Düşüşü'nden sonra hiçbir yerde İplik yuvası bulunamadığında ısrar ediyor." Suratı asıldı. "Onun filoları etkili ve güneydeki İplik Düşüşü hafif, ama keşke bilebilseydim."

"Efendim," dedi N'ton, sözlerini söylerken dü-

şünerek, "güney kıtasının kurtçukların gelişip güçlenmesi için terk edilmiş olması mümkün mü..."

"Demek istediğin, eskiler Kızıl Yıldız'a ulaşamayacaklarını biliyorlardı da," diye bağırdı Lessa, "ekilen topraklan korumak için kurtçuklan mı geliştirdiler?"

"Ateş kertenkelelerinden ejderleri geliştirdiler, öyle değil mi? Neden kurtçuklardan yer ekibi yapmasınlar?" N'ton kendi tezinin tuhaflığına gülümsedi.

"O zaman neden burada, kuzeyde kurtçuklar yok?" diye sordu F'lar itiraz edercesine.

"Hah! Birileri haberleri iletecek veya kurtçuklan toprağa atacak, ya da birşeyler yapacak kadar uzun yaşamamış. Kim bilir?" Lessa kollarını iki yana açtı. F'lar onun bu teoriyi tercih ettiğinin, Kızıl Yıldız'a gitme arzusunu engellemeye çalıştığının açıkça farkındaydı.

F'lar kurtçukların çözüm olduğuna inanmayı istiyordu, ama Kızıl Yıldız ziyaret edilmek zorundaydı. Sadece Kale Lordlan'na ejderadamlarının sözlerine sadık oldukları konusunda rahatlatmak için bile olsa.

"Kurtçukların bataklıkların ötesinde de yaşayıp yaşamadıklarını hâlâ bilmiyoruz," diyerek hatırlattı ona F'lar.

"Gizlice gidip bakmaya itirazım olmaz," dedi N'ton. "Güney'i çok iyi bilirim efendim. Neredey-

se F'nor kadar. Güney'e gidip kontrol etmek için izin istiyorum." N'ton F'lar'ın duraksadığını ve Lessa'nın surat astığını görünce aceleyle devam etti. "T'kul'u atlatabilirim. Adam besbelli o kadar zavallı ki..."

"Pekâlâ, pekâlâ, N'ton. Git. Gönderecek başka hiç kimsem olmadığı doğru," F'lar F'nor'un bir kadınla bu kadar meşgul olmasına sinirlenmemeye çalıştı; o her şeyden önce bir ejderbinicisiydi, değil mi? Sonra F'lar böyle acımasız düşüncelerine bir set çekti. Brekke bir zamanlar bir Weyrkadını olmuştu; kendi hatası olmayan bir şekilde (ve F'lar hâlâ kendisine kızıyordu Kylara'nın faaliyetlerini daha sıkı takip etmeyi düşünmediği için- önceden uyarılmıştı) ejderinden yoksun kalmıştı. Eğer Brekke F'nor'un varlığında bir nebze olsun rahatlama buluyorsa, onu F'nor'un dostluğundan mahrum etmek bağışlanamaz olurdu. "Git N'ton. Rastgele kontrol et. Ve her yöreden kurtçuk örnekleri getir. Keşke Wansor öbür aygıtı parçalarına ayırmamış olsaydı. Kurtçuklara daha yakından bakabilirdik. Çobanustası aptalın tekiydi. Kurtçuklar her yerde aynı olmayabilir."

"Kurtçuk kurtçuktur," diye mırıldandı Lessa.

"Dağlarda yetişen kara hayvanları ovalarda yetişenlerden farklıdır," dedi N'ton. "Güney'de yetişen fellis ağaçları daha büyüktür ve meyveleri Nerat'ın en iyilerinden daha üstündür."

"Çok şey biliyorsun," diye yanıtladı Lessa, söz-

lerindeki iğneleyiciliği örtmek için gülümsedi.

N'ton sırıttı. "Ben bir bronz binicisiyim Weyrkadını."

"Gitsen iyi olur. Hayır, bekle. Kale Weyri'nin İpliğe karşı sana ve Liotli'a ihtiyacı olmayacağından emin misin?" diye sordu F'lar, sadece kendi hastalığını daha da vurgulayan bu çok sıhhatli genç adamdan kurtulmak için.

"Bir süre için olmaz, efendim. Orada hâlâ gece yansı."

Bu onun gençliğinin altını çizdi ve F'lar kıskançlığını şükran duygusuyla bastırarak eliyle ona dışarı çıkmasını işaret etti. O çıkar çıkmaz da aniden savurduğu öfkeli küfür, endişeli Lessa'yı yanına getirdi.

"Iyileşeceğim, iyileşeceğim," diye öfkeyle konuştu F'lar. Onun elini kendi yanağına götürdü, onun yüz şekillerine uymak için kıvrılan parmaklarının serinliğine minnettar olarak.

"Tabii ki iyileşeceksin. Sen hiç hastalanmazsın," diye mırıldandı Lessa alçak sesle, boştaki eliyle onun alnını okşarken. Sonra sesi şakayla karışık bir tona büründü. "Sen sadece aptalsın. Yoksa *araya* girip yarana soğuk işlemesine izin vermezdin, ateşin de çıkmazdı."

F'lar, onun serin ve sevgi dolu okşamalarıyla olduğu kadar acı şakasıyla da rahatlamış olarak yattı ve uyumayı, sağlığına kavuşmayı diledi.

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ruatha Kalesi'nde Sabahın ilk saatleri
Benden Weyri'nde Günortası

Kuluçkadan Çıkma'nın o parlak bahar günü gerçekleşmesinin muhtemel olduğu haberi duyulduğunda Jaxom sevinsin mi üzülsün mü bilemedi. İki kraliçenin on gün önce birbirlerini öldürmelerinden beri Lytol'a öyle bir hüzün çökmüştü ki, Jaxom Kale'de parmaklarının ucunda dolaşıyordu. Koruyucusu, daima kasvetli bir adam olmuştu, hiç şakalaşmamış ve takılmamıştı, ama bu yeni sessizlik tüm Kale'nin cesaretini kırıyordu.

Bir kraliçeyi kaybetmek kötüydü, çok kötüydü, Jaxom bunu biliyordu ama ikisini, hem de böyle korkunç bir biçimde yitirmek!

Herkes Brekke için üzgünken hiç kimsenin Kylara'dan bahsetmiyor olması tuhaftı, o da kraliçesini kaybetmişti.

Jaxom bu konuyu merak ediyordu, ama soramayacağını biliyordu. Tıpkı Lytol ve kendisinin Kuluçkadan Çıkış'a gerçekten gidip gitmeyeceklerini soramayacağı gibi. Yoksa neden Weyrlideri onlara haber yollasındı ki? Ve Ruatha'lı Talina kraliçe yumurtası için bir aday değil miydi? Ruatha'nın Kuluçka'dan Çıkış'ta temsil edilmesi ge-

rekiyordu. Benden Weyri öbür Weyrler yapmazken bile Etkilemeleri halka açık yapardı. Ve Felessan'ı çoktan beridir görmemişti.

O günden beri Pern'de her şey ters gidiyordu. Birbirlerini öldüren kraliçe ejderler, halkın gözü önünde duello eden Weyrliderleri, düzensiz, nedensiz, oraya buraya yağan iplik. Düzen kaybolup gitmişti yaşamdan, onun için hayatı tuhaf hale getiren değişmez şeyler çözülüyorlardı ve Jaxom bu önüne geçilemez düşüşü durduramayacak kadar güçsüzdü.

"Lord Jaxom," diye soludu nefes nefese kalmış bir hizmetçi kapı ağzından. "Lord Lytol en iyi elbiselerinizi giyip kuşanmanızı söyledi. Kuluçkadan Çıkma başlayacakmış. Ah, efendim, sizce Talina'nın şansı var mı?"

"Şanstan daha fazlası," dedi Jaxom heyecandan kabalaşmış bir şekilde. "O zaten Ruatha kanından. Şimdi çık dışarı."

Parmaklan pantolonunu ve Telgar'daki düğün için olan yeni elbisesini iliklerken beceriksizdiler. Güzel kumaşın üzerine yemek dökmemişti ama sağ omzunda, Telgar Kalesi merdivenlerindeki kavgayı seyrettiği yerden onu uzaklaştırmaya çalışan heyecanlı bir konuğun bıraktığı yağlı parmak izlerini görebilirdiniz.

Pelerinini sarındı, eldiveninin tekini yatağının altında buldu ve hızla koşarak mavi ejderin beklediği Büyük Avlu'ya indi.

Bununla birlikte, mavinin görüntüsü, Jaxom'a kaçınılmaz biçimde, Groghe'nin en büyük oğluna bir ateş kertenkelesi yumurtası verildiğini hatırlattı. Lytol temkinli bir şekilde Ruatha Kalesi'nin hakkı olan iki yumurtayı reddetmişti. Bu, kolay kolay unutulmayacak bir adaletsizlikti. Lytol birini Etkileyemeyecek bile olsa Jaxom'un bir ateş kertenkelesi yumurtası almış olması gerekirdi, Jaxom Ruatha Lordu'ydu ve yumurta onun hakkıydı. Lytol'un onun bu ayrıcalığını reddetmeye hakkı yoktu.

"Eğer Talina Etkilemeyi başarırsa Ruatha için güzel bir gün olacak, değil mi?" diye selamladı onu mavinin binicisi D'wer.

"Evet," diye yanıt verdi Jaxom ve sesi kendisine bile öfke dolu, ama sessiz geldi

"Neşelen evlat," dedi D'wer "Daha kötüsü de olabilirdi."

"Nasıl?"

D'wer kıkırdadı ve Jaxom gücenmiş de olsa, bir ejderadamı ciddiyete davet edemezdi.

"Günaydın Trebith," dedi Jaxom başını döndüren, koca gözünde renkler dönen mavi ejdere.

İkisi de Lytol'un sesini duydular, duygusuz bir tonda, ama netti görevlilere günlük işler için emir verirken.

"Toprağa tohum atabileceğimiz sürece İplikle-nin yaktığı her tarla için iki kat fazlasını ekeceğiz. Kuzeydoğuda nadasa bırakılmış bolca yer var.

Kalelileri taşıyın."

"Ama Lord Lytol...

"Bana şu geçici yerleşimler konusundaki eski şikayetleri yineleme. Eğer uzakgörüşlü davranmazsak kıtlık olacak ve buna dayanmak bir iki kez zorla göreve çağrılmaktan daha zordur."

Lytol Jaxom'u üstünkörü denetledi ve dalgınca selamladı. Trebith'in omzuna boyun çukurundaki yerini almak üzere çıkar çıkmaz Kale Lordu nun yanağındaki tiki başladı. Velialta kısaca önüne oturmasını işaret etti ve sonra D'wer'e başını salladı.

Mavi ejderadam sanki Lytol'dan daha fazla dikkat ummuyormuş gibi karşılık olarak hafifçe gülümsedi ve bir anda havalandılar. Havadaydılar, Ruatha'nın ateş çukurları gittikçe ufalıyordu arkalarında. Ve Jaxom korkutucu soğuk karşısında gittikçe ufalarak nefesini tuttu *ara*da. Derken Benden'in Yıldız Taşları'nın yukarısındaydılar, Weyr'e doğru kanat çırpan diğer ejderlere o kadar yakındılar ki Jaxom her an birbirlerine çarpmalarından korktu.

"Nasıl... nasıl biliyorlar nerede olduklarını?" diye sordu D'wer'e.

Binici gülümsedi ona. "Onlar bilirler. Ejderler asla çarpışmazlar." Ve bir anı gölgeledi D'wer'in genellikle neşeli olan yüzünü.

Jaxom inledi. Kraliçelerin dövüşünü hatırlatmış olması ne kadar da aptalcaydı.

"Evlat, her şey bize bunu anımsatıyor." dedi mavi binici. "Ejderlerin bile rengi soldu. Ama," daha luzlıca devam etti, "Etkileme'nin faydası dokunacak."

Jaxom da öyle olmasını umuyordu ama kötümser bir şekilde, o gün birşeylerin ters gideceğinden de emindi. Onun tüm rahatlatmasına rağmen, doğruca Weyr Çanağı'nın kayalık yüzüne, daha kötüsü aynı yöne alçalan yeşil ejdere doğru uçuyormuş gibi gözüktükleri'nde D'wer'in binici giysisine çılgınca asıldı.

Ama bir anda üst girişin geniş ağzındaydılar, devasa Kuluçka Meydanı'na çıkan karanlık bir koridor. Kanatların hışırtısı, ejderlerin küflü kokusunun yoğunluğu ve derken insanlar ve hayvanlar için kat kat çıkıntıları olan daire şekilli büyük tiyatroda, hafiften buğu yükselen kumların üzerinde dengedeydiler.

Jaxom Kuluçka Meydanı'ndaki yumurtalara, daha şimdiden toplananların renkli cüppelerine ve dizi dizi ejder gövdelerine, ışıldayan gözlere, katlanmış kanatlara, devasa, zarif, mavi, yeşil ve kahverengi gövdelere baktı. Bronzlar neredeydi?

"Onlar adayları getirecekler, Lord Jaxom. Ah, küçük haylaz burada," dedi D'wer ve aniden Jaxom'un boynu sarsıldı T'rebith bir çıkıntıya düzgünce inmek için kanatlarını geriye çırparken. "İnebilirsiniz."

"Jaxom! Geldin!"

Felessan onu yumruklıyordu, elbiseleri o kadar yeniydi ki boya kokuyorlardı ve Jaxom'un elinin altında serttiler arkadaşının sırtına vururken.

"Onu buraya getirdiğin için çok teşekkürler, D'wer. İyi günler, Vekil Lord Lytol. Weyrlideri ve Weyrkadını size selamlarını iletmemi ve eğer onlara vakit ayırabilirseniz Etkileme'den sonra yemeğe kalmanızı rica etmemi istediler."

Hepsini bir anda o kadar çabuk söyledi ki, mavi binici gülümsedi. Lytol öylesine ciddi bir onaylamayla eğildi ki, Jaxom fazlasıyla resmi davranan koruyucusuna karşı kabaran bir hiddet hissetti.

Felessan böyle ince ayrıntılardan habersizdi ve Jaxom'u bir an evvel büyüklerin yanından uzaklaştırmak için çekiştiriyordu. Belirli bir fiziksel uzaklığa erişince oğlan o kadar yüksek sesle fısıldamaya başladı ki, iki çıkıntı yukarıdakiler bile onu açıkça duyabilirlerdi.

"Gelmene izin verilmeyeceğinden emindim. Her şey... biliyorsun... o olanlardan beri o kadar korkunç ve ters ki."

"Sen hiçbir şey bilmez misin Felessan?" dedi Jaxom öylesine azarlayan bir uslamayla ki arkadaşının gözleri büyüdü ve irkilerek sessizleşti.

"Ha? Neyi yanlış yaptım ki?" diye sordu etrafına endişeyle bakınarak, bu sefer daha ihtiyatlı bir seviyede. "Sakın Ruatha Kalesi'nde birseylerin

yolunda gitmediğini söyleme."

Jaxom arkadaşını o sıra boyunca gidebilecekleri kadar uzağına çekti Lytol'un ve yaşça küçük olan oğlanı o kadar sertçe oturttu ki, Felessan hemen iki elin boğduğu, itiraz dolu bir çığlık koyverdi. Jaxom gizlice Lytol'a baktı ama adam bir üst seviyedekilerin selamlarına karşılık veriyordu. İnsanlar hâlâ geliyorlardı, hem ejderlerle, hem de sıcak kumlardan bu yöne bir merdiveni çıkarak. Felessan Kuluçka Meydanı'ndan geçen şişman bir adamla kadını işaret ederek kıkır kıkır güldü aniden. Belli ki ince tabanlı ayakkabılar giyiyorlardı, çünkü dış görünümleriyle tamamen çelişen bir şekilde tuhaf, yoğurucasına bir hareketle ayaklarını kaldırıp indiriyorlardı.

"Tüm bu olanlarla birlikte bu kadar çok insanın geleceğini düşünmemiştim," diye mırıldandı Felessan heyecanla, gözleri oynaşıyorlardı. "Şu yumurtanın sallandığını gördün mü?"

Hareket fark edilmişti, çünkü ejderler ezgiler mırıldanmaya başlamışlardı. Yer bulmak için koşuşturan geç kalanların endişeli çığlıklan duyuluyordu. Ve Jaxom yumurtalann geri kalanını güçlükle görebiliyordu, çünkü havada ejder kanatlarının ani bir çırpınışı vardı. Yine aniden, görüşü engelleyecek hiçbir engel yoktu ve tüm yumurtalar sallanıyor gibi gözüküyorlardı. Sanki sonunda altlarındaki sıcak kumu fazla bulmuşlar gibi. Sadece tek bir yumurta hareketsizdi. Hâlâ kendi

başına karşı duvara dayalı duran küçük yumurta.

"Onun nesi var?" diye sordu Jaxom göstererek

"Şu en küçük olan mı?" Felessan yüzünü başka yöne dönük tutarak yutkundu

"Biz ona bir şey yapmadık."

"Ben yapmadım," dedi Felessan kararlıca, Jaxom'u süzerek. "Sen dokundun ona

"Dokunmuş olabilirim, ama bu ona zarar verdiğim anlamına gelmez," genç Kale Lordu desteklenmek için yalvanyordu adeta.

"Bilemem," diye omuz silkti Felessan çekingence, "Çatlamayabilirmiş bile Zaten öyle diyorlar."

"Ama ben bir şey yapmadım," diye ısrar etti Jaxom daha çok kendini rahatlatmak için.

"Sana söyledim! Bak, adaylar geliyorlar." Sonra Felessan eğildi. dudakları Jaxom'un kulak hizasında, o kadar anlaşılmaz birşeyler söyledi ki Jaxom'un onu duyabilmesi için üç kez tekrarlaması gerekti.

"Brekke'yi yeniden Etkileme'ye sokmak mı?" diye bağırdı Jaxom, istediğinden çok daha yüksek sesle, Lytol'a doğru bakarak.

"Mankafa!" diye söylendi Felessan ona, koltuğuna oturması için onu çekerken. "Burada neler olduğunu bilmiyorsun. Sana söyleyeyim, çok önemli!" Felessan'ın gözleri sakladığı bilgilerle kocamandılar.

"Neymiş? Söyle bana!"

Felessan Lytol'a bir göz attı, ama adam onlara karşı kayıtsız gözüktü; dikkati sallanan yumurtalara doğru toplu ca ilerleyen, yüzleri beyaz ve kararlı, beyaz tuniklere sarılmış bedenleri heyecan ve beklentiden gergin çocuklara çevrilmişti.

"Brekke yeniden Etkileme'ye girecek derken neyi kastediyorsun? Neden? Nasıl?" diye sordu Jaxom, zihni eşzamanlı çelişkilerin saldırısına uğramıştı: Lytol kendi başına bir ejderi elinin tersiyle itiyor, Brekke yeniden Etkileme'ye giriyor, Talina bir kenara atılmış ve ağlıyor, çünkü o Ruatha kanından ve weyrkadını olmalıydı.

"Sadece o kadar. Bir ejderi bir kez etkiledi, o genç. Onun şu Kylara'dan çok daha iyi bir Weyrkadını olduğunu söylüyorlardı. Felessan'ın ses tonu Güney'in eski Weyrkadını hakkındaki yaygın kötü kanıyı yansıtıyordu. "Böylece Brekke iyileşecek. Biliyorsun," Felessan yine alçaltı sesini, "F'nor ona aşık! Ve duydum ki..." dramatik bir şekilde durakladı ve çevresine bakındı (sanki birileri onları duyabilecekmiş gibi)," duydum ki F'nor Canth'ın Brekke'nin kraliçesini uçurmasına izin verecekmiş."

Jaxom arkadaşına bakakaldı, şok olmuştu. "Sen çıldırmışsın! Kahverengi ejderler kraliçeleri uçurmazlar."

"Evet, F'nor bunu deneyecekti."

"Ama... ama..."

"Evet, öyle!" diye bilgece onayladı Felessan.

"F'lar ve F'nor'u duymalıydın." Gözleri normal ölçünün iki misline büyümüştü. "Onlara yapmaları gerekeni benim annem Lessa söyledi. Brekke'nin yeniden Etkilemesini sağlamayı. Lessa dedi ki o yarı ölü yaşayamayacak kadar iyi biriymiş."

İki oğlan da suçlu suçlu Lytol'a doğru baktılar.

"Onlar... onlar Brekke'nin yeniden Etkileyebileceğini mi düşünüyorlar?" diye sordu Jaxom, koruyucusunun sert profiline bakıp merak ederek.

Felessan omuz silkti. "Birazdan öğreniriz. İşte geliyorlar."

Tabii ki, yukarı tünelin karanlık ağzından bronz ejderler öylesine hızla, art arda geldiler ki kuyrukları burunlarına değecekmiş gibi gözüktüler.

"Talina orada!" diye bağırdı Jaxom ayağa fırlayarak. "Talina orada, Lytol," ve koruyucusunun kolunu çekiştirmek için uzandı. Lytol ne Jaxom'un ısrarlarını, ne de Talina'nın girişini fark edemezdi. Adamın gözleri sadece Zemin katından gelen kızı görüyordu. İki şekil, bir adam ve bir kadın geniş açıklıkta dikilmişler, sanki ona en fazla buraya kadar, daha öteye eşlik edemez gibiydiler.

"İşte Brekke," dedi Felessan sessizce Jaxom'un yanına yerleşirken.

Brekke hafifçe sendeledi, rahatsız edici sıcaklıktaki kumlardan etkilenmez gibiydi. Omuzlarını dikleştirdi ve altın yumurtanın yakınında bekle-

yen beş kıza katılmak için yavaşça yürüdü. Dönüp aralarına yeni gelene, kraliçe yumurtasının etrafındaki gevşek yarı halkaya katılmasını işaret eden Talina'nın yanında durdu.

Ejderlerin ezgisi kesildi. Ani, huzursuz sessizlikte, bir yumurtanın hafifçe çatlayışı netçe duyulabiliyordu, bunu diğer çatırtılar ve kırılmalar takip etti.

Ejdercikler, parıldayan, sakar, küçük çirkin şeyler; yılankavi boyunları için fazlaca büyük olan kama biçimli kafalarıyla, ciyaklayarak, mırıldanarak çıkmaya başladılar mahfazalardan. Ejdercikleri cezbetmek için gösterdikleri zihinsel çabadan dolayı vücutları gergin olan oğlanlar kıpırtısız durdular.

Ejderciklerin ilki yükünden kurtulmuştu ve ustaca yolundan kaçan en yakındaki oğlana doğru sendeledi. Siyah saçlı bir çocuğun ayaklarının dibine burun üstü düştü. Oğlan diz çöktü, ejderciğin titrek bacaklarının üzerinde dengede durmasına yardım etti, onun gökkuşağı gözlerine baktı. Jaxom, Lytol'un gözlerini kapadığını gördü ve Lytol'un korkunç kaybının, Larth'ının fosfin yanıklarıyla öldüğü günkü kadar büyük bir işkenceyle adamın soluk yüzüne kazınmış olduğu gerçeğinin farkına vardı.

"Bak," diye çığlık attı Jaxom, "kraliçe yumurtası, sallanıyor. Ah, öylesine isterdim ki..."

Devam edemedi arkadaşının kendisi için olan

iyi düşüncelerini tehlikeye atmadan. Talina'nın Etkilemesini istemekle beraber, ki bu Ruatha soyundan yaşayan üç W'eyrkadını demekti, Felessan'ın Brekke'den yana olduğunu biliyordu.

Felessan aşağıdaki manzaraya öylesine dalmıştı ki, Jaxom'un yarım kalmış cümlesinin farkında bile olmamıştı.

Altın kabuk bir anda tam ortasından çatladı, ve içindeki, bet sesli bir itirazla sırt üstü kumlara düştü. Talina ve kızlardan ikisi çarçabuk ilerlediler küçük yaratığın kendisini doğrultmasına yardımcı olmaya çalışarak. Kraliçe dört ayağının üzerine basar basmaz kızlar geri çekildiler, sanki kendi haklarını aramayacaklarmış ve ilk fırsatı Brekke'ye tanımak için fikir birliğine varmışlar gibi.

Brekke olanlara ilgisizdi. Jaxom'a göre, sanki umrunda değilmiş gibi görünüyordu. Gevşemiş, umudunu yitirmiş, zavallı görünüyordu, bir yana eğilmişti. Bir ejder yavaşça mırıldandı ve Brekke ancak o zaman çevresindekilerin farkına varmışçasına başını salladı.

Kraliçenin başı Brekke'ye çevrildi, ışıldayan gözleri iri kafatasında kocaman duruyorlardı. Kraliçe yalpalayarak bir adım attı ilen'ye doğru.

Tam o anda, bulanık bir bronz şekil Kuluçka Meydanı'nı bir yıldırım gibi boydan boya kat etti. Bir ateş kertenkelesi meydan okuyan çığlıklarla kraliçenin tam başının üstünde asılı duruyor-

du. Aslında o kadar yakındı ki, küçük kraliçe korku dolu bir çığlıkla geriledi ve ısırmaya çalıştı, zayıf gözlerini korumak için içgüdüsel olarak kanatlarını germişti.

Ejderler çıkıntılarından protesto ettiler. Talina gövdesini kraliçe ile küçük saldırgan arasına siper etti.

"Berd! Yapma!" Brekke kolu havada ileri atıldı öfkeli küçük bronzu yakalamak için Küçük kraliçe yüzünü Talina'nın eteklerine gizleyerek itirazla dolu bağırdı. İki kadın vücutları gerilmiş, ihtiyatla yüz yüze geldiler.

Sonra Talina gülümseyerek elini Brekke'ye uzattı. Bu hareketi bir an sürdü, çünkü kraliçe tartışılmaz bir biçimde bacaklarına sürtünüyordu. Talina dizlerinin üzerine çöktü, kolları yatıştırıcasına ejderin boynundaydı. Brekke döndü, artık hüznün taşlaştırdığı bir heykel değildi ve girişte kendisini bekleyenlere doğru ayak izlerini takip ederek yürüdü. Tüm bu olay boyunca, minik bronz ateş kertenkelesi başının üzerinde pır pır uçuyor, azardan yalvarmaya kadar değişen sesler çıkarıyordu. Gürültüsü Ruatha Kalesi'nde yemek zamanındaki aşçıya o kadar benziyordu ki Jaxom güldü.

"Kraliçeyi istemedi," dedi Felessan, sersemlemiş bir halde. "Denemedi!"

"O ateş kertenkelesi buna izin vermedi," dedi Jaxom, neden Brekke'yi savunduğuna hayret

ederek.

"Bunu başarması yanlış olurdu, çok yanlış," dedi Lytol ölü bir sesle. Elleri dizlerinin arasında gevşekçe sallanıyordu, omuzları çökmüştü, sanki küçülmüş gibiydi.

Az önce Etkileyen oğlanlardan bazıları hayvanlarını Meydan'dan götürmeye başlıyorlardı. Jaxom bir şey kaçırmaktan korkarak arkasına döndü. Her şey çok çabuk oluyordu. Birkaç dakika içinde bitecekti.

"Gördün mü, Jaxom?" diyordu Felessan onun elbisesinin yenini çekiştirerek. Gördün mü? Birto'nun bir bronzu var ve Pellomar sadece bir yeşili Etkileyebildi. Ejderler kabadayılan sevmezler ve Pellomar Weyr'in en kabadayısı. Yaşasın Birto!" Felessan arkadaşı için tezahürat yapıyordu.

"En küçük yumurta çatlamadı daha," dedi Jaxom, Felessan'ı dürtüp işaret ederek. "Çatlaması gerekmiyor mu onun?"

Lytol veliahtın sesindeki endişeyle irkilerek kaşlarını çattı.

"Belki de çatlamaz diyorlardı," diye hatırlattı Felessan, arkadaşlarının hangi ejderleri Etkilediğini görmekle daha çok ilgileniyordu.

"Ama ya çatlamazsa ne olacak? Birileri yumurtayı kırıp zavallı ejderin dışarı çıkmasına yardım edemez mi? Doğum yapan kadınlarda bebek gelmediği zaman yaptıklan gibi."

Lytol bir anda Jaxom'a döndü, yüzünü öfke

kaplamıştı.

"Senin yaşında bir oğlan ne bilir ki doğum konusunda?"

"Ben kendiminkini biliyorum," diye cesurca karşılık verdi çenesini yukarı kaldırarak. "Neredeyse ölüyordum. Bana Lessa söyledi ve o oradaymış. Bir yavru ejder ölebilir mi?"

"Evet," Lytol kederli şekilde kabul etti, çünkü oğlana hiç yalan söylememişti. "Ölebilirler ve eğer cenin kusurluysa böyle olması daha iyidir."

Jaxom, olması gerektiği gibi olduğunu bildiği halde çabucak kendi gövdesine baktı; aslında diğer Kaleli oğlanların bazılarından daha gelişkindi.

"Hiç çatlamayan yumurtalar gördüm. Kim... sakat olarak yaşamayı kim ister ki?"

"Ama o yumurta canlı," dedi Jaxom. "Şunun sallanışına bak şimdi."

"Haklısın. Kıpırdıyor. Ama çatlamıyor," dedi Felessan.

"O zaman neden herkes gidiyor?" diye sordu Jaxom aniden, ayağa sıçrayarak. Çünkü sallanan küçük yumurtanın yakınında hiç kimsecikler yoktu.

Meydan, hayvanlarını weyr çömezlerinin yardımına, ya da misafirleri Kalelerine kadar eşlik etmeye yönelten binicilerle doluydu. Tabii ki bronzların çoğu yeni kraliçeyle birlikte gitmişlerdi. Kuluçka Meydanı çok büyüktü, ama *etraftaki*

bu kadar devasa hayvanın arasında küçük kalıyordu. Yine de hayal kırıklığına uğramış adaylar bile geriye kalan küçük yumurtaya ilgi göstermiyorlardı.

"F'lar orada. Onun bunu bilmesi lazım, Lytol. Lütfen!"

"Biliyor," dedi Lytol, çünkü F'lar birkaç kahverengi biniciyi el işaretiyle kendine çağırmıştı ve şimdi küçük yumurtaya doğru bakıyorlardı.

"Hadi, Lytol. Ona yardım etsinler!"

"Küçük yumurtalar her kraliçenin doğum hayatında meydana gelebilir," dedi Lytol. "Bu ne benim sorunum, ne de senin."

Döndü ve tekrar basamaklara giden yolda ilerlemeye koyuldu, oğlanların peşi sıra geleceğinden emindi.

"Ama hiçbir şey yapmıyorlar," diye homurdandı Jaxom isyankâr bir tavırla.

Felessan ona çaresizce omuz silkti. "Haydi gel. Birazdan yemek yiyeceğiz nasıl olsa. Ve bu gece her tür özel şey var." Lytol'un ardından koşturdu.

Jaxom yine yumurtaya baktı, yumurta şimdi şiddetle sarsılıyordu. "Bu adil değil! Sana ne olduğu umurlannda değil. Brekke'yı önemsiyorlar, ama seni umursamıyorlar. Haydi yumurta. Çatlat kabuğunu! Göster onlara. Güzel bir çatlak olursa eminim birşeyler yapacaklardır!"

Jaxom sıranın ucundan küçük yumurtanın tam üstüne gelinceye dek ilerlemişti. Onun kıpırdanı-

şıyla aynı anda sarsılıyordu, ama bir ejder boyu mesafede hiç kimse yoktu. Sallanışında da çılgınca bir şey vardı, bu Jaxom'a ejderciğin çaresizce yardıma muhtaç olduğunu düşündürdü.

Jaxom hiç duraksamaksızın, duvarın üzerinden sallandı ve kendini aşağıya bıraktı. Şimdi kabuğun üzerindeki kımıldanışı görebiliyor, içerden gelen çılgına dönmüş darbeleri duyabiliyor, ince çatlakların yayıldığını görebiliyordu. Yumurtaya dokunduğunda ona taş gibi geldi, o kadar sertti. O gizlice kaçtıkları günde olduğu gibi deriyi andırmıyordu.

"Başka kimse sana yardım etmeyecek. Ben edeceğim!" diye çığlık attı ve kabuğu tekmeledi.

Bir çatlak belirdi. İki sıkı vuruş daha, ve çatlak genişledi. İçeriden gelen acıklı bir ağlamayı, ejderin sert kabuktan hırpalanmış burnunun parlak ucu takip etti.

"Sen de doğmak istiyorsun. Tıpkı benim gibi. Tek ihtiyacın biraz yardım, aynı benim gibi, "Jaxom ağlıyordu, çatlağa yumruklarını indiriyordu. Kalın parçalar uçuştular, diğer yavruların bir kenara atılmış kabuklarından çok daha ağırdılar.

"Jaxom, ne yapıyorsun?" diye bağırdı birisi, ama artık çok geçti.

Kalın iç zar görülüyordu artık ve ejderciğin dışarı çıkmasını engellemiş olan da buydu. Jaxom kaygan şeyi hançeriyle keserek yardı ve keseden Jaxom'un gövdesinden daha iri olmayan,

küçük, beyaz bir gövde düştü. İçgüdüsel olarak Jaxom uzandı, sırt üstü düşüp de, kalkamayan yaratığı ayaklarının üzerinde doğrulttu.

F'lar ya da bir başkası araya giremeden, beyaz ejder taparcasına sevgi dolu gözlerini Ruatha Kalesi Lordu'na çevirmiş ve Etkileme gerçekleşmişti.

Yarattığı ikilemden tamamen kayıtsız olan sevinç içindeki Jaxom şok olmuş izleyicilere döndü.

"Adının Ruth olduğunu söylüyor!"

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

Benden Weyr'inde Akşam Etkileme Ziyafeti

Tıpkı en dipteki bir kalenin derinliklerinden yüzeye çıkmak gibi olmuştu, diye düşündü Brekke. Ve Berd göstermişti ona yolu. Hatıranın dehşetiyle titredi yine. Eğer kayıp giderse...

Aniden F'nor'un elinin kolunu sıktığını hissetti, Canth'ın düşüncelerinin temasını hissetti ve iki ateş kertenkelesinin cıvıltısını duydu.

Berd onu Meydan'dan F'nor ve Manora'ya götürmüştü. Onların ne kadar yorgun ve üzgün göründüklerine hayret etti. Konuşmaya çabaladı, ama onu susturdular. F'nor onu kendi weyrine taşıdı. Brekke gözlerini açtığında onun üzerine eğildiğini görünce gülümsedi. Brekke elini sevgili, endişeli yüzüne götürdü sevgilisinin; artık bunu söyleyebilirdi, onun sevgilisi, onun Weyr eşiydi çünkü. Yüksek kemerli burnunun derin çizgileri F'nor'un ağzını köşelerden aşağı çekiyordu. Gözleri koyu lekeliydi ve kan çanağına dönmüştü, genellikle düzenli, temiz dalgalar halinde alnından geriye taranmış olan saçları yağlı ve keçe gibiydi.

Brekke "rahatlamaya ihtiyacın var aşkım," dedi çatlayan ve ona aitmiş gibi gözükmeyen kısık bir sesle.

F'nor neredeyse hıçkırığa yakın bir inlemeyle kucakladı onu. İlk başta ona zarar vermekten korkuyormuş gibiydi. Sonra, Brekke'nin kollarının kendisini sardığını hissedince... çünkü arayan ellerinin altında F'nor'un o güçlü sırtını hissetmek güzeldi... Dikkat etmesi için memnuniyetle bağırıncaya dek Brekke'yi sıktı.

Sevgi dolu bir ferahlamanın aşırılığıyla dudaklarını onun saçlarına, boynuna gömdü.

"Seni kaybettiğimizi sandık Brekke," dedi F'nor tekrar tekrar, Canth neşeli bir ezgi mırıldanırken.

"Aklımdan geçmedi değil," diye kabul etti Brekke titrek bir sesle onun gösüne sokulurken, sanki ona daha yakın olması gerekirmiş gibi. "Kendi zihnimin tutsağı olmuştum ve bedenime sahip olamıyordum. Sanırım buydu sorunum. Ah, F'nor," ifade edemediği tüm keder bir anda boşandı, "Canth'tan nefret bile ettim!"

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve titreten hıçkırıkları yemek yememekten dolayı zayıflamış vücudunu sarstı. F'nor omuzlarını sıvazlayarak sarıldı, okşadı.

"Orada olduğunuzu hissettim, ikinizin de, en çok ölmek istediğim zaman bile." Sonra içinden gelen öfkeyi hissetti. "Ama beni nasıl Kuluçka Meydanı'na gelmeye zorlayabildiniz, bir diğer kraliçeyle yüzleşmeye?"

Canth itiraz ederek gürledi. Brekke ejderi perdesiz kemerli girişten görebiliyordu, başı ona

dönmüştü, gözleri şimşek gibi çakıyordu. Ejderin rengindeki sağlıksız yeşil ton onu irkiltmişti.

"Biz istemedik. Bu F'lar'ın fikriydi. Ve Lessa'nın. Işe yarayabileceğini düşündüler ve seni kaybedeceğimizden korkuyorlardı."

Hatırlamamaya çalıştığı o boş sızı, kaybının bu çılgınca, yakıcı acısını sona erdirmek için geçmesi gereken bir boşluk durumuna gelmekle tehdit ediyordu onu.

Hayır, diye haykırdı Canth.

İki sıcak kertenkele gövdesi telaşla yüzüne ve boynuna bastırdılar, düşüncelerindeki şefkat ve kaygı o kadar yoğundu ki, fiziksel bir dokunuş gibiydi.

"Brekke!" F'nor'un çığlığındaki dehşet, arzu ve çaresizlik Brekke'nin içindeki kükremeden daha güçlüydü ve onu geriye itip o tehditi dağıttı.

"Beni asla terk etme! Asla yalnız bırakma beni. Bir saniye bile yalnız kalmaya dayanamam," diye haykırdı Brekke.

Ben buradayım, dedi Canth, F'nor'un kollan Brekke'yi sıkıca sararken. İki kertenkele de yinelediler kahverenginin sözlerini, düşüncelerinin sesi kararlılıkları arttıkça daha da güçlenmişti. Brekke diğer korkunç acıya karşı bir silah olarak onların olgunluğunun şaşırtıcılığına sarıldı.

"Bak, Grall ve Berd önemsiyorlar," dedi.

"Tabii ki önemsiyorlar." F'nor onun şüphe etmesine kızmış gibi görünüyordu.

Hayır, demek istediğim, önemsediklerini söylüyorlar."

F'nor onun gözlerine baktı, kucaklayışı daha az sahiplenircesineydi. "Evet, onlar öğreniyorlar, çünkü seviyorlar."

Ah, F'nor, Eğer o gün Berd'i Etkilememiş olsaydım, bana ne olurdu?"

F'nor yanıtlamadı. Sevgi dolu bir sarılışla onu kendine bastırdı, ta ki Mirrim, kertenkeleleri etrafında neşeli daireler çizip uçarken, neşeyle, elinde yüklü bir tepsiyle weyre girinceye kadar.

"Manora'nın çeşnilere bakması gerekti, Brekke," dedi bilgilendirici bir tonda. "Onun ne kadar kılı kırk yardığını bilirsin. Ama bu et suyunun her damlasını içmelisin ve uyuman için de bir şurup var. Gece güzelce uyu, daha çok kendine geldiğini hissedeceksin."

Brekke genç kıza bakakaldı, Mirrim F'nor'u ustaca yolundan itip, hastasının sırtındaki yastıkları düzeltirken, boynuna peçete bağlayıp Brekke'nin itiraz etmeyen dudaklarına kaşık kaşık wherry suyu içirmeye başlarken onu bir tür şaşkınlıkla izledi.

Beni izlemeyi kesebilirsin Bendenli F'nor," dedi Mirrim. "ve sana getirdiğim yemeği soğumadan önce yemeye başlayabilirsin. Sana baharatlı wherry göğsünden bir parça kestim, bu yüzden en iyi yemeği ziyan etme."

F'nor yüzünde bir gülücükle itaatkârca doğrul-

du, çocuğun tavırlarını Manora'yla Brekke'nin bir karışımı olarak görmüştü.

Brekke, kendisi de şaşırarak, ağrıyan midesini ısıtan ve şu ana kadar fark etmediği şiddetli bir arzuyu tatmin eden et suyunu nefis buldu. Uslu-ca uyku şurubunu içti, gerçi fellis suyu ağızda kalan acı tadı tamamen gidermemişti.

"Şimdi F'nor, zavallı Canth'ın bir nöbetçi wher gibi harcanmasına göz mü yumacaksın?" diye sordu Mirrim, Brekke'yi uyku için hazırlarken. "Bir kahverengi için rengi berbat."

"Beslendı..." diye başladı F'nor pişmanca.

"Hah!" Mirrim Lessa gibi konuşuyordu şimdi.

Çocuğu kontrol altına almam gerek diye düşündü Brekke tembelce, ama hareketini engelleyen ani bir yorgunluk tüm vücuduna yayıldı.

"Şu miskin kahverengi kemik yığınını yattığı yerden kaldır, Beslenme Alanı'na götür F'nor. Acele et. Yakında ziyafet için dışarı çıkmış olacaklar ve beslenen bir ejderin sıradan insanların iştahlarına ne yaptığını bilirsin. Hadi şimdi, sen Canth, çık dışarı weyrinden."

Brekke'nin son gördüğü şey F'nor Mirrim'in peşi sıra itaatkârca yatak odasını terk ederken, kız Canth'ın kulağını çekiştirmeye başladığı sırada ejderin şaşkın bakışları oldu.

Beni terk ediyorlar, diye Brekke ani bir korkuyla düşündü, beni yalnız bırakıyorlar...

Sessizleyin, diye geldi anında Canth'ın yatıştırı-

cı yanıtı.

Başının iki yanındaki kertenkeleler sevgiyle vücutlarını ona doğru bastırdılar

Ben de, dedi Ramoth. *Ben de*, dedi Mnementh, bu kuvvetli seslere karışan zayıf fakat seçilebilir başka sesler de vardı.

"İşte," Mirrim büyük bir memnuniyetle yeniden yatak odasına girdi. "Yiyip tekrar gelecekler" Odanın içinde sessizce dolaştı, uyumak için yeterince karanlık olunca kadar ışıl sepetlerinin kapaklarını kapattı. "F'nor senin yalnız bırakılmayı sevmediğini söylüyor, bu yüzden o dönene kadar bekleyeceğim."

Brekke "fakat ben yalnız değilim" demek istedi ama onun yerine gözleri kapandı ve derin bir uykuya daldı.

Lessa ziyafetin sonu geçtikten epey sonra kutlamaya katılanların masalarına bakınırken Çanak'ta, onlar kadar rahat olabilmek için hasret dolu bir arzu duydu. Yeni binicilerin kale ve zanaat soylu ana babalarının kahkahaları, weyr çömezlerinin yavru ejderleri okşayışları, hatta Weyr halkı bile kederin acısından uzaktı. Yine de o, hissetmesi için bir sebep bulunmayan, ama bir türlü üzerinden atamadığı, rahatsız edici bir üzüntünün farkındaydı.

Brekke kendine gelmişti, zayıftı ama artık mantıktan uzak değildi; F'nor da yemeği konuklarla

birlikte yiyeceği kısa süre için yalnız bırakmıştı kızı; F'lar gücünü yeniden topluyordu ve yeni sorumluluklarının bir kısmını paylaştırması gerçeğinin farkına varmıştı. Ve Jaxom küçük beyaz ejderi etkilediği için -bu nasıl olabilmişti ?- en üzücü sorun olan Lytol, onunla karşılıklı içen Robinton'un duyarlı çabaları sonunda naralar atacak kadar sarhoş olmuştu.

İkisi de anca bir Arpçı'nın bilebileceği son derece ahlâksız bir şarkıyı söylüyorlardı. Ruatha Kalesi'nin Vekil Lordu devamlı sesi bozuyordu, buna rağmen adamın şaşırtıcı tatlılıkta tenor bir sesi vardı. Her nasılsa Lessa onu bir bas olarak düşünmüştü; Lytol'un kasvetli bir mizacı vardı ve bas sesler karanlıktılar.

Tabağındaki pastanın artakalanlarıyla oynadı. Manora'nın kadınları kendi sınırlarını aşmışlardı; mayalanmış meyveler, ekmeklerle doldurulmuş kümes hayvanları ve sonuç wherry de genellikle bulunan 'bekletilmişlik' tadının azalmasıydı. Nehir tahılları buharda pişirilmişti, böylelikle her bir lokma yumuşak ve ayrıydı. Taze baharatlar Güney'den getirilmiş olmalıydı. Lessa zihninin bir yerine Manora'yla oraya gizlice gidilmesi konusunu konuşması gerektiğini kaydetti. T'kul ile bir olay yaşamak iyi olmazdı. Belki N'ton onları kurtçuk aramaya gittiği yolculuklardan birine çıktığında toplamıştı. Lessa genç bronz biniciyi daima takdir etmişti. Şimdi onu daha yakından

tanıyacaktı

Lessa N'ton ve F'lar'ın ne yaptıklarını merak etti. Masayı terk etmiş ve Odalar'a gitmişlerdi. Bugünlerde hep oradalar, diye düşündü sinirlice. Kurtçukların ağızlarını temizliyor olmalıydılar. O da sıvışabilir miydi? Hayır, kalsa daha iyi olurdu. İki Weyrlideri'nin birden böylesine hayırlı bir olayda bulunmaması saygısızlıktı. Ve insanlar az sonra kalkacaklardı.

Genç Jaxom konusunda ne yapacaklardı? Çevresini araştırdı, Jaxom'u göl kenarında hayvanlarına su içiren weyr çömezi topluluğunun arasında kolayca seçti ejderinin beyaz derisinden. Hayvan çekiciydi, doğru, ama bir geleceği var mıydı? Ve neden Jaxom? O, Lytol bu gece sarhoş olduğu için memnundu, ama yarını eski ejderbinicisi için daha çekilir hale getirmezdi bu. Belki de hayvan ölünceye dek ikisini burada tutmalıydılar. Ruth'un erginleşemeyeceği herkesin ortak görüşüydü.

Uzun, yüksek masanın diğer ucunda Telgar Lordu Larad, Bitralı Sifer, Benden Kalesi'nden Raid ve Lemos'tan Asgenar ile Leydi Famira (gerçekten de devamlı yüzü kızarıp durmuştu) oturuyorlardı. Lemos Kalesi'nden gelen çift, ocağın üzerinde sertleşmekte bir çift yumurtası bulunan Lord Larad'ın açık ilgisini çeken, F'nor'un son bulduklarından payını alan ihtiyar Raid ve Bitralı Sifer tarafından gizliden gizliye gözlenen

ateş kertenkelelerini de getirmişlerdi- şanslarına bir kalıverengi ve bir yeşil. İki yaşlı Kale Lordu da ateş kertenkeleleriyle yapılan deneylerden emin değillerdi, ama tüm gece gözlerini Lemoslu çiftten ayırmamışlardı. Sifer'in bıızları sonunda kertenkelelerin nasıl bakılacağını soracak kadar çözülmüştü. Bu, onların Jaxom ve onun Ruth'u hakkındaki fikirlerini etkileyecek miydi?

Yumurta Adına, yöresel dengeyi Jaxom bir İplik Düşüşü'nde sağ kalına ihtimali olmayan bir oyun ejderi Etkiledı diye alt üst etmek istemezlerdi! Çok basit bir şeyin üzerine önemli bir şey yapan adamlar gibi'. Küçük hayvan yaşamayacaktı. Çok küçüktü, rengi -beyaz bir ejderi kim duymuş ki?- diğer anomalliklere işaret ediyordu. Manora Nerat Kalesi'ndeki beyaz tenli pembe gözlü, güneş ışığına dayanamayan şu çocuktan bahsetmişti. Bir gece ejderi mi?

Ruth büyüyecek, diye gürledi Ramoth yüksekten binicisinin düşüncelerinden rahatsız olarak ve Lessa ona yüzlerce özür yolladı.

Mnementh çıkıntıdan uğuldadı ve Lessa başını kaldırıp onlara baktı, gözleri ışılların aydınlattığı Çanak'ın üzerindeki gölgelerde parıldıyorlardı.

Ejderler onun bilmediği bir şey mi biliyorlardı? Bugünlerde sıklıkla böyle gözüküyordu, ama bu nasıl olabilirdi? Onlar sadece bulunduklan anı yaşar, dünü, yarını umursamazlardı. Fena bir yaşam şekli değil, diye düşündü Lessa azıcık kıska-

narak. Dolaşan gözleri Ruth'un beyaz bulanıklığı üzerinde kilitlendi. Neden Etkilenmişlerdi ki bu ikisi? Lessa'nın yeterince sorunu yok muydu?

"Neden düşünecekmişim? Neden yapacakmışım?" diye sordu Lytol aniden yüksek, kavgacı bir sesle.

"Oğlanı seviyorum. Onu ben, Ruatha Kalesi'nden Lytol'un etinden ve kanından, benim etimden ve kanımdan olsaydı bile daha çok sevmezdim. Onu sevdiğimi ispatladım da. Ona baktığımı da. Ruatha zengin. Ruatha Kanından gelenlerin hüküm sürdüğü günlerdeki gibi. Fax'ın yol açtığı tüm zarar giderildi. Ve hepsini yaptım, kendim için değil. Benim hayatım harcandı. Ben her şey oldum. Ejderadam oldum. Ah, Larth, benim güzel Larth'ım. Dokumacı oldum, bu yüzden Zanaatlan bilirim. Artık Kaleleri de biliyorum. Her şeyi biliyorum. Beyaz bir hayvancığa nasıl bakılacağını da. Oğlan neden ejderine sahip olamasınmış? İlk Kabuk adına, başka kimse istemedi onu. O özel diyorum size. Özel!"

"Dur bir dakika Lord Lytol," dedi Bendenli Raid masanın kendi tarafındaki ucundan kalkıp Lytol'la yüz yüze gelmek için yürüyerek. "Oğlan bir ejderi Etkiledi. Bu Weyr'de kalması gerektiği anlamına gelir."

"Ruth tam bir ejder değil," dedi Lytol, ne olması gerektiği gibi bir sarhoş havasıyla konuşuyor, ne de öyle davranıyordu.

"Tam bir ejder değil mi?" Raid'in yüz ifadesi bu dindışı söz karşısında uğradığı şoku gösteriyordu.

"Daha önce hiç beyaz bir ejder olmamıştı," dedi Lytol dimdik durup bildiğinden şaşmayarak. Benden'in Kale Lordu'ndan çok daha uzun boylu değildi, ama daha büyük bir endamdaymış izlenimi bırakıyordu. "Daha önce hiç!" Kadehini şerefe kaldırmak isteği hissediyormuş gibi gözüktü, ama fark etti ki kadehi boştu. Ayakta sallanan bir adam için takdir edilecek bir maharetle şarap doldurmayı başardı. Arpçı da ısrarla kendi kadehinin de doldurulmasını işaret etti, ama onu akan şarabın altında düz tutmakta epey güçlük çekti.

"Daha önce hiç beyaz bir ejder olmamıştı," dedi Arpçı, ve Lytol'la kadehleri tokuşturdular.

"Yaşamayabilir," diye ekledi Lytol koca bir yudum aldıktan sonra.

"Yaşamayabilir!"

"Böylelikle," Lytol derin bir nefes aldı, "oğlan Kalesinde kalmalı. Ruatha Kalesi'nde."

"Kesinlikle öyle!" Robinton kadehini daha yukarıya kaldırdı az çok Raid'in ona karşı çıkması için meydan okuyarak.

Raid ona uzun, anlaşılmaz bir bakış attı.

"Weyr'de kalmalı," dedi sonunda, ama o kadar kesin değildi sesi.

"Hayır. Ruatha Kalesi'ne geri dönmeli," dedi

Lytol masanın kenarına sıkıca yapışıp kendini sağlama alarak. "Ejder öldüğü zaman, çocuk zorunluluklann ve sorumluluğun ona yaşama sarılmasını sağlayacağı bir yerde olmalı. Ben bilirim!"

Raid buna cevap veremedi, ama onaylamazcasına ters ters baktı. Lessa nefesini tuttu ve yaşlı Kale Lordu'na yüklenme'ye* başladı.

"Oğlana nasıl yardım edileceğini biliyorum," diye devam etti Lytol, yavaşça iskemlesine gömülerek. "Onun için en iyi olanı biliyorum. Bir ejderi kaybetmenin ne olduğunu biliyorum. Bu sefer farklı olan, Ruth'un günlerinin sayılı olduğunun farkındayız."

"Günleri sayılı," diye tekrarladı Arpçı ve aniden başını masaya koydu. Lytol merakla, neredeyse babacan bir tavırla eğildi adama doğru. Arpçı hafifçe horlamaya başlayınca irkilerek geri çekildi.

"Hey, uyuma. Daha bu şişeyi bitirmedik." Robinton cevap vermeyince, Lytol omuz silkti ve kendi kadehini kafasına dikti. Sonra başı masaya düşünceye kadar yığılıyormuş gibi gözüktü, horultulan Robinton'unkilerin aralarındaki boşluğu dolduruyordu.

Raid hırçın bir tiksinmeyle baktı ikisine. Sonra topuklarının üzerinde döndü ve baş masanın kendine ait ucuna kadar yürüdü.

"Bir bildiğim varsa, o da şarabın olduğu yerde gerçeğin olmadığıdır," diye yorumda bulundu Telgar Kalesi'nden Larad, Raid yerine tekrar otu-

476 *Yüklenmek eylemine Lessa'nın zihin gücünü insanların düşüncelerini etkilemek için kullanmasının karşılığı olarak yer verilmiş (Ç.N.)

rurken.

Lessa çabucak Larad'a 'yüklendi.' Raid kadar duyarsız değildi. Başını sallayınca vazgeçti ve dikkatini Sifer'a çevirdi. Eğer o ikisinin anlaşmasını sağlayabilseydi...

"Ejder ve binicisi, ikisi de Weyr'e aittir," dedi Raid. "Bir insan ve ejderi için doğal olanı değiştiremezsiniz."

"Bahsi geçen çocuk bir Kale Lordu, Raid," diye hatırlattı Telgarlı Larad ona. "Ve muhalif bir Kaleye ihtiyacımız yok Eğer Lytol'un erkek evladı olsaydı, ya da ona gelecek vaat eden bir aday olacak kadar uzun süre vekillik etmiş olsaydı farklı olabilirdi. Telgar Lordu oğlanı bulmak amacıyla Çanak'ı taradı. Gözleri Lessa'nınkilerle karşılaştı ve dalgınca bir nezaketle gülümsedi.

"Katılmıyorum, katılmıyorum," dedi Raid başını vurgularcasına sallayarak. "Bütün geleneklere karşı bu."

"Bazı geleneklerin feci halde değişmeye ihtiyacı var," dedi Larad kaşlarını çatarak.

"Oğlanın ne yapmak istediğini merak ediyorum," diye lafa karıştı Asgenar kimsenin dikine gitmeyen haliyle Larad'ın gözlerini yakalayarak.

Telgar Lordu yürekten bir kahkahayla başını geriye attı. "Her şeyi daha da karıştırma, kardeşim. Az önce onun kaderini belirledik, şunu yapacak, bunu yapmayacak."

"Oğlana sormalı," dedi Asgenar artık yumuşak-

ça konuşmuyordu. Bakışı Larad'dan yaşlı iki Kale Lordu'na kaydı. "Kuluçka Meydanı'ndan gelirken onun yüzünü gördüm. Yaptığının bilincindeydi. Küçük ejderi kadar beyazdı suratı." Sonra Asgenar Lytol'un bulunduğu tarafı işaret etti başıyla. "Evet, Jaxom ne yaptığını fazlasıyla biliyor."

Raid burnundan soludu öfkeyle. "Gençlere hiçbir şey sorulmaz. Sadece yapmaları söylenir!"

Asgenar eşine döndü onun omzuna hafifçe dokunarak, ama ondan genç Jaxom'u çağırmasını rica ederken yüzündeki ifadenin sıcaklığı su götürmezdi. Kadın uyuklayan yeşil kertenkelesine dikkat ederek doğruldu ve görevini yerine getirmeye koyuldu.

"Ancak son zamanlarda fark ettim ki insanlara sorarak birçok şey öğrenebilirsin."

"İnsanlara evet, ama çocuklara hayır!" Raid bu cümleye fazlaca öfke sığdırmayı başarmıştı.

Lessa ona yüklendi. Zihni bu durumdayken etkilenmesi daha kolay olacaktı.

"Benden Kale'sinin Lordu, neden hayvanı alıp götürmesin ki?" diye sordu öfkeyle, Lemos Kalesi Leydisi, Ruatha'nın genç Lordu ve yumurtadan yeni çıkmış beyaz ejder Ruth'un heybetli gelişlerini izlerken.

"Bence onunla ilişkiler kuruyor," diye belirtti Asgenar. "Şu kadar küçük bir ejderin bile bir saygınlığı var."

Benden Kalesi'nden Raid homurdandı, ama onaylamak için mi, yoksa itiraz için mi, Lessa anlayamadı. Kafasının arkasını bir eliyle ovmaya, kı mıldanmaya başlayınca, Lessa onu 'itme'yi bıraktı.

İnmek için geriye doğru çırpılan ejder kanatlarının sesi dikkatini çekti. Döndü ve Odalar'a giden yeni girişin karanlığında ışıldayan bir bronz gövde gördü

Lioth Çiftçiustası'nı getiriyor, dedi Ramoth binicisine.

Lessa ne Andemon'a neden ihtiyaç duyıldığını, ne de onu neden N'ton'un getirdiğini hayal edemiyordu. Çiftçiustası Salonu'nun talısis edilmiş bir hayvanı vardı şimdi. Doğrulmaya başladı.

"Sebep olduğun belanın farkında mısın genç adam?" diye soruyordu Raid resmi bir sesle.

Jaxom dımdık durdu, çenesi yukarıda, gözleri parlaktı. Ruth kafasını sanki ejdercik bir duruşmada olduklarının farkındaymış gibi onun kalçasına bastırıyordu.

"Evet, sayın Lord'um Raid, hareketlerimin getirdiği sonuçların ve diğer Kale Lordlarının karşısına çıkabilecek ciddi bir sorun olduğunun tamamen bilincindeyim. Sesinde en ufak bir pişmanlık ya da özür olmaksızın, Jaxom Raid'e tüm tecrübesizliğine karşın kendisinin de bir Kale Lordu olduğunu açıkça hatırlatmıştı.

Yaşlı Raid daha dik oturdu, omuzlarını geriye

çekerek, sanki...

Lessa kendi iskemlesinden yana bir adım attı.

"Yapma..."

Fısıltı o kadar hafifti ki, Lessa önce yanıldığını sandı. Sonra Arpçı'nın gözleri tamamen ayıkınışçasına kendisine baktığını gördü. Ve o, gerçeği saklamak için yaptığı tüm numaralara bakılırsa, belki de öyleydi.

"Tamamen bilincindesin, öyle mi?" diye tekrarladı Raid ve bir anda ayağa fırladı. Yaşlı Kale Lordu Devirler geçtikçe kısalmıştı, omuzları hafiften yuvarlaklaşmıştı, karnı artık düz değildi ve sıkı deri pantolonunun içindeki bacakları çöp gibiydiler. Gururlu ve sırım gibi oğlanın karşısına dikilmiş bir karikatüre benziyordu. "Şimdi bir ejderi Etkilediğin için Benden Weyr'nde kalman gerektiğini biliyor musun? Ruatha'nın Lordsuz kaldığının farkında mısın?"

"Saygısızlık etmek istemem efendim, ama siz ve burada bulunan diğer Kale Lordları Pern'in yerli Kalelilerinin üçte ikisini temsil etmediğiniz için bir Meclis oluşturmuyorsunuz," diye yanıt verdi Jaxom. "Eğer gerek görülürse, davamı savunmak için uygun şekilde kurulmuş bir Meclis önüne çıkmaktan mutlu olurum. Şurası açık, sanıyorum ki, Ruth tam bir ejder değildir. Bana onun olgunlaşacak kadar yaşama şansının az olduğu bildirildi. İşte bu sebepten dolayıdır ki o, Weyr için yararsızdır ve yararsızların Weyr'de işi

yoktur Artık ateş taşı çiğneyemeyecek kadar yaşlanan ejderler bile Güney Weyri'ne emekliye ayrılırlar- ya da ayrılırlardı. "Asgenar'ın yüzündeki onaylayan sırıtışı görünceye kadar bu küçük dil sürçmesi Jaxom'u endişelendirdi. "Ruth'u yeterince gelişmemiş bir ejder olarak gönnektense fazlaca gelişmiş bir ateş kertenkelesi farzetmek daha akıllıca olacaktır." Jaxom Ruth'a özür dilercesine bir sevgiyle baktı ve onun yukarıya kaldırdığı kafasını okşadı. Bu o kadar büyüklere özgü bir hareketti, o kadar güzeldi ki, Lessa boğazında birşeylerin düğümlendiğini hissetti. "Benim başta gelen sorumluluğum Soyuma, beni büyüten Kaleye karşıdır. Ruth ve ben burada, Benden Weyri'nde sadece ayak bağı olurız. Ruatha Kalesi'ne tıpkı diğer ateş kertenkeleleri gibi yardım edebiliriz.

"Güzel konuştun Ruatha'nın genç Lordu, çok güzel," diye haykırdı Lemoslu Asgenar, ve alkışı kertenkelesinin ürkerek çığlıklar atmasına neden oldu.

Telgar Kalesi'nden Larad onaylayarak başını ağırbaşlıca salladı.

"Hah. Benim için fazlasıyla küstahça bir cevap," diye homurdandı Raid. "Siz bütün gençleri düşünmeden hareket ediyorsunuz bu günlerde."

"Bu konuda kesinlikle suçluyum, Lord Raid," dedi Jaxom açıksözlülükle. Ama bugün elimi çabuk tutmak zorundaydım- bir ejderin hayatını

kurtarmak için. Bize ejder soyunu onurlandırmamız öğretildi, bana herkesten fazla öğretildi." Jaxom Lytol'u işaret etti. Eli havada kaldı ve büyük bir hüzün çöktü yüzüne.

Jaxom mu onu uyandırmıştı, yoksa başının pozisyonu çok mu rahatsız ediciydi, orası tartışılır, ama Ruatha Kalesi'nin Vekil Lordu artık uyumuyordu. Masayı kavrayarak doğruldu, sonra kendini iterek desteğini bıraktı. Sanki her bir hareketinin üzerinde yoğunlaşması gerekiyormuşçasına ağır adımlarla, veliahta gelinceye kadar masa boyunca yürüdü Lytol. bir kolunu hafifçe Jaxom'un omzuna attı. Sanki bu temastan güç alıyormuşçasına dikleşti ve Benden Kalesi'nden Raid'e döndü. Yüz ifadesi gururluydu ve Lord Groghe'nin en kötü zamanından bile daha kibirliydi tavn.

"Bugün olanlar için suçlanması gereken Ruatlıa Kalesi Lordu Jaxom değildir. Onun koruyucusu olarak, sorumlu olan benim- eğer hayat kurtarmak bir suç ise. Eğer onun eğitimi konusunda ejder soyuna karşı büyük saygı gösterilmesini vurguladıysam, bunun için iyi sebeplerim olduğundandır!"

Lord Raid rahatsız olarak gözlerini Lytol'un dik bakışlarından kaçırdı.

"Eğer," Lytol sözcüğü sanki ihtimalin zayıf olduğunu hissediyormuş gibi vurguladı, "Lordlar Meclis'in toplanmasına karar verirlerse, hiç kimsenin Lord Jaxom'un bugünkü davranışını suçla-

yamayacağında şiddetle ısrar edeceğim. O onurlu biçimde ve eğitiminin gerektirdiği gibi hareket etti. Ama o, Pern'e en iyi şekilde Kalesine dönerek hizmet edebilir. Ruatha'da genç Ruth'a bakılacak ve omırlandırılacak- bizimle birlikte olduğu sürece."

Larad ve Asgenar'ın Lytol ile aynı fikirde olduğuna şüphe yoktu. Yaşlı Sifer, Raid'e bakmaya isteksiz biçimde oturmuş, dudağını çekiştiriyordu.

"Ben hâlâ ejder halkının Weyrlere ait olduğunu düşünüyorum!" diye söylendi Raid, somurtarak ve içerlemiş bir halde.

Bu sorun belli ki çözümlenmişti, Lessa ayrılmak için döndü ve neredeyse F'nor'un kolları na düştü.

F'nor onu doğrulttu. "Ejderin neredeyse weyr orasıdır," dedi neşeyle dalgalanan alçak bir sesle Geçen haftanın gerginliği yüzünden okunuyordu, ama gözleri berraktı ve dudakları artık ip gibi gergin gözükmüyordu. Brekke'nin kendine gelmesi öyle görülüyor ki onun lehine olmuştu.

"Brekke uyuyor," dedi, "Sana onun yeniden Etkileyemeyeceğini söylemiştim."

Lessa sabırsız bir el işareti yaptı. "Benimle Odalar'a gel. Çiftçiustası Andemon'un buraya neden getirildiğini öğrenmek istiyorum. Senin de artık işe koyulma zamanın geldi!"

Kumlu zeminde daha hızlı ilerleyebilmek için eteklerini topladı.

"Ben de gelebilir miyim?" diye sordu Arpçı.

"Sen mi? O mesafeyi yürüyebilecek kadar ayık mısın?"

Robinton, kannakarışık olmuş saçını tekrar ensesine yatırarak kıkırdadı. "Lytol beni sarhoş edemez sevgili Leydi Lessa. Sadece Demirci de... aa... o kapasite var."

Odalar'a girdiklerinde, Çiftçiustası'nın zayıf gövdesi leğenlerin en genişinin önünde eğilmişti, fellis fidanlarının yapraklarını evirip çeviriyordu. F'lar onu dikkatli bir ifadeyle izlerken, içinde bulunduklan anın ciddiyetini fark edemeyen N'ton ise sırıtıyordu.

F'lar F'nor'u gönlü görmez geniş bir gülümsemeyle odayı bir boydan bir boya kat etti ve yan kardeşinin koluna sarıldı.

"Manora Brekke'nin şoktan kurtulduğunu söyledi. İki kat rahatladım, inan bana. Yine de yeniden Etkilemeyi başarabileseydi daha mutlu olacaktım..."

"Bu hiçbir işe yaramazdı," dedi F'nor o kadar düz bir karşı çıkışla ki, F'lar'ın tebessümü biraz azaldı.

Kendine geldi ve F'nor'u leğenlere doğru çekti.

"N'ton İplik yakalamayı başardı ve büyük leğenlerin üçüne İplik bulaştırdı," dedi F'lar ona, sanki Çiftçiustası'nın incelemelerini bozmak istemiyormuş gibi zor duyulur bir sesle. "Kurtçuklar

her teli yiyip bitirdiler. İpliğin şu fellis ağacının yapraklarını deldiği yerlerdeki yanık izleri şimdiden iyileşiyorlar. Andemon Usta'nın bunun neden ve nasıl olduğunu bize söyleyebileceğini umuyorum."

Andemon gövdesini doğrulttu, ama leğene bakıp kaşlarını çatarken uzun çenesi göğsüne değer durumda kaldı. Hızla gözlerini kırptı ve dudaklarını büzdü, kocaman, kalın boğumlu elleri çamurun kirlettiği elbisesinin kıvrımları arasında hafifçe seğiriyorlardı. Weyr habercisi onu tarlalardan çağırdığında, olduğu gibi gelmişti.

"Neden, ya da nasıl olduğunu bilemiyorum, Sayın Weyrlideri. Eğer bana söylediğin doğruysa," durakladı, sonunda gözlerini F'lar'a çevirdi, "korkuyorum."

"Neden be adam?" diye F'lar şaşkınlık kahkahasının ardından konuştu. "Bunun ne anlama geldiğini anlamıyor musun? Eğer kurtçuklar kuzeyin toprağı ve iklimine alışabilirlerse ve burada hepimizin de," el işareti Arpçı'yı, filo ikincisini olduğu kadar Lessa'yı da kapsıyordu, "gördüğü gibi iş görürleıse, Pern'in bir daha İplikten korkması gerekmeyecek."

Andemon derin bir nefes aldı, omuzlarını geriye attı, ama bu devrimci görüşe karşı mı koyuyordu, desteklemeye mi hazırlanıyordu, orası belli değildi. Arpçı'ya sanki onun sözü diğerlerininkinden daha güvenilirmiş gibi baktı.

"İpliğin bu kurtçuklar tarafından yok edildiğini gördün mü"?

Arpçı başıyla onayladı.

"Ve bu beş gün önce miydi?"

Arpçı bunu da doğruladı

Bir ürperti Çiftçiustası'nın elbisesinin kumaşını titretti. Korku dolu bir gönülsüzlükle leğenlere doğru eğildi. Kararlıca ileriye adım atarak yine genç fellis ağacına baktı. Nefes alıp vermeksizin boğum boğum ellerinden birini toprağa daldırmadan önce hareketsiz kaldı Gözlen kapalıydı. Bir avuç nemli toprak çıkardı ve topağı çevirdi, kaynaşan kurtçukların kümesini gözler önüne serdi. Gözleri büyüdü ve tiksinti dolu bir feryatla sanki eli yanmışçasına toprağı yere savurdu. Kurtçuklar acizce taş zeminde kıpırdandılar.

"Sorun nedir? Orada İplik olamaz!"

"Bunlar asalaklar!" diye cevap verdi Andemon F'lar'a ters ters bakarak, feci halde hayal kırıklığına uğramış ve öfkelenmişti. "Bu yarımadanın güney kısımlarını bu larvalardan kurtarmak için asırlardır uğraşıyoruz " F'lar kurtçukları dikkatlice yerden alıp onlan en yakındaki leğene tekrar koyarken iğrenerek çatıldı kaşlan. "En az İgen kum solucanları kadar yok edilmez ve zararlıdırlar ve yarısı kadar da faydaları dokunmaz."

"O zaman sanıyorum ki Sayın Andemon Usta," dedi F'lar hüzünlü, kibar bir gülümsemeyle,

çiftçiler Pern'in en iyi çıkarlarına karşı çalışıyormuş."

Çiftçiustası öfkeyle bu suçlamayı inkâr etmeye girişti. Robinton'un onu tekrar F'lar'ın açıklamasını dinleyecek kadar yatıştırması için tüm diplomasi yeteneğini kullanması gerekti.

"Yani bana demek istediğiniz bu larvaların, bu kurtçukların bir amaçla geliştirilip yayıldıkları mı?" Andemon onun güvenmeye meyilli olduğu tek kişi gözüken Arpçı'ya sordu. "Bunlar ejderleri yetiştiren atalarımız tarafından mı yetiştirilip yayılmışlar diyorsunuz?"

"Buna inanıyoruz," dedi Robinton. "Ah, kuşkulanma hak veriyorum Ben de birkaç geceyi bu düşünceyle uykusuz geçirmiştim. Yine de, eğer Kayıtlar'ı kontrol edecek olursak, bir gün ejderadamlann Kızıl Yıldız'a saldırıp onu İplik'ten temizleyeceği konusundan hiç bahsedilmezken, güçlü ve tekrarlanan bir inanış var ki, İplik bir gün şimdiki gibi bir tehdit olmaktan çıkacak. F'lar oldukça.. "

"Oldukça değil, Robinton, kesinlikle eminim," diye onun sözünü kesti F'lar. "N'ton güney kıtasındaki İplik Düşüşlerini kontrol etmek için tekrar Güney'e gitti... *ara*dan zamanda sıçrayarak, yedi Devir kadar geriye. Nereyi yoklarsa yoklasın, toprakta İplik düşünce yüzeye çıkıp onları yiyen kurtçuklar var. Güney'de hiç İplik yuvası olmamasının sebebi bu. Toprağın kendisi İpliğe

düşman."

Andemon sessizlik içinde, çamurlu çizmelerinin bunınlanna bakıyordu.

"Çiftçizanaat Salonu Kayıtlan'nda bu kurtçuklara dikkat etmemiz gerektiği özellikle belirtiliyor." Üzgün bakışlarını diğerlerine yöneltti. "Biz daima köklerini kazıdık onların, larva keselerini yok ettik... ve" içini çekti, "ateşle agenothree kullanarak. Bu yayılmalarını önlemenin tek yoluydu."

"Kayıtlar kurtçuklara dikkat edin diyorlar," diye yineledi Andemon ve aniden omuzları bu zalim ironiye karşı bir kahkahayla sarsılmaya başladı. "Kayıtlar kurtçuklara dikkat edin diyorlar. Onları yok edin demiyorlar. Altını çizerek kurtçuklara dikkat edin diyorlar. Öyle, biz de dikkat ettik."

Arpçı şarap şişesini Andemon'a uzattı.

"Bunun yardımı dokunur, Arpçı. Sağol," dedi Andemon, şişeyi uzunca süre kafasına diktikten sonra dudaklarını bir elinin tersiyle silerek.

"Öyleyse birisi size kurtçuklara neden dikkat etmeniz gerektiğini söylemeyi unutmuş, Andemon," dedi F'lar, gözleri adamın ızdırabına karşı merhamet doluydu. "Keşke Sograny de bu kadar mantıklı olabilseydi. Bir zamanlar o kadar çok insan neden kurtçuklara dikkat etmeniz gerektiğini biliyor olmalıydı ki, daha açık bilgi vermeye gerek duymadılar. Sonra Kaleler büyümeye başladılar ve insanlar birbirlerinden koptular. Kayıtlar ya yok oldu ya da kayboldular, insanlar sahip ol-

dukları hayati bilgileri aktaramadan öldüler." Leğenlere doğru bakındı. Belki de bu kurtçuklar tam burada, Benden Weyr'nde geliştirdiler. "Belki duvardaki şemanın anlamı bu. O kadar çok şey yitirildi ki."

"Eğer Arpçızanaatı'nın etkisi varsa bir daha yitirilmeyecek," diye konuştu Robinton. "Eğer herkes, Kale, Zanaat ve Weyr tüm derilere ulaşabilirse..." Andemon itiraz etmeye başlarken elini kaldırdı, "Kayıtları tutmak için elimizde deriden daha iyisi var. Bendarek'in artık güvenilir, sağlam ağaç hamurundan sayfaları var, mürekkebi tutuyorlar, üst üste güzelce dizilebiliyorlar ve ateşten başka bir şeyden de etkilenmiyorlar. Bilgilerimizi birleştirebilir ve dağıtabiliriz."

Andemon şaşırmış gözlerle Arpçı'ya baktı. "Robinton Usta, bir Zanaatta sır kalması gereken bilgiler vardır, yoksa..."

"Yoksa bir gezegeni İplik yüzünden kaybederiz, öyle mi Andemon? Eğer kurtçuklar hakkındaki bu gerçeğe bir Zanaat sırrı gibi davranılmasaydı, yüzlerce Devirdir İplikten kurtulmuş bir şekilde yaşıyor olacaktık şimdiye dek."

Andemon aniden soludu F'lar'a bakarak. "Ya ejderadamlar... ejderadamlara ihtiyacımız olmayacak mı?"

"Eğer insanlar İplik Düşüşü sırasında Kalelerinden çıkmazlarsa ve kurtçuklar yere düşenleri silip süpürürlerse, hayır, ejderadamlara ihtiyacınız

olmaz," diye yanıtladı F'lar tamamen soğukkanlılı kla.

"A... ama ejderadamların İplikle savaşması gerekir..." Çiftçi dehşetten kekeliyordu.

"Ah, seni temin ederim bir süre daha İplikle mücadele ediyor olacağız. Ani bir işsizlik tehditiyle karşı karşıya değiliz. Sözgelimi, tüm bir kıtanın kurtçuklarla dolması ne kadar sürer?"

Andemon çaresizce ağzını açıp kapadı. Robinton koca bir yudum alınmış gibi yaparak onun elindeki şişeyi işaret etti. "Bilmiyorum. Bilemiyorum. Kurtçuklara Devirlerdir dikkat ettik... onları yok ederek, eğer yayılırlarsa koca bir tarlayı ateşe vererek. Larva keseleri ilkbaharda açılır ve..."

Başını iki yana sallayarak birden oturdu.

"Kendine gel be adam," dedi F'lar, ama Andemon'a en çok ızdırap veren onun bu tutumuydu.

"Ne... ne yapacak ejderadamlar?"

"İpliğin hakkından gelecekler tabii ki. İpliği halledecekler."

Eğer F'lar'ın kendine güveni biraz daha az olsaydı, F'nor soğukkanlılığını korumakta zorlanacaktı. Ama yarı kardeşinin bir planı olmalıydı. Lessa da... Manora kadar sakin görünüyordu.

Şansları vardı ki Andemon sadece zeki bir adam değildi, aynı zamanda azimliydi de. Temel emirleri alt üst eden ve karıştıran bir dizi şeyin ortaya çıkmasıyla karşı karşıyaydı. Uzun süredir alışılagelmiş bir Zanaat uygulamasını tersine çe-

vinneliydi. Doğuştan gelen, dikkatle aşılanmış önyargıların üstesinden gelmek, saygı duyması için iyi ve devamını dilemesi için daha da iyi sebepleri bulunan bir otoritenin nihai kayboluşunu kabullenmek zorundaydı.

F'lar'a, F'nor'a, Arpçı'ya ve N'ton'a kuşkuyla baktı. Andemon tüm leğenleri inceledi, özellikle de dokunulmadan bırakılanı. Hatta tiksintisini yendi ve kurtçukları dikkatle gözden geçirdi, ince bir örneği sabırla çözerek sanki yeni bir şeymişçesine inceledi Bir açıdan kesinlikle öyleydi.

Andemon zarar görmemiş larvanın onu çıkardığı leğendeki çamura girişini izlerken çok düşünceliydi.

"Herkes hararetle diler," dedi, "uzun süredir İpliğ'in bize hükmünden bir kurtuluş bulmayı. Ama bizi serbest bırakan şey..."

"İğrenç mi?" diye önerdi Arpçı yardım etmeye çalışarak.

Andemon bir an Robinton'a dikkatle baktı. "Evet, sen söz adamısın Robinton Usta. Böyle... böyle aşağılık yaratıklara minnettar kalmayı düşünmek oldukça alçaltıcı. Ejderlere minnettar olmayı tercih ederim." F'lar'a utanmış bir şekilde gülümsedi.

"Sen bir Kale Lordu değilsin!" dedi Lessa iğnelereyerek.

"Yine de," diye devam etti Andemon bir avuç toprağın yumruğundan parça parça dökülmesine

izin vererek, bu verimli toprağın nimetlerinden yararlarunaya fazlasıyla alıştık. Biz de ondanız, onun bir parçasıyız, onun sayesinde yaşıyoruz. Sanunn onun tarafından korunmamız da yakışık alır. Eğer her şey yolunda giderse."

Ellerini wher derisi pantolonuna sildi ve kararlı bir havayla F'lar'a döndü. Kendi başıma bazı deneyler yapmak isterim, Weyrlideri. Çiftçi Zanaat Salonu'nda leğenlerimiz ve her şeyimiz var..."

"Her şekilde," diye F'lar rahatlayarak gülümsedi. Her şekilde işbirliği yapacağız. Ama benim öngördüğüm büyük bir sorunu çözdün."

Andemon kaşlarını kaldırdı kibar bir soru şeklinde.

"Kurtçuklar kuzey koşullarına uyum sağlayabilirler mi?"

"Sağlarlar, Weyrlideri, sağlarlar." Çiftçi hüzünlü bir şekilde alaycıydı.

"Asıl sorunun bu olduğunu düşünmemiştim F'lar," dedi F'nor.

"Ya?" sessiz hece neredeyse bir meydan okumaydı kahverengi biniciye. F'nor durakladı, Lessa'nın daha önce söylemiş olduklarına ramen acaba F'lar ona olan güvenini yitirmiş miydi?

"Andemon Usta'yı izliyordum ve benim kendi tepkimi anımsıyorum kurtçuklara karşı. Bu şeylerin İpliğe karşı çözüm olduğunu bilmek, söylemek ayn bir şey. Sıradan insanlara kabul ettirmek apayrı bir şey. Ve de sıradan ejder binicilerine."

Andemon başıyla doğruladı ve F'nor fark etti ki, Arpçı'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa direnç gösterilmesini bekleyen tek kişi kendisi değildi.

Ama F'lar en yakındaki leğenin kenarına yerleşirken gülümsemeye başladı.

"İşte bu yüzden Andemon'u buraya getirdim ve projeyi açıkladım. O bir kere her şeyden emin olduktan sonra sadece onun sağlayabileceği yardıma ihtiyacımız var. Bu kurtçukların bir tarlaya yayılması ne kadar sürer, Çiftçiustası?"

Andemon düşünceli bir şekilde çenesini göğsüne düşürdü. Başını iki yana salladı ve tahmin edemeyeceğini itiraf etti. Bir tarlada yayılan kurtçukların izleri görülür görülmez çoğalmalarını engellemek için tarla yakılırdı.

O zaman öncelikle ne kadar sürdüğünü bulmalıyız!

"Gelecek bahara dek beklemeniz gerekecek," diye hatırlattı Çiftçi ona.

"Neden? Güney'den kurtçuk getirebiliriz."

"Peki nereye koyacağız onları?" diye sordu Arpçı alayla.

F'lar kıkır kıkır güldü. "Lemos Kalesi'ne."

"Lemos mu?"

"Başka neresi olabilir?" F'lar kendinden hoşnut gözüktü. "Ormanlar en zor korunan yerlerdir. Asgenar ve Bendarek onları korumaya kararlılar. İkisi de böyle bir keşfi kabul edecek ve devam ettirecek kadar esnektirler. Sen, Çiftçiustası, en

zor görev senin. Zanaatkârlarını kurtçuklan öldürmekten vazgeçirmek..."

Andemon bir elini kaldırdı. "Önce yapmam gereken gözlemlerim var."

"Elbette, Andemon Usta," F'lar'ın gülümsemesi yüzüne yayıldı, "Sonuçtan eminim. Sana Güney Weyri'ne yaptığın ilk geziyi anımsatırım. Bereketli fidanlardan, her iki kıtada da ortak olan çalı ve ağaçların alışılmadık büyüklükte olmalarından, harikulade mahsüllerden, meyvelerin tatlılığından bahsetmiştin. Burada, kuzeyde de benzeri yörelerimiz var. Bunlar," F'lar parmağını önce Andemon'a, sonra leğenlere doğru uzattı, "kurtçukların kullanılması ve koruması sayesinde."

Andemon tümüyle ikna olmamıştı, ama F'lar daha fazla ısrar etmedi bu konuda.

"Şimdi, Andemon Usta, Arpçı sana elinden geldiğince yardım edecek. Sen kendi halkını bizden daha iyi tanırsın... kime güvenebileceğini bilirsin. Güvendiğin ustalarınla bunu tartışmanı öneririm. Ne kadar çok olursa, o kadar iyi. Bu tilmizlerin olmaması fırsatını kaçıramayız. Sizin Eskiçağlılarınız ölene kadar beklemek zorunda kalabiliriz." F'lar buruk bir şekilde gülümsedi. Sanırım Eskiçağlılarla tek uğraşması gereken Weyrler değil; hepimizin bazı şeyleri yeniden öğrenmesi gerekecek.

"Evet, sorunlar olacaktır." Üstlendiklerinin önemini bir anda kavrayabilmişti Çiftçiustası.

"Birçok," diye gamsızca onu temin etti F'lar. "Ama nihai sonuç İplik'ten kurtuluştur."

"Devirler ve Devirler boyu sürebilir," dedi Andemon F'lar'ın bakışını yakalayarak ve sanki bu onu bir şekilde avutunmuş gibi omuzlarını dikleştirdi. Projeye o da dahil olmuştu.

"Devirlerce sürmesi muhtemeldir. İlk olarak," F'lar gözlerinde tam bir muziplikle sırıttı, "senin çiftçilerini kurtarıcılarımızı öldürmekten alıkoymalıyız."

Andemon'un kırış kırış yüzünden bir şok ve kızgınlık ifadesi geçti. Adam F'lar'ın kendisiyle dalga geçtiğini fark edince çekingen bir gülücüğe dönüştü. Belli ki Çiftçiustası için alışılmadık bir tecrübeydi bu.

"Yeniden yazmam gerekenleri bir düşünün," diye yakındı Arpçı. "Bunu düşünmekten kurtuldum." Acıklı şekilde artık boşalmış olan şarap şişesine baktı.

"Bu kesinlikle bir içkiyi gerektirir," diye konuştu Lessa Robinton'a yan gözle bakarak. Andemon'un koluna girdi ona dışarıya doğru eşlik etmek için. "Onur duydum, leydim, ama denetlemem gereken işler ve yapmam gereken incelemeler var." Ondan uzaklaştırdı kendini.

"Sadece bir içki?" diye rica etti Lessa, en tatlı gülümseyişiyle.

Çiftçiustası ellerini saçlarına götürdü, reddetmek konusunda isteksiz olduğu ortadaydı

"Bir tek içki o zaman."

Arpçı sesini gırtlaktan gelen bir pese alçaltarak, "Pern'in geleceğinin pazarlığına mühür vurmak için," dedi, ciddi şekilde uğursuzca ve hayret verici şekilde Kale Weyri'nin Lordu Groghe gibi gözükerek.

Hepsi bir arada Odalar'dan çıkarlarken Andemon Lessa'ya doğru eğildi.

"Eğer küstahlık etmezsem, Brekke, kraliçesini kaybeden genç kadın... nasıl o?"

Lessa sadece bir an için durakladı. "F'nor burada ve benden daha iyi yanıtlayabilir seni. Onlar Weyr eşiler."

F'nor'un ileri çıkması gerekti. "Hastaydı. Bir kimsenin ejderini kaybetmesi muazzam bir şoktur. Kendini alıştırmayı başardı."

"Ah, şu anda hiçbir mevkii var mı?" Kelimeler teker teker döküldü Çiftçiden, sonra bir çırpıda ekledi, "o benim Zanaat Salonumdan biliyorsunuz ve biz..."

"O tüm Weyrlerce seviliyor ve saygı görüyor," diye araya girdi Lessa, Andemon tereddüt edince. "Brekke tüm ejderleri duyabilen ender insanlardan biri. O ejder halkı arasında daima eşsiz ve saygın bir mevkide olacaktır. Eğer isterse, evine dönebilir..."

"Hayır!" Çiftçiustası bu konuda kesin kararlıydı.

"Brekke artık Weyr halkından," dedi F'nor bu

reddedişin hemen ardından

Lessa iki adamın da bu kadar ateşli olması karşısında biraz şaşırmıştı. Andemon'un tutumundan Zanaatının Brekke'yi gen isteyebileceği fikrine kapılmıştı.

"Bu kadar kaba olduğum için affımı dilerim leydim. Onun için tekrar basit şekilde yaşamak zor olacaktır Ya o ahlâksız saldırgana ne oldu?"

"O.. yaşıyor," Lessa'nın sesinde de Çiftçiustası'nın sesindeki o sertlik tekrarlanıyordu

"Yaşıyor mu?" Çiftçiustası gene durdu, Lessa'nın kolunu bıraktı ve ona öfkeyle baktı. "O yaşıyor mu? Gırtlağı kesilmeli, gövdesi..."

"Yaşıyor, Çiftçiustası, ama bir bebekten daha fazla zekâ ve bilinç sahibi değil. Varlığını kendi suçunun hapishanesinde sürdürüyor. Ejder halkı kimsenin canını almaz!"

"Çiftçi Lessa'ya bir an daha öfkeyle baktı, sonra yavaşça başını salladı. O yürümelerini işaret edince büyük bir nezaketle Lessa'ya kolunu takdim etti.

F'nor onları takip etmedi, çünkü günün tüm olayları ondan yorgunluk şeklinde alıyorlardı intikamlarını.

Andemon ve Lessa'yı ana masada diğerlerine katılırken seyretti, Lemos ve Telgar Lordları'nın geldiğini gördü. Lytol ve genç Jaxom ile onun beyaz Ruth'u ortalıkta gözükmüyorlardı. F'nor, Lytol'un Jaxom'u Ruatha'ya geri götürmüş olma-

sını diledi. Ateş kertenkelelerini bulmuş olmaktan dolayı Grall'ın ona ilk göz kırpışından beri ilk kez bu kadar mutluydu. Kendi ejderiyle beraber olmayı isteyerek hızla weyrine giden dik merdivenleri tırmandı. Canth weyrindeydi, biri dışında tüm göz kapaklan kapanmıştı. F'nor içeri girince son kapak da yavaşça örtüldü. F'nor gövdesini ejderin boynuna yasladı, elleriyle yumuşak boynundaki ılık ve rahatlatıcı nabız noktalarını aradı. Brekke'nin başının iki yanına kıvrılmış ateş kertenkelelerinin hafif, sevgi dolu düşüncelerini duyabiliyordu.

Orada ne kadar kaldı bilemiyordu, zihni Etkileme'nin, Brekke'nin kurtuluşunun, Jaxom'un yaptıklarının, akşam yemeğinin, olaylı bir öğleden sonraya sıkıştırılan her şeyin provasını yapıyordu.

Yapılması gereken çok şey vardı kesinlikle, ama Canth'ın varlığından ayrılamadığını hissetti.

En canlı olarak F'lar ejderadamların sonunu önerdiği zaman Andemon'un yaşadığı şoku anımsıyordu. Yine de... F'lar'ın önerdiği bu değildi. Şüphesiz kafasında başka bir seçenek vardı.

Şu kurtçuklar- evet, onlar İpliği yuvalanıp üreyemeden yiyip bitiriyorlardı. Ama bakması bile iğrençti ve ne saygı, ne de minnettarlık uyandırıyorlardı. Ne ejderler gibi gözle görünürlerdi, ne de huşu uyandırıyorlardı. İnsanlar kurtçukların İplik yediğini görmeyeceklerdi. Ejderlerin alev

püskürtmelerini, tehlikeli maddeyi yaktıklarını, kömüre dönüştürdüklerini, İpliği, daha yere düşmeden önce, havadayken yok ettiklerini görmenin hazzına varamayacaklardı. F'lar muhakkak ki bunun farkındaydı, bu insanlar İpliğin bozguna uğratıldığının gözle görülür bir kanıtına sahip olmalıydılar. Ejderadamlar sadece birer sembol haline mi geleceklerdi? Hayır! Bu ejder halkını İplik'ten daha da asalak yapardı Böyle bir çare yakışıksızdı, F'lar'ın dürüstlüğündeki bir adam tarafından savunulamazdı. Fakat, ne geçiyordu onun aklından?

Kurtçuklar nihai çözüm olabilirdi ama... binlerce Devirlik bir şartlanmadan sonra- Pemliler, Kaleliler, Zanaatkârlar, sıradan halk ve ejderadamlar için değil.

ONALTINCI BÖLÜM

Benden Weyri'nde akşam,
Kale Weyri'nde akşamın daha geç saatleri

Sonraki birkaç gün boyunca F'nor endişelenemeyecek kadar meşguldü. Brekke güçüne kavuşuyor ve görevlerinin başına dönmekte ısrar ediyordu. Manora'yı Aşağı Mağaralar'a inip biraz işe yaramak için izin vermeye ikna etti. Manora da onu yoğun Mağara faaliyetlerinde rol oynayabileceği, bitmiş bazı duvar halılarının uç atkılarını bağlama işine koştu. Ateş kertenkeleleri onun yanından pek az ayrıldılar. F'nor ayak işleri bittikten sonra, Brekke'nin yanında kalmasını emrettiğinde, çelişen isteklerle cıvıldadı durdu.

F'lar Asgenar ve Bendarek'in ormanları koruyabilecek her türlü çözümü kabul edeceklerini doğru tahmin etmişti. Ama başta gösterdikleri direniş ve kuşku, yüklendiği görevin ne kadar büyük olduğunu gösteriyordu. Hem Kale Lordları hem de Zanaatustaları onun iddialarını açıkça hor gördüler, ta ki N'ton bir tava dolusu canlı İplikle - tıslaması ve tütüşü duyulabiliyordu - gelip de onu yetişmekte olan bir leğen dolusu yeşilliğin üzerine boşaltana dek. Bir anda, fellis fidanının üzerine döküldüğünü gördükleri kıvıl kıvıl İpliğin kurtçuklarca tamamen yok edildiğine

şahit oldular. Şaşkınlık içinde, F'lar'ın delinmiş ve dumanlar yükselen yaprakların birkaç gün içinde iyileşeceği iddialarını dahi kabullendiler.

F'lar'ın açıklamakta ölçülü olduğu, kurtçuklar hakkında ejderadamların bilmedikleri birçok şeyler vardı; Bir tarlanın "İpliğe karşı bağışık" sayılması için kurtçuk yetiştirmenin ne kadar zaman aldığı, kurtçukların yaşam süresi, koruma zincirinden emin olabimek için kurtçuklara ne yoğunlukta ihtiyaç olduğu gibi.

Ama Lemos Kalesi'nde nerede başlayacaklarına karar verdiler; mobilya için gereken ve İplik saldırısına karşı savunmasız değerli çam ağaçlarında.

Güney Weyri'nin önceki sahipleri çiftçilik eğitimleri olmadığı için güney ormanlarındaki larva keselerinin önemine kayıtsız kalmışlardı. Güney yarımküresinde şimdi güz olmasına rağmen F'nor, N'ton ve bir başka binici birlikte *arada*n geçen bahara atlamayı kararlaştırmışlardı. Güney'in yönetiminin birçok yönünü biliyor olan Brekke de geçmişte diğerleriyle karşılaşmayacakları yerleri söyleyerek onlara yardım etti. Çiftlikzanaatinden yetişmiş olmasına rağmen, Güneyde kalış süresince Brekke hemşirelikle uğraşmıştı ve geçmiş yaşamıyla olan bağlarını azaltmak için planlı olarak çiftçilikten uzak durmuştu.

F'lar Çiftçiustası Andemon'a baskı yapmamasına ramen, sanki Çiftlikzanaatinin işbirliğine sa-

hipiniş gibi planlarına devam etti. Andemon birkaç kere ondan kendisine acele yetiştirilmek üzere İplik ve kurtçuk istediyse de herhangi bir gelişme raporu göndermedi.

Demirciustası Fandarel ve Terry projeden haberdar edilmişlerdi; onlar için özel bir gösteri hazırlandı. Kurtçuklara karşı olan tiksintisini ve canlı İpliğe bu derece yakın olmanın verdiği korkuyu yendikten sonra Terry de herkesin isteyebileceği kadar hevesliydi. Kurtçukların performansı Demirciustası'nın yalnızca homurdanmasına sebep oldu. Açıklamalarını yalnızca İpliğin yakalandığı tencereyi küçümsediği bir eleştiriyle sınırlı tuttu.

"Verimsiz, verimsiz. Bunu bir şey yakalamak için sadece bir kere açabiliyorsun," dedi ve tencereyi alıp uzun adımlarla kendini bekleyen haberci ejdere doğru yürüdü.

Terry Demirciustası'nın şüphesiz çok etkilendiği ve mümkün olan her şekilde işbirliği yapacağı konusunda cömertçe garantilerini sundu. Bu gerçekten de önemli bir gündü. Sözleri Fandarel'in sabırsız bağırtısıyla kesildi ve halen şaşkın ejder binicilerini teskin ederekten çekildi.

"Ben Fandarel'in kurtçukları en azından verimli bulacağını düşünmüştüm," diye belirtti F'lar.

"Şaşkınlığından dolayı mı aptallaştı?" diye sordu F'nor.

"Hayır," diye yüz buruşturdu Lessa, "verimsiz-

likten dolayı çileden çıktı!"

Güldüler ve sonraki işe devam ettiler O akşam Demirci Zanaat Salonu'ndan bir haberci, götürülen tencere ve beraberinde dikkate değer bir buluş ile geldi. Küresel bir şekli vardı, boru şeklindeki tutacağın içindeki bir tetik yardımıyla kapağının açılabildiği uzun bir sapa tutturulmuştu. Kapak gerçekten de dahiceydi, yukarı ve dışarı doğru yelpaze şeklinde kapandığı için kaptan içeri giren İplik kapak tekrar açılsa bile dışarı çıkamıyordu.

Ulak F'lar'a Demirciustası'nın uzakyazarıyla sorunlar yaşadığını da söyledi. Tüm teller koruyucu bir boru ile korunmalıydı, yoksa İplik ince, gergin teli koparırdı. Demirci seramik ve metal kaplamaları denemiş, fakat yeterince fazla veya hızlı üretememişti. Ve İplik bu kadar sık düştüğü için, salonları tıkanmış veya yanmış alev makinalarının tamirini isteyenlerin istilasındaydı. Yer ekipleri aletleri İplik Düşüşünün ortasında bozulunca paniklemişlerdi ve her acil tamir isteğini kabul etmek de mümkün değildi. Kendilerine yardım ve yalnız Kaleler arası bir bağ olarak uzakyazar sözü verilen Kale Lordları, çözüm için baskıya başlamışlardı. Ve -onlara göre- kesin çözüm Kızıl Yıldız'a yapılması önerilen seferdi.

F'lar asıl planın hiçbir yönden boşa gitmemesini sağlamak için yakın danışmanlarının ve filo ikincilerinin katıldığı bir kurul toplamıştı her gün.

Aynca hangi Lordlann ve Zanaat Ustalarının radikal bilgileri kabul edeceğinde karar kılmışlar, yine de dikkatli hareket etmişlerdi.

Asgenar onlara Telgar Kalesi'nden Larad'ın düşüncelerinde onların tahminler'inin çok ötesinde bağnaz olduğunu ve Odalar'daki kısıtlı gösterinin tam bir İplik saldırısı karşısındaki korunmuş alan kadar ikna edici olmadığını söyledi. Talihsizlik ki Asgenar'ın genç gelini, Famira, evine yaptığı bir ziyarette kasıtsız olarak plandan bahsetmişti. Akrabasını Benden Weyr'ine ayrıntılı bir açıklama ve gösteri için zorla yollayan Lord'una kertenkelesini göndermişti. Larad, ikna olmamış, zalim bir aldatmaca ve inancın ejderadamlarca delinmesi olarak nitelendirdiği bu şey için çok kızmıştı. Asgenar'ın Larad'ı korunmuş geniş bir çamlığa götürüp genç bir fidana canlı İplik dökmesi ve eşit derecede korunduğunu göstermek kökünü ters yüz etmesi Telgar Kalesi Lord'unun öfkesini yatıştırmaya başlamıştı.

Telgar'ın geniş vadileri neredeyse sürekli bir şekilde İplik Düşüşü'ne maruz kalmıştı. Telgar'ın yer ekipleri kesintisiz ihtiyat durumundan dolayı cesaretlerini yitirmişlerdi.

"Bizde olmayan şey zaman," diye bağırmıştı Telgarlı Larad, kurtçuk korumasının uzun vadeli bir proje olduğunu duyduğunda. "Her geçen gün tarlalar dolusu tahıl ve kök kaybediyoruz. Adamlar şimdiden İplikle bitmez tükenmez mücadele-

den yılgınlar, başka bir şey yapmaya çok az güçleri var. Şansınız var ki şu ana kadar hafif bir kış geçirdik ve eğer bu geçen aylar bir belirtiyse, daha kötüsünden korkuyorum."

"Evet, yardımın böylesine yakın... ve parmağının ucundan daha büyük olmayan bir haşaratın yaşam süresince uzakta olduğunu görmek çok zor," dedi böyle bir yüz yüze görüşmenin ayrılmaz bir parçası olan Robinton. Birkaç gün önce Etkilemiş olduğu küçük, bronz ateş kertenkelesini okşuyordu.

"Ya da uzakgörenin menzilince," dedi Larad, dudaklan ipince, yüzünde kaygılı hatlarla. "Kızıl Yıldız'a gitmek için hiçbir şey yapılmadı mı?"

"Evet," diye yanıtladı F'lar, sabırlı, sağgörülü tavrını sıkıca korıuyarak. "Kızıl Yıldız her açık gece gözlendi. Wansor bir nöbetçi filosunu eğitti ve Dokumaustası Zurg ve Arpçı'nın en iyi teknik ressamlarını ödünç aldı. Gezegen üzenndeki kütlelerin sayısız taslağını çizdiler. Artık gezegenin yüzlerini biliyoruz..."

"Ve..." Larad son derece kararlıydı.

"Ejderlere rehberlik edebilecek kadar belirli yüzey şekilleri göremiyoruz."

Telgar Lordu içini çekerek boyun eğdi.

"İnanıyoruz ki," F'lar N'ton'un bakışlarını yakaladı, çünkü araştırmada Wansor kadar payı olmuştu, "bu sık sık tekrarlanan düşüşler, birkaç ay içinde gitgide azalacak."

"Azalacak mı? Neye dayanarak söylüyorsun bunu?" Telgar Lordu'nun yüzünde umut ve şüphe çatışıyordu

"Wansor Kızıl Yıldız'ın hareketinin göğünüzdeki diğer gezegenler tarafından onu yavaşlatarak, birkaç yöne çekerek etkilendiği görüşünde Gördüğünüz gibi yakın komşularımız var. Bir bizim gezegenimizin ortasından azıcık aşağıda, ikisi Kızıl Yıldız'ın yukarısında ve ötesinde Wansor gezegenler bir kez uzaklaşınca Iplık Düşüşü'nün alışıldık haline döneceğine inanıyor."

"Birkaç ay içinde mi? Ama bu hiçbir işimize yaramaz. Peki emin olabilir misiniz?"

"Hayır, emin olamayız.... Wansor'un teorisini duyurmamamızın sebebi de bu. Ama birkaç hafta içinde bileceğiz. F'lar Larad'ın itirazlarını engellemek için elini kaldırdı Kesinlikle en parlak yıldızlan, kardeş gezegenlerimizin yıl boyunca batıdan doğuya hareket ettiklerini görmüşsünüzdür Bu gece bakın, mavi olanı yeşilin hafifçe üzerinde, çok parlak göreceksiniz. Kızıl Yıldız da onların aşağısında olacak. Şimdi, Kale Weyr'nin Meclis Odası' ndaki şemayı hatırladınız mı? Onun güneşimiz etrafındaki göğün şeması olduğundan eminiz. Evlatlıklarımızın ipe bağlı topla oynadığını görmüşsünüzdür. Kendiniz de oynadınız. Topların yerine gezegenleri koyun, çevirenin yerine de güneşi, o zaman genel fikri kavrarsınız. Bazı toplar ne kadar hızla çevirdiğimize, ipin gerginli-

ği ve uzunluğuna göre öbürlerinden daha hızlı dönerler. Güneşin etrafında dönen yıldızların ilkesi de temel olarak budur."

Robinton bir yaprağı karalıyordu ve şemayı Larad'a uzattı.

"Bunu göklerde kendim görmeliyim," dedi Telgar Lordu taviz vermeden.

"Görmeye değer, seni temin ederim," dedi Asgenar. "Ben bu araştırmaya kendimi kaptırdım."

Sonra değişik bir tonda ekledi. "Böyle araştırmalarla aklı çelinen bir tek ben değilim. Kale Weyri'ne her gidişimde aleti kullanma şansını elde edebilmek için Nabollu Meron'la mücadele ediyorum."

"Nabollu mu?"

"Evet, Nabollu daima onun başında. Öyle gözüküyor ki o, koordinatları bulmaya herhangi bir ejderbinicisinden daha kararlı." Başka hiç kimse onun neşesine katılmadı.

F'lar sorgularcasına N'ton a baktı.

"Evet, o hep orada. Eğer o bir Kale Lordu olmasaydı..." N'ton omuz silkti.

"Neden? Ne diyor ki?"

N'ton gene omzunu silkti. "Koordinat aradığını söylüyor, ama biz de öyleyiz. Yeterince belli yüzey şekilleri yok. Sadece biçimsiz gri ve koyu gri-yeşil kütleler. Değişmiyorlar, hareketsiz olduklarından ortada, ama kara mı bunlar? Yoksa deniz mi?" N'ton odadaki suçlayıcı gerginliği duyumsamaya

başladı ve ağırlığını öbür ayağına verdi. "Gezegenin yüzü şu kalın bulutlarla o kadar sık örtülüyor ki. İnsanın hevesini kırıyor."

"Meron'un hevesi kırılıyor mu?"

"Sen'in tutumundan hoşlandığımdan emin değilim Bendenli," dedi Larad, yüz ifadesi katıydı. "Hiçbir koordinatı keşfetmek için istekli görünmüyorsun."

F'lar Larad'ın gözlerinin içine baktı. "Ejderleri gönderebilmemiz için önce nereye gittiğimizi bilmek zorundayız." Larad'ın omzuna tüneyen yeşil ateş kertenkelesini işaret etti. "Ateş kertenkeleni eğitmeye çalışıyorsun. Güçlüğünü takdir edebilirsin." Larad kendini savunurcasına gerildi ve ateş kertenkelesi tısladı, gözleri dönüyordu. F'lar susmadı. "Kayıtlar'ın daha önce oraya gidildiğine değinmemesi büyük olasılıkla eskilerin -uzakgöreni yapan, gökyüzündeki komşularımızı çizecek kadar bilen eskilerin- oraya gitmediğine işaret ediyor. Bir sebepleri olmalı, geçerli bir sebepleri. Ne yapmamı isterdin Larad?" diye sordu F'lar, heyecanla odayı adımlayarak. "Gönüllülere mi soralım? Sen, sen ve sen," F'lar döndü, parmağını hayali bir binici sırasına sallayarak, "gidip *aradan* Kızıl Yıldız'a sıçrayın. Koordinatlar mı? Üzgünüm beyler. Ben bilmiyorum. Yan yoldayken ejderlerinize iyice bir bakmalarını söyleyin. Eğer geri gelmezseniz sizin ölümleriniz için Kızıl Yıldız'a ağıt yakarız. Ama beyler, sorunumuzu çöz-

düğünüzü bilerek öleceksiniz. İnsanların Kızıl Yıldız'a gidemeyeceğini."

Larad, F'lar'ın alayı ile kızardı.

"Eğer eskiler Kızıl Yıldız'la ilgili ayrıntılı bilgi vennedilerse de," dedi Robinton yüklü sessizliğe yavaşça, "yerel çözümler sağladılar. Ejderler ve kurtçuklar."

"İkisi de şimdi, ihtiyacımız olduğu zaman yeterli korumayı sağlamıyor," diye yanıtladı Larad acı ve cesareti kırılmış bir sesle. "Pern'in vaatlerden ve börtü böcekten daha iş bitirici çözümlere gereksinimi var!" Birdenbire terk etti Odalar'ı.

Asgenar, dudaklarında bir itirazla peşinden gidecek oldu, ama F'lar durdurdu onu.

"Mantıklı düşünebilecek halde değil, Asgenar," dedi F'lar, yüzü endişeyle gerilmişti. "Eğer bugün gördükleriyle tatmin olmadıysa, ne yapabiliriz ya da ne söyleyebiliriz, bilemiyorum."

"Onun canını sıkan şey, yaz mahsulünün kaybı," dedi Asgenar. "Telgar Kalesi Crom, Nerat ve Nabol'dan memnun kalmayan ve taraf değiştiren birçok küçük Kaleliyi cezbetti. Eğer mahsül iyi olmazsa, kışın uğraşabileceğinden daha çok aç insan -ve sorun- olacak."

"Ama daha fazla ne yapabiliriz?" diye bilmek istedi F'lar, sesi çaresiz bir nota gibiydi.Çok çabuk yorulmuştu. Hastalık ona çok az yedek güç bırakmıştı Larad'ın dikbaşlılığı umulmadık bir hayal kırıklığı olmuştu Yaklaştıklan diğer tüm

insanlarla şanslan yaver gitmişti.

"Adamları Kızıl Yıldız'a kör bir sıçrayışla gönderemeyeceğini biliyorum," dedi Asgenar, F'lar'ın kaygısından huzursuz olarak. Larad'ı en çok rahatsız eden şey, senin Kızıl Yıldız'a bir saldırı planlayamıyor olman.

"Senin ilk hatan, sevgili F'lar," Arpçi'nın sesi en neşeli tonuna bürünmüştü, "geçtiğimiz felaketten Beş Kayıp Weyr'i getirerek sadece üç yetersiz günde kurtuluşu sağlamış olman. Kale Lordlan senin ikinci bir mucizeyi de aynı kısa sürede yaratmanı bekliyorlar aslında."

Söz öylesine saçmaydı ki F'nor yüksek sesle kahkaha attı.

"Tüm ihtiyacımız olan şey zaman," diye üsteledi F'lar.

"Bizim sahip olmadığımız şey zaman," dedi Asgenar usanmış halde.

"O zaman elimizdeki zamanı mümkün olan en iyi şekilde yararımıza kullanalım," dedi F'lar şüpheye ve hayal kırıklığına düştüğü anı geride bırakmıştı. "Telgar üzerinde çalışalım. F'nor, T'bor *ara*dan zamanda güneydeki larva keselerinin peşine düşmek için kaç binici ayırabilir bize? Sen ve N'ton onlarla koordinatları hazırlayabilirsiniz. N'ton güzün oluşan birçok kesenin kış aylan boyunca uçup dağıldığını ya da yok olduğunu fark etmişti. Biz de yöntemimizi değiştirdik böylece. Bir alanı ilkbaharda sağ kalan keseleri

yerleştirmek için kontrol edip, güze gideceğiz ve sağ kalamayanlardan bir kısmını alacağız. Dengeyi çok bozacağımızı sanmıyorum."

F'lar bir eliyle dalgınca kaburga'larını, yaralı dokuyu kaşıyarak odayı arşınladı.

"Nabolluyu gözetecek birine de ihtiyacım var."

Robinton neşeyle burnundan soludu. "Görünen o ki en tuhaf işleri görüyoruz. Kurtçuklar. Meron. Ah, evet." Ve onların sinirlenmesine güldü. "O hâlâ işimize yarayabilir. Bırakın her gece Kızıl Yıldız'ı izlemekten gözü ağrısın, boynu tutulsun. Bununla meşgul olduğu sürece zamanımız olduğunu bileceğiz. İntikam peşinde bir adamın gözleri lehine kullanabileceği ayrıntıları kaçırır."

"Iyi dedin, Robinton. N'ton," F'lar genç bronz biniciye döndü, "Onun Kızıl Yıldız'ın hangi yönünü gözlemlediğini, ne görebileceğini ve tepkilerini bilmek istiyorum. O adamı aldırmamazlıktan çok geldik ve pişman olduk. Ona müteşekkir olmamız bile gerekebilir."

"Kurtçuklara şükran duymayı tercih ederim," diye cevap verdi N'ton hırsla. "Dürüst olmak gerekirse efendim," diye ekledi, kunıla kaulduğından beri ilk kez bir görev konusunda duraksıyordu, "kurtçuk peşinde koşmayı ya da İplik yakalamayı yeğlerim."

F'lar düşünceli bir şekilde genç biniciyi süzdü bir anlığına.

"O zaman bu görevi en büyük İplik avı olarak düşün, N'ton."

Brekke biraz daha iyileştikten sonra Odalar'daki bitkilerin bakımını üstlenmekte ısrar etmişti. Çiftlikzanaatı soyundan olduğunu ve böyle işleri yapabileceğini savunuyordu. Gösteriler sırasında orada olmamayı tercih ediyordu. Aslında Weyr halkı dışındakileri görmekten kaçınıyordu. Onların anlayışına tahammül edebilirdi, ama yabancıların acıması onu tiksindiriyordu.Bu onun meraklılığını etkilememişti ve F'nor'dan kendisinin Pern'in en ünlü Zanaat Sırrı dediği şeyin tüm detaylarını anlatmasını istedi. F'nor Telgar Lordu'mun Weyrlerin başarmaya çalıştığı şeyi şiddetle reddettiğini söylediğinde Brekke gözle görülür şekilde sarsılmıştı.

"Larad hatalı," dedi son zamanlarda benimsediği yavaş ve ihtiyatlı şekilde. "Bu kurtçuklar çözüm, hem de doğru olan Pemliler uğrunda çıldırsa da, Kızıl Yıldız'a yapılacak bir sefer, çözüm değil. Bu ortada. Tıpkı yedi Devir önce Telgar Kalesi'nin üzerindeki iki bin ejder gibi." Wirenth'in ölümünden beri ilk kez F'nor'u küçük bir gülücükle şaşırttı. "Ben de, Robinton gibi kurtçuklara bel bağlamayı tercih ederim. Daha az sorun yaratıyorlar. Ama ben zaten zanaatsoyluyum."

"Bu cümleyi son zamanlarda sık kullanır ol-

dun," diye yorum yaptı F'nor, yüzünü ona çevirip, onun yeşil gözlerini arayarak. Gözleri ciddiydiler her zamanki gibi ve hiçbir zaman kaybolmayacak bir kederin gölgesi seçiliyordu samimi bakışlarında.

Brekke pannaklarını onunkilere kilitledi ve kibarca güldü, kederini dağıtmayan bir tebessümdü bu. "Ben zanaatsoyluydum," diye düzeltti kendi kendini "Artık weyr halkındanım." Berd onaylarcasına uğuldadı, Grall da sesini titreterek katıldı.

"Bu Devir birkaç Kaleyi kaybedebiliriz," dedi F'nor hüzünle.

"Bu hiçbir şeyi halletmez," dedi Brekke. "F'lar'ın o Nabolluyu gözeteceğine sevindim. O adamın çarpık düşünceleri var."

Bir anda soludu, F'nor'un parmaklarını o kadar sıktı ki, tırnakları tenine geçti.

"Sorun ne?" F'nor koruyucu bir şekilde iki kolunu da sardı ona.

"Onun çarpık bir kafası var," dedi Brekke ona korku dolu gözlerle bakarak. "Ve bir de Grall ve Berd kadar büyük bir bronz ateş kertenkelesi. Onun kertenkeleyi eğitip eğitmediğini kimse biliyor mu? *Araya* gitmesi için?"

"Tüm Lordlara nasıl yapacakları..." F'nor, Brekke'nin düşüncelerinin gittiği yönü kavrayınca sustu Berd ve Grall Brekke'nin korkusuna sinirli ciyaklamalar ve yelpaze gibi kanatlarla tepki

verdiler. "Hayır, hayır Brekke. Bunu yapamaz," diye F'nor onu yatıştırdı. "Asgenar'ın Rial'ı bir hafta kadar daha genç ve onu Kale'sinde bir yere göndermenin ne kadar zor olduğundan bahsediyordu.

"Ama Meron daha uzun süredir ona sahip. Daha ileri olabilir..."

"Nabollu mu?" F'nor kuşkuluydu. "O adamın bir ateş kertenkelesine nasıl bakılacağı konusunda hiçbir fikri yok."

"Öyleyse neden bu kadar etkilensin Kızıl Yıldız'dan? Bronz kertenkelesini oraya yollamaktan başka ne olabilir ki aklında?"

"Ama ejderadamların ejderlerini oraya göndermeyi denemeyeceğini biliyor. Bir ateş kertenkelesinin oraya gideceğini nasıl hayal edebilir?"

"O ejderadamlara güvenmiyor," diye belirtti Brekke, belli ki bu fikre takılıp kalmıştı. "Neden beyana güvensin ki? F'lar'a söylemelisin!"

Onu yatıştırmanın tek yolu bu olduğu için kabullendi F'nor. Brekke hâlâ marazî derecede zayıftı. Dudaklarına ve yanaklarına hafiften renk gelmiş olmasına karşın, göz kapakları şeffafmış gibi görünüyordu.

"F'lar'a söyleyeceğine söz ver."

"Söyleyeceğim, söyleyeceğim, ama gecenin ortasında değil."

Ertesi gün zamanda aradan larva keseleri top-

lamak için yönetmesi gereken bir binici filosu varken verdiği söz F'nor'un aklından çıkıp gitti o akşamın geç saatlerine kadar. Brekke'yi kendi unutkanlığı yüzünden üzmektense Canth'a bu konuyu N'ton'a bildirmek üzere N'ton'un Lioth'uyla konuşmasını söyledi. Eğer Kale Weyr'inin bronz binicisi Brekke'nin iddiasında doğruluk payı görürse, o zaman F'lar'a söyleyeceklerdi.

Ertesi gün Telgar Kalesi'nden Larad'ın kurtçukların yayılması için seçtiği tecrit edilmiş vadi tarlasında karşılaştıklarında N'ton ile konuşma fırsatı buldu. F'nor biraz memnuniyetsizlikle fark etti ki tarlaya sadece Telgar'ın ve Doruklar Kalesi'nin yükseklerinde yetişen, seçkin masaların gözdesi olan melez bir bitki ekilmişti.

"Brekke'nin hakkı olabilir, F'nor," diye itiraf etti N'ton. "Nöbetçi biniciler Nabollunun uzun süre uzakgöreni kullandığını ve sonra aniden ateş kertenkelesinin gözlerine baktığını söylüyorlar, ta ki yaratık çıldırıp kaçmaya çabalayana dek. Aslında geçen gece zavallı şey feryatlar atarak *ara*-ya kaçmış. Nabol tüm ejder soyuna lanet okuyarak bozum olmuş bir şekilde yürüyüp gitmiş."

"Onun neye baktığını kontol ettin mi?"

N'ton omuz silkti. "Geçen gece pek net değildi. Bir sürü bulut. Görülebilir tek şey gri bir kuyruktu... Nerat'a benzeyen, ama batı yerine doğuya dönük olan yer. Sadece kısa bir süre görüle-

bildi."

F'nor bu şekli iyi hatırlıyordu. Kalın bir ejder kuyruğu gibi şekillenen, gezegenin dönüş yönünün tersine uzanan gri bir kütle.

"Bazen," N'ton kendi kendine güldü, "yıldızın üzerindeki bulutlar, altında görebileceğimiz her şeyden daha net gözüküyorlar. Önceki gece örneğin, bir kıza benzeyen, sürüklenen bir bulut vardı." N'ton elleriyle bir kafayı tarif eden, biraz da havada çizdiği yuvarlağın bir yanına doğru hareketler yaptı, "Saçını örüyordu Sola eğilmiş başını, yansı tamamlanmış örgüyü ve açık saçlarının dalgalandığını görebiliyordum. Büyüleyiciydi."

F'nor bu söylenenleri aklından çıkarmadı; çünkü o da Kızıl Yıldız'ı çevreleyen bulutlardaki tanıdık desenlerin çeşitliliğini fark etmiş ve çoğu zaman izlemesi gereken asıl şeyden çok bu gösteriye takılıp kalmıştı.

N'ton'un ateş kertenkelesinin davranışıyla ilgili söyledikleri çok ilginçti. Küçük yaratıklar sahiplerine ejderler kadar bağlı değillerdi. Kendilerinden hoşlarına gitmeyen birşeyler istendiğinde, ya da canları sıkıldığı zaman *araya* gitmeye fazlasıyla meyilliydiler. Bir süre sonra, genellikle akşam yemeği saatine yakın, belli ki insanların çabucak unuttuğunu düşünerek tekrar ortaya çıkıyorlardı. Grall ve Berd görünüşe bakılırsa böyle davranışları geride bırakacak kadar olgunlaşmı

şlardı. Tartışılmaz bir biçimde ikisinin de Brekke'ye karşı bir sorumluluk duygusu vardı. İkisinden biri daima onun yanı başındaydı. F'nor, Grall ve Berd'in Pern üzerindeki en güvenilir ateş kertenkelesi çifti olduğuna dair seve seve iddiaya girerdi.

Bununla birlikte, Meron'un yakından takip edilmesi gerekliydi. Onun ateş kertenkelesine hükmetmesi de mümkündü. Brekke'nin dediği gibi, adamın düşünceleri çarpıktı.

F'nor o akşam weyrine giden geçide girdiğinde sözcükleri seçememesine karşın ateşli bir sohbetin devam ettiğini duydu.

Lessa tasalı, dedi Canth ona, binicisini takip ederken kanatlarını sırtına katlayarak.

"Bir adamla Yedi devir yaşarsan onun aklında ne olduğunu bilirsin," diyordu Lessa telaşla, F'nor içeri girdiğinde. Yüzünde neredeyse suçlu bir ifadeyle döndü, F'nor'u tanıyınca ferahlamaya dönüştü bu.

"Kimin aklında ne varmış Lessa?" diye sordu F'nor binici kıyafetinin kemerini çözerken. Eldivenlerini masaya fırlattı ve Brekke'nin kendisi için koyduğu şarabı kabul etti.

Lessa sakarca yanındaki iskemleye çöktü, gözleri F'nor dışında her şeyin üzerinde oynaşıyordu.

"Lessa F'lar'ın Kızıl Yıldız'a kendi başına gitmeye kalkışmasından korkuyor," dedi Brekke onu

izleyerek

F'nor şarabını içerken bunu düşündü. "F'lar aptal değil, sevgili kızlar Bir ejder nereye gidiyor olduğunu bilmek zorundadır. Ve biz de onlara ne söyleyeceğimizi bilemiyoruz. Mnementh de aptal değildir." Ama F'nor kadehini yeniden doldurması için Brekke'ye uzatırken N'ton'un balı-settiği, saçını ören buluttan kadın geldi aklına bir anda.

"Gidemez," dedi Lessa, sesi haşinceydi. "Pem'i bir arada tutan o. Kale Lordlarını, Zanaatustalarını ve ejder binicilerini birleştirebilecek tek kişi o. Hatta Eskiçağlılar bile ona güveniyorlar artık. Ona. Başka kimseye değil!"

Lessa alışılmadık ölçüde üzgündü, F'nor bunun farkına vardı. Grall ve Berd Brekke'nin iskemlesinin kenarlarına tünemek için süzülerek geldiler, sessizce cıvıldayıp kanatlarını temizlemeye koyuldular.

Lessa onların maskaralıklarını görmezlikten geldi, masaya doğru eğilerek bir elini F'nor'un elinin üzenne koydu onun dikkatini çekmek için. "Arpçı'nın mucizeler konusunda ne söylediğini duydum. Üç günde kurtuluş!" Gözlennde acı bir ifade vardı

"Kızıl Yıldız'a gitmek kimse için kurtuluş değildir, Lessa!"

"Evet, ama bunu kesinlikle bilmiyoruz. Sadece yapamayacağımızı düşündük, çünkü eskiler yap-

mamışlardı. Ve gerçek koşulları kanıtlayıncaya kadar Lordlar başka alternatif kabul etmeyecekler!"

"Larad daha fazla sorun mu çıkartıyor?" diye sordu anlayışla F'nor, ensesini ovalayarak. Adaleleri garip şekilde kasılmıştı.

"Larad yeterince kötü," dedi üzgünce, "ama Raid ve Sifer. Her nasılsa söylentileri duymuşlar ve hemen harekete geçilmesini talep ediyorlar."

"Onlara kurtçukları gösterin!"

Lessa aniden F'nor'un elini bıraktı, öfkeyle dudaklarını büzdü. "Eğer kurtçuklar Telgarlı Larad'ı rahatlatmadıysa, o çok bilmişler üzerinde daha da az etkili olacaktır! Hayır, onlar," ve zamiri vurgularken yaşlı Kale Lordlarını ne kadar küçük gördüğünün altını çizdi, "Nabollu Meron'un geceler boyu gözlem yaparak koordinatları bulduğunu ve kötü niyetle kendine sakladığı fikirndeler."

F'nor sırıttı ve başını olumsuz anlamda salladı. "N'ton Nabollu Meron'u göz altında tutuyor. O adam hiçbir şey bulamadı. Bizim haberimiz olmadan hiçbir şey yapamaz. Ve kesinlikle ateş kertenkelesiyle şansı yaver gitmiyor."

Lessa gözlerini kırpıştırdı, ona anlamadan baktı.

"Ateş kertenkelesiyle mi?"

"Brekke Meron'un ateş kertenkelesini Kızıl Yıldız'a göndermeye kalkışabileceğini düşünüyor."

Sanki sırtına bağlı bir ip gerilmişçesine Lessa iskemlesinde şiddetle gerildi, önce F'nor'a, sonra Brekke'ye bakarken gözleri kapkara ve kocamandı.

"Evet, ona da bu yakışır Ateş kertenkelesini bunun için kurban etmeyi umursamaz, değil mi? Ve onunki de sizinkiler kadar büyük." Elini ağzına götürdü. "O eğer..."

F'nor rahatlatmak için kahkaha attı, bir anda bunun dürüstçe olmadığını hissetti. Lessa onun olası bulmadığı bu düşünceye çok daha gerçek gözüyle yaklaşmıştı, üstelik bir ateş kertenkelesi olmamasına ve onların sınırlarını kavrayamıyor olmasına karşın. "Deniyor, ama başaramıyor olabilir. Ben Meron'un ateş kertenkelelerini idare edebilecek yaradılışta olduğunu sanmıyorum. Onlara hizmetçilere yaptığın gibi emir veremezsin."

Lessa hüsrandan da fazlasıyla yumruklarını sıktı.

"Yapabileceğiniz bir şey olmalı. Sana diyorum F'nor, F'lar'ın aklından geçeni biliyorum. Onun sırf Kale Lordlarına kurtçuklardan başka çıkar yol olmadığını ispat etmek için Kızıl Yıldız'a gitmenin bir yolunu bulmaya çalıştığını biliyorum!"

"Kendi hayatını bu riske atmayı istiyor olabilir, sevgili Lessa, ama Mnementh buna niyetli mi?"

Lessa F'nor'a saf memnuniyetsizlik dolu bir bakış fırlattı. "Ve zavallı hayvanın kafasına F'lar'ın

istediğinin bu olduğu fikrini mi sokayım? Robinton'u boğabilirim. Onu ve onun o üç günde kurtuluşunu! F'lar bunu düşünmeden edemiyor. Ama gitmesi gereken F'lar değil..." dudağını ısırarak sustu, gözleri Brekke'ye doğru kaydı.

"Anlıyorum Lessa," dedi Brekke çok yavaş, gözlerini Lessa'nınkilere dikip, hiç kırpmadan. "Evet, anlıyorum seni."

F'nor sağ omzuna masaj yapmaya başladı. Son zamanlarda *ara*da çok fazla kalmış olmalıydı.

"Boş verin," dedi Lessa aniden, görülmedik bir şiddetle. Sadece tüm bu belirsizlikten sinirlerim bozuldu. Söylediklerimi unutun. Yalnız hayal görüyorum. Ben de... hepimiz kadar yorgunum."

F'nor ona katıldı. "Hepimiz var olmayan sorunlar görüyoruz. Her şeye karşın hiçbir Kale Lordu Benden Weyr'ine gelip de ültimatom vermedi. Ne yapabilirler ki? F'lar kesinlikle diğer Weyrliderlerine, Zanaatustalarına karşı açık sözlü davrandı herkesin planın ne olduğunu tamamen bildiğinden emin olmak için."

Lessa doğruldu, gövdesi iyice gerilmişti. Dudaklarını yaladı. "Sanırım," dedi alçak bir sesle, "beni en çok korkutan da bu. O böyle önlemleri herkesin haberdar olduğundan emin olmak için alıyor. Eğer başına bir şey gelirse diye..."

Birdenbire sustu ve weyrden fırlayıp gitti.

F'nor onun ardından bakakaldı. F'lar'ın açık sözlülüğüne getirilen bu yorum korkutucu bir

önem taşımaya başlamıştı. Huzursuzca Brekke'ye döndü, kızın gözlerinin yaşlı olduğunu görünce şaşırdı. Onu kollarına aldı.

"Bak, biraz dinleneyim, birşeyler yeriz, sonra da Kale Kalesi'ne gideceğim. Meron'u kendim gönnek için." Onu teselli ederek kucakladı, "Yanıma Grall'ı da alacağım. O elimizdekilerin en olgunu. Bu yolculuğu yapacak mı, göreceğim. Eğer ateş kertenkelelerinden birisi gidecekse, o da Grall'dır. İşte böyle! Nasıl, iyi bir fikir değil mi?"

Brekke ona sıkıca yapıştı, onu o kadar ısrarla öptü ki, F'nor aç ve yorgun olduğunu, Lessa'nın rahatsız edici düşüncesini unuttu, Brekke'nin ateşli isteklerine şevkli bir hayretle karşılık verdi.

Grall bronz ateş kertenkelesi Berd'i Brekke'nin baş ucunda, yastığın üzerinde sokulup yattığı yerde bırakmak istememişti. Ama zaten F'nor da Brekke'yı bırakıp gitmeyi çok istemiyordu. O gece derin bir aşkla seviştikten sonra, Brekke ona yükümlülükleri olduğunu hatırlatmıştı. Eğer Lessa, F'lar'ı, sırrını Brekke ve F'nor'la paylaşacak kadar seviyorduysa, onlar da en az onlar kadar sorumluluk alabilmeliydiler.

F'nor Canth'ı uyandırırken, sorumluluk almakta Brekke'nin üstüne yok diye düşündü şefkatli bir hoşgörüyle. Meron'u kontrol etmek ya da Grall'ın Kızıl Yıldız'a gitmeyi göze alıp almayacağını öğrenmek çok vakit almazdı Bu kesinlikle

F'lar'ın bu yolculuğa çıkmasından daha iyi bir seçenekti. Eğer minik kraliçe kertenkele bunu göz önünde bulundurursa.

Önce daireler çizerek Benden Weyri'nin üzerine yükselirken, sonra da Kale Weyri'nin Yıldız Taşları'nın üstünde *ara*dan çıkarlarken Canth'ın keyfi yerindeydi. Weyr kenarının tepesinde ışıllar ve Yıldız Taşları'nın ötesinde, birkaç ejderin silueti seçiliyordu.

Benden Weyri'nden Canth ve F'nor, diye yanıtladı kahverengi ejder, nöbetçi binicinin sorusunu Hafifçe inmek için kanatlarını geriye çırparken de, *Lioth ve Nabol'da kalması gereken yeşil ejder de burada*, diye ekledi Canth. Grall omuz tüneğindeki yerini almadan önce Canth diğer hayvanlara katılmak için havalanıncaya dek F'nor'un başının üzerinde uçtu.

N'ton karanlıklardan sıyrıldı, patikadaki ışıllar, onun "hoş geldin" gülümseyişini çarpıtıyordu. Başını geriye, uzakgörene doğru çevirdi.

"O burada ve kertenkelesi de iyi durumda. Geldiğine sevindim, ben de Lioth'a Canth'la konuşmasını söylemek üzereydim."

Nabollunun bronz kertenkelesi endişeyle çığlık atmaya başladı ve Grall da kaygıyla tekrarladı. Kanatlarını açtı. F'nor onun kanatlarını okşadı ve kertenkele uğuldamasının Grall'ı genellikle sakinleştiren, insanca bir versiyonunu söyleyerek tekrar sırtına doğru yatırdı. Grall kanatlarını kat-

ladı, ama gözleri huzursuzca dönerek bir ayağından diğerinin üzerine sıçramaya başladı.

"Kim o?" diye sordu Nabollu Meron, katı bir tavırla.

"F'nor, Benden Weyri'nin filo ikincisi," diye yanıtladı kahverengi binici soğukça.

"Senin Kale Weyri'nde işin yok," dedi Meron, sesinin tonu törpü gibiydi. Def ol buradan!

"Lord Meron," dedi N'ton, "Bendenli F'nor'un da Kale Weyri'nde bulunmaya sizin kadar hakkı vardır."

"Bir Kale Lordu'yla böyle konuşmaya nasıl cüret edersin?"

"Bir şey bulmuş olabilir mi?" diye sordu F'nor alçak sesle N'ton'a.

N'ton omuz silkti ve Nabolluya doğru ilerledi. Küçük kertenkele çığlık atmaya başladı. Grall tekrar kanatlarını açtı. Düşünceleri hoşnutsuzluk ve kızgınlığın, üzerine korku eklenmiş, bir karışımıydı.

"Lord Nabol, uzakgöreni hava karardığından beri kullanıyorsunuz."

"Uzakgöreni canım istediği kadar kullanırım, ejderadam. Uzaklaş. Beni yalnız bırak!"

Emirlerine anında uyulmasına alışkın olan Nabollu tekrar alete geri döndü. F'nor'un gözleri artık karanlığa alışmıştı ve Kale Lordu'nun gözünü alete uydurmak için eğildiğini görebiliyordu. Adamın kertenkelesini ve yaratığın kaçmak için

debelenmesine ve kıvranmasına karşın onu sıkı sıkı tuttuğunu da gördü. Hayvanın çığlıklan sinir bozucu bir perdeye yükselmişti.

Ufaklık korkuyor, dedi Canth binicisine.

"Grall mı korkmuş?" diye sordu F'nor kahverengi ejdere irkilerek. Grall'ın üzgün olduğunu görebiliyordu, ama onun düşüncelerinde dehşet okunmuyordu.

Grall değil, küçük birader. O korkuyor. Adam acımasız.

F'nor ejderinden daha önce böyle bir kınama işitmemişti.

Canth aniden inanılmaz bir bağırtı koyuverdi. Binicileri, diğer ejderleri ürküttü ve Grall'ı havaya kaçırdı. Kale Weyri ejderlerinin yarısı olanları sorgulamak için bağırmaya başlamadan önce Canth'ın taktiği istediği amaca ulaşmıştı. Meron ateş kertenkelesini elinden kaçırmış, kurtulan yaratık *ara*ya gitmişti.

Meron bu müdahale karşısında öfke dolu bir çığlıkla ejder binicilerine doğru atıldı, ama yolunun Canth'ın tehdit edici bir engel teşkil eden kafasıyla kapatılmış olduğunu gördü.

"Size tahsis edilen binici sizi Kalenize götürecektir Lord Meron," diye bilgilendirdi N'ton Kale Lordu'nu. "Kale Weyri'ne geri dönmeyin."

"Buna hakkın yok! Benim uzakgörene bakmamı engelleyemezsin. Sen Weyrlideri değilsin. Meclis'i toplayacağım Onlara yaptığınızı söyleye-

ceğim. Cezalandırılacaksınız. Beni aptal yerine koyamazsınız! Nabolluyu oyalayarak ya da savsaklayarak aldatamazsınız. Korkaklar! Korkaksınız, hepiniz! Bunu hep biliyordum. Herkes Kızıl Yıldız'a ulaşabilir. Herkes! Blöf yaptığınızı biliyorum, sizi iğdiş edilmiş sapıklar!"

Gözleri kötü niyetle kıpkırmızı parlayan yeşil ejder, omzunu Meron'a doğru eğdi. Nabol Lordu yüksek sesle sayıp sövmeye bir an bile ara vermeksizin biniş kayışlarına tırmandı ve hayvanın boynundaki yerini aldı. O daha Yıldız Kayaları'nı terk etmeden F'nor uzakgörenin başına geçmiş, Kızıl Yıldız'a bakıyordu.

Meron ne görmüş olabilirdi? Yoksa sadece onları tedirgin etmek için temelsiz suçlamalarla atıp tutuyor muydu?

Kaynayan grimsi kırmızı bulutlarıyla Kızıl Yıldız'ı ne kadar sık görürse görsün ilkel bir korkunun onu bıçakladığını hissediyordu F'nor. Bu gece korku, erbezlerinden girtlağına kadar yükselen fazlasıyla soğuk bir belkemiği gibiydi. Uzakgören, yüzey şekilleri olmayan, ters dönmüş Nerat'a benzeyen gri kütlenin batıya doğru uzanan kuyruğunu göz önüne sermişti. Girdap gibi dönen bulutların uzantıları örtüyorlardı onu. Bir desen oluşturmak üzere dönen bulutlar- bu gece saçını ören kadın yoktu. Onun yerine, başparmağı yavaşça hareket eden, daha gri, göz dağı verircesine sıkılmış parmakların üzerine kıvrılmış

devasa bir yumruk vardı, sanki bulutlar gri kütlenin tepesini kavnyorlanmış gibiydi. Yumruk kapandı ve şeklini kaybetti, şimdi bir ejderin bileşik gözlerinin uyumak için yarı yarıya kapanmış tek bir façetasını andırıyordu.

"O ne gönnüş olabilir?" diye telaşla sordu N'ton, F'nor'un dikkatini çekmek için omzuna hafifce vurarak.

"Bulutlar," dedi F'nor, N'ton'un bakması için gerilerken. "Bir yumruk gibi. Sonra bir ejderin gözüne dönüştü. Tüm görebileceği buydu, ters dönmüş Nerat'ın üzerinde bulutlar!"

N'ton feralılamayla içini çekerek gözmerceğinden başını kaldırdı.

"Bulut oluşumları bizi hiçbir yere götürmez!"

F'nor Grall'a gelmesi için elini uzattı. O da usulca geldi ve omzuna sıçramaya hazırlanırken F'nor erken davranıp onu yakaladı, başını kibarca okşayıp, kanatlarını düzeltti. Kendi göz hizasına getirdi ve nazikçe okşamayı kesmeden Nerat'ın üzerinde tembelce şekillenen yumruğun görüntüsünü yansıtmaya başladı. Renklerin taslağını belirtti; grimsi-kırmızı ve hayali parmakların üzerine güneşin düştüğü yerlerde beyazımsı. Pannakların Nerat yarımadası üzerinde kapandığını hayalinde canlandırdı. Sonra da Grall'ın o bulutlardan oluşan yumruğa, Kızıl Yıldız'a giden uzun adımı *ara*dan aldığı görüntüsünü yansıttı.

Dehşet, korku, ısının dönen, çok façetalı izle-

nimi, vahşi rüzgar, yakıcı bir nefessizlik, onu N'ton'a doğru sendeletti, Grall da korku dolu bir çığlıkla kendini onun kolundan fırlattı ve kayboldu.

"Ne oldu ona?" diye sordu N'ton kahverengi biniciyi doğrultarak.

"Ondan," F'nor derin bir nefes almak zorunda kaldı, çünkü Grall'ın tepkisi oldukça sarsıcı olmuştu, "Kızıl Yıldız'a gitmesini istedim."

"Neyse, bu Brekke'nin düşüncesini boşa çıkarır!"

"Ama neden bu kadar aşırı tepki gösterdi? Canth?"

Korktu, diye yanıt verdi Canth bilgiççe, gerçi o da F'nor kadar şaşırmış gibiydi. *Güçlü koordinatlar verdin.*

"Güçlü koordinatlar mı verdim?"

Evet.

"Grall'ı korkutan neydi? Sen de koordinatları duydun, ama onun gibi tepki vermiyorsun."

O küçük ve aptal. Canth durakladı, bir şey düşündü. *Onu korkutan bir şey hatırladı.* Kahverengi ejder bu hatıra karşısında şaşırmış gibiydi.

"Canth ne diyor?" diye sordu N'ton bu kısa konuşmayı yakalayamayarak.

"Onu neyin korkuttuğunu bilmiyor. Onun hatırladığı bir şey, diyor."

"Hatırlamak mı? O yumurtadan çıkalı sadece birkaç hafta oluyor."

"Bir saniye N'ton." F'nor elini, onu bir anda çarpan bir fikir için sustunmak amacıyla bronz binicinin omzuna attı. "Canth," dedi derin bir solukla, "Ona verdiğim koordinatlann güçlü olduğunu söyledin. Beni o bulutlarda gördüğüm yumruğa götürebileceğin kadar güçlü mü?"

Evet, nereye gitmemi istediğini görebiliyorum, diye o kadar güvenle yanıtladı ki, F'nor sarsıldı. Ama bunu düşünecek zaman değildi.

Ceketini sıkıca bağladı ve eldivenlerini bileklerinin altına sıkıştırdı.

"Geri mi dönüyorsun?" diye sordu N'ton.

"Bu gecelik eğlence bitti," diye yanıt verdi onu şaşırtan bir soğukkanlılıkla. "Grall'ın sağ salim Brekke'ye ulaştığından emin olmak istiyorum. Yoksa gizlice Güney'e, onun yumurtadan çıktığı koya sızmam gerekecek."

"Dikkatli ol o zaman," diye öğütledi N'ton. "En azından Meron'un ateş kertenkelesini Kızıl Yıldız'a bizden önce gönderemeyeceğini biliyoruz."

F'nor Canth'a binmişti. Savaş koşumlarını neredeyse hayvanın kan dolaşımını kesecek kadar sıkılaştırdı. N'ton'a ve nöbetçi biniciye el salladı, Canth onu Weyr'in yukarısında yükseklere çıkarıncaya kadar yükselen heyecanını bastırdı. Sonra Canth'ın boynuna boylu boyunca uzandı ve dizginleri bileklerinin etrafına iki kez doladı. *Ara*dan bu sıçrayış süresince düşmek olmazdı.

Canth durmaksızın kanat çırptı yukarıya, ka-

ranlık gökyüzünde yükselen uğursuz Kızıl'a doğru, sanki ejder oraya böyle varmaya niyetliydi.

F'nor bulutların su buharından oluştuğunu biliyordu. En azından Pern'dekiler öyleydiler. Ama bulutları yukarıda tutmak için hava gerekliydi. Bir çeşit hava. Hava çeşitli gazlar içerebilirdi. Igen düzlüklerinde zararlı buharların yükseldiği sarı dağlarda kokudan ve ciğerlerinize dolan şeylerden boğulabilirdiniz. Sığ batı denizlerinde yükselen, alev ve erimiş kaya püskürten genç ateş dağlarından farklı gazlar yayılırdı. Madenciler de tünel boşluklarına sıkışmış diğer gazlardan bahsediyorlardı. Ama bir ejder hızlıydı. Kızıl Yıldız'ın sahip olabileceği en ölümcül gazın içinde geçecek bir iki saniye can yakmazdı. Canth *ara*ya sıçrayarak onları güvenliğe kavuştururdu.

Tek yapmaları gereken o yumruğa, Canth'ın keskin gözlerinin bulut katmanı altındaki yüzeyi göreceği kadar yakına gitmekti. Tek bir bakış tüm sorunu ebediyen çözecekti. F'nor'un -F'lar'ın değil- atacağı bir bakış.

Kızıl Yıldız'ın muammalı yüzeyindeki batıya bakan griliğin uç noktasında, yabancı parmaklan kapanan o göksel yumruğu zihninde yeniden şekillendirmeye girişti. "Ramoth'a söyle. Gördüklerimizi ejder, binici, ateş kertenkelesi, herkese yansıtsın. *Ara*dan hafifçe zamanda da gitmemiz gerekecek, Kızıl Yıldız üzerinde o yumruğu gördüğüm ana Brekke'ye de söyle." Ve Brekke'nin

onu o kadar beklenmedik şekilde baştan çıkarırken bunu bildiğinin bir anda farkına vardı. Lessa bu yüzden ona ve Brekke'ye dökmüştü içini. Lessa'ya kızamazdı. Yedi Devir önce beş kayıp Weyri geçmişten geri getirmek için bir yol gördüğünde o da böyle bir riski göze alacak cesareti göstermişti.

Ciğerlerini doldur, diye öğütledi Canth ve F'nor ejderin gırtlağından içeriye hava çektiğini hissetti.

Lessa'nın taktiklerini düşünecek zamanı olmadı, çünkü *ara*nın soğuğu kuşattı onu. Hiçbir şey hissetmedi, ne yanağına dokunan ejder derisini, ne de ellerinde iz bırakan kayışları. Sadece soğuğu. Karanlık *ara* hiç bu kadar uzun sürmemişti.

Bir anda *ara*dan boğucu bir sıcağın içine çıktılar. Buluttan parmakların kapanan tünelinden aniden yüksek irtifalı bir Iplik uçuşunda Nerat'ın burnu kadar yakın gözüken gri kütleye doğru düştüler.

Canth kanatlarını açmaya başladı ve kanatları geriye bükülürken acıyla çığlık attı. Onları aşağıya inen nispeten sakin hava akımından zorla çeken fırın sıcaklığındaki kasırganın inanılmaz gürültüsünün içinde, hayvanın güçlü ön kollarının çatırtısı duyulmadan yitti. Kızıl Yıldız'ı çevreleyen yakıcı sıcaklıkta, acımasız hava çalkantısının alevlerin ısısına yükseltiği bir hava vardı.

Çaresiz ejder ve binicisi korkunç bir güçle sadece yukarıya doğru fırlatılmak için yüzlerce boy aşağıya düşen bir tüy gibiydiler. Zihinleri içine girdikleri cehennem yüzünden felce uğramış halde düşerlerken, F'nor savrulup geri çekildikleri yüzeyin kabus gibi bir görüntüsünü yakaladı bir an için: Nerat'a benzeyen burun, kıpırdanan, kabarcıklanan, ıslak ve kaygan bir griydi. Derken, orada burada devasa turuncu şimşeklerin yırttığı , mide bulandırıcı griler ve beyazlarla bezeli kırmızımsı bulutlara fırlatıldılar. Binlerce kızgın nokta F'nor'un korumasız yüzünü yaktılar, Canth'ın derisini deldiler, ejderin gözlerinin üzerindeki tüm kapakların içine işlediler. Kasırgalı atmosferin birden çok seviyeli, bıınaltıcı sesi zihinlerini bilinçsiz hale getiresiye kadar acımasızca dövdü.

Sonra kumlarla dolu sıcak bir huninin huşu veren sakinliğine savruldular ve... sakatlanmış ve güçsüz biçimde yüzeye doğru düştüler

Acı çeken F'nor'un, duyuları kendisini yarı yolda bırakırken tek bir düşüncesi vardı. Weyr! Weyr uyarılmalı!

Grall yürekler acısı çığlıklar atarak Brekke'ye döndü, onun kollarına gömüldü. Korkuyla titriyordu, ama düşünceleri öylesine düzensiz ve anlamsızdı ki, Brekke onun korkusunun sebebini

belirleyemiyordu.

Küçük kraliçeyi okşadı ve yatıştırmaya gayret etti, onu et parçalarıyla kandırmaya çalıştı; ama bir işe yaramadı. Minik kertenkele sakinleştirilmeyi reddediyordu. Sonra Grall'ın endişesi Berd'e de sıçradı ve Brekke onu paylayınca, Grall'ın telaşı ve ızdırabı daha da yoğunlaştı.

Birdenbire Mirrim'in yeşilleri uçarak girdiler weyre, cıvıldıyor ve kanatlarını çırpıyorlardı, onlar da küçük kraliçenin akıldışı davranışından etkilenmişlerdi. Sonra Mirrim koşarak geldi, incecik kanatlarını bulanıklaşacak şekilde çırpan, karnı şiş bronzu da ona eşlik ediyordu*.

"Sorun ne? Sen iyi misin, Brekke?"

"Ben çok iyiyim," diye temin etti Brekke onu, Mirrim'in onun alnına uzattığı elini iterek. "Sadece telaşlandılar, o kadar. Gecenin ortasında. Yatağına geri dön."

"Sadece telaşlandılar mı?" Mirrim dudaklarını Lessa birisinin kendisini başından savdığını anladığı zaman yaptığı gibi büzdü. "Canth nerede? Neden seni yalnız bıraktılar?"

"Mirrim!" Brekke'nin ses tonu kızı kendine getirdi. Yüzü kızardı, gözlerini yere çevirip Brekke'nin yüreğini sızlatan biçimde omuzlarını kamburlaştırdı dikkati üzerine çekmemeye çalışarak. Brekke gözlerini yumarak sakin olmak için mücadele etti, ama beş ateş kertenkelesinin endişesi fırsat kolluyordu. "Lütfen bana sert *klah*

* Bronz değil kahverengi olması lazım. (Ç.N.)

getir biraz."

Brekke doğruldu ve binici kıyafetlerini giymeye başladı. Ateş kertenkeleleri feryat etmeye başlamışlardı artık, odanın içinde oradan oraya uçuyor, sanki görülmeyen bir tehlikeden kaçmak istiyormuşçasına vahşice dalışlar yapıyorlardı.

"Bana biraz *klah* getir," diye tekrarladı, çünkü Mirrim bön bön izliyordu onu.

Brekke daha hatasının farkına varamadan onun üç kertenkelesi de takip ettiler Mirrim'i. Belki de endişeleriyle Alt Mağaralan ayağa kaldıracaklardı. Seslendi, ama Mirrim onu duymadı. Soğuk ürpertiler parmaklarını beceriksizleştinnişti.

Canth eğer bunun F'nor'u tehlikeye atacağını hissetse gitmezdi. Canth mantıklıdır, diye tekrarladı kendine Brekke, kendini inandınnaya çalışarak. O neyi yapabilip neyi yapamayacağını bilir. Canth Pern üzerindeki en büyük, en luzlı ve en güçlü kahverengi ejder. Neredeyse Mnementh kadar iri ve onun kadar zeki.

Canth'ın inanılmaz mesajını aldığı anda Brekke Ramoth'un gürültülü alarm bağırışını duydu.

Kızıl Yıldız'a gitmek mi? Bir bulutun koordinatlarıyla mı? Bacaklan titreyerek masaya doğru sendeledi. Oturmayı başardı ama elleri öylesine titriyorlardı ki şarabı dökemedi. İki elini de kullanarak şişeyi dudaklarına götürdü ve bu şekilde biraz içebildi. Bunun yaran dokundu.

Nasılsa gitmenin bir yolunu bulabileceklerine inanmamıştı. Grall'ı böylesine korkutan bu muydu yoksa?

Ramoth alarmı tekrarladı ve Brekke şimdi kaygıyla bağrışan öbür ejderleri de duyuyordu.

Ceketinin son iliğini de kapattı ve kendini zorlayarak ayağa kalktı, çıkıntıya doğru yürümek için. Ateş kertenkeleleri ok gibi uçup dalışlar yapıyorlardı onun etrafında, sürekli, sinir bozucu, bir çift saf korku dolu titrek sesle vahşice feryat ederek.

Merdivenlerin başında durdu, gecenin çöktüğü Weyr Çanağı'nın loşluğundaki karmaşayla sersemledi. Çıkıntılarında endişeyle kanatlarını çırpan ejderler vardı. Diğer hayvanlar tehlikeli hızlarda uçarak daireler çiziyorlardı. Bazılarının sırtlarında binicileri vardı, çoğunluğu kendi başlarına uçuyorlardı. Ramoth ve Mnementh Taş'ların üzerindeydiler, kanatları gerilmiş, dilleri öfkeyle görünüp kayboluyordu, weyr eşlerini çağırırken gözleri parlak turuncuydu. Biniciler ve weyr halkı bağırarak, hayvanlarını çağırarak, bu anlaşılmaz gösterinin nedenini birbirlerine sorarak bir ileri bir geri koşuşuyorlardı.

Brekke çaresizce ellerini kulaklarına bastırdı, kargaşanın arasında Lessa'ya da F'lar'ı görmeye çalıştı. Aniden ikisi de merdivenlerde belirdiler ve koşarak ona doğru geldiler F'lar önce ulaştı Brekke'ye, çünkü Lessa tereddüt etmişti, denge

sağlamak için bir elini duvara dayamıştı.

"Canth ve F'nor'un ne yaptıklarını biliyor musun?" diye haykırdı Weyrlideri. "Weyrdeki her hayvan, sesi ve zihni yettiğince feryat ediyor!" F'lar Brekke'ye öfkeyle bakıp bir yanıt bekleyerek elleriyle kulaklarını tıkadı.

Brekke Lessa'ya doğru baktı, Weyrkadınının gözlerinde korkuyu ve suçluluğu gördü.

"Canth ve F'nor Kızıl Yıldız'a giden yoldalar."

F'lar kasıldı ve gözleri Mnementh'inkiler kadar turuncuya döndüler. Brekke'yi geri geri sendelemeye mecbur bırakan bir nefret ve dehşet karışımıyla süzdü onu. F'lar sanki Brekke'nin bu hareketiyle serbest kalmışçasına, yükseklerden gök gürültüsü gibi bir sesle kükreyen bronz ejdere baktı.

Omuzları geriye gitti ve yumruklarını öylesine sıktı ki, teninin altından kemikleri sarı sarı görünüyordu.

Tam o anda her zihin ateş kertenkelelerinin yeni yansıtmaya çalıştıkları uyarının etkisini hissedince, Weyr'deki her ses kesiliverdi.

Vahşi, acımasız, yok edici hava çalkantısı, amansız ve ölümcül bir basınç. Batıp çıkan kaygan, dalgalanan mide bulandırıcı gri yüzeyler. Bir deprem dalgası kadar muazzam ısı. Korku! Dehşet! Dile getirilemeyen bir arzu!

Açıktaki sinirlerin üzerine sürtülen bir bıçak gibi, bir tek boğazdan bir haykırış koptu.

"Beni yalnız bırakmayın!" Feiyat aşırı bir öfkenin yaraladığı tellerden geldi; weyrlerin kara ağızları, ejder zihinleri ve insan yüreklerinde yankılanan bir emir, bir yakarış gibi.

Ramoth sıçrayarak havalandı. Bir anda Mnementh de yanındaydı. Derken Weyr'deki her ejder gökteydi, ateş kertenkeleleri de; gökyüzü böyle bir göçü kaldırabilmek için gösterdiği çabayla inliyordu.

Brekke göremiyordu. Çığlığının şiddetiyle damarlarında patlayan kanlar dolmuştu gözlerine. Ama biliyordu ki gökyüzünde gittikçe artan bir hızla düşen ufak bir nokta vardı; Canth'ın Doruklar Sıradağları'nın kayalık tepeleri üzerinde durdurmaya çalıştığı kadar ölümcül şekilde düşmekte olan.

Brekke'nin ümitsizce sorularına ne kadar hafif olursa olsun ne bir cevap, ne de şuur vardı o düşen noktacıkta. Ejderlerin oluşturduğu ok yükseldi, koca kanatlar çırpılıyorlardı. Ok kalınlaştı, iki kat, üç kat, diğer ejderler de katıldıkça, gökyüzünde geniş bir yol oluşturarak, o düşen taneciğe ulaşmaya çabalıyorlardı.

Sanki ejderler weyr eşlerinin bilinçsiz bedenini alan bir rampa haline gelmişlerdi, bedeni alan ve onun ölümcül ivmesini kendi gövdeleriyle frenleyen, ta ki üst üste gelen kanatların oluşturduğu son bölüm, kanatları kırılmış, yumak haline gelmiş kanlar içindeki kahverengi ejderi Weyr'in ze-

minine dikkatle indirinceye kadar.

Yan kör haldeki Brekke, Canth'ın, F'nor'un hâlâ boynuna kayışlarla bağlı olduğu yaratık, kanlı gövdesine ulaşan ilk kişiydi. Elleri F'nor'un boynunu, parmaklan onun nabzının atması gereken yerdeki tendonu buldu. Teni ele soğuk ve yapış yapış geliyordu, buz bile daha sert olamazdı.

"Nefes almıyor," diye çığlık attı birisi. "Dudakları morarmış!"

"Yaşıyor, yaşıyor," diye mırıldandı Brekke. İşte, arayış içindeki parmaklarının altında hafif bir atış. Yo, hayal görmüyordu. Bir tane daha.

"Kızıl Yıldız'da hava yokmuş. Morarma o yüzden. Boğulmuş."

Yan unutulmuş bir hatıra Brekke'yi F'nor'un çenelerini zorla açmaya sevketti. Onun ağzını kendininkiyle örttü ve derin bir nefes üfledi boğazından aşağıya. Onun ciğerlerine hava verdi ve çekti.

"Bu doğru Brekke," diye seslendi birisi. "Bu işe yarayabilir. Yavaş ve sürekli! Kendin için de nefes al, yoksa bayılırsın."

Birisi onun canını acıtarak belini kavradı. İkisinin de ejderin boynundan indirildiklerini kavrayıncaya kadar F'nor'un gevşemiş vücuduna sarıldı

Birinin endişeyle, yüreklendirici şekilde konuştuğunu duydu Canth'la.

"Canth! Kal!"

Ejderin acısı Brekke'nin kafatasının içinde dayanılmaz bir düğüm gibiydi. Nefes aldı ve verdi. Verdi ve aldı. F'nor için, kendi için, Canth için. Nefes alıp vermenin temel mekaniği konusunda daha önce hiç olmadığı kadar bilinçliydi, karın kaslarının genişleyip yukarıya ve dışarıya, içeri ve dışarı üflediği bir hava sütununun etrafında kasıldığının farkındaydı.

"Brekke! Brekke!"

Kuvvetli eller onu çekiştirdiler. Altındaki wher derisi kıyafeti kavradı.

"Brekke! O artık kendi kendine nefes alabiliyor. Brekke!"

Onu zorla F'nor' dan uzaklaştırdılar. Karşı koymaya çalıştı, ama her şey kanlı bir bulanıklıktı. Sendeledi, eli bir ejderin derisine dedi.

Brekke. Acı dolu ses zayıftı, ölçülemez bir mesafeden geliyordu sanki, ama Canth'ın sesiydi. *Brekke?*

"Yalnız değilim!" İki yaşamı kurtaran bir çabanın zihnini ve bedenini aşırı zorladığı Brekke kendinden geçti.

Sonu gelmez bir şiddet tarafından fırlatılan üreme hücreleri sistemin diğer gezegenlerinin üçlü kesişmesinin çekimsel güçleriyle itilip çekilerek, donuk gezegenin olgunlaşmamış, çalkantılı atmosferinden Pern'e doğru düştüler.

Üreme hücreleri Pern'in çevresindeki atmosferden geçtiler. Girişteki sürtünmeden dolayı zayıflayarak gezegenin yüzeyine kızgın tellerden bir yağmur olarak düştüler.

Ejderler yükseldiler onları ateşli nefesleriyle yok ederek. Havadaki hayvanlardan kaçan İplik, yer ekipleri tarafından etkili bir şekilde zararsız zerrecikler halinde yakıldılar, ya da kum solucanları veya ateş kertenkeleleri tarafından yenildiler.

Kuzey dağlarındaki çamlıkların doğu yamacı dışında. Orada insanlar dikkatlice İpliğin Düşüş Sınırı'ndan çekilmişlerdi. Gümüş yağmuru yoğun bir korkuyla izlediler yaprakları dağlayıp tıslayarak toprağa düşerken. Düşüş Sınırı dağın zirvesini geçince adamlar İpliğin düştüğü yere yaklaştılar, alev makinelerinin ağızlıkları alev püskürtme ayarından yarın çevrim uzaktaydılar.

İpliğin düştüğü, dumanları tüten en yakındaki girişi metal bir çubukla yokladılar. Bir adamın omzundan kahverengi bir ateş kertenkelesi atıldı ve kendi kendine cıvıldayarak paytak paytak yürüdü deliğin üzerinde. Burnunun yarısını sorgularcasına içeri soktu ve sahibinin omzundaki özellikle dikilmiş vatkanın üzerindeki yerini alıp titizlikle temizlenmeye başladı.

Sahibi diğer adamlara gülümsedi.

"İplik yok F'lar. İplik yok, Corman!"

Benden Weyrlideri başparmaklarını geniş bilinci kemerine geçirerek Asgenar'ın gülüşüne karşı

lık verdi.

"Bu korumasız ve İplik yuvasız geçen dördüncü Düşüş, değil mi, Lord Asgenar?"

Lemos Kalesi'nin Kale Lordu başıyla onayladı, gözleri ışıldıyordu. Muzaffer bir edayla, şüpheli gözüken adama döndü ve "Gözünle gördüklerinden şüphe edebilir misin, Lord Groghe?" dedi.

Kale Kalesi'nin kırmızı yüzlü Lordu başını yavaşça salladı.

"Hadi be adam," dedi beyaz saçlı, uzun ve kanca gibi çıkıntılı burnu olan adam. "Daha ne kanıtına ihtiyacın var? Aynı şeyi aşağı Keroon'da gördün, Telgar Vadisi'nde gördün. Nerat Kalesi'nden o budala Vincet bile pes etti."

Kale Kalesi'nden Groghe, Nerat Kale Lordu Vincet'i küçümsediğini belli ederek omuz silkti.

"Bir avuç dolusu kıvıl kıvıl hayvana güven duyamam. Ejderlere güvenmenin mantığı var."

"Ama kurtçuklann İplik yediğini gördün!" diye ayak diredi F'lar. Adama karşı gösterdiği sabır taşmak üzereydi artık.

"Bir insanın," dedi Groghe kendini düzelterek, "kurtçuklara müteşekkir kalması doğru değil."

"Senin ejder soyuna da çok minnettar kaldığını hatırlamıyorum," diye hatırlattı Asgenar ona anlamlı bir iğnelemeyle.

"Kurtçuklara güvenmiyorum!" diye tekrarladı Groghe çenesini kavgacı bir açıyla öne çıkararak. Omzundaki altın ateş kertenkelesi uğuldadı hafif-

çe ve altı yumuşak başını onun yanağına sürttü. Adamın yüz ifadesi biraz yumuşadı. Sonra kendine geldi ve F'lar'a ters ters baktı. "Tüm hayatımı ejder soyuna güvenerek geçirdim. Değişmek için çok yaşlıyım. Ama artık gezegeni sen yönetiyorsun Nasıl istersen öyle yap. Bir şekilde yapacaksın nasıl olsa!"

Kale Kalesi'nin yerleşik habercisi olan kahverengi ejdere doğru yürüyüp gitti. Groghe'nin ateş kertenkelesi altın kanatlarını germiş, onun sarsılan adımlarına dengesini sağlarken uğulduyordu.

Keroonlu Lord Corman koca burnunu pannakladı ve sertçe sümkürdü. Adamın kulaklarını açmak için böyle şaşırtıcı bir yöntemi vardı. "İhtiyar bunak. Kurtçukları kullanacak. Kullanacak onları. Sadece Kızıl Yıldız'a gitmek ve İplikleri kaynağında yok etmek fikrinin yararsız olduğuna inanmak istemiyor. Groghe bir savaşçı. Kalesi'nde barikat kurup kuşatmanın bitmesini beklemek ona yakışmaz. O birşeylerin üzerine atılıp onları *kendi* bildiği yolla düzeltmeyi sever."

"Weyrler yardımınızı takdir ediyor Lord Corman," diye başladı söze F'lar

Corman F'lar'ın teşekkürünü reddetmeden önce yine burnundan soluyarak kulaklarını açtı. "Sağduyu. Toprağı korumak. Atalarımız bizden çok daha zekilermiş."

"Bunu bilemem," dedi Asgenar gülümseyerek.

"Ben biliyorum genç dostum," diye Corman kararlıca karşılık verdi. Sonra da duraksayarak ekledi. "F'nor nasıl? Ve, adı neydi... Canth."

F'lar'ın doğrudan cevap vermekten kaçındığı günler geride kalmıştı. Rahatlatıcı biçimde güldü. Ayağa kalktı. "Çok da kötü değil," ama parçacıkların kemiğe kadar işlediği yerde, F'nor'un yanaklarındaki yara izleri hiç kaybolmayacaktı. "Canth'ın kanatları iyileşiyor, gerçi yeni doku yavaş gelişiyor. Biliyorsunuz, geri geldiğinde çiğ ete benziyordu. F'nor'un yattığı yer dışında derisi kalkınamış bir karış bile yoktu üzennde. Kaşınmak ve yağlanmak istediği vakit tüm Weyr'i ayağa kaldırıyor. Yağlanmak için fazlasıyla iri bir ejder." F'lar Canth'ın yaralarının listesini duyarak sanki Canth'ın Weyr'in tüm çalışanlarını meşgul ettiği manzarayı hatırlayıp rahatsız olmuş gözüken Corman'ı rahatlatmak için kıkırdadı.

"O zaman hayvan tekrar uçabilecek."

"Buna inanıyoruz. İplikle de savaşacak. Hepimizden daha fazla sebeple."

Corman ölçülü bir bakış yöneltti F'lar'a "Tüm kıtaya boydan boya kuıtçuk yaymanın Devirlerce süreceğini görebiliyorum. Bu orman," Çam fidanlarının dikili olduğu koruyu gösterdi, "Benim Keroon düzlüklerindeki köşem ve Telgar'daki bir vadi, bu Devir Güney'den alınamız güvenli olan tüm kuıtçukları harcadı. Bu iş bitmeden çok önce ölmüş olacağım Yine de, bütün toprakların

korunacağı gün geldiğinde siz ejderadamlar ne yapmayı planlıyorsunuz?"

F'lar sabit bakışlarla Keroon Lordu'na baktı, sonra da umulla bir cevap bekleyen Asgenar'a gülümsedi. Weyrlideri hafifçe gülmeye başladı.

"Zanaat sırrı," dedi Asgenar'ın yüzünün hayal kırıklığına uğrayışını izlerken. Sevecen bir tavırla Lemos Lordu'nun omzuna bir şaplak indirerek "Neşelen," diye öğütledi. "Bunun üzerinde düşün. Şimdiye dek ejderlerin en iyi yaptığı şeyin ne olduğunu biliyor olmalısın."

Mnementh onun çağrısına karşılık olarak dikkatlice küçük açıklığa konuyordu. F'lar uçuşa hazırlanarak kıyafetinin önünü iliklediği.

"Ejderler bir yerlere gitme konusunda Pern'in üzerindeki her şeyden daha iyidirler Kale Lordları Daha hızlıdırlar, daha uzağa giderler. Bu Geçiş bitmeden keşfedilecek tüm bir güney kıtası var ve insanların yine rahatlayacak vakitleri olacak. Göklerimizde ziyaret edilecek diğer gezegenler de var."

Şok ve korku iki Kale Lordu'nun yüzlerine yansımıştı. İkisi de Canth *arad*an gezegenler arasında sıçradığında neler olduğunu içtenlikle biliyorlardı.

"Hepsi Kızıl Yıldız kadar düşmanca olamazlar," dedi F'lar.

"Ejderler Pern'e aittirler!" dedi Corman ve vurgulamak için burnunu sümkürdü.

"Gerçekten de öyleler, Lord Corman. Emin olun ki Pern'in Weyrlerinde daima ejderler olacak. Her şeye rağmen burası onların yurdu." F'lar elini selam ve veda için kaldırdı, bronz Mnementh onu yükseklere götürdü.

PERN SÖZLÜĞÜ

AGENOTHRPE:
Pern'de yaygın bir kimyasal madde, HNO3

ARA:
Ejderlerin bir yerden ya da bir zamandan diğerine giderken içinden geçtikleri, duyuları devre dışı bırakan karanlık ve soğuk hiçlik bölgesi

ARALIK:
Genellikle iki yüz Devir süren, İpliğin düşmediği süre. Bazen bir Uzun Aralık, dört yüz Devir kadar sürebilir.

ARPÇILAR:
Pern'in bilgi ve eğitim ağıdırlar. Arpçılar Kale ve Weyr'lere, çocuklara, okuma yazma, matematik ve tarih öğretmeleri için atanırlar. Bu eğitimin çoğu Eğitim Şarkıları'yla yapılır. Arpçılar ve görev dağılımları, gezegenin en önemli kişisi olan Pern'in Arpustası tarafından koordine edilir.

ATEŞ TAŞI:
Ejderlerin ateş püskürtebilmek için çiğnedikleri fosfin içerikli bir mineral

EJDERLER:
Binicileriyle telepatik olarak iletişim kurabilmek ve anında bir yerden diğerine gidebilmek özelliğine sahip devasa, kanatlı, ateş püskürten yaratıklar. Pern'in yerlisi olan ateş kertenkelele-

rinden üretilmişlerdir ve küçük atalarıyla aynı renklerdedirler: altın, bronz, kahverengi, mavi ve yeşil.

Altın: Sadece dişi kraliçeler altın renklidirler. Ejderlerin en irileri olan altın kraliçeler, aynı zamanda yumurtlama ve yavru yapma yeteneğine sahip olan tek türdür. Kraliçeler, ateş püskürtmeyi sağlayan ateştaşını çiğneyemezler, bunun yerine binicileri alev makinaları kullanmak zorundadırlar.

Bronz: Erkek ejderlerin en iri ve en güçlüleri olan bronzlar, çiftleşme uçuşunda kraliçeyi yakalama şansı en çok olanlardır, başarılı olan bronz sadece gelecek kuluçkaya babalık etmekle kalmaz, aynı zamanda erkek ejderlerin lideri kabul edilir (binicisi Weyrlideri ünvanını alır).

Kahverengi: Bronzdan sonra gelen en büyük boy. Ara sıra kahverengiler çiftleşme uçuşunda bronzları geçip kraliçeyi yakalarlar.

Mavi: Orta boylu ejderler, daha küçük olan yeşillerden daha kuvvetli, ama daha yavaştırlar.

Yeşil: Yeşil ejderler, türlerinin en küçükleridirler, hızlı ve bazen de biraz hafifmeşreptirler. Ateş taşı çiğnemekten kısırlaşmış olmalarına karşın onlar da dişidirler.

EJDER BİNİCİLERİ:

Özellikle empatik insanlar Yumurta'dan Çıkış sırasında ejderleri tarafından seçilirler. Kadınlar

sadece kraliçeleri ve bazen yeşilleri kendilerine bağlayabilirler, geri kalan ejderbinicileri erkektirler. Bir kraliçe yumurta yaptığı zaman ejderbinicileri Yumurta'dan Çıkış'a katılacak muhtemel adayları Arama'ya çıkarlar. Etkileme denilen anda yavru ejderler tarafından seçilenler, ejderlere bakmayı, onlara binmeyi ve İplik'le savaşmayı öğrenecekleri Weyr'de yaşamaya başlarlar. Ejderbinicileri Pern'in kahramanlarıdırlar.

ESKİÇAĞLI:

Lessa'nın zamanda dört yüz Devir ileriye götürdüğü beş Weyr'in bir üyesi. Güney Weyri'ne sürülenleri anlatmak için aşağılayıcı bir terim olarak da kullanılır.

ETKİLEME:

Yumurtadan yeni çıkan bir ejderin binicisini seçmesi. Biniciler ejderlerini değil, ejderler binicileri seçerler, bu seçimlerini telepatiyle bildirirler ve biniciyle ejder arasında hayat boyu sürecek bir bağ kurulur.

FELLİS:

Çiçekli bir ağaç

FELLİS SUYU:

Fellis ağacının meyvesinden elde edilen, uyku verici bir sıvı

GEÇİŞ:

Kızıl Yıldız'ın Pern'e İpliklerini dökecek kadar

yaklaştığı genellikle elli Devirlik süre.

HİSSİZOTU:

Yaralara sürüldüğü vakit tüm hisleri uyuşturan, anestezik olarak kullanılan bir merhem.

IŞIL:

El sepetinde taşınabilen bir ışık kaynağı.

İPLİK, İPLİK DÜŞÜŞÜ

İplik, Kızıl Yıldız'dan Pern'in üzerine gümüş bir yağmur gibi yağıp, yoluna çıkan her canlıyı, insan, hayvan, bitki ayırdt etmeksizin yiyen asalak bir organizmadır. Sadece kaya ve metal İpliğe karşı dayanıklıdır. İpliği yok etmenin en iyi yolu, onu daha yere düşmeden yakmaktır; ama su da gümüş telleri boğarak yok edebilir. Ejderler ve Pernli ejderbinicileri toprağı, kaleleri ve weyrleri korumak için İplikle havada mücadele ederler.

KALELER:

Genellikle bir mağara ya da uçurum sistemine inşa edilmiş, sıradan halkın yaşadığı ve çalıştığı tahkim edilmiş yerleşimler. Bir Kale, Kale Lordu tarafından yönetilir. Bir kale (küçük harfle yazılanı) daha sade, içinde barınılan yerdir. Sıradan insanlar İplik Düşüşü sırasında sığınak sağlaması karşılığında Kale Lordu'na vergi verir; Kale Lordu da Kalenin İplik Düşüşü sırasında ejderlerce korunmasının karşılığında yerel Weyr'e vergi öder.

KIZIL YILDIZ:

Düzensiz yörüngesi tarafından belirli aralıklarla Pern'e yaklaştırılan bir gökcismi. Kızıl Yıldız, İpl'iğin taşıyıcısıdır.

KLAH:

Ağaç kabuğundan elde edilen, hafiften tarçın kokulu, sıcak bir uyarıcı içki.

NÖBETÇİ WHER:

Ejdersoyu ile uzaktan akraba olan bir gece sürüngeni.

PERN:

Rukbat Yıldızı'nın Dünya'yı andıran bir gezegeni. Nüfusu, Pern'e daha basit, çok daha düşük bir teknolojik seviyede yeni bir yaşam kurmak hayaliyle göç eden kolonicilerin soyundan gelenlerden oluşmuştur.

WEYRLER:

Ejderlerin ve binicilerin evleri, genellikle sönmüş bir volkanın çanağında konumlanmışlardır. Küçük harfle yazılan weyr ise bir ejder ile binicisinin yaşadığı yerdir.

WHERRY:

Dünya'daki hindiye benzeyen, ama devekuşu boyunda bir kümes hayvanı

YUMURTADAN ÇIKIŞ:

Bebek ejderlerin kabuklarından çıkıp binicilerini seçtikleri (Etkileme) halka açık tören.

RUKBAT HAKKINDA

Anne Mc Caffrey'in, hayali demekte zorlandığımız dünyası Pern, aslında bizden çok da uzakta değil. Tabii ki böyle bir gezegen var mı, ya da üzerinde ejderler yaşar mı bilemeyiz, ama Pern'in etrafında döndüğü yıldız, Rukbat, Yay Takımyıldızı bölgesinde ve bizden sadece 118 ışık yılı uzaklıkta.

İnsanlar takımyıldızları adlandırırken, birbirine yakın olan yıldızların arasına hayali çizgiler çizmişler ve bunların çağrıştırdıkları şekillere uygun isimler seçmeye özen göstermişlerdir. (Bunun tersi olmuş olma ihtimali de bir o kadar güçlü). Yay Takımyıldızı'nın sembolü de yan at, yan insan olan bir mitolojik yaratık, bir Centaur'dur. Yayını germiş, okunu fırlatmaya hazır duran bu okçunun diz noktasında bulunan yıldız Rukbat'tır. Zaten Rukbat, Arapça'da diz anlamındadır.

Asıl Rukbat'ın McCaffrey'in Rukbat'ından ayrılan yönü, romanda geçtiği gibi bizimkine benzer G tipi san turuncu (nispeten soğuk) bir güneş değil, B tipi beyaz mavi bir yıldız olmasıdır. (Ç.N.)

EJDER ARAYIŞI

PERN DİZİSİ 2

Bir başka Devir...

Öldürücü gümüş İplikler yeniden yağmaya başlıyor. Cesur ejderadamlar gökyüzüne çıkıyor ve onların uçan muhteşem ejderleri, parlak İplikleri yok eden ateşler püskürterek boşlukta fırtınalar koparıyor. Fakat F'lar Pern halklarını ve ülkelerini korumak için daha iyi bir yol bulmak zorunda olduğunu biliyor...

Ve isyankar Eskiçağlılar daha fazla ayrılık tohumları saçmadan...

Kardeşi F'nor bir başka ihtihar görevi hazırlayacak kadar gözü kararmadan...

Ateş kertenkeleleri daha çok dert açmadan bunu bulmak zorunda.

ISBN 975-6902-18-3